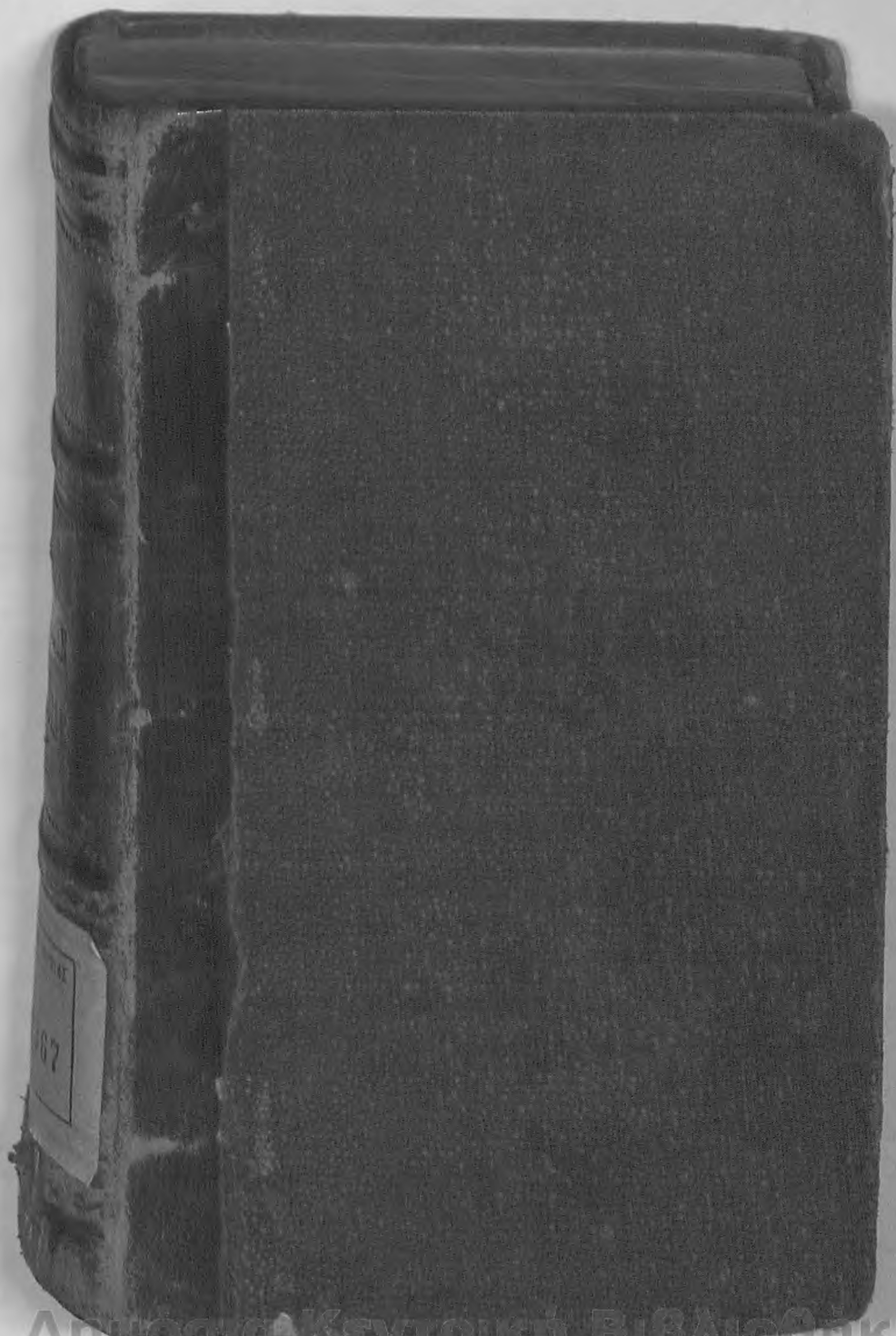

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

31367

GRVER - 00 647

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

8. March 1900

CGC

Δ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EVRIPIDIS

TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

AVGVSTI NAVCKII

EDITIO ALTERA

VOLVME N I

LIPSIAE

SVMP TIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI

MDCCCLVII

1857
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΩΡΕΑ
ΝΙΚ. ΔΙΑΚΟΝΟΥ
1977

890
ARX.

Αριθμ. είσαγ. 31367
Έτος 1977

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΕΝΟΣ ΕΤΡΗΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΣ.

π²

VIRIS ILLUSTRISSIMIS

AVGVSTO MEINEKIO

BEROLINENSI

K. LEHRSTIO

REGIMONTANO

HANC EVRIPIDIS EDITIONEM

VENERABUNDVS DEDICAVIT

AVGVSTVS NAVCK

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΩΡΕΑ
ΝΙΚ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
1977

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΕΝΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΣ.

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησαρχίδου κατήλου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπωλίδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ τὴν ἐβδομηκοστὴν πέμπτην Ὀλυμπιάδα, ὅτε ἐναυμάχησεν τοῖς Πέρσαις οἱ Ἕλληνες. ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχάς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικῆσει. καὶ φασὶν αὐτὸν Ἀθήνησι νικῆσαι. ἀνὰ χρόνους δὲ ἐπὶ τραγωδίαν ἐτρέπη, καὶ πολλὰ προσέβηκε, προλόγους φυσιολογίας ἡτορησίας ἀναγνώρισμους, ὥς δὴ ἀκουστής γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Πρωδίκου καὶ Πρωταγόρου, καὶ Σωκράτους ἐταίρος. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμπεποιημένοι τινα, ὥς φησὶ Τηλεκλείδης.

Μνησίλοχος δ' ἐκείνος φέρει τι δῶμα καινὸν

Εὐριπίδου, καὶ Σωκράτης τὰ φέρειν ὑποτίθηναι.

οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶν Ἰσώντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ξογράφον γενέσθαι καὶ δεικνυσθαι αὐτοῦ πίνακι ἐν Μεγάρῳ· γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωστήριου Ἀπόλλωνος· γεννηθῆναι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ἣ ἐνέκων τὴν περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες· ἀρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γενόμενον ἑτῶν εἰκοσιῶ. μετέστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη καὶ ἀτελείᾳ. ἐκείθεν δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γενόμενος διέτριψε καὶ χαρίζομενος αὐτῷ δῶμα ὁμώνυμος ἔγραψε καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαδὸν πάγωναι θρόνῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φανούς ἐσχηκέναι· γυναῖκα δὲ γῆμαι πρῶτην Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίνην. καὶ υἱούς κατέλειπε τρεῖς, Μνησαρχίδην μὲν πρῶτον ἔμπορον, δευτέρον δὲ Μνησίλοχον ὑποκριτὴν, νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἰδίᾳ τοῦ πατρὸς ἑνὶ δῶματι. ἤσχετο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατὰ Ὀλυμπιάδα ὀγδοηκοστὴν πρῶτην. πρῶτον δὲ ἰδίᾳ τὰς Πελοπόννησον· ἑνὶ πρῶτῳ, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δῶματα ὅβσάσεται δὲ σῆ. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης Ραδάμανθυς Πειρίθους. ἐτελεύτησε δὲ, ὥς φησὶ Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ ἰδία-

- 35 μῆκοντα ἔτη γερονώς, ὥς δὲ Ἐρατοσθένης οἶ', καὶ ἐν Μακε-
δονίᾳ ἑτάφη. κενυτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐν Ἀθήνῃσιν ἐγένετο, καὶ
ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιη-
σαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιού·
 40 μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἅπας· Εὐριπίδου· ὅστέα δ' ἔσχει
γῇ Μακεδῶν, ἥπερ δέξατο τέρμα βίου·
 45 πάρος δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι. πολλὰ δὲ μούσαις
τέρμας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.
 φασὶ δὲ καὶ κερανυωθῆναι ἀμφοτέρω μνημεῖα. λέγουσι δὲ καὶ
Σοφοκλέα ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησεν αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ
 50 προσελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς ὑποκριτάς ἀστεφανωτοὺς εἰσα-
γαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ δακρυῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ἐτελεύτησε δὲ
τὸν τρόπον τούτον. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κόμη ἔστι καλουμένη
Θρακῶν διὰ τὸ πατε κατακρηέναι ἐνταῦθα Θραῶνας. ἐν ταύτῃ
 55 ποτὲ τοῦ Ἀρχελαοῦ Μολοτικῆς κύων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα·
 ταύτην Θραῶνες ὡς ἔθος θύσαντες ἔφαγον, καὶ δι' ὃ Ἀρχελαὸς
ἐξημίσωσεν αὐτοὺς ταλάντῳ. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου
ἐδεήθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέντος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ
 60 δὲ ὕστερον Εὐριπίδης ἐν ἄλσει τιλὲν πρὸ τῆς πόλεως ἠρέμει·
 Ἀρχελαοῦ δὲ ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελθόντος, τῶν σκυλάκων ἀπο-
 65 λυθέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ περὶ τυχόντων Εὐριπίδῃ,
 διεσπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιητής· ἦσαν δὲ ἔκγονοι αἱ
 σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρεθείσης κυνός, ὅθεν καὶ ἡ
 παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι· κυνὸς δίκη·
 φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπῆλαιον κατασκευάσαντα
 80 ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείσε διημερεῖν φεύγοντα
 τὸν ὄχλον· ὅθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείους τῶν
 ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννομος καὶ αὐστηρὸς ἐφά-
 νετο καὶ μισόγελος καὶ μισογῆνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης
 αὐτὸν αἰτιάται· στρυφνὸς ἔμοιγε προσεῖπεν Εὐριπίδης·
 85 λέγουσι δὲ αὐτὸν γήματα τὴν Μνησιλοχὸν θυγατέρα Χοιρί-
 λην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γρῆναι δράμα τὸν
 πρότερον Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεῖν τῶν
 γυναικῶν, ἔπειτα δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ
 90 γήματος αὐτὴν· σωφρονεῖ παρ' ἡμῶν, ὅστις εἶ· ἔφη, εἰ
 95 γυναικῶν δοκεῖς
 παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μή·
 ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρὺν ἀκολαστοτέραν προ-
 χειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἔθρασύν-

μετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτεῖναι εἰσαλθούσαι
εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διετέλει. διαβάλλεται δὲ ὑπὸ τῶ
φθόρου, ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα αὐτῷ τὰς
τραγωδίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμῖππος Διονύσιον τὸν Σικελίης
τύραννον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Εὐριπίδου τάλαντον τοῖς
κληρονόμοις αὐτοῦ πέμπαντα λαβεῖν τὸ ψαλτήριο καὶ τὴν
δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα κελεύσαι τοὺς φέροντας 80
ἐν τῷ Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι ἐπιγράψαντα τοῖς αὐτοῦ καὶ
Εὐριπίδου ὀνόμασι. διὸ καὶ ξενοφιλότατον κεκλησθαι φασὶ
διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ γὰρ Ἀθηναίων
ἐφθονεῖτο. μεираκίου δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσώδης
ἔχειν ὑπὸ φθόρου αὐτὸν εἰπόντος, εὐφήμεν· ἔφη· μέλιτος 85
καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα.

ἔκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν
τοιάνδε. εἶχεν οἰκογενὲς μεираκίον ὀνόματι Κηφισοφῶντα·
πρὸς τοῦτον ἐφώρασε τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ
μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, 90
κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ
Κηφισοφῶντος. λέγει οὖν καὶ ὁ Αἰριστοφάνης·

Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
σὺ δὲ ξυνέζης ὡς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
καὶ συνεποίεις ὡς φησὶ καὶ τὴν μελωδίαν.

λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς πόρους οὓς ἐποίει εἰς
αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεσμοφοσίους ἐπέστησαν αὐτῷ
βουλομένην ἀνελεῖν· ἐφείσαντο δὲ αὐτοῦ πρῶτον μὲν διὰ τὰς
Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσάμενου μηκέτι αὐτὰς κακῶς εἶναι.
ἐν γοῦν τῇ Μενάλιππῃ περὶ αὐτῶν τὰδε φησὶ· 100

μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
ψάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει·
αἱ δ' εἴς' ἀμείνουσ' ἀρσένων, ἐγὼ λέγω
καὶ τὰ ἐξῆς. οὕτω δὲ αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς τολμήσαι
περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον εἰπεῖν· 105

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηότες
αἰσθῆσιν εἶχον, ἄνδρες, ὡς φασὶν τινες,
ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Εὐριπίδης Μνησαρχίδου Ἀθηναῖος. ταῦτον οἱ τῆς ὥρ-
χαιας κομωδίας ποιηταὶ ὡς λαχανοπωλίδος ἐκκομωδοῦσι. γε-110

νέσθαι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτόν φασι ζωγράφον, σχολάσαντα
 δὲ Ἀρχελάῳ φυσικῶ καὶ Ἀναξαγόρῃ ἐπὶ τραγωδίᾳ ὑμῆσαι.
 ὁθεν καὶ πλεον τι φρονήσας εἰκότως περιίστατο τῶν πολλῶν
 οὐδεμίαν φιλοτιμίαν περὶ τὰ θεάματα ποιούμενος. διὸ τοσοῦ-
 115 τον αὐτόν ἔβλαπτε ταῦτο ὅσον ὠφέλει τὸν Σοφοκλέα. ἐπέκειντο
 δὲ οἱ κομικοὶ καὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντα
 εἰς Μυκεδόνας ἀπήγε πρὸς Ἀρχελαόν τὸν βασιλέα, κἀνταῦθα
 ὀφειλτέρον ἀναλύων ὑπὸ βασιλικῶν ἐφθάρη κινῶν. ἤρξατο
 δὲ διδάσκειν κατὰ τὴν πᾶ Ὀλυμπιάδα ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου,
 120 πλάσματι δὲ μέσῳ χρησάμενος περιέγρονε τῇ ἐρηνηεῖ ἄκρως
 εἰς ἀμφοτέρων χρωμένους ταῖς ἐπιχειρήσεσι. καὶ τοῖς μέλεσιν
 ἔστιν αἰμίητος παραγκωνιζόμενος τοὺς μελοποιοὺς σχεδὸν πάν-
 τας. ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις περισσὸς καὶ φορτικός, καὶ ἐν τοῖς
 προλόγοις δὲ ὀκλήρως, θητορικώτατος δὲ τῇ κατασκευῇ καὶ ποι-
 125 κίλως τῇ φράσει καὶ ἱκανὸς ἀνασκευάσαι τὰ εἰρημένα. τὰ πάντα
 δ' ἦν αὐτῷ δράματα 94. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα 55 καὶ
 γ' πρὸς ταῦτοις τὰ ἀντιλεγόμενα· σατυρικά δὲ 7. ἀντιλέγεται
 δὲ καὶ τούτων τὸ α'. νίκας δὲ ἔσχε 5.

Fontes huius vitae non habemus nisi deterioris notae
 codices, quorum recensum dedit Kirchhoffius. Ceteris prae-
 stant Ambrosianus A 104 et Vaticanus 1345, quorum prior
 (A) vs. 1—42 continet, alter (B) vs. 1—42, 109—128,
 43—58, 87—108. Versus 59—86 extant in Vindob. 119
 (F), qui his praemittit vs. 1—42 nonnullis tamen omissis,
 subicit vs. 104—108. Integram discrepantium lectionum
 silvam ut congererem non potui me impetrare. Vs. 1 μνη-
 σταρχον A, μνησαρχίδον B. 2 κλύτους A. 3 Καλλίου] rectius
 Καλλιᾶδον, quod Meursius hic et in Diog. L. 2, 7 iussit re-
 stitui. 5 ἦ] καὶ malim. 7 ἀναγνόντες libri, ἀνὰ χρόνους scripsi.
 8 πολλούς libri, πολλὰ Thomas M. λόγους AB, προλόγους alii.
 12 πεποιμέναι B. 13 ὁ Μνησιλόχος δ' ἐκείνοσι Meinekius.
 φρυγιόν τι A, φράγιόν τι B, φρύγει τι Dindorfius. 14 εὐ-
 ριπίδη A. καὶ σωκράτης A, καὶ σωκράτου B, ὦ καὶ Σωκράτης
 Diog. L. 2, 18. τὰ φρύγανα om. A. 15 φασὶ Κηφισοφῶντα
 Welcker. Τιμοκράτην] an Δημοκράτην? vide quae infra di-
 centur p. XVI not. 24 μάλ' εὐ ἔπραττε Elmsleius. ὅτε]
 ὥστε malim. 26 ἔγγραφε scripserim. 27 χοιρίλην A, χοιρίνην B.

27 *μνησταρχίδην* A. *μὲν* *πρῶτον*] *πρεσβύτερον* A, *μὲν* *πρεσβύτερον* alii. 28 *νεώτερος* B, *νεώτερον* ceteri, *νεώτατον* scripsi. 30 *κατὰ* om. AB. 32 *ὅβ'*] *ὅη* B. 35 *ἐν* *delendum* suspicor. 46 *προγῶνι* B, *ἀγῶνι* Rossignolius: videtur potius imperite biographus *Προαγῶνα*, quae comoedia fuit Aristophanis, pro Sophoclea venditasse tragoedia. 63 *Ἀριστοφάνης*] immo *Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός*, v. Meinekii Anal. Alex. p. 247. 65 *Χοιρίλῃν*] immo *Χοιρίνην*. 69 sq. *δύστηνος* — *δὲ μή*] v. Eur. El. 923 sq. 81 *αὐτοῦ* libri, *αὐτοῦ* scripsi. καὶ addidit Pflugk. 93 *ταλάντατε* Seidler. 95 *ὥς* *φησὶ καὶ*] *ὥς* *φασὶ* Rossignolius. mihi *ὡς* *φθισικέ* vel simile quid latere videtur. 103 *ἢ ἐγὼ λέγω?* 110 *ἐκωμωδοῦσι* codex. 114 *τοῦτον* cod., *τοσοῦτον* scripsi. 117 *μακεδόνα* cod. 127 *τὰ ἀντιλέγει* cod., *an ἂ ἀντιλέγεται?* 128 *ἔχει* *ι* cod.

DE EVRIPIDIS VITA POESI INGENIO.

De vita Euripidis quae nobis tradita sunt nec multa nec satis certa, redeunt fere ad commentariolum supra exhibitum, qui tametsi Philochoro ¹⁾ et antiquioribus rerum auctoribus nititur, haud magni tamen est pretii multasque fabellas refert sive a comicis poetis effictas sive vulgi ore propagatas, quas litterati homines, ut rerum inopiam compensarent, cupidius quam prudenter arripuerunt. Eodem e fonte pendent Gellius N. A. 15, 20 et Suidas v. *Εὐριπίδης*, item vita ea quae ab viris doctis Marci Musuri auctoritatem secutis Thomae Magistro adscribitur (in Westermanni *Bioy.* p. 139 sq.). Recenti memoria de poetae vita et ingenio disputarunt, ne plures afferam, I. Pflugk. in praefatione Eur. vol. 1 a. 1830 et

1) Philochorus in ipsa vita Euripidis vs. 34 sicut apud Gellium et Suidam commemoratur, cf. Müller. Fragm. Hist. vol. I p. 412. Peculiarem *περὶ Εὐριπίδου* disputationem testatur Suidas v. *Φιλόχορος*: nihilominus crediderim *ἐν τῷ περὶ τραγωιδιῶν* (Schol. Eur. Hec. 1) de Euripidis vita Philochorum egisse.

God. Bernhardy in Erschüt et Gruberi Encycl. sect. II vol. 39 p. 127 — 67.

Natus est Euripides, si quid testium consensui tribuere licet, olymp. 75, 1 sive a. 480 ante Chr. n. archonte Calliade, die eo quo Salaminiam victoriam Graeci reportarunt, hoc est Boedromionis mensis die vicesimo²⁾. Quicum consentiunt quae de morte poetae ab Eratosthene et Apollodoro tradita accepimus³⁾. Dissentit marmor Parium, ubi Euripides ἀρχοντος Ἀθηνησιν Φιλοκράτους (olymp. 73, 4 sive anno 485) natus esse et ἀρχοντος Ἀθηνησι Διφίλου (olymp. 84, 3 sive anno 442) annum XLIII egisse dicitur⁴⁾. Pater eius alius Mnesarchus, alius Mnesarchides dicitur⁵⁾, mater Clito: de quorum genere et rebus testes discrepant; plerique patrem cauponem faciunt⁶⁾, matrem olera vendidisse narrant.

2) Praeter vitam Eur. cf. Diog. L. 2, 45: Εὐριπίδης, ὃς καὶ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς πέμπτῃς ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Καλλιάρχου. Plut. Mor. p. 717 C: Εὐριπίδου — γενομένου μὲν ἡμέρᾳ κατ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυμάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον. Hesychius Illustr. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 163: Εὐριπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἐνέκων Ἕλληνες Πέρσας ἐν τῇ κατὰ Ξέρξου ναυμαχίᾳ, γεννάται εὐτυχίαν προσσημαίνων Ἀθηναίοις. De die pugnae Salaminiae v. Clintonis Fast. Hell. vol. 2 p. 30 ed. Kr.

3) Vita Eur. vs. 34: ἐτελεύτησε δὲ, ὡς φησὶ Φιλόχορος, ὑπὲρ τῆς ἑβδομηκοντα ἑτῆ γεγονώς, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης αἰ'. Diodorus 13, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτήσαι, h. e. anno 406 sive olymp. 93, 3 archonte Callia. Quo anno Dionysius maior dominatum occupavit teste Dionysio Hal. Ant. Rom. 7, 1 p. 1313. Fallitur Plutarchus Mor. p. 717 C: ἀποθανόντος δὲ (sc. Εὐριπίδου) κατ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων.

4) Corp. Inscr. 2374, 65, 66. 75. 76.

5) Suidas: Εὐριπίδης, Μησαρχου ἢ Μησαρχίδου. Corp. Inscr. 6051: Εὐριπίδης Μησαρχου Ἀθηναῖος. Corp. Inscr. 6052: Εὐριπίδης Μησαρχίδου Σαλαμῖνιος τραγικός ποιητής. In vita Euripidea libri discrepant. Patronymicam formam tuetur auctor oraculi ab Eusebio (vide not. 13) traditi. Ceterum similes varietates in aliis nominibus frequentissimae sunt: quae de re nonnulla attuli in Aristoph. Byz. p. 2, alia Alfr. Fleckeisennus in Philol. vol. 4 p. 327.

6) Vita: Εὐριπίδης ὁ ποιητής υἱὸς ἐγένετο Μησαρχίδου καπλίου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπωλίδος. Nicolaus Damascenus in Stob. Flor. 44, 41 p. 227 (vol. 2 p. 187, 17 ed. Meinek.): Βιωτῶν

Et olera matris iam Aristophanes Euripidi exprobrat: repugnant alii, qui Clito honestissimo genere natam contendunt⁷⁾. Ac profecto si reputaris vitae rationem a poeta liltam, non egenam fuisse Euripidem probabilius videbitur: praesertim cum librorum copia, qua instructus fuisse dicitur, non potuerit nisi magno sumptu comparari. Veruntamen Iulibrium Aristophanis irritum erat et inane, si mater poetae nunquam illiberalem quaestum exercuisset. Unde suspicor parentes

ἔναι τοὺς τὸ χρέος οὐκ ἀποδιδόντας εἰς ἀγορὰν ἔχοντες καθί-
σαι κελύρονον, εἰτα κόρινον λιπαύουσιν αὐτοῖς· ὅς δ' ἂν κο-
ρινωθῇ, ἄκτιμος γίγνεται. δοκεῖ δὲ τοῦτο πεπονθέναι καὶ ὁ Εὐρι-
πίδου πατὴρ Βωιωτὸς ὢν τὸ γένος.

7) Ar. Ach. 457: τὴνδε μνηστὴρ ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτὲ πῶλ
Schol.: οὐκ ὥσπερ αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν ἔχοντα μνηστὴρ τὴν Κλει-
τώ. Ar. Ach. 478: σκάνδικά μοι ὄρε, μητροῦθεν δεδιγμένα. Eq.
19: ΝΙΚ. πῶς ἂν οὖν ποτε εἴποιμ' ἂν αὐτὰ δῆτ' ἀκομψευριπι-
κῶς; ΔΗΜΟΣΘ. μὴ μοι γε, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσσης. Hesychius (cf. Schol. Ar. Eq. 19): διασκανδικίσσης· διευριπιδίσσης. ἡ
γὰρ τοῦ Εὐριπίδου μήτηρ σκάνδικας ἐπέπρακεν. Ar. Thesm.
456: ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, ὄρε κακὰ, ἅτ' ἐν ἀγορίοις
τοῖς λαχάνοις αὐτοῖς τρυφεῖς. Ran. 840: ἀληθεῖς, ὦ παῖ, τῆς
ἀγορευτικῆς θεοῦ; 947: ΕΥΡ. ἀλλ' οὐκίαν πρόστατα μὲν τὸ γένος
ἂν εἴπην ἐπὶ τοῦ δράματος. ΑἴΣΧ. κρείττον γὰρ ἦν σοὶ νῦν
Αἴ· ἢ τὸ αὐτοῦ. Pseud. (cf. Phot. Lex. p. 516, 4 et Suid.):
σκάνδικ· λαχανοῦ ἄγριον. παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλιν τὸν Εὐρι-
πίδην λέγουσιν, ἐπεὶ λαχανόπωληταὶς πλὴν αὐτὸν εἶναι φασί.
Anaxagoras ap. Suid. v. σκάνδικ: καὶ μὴ μοι τὰ τοῦ σκανδικο-
πώλου παρατραγῶδει, σερμὸν τὸ τῆς Πισσηνῆς ὕδωρ ἀποκαλοῦν-
τος (Med. 68). Gellius N. A. 15, 20, 1: Euripidi poetae matrem
Theopompus agrestia olera vendentem victum quassisse dicit. Plinius
H. N. 22, 38: Aristophanes Euripidi poetae obicit incestuam matrem
eius ne olus quidem legitimum vendidisse, sed scandicem. Contradixit
Philochorus teste Suida v. Εὐριπίδης: οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λαχα-
νόπωλιν ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα ἐργατῶν ἐστὶν
ἔργον, ὡς ἀποδείκνυναι Φιλόχορος. De argumentis a Philochoro
prolatis conjecturam facere licet ex Ath. X p. 424C: καὶ Εὐριπί-
δης ἐν παισὶν ὠροχόνης. Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ μύθου
φασί· πονθάνομαι δ' ἔργον καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν ὠρο-
χοῦν Ἀθηναίᾳ τοῖς ὠροχσταῖς καλομένοισι. ὠροχόντι δ' αὐτῷ
περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος νεῶν τοῦ Ἀγλίου τῶν πρώτων ὄντες
Ἀθηναίων καὶ κατεδύοντο ἱμάτια τῶν Θηραϊκῶν. ἡ δὲ Ἀπόλλων
οὐτός ἐστιν ὃ τὰ θαργήλια ἄγοναι· καὶ διασώζεται Φλησίῳ ἐν
τῷ σαφηνηφορίῳ γραφῇ περὶ τούτων. Quicquam comparat quod in
vita vs. 17 legitur γενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ πυρφόρον τοῦ Ζωντη-
φῶν Ἀπόλλωνος.

quamvis ignobili loco natos ita opes suas sensim auxisse, ut poeta haberet unde honesto otio utens et pœscos studiis vacans vitam sustentaret. Pater tametsi e Boeotia Athenas immigrasse traditur⁸⁾, Euripides tamen Atheniensis fuit Phlyensium pago adscriptus⁹⁾; natus autem dicitur in Salamine insula, quo parentes eius propter imminens a Persis periculum confugisse probabile est¹⁰⁾. Ibidem pueritiam et fortasse adolescentiam transegit: hoc enim, nihil amplius, concluderim e Gellii loco N. A. 15, 20, 5: *Philochorus refert in insula Salamine speluncam esse tætram et horridam, in qua scriptitavit*¹¹⁾. Primum ad palæstram fortasse non tam sua voluntate quam patris iussu invitatus delatus est: certe postea athletarum exercitationibus et moribus non favit¹²⁾, ac produnt oraculi responso patrem motum fuisse, ut filium athletam fieri iuberet¹³⁾. Item picturae operam dedisse

8) Vide Nicolai Damasceni locum not. 6 allatum.

9) Harpocr. p. 182, 5 Phot. Lex. p. 651, 21 Erym. M. p. 795, 39 Suid.: *Φλυεῖς* (Harp.) *δῆμος τῆς Κεχροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής. Χολκιδὴν* Euripidem fuisse ex Ar. Ach. 406 suspicatus est Elmsleus.

10) Vita Eur.: *Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δὲ ἐν Σαλαμῖνι. Inde Σαλαμεινός* dicitur Corp. Inscr. 6052 (vide not. 5). Suidas: *Εὐριπίδης Μνησαρχὸν ἢ Μνησαρχίδου, οὗ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετοικησάν· εἶτα ἐν τῇ Ἀττικῇ*. Fabellam sapit quod Priscianus vol. 1 p. 63, 3 ed. Hertz. refert, Euripidem ab Euripo esse nominatum.

11) Cf. vita Eur. vs. 59: *πασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπήλαιον κατασκευάσαντα ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείσε διημεμεῖν φεύγοντα τὸν ὄχλον*.

12) Inprimis vide fr. 284: *κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κακίω ἐστὶν ἀθλητῶν γένους, οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσι εὖ οὐτ' αἶν δύναιτο κτε*.

13) Vita Eur.: *ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμῆν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησάμεν λαβόντος ὅτι στεφανηφόρος ἀγωνίας νικήσει· καὶ πασὶν αὐτὸν Ἀθῆναισι νικῆσαι*. Pluribus haec exornavit Gellius 15, 20, 2: *patri autem eius nato illo responsum est a Chaldaeis eum puerum, cum adolevisset, victorem in certaminibus fore; id ei puero fatum esse, pater interpretatus athletam debere esse, roborato exercitatuque filii sui corpore, Olympicum certaturum eum inter athletas pueros deduxit, ac primo quidem in certamine per ambiguum aetatem receptus non est, post Eleusinio et Theseo certamine pugnavit et coronatus est. Nec defuit qui ipsum ora-*

fertur¹⁴). Mox vero ad philosophiae et poeseos studia se convertit. In philosophia magistris usus est Anaxagora Clazomenio, Prodicus Ceo, Protagoras Abderita: item cum Socrate familiaritate coniunctus fuisse videtur, quo factum est ut essent qui Socratis auxilio in tragoediis scribendis Euripidem usum fuisse dicerent¹⁵). Horum virorum institutio vel

eulami patri datum traderet sive potius iungeret Oenomaus in Eusebio P. E. V p. 227 C:

ἔσται σοι καὶ ὁσος, Μνησαρχίδῃ, ὅτινα πάντες
ἄνθρωποι τίσονται, καὶ ἐς κλέος ἰσθλὸν ὁραῖσι
καὶ στεφάνῳ ἱερῶν γλυκερὴν χάριν ἀμφιβαλεῖται.

14) Vita Eur. vs. 18: φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ δελνεῖσθαι αὐτὸν περὶ αὐτὸν ἐν Μεγάρῳ. Suidas: γέγονε δὲ τὸ πρῶτον ζωγράφος.

15) In vita Eur. lls quae vol. 13 attulimus, haec subsiciuntur: ἀναγνοὺς δὲ ἐπὶ τραγωδίᾳ ἐπρώτη, καὶ πολλοὺς προσεξέυρη προλόγους φυσιολογίας δηταρείας ἀναγνωρισμοὺς, ὥς δὲ ἀκουστικῆς γενόμενος Ἀναξαγόραν καὶ Προδικὸν καὶ Πρωταγόρην, καὶ Σωκράτους ἐπαύρο. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συνεπειρημένοι τινα, ὥς φησι Τηλεκλείδης· Μνησίλοχος δ' ἐκεῖνος φησὶν τι δρᾶμα καινὸν Εὐριπίδου, καὶ Σωκράτης τὰ φησὶν ὑποτίθειν. οἱ δὲ τὰ μῆλη αὐτῷ φασὶν ἰσθλῶντα ποιεῖν ἢ Τιμοκράτην Ἀργεῖον. In his statim ἀναγνοὺς corruptum est: quae Thomas Magister substituit, ἀγγέλλοντες δ' ὡς εἴπω τις καὶ τῷ ποιεῖν αὐτὸν ἐκδεδικώς ἐς τραγωδίαν ἐπρώτη, emendandi conatum produnt minime probabilem: sententiae satis faceret μεταγνοὺς, sed faciliore mutatione ἀνὰ χρόνους equidem scribendum duxi. Sic μετὰ χρόνους habes in Zenob. 1, 30 p. 11, 3 ed. Gott. et in Scholio Doxiadae Valek. Diatr. p. 135, ἀνὰ χρόνον dixerunt Herodotus et Dionysius Hal. Deinde πολλοὺς προσεξέυρη προλόγους ineptum est: genuinam lectionem, πολλὰ προσεξέυρη, προλόγους ἀτέ., recte agnovit Thomas Mag. p. 130, 12: πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην προσεξέυρη, ἃ οὐδεὶς τις οὐκ γε τῶν πρὸ αὐτοῦ. De Teleclidis fragmento vide Melaeckii Com. vol. 2 p. 371 sq. cum Henrici Iacobi supplm. vol. 5 p. LX. A Teleclide Euripideas tragoedias σωκρατογομήφους appellatas esse, quod vulgo statuunt, minime certum est: Fritzscheii coniectura adluta in Diog. L. 2, 18 pro καὶ πάλιν Εὐριπίδης σωκρατογομήφους scribendum suspicor καὶ πάλιν εὐριπίδηςσωκρατοκόμους, quo epitheto poeta comicus homines notare poterat Euripideae et Socraticae sapientiae fustu elatos vel Euripidis et Socratis more κομπίζοντας. Gellius 15, 20, 4 haec habet: mox a corporis cura ad excolendi animi studium transgressus auditor fuit physici Anaxagorae et Prodicī rhetoris, in morali autem philosophia Socratis. Plurimum sine dubio

consuetudo quantam vim ad-ingenium Euripidis colendum et ad universam eius poesin effingendam habuerit, nemini ignotum est: neque erraris, si ex hac maxime institutione illud philosophandi studium animo Euripidis infixum repetiveris, cui scenici philosophi cognomen¹⁶⁾ ipse debuit. Quo aetatis

Anaxagorae Euripides debuit, cuius et disciplinam et quodammodo mores ita expressit, ut alumnus Clazomeni philosophi haud immerito appellatus sit ab Alexandro Aetolo (Gellii 15, 20, 8): ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρώφιμος χαιού κτλ. Itaque identidem Anaxagorae philosophemati ad scenam traduxit, qua de re infra dicetur. Minus certe persequi licet, Prodicus et Protagoras quid ad formandum poetae ingenium contulerint. Errori videntur deberi quae Diog. L. 9, 55 refert, φησὶ δὲ Φιλόχορος πλείοντος αὐτοῦ (Anaxagoram didici) ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο ἀντίπεσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰξίονι: cf. Clinton. Fast. Hell. vol. 2 p. 377 ed. Kr. Ac manifesto falsum est quod Diog. L. 2, 44 narrat, in Palamede damnati Socratis significationem extitisse: qua de re dixi Trag. Fragm. p. 363. Consuetudinem tamen Protagorae et Euripidis prodit fama quaedam a Diog. L. 9, 54 commemorata: πρῶτον δὲ τῶν λόγων ἑκαστοῦ ἀνέγνω (Protagoras) τὸν περὶ θεῶν — ἀνέγνω δὲ Ἀθήνησιν ἐν τῇ Εὐριπίδου οἰκίᾳ ἢ, ὥς τινες, ἐν τῇ Μεγακλείδου· ἄλλοι, ἐν Ἀνακείῳ. Docuit autem Protagoras δύο λόγους εἶναι περὶ παντός πράγματος ἀντικειμένους ἀλλήλοις (Diog. L. 9, 51 et Steph. Byz. v. Ἀβδηρα): item Euripidi ἐκ παντός ὅν τις πρόγραμμα διδόντων λόγων ἀγῶνα θεῖτε· ἂν, εἰ λέγειν εἴη σφόδρ. (fr. 189), et quantopere amarit poeta personas suas oratione certantes proponere, singulae fere testantur tragoediae. De Socratis et Euripidis familiaritate nihil certi tenemus. Socratem tragoediarum socium etiam Callias facit Com. vol. 2 p. 739, quibus comicorum locis nemo fidem habebit. Admiratorem Euripidis fuisse Socratem facile creditum Aelianis V. H. 2, 13: Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπιφοῖτα τοῖς θάτοις· εἰ ποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητῆς ἤγονόζετο καινοῖς τραγῳδοῖς, τότε γε ἀφικνεῖτο. καὶ Πειραιεῖς δὲ ἀγωνιζομένον τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἐκεῖ κατήει· ἔχαριε γὰρ τῷ ἀνδρὶ δηλονότι διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν τοῖς μέτροις ἀρετὴν. Magis dubitationi obnoxia est narratiuncula a Cleerone Tusco. 4, 29, 63 tradita: cum *Orestem fabulam doceret Euripides*, *primos tres versus revocasse dicitur Socrates*. Prorsus incredibilia sunt quae de Platonis et Euripidis itinere in Aegyptum suscepto fabulatur Diog. L. 3, 6: ἐνθεν τε εἰς Αἴγυπτον (Plato profectus est) παρὰ τοῖς προφῆταις (fort. leg. ἱεροφάνταις)· ὃν φασὶ καὶ Εὐριπίδην αὐτῷ ἀκολουθήσαι καὶ αὐτοῖσι νοσήσαντα πρὸς τῶν ἱερῶν ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θαλάττης θεραπείᾳ· ὅθεν καὶ ἐκινῆεν (Iph. T. 1193)· *Θάλασσα κλύει πάντα τὰνθρώπων κακὰ*.¹⁷⁾

16) Cf. Ath. IV p. 158 E et XIII p. 561 A Sextus Emph. p.

anno ad tragicum certamen primum descenderit, certo definiri in tanto testium dissensu vix poterit¹⁷⁾. Credibile autem est mediocri cum favore primas poetae tragoedias a populo exceptas et aliquamdiu iniquiora iudicia cum expertum esse, antequam primo loco victor remunaretur et eam aequalium gratiam sibi conciliaret qua apud posteros floruit. Nec pater Mnesarchides responsum Apollinis ratum vidit¹⁸⁾. Inde a gravissima demum omnium rerum conversione, quae ingruente bello Peloponnesiaco civitatem Atheniensem invasit, Euripideae sapientiae faciliorem aurem cives prae buisse videntur¹⁹⁾: cuius rei quae causae fuerint, infra indicabitur. Nihilominus quinquies tantum primas ad Euripidem delatas esse accepimus²⁰⁾. Ac poeta quo magis sensim in civium animos se insinuavit, eo acriores nactus est adversarios, eo-

666, 1 Clemens Alex. Strom. V p. 688 Origenes c. Cels. 4, 77 p. 216 Vitruvius VIII praef. § 1.

17) Vita Eur. vs. 20: ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίον ἄρχοντας κατὰ Ἀλυμπιάδα ὀδοηκαστὴν πρῶτην. πρῶτον δὲ ἰδί-
δαξε τὰς Πελοπιδας ἐπὶ πρῶτῳ, οἳ καὶ τρίτος ἐγένετο. Ibidem paulo antea vs. 20: ἄρξασθαι δὲ ἀγωνίζεσθαι γινόμενον ἐτῶν εἰκοσιέξ. Vbi εἰκοσι πέντε scribendum suspicere coll. Thom. M. p. 139, 21: ἤρξατο δὲ τοῦ περὶ ταῦτα ἀγῶνος ἐτῶν καὶ γεγονώς. Ab his discrepat Gellius 15, 204: *tragoediam scribere natus annos duodeviginti adortus est*. In marmore Pario (C. I. 2374, 75) haec habentur: *Εὐριπίδης ἐτῶν ὧν ΔΔΔΔΔΔ τρεῖς πρῶτον ἐνέ-
κησεν — ἄρχοντας Ἀθήνησι Διφίλου* (olymp. 84, 3 sive anno 442 ante Chr. a.). Commentum a Saïda proditum, ἐπὶ τῷ ἀγῶνι δὲ ἐνράπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπαν ἐλάξε δόγματα, verbo intelligisse satis habemus.

18) Plut. Mor. p. 496 F: οὐδὲ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους νίκας οἱ πατέρες ἔγνωσαν.

19) Certe olymp. 87, 4 (a. 429 a. Chr. a.) primus victor remunatus est, cf. Argum. Eur. Hipp.

20) Gellius N. A. 17, 4, 3: *Euripidem quoque M. Varro ait, cum quinq̄ et septuaginta tragoedias scripserit, in quinq̄e solis viciisse, cum eum saepe vincerent aliquot poetae ignavissimi*. Non tragoediis sed tetralogiis quinq̄e poemata vicisse perspicuum est. Saïda: νίκας δὲ εἴλετο ἑ, τὰς μὲν τέσσαρας περιῶν, τὴν δὲ μὲν μετὰ τὴν τελευταίαν ἐπιδειξαμένου τὸ δράμα τοῦ ἀδελφιδῶν αὐτοῦ Εὐριπίδου. Villosa in vitae Eur. vs. 128 νίκας δὲ ἔχει καὶ traditum est, quem scribendi errorem propagavit Thomas M. p. 139, 20. Ceterum singulae quae fuerint Euripidis victoriae, novis subsidia explorari non potest, cf. Bergkii in Meinekii Com. vol. 2 p. 904.

nimos dico poetas, quorum nemo aut acerbius aut ingeniosius eum exagitavit quam Aristophanes. Qui tametsi²¹⁾ philosophiae Euripideae parum aequum iudicem se praebuit et multos tragicorum poetas locos iocose magis quam ludibrii causa in risum vertit, miro tamen acumine et egregia cum subtilitate poësin adversarii censurae subiecit severae illi quidem nec tamen prorsus iniustae. Comicoeum poetarum ludibrio debere videntur socii illi et adiutores, quorum opera in dramatis componendis usus esse poeta proditur. Quo in numero praeter Socratem commemorantur Mnesilochus et Timocrates Argivus, inprimis vero Cephisophon poetae servus, qui ut in tragœdiis scribendis ita in liberis creandis opem ei praestiterit²¹⁾. Nam fuit ea comicoeum licentia, ut non poemata solum Euripidis maligne carperent, sed ipsum poetam ad scenam traderent et aedium arcana perscrutarentur. Ac fortasse res domesticae Euripidis ita comparatae erant, ut cavillandi et

21) Mnesilochus Euripidis socii tum a Teleclide (vide not. 15) terrere Euripideum drama dicitur tum in Aristophanis Thesmophoriazisis tanquam fidus poetae socius festive ridetur. Timocratem Argivum memorat vita Euripidea, ceteri testes ignorant. Sed verissime, ut opinor, Bergkiius eundem hominem confecit in Scholio Veneto Eur. Andr. 446 indicari, ubi haec extant: *εὐκρινὸς δὲ τοῦ τοῦ δῶματος χρόνου οὐκ ἔστι λαβεῖν· οὐ δέδιδανται γὰρ Ἀθήνησιν*. ὁ δὲ Καλλιμάχος ἐπιγραφῆσαι φησὶ τῇ τραγῳδίᾳ *Δημοκράτην*. Ergo Callimacho teste Andromacha non Athenis sed Argis scenae commissa est tanquam Democratis aut Timocratis fabula. Interdum alieno nomine usos sua dramata poetas edidisse nemo ignorat. Virum *Δημοκράτης* an *Τιμοκράτης* Argivus ille dictus fuerit, adhuc incertum est. De Cephisophonte cf. Aristophanis locus (Com. 2 p. 1177) in vita Eur. vs. 93 allatus. In supellectile poetae hominem istum memorat Ar. Ran. 1408: *ἐς τὸν σταθμὸν αὐτός, τὰ παιδί, ἡ γυνή, Κηφισοφῶν ἐμβὰς καθήσθω*. Dionysius ibidem interrogat 1452: *εἴ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτῃ φῦσιν· πᾶσι πάρεσ' αὐτός· εὖρες ἢ Κηφισοφῶν*; Ar. Ran. 944: *εἰς' αὐτόσφρον* (tragœdiam) *μοιχοδίας, Κηφισοφῶντα μινης*, ubi Schol.: *ἔδοξε τοῦτο οὗτος ὁ Κηφισοφῶν συμποιεῖν αὐτῷ καὶ μέλιτα τὸ μέλι, ὃν καὶ συνέβαινεν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καμφοδοῦσαν*. Cum uxore Euripidis Cephisophontem rem habuisse vel ex silentio Aristophanis non est probabile. Ficta igitur iudico quae in vita extant vs. 88: *εἰχὲς οἰκονεὺς μερῶν οὐνοῦ Κηφισοφῶντα· πρὸς τοῦτον ἔρωρξας τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν· τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῇ τὴν γυναῖκα*.

irridendi materiam adversariis praeberent: quamquam quae nos relata legimus fabulis et commentis mixta sunt nec de rerum veritate certum admittunt iudicium. Traditur autem Euripides duas habuisse uxores; si vitae descriptorem audias, primum duxit Melito, deinde Choerinen: Suidas ordinem invertit, duas simul uxores poetae fuisse narrat Gellius: alios duplicis matrimonii testes non habemus²²). Quae de perfidia et lascivia aut mulierum aut Euripidis traduntur partim mendacii notam in fronte gerunt, partim eorum hominum curiosae sedulitati debentur, quibus nihil credendum sit²³). Ex aliis

22) Vita Eur. vs. 26: γυναῖκα δὲ γῆμαι πρῶτην Μελιτώ, δευτέρην δὲ Χοιρίνην. Suidas: μισογυνῆς ἐδοξάσθη. Ἐγγυς δὲ ὁμῶς πρῶτην μὲν Χοιρίνην θυγατέρα Μησιλόχου, ἐξ ἧς ἐσχε Μησιλόχον καὶ Μησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην· ἀποσπόμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς. Gellius 15, 20, 6: mulieres fere omnes in maiorem modum exasus fuisse dicitur, sive quod natura abhorruit a mulierum coetu sive quod duas simul uxores habuerat, cum id decreto ab Atheniensibus fascesse esset, quarum matrimonii pertaescebat. De ista Gellii narratione recte iudicavit Fritzsche in Ar. Thesm. p. 111: tota res, inquit, vel uno redarguitur comici silentio, quia mulierum usori duas simul uxores certe non remisisset. Idem quae in vita dicuntur falsa esse perspexit: haec Suidae se addixit et alterum coniugium brevissimum fuisse suspensus est. Cui iudicio subscriberem, nisi omnino digamnia ista ficticia videretur. Certe Aristophanes non novit nisi unam Euripidis mulierem, Mnesilochi filiam: quam rem sufficere arbitror ad mediocres illos testes aspernandos. Hanc Mnesilochi filiam Χοιρίνην dictam fuisse, non Χοιρίλην, libri docent: Χοιρίλην scribitur in vitae vs. 65, ubi melioribus codicibus destituti sumus.

23) In vita Eur. vs. 88 et in Schol. Ran. 944 quid Cephalophonti obiciatur, supra vidimus not. 21. Alias fabellas apponit vita vs. 65: λέγονσι δὲ αὐτὸν γῆμαντα τὴν Μησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι δράμα τὸν πρότερον Ἰππολύτου. ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν δοικμενεὶ τῶν γυναικῶν, ἵππεια δὲ αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ γῆματος αὐτὴν σωφρονεῖ παρ' ἑμοί, δύστηνος εἰ ἴτη, εἰ γυναῖκα δοκῇ παρ' ᾧ μὲν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μὴ. ἐπιγῆμαι δὲ αὐτὸν δευτέρην, ἢ νυκτὶν ἀκολασιοτέρην προχρηροτέρην εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθροσύνετο. Quorum fabellarum fundamenta haec sunt: in Ἰππολύτῳ καλεπτομένῳ multi coniectis poeta mulieres abruit, deinde El. 921 haec dixit: ἔγωγε ὅταν τις δολέσας δοικαστὰ τοῦ κορυπταίου εὐναῖς εἴτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν, δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ μὴ αὐτὴν σὺν ἔχειν, παρ' αἱ δ' ἔχειν: denique in omnibus fere dra-

narrationculis haud iniuria collegeris oris foetore Euripidem laborasse²⁴). Filios tres habuisse dicitur, Mnesarchidem mercatorem, Mnesilochum actorem, Euripidem, quorum natu minimus aliquot patris tragoedias ediderit²⁵). Extremum vitae tempus extra patriam Euripides degit. Primum enim Magnesium petiit, ubi hospitio publico et immunitate usus est, tum ad Archelaum Macedoniae regem se contulit, a quo regali munificentia et liberalitate exceptus summoque honore affectus est²⁶). Cuius peregrinationis nec de causa nec de tempore

paucis mulieres exagitat. Lepida magis quam vera refert Hieronymus Rhodius ap. Ath. XIII p. 557 E: *εἰπόντος τινὸς ὅτι μισογυνὴς ἐστὶν Εὐριπίδης, ἐν γε ταῖς τραγωδίαις, ἔφη ὁ Σοφοκλῆς· ἐπεὶ ἐν γε τῇ κλινῇ φιλογύνῃς*. Cf. Ath. XIII p. 603 E: *φιλομυῖαξ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης φιλογύνῃς*. Serenus in Stob. Flor. 6, 36: *περὶ Εὐριπίδου τις ἔλεγεν διὰ μισογυνῆς εἶη· καὶ ὁ Σοφοκλῆς· ἄλλ' οὐκ ἐν γε τῇ κλινῇ ἔφη*. Adde quae de Sophocle et Euripide profert Hieronymus Rhod. Ath. XIII p. 604 F, ubi hoc Sophoclis epigramma apponitur:

*Ἥλιος ἦν, οὐ καὶς, Εὐριπίδῃ, ὃς με χλαῖναν
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλονύθ' ἔτιραν
βορρᾶς ὤμλησεν· σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἑρώτα,
ἄλλοτρίαν σπεύρων, λωπαδύτην ἀπάγεις.*

Quam frigidam et infectam poësin ipsius esse Hieronymi suspicor.

24) Aristot. Polit. 5, 10 p. 1311b 30: *καὶ τῆς Ἀρχελαίου δ' ἐπιθέσεως Δεκάμυχος ἡγεμὼν ἐγένετο* — αἴτιον δὲ τῆς οργῆς ὅτι αὐτὸν ἐξέδωκε μαστιγῶσαι Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ· ὁ δ' Εὐριπίδης ἐχάλεπαιναν εἰπόντος τι αὐτοῦ εἰς θυσωδίας τοῦ στόματος. Stob. Flor. 41, 6: *Εὐριπίδης, ὀνειδίζοντας αὐτῷ τινος διὰ τὸ στόμα θυσωδῆς ἦν, 'πολλὰ γὰρ' εἶπεν αὐτῷ ἀπόρρητα ἐγκατεσάπη*. Vita Eur. vs. 84: *μετράλιον δὲ τινος ἀπαδευτοτέρου στόμα θυσωδῆς ἔχειν ὑπὸ φθόρον αὐτὸν εἰπόντος, ἐνφύμει ἔφη· 'μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα'*. Vbi extenuis verbis respicitur Alexandri Aetoli versus, *ἀλλ' ὁ τι γράψαι, τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει*.

25) Vita Eur. vs. 27: *νιὸς κατέλιπε τρεῖς, Μνησαρχιδὴν μὲν πρῶτον ἔμπορον, δευτέρου δὲ Μνησίλοχον ὑποκριτὴν, νεώτατον δὲ Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδασκε τοῦ πατρὸς ἐν αἰσ δρᾶματα*. Schol. Ar. Ran. 67: *αἱ διδασκαλίαι φέρονται τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν πλὸν αὐτοῦ διδιδάσκειν ὁμῶντων ἐν αἰσσι Ἰφίγηνειαν τὴν ἐν Ἀλλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας*.

26) Suid.: *ἀπαρὰς δὲ ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχελαίον τὸν βασιλεῖα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγε τῆς αἰῶς ἀπολαύων τιμῆς*. Syncellus p. 500, 7: *μετὰ γὰρ Περσέϊκαν Ἀρχελαῖος ὁ υἱὸς*

satis edocti sumus: sed probabile est poetam sive rerum publicarum calamitate fractum sive adversariorum iniuriis incessitum patria cessisse, et quantum e temporum ratione colligimus, paucis ante obitum annis admodum senex Athenis profectus est²⁷). Archelai in aula cum Agathone suavissimam consuetudinem habuisse proditur²⁸). Ibidem ~~ὁ~~ αὐ-

αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', πρὸς ὃν καὶ Εὐριπίδης τραγικοποιὸς παραγεννηθεὶς πάντα τὸν χρόνον διήξει τιμώμενος παρ' αὐτοῦ. Solini Polyh. c. 9, 17: Archelaus in tantum litterarum mare amavit, ut Euripidi tragico consiliorum summam concederet: cuius summa non contentus prosequi sumptu funeris, cives iussit et moerorem quem animo conceperat vultu publicavit. Lucianus de paras. c. 35: Εὐριπίδης μὲν γὰρ ὅτι Ἀρχελαῷ μᾶζοι τοῦ θανάτου παρσάτις καὶ ἀνιξάρχος Ἀλεξάνδρῳ, πάντως ἐπίσταται. Vili Eur. vs. 21: μετίστη δὲ ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη καὶ ἀπελεύει. ἐκίθη δὲ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχελαῶν γενόμενος διέτριβε καὶ χαρίζομενος αὐτῷ θρόνα ὁμοθυμῶς ἔγραψε καὶ μᾶλα [εἶ] ἐπράττε παρ' αὐτοῦ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν διοικήσεων ἔβητο. Vbi quae de Archelao dramate narratur fieri esse suspicor. Longe diversa tradit Diomedes p. 486, l. P.: tristitia namque tragodiae proprium, ideoque Euripides potente Archelao rege ut de se tragodiam scriberet abnuvit. Versiculos illos, οὐ βούλομαι πλουτοῦντι διορθεῖσθαι πίνης, μὴ μ' ἄφρονι κρίτης ἢ διδοῦς αἰτεῖν δοκῶ (fr. 960), Dicaearchus suspicatus est ad Archelaeum dictos esse: id quo iure suspicatus sit, nescio neque scire laboro.

27) Euripidem dici suspicor a Philodemo de villis X p. 20 ed. Saupp.: διό καὶ φασὶν ἀρξόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντῃ ἐπιχαίρειν πρὸς Ἀρχελαῖον ἀπελευθεῖν. Olymp. 92, 1, quo anno Aristophanes Thesmophoriazusas edidit, Euripidem Athenis etiam tum fuisse liquet: item fortasse olympiadis eiusdem anno quarto, archonte Diocle, ἐφ' οὗ τὸν Ὀρέστην εἰδίδασκε (Schol. Eur. Or. 361). Meritum autem est Euripides olymp. 93, 4: cf. not. 20.

28) Aelianus V. H. 13, 4: Ἀρχελαῶς ὁ βασιλεὺς ἐστίσιν παρυσκεύασε πολυτελῇ τοῖς ἑταίροις. προϊόντος δὲ τοῦ πότου ζωοτερον πῶν Εὐριπίδης ὑπήχθη πως κατ' ὀλίγον εἰς μέθυ. εἰτα συγλυθέντα αὐτῷ Ἀγέσθωνα τὸν τῆς τραγωδίας ποιητὴν περιλαβὼν κατεφίλει πρὸς ἀρχαῖον ἐτῶν πον γεγονότα. τοῦ δὲ Ἀρχελαῶν πρὸς αὐτὸν, εἰ καὶ νῦν ἐν ἡρώμενος (fort. ἑρέμιος) αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, ἀπεκρίνατο· καὶ μὲν ἄρα· σὺ γὰρ μόνον τὸ εἶναι τῶν καλῶν καλὸν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τὸ μετὰ ποῶν. Cf. Plut. Mor. p. 770C. Aliam rem narrat Plut. Mor. p. 531 D: Ἀρχελαῶς μὲν γὰρ οὗ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς παρὰ δεικνὸν αἰσθητικὸν ἐκπομα χρυσοῦν ὑπ' ἀνθρώπων μῆθρην ἡγαγόμενος καλὸν ἢ τὸ λευβαίνειν, ἐκέλευσεν Εὐριπίδην τὸν παῖδα δοῦναι, καὶ πρὸς τὸν ἀνθρώπων ἐκείνον ἀποβλέψας· σὺ μὲν εἶπεν· αἰτεῖν ἐπιτηδεῖος εἰ

premiū obīit anno 406 a. Chr. n. sive olymp. 93, 3 annū agens septuagesimū quīntū²⁹). De morte eius fabulae extant mirificae et inter se discrepantes: sed plerique a canibus discerptū esse referunt³⁰), quae fabula nescimus

καὶ μὴ λαμβάνειν· οὗτος δὲ λαμβάνειν καὶ μὴ αἰτῶν·. Anclipus sunt fidei quae de Euripide Iusit Hermesianax Ath. XIII p. 598 D:

φημι δὲ κακεῖνον τὸν αἰεὶ περιλαγμένον ἄνδρα
ἡδ' ὑπαλόν μίσος κτώμενον ἐξ ὀνύχων
πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σκολιοῦ τοπίου
τόξον, νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὀδύνας·
ἀλλὰ Μακεδονίης πάσας κατενείκετο λυγρὰς
Αἰγείων μέθεπεν δ' Ἀρχέλειω ταμίῃν,
εἰσέκε τοι δαίμων, Εὐριπίδην, εὖρετ' ὀλέθρον
ἀμφὶ βίον στηγνῶν ἐρτιάσαντι κυνῶν.

29) Vide quae not. 3 allata sunt de Eratosthene et Apollodoro. Dissenti rursus marmor Parium C. I. 2374, 77: ἐπελευτήσεν — ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιγένους (olymp. 93, 2 sive anno 407 a. Chr. n.). Tam Sophocles quam Euripides paulo ante quam Aristophanis Ranae ducerentur decesserunt, quam fabulam Callia archonte anno 405 editam esse constat.

30) Diod. Sic. 13, 103: τινὲς δὲ λέγουσι παρ' Ἀρχέλειω τῷ βασιλεὶ Μακεδόνων κατὰ τὴν χώραν ἐξεληθόντα καὶ περιπεσέν καὶ διασπασθῆναι μικρῇ προσθεν τούτων τῶν χρόνων. Gellius 15, 20, 9: is cum in Macedonia apud Archelaum regem esset utereturque eo rex familiariter, rediens noctu ab eius cena canibus a quodam acmulo immixtis dilaceratus est et ea his vulneribus mors secuta est. Valerius Max. 9, 12 ext. 4: atrocius aliquanto Euripides finitus, ab Archelaei enim regis cenā in Macedonia domum hospitalem receptus canum morsibus laniatus obiit. Ovidius Ib. 595: utque cothurnatum vatem tutela Dianae, dilaniet vigilum te quoque turba canum. Idem significat Paus. 1, 2, 2: τέθνηκεν δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τὸν βασιλέα ἑλθὼν Ἀρχέλειον· ὁ δὲ οἱ τὸν θανάτον τροφεὺς, πολλοῖς γὰρ ἔστιν εἰρημένος, ἐχέτω καθὰ λέγουσιν. Vita Eur. vs. 117: εἰς Μακεδόνας ἀπήγετο πρὸς Ἀρχέλειον τὸν βασιλέα, κένταυρῶν ὀφειλόμενον ἀναλύων ὑπὸ βασιλικῶν ἐφ' ἄσπερον κυνῶν. Adesp. Anth. Pal. 7, 44: εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδην, εἰλε σὲ πότμος καὶ σὲ λοκορραΐσται διεπνον ἔθεντο κύνες κτέ. Adde locum corruptum Hygini fab. 247 et Hermesianaotis versus not. 28 allatos. Magis etiam mira sunt quae in vita Eur. vs. 47—58 extant, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἔστι καλουμένη Θερμαῖον κτέ. De loco ubi poeta laniatus sit dissentit Stephanus Byz. p. 176. I. Βορμίσκος, χωρὶον Μακεδονίας, ἐν ᾧ κυνοσπάρκτες γίνονται Εὐριπίδης· οὗς κύνες τῇ πατροφίᾳ φωνῇ ἰσχυρίκας (ἰσχυρίστας II) κελούσιν οἱ Μακεδόνες, ὁ δὲ ποιητὴς τραπέζης· ἐκ δὲ τῶν δηγμάτων ἀρρωστήσαντα αὐτὸν ἀποθανεῖν. Alii inimicos nomi-

utrum a comicis poetis inventa sit ³¹⁾ an aliunde originem ducat. Sepultus est poeta prope Arethusam in convalle duobus rivis irrigata ³²⁾. Athenienses eidem cenotaphium extru-

nant, qui canes Euripidi immiserint. Diogenianus 7, 52 (cf. Suid. vol. II, 2 p. 447, 9): Προμέρου κύνες, τοῦτόν φασιν οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγωδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην ἐπαρσεῖν αὐτῷ κύνες ἀγροῦς, αἱ τοῦτον κατέθοιγόν αὐτόν. Contra Suidas v. Εὐριπίδης: ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς Ἀρριδαίου τοῦ Μακεδόνα καὶ Κρατεῖρα τοῦ Θητιαλοῦ ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ πισιάντων τε τὸν βασιλῆως οἰκέτην τοῦτομα Ἀρσίμαχον δέκα μυνὼν ἀγορασθέντα τοῖς βασιλῆως οὗς αὐτὸς ἔτρεφε κύνες ἐπαρσεῖν αὐτῷ. Ne isti quidem narrationi fidem habendam existimo: videor enim agnoscere consuetum eorum qui historicum fingere quam propagare fabulam maluerint. Addit Suidas alias fabellas: οἱ δὲ ἰσότησαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν πύκτωρ διασπασθῆναι πορευομένην αἰσὶ πρὸς Κρατερόν τὸν ἑωόμενον Ἀρχιλέον· καὶ γὰρ σchein αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιοῦτους ἱστώσας αἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδόκον τοῦ Ἀρεθουσίον. Viri utique famam respiciunt atque ut debitus poetae honor vindicetur impugnat Addaeus Anth. Pal. 7, 51: οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐριπίδην, οὐδὲ γυναικὸς οἰστρὸς τὸν σκοτίης κύπριδος ἀλλότριον, ἀλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας. Nihil probat iste disensus, nihil ceterorum fabulae.

31) Hoc suspicari videtur Lehrsius *Populäre Aufs.* p. 208. Facilius crediderim comici Ingenii leporem subesse ineptis illis quae in vita Eur. extant: vide vs. 74: αἱ δὲ γυναῖκες ἱβουλήθησαν αὐτὸν κτεῖναι εἰσελθούσας εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γρόφων διετέλει, et vs. 96: λέγονσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς φόβους οὗς ἐποίει εἰς αὐτάς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς Θεομοφορίοις ἐπέστησαν αὐταὶ βουλομένηαι ἀνελθῖν· ἐφίεσαντο δὲ αὐτοῦ πρότον μὲν διὰ τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βαβαιοσάμενον μηκέτι αὐτάς κακῶς ἔρσεν. Certo Θεομοφορίων mentio ex Aristophanea fabula repetita videtur.

32) Paus. 1, 2, 2: τίθεται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τὸν βασιλῆα ἑλθὼν Ἀρχιλέον. Vita Eur. vs. 35: ἐν Μακεδονίᾳ ἔταψεν. Bianor Anth. Pal. 7, 49: ἃ Μακέτις σε κέκονθε τάφου κύνες. Plut. V. Lysurg. c. 31: Εὐριπίδην — ταφέντι τῆς Μακεδονίας περὶ Ἀρεθουσίαν. Ammianus Marc. 27, 4, 8: prociua Arethusa convallis et statio, in qua visitur Euripidis sepulcrum. Addaeus Anth. Pal. 7, 51: ὑπὲρ Μακέτη δ' Ἀρεθουσίᾳ κέλευται ἐταφείη τιμὸς Ἀρχιλέω. Plinius H. N. 31, 19: in Macedonia non procul Euripidis poetae sepulcro duo rivus conflunt, alter saluberrimi potus, alter mortiferi. Vitruvius 8, 3: non minus in Macedonia quo loco sepultus est Euripides dextra ac sinistra monumenti advenientes duo rivus concurrunt in unum, e quibus ad unum accumbentes viatores

xerunt epigrammate vel Thucydidis vel Timothei ornatum³³). Tumulum Euripidis fulgure ictum serunt: qua in re sive vera sive ficta veteres agnoverunt deorum numen summum poetam praeter ceteros earum sibi esse testantium³⁴). Item alia sine dubio ficticia produntur de documentis quibus debitum poetae honorem aequales ostenderint³⁵). Maxime vero posterius ingenium et artem eius admirati sunt, adeo ut praeter Homerum nullus extiterit poeta, cuius tanta esset apud populares gratia et auctoritas.

Moribus Euripides fuit castis et severis, atque ipsi faciei eius tristitia quaedam inherat et austeritas³⁶), quam cum gra-

pransilure solent propter aquae bonitatem, ad rivum autem qui est ex altera parte monumenti nemo accedit, quia mortiferam aquam dicitur habere. Discrepat Suidas v. *Εὐριπίδης*; καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. Cf. Wesselingius libror. p. 605. Ficta narrare videtur Gellius 15, 20, 10: *sepulcrum autem eius et memoriam Macedones eo dignati sunt honore, ut in gloriae quoque loca praedicarent, οὐποτε σὸν μνήμα, Εὐριπίδες, ὁλοῖτά που, quod egregius poeta morte obitus sepultus in eorum terra foret.* Vbi Graeca verba corrupta sunt; expectes οὐποτε ὃν σὸν μνήμ, *Εὐριπίδῃ, οὐποτε ὁλοῖται.*

33) Cf. vita Eur. vs. 37, item Anth. Pal. 7, 45 (ubi *Θουκυδίδου* epigramma inscribitur) et Bergkii Lyr. p. 472. Pausan. 1, 2, 2: *ἀνιόντων δὲ ἐκ Πειραιῶς ἐρείπια τῶν τειχῶν ἔστιν, ἃ Κοινὸν ὕστερον τῆς πρὸς Κνίδω ναυμαχίας ἀνέστησεν* — εἰσι δὲ τάφοι κατὰ τὴν ὁδὸν γνωριμώτατοι *Μενάνδρου τοῦ Διοπεύθους καὶ μνήμα Εὐριπίδου κενόν.*

34) Plut. V. Lycurgi c. 31: *λέγεται δὲ καὶ τῶν λειψάνων αὐτοῦ (Lycurgi) κομισθέντων οὐκ αὖτε κεραννὸν εἰς τὸν τάφον κατασκευῆσαι* τοῦτο δὲ οὐ βεβαίως ἑτέρω τινὶ τῶν ἐπιφανῶν πλήν *Εὐριπίδῃ συναπεσεῖν ὕστερον τελευτήσαντι.* Blass Anth. Pal. 7, 49: *τρεῖς γὰρ ἐκαστοῦ ἑκάστης, Εὐριπίδῃ, ἐκ Διὸς αἰθῆρ ἡγήσας τὰν θνατὴν σήματος ἰσοποίησαν.* Probabilitate destitutum est quod vita Eur. vs. 43 habet, *φασὶ δὲ καὶ κεραννωθῆναι ἀμφότερα μνημεῖα.*

35) Huc spectat quod Sophocles atque ipse Atheniensium populus luxisse poetam in theatro dicuntur, vit. Eur. vs. 43. Item quas Gellius 15, 20, 10 habet: *cum legati ad eos (Macedones) ab Atheniensibus missi petissent ut ossa Athenas illius patriam permitterent transferri, maximo consensu Macedones in ea re deneganda perstiterunt.*

36) Noti sunt Alexandri Aetoli versus a Gellio 15, 20, 8 proditi: *ὁ δ' Ἀναξαγόρου τροφίμος χαῖστον στροφῆς μὴν ἔμμεγε προσεῖπεν καὶ μισογέλως καὶ τωδάζειν οὐδὲ παρ' οἷον μεμαθηκώς*

vilate coniunctam in imaginibus poetae etiamnum agnoscimus³⁷⁾.

De dramatum Euripideorum numero testes nostri disentiunt nec possunt satis certa afferri. Septuaginta quinque dramata computavit Varro, alii nonaginta duo vel adeo nonaginta octo⁴⁰⁾. Quorum numerorum is quem tertio loco attulimus scribendi vitio deberi videtur: XCH fabulas qui numerarunt, didascaliarum fidem secuti sunt, in quibus XXIII tetralogias consignatas reppererunt. In didascalias vero, ut recte iudicat Elmsleius, vix aliae fabulae relatae erant quam quae unum de tribus praemiis obtinuissent. Itaque si quando Euripides ne tertium quidem praemium consecutus sit, id quod accidisse ei probabile putamus, plus nonaginta duo dramata ab eo composita fuisse necesse est. Quorum dramatum nonnulla, velut *Θεστιάς*, ne Alexandrinis quidem grammaticis innotuerunt. Nobis octoginta circiter tituli proditi sunt, quorum conspectum subicimus.

ἀλλ' ὃ τι γράφει τούτ' ἄν μέλιτος καὶ Σειρήνων λικεύσῃ. Vita Eur. vs. 62: σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννους καὶ αὐστηρὸς ἐφάρτετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνῃς. Suidas: σκυθρωπὸς δὲ ἦν τὸ ἥθος καὶ ἀμειδίης καὶ φρίγων τὰς συνουσίας. Alia quaedam de eius facie et habitu tradit vita vs. 25: ἐλέγτο δὲ καὶ βαδὶν πάγωνα θορυπῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φρικτὸς ἐσχηκέναι. Aristophanes Thesm. 190 Euripidem dicentem facit: πολὺς εἰμι καὶ πάγων' ἔχω.

37) Inprimis vide Viscontii Iconogr. Gr. tom. 1 tab. 5 et analoglyphum quo Euripides in sella sedens repraesentatur marmoris Albani (C. I. 6047), de quo Winckelmannus Monum. ined. 168. Has imagines probabile est ex vetustis exemplis derivatas esse; certe statuas Sophoclis et Euripidis Athenis in theatro collocatas fuisse testantur Pausanias 1, 21, 1 et Ath. I p. 19 E, non testantur Lycurgum oratorem impetrasse id quod rogaverat, ut trium principum tragicorum statuae aeneae in theatro ponerentur. Cf. Meierl Camm. de vita Lycurgi p. XXXVI sq.

38) Gellii locum 17, 4, 3 supra not. 20 attuli. Suidas v. *Εὐριπίδης*: δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινες οὗ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐννεήκοντα δύο σῶζονται δὲ οὗ. Vita Eur. vs. 32: τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα 98 (97 codex B), σώζεται δὲ οὗ. τούτων νομιζέται τρία, Τέννης Ραδάμανθους Πειρίδους. Vita vs. 125: τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα 97· σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα 85 καὶ γ' πρὸς τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα· αὐτορικά δὲ ἡ ἀντιλέγεται δὲ καὶ τούτων τὰ π'.

Αἰγέυς	Κροσσόντης
Αἴολος	Κρήσσαι
Ἀλέξανδρος	Κρήτες
ΑΛΚΗΣΤΙΣ	ΚΤΚΛΩΨ
5 Ἀλκμέων ὁ διὰ Κορίνθου	45 Λάμια
Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφίδος	Λικύμνιος
Ἀλκμήνη	Μελανίπη ἡ δεσμώτις
Ἀλόπη	Μελανίπη ἡ σοφή
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ	Μελέαγρος
10 Ἀνδρομέδα	50 ΜΗΔΕΙΑ
Ἀντιγόνη	Οἰδίπους
Ἀντιόπη	Οἰνέυς
Ἀρχέλαος	Οἰνόμαος
Ἀργή	ΟΡΕΣΤΗΣ
15 Ἀυτόλυκος	55 Παλαμήδης
ΒΑΚΧΑΙ	Πειρίδους
Βελλεροφόντης	Πελοάδες
Βούσιρις	Πηλεΐς
Δανάη	Πλεισθένης
20 Δίκτυς	60 Πολύδους
ΕΚΑΒΗ	Πρωτεσίλαος
ΕΛΕΝΗ	Ραδάμανθυς
Ἐπειός	ΡΗΣΟΣ
Ἐρεχθεύς	Σθενέβοια
25 Εὐρύσθευς	65 Σίσυφος
ΗΛΕΚΤΡΑ	Σκείρων
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ	Σκυρίαί
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ	Συλῆς
Θερίσται	Τέννης
30 Θησεύς	70 Τήλεφος
Θυέστης	Τημενίδαι
ΙΚΕΤΙΔΕΣ	Τήμενος
Ἴνώ	ΤΡΩΙΑΔΕΣ
Ἰξίον	Τυπυλῆ
35 Ἰππόλυτος καλυπτόμενος	75 Φαίδων
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ	Φιλοκτήτης
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΤΤΑΙΔΙ	Φοινίξ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ	ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ
ΙΩΝ	Φοῖξος
40 Κάδμος	80 Χρυσίππος

Exclusimus ab hoc indice Γλαῦκον, Κερκυόνα, Πει Πολύδαρον, Φαίδραν: quae dramata a Polyido, Alopa, chis, Hecuba, Hippolyto non differunt nisi titulo. Item omisi titulos commenticios, quos librariorum erroribus sua negligentia decepti olim viri docti slexerant. Etiam miam et Temenum sunt qui in suspicionem vocent au

Elmsleio in Eur. Med. p. 71. Epeus uno nititur testimonio, catalogo Euripidearum fabularum manco illo quidem neque errorum immuni, quem praebet marmor Albanum (C. I. 6047). *Παρίθους, Τέννης, Ραδάμανθους* utrum Euripidis an aliorum poetarum essent, iam veteres critici dubitarunt. In suspectae fidei fabulis etiam Rhesus superstes habetur, *ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἀναγέγραπται* (Argum. Rhes.). Satyrica dramata octo ab veteribus grammaticis numerantur, eundemque numerum nos assequimur: fuerunt enim satyrica *Αὐτόλυκος, Βούσιρις, Εὐρύσθεος, Θεριστάι, Κόκλων, Συσφος, Σκίρων, Συλεύς*. Sed *Θεριστῶν* drama iam ante Aristophanis Byzantii aetatem perditum inter octo illas grammaticorum fabulas satyricas non fuisse certum arbitror. Non uniuscuiusque tetralogiae quartum drama fuisse satyricum docet argumentum Alcestitidis³⁹): unde pauciora dramata satyrica ab Euripide scripta esse quam pro tragoediarum numero expectaris, non est quod miremur. De chronologia tragoediarum Euripidearum adeo rara sunt et manca testimonia, ut plerarumque aetas nobis ignota sit. Neque in animo est coniecturas hac de re periclitari utique lubricas. Ab veteribus autem haec sola accepimus:

olyp. 81, 1 archonte Callia *Πηλιάσι* tertium praemium poeta tulit⁴⁰).

ol. 85, 2 archonte Glaucino (vel Glaucide) *δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσαις, Ἀλκμήωνι τῷ διὰ Ψωφίδος, Τηλέφῳ, Ἀλκίσιδι*.

ol. 87, 1 archonte Pythodoro *τρίτος Εὐριπίδης Μηδεία, Φιλοκτήτη, Αἰκτυῖ, Θερισταῖς σατύροις*.

ol. 87, 4 archonte Epaminone *πρῶτος Εὐριπίδης* Hippolyto superstite⁴¹).

ol. 91, 1 (archonte Arimnesto) *δεύτερος Εὐριπίδης ἦν*

39) Hinc patet falli Elmsleium in Eur. Med. p. 71, cuius haec sunt verba. In tetralogiis XXIII tragoediae erant LXIX, quas aut omnes aut plerasque servatas hand infitor. Sed satyricae pleraeque perierant, octo solae extabant. Tragoediis LXIX adde satyricas VIII, et fabulas habebis LXXVII, quot scilicet olim extitisse tradunt nonnulli.

40) Vit. Eur. vs. 31.

41) Argum. Eur. Alc. Med. Hipp.

Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδῃ καὶ Τρωάσι καὶ Σισύφῳ σα-
τυρικῶ⁴²⁾.

ol. 91, 4 archonte Cleocrito Andromeda et Helena editae
sunt⁴³⁾,

ol. 92, 4 Diocle archonte Orestes (vide not. 27).

Incertum quo anno coniunctae in scenam prodierunt Οἰνό-
μαχος, Χρυσίππος, Φολύσσαι⁴⁴⁾: item paulo post mortem
poetae sub olymp. 93 finem Ἰσχυμένειά ἢ ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμήων
(ὁ διὰ Κορίνθου), Βάκχαι (vide not. 25).

Elegiacam quoque et melicam poesin Euripides attigit:
exiles huius generis reliquias habes in Bergkii Lyr. p. 471 sq.
Quae vero Euripideae feruntur epistolae, eas ab impostore
fictas esse post Bentleyi (Opusc. p. 61—71) disputationem
nemo amplius negabit: utrum Sabirio Pollioni⁴⁵⁾ an alii tri-
buendae sint, non constat.

Sequitur ut de ingenio et arte Euripidis pauca dicamus.
Quae lubrica est materia in diversissimis doctorum et ele-
gantium hominum iudiciis, atque augeat rei molestiam illud
quod brevem et concisam disputationem sectandam mihi vi-
deo, qua nihil nisi fastigia rerum liceat perstringere. Nihilo
minus subeundum duxi laborem, non ut imaginem Euripideae
poeseos exprimerem, sed ut lineamenta quaedam adumbrar-
em. Laudatorem poetae aut vituperatorem agere alienum
videbatur ab huius disputationis consilio: magis etiam a pro-
posito aberrassem, si eos qui altera utra parte deliquissent
impugnare temptassem et refellere.

Nunquam Euripides civilium rerum fluctibus se immer-
sit, sed remotus a strepitu forensi intra parietes vitam degit
otio dedicatam, philosophiae et poeseos studiis intentam.
Quod umbratile vitae genus ut a nostris moribus et studiis

42) Aelian. V. H. 2, 8.

43) Schol. Ar. Thesm. 1012 et 1060.

44) Argum. Eur. Phoen.

45) Vita Arati ed. West. p. 55 sq.: τὰς δ' Ἀράτου ἐπιστολάς
— μόνος Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς (ὁ κηφεὺς ante Bendl.) ἐν τῇ
ἡ' περὶ κατεφρασμένης ιστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτου φησὶν,
ἀλλὰ Σαβίριον Πάλλαντος· τὸν δ' αὐτοῦ τούτων φησὶν εἶναι
ἐπιγεγραμμένας Εὐριπίδου ἐπιστολάς. Suspectum in his Σαβί-
ριον: cuius loco Σαβίδιον suavit Bentleyus, Δαιρίδιον Bergkii, Σα-
βινίδιον vel Γαβινίδιον vel Παβίδιον Westermannus.

minime abhorreat, ita veteribus iners visam est et probrosum. Nulla tamen re commoveri potuit poeta, ut stationem certo consilio delectam desereret et a Musarum Gratiarumque commercio divelleretur⁴⁶). Laudavit eos qui raro forum attingerent, improbavit aurae popularis captatores⁴⁷), et in Antiopa consulto id egit, ut liberalium artium studia ab adversariorum calumniis vindicaret. Zethi enim et Amphionis certamen proposuit, quorum ille curat quid faciat laetas segetes et agilem vitam laudat rerumque undis immersabilem, hic ἀρχαῖος ὀρχήστῃς, musices et sapientiae, patronus existit⁴⁸). Commemoratur Euripides inter paucos homines privatos, qui bibliothecam sibi compararint⁴⁹), atque ipse hunc librorum apparatus et nocturnas suas meditationes laud dissimulat⁵⁰):

46) Herc. F. 673: οὐ πάντοτε τὰς Χάριτας Μοῦσαις συγκοιμῶνός, ἡδίστατος σφριγίην. Vi hoc loco ita alibi sapientissime sui animi sententiam poeta aperit, quod semel indicasse sufficet. De vitae publicae periculis et omni securitate cf. Ion. 596: ἦν δ' εἰς τὰ πρῶτον πόλεος ὁμηθεὶς ζυγὸν ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὑπομισοδόμοισι· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα· ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνατοὶ τ' εἶναι σοφοὶ σιγῶσι καὶ σπένδουσιν εἰς τὰ πρᾶγματα, γέλωτ' ἐν αὐταῖς μαρίην τε λήψομαι οὐχ ἡσυχάζων κτέ. Civium favorem ex isto sapientiae studio non redundare indicat poeta Med. 294: χορὴ δ' οὐκ οὐδ' ὅστις ἀρετῶν πένον· ἀνὴρ παῖδας περισσῶς ἐκιδέσμεσθαι σοφούς, χωρὶς γὰρ ἄλλης τῆς ἔχουσιν ἀρετῆς φθόρον πρὸς ἑστῶν ἀφαιρουσὶ δυσμενῆ.

47) Or. 918: μορφή μὲν οὐκ ἐνὸς πόρος, ἀνδρείος δ' ἑνὴς, ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορεύς χρεῖων κῆλον — καὶ τοῖς γε χρηστοῖς ἐν λέγειν ἐφαίνετο. Oppositus est ὁ ποικιλόφρων κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστής (Hec. 132). Cf. Hec. 254: ἀχαρίστον ἡμῶν σπέρμα, ὅσοι δημηγόρους ἐηλοῦτε τιμᾶς — οἱ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε, ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγεται τι.

48) Poetae causam facit Amphion, cuius haec sunt sententiae. Ir. 193: ὅστις δὲ πράσσει πολλά χρητῶν, μῶρος, παρὸν δὲν ἡδῶς ἀπράγμονα. Ir. 199: τὸ δ' ἀσθενὲς μόν καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμειψθῆς· εἰ γὰρ εὐφρονεῖν ἔχω, κρείσσον τὸδ' ἐστὶ κακτεροῦ βραχίστου.

49) Ath. I p. 3 A. Consilium haec volumina lapide ridei Ar. Ran. 943: χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἐπὶ βιβλίῳ σπηθῶν. 1409: ἐς τὸν σταθμὸν αὐτός, τὰ παιδῆ, ἡ γυνή, Κηφισσοῦν, ἔμβας καθ' ἡσθεὶς συλλαβῶν τὰ βιβλία.

50) Hipp. 452: ὅσοι μὲν οὐν γοαφᾶς τε τῶν παλαιτέρων ἔχουσιν αὐτοὶ τ' εἶναι ἐν μουσαῖς αἰετ. Iph. A. 798: εἴτ' ἐν οὐλοῖς Περσέειν μῦθαι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους ἤνεγκαν. Ir. 629: εἶπαι

inprimis vero quantum philosophiae tribuerit, facile intelleget qui vocabuli σοφός usum Euripideum attenderit⁵¹). Philosophiae tam studiosus Euripides fuit, ut etiam vulgo sapientiae adyta temptaret recludere. Dedita igitur opera sublimium rerum disceptationem in scena instituit et philosophemata quaedam identidem civibus proposuit. Quae quo facilius in spectatorum animos se insinuarent, iis potissimum personis tributa videmus, quas ultra vulgus sapere non esset probabile. Ab istis arcanis non mirum aliquamdiu Atheniensium animos aversos fuisse: sed ut alii poetae ita Euripides popularium παιδευτής fuit, ac bello Peloponnesiaco felicissima Atticae gentis indoles eo pervenerat, ut ne vulgo quidem rerum divinarum et humanarum scientia negatum quidquam videretur. Hinc factum est ut sensim Athenienses libentius ei poetae auscultarent, qui tralaticias opiniones impugnet et meliora ipsos docere conaretur. Euripides ut erat morum severitate insignis et humilium artium contemptor, non nutrire, sed sanare saeculi sui vitia studuit. Itaque ut in domesticis et civilibus rebus perversitatem vulgi constanter impugnavit, ita de diis vulgaribus, de summo numine, de anima humana quae vel e philosophorum libris hausisset vel meditando ipse excogitasset, communicare cum civibus temptavit. Neque indociles habuit auditores: qui ut rerum novitate maxime tenebantur et insigni ingenii celeritate inaudita quaelibet arripiebant, ita ad res coelestes assurgere cum

γὰρ εἰς διφθεραὶ μελεγραφεῖς πολλῶν γέμονται Λοξίον γη-
νομάτων. Alc. 902: ἐγὼ καὶ διὰ μούσας καὶ μετὰ σοῦς ἤξα καὶ
πλείστον ἐψάμενος λόγων κρείσσον αὐδὲν ἀναγκὰς εὐδρον, οὐδὲ
τι φάρμακον ὀρήσας ἐν σαπίαι, τὰς Ὀρφέα κατέγραψε γή-
ρας. Hipp. 954: Ὀρφέα τ' ἀνακτ' ἔχων βάκχευε πολλῶν γραμ-
μῶν τιμῶν καπνός. Hipp. 374: ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μύ-
κρῳ χρόνῳ θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διφθεραὶ βίος.

51) Pauca speciminis loco afferam. Baech. 480: δόξει τις
ἀμαρτεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. Med. 298: σκαινοῖσι μὲν γὰρ
παῖνὰ προσφέρων σοφὰ δόξεις ἀχρεῖας κοῦ σοφὸς πεφηνέναι
El. 296: καὶ γὰρ οὐδ' ἀξιμῶν γνώμην ἐνδίνει τοῖς σοφοῖς λίαν
σοφίην. Phoen. 394: λυπερὸν συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς. Hel. 513:
λόγος γὰρ ἐστὶν οὐκ ἑμὸς, σοφῶν δ' ἔπος. fr. 585: στρατηλάται
τῶν μισοῖσι γενομένοιθα (γενομένοιο Meinekius), σοφὸς δ' ἂν εἰς τὴν
ἢ δὴ ἐν μακρῷ χρόνῳ.

poeta haud gravati sunt. Ceterum in summo philosophiae studio poeta magis fuit Euripides quam philosophus. Vel hanc ob causam irritum fuerit perfectam et consummatam in eius tragoediis quaerere philosophiam, qua ad eandem omnia normam et rationem revocentur et singula placita satis stabilita sint et inter se consentiant. Sed multa insunt in eius poematis ex Anaxagoreae philosophiae penetralibus derivata⁵²⁾. Maxime in cosmogonia Anaxagoram secutus est. Duo enim statuit omnium rerum principia, Aetherem sive Iovem et Terram, e quorum coniugio ea quae sunt prodierint, ita ut Terra res mortales, immortalia Aether genuerit. Rursus quae ex terra creata sunt ad terram, quae ex aethere descendunt ad coeli templa revertuntur: nec perit quidquam, sed formae rerum variantur et novantur mutatione perpetua⁵³⁾. Vulgares quae de diis ferebantur opiniones cum hac doctrina consociari non poterant, atque etiam aliunde periculum

52) Pluribus hac de re disputavit Valckenarius Diatr. p. 31—57. Cf. Eur. fr. 230 et Personus in Or. 971.

53) Vide imprimis fr. 836: *Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθέρος, ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἡ δ' ὑπερβόλους στοιχείων οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νομόμιαται*. χωρεῖ δ' οὐσίῳ τὰ μὲν ἐν γαίᾳ φύνει εἰς γαίαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθέρος βλαστῶντα γονῆς εἰς οὐρανίον πέλειν ἤλθε πόλον. *Ἐνθάκει δ' οὐδὲν τῶν γινωμένων, διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλον μορφήν ἐτέραν ἐπέδειξεν*. De coeli et terrae coniugio habes fr. 890, 7: *ἔρῃ μὲν οὐβρον γαί', ὅταν ξηρὸν πίδον ἑκαρπον ἀρχμῷ νοτίδος ἐνδαίῳς ἐξη'*. *ἔρῃ δ' ὁ αἰμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος οὐβρον ποσειῶν εἰς γαίαν*. *Ἀφροδίτης ὑπὸ ὅταν δ' ἀμμιχθῆτον ἐς ταῦτόν δυο, φρονεῖν ἡμεῖν πάντα καὶ τρίτον*. *ἄμα, δι' ὧν βροτῶν ζῇ τε καὶ θάλλει γένος*. Unum primitus fuisse naturae vulgum docet fr. 488: *κοῦν ἑμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἑμῆς μητρὸς πάρα, ὡς οὐρανὸς τε γαῖα τ' ἦν μορφή μιν' ἐπελ' δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, τίκτουσι πάντα καὶ ἐνδίκων ἐς πάρος*. Aetherem et Iovem eundem esse deum fr. 935: *ὄρεσ' τὸν ὑψὸς τόπον' ἀπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέρι' ἔχονθ'*. *ὑγραῖς ἐν ἀγκάλας; τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τὸνδ' ἦσαν θεόν*. quidem cf. Trö. 884. Contra fr. 491 *αἰθέρ αἰθέρας* διῶς dicitur. Animus humanus divinus vel ipse adeo deus est, cf. fr. 1007. Quando moritur homo, terra terrae redditur, antiquus in coelum inquam domicilium suum remigrat. Cf. fr. 961: *ὁ δ' ἀπὸ δάλλων αἶσχα διοπτρῆς ὅπως ἀστὴρ ἀπίσθη, περὶ τῷ ἀφ' οὗ εἰς αἰθέρα*. Suppl. 1140: *βεβῶν· αἰθέρ, ἔχει νιν ἤδη*. fr. 757, 5: *καὶ τὰ δ' ἄχθονται βροτοί, εἰς γῆν φέροντες γῆν*.

Olympo imminabat. Sanctos enim deos nullisque maculis contaminatos poeta flagitat: ideo mentiri homines arbitratur, si quid divino numini sceleris audeant tribuere. Et cum in tralaticiiis fabulis plurima de diis propagari videat *ὀνείδεα* ἢ *ῥέθμιστα*, eos qui deorum veterum ministros sese et interpretes iactent, sacerdotes et vates, tanquam superstitionis nutriculas et fraudum artifices castigat⁵⁴). Nec tamen ea est poetae sive constantia sive audacia, ut omnem patriorum deorum cultum abiciat. Maxime Iuppiter ut summus deorum in disceptationem vocatur et arroditur⁵⁵), ceteri divi paene incolumes evadunt, atque in Bacchabus, quam fabulam extrema aetate Euripides composuit, adeo vindicatur Dionysi nomen ab impiorum hominum dubitatione. Sed quae de diis statuit poeta, neque inter se consentiunt nec sufficient ad erigendum hominum animos in vitae miseriis et confirmandos. Vitam humanam miserrimam poeta indicat: nullum esse malum quo

54) Vide fr. 294, 7: εἰ θεοὶ π. δρῶσιν αἰσχρὸν, οὐκ εἴσι θεοί. Iph. T. 386: ἐγὼ μὲν οὖν τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστίασματι ἐπίστα κρῖνω — οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν. Herc. F. 1341: ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρον ἂ μὴ θίμις στήθεσιν νομίζω, δεσπῆν τ' ἐξάπτειν χροῦν οὔτ' ἤλωσα πάποτ' οὔτε πύσσαι, οὐδ' ἄλλον ἄλλον δεσπότην περνεῖναι, δίσται γὰρ ὁ θεός, εἴτερος ἐστ' ὁρθῶς θεός, οὐδενός· αἰοδῶν οἷδε δύστηνοι λόγοι. Hinc dii vulgo crediti passim carpuntur, velut fr. 1030, 5: ἡτάρ αὖ θνητῶν εἰσιν ἀνρετώτεροι, ἢ τὰ πικρὰ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης. Iph. T. 570: οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι πτῆν νῶν ὀνείρων εἰσιν ἀψευδέστεροι. Apollini sapientia inrogatur El. 1246 et Andr. 1105, Minerva iniusta dicitur fr. 268, Iuppiter humana virtute inferior apparet Herc. F. 342, ubi mox 347 subicitur ἐμαθὴς τις εἰ θεός, εἰ δέκατος οὐκ ἔφης. Vatum fallaciam ideam eadem poeta inusat. Hel. 744: τὰ μάντεων ἐσείδον ὥς φανέ' ἴσθαι καὶ ψευδῶν πλέα· οὐδ' ἦν ἄρ' ὕγις οὐδὲν ἐμπύρον φλογὸς κτ. fr. 793: εἰ δὴτα θάκοις μαντικοῖς ἐνημμένοι σαφῶς διδρυνεῖσθαι εἰδέναι τὰ δαιμόνων; οὐ τῶνδε χειρῶν αὐτῶν ἀνθρώποι λόγων El. 399: Ἀολεῖον γὰρ ἱμπεδοὶ χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαλεπὴν εἶω. Phoen. 958: Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χεῖρ διεισπνέειν Iph. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν ἀπέρημα φιλότιμον κακόν.

55) Velut fr. 483: Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ. fr. 904, 2: Ζεὺς εἴτ' Αἰδῆς ὀνομαζόμενος αἰγιόχοις. Fides paene excedunt quae leguntur Tro. 884: ὦ γῆς ὄχημα κατὰ γῆν ἔχων ἔδραν, ὅστις ποτ' εἰ σὺ, δυστόπατος εἰδέναι, Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἶτε νοῦς βροτῶν, προσενέχμεν σε.

non obruantur homines; felicem existere neminem, neminem doloris expertem: itaque nunquam vixisse humanae sorti praeferendum censet et lugeri iubet in lucem editos, celebrari et felices praedicari mortuos utpote vitae laboribus defunctos⁵⁶). Post mortem quid hominem maneat, nescire se latetur, sed meliora sperari iubet, ac dubitat an quae vita nobis dicatur mors sit, vera vita mortuis demum contingat⁵⁷). Hanc autem rerum humanarum calamitatem intuens atque inuitiam et aequitatem desiderans eo nonnunquam compellitur, ut de divina providentia vitaeque nostrae moderatione dubitet et coeco arbitrio omnia misceri queratur⁵⁸): unde de

56) Eur. Or. 1: οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος οὐδὲ πῶτος οὐδὲ συμφορά θεήλων, ἧς οὐκ ἂν ἄραι· ἔχθος ἀνθρώπου φύσις. Hipp. 189: πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων. Alc. 802: οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά. fr. 957: βίος γὰρ ὄναρ· ἔχει, πόνος γηγῶς. Iph. A. 161: θνητῶν δ' ὀλβίος εἰς τέλος οὐδεὶς οὐδ' εὐδαιμόν· οὐπω γὰρ ἔφην τις ἄλυστος. fr. 287, 2: κράτιστον εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῶ. fr. 300: τὸ μὴ γενέσθαι κράτιστον ἢ φῦναι βροτῶς. fr. 452: ἐχθρὴν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους τὸν φῦντα θνητὸν εἰς ὅς' ἐρχεται κακόν, τὸν δ' αὖ θνῄσκον καὶ πόνων πιπαινόμενον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκτρέπτειν δόμων. Similia apud alios poetas extare non ignovimus sed nemo facile tam constanter et tam lugubri oratione haec omnia sortem conquestus est.

57) Fragm. 536: κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ οὐκ· τὸ μῆδεν εἰς οὐδὲν δέπνι. Horac. 502: εἴ τι δὴ κάτω χθονὸς· εὐχὴ γὰρ μὴ τοι μῆδεν· εἴ γὰρ ἔχομεν κακὰ μερόμεναι οἱ θανόντες βροτῶν (exspectes οἱ ταλαιπῶροι βροτοί), οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέφεται. Hec. 377: θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος ἢ ζῶν. Hipp. 103: θοᾶέροτες δὲ φαινόμεθ' ὄντες τοῦδ' ὅ τι τοῦτο σέλλει κατὰ γῆν, δι' ἀπειροσμένην ἄλλον βίοντος καὶ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας. fr. 813, 10: τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν· τοῦ θανεῖν δ' ἀπειροῦ πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τοῦ ἡλίου. fr. 639: τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἴσται κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; fr. 830: τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦδ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνησκεῖν ἴσται; Mira est sententia quae legitur Hel. 1016 loco ut opinor spurio: οὐ τοῦς τῶν κατθανόντων ζῆ μὲν οὐ, γνῶμην δ' ἔχει ἀθάνατον εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἔμπτων.

58) Hec. 488: ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερ' ὅ σ' ἀνθρώπους ὄραν ἢ δοῦναι ἄλλως τῆςδε κεκτεῖσθαι μάτην (ψευδῇ, δοκούντας δαιμόνων εἶναι γένος), τύχην δὲ πάντα τῶν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν; El. 583: ἢ ζωὴ μῆλ' ἡγεῖσθαι θεοῦς, εἰ τὰδ' ἴσται τῆς δίκης ὑπέρτατα. fr. 288: φησὶν τις εἶναι θεῶν ἐν αὐρανῷ θεοῦς; οὐκ εἶσιν, οὐκ εἶσιν, εἰ τις ἀνθρώπων θίλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὦν χρῆσθαι

eo bene actum iudicat, cui nunquam fortuna riserit⁵⁹). Postulat ut dii scelera ulciscantur et persuadere sibi conatur malos punitum iri; at posse deos malorum vindices existere ipso desperat⁶⁰). Reliquum igitur nihil sapienti facit, nisi ut cedat necessitati et quae mutare non potuerit aequo animo perpetiatur⁶¹). Apparet ex his quae attuli, gravissimas quaestiones ab Euripide motas esse et cum popularibus communicatas, carere vero istud philosophandi genus stabili fundamento. Hinc fluctuans oritur inconstantia, hinc sollicitudo animi inter spem metumque suspensi et contra huius vitae misérias parum valido praesidio muniti. Sequitur inde ut communem omnium rerum perturbationem poeta deploret⁶²), cui etiam optimus quisque succumbat, cum meliora probans sequatur deteriora⁶³). Quin eo Euripides defertur, ut cum omnia inquinata et tæbe infecta videat, ipsos boni et mali terminos fere sublato existimet⁶⁴).

Non poterat talia Euripides in medium proferre, nisi ea vixisset aetate qua pristina simplicitas et antiqua pietas, magis

λόγῳ. Hinc Aristophanes Thesm. 451: τοὺς ἀνδρας ἀναπέπεικται οὐκ εἶναι θεοὺς.

59) Herc. F. 1202: αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ὦ δ' αἰεὶ κακῶς ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενὼς δύστηνος ὢν. fr. 287, 18: οὕτως ἀμεινον μὴ πεπειρασθαι καλῶν.

60) Fragm. 224: δίκαια τοι δίκαια χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπέσους· ἔλαθεν, ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν. fr. 508: δοκεῖτε πηδᾶν τὰ δικημάτων εἰς θεοὺς πτεροῖσι, κάπειτ' ἐν Διὸς δέλτον πτερυχῶς γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν θνητοῖς διακρίνει· οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν αμαρτίας· ἔξαομέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἐν σκοπῶν πέμπειν ἐκαστῷ ζημίαν. Cf. fr. 288, 5.

61) Fragm. 576: ἔν ἐστι πάντων πρότον εἶδέναι [βροτῶν] φέρειν τὰ συμπύκνοντα μὴ παλιγνότως. fr. 956: ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκαχώρηεν βροτῶν, σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῶν ἐπίσταται.

62) Iph. T. 572: πολλὸς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεαῖσι ἐν καὶ τοῖς βροτείοις.

63) Hipp. 358: οἱ σάφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὁμῶς κακῶν ἐρῶσι. fr. 576: ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθα, δεῦρ' δ' ἀμύχανως ἔχει. fr. 837: γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βλάπτει.

64) Fragm. 19: τί δ' ἀσχαρόν, ἢν μὴ τοῖσι χωρμένοις δοκῇ. Eodem vedit notissimum illud Hipp. 612: ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ φρήν ἀνώμοτος.

in dies labefactata et paene exuta esset, qua nihil non in dubium vocaretur, qua denique omnis iustitia sublata videretur. Revocare pristina tempora nec potuit poeta nec temptavit, sed eo incubuit, ut sapientiae amore civium animos imbueret. Ita ipse quodam modo novator existit, ideoque ab Aristophane tenaci antiquorum morum defensore acerrime impugnatus est, quasi pravam maxime laudaret et foveret quae Athenienses incesserat novandi libidinem. Interes quid de sua aetate indicarit Euripides, ex ipsius tragoediis satis est perspicuum. In poesi et philosophia remedium quaesivit animi aestuantis et communem rerum civilium perturbationem dolentis, ac libenter firmas illas et fixas leges, quibus ἀγῆρας φύσεως κόσμος regatur, tanquam exempla homini sequenda commemoravit⁶⁵; idem vero rerum observator fuit diligentissimus et multiplici modo vitae tam publicae quam privatae in tragoediis rationem habuit. Probat, ut par erat, populare imperium, sed detestatur effrenatam plebis licentiam nullis finibus coercitam⁶⁶. Non divitias aut generis nobilitatem laudat, sed morum probitatem. Graviter invehitur in demagogos, qui speciosae orationis artificio ad perniciosa consilia plebeculam pelliciant⁶⁷, et indignatur plus apud homines valere dicendi subtilitatem quam agendi navitatem⁶⁸. Publicae salutis privata commoda posthabenda esse cum alibi docet tum

65) Cf. fr. 902: ὁλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔχει μάθησιν, μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην μήτε εἰς ἀδικίους πράξεις ὁρῶν, ἀλλ' ἀθανάτων καὶ θορῶν φύσεως κόσμον ἀγῆρων. Phoen. 546: εἰδ' ἥλιος μὲν τῷ τε δουλεύει βροτοῖς, σὺ δ' οὐκ ἀνέχει κτε.

66) Suppl. 244: πριῶν δὲ μοιρῶν ἢ ἐν μέσῳ σώζει πόλιν, κόσμον φυλάσσουσ' ὅντιν' ἐν τάξει πόλις. fr. 628: δῆμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναστροφῆς κακὸς μήτε αὐτοκαώσεως, πλοῦτον ἐντιμον τιθεῖς.

67) Hipp. 486: ταῦτ' ἐστ' ὃ θνητῶν εὔ πόλιν οἰκουμένην δόμοις τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι. Or. 907: ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς περὶ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα. Bacch. 270: θρασὺς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἶός τ' ἀνὴρ κακὸς πολίτης (scilicet κακὸν πολίτης) γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.

68) Hec. 1187: ἀνθρώποισιν οὐκ ἔχρην ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλώσσαν ἰσχυρὴν πλεον' ἀλλ' εἴτε χρηστ' ἴδρασι, χρηστ' εἴτε λέγειν, εἴτε ἀν' ἀπονηρόα, τοὺς λόγους εἶναι σαφροῦς. fr. 442: φρεὺ φρεὺ, τὸ μὴ τὰ πράγματα ἀνθρώποις ἔχειν φανερά, ἐν ἧσαν μὴδ' οἱ δεινοὶ λέγουσιν. Med. 582: γλώσση γὰρ αὐτῶν τὰδ' οὐκ ἐν περιστάσειν, τοῖσ' ἀπαγορεύειν.

in Erechtheo (vide fr. 362 et 364), qua tragoedia cives ad patriae amorem splendido exemplo proposito studuit excitare⁶⁹). In praecónio quo identidem veterem urbis gloriam et felicitatem celebravit, germanum se ostendit Atheniensem⁷⁰). Nonnullis tragoediis de rebus gerendis certa dedit praecepta: velut adversus Spartanos populum odio inflammare conatus est, foedus cum Argivis ineundum commendavit⁷¹). Denique etiam ad res domesticas privatamque vitam descendit: athletas et palaestrae exercitationes impugnat, cantus et chordarum sonos ab epulis et convivii abesse vult⁷²): inprimis vero mulieres tanquam nefarias et scelerum quorumlibet machinatrices insectatus est⁷³), cuius

69) Cf. Lycurgus c. Leocr. § 100: *δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινήσειεν, ὅτι τὰ τε ἄλλ' ὧν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τοῦτον τὸν μῦθον προσέλετο ποιῆσαι, ἡγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παραδείγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν.*

70) Tro. 208: *τὰν κλεινὰν εἰθ' ἔλθοιμεν Θησείως εὐδαίμονα χώραν.* fr. 362, 5: *λογίζομαι δὲ πολλὰ· πρῶτα μὲν πόλιν οὐκ ἂν εἴν' ἄλλην τῇσδε βελτίω λαβεῖν.* Adde fr. 971 atque imprimis Med. 824: *Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι καὶ θεῶν παῖδες μνηστῆρων, ἱερὰς χώρας ἀπορθήτων τ' ἀποφερόμενοι κτέ.*

71) Argivis amicos debere Athenienses esse docet Heracl. 310 .gg., de Spartanis vide Suppl. 187: *Σπάρτη μὲν ὧμῃ καὶ πεποικιλταὶ τρόποις, αἵτις Andr. 445: ὦ πάντων ἀνθρώποισιν ἐχθίσται βροτῶν, Σπάρτης ἔναικοι, δόλια βουλευτήρια κτέ.* Andromacham, ut G. Hermann (praef. Andr. p. XI) verbis utar, vix dubitari potest quin odio Lacedaemoniorum scripserit Euripides, cuius rei cum aperitissimae vituperationes tum mores testes sunt Hermionae et Menelae. Ex his quae supra not. 21 attulimus apparet Argis hanc fabulam scenae commissam esse eo consilio, ut Argivi adversus Spartanos armarentur. Et recte iam alii Menelai verbis, *ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσω Σπάρτης πόλις τις, ἥ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη, νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ* (733), Argos significari coniecerunt.

72) Andr. 599: *δρόμους παλαιότας τ' αἶψ' ἀνασχέτους ἐροί,* quicum cf. fr. 284. Med. 190: *σχαῖνός δὲ λέγων κοῦδέν τι σαφὲς τοῖς πρόσθε βροτοῖς οὐκ ἂν ἀράτοις, οἵτινες ὄρνους ἐπὶ μὲν θαλάσσις ἐπὶ τ' ἐλαπίναις καὶ παρὰ δαίπνοις εὐρόντο βίον τερπνὰς ἀκοάς κτέ.*

73) Rei testes singulis fere habes tragoedias. Vide ut pauca delibemus, fr. 432 1045 Med. 400, quibus adde pium desiderium Hipp. 616—24 expositum.

odii quae causae fuerint, suspicari magis licet quam demonstrare⁷⁴).

Oratio qua Euripides utitur, ut ab Aeschylei cothurni magnificentia et ab ingenioso Sophoclis artificio aliquantum discrepat, ita propius accedit ad venustam Attici sermonis elegantiam et urbanitatem. In qua principum tragicorum diversitate tam temporum quibus vixerunt conditionem quam peculiarem eiusque naturam facile agnoveris. Abiecit Euripides ampullas et sesquipedalia verba: orationem effinxit egregie temperatam, quae inter urbani sermonis simplicitatem et sublimem poetarum audaciam medium quandam locum teneret, cuius suavitate ac nitore mirifice oblectamur. Quod Graecis Horatius tribuit os rotundum, id ipsum in Euripide admiratur adversarius eius Aristophanes⁷⁵: item alii veterum iudices venustatem Euripideae orationis et munditiem laudibus efferunt⁷⁶). Plurimum hic poeta eloquentiae studio tribuit: nec mirum, cum Suada sensim rerum potita esse videretur⁷⁷). Hinc flumine quodam et copia verborum insignis

74) Corruptos fuisse mulierum Atticarum mores docet Aristophanes cum alibi tum in *Thesmophoriazusis*: sed primariam causam, cur mulierum osor Euripides fuerit, ex ipsius poetae ingenio severo et moroso repetendam arbitror. Minime credibilia videntur quae de Choerinae perfidia et impudicitia veteres commentati sunt.

75) Ar. Com. 2 p. 1142: *χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στοργγύλῳ· τὸν νοῦν δ' ἀγαθόνος ἤτεον ἢ ἐκείνος ποιοῦ.*

76) Dionys. Hal. vet. scr. cens. 2, 11 p. 423: *ὁ δ' Εὐριπίδης οὔτε ὑψηλὸς ἐστὶν οὔτε μὴν λιτὸς, ἀλλὰ κεκραμένη τῆς λέξεως μεσότητι κέχρηται· τῶν δὲ κωμῶδων μιμνῆται τὰς λεπτὰς ἀρετὰς ἀπείσως.* In *γλαφυρὰς καὶ ἀνθηρὰς συνθέσεως* exemplis idem Dionysius de comp. verb. c. 23 p. 173 Euripidem commemorat. Callidam innotatam qua vulgaribus verbis gratiam poeta conciliavit, laudat Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1404b 25: *κλέπτεται δ' ἐν, ὡς τις ἐκ τῆς εὐθύνιας διαλέκτου ἐλέγων συντίθῃ· ὅπως Εὐριπίδης ποιεῖ καὶ ὑπέδειξε πρῶτος.* Quam rem Longinus de subl. c. 40 exemplis illustrat. Cf. Diog. L. 4, 26: *ἰδανύμαζι δὲ ὁ Κράντωρ πάντων δὴ μᾶλλον Ὀμηρον καὶ Εὐριπίδην, λέγων ἐργῶδες εἶναι ἐν τῷ κυρίῳ τραγικῶς ἔμα καὶ συμπάθος γράφει.* Eandem virtutem significat Archimedes Anth. Pal. 7, 50.

77) Eur. Hec. 814: *τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μεθήματα μοχθοῦμεν ὥς χοῆ πάντα καὶ μαστεύμεν, περὶ δὲ τὴν τέραννον ἀνδρώποις μάνην οὐδὲν τι μᾶλλον ἐς τέλος ἐκπυδάζομεν* —.

est⁷⁸): sententiarum luminibus orationem distinxit et ornavit⁷⁹): inprimis vero certamina amat et controversias personarum in scena tanquam foro litigantium omnesque dicendi artes experientium⁸⁰). His de causis futuro oratori commendat Euripideas tragoedias Quintilianus⁸¹): quas si ad artis leges exegeris, habebis quae minus probes. Nam disputationum ambages, disserendi ubertas, locorum communium splendor, philosophiae digressiones aliaque extrinsecus accessita⁸²), ut per se spectata maxime placeant, tamen fabulis intexta non solum morantur actionis decursum et mole quasi inutili onerant, sed etiam concentum singularum partium facile turbant. Et fatendum est vix ullius dramatis Euripidei perfectam esse oeconomiam et satis diligenter elaboratam. Nam prologi, quibus rei status exponitur, merito icini

78) Loquacitatem Euripidi obiicit Ar. Ran. 91 954 1069.

79) De quibus iudicium habes Ciceronis Epist. 16, 8; 2: *ego certe singulos eius versus singula testimonia puto*. Multa paradoxa Euripidea acerbe irrisit Aristophanes: nos huius sententiarum studio plurimas debemus et praestantissimas perditarum tragoediarum reliquias.

80) Carpil rhetorica ista artificia, *ἀντιλογίας καὶ λυγισμούς καὶ στρώσεις* Ar. Ran. 775, qui ποιητὴν ῥημάτων δεικνυμένων Euripidem dicit Pac. 534. Ex hoc Euripidis studio corruptis civium mores repetit Ran. 1083: *κατ' ἐν ταύτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπογραμμάτων ἀνιμεστώθη καὶ βωμολόγων δημοσιδῆκων*.

81) Cuius hoc est iudicium 10, 1, 68: *illud quidem nemo non fateatur necesse est, iis qui se ad agendum comparant utiliore longe fore Euripidem, namque is et in sermone, quod ipsam reprehendunt quibus gravitas et collumnus et sonus Sophoclis videtur esse sublimior, magis accedit oratorio generi: et sententiis densus, et in iis quae a sapientibus tradita sunt paene ipsis par, et dicendo ac respondendo evallhet eorum qui fuerint in foro disertis comparandus: in affectibus vero cum omnibus mirus tum in iis qui miseratione constant facile praecipuus*.

82) Maxime illud memorabile est, quod Aeschylum et Sophoclem audet in tragoediis oblique perstringere. Sophocles Ant. 563: *οὐδ' ὅς ἐν βλάστη μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξέσταται*. Impugnat hanc sententiam in Antigona Eur. fr. 165: *οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπορευότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν*. Aeschylus respici videtur in Eur. Suppl. 846: *ἐν δ' οὐκ ἐρήσομαι σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω, ὅτω ξυνέστη τανὺν' ἑκάστος ἐν μάχῃ*. Quae in Eur. El. 530 leguntur, *πολλοὶς δ' ἐν εὐδαίμοις βουτρυχὰς ὁμοπύρους καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταντοῦ, γίγεται*, referenda sunt ad Aesch. Cho. 229: *σέψαι κόρη προσθείσα βούτρυχον τριχὺς*.

habentur et a perfecta arte alieni; in fine saepe dii advocantur, qui turbatas res componant vel potius nothum disclindant; multa chori cantica cum actione parum arcto vinculo nexa sunt; denique in universa structura et compositione ars illa desideratur, qua singulae partes apte conclusae sint. Ceteris fabulis Ionis oeconomia aliquantum praestat. Personas quas agentes Euripides proponit non tam excelsas fingit et animi virtute vel constantia insignes quam vulgares et tanquam e domestica vita in scenam traductas⁸³): modo pravae iis tribuit mores et abiectos⁸⁴), modo umbras facit exsanguis omnique peculiari nota destitutas. Vituperatur ab Aristophane, quod reges et heroes pannis indutos vel claudos proposuerit, quod Augen in templo parientem, Phaedram et Sthenéboeam adulteras fecerit, quod Macareus et Canaces incestum et quaelibet scelera et flagitia divulgavit⁸⁵): nec potest negari dignitatem tragoediae attenuatam esse et sanctimoniam deminutam ab eo poeta, qui * ad res minutas et domesticas Melpomenen detruserit⁸⁶). Egregium vero admiramur artificem in depingendis affectibus tam lenibus quam vehementer concitatis⁸⁷), ac verissimum est quod Aristoteles praedicat, ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατος γε τῶν ποιητῶν φαίνεται⁸⁸). Imitati sunt Euripidem qui post eum

83) Cf. Aristot. Poet. c. 25 p. 1460 b 33: Σαρσκιῆς ἔφη αὐτοὺς μὲν οὖρους δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷσι κτεῖν.

84) Vide v. c. Argum. Eur. Or. p. 244, 18: τὸ δῶμα τῶν ἐνὶ σκηνῆς εὐδοκίμοιόντων, χεῖριστον δὲ τοῖς ἥθεσι· πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φανόλοι εἰσιν.

85) Ar. Ach. 412 sqq. Nub. 1371 Pac. 147 Thesm. 547 Ran. 1043 1063 1079 sqq.

86) Verbis utitur Porsoni in Eur. Or. 1106. Rem lepide illustrat Ar. Ran. 980: τὴν γοῦν Ἀθηναίων ἀπὸς τις εἰσαν κέραγγε πρὸς τοὺς οἰκέτας ζητεῖ τε, ποῦ ἔστιν ἡ χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ δῆδουκν τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον τὸ περισσινὸν τίθηναι μοι κτε.

87) Longinus de subl. c. 15, 3: Ἦστι μὲν οὖν φιλοπονώτατος ὁ Εὐριπίδης δύο παντὶ πάθῃ, μανίας τε καὶ ἡρώεας, ἐκτραγωδεῖσθαι καὶ τούτοις ὡς οὐκ οἶδ' εἰ τις ἕτερος ἐπιτυχέστατος.

88) Aristot. Poet. c. 13 p. 1453 a 29. Cf. Dio Chrysost. 18, 7: ἦ τε Εὐριπίδου προσηνεία καὶ πιθανότης τοῦ μὲν τραγικοῦ ἀπανθώματος καὶ ἀξιώματος τυχὸν οὐκ ἂν τελίως ἐρικρινέτο, πολιτικῶ δὲ ἀνδρὶ πάνν ὠφέλιμος· ἔτι δὲ ἡθῆ καὶ πάθη δεινὸς πληρῶσαι· καὶ γνώμας πρὸς ἅπαντα ὠφέλιμους καταμύγναι τοῖς ποιήμασιν ἅτε φιλοσοφίας οὐκ ἀπειροσ ὦν.

ad tragoediam accessere; eundem comici poetae tum impugnarunt dedita opera tum laudarunt et admirati sunt; item philosophi et cuiusvis generis scriptores lectitarunt eius tragoedias et multa inde deprompserunt quae in usum suum converterent.

DE CODICIBVS EVRIPIDEIS ET EDITIONIBVS.

Codices Euripidei nobis cogniti, quorum nullus ultra duodecimum saeculum ascendit, e libro fluxerunt recenti atque graviter depravato et interpolato, unde in vitis plurimis omnes consentiunt: sed aliquatenus inter se differunt, ita quidem ut melioribus subsidiis utamur in Alc. Andr. Hec. Hipp. Med. Or. Rhes. Tro. Phoen., ceteris decem in fabulis non habeamus nisi paucissimos libros eosque deterioris notae. Quae decem dramata iniquiorem sortem experta quod omnino manserunt, ea singularis est felicitas, quandoquidem coarctato magis magisque studiorum orbe tres tantum Euripidis fabulas cognitae habuit Byzantina barbaries, Hecubam Orestem Phoenissas. Hanc trilogiam Byzantini homines admirati sunt, hinc dicendi leges repetiverunt, horum dramatum flosculis orationem distinxerunt, haec interpretati sunt et sicut poterant emendarunt, modo emendare recte dicatur qui non restituerit scriptoris manum sed oblitterarit. Eiusdem trilogiae nunc supersunt exemplaria ut plurima ita pessima et prudenti critico abominanda: inter omnes enim codices quotquot harum fabularum orbem non excedunt, vix erit cui Byzantinorum magistrorum temeritas et licentia pepercerit. Singulos Euripidis codices circumspecto iudicio ad classes suas revocavit A. Kirchhoffius in ed. Eur., quo duce subsidia nostra paucis indicabimus.

Meliores libri, qui novem tragoediarum orbe continentur, hi sunt.

A codex Marcianus 471 membranaceus saeculi XII, superstitem librorum praestantissimus, continet Hec. Or. Phoen. Andr. Hippolyti 1 — 1234 cum scholiis marginalibus et glossis interlinearibus.

B codex Vaticanus 909 bombycinus saeculi XII, continet Hec. Or. Phoen. Med. Hipp. Alc. Andr. Tro. Rhesum

cum scholiis et glossis. Rhesi pars extrema (899 sqq.) in hoc libro nunc desideratur, nondum deerat quo tempore apographum libri factum est, B² sive Palatinus 98.

C codex Havniensis chartaceus, easdem fabulas ac B continet. Hecuba Orestes Phoenissae libro debentur interpolato, ceterae sex fabulae meliore e fonte derivatae sunt, sed librariorum sordibus passim contaminatae. Itaque tametsi nonnumquam ceteris codicibus omnibus hic liber praestat, magna tamen cum cautione adhibendus est.

D codex Ambrosianus bombycinus saeculi XII vel XIII, Androm. 1—102 et Rhes. 856—884 continet: vide Malum in Buttmanni Schol. Odys. p. 582 sq.

E codex Parisinus 2712 membranaceus saeculi XIII, praeter Sophoclis et Aristophanis fabulas continet Euripidis Hec. Or. Phoen. Andr. Med. Hipp. cum glossis interlinearibus et scholiis paucissimis; in Andromacha diligenter collatus a Lentingio, ceteris in fabulis dignus qui post Musgravium et Brunckium accuratius pervestigetur.

F codex Marcianus 468 saec. XIII, continet praeter alia Euripidis Hec. Or. Phoen. Med. 1—42. Textus coniecturis magis iam infectus est.

Familiae eiusdem, sed deterioris notae hi sunt codices, derivati e libro Byzantini grammatici sedulitate correcto:

a codex Parisinus 2713 membranaceus saec. XIII, continens Hec. Phoen. Hipp. Med. Alc. Andr.

b codex Florentinus olim ab Is. Vossio usurpatus, continens Hec. Phoen. Med. Hipp. Alc. Andr. Rhes. Tro.

c codex Florentinus XXXI, 10 chartaceus saec. XIV, praeter Sophocleas tragoedias continens Euripidis Hec. Or. Med. Phoen. Alc. Andr. Hipp., denique Rhesum in fine mutilam: neglegenter librum contulit de Furia.

d codex Flor. XXXI, 15 chartaceus saec. XV, continens praeter alia Eur. Hipp. Med. Alc. Andr., contulit suo more de Furia.

Altera codicum classis, cuius exempla nunc prostant paucissima, undeviginti fabulas complexa est. Istius ordinis, si pretium species, priore inferioris hi sunt libri:

A codex Harleianus 5743 recentissimus saeculi XVI, continens Alcestidis fragmentum, Rhesum, Troades. Extrema

Troadum pars (611 sqq.) recentiore manu scripta e libro qui Havniensi simillimus fuit repetita est.

B codex Pal. 287 membranaceus saeculi fortasse XIV, continens (ordine quidem diverso) *Ale. Andr. Bacch. Heracl. Suppl. Hipp. Iph. A. Iph. T. Ion. Cycl. Med. Rhes. Tro.* cum Danaes exordio spurio (v. *Eur. fr.* 1117).

C codex Flor. XXXII, 2 chartaceus saeculi XIV, cont. Euripidis fabulas duodeviginti, caret Troadibus et Baccharum fine (756 — 1392). Lectiones huius libri in Matthiae editione parum accurate indicatae sunt, quod damnum Parisiis apographis aliquatenus reparatur.

Ex hoc conspectu facile apparet tres fabulas, *Hel. El. Herc. F.*, uno niti codice *C*; duobus libris *B* et *C*, quorum *B* prae altero fide dignus est, nos uti in *Bacchis*⁸⁹⁾ *Heraclidis Suppl. Iph. A. Iph. T. Ione Cyclope*; aliquanto melius actum esse de ceteris novem fabulis.

Codicis instar est *Χριστὸς πάσγων*, drama illud insulsum, quod in libris Gregorio Nazianzeno male tribuitur, a Fr. Dübnerio critico usui habile redditum: cuius dramatis auctor praeter Aeschyleas aliquot fabulas et Lycophronis Alexandram imprimis usurpavit Euripidis tragoedias septem, Bacchas Hecubam Hippolytum Medeam Orestem Rhesum Troades. In *Bacchis Rheso Troadibus* cento iste non spernendum praebet subsidium, ceteris in fabulis nullius fere est pretii.

Scholia Euripidea quamvis ad poetae verba emendanda maximi sint momenti et aliis de causis philologorum solertiam excitare debuerint, nondum nacta sunt editorem qui et iudicio praeditus esset et locuplete instructus apparatu critico. Longe praestantissima sunt scholia ea quae in codicibus *A* et *B* extant, quorum excerpta post Geelii *Phoenissas* a. 1846 edidit Cobetus: aliquanto prius Troadum et *Rhesi* scholia e codice *B* protulerat Amati, quae petiit Kampmannus in edit. *Matth.* vol. 10. Fabulas a Byzantinis tritas, *Hec. Or. Phoen.*, loquacis et futilis doctrinae mole obrutas habemus: decem illae fabulae quae codicibus *B* et *C* debentur, omni veterum commentariorum dote nunc destitutae sunt.

89) Certe in maiore parte *Baccharum*, cuius dramatis finem in *C* deesse supra indicavimus.

Editiones Euripideas continuo ordine percensere ab instituto nostro alienum est. Quas qui cognoscere cupierint, Hoffmannos consulant et Engelmannos. Mihi gravissimas editiones indicasse et huius operae rationem reddidisse sufficit: Princeps editio quattuor tragoediarum, *Medeae Hippolyti Alcestidis Andromachae*, prodijt Florent. circa a. 1496, quam qui curasse dicitur I. Lascaris recentissimo codice usus est, Parisiis 2888, Florentini codicis *C* apographo. Secuta est a. 1503 Aldina fabularum XVIII, curata (id quod Kirchhoffius intellexit) a Marco Musuro: qui tres primas fabulas, *Hec. Or. Phoen.*, e Byzantino libro repetiit, codice *B* nixus est in *Alc. Andr. Bacch. Suppl. Hipp. Iph. A. Iph. T. Med. Rhes. Tro.*, denique e codice Parisiis 2817, Florentini *C* apographo, deprompsit Hel. Heracl. Herc. F. Ion. Cycl. Ignorat haec editio *Electram*, quam Romae a. 1545 e codice *C* primum edidit Petrus Victorius. Saeculis XVI et XVII tametsi studium Euripidi non defuit, tamen ea fuit artis infantia, ut mediocris fructus ad emendanda traditae lectionis vitia redundarit. Primus ad altiora enisus est L. C. Valckenarius doctrinae copiis atque ingenii dotibus aequae insignis, qui *Phoenissae* et *Hippolyto* editis (a. 1755 et 1768) egregie Euripidi consuloit et aequalium studia mirum in modum excitavit. Exceperunt hunc Marklandus, qui *Supplices* et *Iphigenias* edidit (a. 1763—83), et Brunekius editor *Or. Andr. Hec. Phoen. Hipp. Bacch. Med.* 1779—93. Omnes tragoedias superstites ampliore apparatu instructas complexus est S. Musgravius 1778. Optime vero de poetis tragicis emendandis meritis est R. Porsonus (editor *Hecubae Or. Phoen. Med.* 1797 sqq.), qui usitatorum metrorum leges a tragicis servatas primus perspexit et admirabili cum sagacitate a priorum editorum socordia vindicavit. Huius vestigia secutus est qui Heraclidas *Medeam Bacchas* (a. 1813—21) recensuit P. Elmsleus, observator longe diligentissimus, criticus egregius. Utrique aequalis et utrique superstes fuit God. Hermannus, qui per dimidium fere saeculum in tragicis Graecis recensendis domicilium collocavit et tam linguae scientia quam subtili iudicio miraque ingenti mobilitate plurimum Euripidi profuit, quamquam accidit nonnunquam viro egregio, ut non tam critici quam poetae videretur partes suscepisse:

edidit Andromacham 1838, Bacchas 1823, Hecubam 1800 et 1831, Helenam 1837, Herc. F. 1810, Supplices 1811, Iphig. A. 1831, Iph. T. 1833, Ionem 1827, Cyclopem 1838, Orestem 1841, Phoenissas 1840. Denique hoc saeculo plurimi viri docti in recensendo et emendendo Euripide elaborarunt, diversa secuti consilia et impari cum successu; in primis vero Germani hanc administrarunt provinciam. Quorum virorum nominasse sufficiet A. Seidlerum (Tro. El. Iph. T. 1812 et 13), A. Matthiae, Ludovicum et Guilielmum Dindorfios, Th. Fixium, I. A. Hartungium: inter Batavos Lentinus (Med. Andr. 1819 et 1829) et Geelius (Phoen. 1846) Euripidearum quarundam fabularum editores extiterunt: apud Anglos recenti memoria Carolus Badhamus (Iph. T. Hel. Ion. 1851) sagacissimum se criticum ostendit. Quod vero gravissimum erat, ut optimorum librorum subsidia anquirerentur, ei rei satis fecit A. Kirchhoffius (a. 1855), qui explorata codicum nostrorum auctoritate et abiecta quae lucusque ferbatur variae lectionis silva iustae criseos fundamenta iecit. Huius editioni maxime debeo, quod aliquanto emendatiora quam ante hos tres annos feceram poetae verba mihi licuit proponere. Plurimis in locis pressius quam olim libros aut omnes aut meliores secutus sum, haud paucas coniecturas in priore editione prolatas nunc tacite reprobavi et abiecti, nonnullas emendationes quas tunc dubitans proposueram re iterum considerata recipiendas duxi, denique annotationem criticam arctiores ad fines revocare licuit. Indicavi autem in annotatione ea quae ipse contra librorum fidem novassem, deinde aliorum recensui emendationes eas quas a Kirchhoffio non commemoratas vidissem, denique potiores addidi coniecturas sive meas sive alienas, quas recipere non ausus essem. Nonnullis in rebus quae ad prosodiam vocabulorum et orthographiam spectant tacite a libris discessi⁹⁰⁾: nimirum

90) Graviora hoc loco indicabo. Pro τὸν μόν, τῶ μῶ, τῇ μῇ ubique scripsi τὸν μόν, τῶ μῶ, τῇ μῇ auctore Etym. M. p. 757, 24. Non αἰ αἰ, sed αἰαἰ ut scriberem movit me Herodianus π. μόν. 185. p. 27, 13. Vtrum οὐκὼν an οὐκὼν legendum sit, non e codicibus sed pro suo arbitrio viri docti decernunt: fortasse apud traiecos poetae ubique οὐκ ὄν legendum, adhibita prout opus est vel omissa interrogatione (cf. Etmaleius in Eur. Heracl. 256). Haud pauci in locis en-

grammaticorum doctrinae et sanae rationi plus tribuendum statuo quam librariorum arbitrio vel perversitati.

Perditarum fabularum reliquiis olim a Barnesio collectis egregio cum fructu operam navavit Valckenarius in diatriba (a. 1767): oeconomiam singularum fabularum instaurare conatus est Welckerus in opere amplissimo de tragoediis Graecis scripto (*Die Griech. Tragödien*, Bonn 1839—41. 3 voll.): fragmentorum recensionem proximo anno exhibui in *Trag. Gr. fragm.* p. 287—554.

cliticum *νυν* pro *νῦν* substitui. Non toleravi accusativi formam *πύχας*, quam in Euripide, si ab uno loco (Bacch. 945) discesseris, constanter libri offerunt: tragici poetae ut *πυχαῖς*, ita *πυχάς* dixerunt neque unquam corripuerunt extremam huius formae syllabam: librariorum solertiam facile agnosces in Sophoclis fr. 145, ubi *γραμμάτων πύχας ἔχων* tradita est lectio. Idem librarii *πινῶ* maluerunt quam quod Elmsleius revocavit *πίνῶ*. Nec poterat salva ratione *ἀνασχέθειν* vel *ᾠφλειν* ideo probari quod librariis placuisset, aut *λάβε* Attico poetae obtrudi spreis veterum grammaticorum testimoniis. Non *κλείς* et *κλείω*, sed *κλής* et *κλήω* cum similibus formis tragoediae vindicat et codices redarguit Photius Lex. p. 168, 13: *κλήσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλείσαι, καὶ κλήδα· οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης*. Contrario modo librarii peccant in praesenti et futuro formae passivae et mediae, ubi secundam personam numeri sing. per *EI* veteres efferunt, librarii *βούλει οἷοι ὄψει* tolerarunt, in ceteris verbis plerumque *HI* substituerunt: qua de re dixit Cobetus V. L. p. 39 sq. Forma *τιθείς* (Aeol. 890 Andr. 210 Ion. 741 Cycl. 545, cf. *προστίθεις* Hel. 549 Heracl. 690 Hero. F. 710 Ion. 1525, *ὑποτίθεις* Or. 1186) eiusdem est auctoritatis quam *τιθείτε* Or. 141, cui metrum refragatur, cf. quae dixi in Soph. Oed. R. 628 p. 158 sq. Denique ne has minutias ulterius persequar, γίνομαι et γινώσκω repudiavi: vide Ellendtii Lex. Soph. vol. I p. 364.

Scribebam Berolini mense Ianuario a. 1857.

ANNOTATIO CRITICA

ALCESTIS

Argumento priori *Δικαιάρχου* praelegit C, alterum Aristophanis grammatici esse ci. Kirchhoffius. Pag. 3, 20 τὸ Ὀλυμπιάδι πέ Dindorfius. 4, 5 τῆς — συμφορᾶς B, τῆς — συμφορᾶς C. 6 in *EICIA* latet nomen proprium, ἐχορήγοι in ἐχορήγει mutat Dindorfius. 8 τραγικῶν B, γραμματικῶν scripsi nescio quo praecunte.

Vs. 17 ὅστις malim cum Reiskio. 26 συμμέτρως vulgo σύμμετρος scripsi. 70 sq. proseripsit Dindorfius. 79 φίλων οὐ πέλας? 82 τόδε λεύσσει Πελλίον libri, λεύσσει Πελλίον τόδε scripsi. 87 χειρῶν vulgo, χειρῶν scripsi. 94 οὐ γὰρ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς ἤδη libri, unde Kirchhoffius scripsit νέκυς ἤδη. HM. οὐ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων. 103 οὐδὲ νεολαία libri, οὐδὲ νεολαίης Dindorfius. 116 ἔδρας delendum suspicor, nisi forte εἴτ' ἐφ' ἔδρας ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας praefertur. 122 μόνως Wakefield. 132 τετέλεσται βασιλεῦν videntur interpolatoris, item fortasse ἐπὶ βωμοῖς et πλήρει 133 sq. 180 μόνῃ προδοῦναι Reiskius: si μόνῃν verum esset certe ἀπώλεσας δ' ἐμὲ 179 requiritur. 187 θαλάμων? 19 οὐ ποτ' οὐ libri, οὐποθ' οὐ scripsi. inter 204 et 205 versu excidisse ci. Elmsleius. 216 στόλον? 223 dubitari potest utrum corruptus sit an interpolatus. 227 δάμαρτος σᾶς στερεῖς θείς libri: δάμαρτος ᾶς Hermannus, στερεῖς Monkius. an δὲ μαρτος ἀμπλακῶν leg.? 262 μέθες με. τί πράξεις; ἄφες libri τί πράξεις; μέθες scripsi. sed fortasse strophæ aliter dispensanda est, ut scribamus ἔχων — καλεῖ | τί μέλλεις; ἐπελθόνταί τε — ταχύνει. 308 versus spurius videtur. 318 σοῖσι] σοσε? 332 sq. inepti. 373 ἡμῖν vulgo, ἡμῖν scripsi. 374 νδὲ φημί? 401 σ' ἔγωγ', ὦ μάτερ, ἐγὼ et in antistrophia 4 ἔβας σὺν τᾷδε τέλος temptabam. 463 γύναι et 473 ἀλόχον d leverim, quo admisso scribendum erit: χθὼν ἐπάνωθε πέσο

εἰ δέ τι καινὸν ἔλοιτο λέχος πόσις εἰ συνδυάδος φιλίας· | τοῦτο
 γὰρ ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος. 487 τέ μοι τ' ἐμοί B. 542
 ἀσχερόν τι παρὰ ci. Elmsleius. 551 προσκειμένης Wakefield.
 552 ξενοδοχεῖν ante Hirschigium. 565 καὶ τῷ Heathius.
 637—639 interpolatorem redolent. 647 ἐμὸν BC, ἐμοί scripsi.
 655 γερῶς σοι? 657 διαρπάσειν libri. 671 οὐδ' ἂν εἰς θέ-
 λοι? an οὐ τι βούλεται? 688 salis ieiunus. 734 ἔρροισι li-
 bri, ἔρρων scholia, quae sine dubio vera est lectio; de syn-
 taxī cf. Xen. Anab. 7, 1, 40. 780 οἶδας libri, ἀσδας scripsi.
 785 τὰ τῆς Elmsleius. 797 φρενῶν] κακοῦ BC, τρόπου scri-
 psorim. 810 εὐ πράσσειν? 833 προσκειμένου Scaliger. 835
 Λάριδαν? 843 μελάμπτερον ex scholiis ci. Musgravius. 847
 κύκλον τε περιβάλλω? at ἐμαῖν suspectum. 877 πρόσωπόν σ'
 ἐναντία λυπρόν ci. Hermannus. 896 γαίης Monkius. 911 πῶς
 σ' Wakefield. 931 πολλοῖς libri, πολλοῦς Canter. 965 οὐδέν
 κρεῖσσον? 974 sq. ἔλθεῖν οὔτε — ἔστιν libri, ἔστιν οὔτε —
 ἔλθεῖν scripsi. 984 σ' ἐν] σέγ'? 992 φίλα δὲ καὶ θανοῦσα
 ἔσται libri, φίλα δὲ θανοῦσ' ἔς ἀπὲ scripsi. 1014 spurium
 esse suspicor (cf. 778). 1023 sq. nescio utrum interpolati
 sint an corrupti. 1090 οὐκ ἔστιν ἥτις τῶδ' ἀνδρὶ συγκλιθῆ-
 σται BC, ἀνδρὶ deletum in ceteris. malui οὐκ ἔστι τις scri-
 bere. de τίς pro ὅστις usurpato dixi Philol. vol. 9 p. 177, cf.
 Dindorfius in Soph. Oed. R. 1144. 1094 ὥς μήποτε? Ἰσθ' οὐ-
 ποτ'? 1106 ἐμὲ Monkius. 1119 σῶξέ νιν? ceterum 1119 sq.
 si abessent, nemo desideraret. 1123 θανῶν vulgo, φάσμι
 scripsi. 1126 οὐκ ἔστιν ἄλλως τήνδ'? 1127 τόδ' εἰσοῶ B,
 unde ἄλλ' ἢ τι φάσμα νεκρέων τόδ' εἰσοῶ; ci. Kirchhoffius.
 1130 τύχη Reiskius.

ANDROMACHA

Argum. p. 45, 2 τὸν Μολοιττὸν secundum libros delenda,
 item συνέστηκεν p. 46, 2.

Vs. 6 οὐτις BC, εἴ τις alii fortasse rectius, dummodo vo-
 rum sit quod scholia tradunt, versum 7 ὑποκριταῖς deberi
 27 ἀεὶ πῶς εἶχε? 28 καπικούφισιν Elmsleius. 36 τὸ πρῶ-
 του al. 53 πατρός οὐκίτνειν (i. e. οἱ ἐκίτνειν) Badhamus. 59
 δ' ἐκεῖ σοι idem. 73 ἐπ' αὐτό D. 89 κοῦ] καὶ al. teste schol.
 106 ὡμὸς Ἄρης? 140 παντάλαινά libri, πάμπαν τάλαινα
 scripsi. 142 δεσποτῶν φόβῳ δ' ἐμῶν? 154 τοιοῦσδ' libri

praeter C, et ἀνταμείβομαι hoc loco ineptum. suspicor ἡμᾶς
 μὲν οὖν τοιοῦσι δ' ἄντομαι λόγοις. 169 οὐδὲ χρυσός corruptum.
 οὐδὲ Τρωάς ci. Valek., ὁ ξαχρυσός Marklandus. 181 θηλειῶν
 ἔφην] θηλειᾶς φρενὸς scholion codicis A et Stobaeus Flor. 73.
 18. 195 τύχη θ' ὑπερθεῖ verba ambigua, quae genuina esse
 non credo. 206 versus Euripide indignus. 221 προσταίμεν
 Hermannus. 231 τέκν' οἷς libri, τέκνα αἷς Stobaeus Flor. 74.
 21. an παῖδας αἷς legendum? 239 δύνα Porsonus. 279 εὐ-
 μορφίας suspectum. 294 Πάριν et 302 γύναι delenda suspi-
 cor. 305 πόνοιν, ὅτ' ἀμφὶ Τρωάδιν metri causa viri docti
 temptarunt. 323 τύχη δοκεῖν μόνον Dobraeus. 330—332 hoc
 loco incommodi; item Μενέλαε 333 suspectum Kirchhoffius.
 360 ἀβουλίαν libri fere omnes, emendationem desidero. 363
 ἐν που ci. Is. Vossius. 385 λαχούσα γὰρ λαν? 398 οὐκ
 ἐξικνεύω ci. Dindorfius. 440 τόδ' libri, ποτ' scripsi. 441
 ὑποσπάσας περὶων? 464 οὐδέποτε libri, οὔποτε δὴ scriptum.
 475 ἄχος? 476 αὐ' ὕμνων τεκτόνοιν (vel ἐργάταιν) δυοῖν
 πικρὰν scribendam suspicabar. 489 Ἰλίαν? 491 σε libri, δὲ
 Hermannus. 512 νεκρῶ libri, νεκροῖς scripsi. 538 ὡς vulgo
 ἴσθ' scripsi. 548 πῶς] τ' addunt ABCE. 557 τις οἷς Har-
 tung. 579 γ' ἄλλος] τὰλλα τ'? 581 σὺ addidit Lenting. 601
 τὸν ἡμῶν? ante 590 nonnulla excidisse videntur (cf. Dobraeus
 Advers. II p. 78). 592 ἀπώλεσας λέχος? 623 θυματέρας μη-
 τρὸς? 625 εὐηθέστατα vulgo, εὐηθέστατον scripsi. 639 κιν-
 διον Stobaeus Flor. 72, 14: de superlativo cf. Observ. crit. de
 trag. Gr. fragm. p. 15. 645 τίς δῆτ' ἂν εἴποι Porsonus. 647
 verba καὶ πατρός κλεινοῦ γεγώς interpolatoris manum experti
 esse suspicor. 650 τήνδ' corruptum, τῆλ' ci. Reiskius. 651
 ἀεὶ] ἔδει Geelius. 655 sq. delevi. 661 κτανεῖν] θανεῖν B.
 παύειν Brunckius. 672 στένει Dobraeus. 677 ἐμοῖς γ' *BC
 an ἐμοῖς μ'? 709 ὅδ' ὁ γ' L. Dindorfius. 710 τήνδ' τῶν
 Masgravius. 711 στεῖρος] στερρός recte Aab. 727 γένος] ἔφην v.
 746 μόνον] an ἔχων? 772 κηρυττομένοις E, κηρυττομένων ci.
 teri, κηρυττομένοις Hermannus. 784 ξηρόν suspectum, ὀνείδων
 νεκρῶν τε δόμων A et similiter alii. 798 ὁ deleverim cum Her-
 manno. 810 χρῆν Elmsteius. 814 μέγ' ἀλγεῖ vulgo, μεταλγῶ
 scripsi. 833 στέργειν delendum iudico. 835—839 quae inola-
 interpolatori tribuo: quibus deletis et metrum et sententia re-
 stituitur. 842 ὦ — ἔν' delenda suspicor. 862 ὄρνις ἀεὶ

θείην Seidlerus. 878 mihi suspectus. 880 δωμαίων] βημάτων Brunckius. 900 ἀκίστου ABC. 909 ἄνδρα E, ἔν' ἄνδρα ceteri. δίσσ' ἔν' ἄνδρ' ἔχειν λέξη Musgravius. 923 δοκούσι γὰρ libri, δοκούσι τε scripsi. 929 ἰὸδ' ἐρεῖ τις? 947 κερδανούσα? 977 τῆς τ' ἐμῆς Dobraeus. 991 τε τοῦσδε suppletum in C, τε τοὺς α' in B. 1007 ἐχθρῶν suspectum, f. κακῶν? 1016 προθέντες libri, παρδόντες temptabam. 1035 κτεάνων libri, ἔκτανεν Heathius, κτάνεν Hermannus. 1042 ἔπεσον] ἐπέπεσον B, ἐπέλασαν Kirchhoffus. 1045 καὶ πρὸς libri, πρὸς Hermannus. 1046 τὸν addidit Hermannus. 1058 ἀντὶ παιδὸς vulgo, ἀντέπεινα scripsi. 1062 περαινῶν vulgo, προτείνων scripsi. 1063 σῶ γὰρ Lobekius. 1074 ἔχων BCE. 1100 παρησίαις libri, Παρησίαις L. Dindorf. 1114 κρύφιος εἰστῆκει? 1139 ποδοῦν suspectum. 1161 τοῖς Ἑλλήσι Dobraeus. 1171 πῆμασι * *] πῆμασιν ἔκυρσας (vel κύρσας) libri: medela nobis negata. 1177 γένος οὐκέτι bcB, γένος οὐκέτι τέκνα C, γένος οὐκέτι μοι τέκνα ABC, an γένος οὐ τέκνα? 1180 βαλὼν τέρψομαι verba interpolatori tribuo. 1184 sq. versus suspecti. 1205 et 1219 restitui vix poterunt. 1206 delevit Matthiae. 1222 αὖτε μοι (vel οὐκέτι) πόλις πόλις libri, οὐκέτ' ἔστι μοι πόλις Hermannus. 1283 versus hoc loco suspectus, cf. Stob. Flor. 70, 10 sive Eur. fr. 214.

BACCHAE

Argum. p. 89, 6 ἔξηγον Kirchhoffus. 9 ἄλλως B, ἀγγέλους Elmsleius, ἄλλους Kirchhoffus. 90, 2 διεσάφησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λόγοις Elmsleius. τῶν ἔκτοτε Hermannus.

Vs. 13 τὰς libri, τοὺς Elmsleius. 15 δύσχειμον ante Elmsleium. 20 post 22 collocari iussit Piersonus. 32 οἷστρησ' libri (item 687 οἰνωμένας, 814 ἐξοινωμένας, 1285 οἰνωγμένον), correxit Elmsleius. 59 τύπανα vulgo, τύπανα scripsi. 66 Βρομίω θεῷ πόνον? 71 Διόνυσον κελαδῶ? 126 βακχεῖα B. erodus 135—169 graviter laborat. 137 πεύση B, σεύη scripsi. νεβρίδ'? 151 ἔπη βρέμει? 182 Dobraeo suspectus. 188 ἠδέων libri, ἠδέως Milton, an ἠδονῇ? 192 ὁμοίαν ὁ θεὸς ἀν Elmsleius. ἔχει B. 201 πατρὸς παραδοχὰς libri; locus nondum sanatus. 207 εἰ χρῆ] ἐχρῆν Musurus, an χρῆζον? 209 δι' ἀρεθμοῦ? 239—241 post 246 collocat Kirchhoffus. 251 πάτερ recte delet Kirchhoffus. fortasse βακχεύοντας* ἀλλὰ μελ-

νομαι? 258 κεί? 263 εὐσεβείας libri, θουσεβείας Reiskius.
 270 θρασύς τ' ἐν ἀστοῖς Badhamus. 278 ὁδ' libri, ὅς δ' Fixius.
 ὅς δ' ἡλθεν εἰς ταύτην χθόν' expectaris. 282 ὕπνω? 302—
 305 suspecti mihi sunt, 305 iam Piersono. 314 μὴ σωφρονεῖν
 Stobaeus Flor. 5, 15 et 74, 8. μὴ supra lineam scriptum habet
 B. fortasse μὴ εὐ φρονεῖν? 327 νοσεῖς] νόσου Dobraeus,
 ἔσει Wieseler. 333—36 mihi suspecti. 345 σῆς δ' Matthiae.
 372 χρύσεια πτέρυγα libri, χρυσεῖαν πτέρυγα Matthiae, χρύσεια
 σκηπτρα Elmsleius. 400 δ' ex Stob. Flor. 22, 17 addidit Elms-
 leius. 404 ἴνα libri, ἐν ᾧ scripsi. 406 Πάφον θ' libri, χθόνα
 θ' Meinekius. 407 Βορκάρον ποταμοῦ Meursius. 409 ὅπου
 libri, ποῦ scripsi. 438 ὡχρὸς ὦν? 440 εὐπρεπὲς libri, εὐ-
 πετὲς scripsi. 457 ἐκ παρασκευῆς Kirchhoffius. 468 οὐκ ἀλλ'
 ὅς Σεμέλην ἐνθάδ' ἔξευξεν γάμοις libri, οὐκ ἄλλος ἢ Σεμέλην
 ὅς ἔξευξεν γάμοις temptabam. 477 ἦν] ἢ B, ὦν C. 501 ποῦ
 δ' ἔστιν Kirchhoffius. 506 οὐθ' libri, ἔθ' Elmsleius. 525
 τὰδ' ἀναβώσας? 554 Ὀλύμπου Kirchhoffius. 563 et 564 συν-
 ὀγει Dobraeus. 571 Λοιδίαν Hermannus. τὰς idem delet.
 573 τε delet Bothius. 591 κίσιον om. B. 596 ἀνγάζεις? 602
 τάνω κατώ? 606 sq. dubito num genuini sint. 613 τυχών sus-
 pectum. 615 χειρ? 647 medelam desidero. 662 ἀνείσαν
 χιόνας? 673 deleui (cf. Eur. fr. 289, 1). 688 ἡρεμωμένους B,
 ἡνεμωμένους scripsi, de quo verbo dixit Iacobsius in Aelian.
 N. A. 7, 17 p. 260. 701 μαζὸς ante Elmsleium. 716 damnavi
 Dobraeus. 721 θώμεθ' vel δώμεν ci. Elmsleius. 731 δρομά-
 δες ἐμὲ κύνες δόμῳ num sana sint. 738 δόξα libri, ἀκμαῖ
 scripsi. 799 εὐτρεπείν? 808 ἔστι B, ἔσθι Musgravius, ἔς τι
 Kirchhoffius. 820 σ' αὐ B, σοι scripsi. 837 ἄλλ' αἶμα θή-
 σεις corrupta, fortasse ἄλλ' εὐ μαθήσει συμβαλὼν? 842
 κρεῖσσόν ἐστιν ἢ ἐγγέλων? post 842 et 843 singuli versus ex-
 cidisse videntur. 843 ἐλθόντ' ἐς cod., ἐλθὼν ἐς Kirchhoffius.
 844—46 scripserim

ΠΕ. στείχοιμ' ἄν. ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι;

ΑΙ. ἔξεστι πάντῃ τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.

ΠΕ. ἐν τοῖσι σοῖσι πείδομαι βουλευμάτων.

atque ἢ γὰρ et πείδομαι codex praebet; sed ὅπλα 845 suspectum mihi fateor. 854 χορήγῳ] θήσω malim cum Chr. pat. 231.
 856 αἰσι δεινὸς ἦν] ἄς ἐδέννασεν? 860 ἐν τέλει corruptum,
 ἐνστάταις? 861 ἀνθρώποισι] εὐνοοῦσι Badhamus. 869 θήρα

cod., *θήραν* scripsi. 876 *σκιαροκόμου θ' ἔρνεσιν* cod., an
σκιαροκόμοι τ' ἔρνεσιν? 883 *γε* addidit Musurus, *πιστόν τε*
τὸ θεῖον malim. 885 *τοὺς τὸν ἀγν.*? 916 *ἐκ λόγον* Herman-
 nus. 925 *τὴς* Elmsleius. post 927 Kirchhoffio tres versus ex-
 cidisse videntur, quorum primus Bacchi fuerit, Penthei secu-
 ndus et tertius. idem post 934 unum versum deesse suspicatur.
 946 *αὐτῇσιν ἐλάττας* Schol. Eur. Phoen. 3. 977 sqq. carmen
 interpolatorum manus expertum. 981 *Μαινάδων τὸν* Meine-
 kius. 983 *εὐσκοπος ὀφεται*? 985 sq. *τὴς ὅδ' ὀρειδρόμων*
μασσηρ Καδμείων? 987 alterum *ἐκ ὅρος* deleverim. 990
δέ τινος cod., *δὲ γέγον'* scripsi. ὅδ' addidit Hermannus.
 997 *ἀργῇ* suspectum, item 998 extrema verba. 1001 *βίᾳ* cor-
 ruptum, an *Ρίαν*? 1002 *σώφρονα θάνατος* et 1004 *βροττεῖα*
 cod., admisi Heathii et Elmslei conjecturas quamvis parum
 probabiles. 1006 *θηρεύνοντα τὰ δ'* cod., *θηρεύνοντα* scripsi.
 1008 *τὰ κατὰ* Reiskius. 1020 *θηραγρότα* cod., *θηραγροῦτα*
 scripsi. 1022 sq. *βρόχον θανάσιμον | ἐπ' ἀγέλαν* Fixius. *ἐς*
ἀγέλαν Kirchhoffius. *πεσόντα* cod., *πεσόντι* Scaliger. 1031
θεός σὺ Kirchhoffius. 1056 *ποικίλ'* suspectum. 1060 *ὅσοι*
νόθων cod., *ὅσοις μόθων* Heathius, *ὅσον ποθῶ* Elmsleius.
 1063 *τι* codicis corrector addit, conieci *θανυμέσθ' ὁρῶ*, quod
 recepit Kirchhoffius. 1067 *ἔλκει δρόμον* cod., *ἐλικοδρόμον*
 Reiskius. 1090 *ἤσασσα* Heathius. 1103 *συγκριαννοῦσαι* cor-
 ruptum. 1123 *χεῖν* Brunckius. 1133 *ἀνέφερε* cod., *ἐφερε*
 Duportus. 1168 *τί με* suppleverim. *ὀρθεῖς* cod., *ὀρθοῖς* Ste-
 phanus. 1183 *εὐτυχῆς τὰδ'* cod., *εὐτυχῆς γ' ὅδ'* scripsi.
 1188 *πρέπει γ' ὥστε* *θήα ἀγρευλος φόβη* ei. Kirchhoffius.
 1199 *τὰδ' ἔργα* cod., *τῶδ' ἄργα* scripsi. 1205 *ἀγκυλητοῖς*?
 1207 sq. *κομπάζειν χρεῶν* et *κτεσθαι μάτην* cod., *κομπάζειν*
μάτην et *κτεσθαι χρεῶν* scripsi. 1216 *ἄθλιον δέμας*? 1221
 versus suspectus. post 1269 versus Cadmi verba referens in-
 tercidisse videtur. 1297 *ὑβριν* cod., *ὑμῖν* scripsi. 1300 vel-
 lem abesset. 1342 *ὃν οὐκ*? 1349 *οὐμός ἐπήνεσεν* cod., an
ἐμός ἐπήνεσεν? 1353 *φίλοι* addidit Musurus, *πάντες* versus
 initio e Chr. pat. 1701 supplet Kirchhoffius. 1355 *ἔτι δὲ μοῦσσι*
Παππίου. 1358 *φύσιν* addidit Musurus, an *σχῆμ'* *ἐχουσάν*
ἀγροῖας? 1365 *πολιόχρων* Musgravius. 1368 *πατρὶα* ante
 Elmsleium. 1372—92 Euripidis esse non arbitror. 1384 *μ'*
ἐαίδοι addidit Musgravius.

Schol. Ar. Plut. 907: *ιδίαν τῶν ιδιωτικῶν. καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις*

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χέρας μύσος.

versus, ut Tyrwhittus vidit, ex Agauae oratione repetitus, cuius unum versum 1329 servavit codex Palatinus. hanc et subsequentem Bacchi orationem integram norat auctor Christi patientis, unde codicis lacunam quodam modo compensare studuit post alios Kirchhoffius Philol. vol. 8 p. 78—93, qui fallitur de Chr. pat. 1473 repetitō e Bacch. 1135. de verbis *γανυριῶν* et *λεάβημαι*, quae e Bacchis afferuntur, videndus Elmsleius p. 134 et 139 ed. Lips.

HECVBA

Vs. 8 ὅς τήνδ' Hermannus. 8 et 33 *χρημονησίαν* (— α) ante Brunckium. 80 *ἄγκυρά τ' ἑμῶν* libri, *ἄγκυρ' ἑμῶν* Meinekius: ego *ἑμῶν* praeluli. 85 *ἀλλαστον* (cf. Eur. fr. 1106)² 91 sq. *ἀνερῶν οἰκτρῶς*] *ἀνοικτῶς* Porsonus. post μοι videntur quaedam deesse, nisi verba καὶ τόδε δεῖμά μοι interpolatori debentur. 145 *Ἀγαμέμνωνος ἔξ'* *ἐκτίς γονάτων?* 147 *ὅπο γάλας* Porsonus. 159 *ἀμύνη* AB. *γενεά* Porsonus. 163 *ποι] πῆ* libri. *ποι δ' ἥσω πόδα;* τίς *θεῶν* Reiskius, 164 *δαίμωνων* libri, *δαίμων νῶν* Musgravius. 174 sq. *αὐδάν, τέκνον, ὡς εἰδῆς οἶαν | αἰώ φάμεν?* 179 *τῶνδ'?* 186 *ὦ τέκνον* libri, *τέκνον ὦ* Dindorfius. 187 *τί ποτ'?* 210 *ἀ τάλαινά* ante Seidlerum. 211 καὶ *σὸν μὲν, μᾶτερ,* *δυστάνου* Kirchhoffius. 224 *ἐπέστη* libri, *ἐπέσται* scripsi. 231 *καὶ γὰρ* ante L. Dindorfium. 251 *οὐκοῦν μ' ἀμύνει?* 253 *δύνε* Porsonus. 260 *τὸ χοή?* cf. Observ. crit. p. 23 sq. 279 hoc loco suspectus (cf. Or. 66). 293 *λέγης* Murelus. 296 *τίς ἔστιν* —; Gregorius Cor. p. 64, quod praestare videtur. 369 *ἄγ' οὖν μ' ἄγονι* vel *ἀγούμ'* ABFc. 378 suspectus. 435 *σὸν ὅμμ* Wakefieldius. 441—43 choro tribuit Hermannus, damnat Dindorfius. 451 *ἐνθα τὸν* libri, *ἐνθα* Porsonus. 454 *πέδιλα]* *γυῖας* Hermannus, an *πέδον?* 460 *πλλάς* Hartungius. 467 sq. *Ἀθανάτας* libri, *θεῶς ναῖονα* scripsi. 481 *λείπουσ'?* 504 *μετὰ* suspectum. 559 *λαγόνας* AEC, unde *λαγόνας* εἰς *μέσας* Brunckius. 574 *οἱ δὲ πληροῦσιν* libri, *οἱ δ' ἐπληροῦσαν* Choerob. in Theod. p. 537, 8. 581 et 82 verba *εὐτεκνωτάτην*

δι' αέ et δυστυχεσάτην ὁρῶ transponenda suspicor. 582 θ' om. libri nonnulli et Choerob. in Theod. p. 551, 6. 607 ναυτική τ' ἀταξία Dio Chrys. 32, 86 et Xenoph. Mem. 3, 5, 6 et Philostr. V. Apoll. 5, 20; ἀναρχία Eumath. 7, 13 Eust. II. p. 55, 16 Theod. Metoch. p. 646. 618 κλέμμα] λείμμα ηη κτήμα? 627 κείνο δ' ὀλβιώτεον? 691 ἀδάκρυτος ὀστένακτος ante Hermannum. 692 μ' ἐπισχῆσαι] μ' delevit Hermannus. 699 ἐκβλήτ' Hartungius. 714 sq. θάναμάτων πέρα verba suspecta. temptabam ἄροητ' ἀνυνόμαστ', οὐχ' οἱ οὐδ' ἀνεκτά· πού θεῶν δέκα; 729 εἰδόμεν scripserim et cum Bothio οὐδ' ἐφάυομεν, dummodo genuinus sit versus. 745 αῖρ' ἐν λογιζόμεσθαι? 746 μάλλον suspectum. 750 τί vulgo, ποῖ scripsi. 756—58 om. AB, loco non suo (post 779) collocat F. 774 δ' γ' libri haud pauci, alii particulam omittunt, οὐτινος ὑπ' ἄλλον ei. Elmsleius. 793 mihi suspectus, 794 sq. Matthiae, 796 sq. Dindorfio. 798 κάσθεντις φύσει? post 800 versus intercedisse videtur. 820 τί οὖν Ac. 824 ξένον? 831 νυκτέρων βροτοῖς AF et Orionis Flor. 8, 17 p. 34, 27, νυκτέρων πάνυ EcC, simpliciter νυκτέρων Tzetz. Exeg. II. p. 86, 11, unde νυκτεριστῶν scribendum suspicor. 859 εἰ δέ σοι libri, εἰ δ' ἐμοὶ Elmsleius. 891 ἀνασσα πρὶν ποτ' Elmsleius, ἐνασσα γ' ἢ ποτ' Matthiae. 894 ἐκείνον Ac. 943 Ἑλέναν glossema esse suspicor. 947 metro laborat. 971 sq. τυγχάνουσα· — δυναμένην interpolatoris sunt. 982 φίλη μὲν ἡμῖν εἰ σὺ libri plerique, fortasse igitur τότε delendum cum c. 983 σ' ἐχρήν? 1023 δέδωκε? ὅλλ' ἴσως vulgo, ὅλλὰ scripsi. 1031 alterum ὀλίθριον delet Dindorfus. 1032 graviter interpolatus, fortasse ψευδής δ' ἐλπίς ἢ σε τῇδ' ἤγαγεν? 1052 ταῖσδ' Hermannus. 1055 θυμῷ θέοντι libri fere omnes. 1068 ἀκέσαι ἀκέσαι τυφλόν, Ἄλιε libri, ἀκέσαι ἀκέσαι, Ἄλιε, τυφλόν Dindorfus. 1073 θηρῶν τιθέμενος libri, τιθέμενος θηρῶν Seidlerus. 1078 sq. σφακτὰ κυσίν τε δαῖτ' ὀρείαν τ' ἐκβολάν Dindorfus. 1080 πᾶ βῶ deleverim. 1081 ταῦς ὡς? 1100 αἰθέρ' delendum cum schol. 1137 manifesto spurium. 1139 ὁδοῖσθ καὶ ξυνοικίσθ libri. Τροίαν ἀθροίσαν dubito nam scriptum sit. 1157 ἐκπλαγούμεναι Hesychius. 1159 διαδοχαῖς αμείβουσαι διὰ χειρός libri, medela nobis negata. post 1166 quaedam deesse suspicor. 1176 πολέμιον τὸν σὸν? 1185 αἰ μὲν om. A. 1197 ὅς φῆς vulgo, ὅς φῆσ' praetulī. ἀπαλλάσ-

σων libri, ἀπαλλάξων scripsi. 1215 καπνώδες ἡμῖν δ' ἄστυ? 1227 ἀνθέκαστ' ? 1235 sq. εὐ δράσας ξένον, αὐτὸν σὲ χαίρειν τοῖς κακοῖσι φησομεν? 1256 τί δέ με libri, τί δ'; ἡ μὲ Bothius, τί δὲ μὲ Kirchhoffius. 1270 ἐκπλήσω μόρον Brunnicius.

HELENA

Vs. 9 sq. verba ὅτι — διήνεγκ' interpolatori tribuo. 12 ὠραίων cod., ὠραία scripsi. 20 ἐξέπραξ' ὡς αἰετοῦ? 58 γνόντι μ' ὡς Badhamus. 59 λέχος Eust. II. p. 30, 35. 63 δ' ἐγὼ Dobraeus. 69 Πλούτῳ? 78 ὅστις εἰ Cobetus. 81 suspectus. 85—88 suspecti Badhamo. 92 et 93 suspecti. 112 καρπίλους libri, καμπίλους scripsi. 125 οἷς συμβὰν λέγεις? 126 ὡς κείνος verba suspecta. 136 βρόχῳ νάφασαν Mehler. 155 spurius videtur. 164 οἶκτον cod., οἶτον Musgravius. 171 αἰλίνους cod., αἰλινον scripsi, cf. Aristoph. Byz. p. 185 sq. 176 alterum φόνια delevit Bothius. φόνι' ἀχάριτας Lobeckius. 180—83 graviter corrupti. 189 μυχαλα γνάλα cod., γνάλα Diindorfius. 225 πότνια, παραδίδωσι λέχεσιν? 236 ἐπὶ τὸ δυστυχῆς, κάλλος ὡς ἔλοι γ' ἐμὸν? 239 Πραιμίδαίς τε delevim. 245 sq. verba χαλκιοικον — μόλοιμ' damnat Diindorfius. 257—59 spurios esse vidit Badhamus. 263 λαβεῖν cod., λάβοιν Hermannus. 280—84 non integri, vide quae dixi Observ. crit. de frag. Gr. fragm. p. 19 not. 288 sq. nondum sanati: saltem τὴν ἀπ' Ἰλίου expectaris. 292 σωθῶ Badhamus, an δοθῇ? 294 ἀπαλλαγῆς Matthiae. 302 ἄρ' cod., κρατ' Carolus Keilius. 310 ἀληθείας σαφῇ cod., ἀληθεία σαφῆς Heathius. 326 τήνδε? 332 οἶκων et 343 ἐς recte delevit Badhamus. 345 χιδόνιον corruptum, φόνιον Hartungius. 352 τί τὰδ' ἀσύνετα Helenae vulgo tribuuntur, choro reddidit Badhamus. 354 διωγμὸν? 355 αἰμορρῶτον Hartungius. 358 σύριγγ' cod., σφρίγγων Elmsleins. αἰοδαὶ cod., αἰοδᾶν Hermannus. versus nondum emendatus. 365 sq. ἔλαβε — ὤλεσαν interpolatoris videntur, item 368 Σκαμάνδοιον suspectum. 375 sq. παρθένε, | Αἶων ἂν λεγέων? 379 sq. locus corruptissimus criticorum conatus elusit. 388 sq. ἡνίκ' — ἐποίησι spuria mihi videntur. 399 aut spurius est aut corruptus. 414 λεῶ? 416 τὰς ἐμάς cod., τῆς ἐμῆς scripsi. 418 ἀηδῖαν Por-tus. 421 αὐτὰ δ' εἰκάσαι corrupta, fort. ἀντὶ δ' εἰμάτων?

432 ἔκ τε cod., ἔκ γε Musgravius, an ἔστι? 441 λυγρὰ ταῦτα
 κοῦκ ἄλλως λέγεις? 445 προσείλει cod., πρόσιλλε Badhamus.
 446 σὺ δ' αἰτίας· πείθει γὰρ οὐδὲν ὧν λέγω Dobraeus. 451
 ἔσω γὰρ εἶμι? 492 δέ που γῆς ἔστι? 493 μόνον interpola-
 tori debetur; fortasse πλὴν ἴν' εὐροοι (ἴν' αἰ ῥοαῖ cod.) τοῦ
 καλλιδόνακος εἰσιν Εὐρώπῃ ῥοαῖ? 494 ἀπλοῦν vulgo, διπλοῦν
 scripsi. 497—99 damnat Badhamus, 504 Cobetus. 507 κρύψων
 Badhamus. 510 δέ θ' ἡμῖν cod., δ' ἐν ἡμῖν scripsi. 516 ἐφάνην
 cod., ἐφάνη ἔν Badhamus. 531 ἄμὸν cod. 578 σκέψαι τί σου
 δεῖ τίς ἔστι σου σοφώτερος cod., secutus fore sum Seidlerum,
 emendatio etiamnunc desideratur. 587 οὖν ἂν cod., οὖν ἂμ' vir
 doctus Anglus. ἡσθ' cod., ἡσθας scripsi. 590 ἔξάξει Cobetus.
 613 πάλιν ἐς οὐρανὸν in ed. pr. conieci, quod probat Cobetus.
 641 δ' ἐνόσφισαν θεοὶ σ' ὁμοῦ cod., δὲ νοσφίσας σ' ἐμοῦ Bad-
 hamus. 642 ἄλλαν δ' cod., ἄλλαν Elmsleius. 644 συνάγα-
 γην, ὡς ποῖσι Diadorflus. 650 sq. verba unius inclusa delenda

ἂν

iudicio. 654 χαρμονὰ cod., χαρμονᾶν Elmsleius. 662 ἔ' de-
 lenda suspicor. 663 ἀκουσὰ corruptum. 676 ὦμοι ἐγὼ δι-
 νων Badhamus. 679 nondum emendatus. 682 τλάμων τλά-
 μων ὦδ' cod., τλέμονα τλάμον' ὦδ' Hermannus, τλάμονα
 τλαμόνως Kirchhoffus. 687 δύσμορος? 690 corruptus. 700
 προσδίδου an μεταδίδου τῆς ἡδονῆς? ante 705 versum exci-
 disse conieci. 706 τί φῆς suspectum. 709 ἡ δ' οὐδ' cor-
 rupta. 711 ὦ θύγατερ! σκέψαι γὰρ Stob. Eccl. 1, 7, 16 p. 214,
 quod verum videtur. ὡς ἔφην ὡς ἔχει Stob., fortasse ὅσον
 ἔχει τὸ ποικίλον? 718 ὅσ' ἔσπευδ' 730 ἐλευθέρων? 738
 οἱ cod., οὗ Tyrwhittus. 746 οὐτ' ἦν? 752 damnat Cobetus.
 757 μόνῃ δ' ἀρίστη μάντιων εὐβουλίᾳ? 769 οὐ γὰρ cod.,
 οὐτ' ἂν L. Dindorfus. 770 μύθῳ Hermannus. 772 κάλλιον
 corruptam. 785 τίς ἐμ' ὦ τλήμων ἐγὼ? 789 ἡ τοῖσδ' ἐπι-
 στάς? 808 ἀνανδρ' ἄρ' cod., ἀνανδρὰ γ' scripsi, idemque
 nuper Cobetus. 810 οὕτω suspectum. 818 τίς με γνώσεται
 θ' 825 ἴσως ἂν Kirchhoffus. 837 ταῦτῳ ἔλπει γε inepta.
 840 τελευτήσῃν Fritschius. 866 θεῖον δὲ σιμῶν θεῖον αἰ-
 θέρως μυχῶν cod., adoptavi Hermannī coniecturam quamvis in-
 certam. 871 corruptus. 898 μή μοι Seidler. 899 φίλτατον
 Cobetus. 903—908 damnavit Dindorfus. 914 ἡ δὲ cod., σὺ
 δὲ scripsi. 929 ποτέ addidi. 957 Medae versus hoc loco

suspectus. 961 πατρὸς πεσών Badhamus. 964 Badhamo suspectus. 965 ἀπολέσεις cod., ὀφλήσεις scripsi. 966—68 genitum hoc fuerit: κακῶς δ' ἀκοῦσαι νέεσθαι ἀνακαλούμενον οὐκ ἄξιον σὲ τὸν πρὶν εὐκλεέστατον. 974 κρεῖσσω cod., ἥσσω Hermannus, an χεῖρω? ἀποδοῦναι cod., ἀπολλύναι scripsi. ante 976 quaedam exciderunt. 993 οὖν Reiskius. 1008 verum tristem vel potius absurdum deleuit Badhamus. 1013—16 damaavit Dindorfius. 1022 τὴν cod., τιν' Fixius. ἔξοδον ματεύετε Cobetus. 1033 spurius videtur. 1034 κοινῇ Cobetus, an κοινῆς? 1045 οὐ καὶν? 1050 λόγῳ θανεῖν cod., τεθνηκέναι Cobetus. 1051 λέγειν interpolatori tribuo: fort. ὅρις οὗτος· εἰ δὲ κερδανῶ? 1056 ἀπαιδολῇ γὰρ Hermannus. 1067 τοῦτ' εὖ? 1089 ἐμβαλῶ χερὸς Dobrneus. 1098 κοῦρη cod. 1100 ineptus. 1104 σωματων Musgravius. 1122 πρόμοι δ'? 1126 ἀμφὶ θῦτάν cod., an ἀμφὶ κλυτάν? 1131 sq. corrupti. 1139 ἀκρότατον? 1142 ἀμφοροπως? 1147 κατ' ἀρχήθης Hermannus. 1152—55 corrupti. 1162 φλογμός Stephanus. 1164 αἰλλοῖς] ἐλεινοῖς? 1168 προσεννέπω Hermannus. 1190 πεπεισμένη cod., σεσεισμένη scripsi. 1197 suspectus. 1217 ἀνέλονται Cobetus. 1225 ὥς ποτ' ἐνθάδ' ὦν πόσις? 1236 μεθήκα Cobetus. 1259 γε μέντοι? 1271 πέλιω θυλήματ' 1286 Μενέλεων δ' ἔχει πότμος? 1301—68 graviter laborant. 1301 Πεία ποτὲ? 1311 ξεύξασαι θεᾷ Badhamus. σατίραν cod., σατίας Musgravius. 1319 δρόμων? 1320 πόνον? 1321 μαστεύονσα φίλης? 1332 ἐπέλειπε Badhamus. 1344 ἀλαλῆ cod., ἀλάν Bothius. 1353 ὦν cod., ὦν Canter. οὐδ' cod., σ' οὐδ' Hermannus, qui 1354 πύρωσας ἐν σοῖς θαλάμοις scripsit. 1360 κισσοῦ Musgravius. 1381 στηῖσαν anonymus. 1388 τε cod., γε Hermannus. 1403 δέ με cod., δ' ἐμὲ scripsi. 1447 χορήσι μου cod., χορήσθ' ὁμου scripsi. 1455 αὐραῖς cod., αὐρας Badhamus. 1470 νύχιον εἰς εὐφρόνην cod., νυχίαν εὐφροσύνην Matthiae. 1478—1511 corruptissimum carmen, cuius metra exequare conatus est Hermannus. 1479 γενοίμεθ' ἔν' αἰ Αἰβυες? 1488 δρόμον deleudum puto. 1504 et 5 transposuerim. 1512 sq. — καλὴ spuria videntur. 1521 ἥδ' ἦν ξένῳ Hermannus. τοὺς δὲ σοὺς Kirchhoffius. 1535 ταρσόν τ' ἐνείρε Badhamus. 1545 συνθάπτετε cod., συνθάψετε Badhamus. 1548 ποντίσματα nihili est. 1560 ἐκέλευσεν Cobetus. 1561 Ἑλλήνων κόροι? 1581 ἔχων ἔλφος Cobetus. 1590

ἄξιαν vel καλίαν cod., ἀκτίαν Dindorfius. 1592 συμμάχοις? 1597 λοιδορον corruptum, ξυστόν Tünber. 1611 ἄναξ] ἄλλαν Hermannus, ἀνακτ' Emperius. 1612 ἐστὶ ἥρον Emperius. 1615 ὁρμισβόλων? 1627 σὸν suspectum. 1643 γαίας τῆσδ' ? 1647 ἐκρόνη cod., an ἐγώνη; 1653 spurius videtur. 1654 αὐτοῖς cod., αὐτῆς scripsi. 1655 ἐλθεῖν δ' cod. 1659 suspectus. 1660 ἥσσαντες ἡμεν cod., ἥσσαν' ἐσμέν scripsi. 1671 τῶν — δόμων interpolata. 1673 φρουροῦ παρ' ἀκτὴν cod., φρουρὸν παρ' Ἀκτῇ Hermannus. 1680—92 spurii esse mihi videntur.

ELECTRA

Vs. 1 Πάλαι πολιστὸν Ἄργος? Hesychius: πάλαι πόλις τὸ παλαιὸν Ἄργος. cf. Meinek. Com. vol. 4 p. 304 not. 4 Ἰλῆς Bothius, Ἰδαίς Elmsleius. 14 δόμοισιν Ἰλίφ' Seidler. 23 εἶχεν cod., εἶργεν scripsi. 37 δὲ δὴ cod., γε μὴν Stobaeus Flor. 97, 5. 42 ποτέ? 44 spurius mihi videtur. 52 πονηρῶς Musgravius. 53 καὶνὸς ἄν? 57 sq. versus inepti. 84 ἔθανύμαξες suspectum. 96 sq. dubito num genuini sint. 98 ζητῶν τ' Piersonus. 102 Ἔω γὰρ — ἐρείρεται Kirchhoffius. 112 et 127 συντείνειν ὦρα Dobræus. 116 sq. καὶ μ' ἔτεσε στεγνὰ | στεγνῶς Τυνδαρέου κόρα? 121 ζωῆς cod. 122 Ἀἰδὰ δὴ cod., Αἰδὰ scripsi. 138 αἰσχρίστων Seidler. post 139 novem versus exciderunt, quorum primi duo versibus 125 et 126, ceteri versibus 150—56 responderint. 142 ἐπορθοβοῶσῶ cod., ἐπορθρεύσω Dindorfius. 143 corruptus. 146 διέπομαι nihili est, τάκομαι ei. Dindorfius. 161 ὁδόν Hermannus. 163—66 graviter laborant. 169 γαλακτοπότας absurdum. 184 sq. κόμαν πινυρῶν καὶ πέπλων τρύχη τὰδ' ἐμῶν? 187 κούρας τὰ cod., κούρα ὅσαι scripsi. 192 non expedit. 199 sq. παλαιῶν corruptum. 222 ἄν κίανοιμι cod., κτάνοιμ' ἄν Barnesius. 233 φηγὰς ἔχει Dio Chrys. 13, 5. 236 ἀσθενῇ δ' ἄτε φεύγων Dio Chrys. 238 κυρεῖς? 251 τῇλ' ὅρος Seidler. 268 ὡς δὴ τὰ παῖδας Matthiae, ὡς παῖδα δὴθεν — ποινατόρα Elmsleius. 277 πατήρ cod., ποτέ scripsi. 304 στολίζομαι Schaefer. 308 κάστεργήσομαι? 312 sq. ὅς ποιν — ἐμνήστευεν? 315 ἔδρασαν Αἰδίδες Hermannus. 324 οὐπώποτ' οὐ χοῆς cod., οὐ delevit Piersonus, οὐπω χοῆς ποτ' Porsonus, quod praefendum. 335 ἐκένον τεκῶν corrupta. 382 τοῖσι πολλοῖς? 383

οὐ σωφρονήσεθ' Kirchhoffius. 409 ἐμοῦ φίλον Camper. 438
 τὰς delet Hermannus. 439 κοῦρον? in ἄλμα ποδῶν videtur
 epitheton Achillis latera. 444—448 corruptissimi. 447 Νομ-
 φᾶν Seidler. 457 φρύγια cod., φρικτὰ scripsi. 459 λαιμο-
 τόμον cod., λαιμοτόμαν Seidler. 481 κούρα cod., κόρα Dindor-
 flus. 484 θανάτοις κἄν cod., θανάτοις ἢ μὲν scripsi. 489
 sq. corrupti. 504 ἀνέμνησεν Dobraeus. 519 ἀθλλου Luttingius.
 525 εἰς τήνδ' αἶαν? 533 φανήσεται? 538 εἰ δ' ἐστὶν cum v. l.
 οὐκ ἔστιν cod., fortasse ἄρ' ἔστιν? μῶλοι Musgravius. 543
 ταῦτ' cod., τὰ τότ' scripsi. 546 σκοποὺς λαθῶν ἐκείρατ' ἢ
 τῆσδε χθονός Elmsleius. 566 ἰδοῦ suspectum. 582 νῦν δὲ σπα-
 σάμην γ' ἢ 588 πατρῶων cod. 606 τὸ λῆμα? 608 φίλοις su-
 spectum. 615 οὐδ' ἂν εἰ θέλοις vulgo, οὐδὲν ἂν σθένειος scripsi.
 631 μὲν οὖν εἰς Kirchhoffius. 637 σ' addidi. 641 ἐν cod., οὖν
 scripsi. 649 μὲν ὑπὸν? ὅδε Tyrwhittus. post 651 versum
 excidisse coniecit Heilandius. 654 δέχ' ἥλλους Elmsleius. 659
 πάλιν δὲ μῦθον Camper. 685 κτανεῖν Seidler. 699 sq.
 ματέρος Ἀργείων cod., ματρός Ἀργηίων Dindorfius. 704
 πνείοντ' Hartungius. 705 καλλιπλοκάμον vulgo, καλλιποκον
 scripsi. 712 κῶμοι δ' Erfurdus. 719 εἴτα δόλοι? 737 τὰδε
 δὲ Porsonus. 739 θερμόν? ἀέλιον Canter. 745 sq. οὐ δ'
 οὐκ ἐμνάσθης, πόσιν | κτείνουσ' ἢ κλεινῶν γενέτεις? 755
 ὀθνεῖος Camper. 775 διακοον Lobeckius. 811 μούριαν cod.,
 μοσχέαν scripsi. 813 ἀσφαξ' suspectum. 819 δορίδ' ἀναρ-
 πάσας? 828 χολῆς πλέαι Camper. 835 παστηρίαν cod., πα-
 στῆρια scripsi. 843 ἥσπαιρεν ἡσκάριζε? δυσθνήσκον cod.,
 δυσθνήτουν scripsi. 862 νικᾷ Canter. 863 κρεῖσσά τοῖς παρ'
 cod., οἷαν παρ' Dindorfius. 868 ἀμψυχαί Dobraeus. 878 τοῖς
 Matthiae. 896 εἰ γέ χορῆεις? 902 ψόγω? 910 θυλλοῦσ' cod.
 919 σὲ μὲν cod., σ' ἐμὴν scripsi. 921 διολέσας cod., δελεάσας
 Lobeckius. 926 ῥήσθηα Lobeckius. 928 ἀφαιρείσθον cor-
 ruptum, temptabam ἐτηνυρίσθην: ut haereo de iis quae se-
 quantur. post 936 quaedam excidisse suspicor. 942 ἀρκεῖ
 κακὰ Seidler. 949 θατέρου τρόπου? 952 οὐδὲν ἔλεω σ' ὦν?
 953 ὥδ' τις κακοῦργος ὦν cod., ὥστε τῆς ἐπιουρηλας Sto-
 baeus Ecl. I, 3, 18 p. 112, unde ὥστε τῇδ' ἐπουρηλας Täuber.
 959—961 963 965 Electrae deberi videntur, 962 964 966 Orestis
 post 966 versum excidisse suspicor. 977 κτανῶν δέ? 978
 τῷ δαλ — διαμεθίης cod., τῷ δ' ἦν — διαμεθίης scripsi.

fortasse τί δ' ἦν —; praefendum. 983 ἀλλ' εἰς cod., fortasse θέλεις? 997 χαῖρ' addidi. 1025 ἐκσώζων cod., ἐκσώζων scripsi. 1051 δίκαι' ἔλεξας ἡ cod., δίκην ἔλεξας σὴ scripsi. 1058 αῖρ' οὖν Dobraeus. 1060 προσιμίων suspectum. 1089 ἐπηνέγκω Camper. 1094 δικαίως? 1097 — 1101 hoc loco incommodi. 1099 σῶφρον' ἐν cod., σῶφρον' εἰ Stobaeus Flor. 72, 4, σῶφροσιν scripsi. λέχη cod., ἔχει Stobaeus. 1108 et 1115 mihi suspecti. 1116 τί δ' αὖ? 1126 παιδὸς corruptum. 1141 θύειν cod., θύῃ scripsi. 1146 σὺ δ' ἐμοὶ δέκην cod., σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ scripsi. 1148 sq. ἐν λουτροῖς et ἀρχέτας transposuerim. 1156 διαδρόμον λέγουσ corrupta. 1172 νεοφρόνοις αἵμασι? 1177 ἰὼ Γαῖα καὶ? 1190 Φοῖβε σὺν ἔμνησας? 1201 πρὸς αὐρὰν delet Dindorfus. 1207 φοναῖς ἰὼ cod., φοναῖς ὦ scripsi. 1209 γόνιμα cod., γόνεα Camper. 1221 ἐμαῖσι cod., ἐμαῖς Seidler. 1224 ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσα codex ut videtur, ἐγὼ δ' ἐπεκελέλευσα scripsi. 1228 καὶ addit Seidler. 1231 δέ γ' cod., σέ γ' Seidler, τὰδ' Kirchhoffus. exitus fabulae (1233 — 1359) dubito num genuinus sit, cf. quae dixi Observ. crit. de trag. Gr. fragm. p. 8 sq. 1234 βαινόνσι Hartungius. 1265 ἐκσώσουσι Porsonus. 1289 πρὸς ὄχθον Valek. 1294 μυσσάρους Matthiae. 1301 μοῖρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεῶν cod., quae dubito num recte emendata sint.

De Stobaei Flor. 49, 4 vide Eur. fr. 846.

HERACLIDAE

Pag. 287, 12 παρθένον?

Vs. 7 ἡσύχω (vel ἡσυχον) Elmsleius. 8 ὦν] οὖν? 37 ὄντος Dobraeus. ὦν ἑκατὶ τλήμονες? 44 κάπιβωμῖους ἄγειν Erfurdinus. 65 ἡσθ' αῖρ' vulgo, ἡσθας scripsi. 103 ἀποκτείνει σ' ἔδη libri, medelam desidero. 108 μεθεῖναι πέλει Elmsleius. non extant quae versibus 90 — 92 respondeant; aut igitur post 110 quaedam intercederunt aut 111 — 13 interpolati sunt. temptare licuerit: οὐκοῦν τυράννω τῆσδε γῆς φράσαι] σε χορὴν ταῦτα μηδ' ἀφέλκειν θεῶν | ἱκεσίους ξένους. 132 τ' om. B. 139 sq. ἄγω — ἔχων] ἐγὼ — ἄγω? 143 ἀστοὶ κατ' ἀστών? 152 τὰς σφῶν ἀβούλως Kirchhoffus. 163 θῆς libri, θεῖς Musgravius, an λῆς? Ἀργείοις τ' ἔχειν Matthiae. 169 εὐρήσειν μόνον corrupta. 177 πάθης σὺ μηδὲ τοὺς? 182

πάρεστί μοι corrupta. 185 οὐ μέτεσθ' Dobraeus. 188 π
 193 Τραχίης οὐδ' Ἀχαιῶν τάδε Cobetus. 197 κρίνουσι
 χρονούσι Elmsleius, fortasse κρινούσι sufficit. 211 αὐτὸν
 libri, ἐξανεψίω scripsi. 217—25 ad lacunam resarciendam
 videntur. 237 ξένους] λόγους Kirchhoffius. 245 sq. γαῖα
 προδοῦναι spuria iudico. 253 οὐκ libri, οὐδ' scripsi. 26
 σὺ libri, ἦν τι scripsi. post 311 excidisse verum coniecit E
 leius; fortasse plura exciderunt et 312 lacunae explendae c
 additus est. 317 ὑπηλλάξαντο Pflugkii, κατηλλάξαντο
 braeus. 320 ὅταν θάνης libri. 332 ὁρᾷ? 344 εὐξόμεσθα C
 tus. 355 Ἀργεῖος? 365 ἀντεχομένους libri, ἀντομένους scri
 377 ἐραστάς libri, ἐραστά Musgravius. 382 ἔχεις περί? 3
 libri, σε Elmsleius. 396 στρατόπεδον τὰ νῦν δορὸς libri, ν
 nondum emendatus. 398 νυν addiderim. 407 γνῶματεσσόν?
 ἀλλ' ἦν περ ἄδικα δοῶ Cobetus. 429 corruptus, ὡς χεῖρα s
 Valckenarius. 434 μέλλουσα δὴ τελεῖν? 443 κάμου libri, κ
 Stephanus. 447 τοῦ μακράλωνος βλου? certe σέθεν spurium
 detur. 459 ἔχθραν absurdum. 460 aut spurium aut graviter
 ruptus. 462 ψεύδος libri, ψευδὲς scripsi. 472 ἀμυχανῶ scri
 dum et versum 473 delendum suspicor. 486 προχωρήσειν?
 μοις libri, δρομός Hauptius. 490 μητρός ἥτις εὐγενής libri,
 rexit Brodaeus. σφαῖρα κόρη Δήμητρος ἥτις εὐγενής Piers
 494 κάμοι δὲ λέγει libri, fortasse recte; nam 494—97 in
 sunt. 506 παρὸν σεσῶσθαι vulgo, παρὸν σφε σῶσαι scripsi
 δ' μή? 541 οὐδ' ἀσχάλλομεν? 544 τῇσδε ineptum. 557 μί
 spectus. 558 σφαῖρας ἔλεξας? κελεύεις ex 556 huc translatus
 sq. κρύψον παρῶν ἐπισφραγίσσης· πρὸς? 583 turpiter inte
 lus; genuina scriptura fuerit ἡμῇ σφραγίσσης καρδίᾳ ὅτι
 ταί. 589 κάλλιστα vulgo, μάλλιστα scripsi. 594 οἱ θεῶν
 νοι βροτῶν] vide p. XXXI not. 601 κόρη Elmsleius. 618
 πεσῶν B. 622 πρὸ τ' ἀδελφῶν Barnesius. 634 ἡλθ']
 libri, ἀν ἦν? 643 φιλετάτη? 660 καὶ σὺ] χαῖρε? 662
 νῦν Elmsleius, ἀν τὸ νῦν? 673 κατηῇρεται? 681 ὡς
 Barnesius. 684 ὅυμα? 686 θέλοις ἄν? 693 τὰμά σοι Badl
 703 ἡβᾶς? 706 χορὴν Elmsleius. 710 σὺν τέκνοις ἐμοῖς libr
 οῖος Barnesius. 744 θέλην Cobetus. 750 φρασεμυθότοι
 gravius. 754 γλανκᾶς τ' ἐν Ἀθίνας libri, γλανκᾶς τ' ἐν Ἀ
 Schaefer. 755 et 56 μέλλει Hermannus. 756 καὶ παρὶ
 ὑπὲρ scripsi. 765 καὶ λεύσιμον ἄργος libri, modelam de

769 ἥσσους εἰτ' ἐμοῦ φανούνται B, quae nemo facile expedierit. 777 ἐσπὶ B, θέσπις scripsi. 788 διήνησεν Reiskius. 795 τί δῆτα? 797 sq. φίλων et θείων transposui. 807 ἀνδρῶν Harlungius. 837 μάχην? 847 τὰ πό τοῦδε δῆ? 856 σὺν παῖδα δὴ λέγουσιν? 884 κρατοῦντα libri, κρατοῦσα Reiskius, παρόντα Fr. Guil. Schmidtus, πηήσσοντα Cobetus. 888 μέμνησ' μοι Reiskius. 893 εἰνὶ Dindorfus. 902 τοῦδ' libri. 911 et 12 fortasse transponendi sunt. 924 ὕβρεις libri, ὕβριον Hentius. 930 τύχην Stephannus. 933 μιῆζον Cobetus. 934 Ἀθήνας libri, Ἀθήνας scripsi. 945 et 48 spurios iudico, post 962 nuntii versum excidisse coniecit Heilandus. 968 δ' delet Dobraeus. 974 ἄρ' ἔξεις vulgo, ὑπέξεις scripsi. 994 νύκτερος θακῶν? 998 sq. καίπερ ἐχθρὸς ὢν ἀκούσεται γὰρ ἰσθλὰ? 1011 κατθανεῖν Elmsleius. 1012 sq. τὸν θεῶν θεσμὸν τίονσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πάρος? ubi extremum vocabulum latet in librorum scriptura (1014) πρὸς ἃ γ' εἶπας. 1030 θάψαθ' libri, θάψαθ' Dobraeus. 1032 ὑμῖν μὲν Kirchhoffius.

Heraclidas non integram ad nos pervenisse recte indicavit Hermannus, ante versum 630 complura excidisse suspicatur Kirchhoffius: cf. Eur. fr. 847 — 849.

HERCVLES FVRENS

In personarum indice χορὸς Θεβαίων γερόντων post Θεσεύς, Ἡρακλῆς inter ἄγγελος et Θεσεύς vulgo legitur: genuinum ordinem restitui.

Vs. 18 ἐξενμαρτίζειν? 38 ὁ καινὸς Elmsleius. 53 ἐσφραγισμένοι corruptum. 63 τίς πατέρ' ἀπηλάνθη τύχης] mirum dicendi genus. 66 ἔρωτι vix sanum. 81 ἐξενμαρτίζεις expectaris, sed gravior videtur corruptela: 89 παραίνεῖν cod., περαινέειν Reiskius. ne sic quidem ineptia tollitur. 103 versus ineptus, quem Stobaeus Flor. 110, 7 ignorat. 110 γέραν αἰοιδὸς ὄρεως? verba ὥστε πολὺς spuria esse suspicor. 111 ἔπειτα] ὄνομα Plat. Mor. p. 1066 C. 118 προκαίμῃτε πόδα cod., πόδα προκαίμῃτε Musgravius. 121 ζυγοφόρον πῶλον ἀνέντες ὧς cod., ζυγοφόρος ἄρματος temptavi. 122 πῶλον cod., πῶλος scripsi. 127 ὧς? 133 ad lacunam explendam additus videtur. 137 ἀπστερησάι? 139 πύλας cod., πύλας Pflugkii. 149 in lacuna quam indicavi, τέκοι νέον codex praebet, ἐκοι-

νόμει λέχους suasit Pflugk. 155 εξαγωνίζεσθε corruptum
 164 βαθείων ἄλογα Wakefieldus. 169 δίκην spurium esse
 dit Dobraeus. 170 τῷ vulgo, τὸ scripsi. μέρει interpolatum
 est. 175 Ἡράκλειος ὡς Ἡράκλειος Plut. Caton. min. c. 52.
 οὐ συμβεβηκώς temptabam, nunc ἐν οἷσι συμβάς malim.
 δοκεῖν suspectum, κακόν expectaris. 189 κλίων οὖν?
 ἐναντίοι? 205 manifesto spurius. 235 ὄρων νιν Elmsleius
 236 sq. ἀγαθοὶ θνητῶν vitii suspecta. 246 τὰδε suspecta
 248 γνώμαις ἰόντες Wakefieldus. 257 τῶν νέων corruptum
 ἐγγενῶν Piersonus. 269 ἐν] σῇ? πότμον cod., πόθον Pl.
 Mor. p. 793 C, πόνον Schoenius. 282 sq. ἀναγκαῖα βροτῶν
 et ἡγοῦμαι τρόπον? 296 παῖδα τὸν? 309 ἐκμοχθεῖ cod.,
 μοχθεῖν Reiskius. 310 ἥδ' ἄφρων προθυμία? 315 διολέει
 Dobraeus. 331 ἀπολάγῳς vulgo, ἀπολάβῳς scripsi.
 versus interpolatus. 340 παιδὸς τὸν νέων cod., παιδὸς γονέων
 Hermannus, παῖδων γονέ' ἐμῶν Elmsleius, παιδὸς γονέων
 ἐμοῦ σ' temptavi. 341 ἥσθας ἥσσαν? 347 ἀμαθής corruptum
 ἢ cod., εἰ Reiskius. 358 θνατοῖσιν? 391 τε Hermannus.
 sq. ὑμνωδῶν τε κορᾶν ἤλυθεν Ἑσπερίδων (ἐσπέριον cod.)
 αὐλῶν? 406 ἀστρόφους Hermannus. 413 πέπλων] ποθητῶν
 424 βωτῆρ? 431—33 verba contorta. 436 ἐγὼ σθῆν
 ἦβων cod., ἐγὼ σθενον ἦβων scripsi. 444 δὴ ποτε παῖδα
 stultum additamentum. 460 ἐλπιδες corruptum, αἱ τυχαι
 spectaris. 471 Μαινάλου Pflugk, δαιδαλον Hermannus.
 εὐανδρίᾳ Elmsleius. 482 λουτρά δυστήνοιο (δυστήνην Fixius)
 φέρειν Bothius. 490 φθόγγος εἰσακούεται? 495 ἄλλος
 ἄλλος Reiskius. 496 versus languidus. codicis scriptura
 εἰς σὺν οἷς fortasse servanda. 510 περὶοῖς Hartungius.
 ἢ μόρον? 557 αἰδῶς cod., αἰδῶ scripsi. 563 σκότους
 577 εἵπερ οἶδ' ἄπερ? 581 ἐκπονήσαι Musgravius. 593 δὲ
 θῶν Kirchhoffius. 649 φόνιον absurdum, fort. στονόεν?
 αἰείδω Elmsleius. 690 corruptus videtur. 695 σοῖς ὕμνον
 ἐπανθεῖ Hermannus. 696 τὰς cod., τὸ scripsi. 697 ἀρετῆς
 (praetuli ἀρετῆ) addidit Tyrwhittus. 711 δραστέον θ' ἢ
 πᾶσχειν? 747 γεραῖοι Kirchhoffius. 751 πρόσω cod., πῶς
 scripsi. 744 et 45 versibus antistrophicis 757 et 58 non
 spondent. 762 suspectus. 767 ἔτεκον ἔτεκον Fixius.
 ἐφέλκειν? 780 κλειανόν] τὸ κλεινόν? 791 καὶ Μουσῶν
 Ἑλικωνιάδων? 792 ἤκετ' L. Dindorfius, ἀχέει Fixius.

e delet Heathius. versus gravius laborat. 804 ἐπ' delet Har-
 ungius. 807 γὰρ ὅς? 808 λιπὼν ἔνερον? 846 φίλους cor-
 ruptum, φόνους Dobraeus, πόλεις Kirchhoffius. 854 σοὶ τ'
 cod., σοὶ δ' scripsi. 856 λῶον? 860 graviter corruptus. 866
 μῆς λύσσης ὑπὴ Hermannus. 871 τάχα δ' Kirchhoffius. 878
 λύσσης cod., λύσσαις Dobraeus. 879 ἐναύλοις cod., ἀναύλοις
 Fyrrwhittus. 884 μαργανωτός? 890 κακοῖς? utrum ἐκπα-
 τήσσουσιν an ἐκπετάσσουσιν codex praebeat, non constat. 917
 πῶς παῖα et alterum ἄταν delenda suspicor. 933 αἱματωπὸς
 cod., αἱματωπὸς scripsi. 938 μιᾶς διὰ χειρὸς? 942 τοῖα τῆσδ'?
 947 αὐτοῦ δὲ Dio Chrys. 32, 94. — 956 ἐκεῖ cod., ἔχει Dobraeus.
 957 vix sanus. 962 ἀκοὴν ὑπεπῶν graviter corrupta. 977 sq. ὃ
 δ' ἐξέλισσων κίονος κύκλω ποδῶν τόρνευμα δεινὸν παῖδ' ἐκπα-
 τήσαν σταθεῖς? τόρνευμα cod., πάγευμα Stephanus, τόρνευμα
 Matthiae. 1002 ἤλθε καιρὸν Schneidewinius. 1003 ἐπὶ λόφῳ
 κέαρ verba desperata. 1005 μαργωντός ἔσχε cod., μαργωντ'
 πέσχε scripsi. 1016 πέτρα Hartungius. 1023 ὦ δαίς cod., ὦ
 δαίε Canterus, οὐ δαίς Kirchhoffius. 1024 μοῖρα corruptum.
 1025 ἐς τίνα cod., τίνα Dobraeus, ἔ? ἔ τίνα Kirchhoffius. 1032
 ἐδὲ τὰ Hermannus, δὲ Elmsleius. 1038 ἀμφὶ delet Elms-
 leius. 1047 — 50 verba suspecta. 1055 ἀπολεῖ πόλιν verba
 interpolata aut graviter corrupta. item laborant quae sequun-
 tur. 1073 sq. ἐπὶ κακοῖς ἴν' εἴμ', οὐ φεύγω τάλας? 1079
 μαλὲς ἐκπαράξω Matthiae. 1084 ἔτερον cod., ἐτέρων scripsi.
 1085 ἀναβακχεύσει cod., ἀν' αὐ βακχεύσει scripsi. 1089 με
 εἶ] an πάρος? 1093 πνεῦμ' ἔχων ἀνα? cf. Meinekius in
 locat. p. VII ed. alt. 1101 εἰς Αἶδου πάλιν et 1102 εἰς Αἶ-
 δου μολῶν cod., Piersonus alteram εἰς Αἶδου in ἐντολαῖς mo-
 navit, prius ego praetuli. 1103 ἀλλ' οὔτε cod., quo servato
 1104 Πλουτώνι οὔτε σκηπτρα scripserim. 1120 εἰς ὑποπτον
 Dobraeus. 1120 et 21 autē 1118 collocandi videntur. 1134
 πόλεμον; εἰπέ? 1153 θανασίμων βουλευμάτων et 1156
 φθνησόμεθα interpolatoris sunt, quibus reiectis scribendum
 ἀλλ' ἐμποδὼν μοι συγγενὲς φίλος τ' ἐμὸς Θησιὸς ὅδ' ἔρπει-
 αὶ τεκν. μ. 1159 φέρ' ἂν τι cod., φράσσον τί scripsi. σκό-
 πος vitiosum, fort. κέρος? quae praecedunt non sana sunt,
 scripserim παῦ κακῶν ἐρημίας εὐρω, φρυγῶν περσέως κτλ.
 1160 κακοῖς] ἐμοί? 1161 προσλαβὼν cod., προσβαλὼν Can-
 terus, an προσβαλεῖν et 1162 θέλων? 1212 βρόμον cod., δρό-

μον Reiskius. 1218 προσέλλων? φόνον suspectum. 123 γ' cod., δ' ἔτ' Fixius, an γάρ? 1248 ἀποτυχόντος Schaefer. 1249 ὦν γε cod., ὦν δὲ scripsi. 1251 οὐκ ἂν Kirchhoff. 1279 τὸν vulgo, τὸ scripsi. 1281 οὐτ' ἐμοί? 1288 κηκαμένοι? 1299 πρὸς ταύτ' ἀριστον? 1302 βίον τ' cod., γ' Reiskius, an βίον? 1304 Ζηνὸς cod., δῖον scripsi. 1305 κατὰ κἀρα ὀλυσσά? ante 1313 quaedam excidisse qui eiciunt, vellem supplendorum verborum sententiam indicasse mihi scribendum videtur εἰ τὸδ' αἰσθάνεσθαι, παρακινέσασθαι μᾶλλον ἀντίσχειν κακοῖς. 1316 λέκτρα γ' Fixius, λέκτροι Lobeckius. 1338 et 39 suspecti. 1340 τοι om. cod. ταῖς — ὑφίσταται] τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται θνητὸς περὶ τὸν ὄν τρόπον φέρειν χρειῶν Stobaeus Flor. 12: quae manifesta est interpolatio. 1351 ἐγκαρτερήσων Hermannus. 1366 spurius. 1367 καὶ τεκῶν? 1369 βίον Dohrn. 1393 ἀθλίω cod., ἀθλιοὶ scripsi. 1416 πλὴν εἰς Badham. 1417 ἔτ' εἴπης cod., ἂν εἴποις L. Dindorfus.

SUPPLICES

Vs. 20 χρειῶς ἐμῆς corrupta. 22 δεῖται Bothius, Hermannus. 27 μόνω Reiskius et Marklandus. 29 προθύμω Reiskius. 60 ὁ B pr. m., ὦ scripsi. 62 θαλερὰ σώματα τάφον B, θαλερῶν σώμα ταλαίνιας ἀτάφον Elmsleius, tui θαλερὸν et ἀτάφον. θαλερῶν σώματα δαρὸν τ' ἀτάφον Kirchhoffius. 71 γόνον γόνον libri, γόος γόνον scripsi. 72 γόνος Hartungius. 84 sq. graviter corrupti. 87 γόνον τ' libri, 94 ξένος Elmsleius. 109 ὅδ' ἀλλὰ Hermannus. 112 (περὶ τὸν Dindorfus) γὰρ — ἰὼν Marklandus. 164 ἄγω Hermannus. 167 ἐμαῖς libri, ἐμέ scripsi. 171 sq. ξένον πόδα verba corrupta. 174 ὡς libri, ὡς Canter. 176—83 Euripidis digni et partim iam ab aliis damnati. 190—92 a Dindorfio spicilionem vocati. 199 sq. manifesto spurii. 208 αἰδοῖ αἰθρὸν scripsi. 212 καὶ om. B m. pr. 223 οὐχί? 225 βους B. 233 ἐξάγουσ' ? 249 σὴν τυχην Hermannus. 251 δ' ἔαν scripsi. 251 τῶνδ' Hermannus. 252 deleverunt Matthiae. 270 εὐδαιμονεῖν Chrysippus π. ἀποφ. p. 12. θνατῶν libri, τεθνώτων Heathius. 274 Καθμελοῖς τεθνήσκουσιν libri, 280 ἢ τιν' libri, τιν' scripsi. 283 τὰ σὺ interpolatoris

tur. 298 suspectus. 305 ἥσυχος? 306 νῦν δ' ἰσθι Fixius,
 alii alia. τοῦτο τίμιον πρέπει? 314 ἀνδρῶν φρενῶν Kirch-
 hoflius. 347 πείσων libri, πείθων scripsi. 352 ἐν μονα-
 χῶς? 355 ἀσίων Elmsleius. 365—80 nullis laborant cor-
 ruptelis hisque magnam partem oblitteratis. 380 αἰὲ τὸν δυσ-
 τυχή libri, δυστυχῇ τ' αἰὲ scripsi. post 380 quaedam ex-
 cidisse vidit Musgravius. 384 σεμνὸν Hermannus. 393 sq.
 suspecti, certe καὶ μὴν ineptum. 396 οἷδ' ὅτι libri, εἰδότε
 Musgravius. 398 ὑπαντῶ libri, ὑπαντᾷς Elmsleius, ὑπαντα
 Hartungius. 408 πλείων Elmsleius. καὶ πένης ἔχων ἴσων cor-
 rupta. ante 414 quaedam intercidissee videntur. 433 γεγραμ-
 μένων — ἀσθενῆς] οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ νόμοι πόλει
 καλῶς τεθέντες, ὅ τε γὰρ ἀσθενέστερος Stobaeus Flor. 44, 6
 recte opinor. 435 sq. ignorat Stobaeus. 449 ταμαῖς ἀφαιρῇ?
 451 suspectus Kirchhoffio. 452 καλῶς] καλὸν vel χρεῖον ex-
 pectans. 453 ὅταν τύχη? 454 δάκρυα δι' τοῖς γονεῦσι Din-
 dorfus. 454 ζῶν ἔγω Hartungius. 470 μυστηρία libri, ἐκτή-
 ρια scripsi. 472 προσήκοντ' libri, προσήκον γ' scripsi. 494
 καὶ] θεοῖς Marklandus. 494 οὗς ὕβρις libri, οὗς ὕβρις μ' Mus-
 gravius, ὕβρις οὗς Barnesius. 497 sq. ὁρθοστάτων ἕς libri, ὁρ-
 θοστάτας ὅς scripsi. 508 ταράξαι Elmsleius. aut ante 511 aut
 post 512 quaedam excidissee suspicor. 523 ὅς οὐ σὺν ὅπλοισι Kirch-
 hoflius. 531—36 versus hoc loco incommodi, cf. Moschion. fr.
 11. 539 οἷ B, χρῆν C. λαβεῖν? 543 κρυφῆσονται Elmsleius.
 551 οἱ μὲν τότε Marklandus. 553 εὐτυχῆσῃ libri, εὐμενῆς ἢ
 scripsi. 564 πάος libri, αἶβας scripsi. 566 σέθεν corruptum,
 σαφῇ Hartungius. 573 χιτέρους ἀθλους ἔγω? 574 ἐξαρχεῖν
 corruptum. 577 πονούσα libri, πονούσῃ scripsi. εὐδαμονεῖ
 ed., εὐδαμονα B. pr. m. 586 στόμα suspectum. 594 μοι]
 τοι? 596 λέγει (γρ. φέγει) C, an τέλει? 604 non expedio.
 605 κρύπται φανήσονται libri, φανήσονται κρύπτοι Brunckius.
 606 ὡς τάλαινα τίνα λόγον libri, τίνα ἂν λόγον τάλαινα scripsi.
 623 ἔτι ποτ' libri, τίς ποτ' Reiskius. 653 ἀστροτευμάτων
 libri, ἀστροτευμάτων Masurus, an σαστροτευμάτων? 655 ὥς μὲν
 ἢ λόγος sana non puto. 672 θεῖναι Canter. 689 ἢ τας —
 φουρνένας libri, fortasse nonnulla post hunc versum exci-
 derunt. 690 ῥοαῖς libri. 708 ἐκάρτυεν? 743 αὐτὸς ἀντ-
 ἀπολέτο? 745 οἱ τάσον ἐντείνοντες τοῦ libri, τὸ τόσον ἔστ. οἱ
 scripsi. 746 interpolatus. 751 εἰρήσεται? 755 δόμοις libri,

λόχοις Reiskius. 760 ἦκει libri, ἔχει scripsi, ἦκειus
 dus. post 763 lacunam indicavit Hermannus, fortasse
 tius delendus cum Lobeckio in Soph. Ai. p. 228 ed. ἡ
 τάνθρωπων κακὰ? 769 πόσον Kirchhoffius. 772 αἶ
 αἶρω libri, ἀλλ' εἰμ' ἐπαρῶ Elmsleius. 786 με τὸ
 790 τὸ μὲν libri, τί μὲν scripsi. 809 sq. et 822 sq. i
 corrigam non habeo. 825 τέκνων delet Hartungius.
 verba uncis inclusa delenda suspicor. 843 sq. εἰ, ἰδὼν
 των Dobraeus. 849—52 aut spurii sunt aut corrup
 ἔγωγε libri, ἐγὼ τε scripsi. 883 πρὸς τὸ μαλθακὸν βί
 πρὸς τε μαλθακὸν βίον scripsi. 888 Ἀταλάντης γεγὼ
 θηλειῶν ἴσας Canter. 903 σοφὰ libri, σοφός Valek
 915 λέγειν τ' ἀκούειν θ' ὧν μάθησις ἐν λόγῳ Iohann
 post Stob. Ecl. p. 725, 6. 917 παιδεύετε Hermannu
 ὁρᾶν σε Marklandus. 945 καμάτω πέλει νεκρῶ B pr.
 sq. μένειν — Θησεύς verba suspecta. 968 τοῖς om.
 οὐτ' οὖν ἐν φθ. Kirchhoffius. 969 ζῶοισιν ἀριθμουμέ
 ζῶσιν Musurus, κρινομένη Musgravius. 984 τοῦ καπρ
 Elmsleius, τὴν τοῦ φθιμμένου Erfurdus. 990—103
 desperati. 994 ὀρφναίως libri, ὀρφνας Hermannus. 1
 θησανρὸν Musgravius. ἔνθ' ἔστι vel ἔνθεν ἔστι lib
 ἔνεστι Canter. 1044 κατείδετε Elmsleius. 1048 τί
 1066 πολλῶν Reiskius. 1089 καῖεπειράθην τέκνων
 κνων deleui, fortasse καῖς. μαθῶν? verba εἰς τόδ' ἡλθ
 hoffio suspecta. 1101 οὐδὲν ἄξιον? οὐδὲν ἥδιον
 leto χειρὶ Hermannus. 1112 ὠφέλουν πόλιν B, ὠφι
 λης (γρ. πάλιν) C, ὠφελῶσι γῆν Plut. Mor. p. 110 C
 ὡσι γῆ Bernhardt. 1118 δῆ libri, τε Reiskius. 1
 τριβομένης? 1125 ὑπερ sicut 1133 λαβῶν suspectum
 58 in personarum vicibus constituendis et a libris et
 ribus discedendum putavi. 1139 extrema verba corru
 σύ μὲν B, μῶν scripsi. 1145 τέκνον] τοῦτο? 1151
 libri, χαλκείως ἐν Marklandus. 1153 sq. πάτερ et σό
 1157 sq. et 1160 graviter affecti. 1164 φίλιον K
 1171 παισὶν θ' ed., παισὶν δ' scripsi, omittit copula
 1182 ἔσται vulgo, ἔστιν scripsi. 1184 ὠφελεῖν τὰ σά!
 1205 δράσης φόνον Tourpius. 1228 μ' ἂν ὀρθοῖς K
 Hesychius nomen ἀναδρομαί ex hoc dramate
 Eur. fr. 850.

HIPPOLYTUS

Argum. p. 414, 2 ἐγκαταστήσασθαι libri, ἐγκαταστήσασθαι scripsi. γῆς suspectum. 3 ἐν Θήβαις καίται vel ὑπόκειται ἐν Θήβαις libri. 6 καί] ὁ καί?

Vs. 19 διμίλλαν Porsonus. 33 ὀνόμαζον Meinekius. 36 τῆδε AB. χθόνα suspectum Kirchhoffo. 41 ταύτης AB. 68 *q. scribendum suspicor *ναίεις*, *ἐνπατέρι*, *ἀν' οἷον* Ζηνός πολυχρυσον. 70—72 damnavit Hermannus. 79 ὅσοις libri, ὅστις Porsonus. 91 ὡς? 105 οἷον? 126 πορφυρέας χλανίδας? 130 δασποίνας AE. 132 κοίτη om. AE. *ἐντοσθεν* *ἔχειν* libri plerique. quae nunc leguntur minime sunt probabilia. 141 *σὺ γὰρ*] *ἡ γὰρ*? *σὺ γὰρ* et 145 *οὐδ' ἀμφὶ* Kirchhoffius. 145 *σὺ δ'* libri, *εἰτ'* scripsi. 188 χειροῦν Porsonus. 191 τοῦ ξῆν] τοῦτον Schol. Ar. Ran. 1082. 224 καὶ σοὶ μελέτη spuria videntur. 233 θῆρας AB. 234 πόθεν AB et Suidae v. *νῦν* δὲ codex A, *ποθεν* Phot. Lex. p. 305, 14. *νῦν* δὲ Phot. et Suid. 271 *ἐλέγχου* vulgo, *ἐλέγχους* scripsi. 288 ἀλλ' ὡς B, quod praetulerim. 304 sq. μέντοι et *αὐθαδεστέρα* γίγνον *θαλάσσης* interpolata videntur aut corrupta. 330 sq. hoc loco incommodi, nam 329 et 332 acutissime cohaerent. 331 *ἐσθλῶν αἰσχρά* libri fere omnes. 363 *φίλειαν* libri plerique, *φίλειαν* al. 377 *πράσσειν* τὰ πλείον? 377 sq. verba *ἔστι* — *πολλοῖσιν* et τόδε spuria esse suspicor. 387 *προγνοῦσ'* E. 443 *φορητὸν* Stobaeus Flor. 63, 5 et fortasse Hesychius vol. 2 p. 823. 468 *ἡ κατηγεφεῖς δόμοις* Hartungius. locus nondum sanatus. 491 post *τὸν δρόον* punctum ponebatur. 494 sq. spurios indico. 496 *προσῆγον* vulgo, *πῶς ἦγον* scripsi. 500 spurius mihi videtur. 503 *εὐ λέγεις αἰσχρά* τὰδε A. 504 *μὲν* ἐν libri, *μὲν οὐ* scripsi. 507 *χεῖρ*? 513—15 mihi suspecti. 540 *φίλειαν* Kirchhoffus. 560 *τὴν Αἰδοῦ ὥστε*] *ναῖδα ὥπως* te cum levi discrepantia libri, genuina scriptura nondum reperta. 557 *οἷον ἔρδει*? 566 *δόμοι* σοι Elmsleius. 586 ὅταν? 593 *κρυπτά γὰρ* libri, *κρύπτ' ἄρα* Seidler. 621 *ἡ χαλκὸν ἢ σ. ἢ χρυσοῦ βάρος* B et Stobaeus Flor. 73, 30. 625 *ἄξασθαι* libri meliores fortasse recte, nam 625 sq. spurii sunt. 630 *εἰς δόμους ἀτηρόν* AC, an *εἰς δώματ' ἀτηρόν*? 638 *ἀλλὰ νωχελῆς*? 658 *πατρὶ*] *κακὰ* A. 666 admodum ienuus. 670 *τίνα* libri, *τίν' αὖ* scripsi. *λόγους*] *λόγον* al., πόρον scripserim. 680 *κατάρθιται τέχνη* CE, an *κατάρθιται* ENRIP. *νόμισμα* Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερολίνου

τέχνη? 701 γὰρ] δὲ Philoponus in Aristot. de anima p.
Eust. Opusc. p. 91, 70. 716 δῆτα suspectum. 749 παρ
ναῖς Hermannus, an παροίκοις? 751 θνατοῖς? 760 ἐπ
εἰς Kirchhoffius. 790 γυναῖκες ἴστε] ἄκουε σῖγα? cf. Al
Bekk. p. 373, 13 sive Soph. fr. 1010. 795 βίωτος ἀλλ
ἐστ' ἂν AB, an βιώτος ἐστίν, ἀλλ' ὅμως? 809 ἐκλύσαθ
μούς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα (quo libri ducunt) ferri poterit
leto versu eo qui sequitur. 813 ὦ libri om. 818 ἐμὼν]
834 ἀναξ AE. ἐπῆλθε Abo. οὐ σοί γ' ἀναξ ἐπῆλθε K
hoffius. κακόν BC. 841 τάλαινα corruptum. 866 τὸδ
τοῦτο δ' αὖ? 868 εἴη τυχεῖν vitiosa. 873 κακόν versu
quenti debetur. 884 πόλις] τάλας Dindorfius. 895 εἰς] ὡ
πύλας A. 914 φίλους σε? 953 σίτοις corruptum, σίτου K
hoffius, ἀστοῖς Badhamus. 969 χαράξῃ? 979 θαλάσσης
al. 993 κοῦκ libri, οὐκ Marklandus. 1003 ἀγνόν ἐς
ἡμέρας Christ. pat. 521. 1029 damnavit Valckenarius.
τί δ'? 1049 proscribit Bergkii, item 1050 mihi suspe
1086 ἐμοῦ τεθίξεται A. 1089 ἐπέρχεται AEc. 1101 τ
1112 τύχαν suspectum. 1129 ὠκυπόδων ἐπέβας θεᾶς μέτ
ρας ἐναίρων libri, ὠκυπόδων μέτα θῆρας ἔναρσεν Brun
1189 αὐταῖσιν corruptum. 1195 ἐφ' ἄρματος BeC, ἐμφ
ματος b, ἐφ' ἄρματι CE, ὑφ' ἄρματος B, ἐφάσκει A p
unde ἄκασχ ὁμοῦ scribendum suspicor. 1219 ἱππικοῖς
bri, ἱππικοῖσιν Valekenarius. 1266 et 67 inverso ordin
bentur in BE. 1272 ποῖται δ' ἐπὶ libri, ποῖται πὶ se
1276 χρυσοφαῖς βέλος? 1294 ἐν ἀγαθοῖς BCaB, ἐν τ' ἀγ
Ebe, ἐν γ' ἀγαθοῖς d, ἐν ἀγαστοῖς Bothius. 1314 ἀνομι
1354 ἔ ἔ om. CEc. 1415 corruptus. 1419 damnavit V
narius. 1431 λαβοῦ C. 1439 damnat Cobetus. 1451 τήν
δαμνον παρθένον? cf. Diphilus Com. 4 p. 388 Αἰτου
τε τοξόδαμνε παρθένε, ὡς οἱ τραγωδοὶ φασιν. 1453 κα
1460 οἶον στερεήσεσθ'?

CORRIGENDA.

Or. 782 εὐχαν μόνον.] Or. 783 μένων. Blaes. 751 ὁλ
Rhes. 752 θανεῖν, scribendum est.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

Ψωφίδος, Τηλέφω, Ἀλκῆστιδι. τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέρων ἔχει τὴν κατασκευὴν. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραῖς μὲν πόλει τῆς Θετταλίας. συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς ἐκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἱ 5 καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες τῇ Ἀλκῆστιδος συμφορᾷ. προλογίζει ὁ Ἀπόλλων. εἰσιδ' ἐχορηγοί. τὸ δὲ δρᾶμά ἐστι σατυρικώτερον ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει. παρὰ τῶν γραμματικῶν ἐβάλλεται ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὅ τε Ὀρέστης καὶ 10 Ἀλκῆστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα, ἃ ἐστὶ μᾶλλον κωμικῶς δίας ἐχόμενα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

- ΑΠ. ὦ δῶματ' Ἀδμήτει, ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
 θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεὸς περ ὦν.
 Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἰτίος
 Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
 οὐδ' ἔτι χολῶθεις τέκτονας Δίου πυρὸς 5
 κτείνω Κύκλωπας· καὶ με θητεύειν πατήρ
 θνητῶ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
 ἔλθων δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένω,
 καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
 10 ὅσιον γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὦν ἐτύγχανον,
 παῖδός Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην,
 Μοῖρας δολώσας· ἦνεσαν δέ μοι θεαὶ
 Ἀδμητον ἄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν,
 ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
 15 πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
 πατέρα γεραίαν δ' ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,
 οὐχ εὔρε πλὴν γυναικὸς ἧτις ἤθελε
 θανεῖν πρὸ κείνου μῆδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος,
 ἢ νῦν κατ' οἴκους ἐν χειροῖν βαστάζεται
 20 ψυχορραγοῦσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίον.

ἐγὼ δέ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
 λείπω μελάθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην.
 ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
 ἰερῇ θανόντων, ὅς νιν εἰς Ἄιδου δόμους
 μέλλει κατὰξιν· σύμμετρος δ' ἀφίκετο,
 φρουρῶν τόδ' ἡμᾶρ ὃ^ς θανεῖν αὐτὴν χρεών.

ΘΑ. ἂ ἂ.

τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῇδε πολεῖς,
 Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων
 ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων.
 οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
 διακωλῦσαι, Μοῖρας δολίῳ
 σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῇδ' αὖ
 χέρα τοξήρη φρουρεῖς ὀπλίσας,
 ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσας;
 αὐτὴ προθανεῖν Πελίου παῖς.

ΑΠ. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.

ΘΑ. τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;

ΑΠ. σύνηδες αἶε ταῦτα βαστάξιν ἐμοί.

ΘΑ. καὶ τοῖσδ' ἔγ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν.

ΑΠ. φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.

ΘΑ. καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;

ΑΠ. ἀλλ' οὐδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.

ΘΑ. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστὶ κοῦ κάτω χθονός;

ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἦκεις μέτα.

ΘΑ. καπάξομαι γε νεοτέραν ὑπὸ χθόνα.

ΑΠ. λαβὼν ἴθ'· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.

ΘΑ. κτείνειν γ' ὅν ἂν χρῇ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.

ΑΠ. οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.

ΘΑ. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.

ΑΠ. ἔστ' οὖν ὅπως ἈλκΗΣΤΙΣ εἰς γῆρας μόλοι;

ΘΑ. οὐκ ἔστι· τιμαῖς καμὲ τέρεπσθαι δόκει.

- ΑΠ. οὔτοι πλέον γ' ἂν ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
 ΘΑ. νέων φθινόντων μεῖζον ἄρυνναι γέρας. 55
 ΑΠ. καὶν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.
 20 ΘΑ. πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
 ΑΠ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὦν;
 ΘΑ. ὄναι τ' ἂν οὐς πάρεστι γηραιούς θανεῖν.
 ΑΠ. οὐκουν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν; 60
 ΘΑ. οὐ δῆτ'· ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
 30 ΑΠ. ἐχθρούς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στυγουμενούς.
 ΘΑ. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ἢ μὴ σε δεῖ.
 ΑΠ. ἢ μὴν σὺ παύσει καίπερ ὤμος ὦν ἄγαν·
 τοῖος Φέρητος εἴσι πρὸς δόμους ἀνὴρ, 65
 Εὐρυσθέως πέμπαντος ἵππειον μέτα
 ὄχημα Θορήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
 ὅς δ' ἤ ξενώθεις τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
 βία γυναικα τήνδε σ' ἐξαίρήσεται.
 [κούθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις 70
 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσει τ' ἐμοί.]
 40 ΘΑ. πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·
 ἢ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Αἰδοῦ δόμους.
 στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὥς κατάρξωμαι ξίφει·
 75 ἱερὸς γάρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν
 οὔτου τόδ' ἔργος κρατὸς ἀγνύσῃ τρίχα.
 50 ΧΟ. τί ποθ' ἡσυχία πρόσθεν μελάνθρων;
 τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
 ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας οὐδεῖς,
 80 ὅστις ἂν εἴποι πότερον φθιμένην
 βασιλείαν χρὴ πενθεῖν, ἢ ζῶσ'
 ἔτι φῶς λεύσσει Πελλίου τόδε παῖς
 Ἀλκηστis, ἐμοὶ πᾶσι τ' ἀρίστη
 δόξασα γυνὴ
 πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι. 85

κλύει τις ἢ στεναγμὸν ἢ
 χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας
 ἢ γόον ὥς πεπραγμένων;
 οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
 στατίζεται ἀμφὶ πύλας.
 εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας,
 ὦ Παιάν, φανείης.

στρ.

HMIX. οὐ τὰν φθιμένης γ' ἐσιώπων.

HMIX. οὐ δὴ φροῦδος νέκυς ἦδη.

HMIX. πόθεν; οὐκ αὐχῶ. τί σε θαρσύνει;

HMIX. πῶς ἂν ἐρημον τάφον Ἀδμητος
 κεδνῆς ἂν ἐπραξε γυναικός;

XO. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ
 πηγαῖον ὥς νομίζεται
 χέριβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις,
 χαίτη τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις
 τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων
 πένθει πίτνει· οὐ νεολαία
 δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν.

ἀντ.

HMIX. καὶ μὴν τόδε κύριον ἦμαρ,

HMIX. τί τόδ' ἀνδᾶς;

HMIX. ᾧ χρὴ σφε μολεῖν κατὰ γαίας.

HMIX. ἔθιγες ψυχῆς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.

HMIX. χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
 πενθεῖν ὅστις

χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.

XO. ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν

στ

ἔσθ' ὅποι τις αἴας

στείλας ἢ Λυκίας

εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους

86 — 92 = 98 — 104

112 — 121 = 122 — 131

Ἀμμωνιάδας ἔδρας
 δυστάνου παραλύναι
 ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος
 πλάθει· θεῶν δ' ἐπ' ἐσχάραις
 οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα

120

μηλοθύταν πορευθῶ.
 μόνος δ' ἄν, εἰ φῶς τόδ' ἦν
 ὄμμασιν δεδορκώς

ἀντ.

Φοίβου παῖς, προλιποῦσ'
 ἦλθεν ἔδρας σκοτίας
 Ἄϊδα τε πύλας·

125

θμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
 πρὶν αὐτὸν εἶλε Διόβολον
 πλήκτρον πυρὸς κεραυνίου.
 νῦν δὲ τίν' ἔτι βίου

130

ἐλπίδα προσδέχομαι;
 πάντα γὰρ ἤδη [τετέλεσται βασιλεῦσι],
 πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
 αἰμόρραντοι θυσίαι πλήρεις,
 οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν.

135

ἄλλ' ἦδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
 δακρυρροοῦσα· τίνα τύχην ἀκούσομαι;
 πενθεῖν μὲν, εἴ τι δεσπότησι τυγχάνει,
 συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἔστιν ἐμψυχος γυνή
 εἶτ' οὖν ὄλωλεν εἰδέναι βουλομένθ' ἄν.

140

ΘΕ. καὶ ζῶσαν εἶπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.
 ΧΟ. καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθανοί τε καὶ βλέποι;
 ΘΕ. ἤδη προσηπής ἔστι καὶ ψυχορραγεῖ.

ΧΟ. ὦ τλήμων, οἷας οἷος ὦν ἀμαρτάνεις.

ΘΕ. οὐπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθῃ.

145

ΧΟ. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἔστι σώζεσθαι βίον;

ΘΕ. πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.

- ΧΟ. οὐκουν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;
- ΘΕ. κόσμος γ' ἔτοιμος, ᾧ σφε συνθάψει πόσις.
- ΧΟ. ἴστω νυν εὐκλεῆς γε κατθανομένην
γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῶ.
- ΘΕ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
γυναικα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
πόσιν προτιμῶς ἢ θείουσ' ὑπερθανεῖν;
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶς ἐπίσταται πόλις·
ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε θανμάσει κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ἦσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
ἦκουσαν, ὕδασι ποταμίῳις λευκὸν χρῶα
ἐλούσατ', ἐκ δ' ἐλοῦσά κεδρίνων δόμων
ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἡσκήσατο,
καὶ στᾶσα πρόσθεν ἐστίας κατηύξατο·
δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
πανύστατόν σε προσπίτνουσ' αἰτήσομαι,
τέκν' ὀρφανεύσαι τᾶμά, καὶ τῷ μὲν φίλην
σύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.
μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι
θανεῖν ἁώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρῷᾳ τερπνὸν ἐκπλήσαι βίον.
πάντας δὲ βωμοὺς οἱ κατ' Ἀδμήτου δόμους
προσηλθε καῖξέστεψε καὶ προσηύξατο,
πτόρῳων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην,
ἄκλανστος ἀστένακτος, οὐδὲ τοῦπιον
κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῇ φύσιν.
κᾶπειτα θάλαμον εἰσπεσοῦσα καὶ λέχος,
ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε καὶ λέγει τᾶδε·
ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένηι ἔλυσ' ἐγὼ
κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὗ θνήσκω πέρι,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'· ἀπώλεσας δέ με

μόνην· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα καὶ πόσιν 180
 θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
 σῶφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.
 κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
 ὀφθαλμοτέγκτω δέυεται πλημυριδί.
 ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον, 185
 στείχει προνωπῆς ἐκπεσοῦσα δεινίων,
 καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη
 κᾶρριψεν αὐτὴν αὐθις εἰς κοίτην πάλιν.
 παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηοτημένοι
 ἔκλαιον· ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐς ἀγκάλας 190
 ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς θανουμένη.
 πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας
 δέσποιναν οἰκτεῖροντες. ἡ δὲ δεξιὰν
 προὔτειν' ἐκάστω, κοῦτις ἦν οὕτω κακὸς
 ὅν οὐ προσεῖπε καὶ προσεργήθη πάλιν. 195
 τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
 καὶ κατθανῶν τ' ἂν ὦλετ' ἐκφυγῶν δ' ἔχει
 τοσοῦτον ἄλγος, οὐπόθ' οὐ λελήσεται.
 ΧΟ. ἡ που στενάζει τοισίδ' Ἀδμητος κακοῖς,
 ἐσθλῆς γυναικὸς ἧς στειροθῆναι σφε χρή· 200
 ΘΕ. κλαίει γ' ἀκοῖτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
 καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τὰμύχανα
 ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσφ,
 παρειμένῃ δέ, χειρὸς ἄθλιον βάρος.
 ὅμως δὲ καίπερ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι 205
 βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου.
 ἀλλ' εἴμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρούσιαν·
 οὐ γὰρ τι πάντες εὐφρονοῦσι κοιράνοισ, 210
 ὡς οὐποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανόστατον
 ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσάψεται. 207

ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὖμενεῖς παρεστάναι.
 σὺ δ' εἰ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.

ΗΜΙΧ. ἰὼ Ζεῦ, τίς ἂν πῶς πᾶ πόρος κακῶν στρ.
 γένοιτο καὶ λύσις τύχας ἅ πάρεστι κοιράνοις;

ΗΜΙΧ. ἔξεισί τις; ἢ τέμω τρίχα,
 καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
 ἀμφιβαλώμεθ' ἥδη;

ΗΜΙΧ. δῆλα μὲν, φίλοι, δῆλά γ', ἀλλ' ὅμως
 θεοῖσιν εὐχώμεσθα· θεῶν γὰρ δύναμις μεγίστη

ΗΜΙΧ. ὦναξ Παιάν,
 ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν,
 πόριζε δὴ πόριζε· καὶ πάρος γὰρ
 τοῦδ' ἐφεῦρες, καὶ νῦν
 λυτήριος ἐκ θανάτου γενοῦ,
 φόνιον δ' ἀπόπανσον Ἄιδαν.

ΗΜΙΧ. παπαῖ * * * * * ἀντ.
 ὦ παῖ Φερίητος, οἷ' ἔπραξας δάμαρτος σᾶς στερεῖ

ΗΜΙΧ. ἄρ' ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
 καὶ πλεον ἢ βρόχῳ δέρην
 οὐρανίῳ πελάσσαι;

ΗΜΙΧ. τὰν γὰρ οὐ φίλαν ἀλλὰ φιλτάταν
 γυναιῖκα κατθανοῦσαν εἶν ἥματι τῷδ' ἐπόψει.

ΗΜΙΧ. ἰδοὺ ἰδοὺ,
 ἦδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
 βόασον ὦ, στέναξον, ὦ Φεραία
 χθών, τὰν ἀρίστην

γυναιῖκα μαραινομένην νόσῳ
 κατὰ γᾶς χθόνιον παρ' Ἄιδαν.

ΧΟ. οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
 πλεον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
 τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας

λεύσσω βασιλέως, ὅστις ἀρίστης
ἀπλακῶν ἐλόχου τῆσδ' ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

ΑΔ. Ἄλιε καὶ φάος ἀμέρας, στρ. 245
οὐράνιαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου,

ΑΔ. ὄρᾳ σὲ καὶ μέ, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοὺς δράσαντας ἀνθ' ὅτου θανεῖ.

ΑΔ. γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγαι ἀντ.
νυμφίδιοί τε κοῖται πατρίας Ἰωλκοῦ.

ΑΔ. ἐπαιρε σαντὴν, ὦ τάλαινα, μὴ προδῶς· 250
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεοῦς.

ΑΔ. ὄρῳ δίκωπον ὄρῳ σκάφος [ἐν λίμνῃ], στρ.
νεκύων δὲ πορθμεὺς
ἔχων χερ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων μ' ἤδη καλεῖ· τί μέλ-
λεις;

ἐπείγου· σὺ κατείργεις. 255

τάδε τοι με σπερχόμενος ταχύνει.

ΑΔ. οἴμοι, πικρὰν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας. ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.

ΑΔ. ἄγει μ' ἄγει μέ τις, οὐχ ὄρᾳ; ἀντ. 260
νεκύων ἐς αὐλάν

ὑπ' ὀφρύσι κνανανγέσι βλέπων πτερωτὸς Ἄιδας
τί πράξεις; μέθες. οἷαν

ὁδὸν ἃ δειλαιοτάτα προβαίνω.

ΑΔ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ 265
καὶ παισίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε.

ΑΔ. μέθετε μέθετέ μ' ἤδη.
κλίνατ', οὐ σθένω ποσίν·

πλησίον Ἄιδας·

σκοτία δ' ἐπ' ὅσοις νύξ ἐφέρπει.

244 — 247 = 248 — 251

252 — 258 = 259 — 265

- τέκνα τέκν', οὐκέτι δὴ
οὐκέτι μάτῃρ σφῶν ἔστιν.
χαίροντες, ὦ τέκνα, τόδε φάος ὀρφῶτον.
- ΑΔ. οἶμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω
καὶ παντὸς ἔμοι θανάτου μεῖζον.
μὴ πρὸς σε θεῶν τλῆς με προδοῦναι, 270
μὴ πρὸς παίδων οὖς ὀρφανιεῖς,
ἀλλ' ἄνα τόλμα·
σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἂν εἴην·
ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν καὶ μὴ·
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
- ΑΔ. Ἄδμηθ', ὁρᾷς γὰρ τὰμὰ πράγμαθ' ὥς ἔχει, 280
λέξαι θέλω σοὶ πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.
ἐγὼ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν,
θνήσκω παρὸν μοι μὴ θανεῖν ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον, 285
καὶ δῶμα ναεῖν ὄλβιον τυραννίδι,
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν· οὐδ' ἐφεισάμην,
ἥβης ἔχουσα δῶρ' ἐν οἷς ἔτερόπομην.
καίτοι σ' ὁ φύσας χῆ τεκοῦσα προὔδοσαν, 290
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου,
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεῦκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοῦτις ἐλπίς ἦν
σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιλύσειν τέκνα.
κἀγὼ τ' ἂν ἔξων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον, 295
κοῦκ ἂν μονωθεῖς σῆς δάμαρτος ἔστενες
καὶ παῖδας ὀρφάνεες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
εἶεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
αἰτήσομαι γὰρ σ' ἄξιαν μὲν οὔποτε 300

ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον·
 δίκαια δ', ὥς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
 οὐχ ἥσσον ἢ γὰρ παῖδας, εἶπερ εὖ φρονεῖς·
 τούτους ἀνάσχου δεσπότας ἐμῶν δόμων,
 καὶ μὴ πηγῆμης τοῖσδε μητροιὰν τέκνοις, 305
 ἥτις κακίων οὐς' ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
 τοῖς σοῖσι κάμοις παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
 [μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ', αἰτοῦμαι σ' ἐγώ.]
 ἐχθρὰ γὰρ ἢ πιοῦσα μητροιὰ τέκνοις
 τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἡπιωτέρα. 310
 καὶ παῖς μὲν ἄρσῃν πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
 σὺ δ' ὥς τέκνον μοι πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
 ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σὺ πατρί;
 μὴ σοὶ τιν' αἰσχροῖαν προσβαλοῦσα κληδόνα 315
 ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους.
 οὐ γὰρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
 οὔτ' ἐν τόκοις τοῖσι σοῖσι θαρσυνεῖ
 παροῦς, ἢν οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.
 δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ εἰς αὔριον 320
 οὐδ' εἰς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
 ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς μηκέτ' οὔσι λέξομαι.
 χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μὲν, πόσι,
 γυναικ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
 ὑμῖν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι. 325
 θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἄξιον·
 δράσει τάδ', εἶπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνει.
 44. ἔσται τάδ' ἔσται, μὴ τρέσῃς· ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 καὶ ζῶσαν εἶχον καὶ θανοῦς' ἐμὴ γυνὴ
 μόνη κεκλήσει, κοῦτις ἀντὶ σοῦ ποτε 330
 τόνδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθιέγξεται.

ὃν καὶ προσεῖπε καὶ προσεργήθη καλιν.

312

οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρός εὐγενοῦς
 οὔτ' εἶδος ἄλλως εὐπρεπεστάτη γυνή.]
 ἅλῃς δὲ παίδων, τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα. 335
 οἶσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,
 ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰῶν οὐμὸς ἀντέχῃ, γύναι,
 στυγῶν μὲν ἢ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
 σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα 340
 ψυχῆς ἔσωσας. ἄρά μοι στένειν πάρα
 τοιαῦδ' ἀμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;
 παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὁμιλίας
 στεφάνους τε μοῦσάν θ' ἢ κατεῖχ' ἐμούς· δόμους·
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι 345
 οὔτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Λίβυν λακεῖν
 αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλου βίου.
 σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σόν
 εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
 ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας 350
 ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
 δόξω γυναικα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν,
 ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ' ὅμως βάρος
 ψυχῆς ἀπαντλοῖν ἂν· ἐν δ' ὀνειράσι
 φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἂν. ἡδὺ γὰρ φίλους 355
 κὰν νυκτὶ λεύσσειν, ὄντιν' ἂν παρῇ χρόνον.
 εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῇν,
 ὥστ' ἢ κόρην Διμήτρος ἢ κείνης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ' Αἰδου λαβεῖν,
 κατήλθον ἂν, καὶ μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων 360
 οὔθ' οὐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων
 ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίου.
 ἀλλ' οὖν ἐκείσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,

καὶ δῶμ' ἐτοίμαξ', ὥς συνοικήσουσά μοι.
 ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις 365
 σοὶ τούσδε θεῖναι πλευρά τ' ἐκτεῖναι πέλας
 πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.

ΧΟ. καὶ μὴν ἐγὼ σοι πένθος ὥς φίλος φίλω
 λυπρὸν συνολίσσω τῇσδε· καὶ γὰρ ἄξια. 370

ΑΛ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
 πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην τινὰ
 γυναῖκα ἐφ' ἡμῖν μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.

ΑΔ. καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.

ΑΛ. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου. 375

ΑΔ. δέχομαι φίλου γε δῶρον ἐκ φίλης χειρός.

ΑΛ. σὺ νῦν γενοῦ ταῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.

ΑΔ. πολλή γ' ἀνάγκη σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.

ΑΛ. ὦ τέκν', ὅτε ξῆν χοῖν μ', ἀπέρχομαι κάτω.

ΑΔ. οἴμοι, τί θράσσω δῆτα σοῦ μονούμενος; 380

ΑΛ. χρόνος μαλάξει σ'· οὐδέν ἐσθ' ὁ κατθανών.

ΑΔ. ἄγου με σὺν σοὶ πρὸς θεῶν ἄγου κάτω.

ΑΛ. ἄρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθυήσκοντες σέθεν.

ΑΔ. ὦ δαῖμον, οἷας συζύγου μ' ἀποστερεῖς.

ΑΛ. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται. 385

ΑΔ. ἀπωλόμην ἄρ', εἰ με δὴ λείψεις, γύναι.

ΑΔ. ὥς οὐκέτ' οὔσαν οὐδέν ἂν λέγοις ἐμέ.

ΑΔ. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λήπης παῖδας σέθεν.

ΑΛ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἀλλὰ χαίρειτ', ὦ τέκνα.

ΑΔ. βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον, ΑΔ. οὐδέν εἰμ' 390
 ἔτι.

ΑΔ. τί θράς; προλείπεις; ΑΔ. χαῖρ'. ΑΔ. ἀπωλόμην
 τάλας.

ΧΟ. βέβηκεν, οὐκέτ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

- ΕΥ. ἰὼ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω
 βέβακεν, οὐκέτ' ἔστιν, ὦ
 πάτερ, ὅφ' ἤλιφ.
 προλιποῦσα δ' ἄμὼν βίου
 ὠρφάνισεν τλάμων.
 ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον
 καὶ παρατόνους χέρας·
 ὑπάκουσον ἄκουσον, ὦ μᾶτερ, ἀντιάξω
 σ' ἐγὼ, μᾶτερ, ἐγὼ
 * * καλοῦμαι ὁ
 σὸς ποτὶ σοῖσι πέντων στόμασιν νεοσσός.
 ΑΔ. τὴν οὐ κλύουσάν οὐδ' ὀρώσαν· ὥστ' ἐγὼ
 καὶ σφὼ βαρεῖα συμφορὰ πεπλήγμεθα.
 ΕΥ. νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλας
 μονόστολός τε ματρός· ὦ
 σχέτλια δὴ παθὼν
 ἐγὼ ἔργα * * σύ τε,
 σύγκασί μοι κούρα,
 * * * * * συνέτλας·
 * * * * * ὦ πάτερ,
 ἀνόναι· ἀνόναι· ἐνύμφευσας οὐδὲ γήρας
 ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'·
 ἐφθιτο γὰρ πάρος,
 οἰχομένας δὲ σοῦ, μᾶτερ, ὅλωλεν οἶκος.
 ΧΟ. Ἄδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· γίνωσκε δὲ
 ὥς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
 ΑΔ. ἐπίσταμαί γε κοῦκ ἄφνω κακὸν τόδε
 προσέπτατ'· εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι.
 ἄλλ' ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,

πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηγήσατε
 παιᾶνα τῷ κάτωθεν Ἀσπύνοδῳ θεῷ.
 πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὧν ἐγὼ κρατῶ 425
 πένθους γυναικὸς τῇσδε κοινοῦσθαι λέγω
 κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαγχίμοις πέπλοις·
 τέθριππά θ' οἷ ξεύγνυσθε καὶ μονάμπνκας
 πῶλους, σιδήρῳ τέμνεται Ἀχέων φόβην.
 Ἀλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος 430
 ἔστω σελήνας δῶδεκ' ἐκπληρουμένας·
 οὐ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τοῦδ' οὐδ' Ἀμείνον' εἰς ἔμ'· Ἀξία δέ μοι
 τιμᾶν, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη.
 ΧΟ. ὦ Πελίου θύγατερ, στρ. 435
 χαίρουσά μοι εἰν' Αἶδα δόμοισιν
 τὸν ἀνάλιον οἶκον οἴκετευοῖς.
 ἴστω δ' Αἶδας ὁ μελαγχαίτας θεὸς ὅς τ' ἐπὶ κώπῃ
 πηδαλίῳ τε γέρων 440
 νεκροπομπὸς ἵξει,
 πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίσταν
 λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύ-
 σας ἐλάτα δικώπῳ.
 πολλά σε μουσοπόλοι 445
 μέλφουσι καθ' ἐπτάτονόν τ' ὀρεῖαν
 χέλυν ἐν τ' Ἀλφειοῖς κλέοντες ὕμνοις,
 Σπάρτα κύκλος ἀνίκα Καρυεῖον περὶνίσσεται ὥρας
 μηνὸς ἀειρομένας 450
 παννύχου σελάνας,
 λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
 τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολ-
 πὰν μελέων ἀοιδοῖς.
 εἰθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη, στρ. 455

435 — 444 — 445 — 454

2*

δυναίμαν δέ σε πέμψαι
 φάος ἔξ' Αἶδα τεράμωνων
 Κωκυτοῦ τε ῥεέθρων
 ποταμίας νερτέρων τε κώπα.
 σὺ γάρ, ὦ μόνα ὦ φίλα γυναικῶν,
 σὺ τὸν αὐτᾶς
 ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι
 ψυχᾶς ἔξ' Αἶδα. κούφα σοι
 χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
 καινὸν ἔλοιτο λέχος πόσις, ἧ μάλ' ἂν ἔμοιγ' ἂν
 εἴη

στρυγηθεὶς τέκνοις τε τοῖς σοῖς. 465
 ματέρος οὐ θελούσας 465
 ἀντ.

πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
 δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραίου,
 * * * * *
 ὃν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι
 σχετλίῳ, πολιὰν ἔχοντε χαίταν· 470
 σὺ δ' ἐν ἧβᾳ

νέᾳ προθανοῦσα φωτὸς οἴχει.
 τοιαύτας εἴη μοι κῦρσαι
 συνδυνάδος φιλίας ἀλόχου· τοῦτο γὰρ
 ἐν βίῳτ' σπάνιον μέρος· ἧ γὰρ ἂν ἔμοιγ' ἄλνπος
 δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη. 475

HP. ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
 Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιγχάνω;

XO. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
 ἀλλ' εἰπέ χρεῖα τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
 πέμπει, Φεραῖον ἄστν προσβῆναι τόδε. 480

HP. Τιτυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρύσθει πόνον.

XO. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ προσέξενξαι πλάνῳ;

455 — 465 = 466 — 475

- ΗΡ. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους μέτα.
 ΧΟ. πῶς οὖν δυνήσει; μῶν ἄπειρος εἰ ξένου;
 ΗΡ. ἄπειρος· οὐπω Βιστόνων ἦλθον χθόνα. 485
 ΧΟ. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.
 ΗΡ. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν τοῖς πόνοις οἷόν τ' ἐμοί.
 ΧΟ. κτανῶν ἄρ' ἤξεις ἢ θανῶν αὐτοῦ μενεῖς.
 ΗΡ. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.
 ΧΟ. τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις; 490
 ΗΡ. πῶλους ἀπάξω κοιράνω Τιρυνθίῳ.
 ΧΟ. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
 ΗΡ. εἰ μὴ γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
 ΧΟ. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
 ΗΡ. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις. 495
 ΧΟ. φάτνας ἰδοὺς ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
 ΗΡ. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
 ΧΟ. Ἄρεος, ξαχρύσου Θρηκίας πέλτης ἄναξ.
 ΗΡ. καὶ τόνδε τοῦμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις,
 σκληρὸς γὰρ αἰεὶ καὶ πρὸς αἵπος ἔρχεται, 500
 εἰ χρή με παισὶν οὓς Ἄρης ἐγείνατο
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Ἀνκάονι,
 αὐτίς δὲ Κύνῳ, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
 ἀγῶνα πῶλοις δεσπότη τε συμβαλῶν.
 ἀλλ' οὔτις ἔστιν ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον 505
 τρέσαντα χεῖρα πολεμίων ποτ' ὄψεται.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
 Ἄδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
 ΑΔ. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
 ΗΡ. Ἄδμητε καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ. 510
 ΑΔ. θέλωμ' ἂν εὖνουν δ' ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
 ΗΡ. τί χρήμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρόπεις;
 ΑΔ. θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
 ΗΡ. ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἰργοὶ θεός.

- ΑΔ. ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες οὓς ἔφυσ' ἐγώ. 516
 ΗΡ. πατήρ γε μὴν ὠραῖος, εἶπερ οἴχεται.
 ΑΔ. κακέϊνος ἔστι χῆ τεκούσά μ', Ἡράκλεις.
 ΗΡ. οὐ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν ἈλκΗΣΤΙΣ σέθεν;
 ΑΔ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
 ΗΡ. πότερα θανούσης εἶπας ἢ ζώσης ἔτι; 520
 ΑΔ. ἔστιν τε κοῦκέτ' ἔστιν, ἀλγύνει δέ με.
 ΗΡ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἄσημα γὰρ λέγεις.
 ΑΔ. οὐκ οἶσθα μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών;
 ΗΡ. οἶδ' ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
 ΑΔ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἶπερ ἦνεσεν τάδε; 525
 ΗΡ. ἄ, μὴ πρόκλαι' ἄκουτιν, εἰς τόδ' ἀναβαλοῦ.
 ΑΔ. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κοῦκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
 ΗΡ. χωρὶς τότ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
 ΑΔ. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
 ΗΡ. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών; 530
 ΑΔ. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
 ΗΡ. ὀθνεῖος ἢ σοὶ συγγενῆς γεγῶσά τις;
 ΑΔ. ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
 ΑΔ. πατρὸς θανόντος ἐνθάδ' ὠρφανεύετο. 535
 ΗΡ. φεῦ.
 εἰθ' εὐρομέν σ', Ἀδμητε, μὴ λυπούμενον.
 ΑΔ. ὥς δὴ τί θράσων τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον;
 ΗΡ. ξένων πρὸς ἄλλων ἑστίαν πορεύσομαι.
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
 ΗΡ. λυπουμενοὶς ὀχληρός, εἰ μόλοι, ξένος. 540
 ΑΔ. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους.
 ΗΡ. αἰσχροὺν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι φίλοις.
 ΑΔ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἳ σ' εἰσάξομεν.
 ΗΡ. μέθες με, καὶ σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν.
 ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἄλλου σ' ἀνδρὸς ἑστίαν μολεῖν. 545

ἦγοῦ σὺ τῶδε δωμάτων ἐξωπλους
 ξενῶνας οἷξας, τοῖς τ' ἐφ' ἐστῶσιν φράσσον
 σίτων παρεῖναι πληθός· ἐν δὲ κλήσατε
 θύρας μεσαύλους· οὐ πρόπει θοινωμένους
 κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους. 550

ΧΟ. τί δρᾷς; τοιαύτης συμφορᾶς προκειμένης,
 Ἄδμητε, τολμᾷς ξενοδοκεῖν; τί μῶρος εἶ;
 ΑΔ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
 ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἂν 555
 μείων ἐγίγνετ', ἄξενώτερος δ' ἐγώ.

καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἂν ᾔην κακόν,
 δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς κακοξένους.
 αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
 ὅταν ποτ' Ἀργούς διψίαν ἔλθω χθόνα. 560

ΧΟ. πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
 φίλον μολόντος ἀνδρός, ὥς αὐτὸς λέγεις;
 ΑΔ. οὐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
 εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.

καὶ τῶ μὲν οἶμαι δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ, 565
 οὐδ' αἰνέσει με· τὰ μὰ δ' οὐκ ἐπίσταται
 μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.

ΧΟ. ᾧ πολῦξείνος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρός αἰεὶ ποτ'
 οἶκος, στρ.

σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων 570

ἤξιωσε ναίειν,

ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας

ἐν δόμοις γενέσθαι,

δοχμῶν διὰ κλιτύων 575

βοσκήμασι σοῖσι συρίζων

ποιμνίτας ὑμεναίους.

σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾶ μελέων βαλῖαι τε λύγ-
 κες, ἀντ.

ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὀθρυος νάπαν λεόντων 580

ἃ δαφρινὸς ἴλα·

χόρευσε δ' ἄμφι σὺν κιθάραν,

Φοῖβε, ποικιλόθριξ

νεβρὸς ὑψικόμων πέραν 585

βαίνουσ' ἐλατῶν σφυρῶ κόυφω,

χαίρουσ' εὐφροني μολπᾶ.

τοιγὰρ πολυμηλοτάταν

στρ.

ἐστὶν οἶκεϊ παρὰ καλλίναον

Βοιβίαν λίμναν· ἀρότοις δὲ γυνῶν

590

καὶ πεδίων δαπέδοις

ὄρον ἄμφι μὲν ἁελίου κνεφαίαν

ἱππόστασιν αἰθέρα τὴν Μολοσσῶν * * * τίθεται,

πόντιον δ' Αἰγαίων' ἐπ' Ἀκτῶν

595

ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.

καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας

ἀντ.

δέξατο ξεῖνον νοτερῶ βλεφάρω,

τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν

δώμασιν ἄρτιθανῇ·

600

τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.

ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. ἄγαμαι·

πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾶ θάρσος ἦσται

θεοσεβῇ φῶτα κεδνὰ πράξειν.

605

ΑΔ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενὴς παρουσία,

νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι

φέρουσιν ἄρδην εἰς τάφον τε καὶ πυρᾶν·

ὕμεις δὲ τὴν θανοῦσαν, ὥς νομίζεται,

προσεΐπατ' ἐξιούσαν ὑστάτην ὁδόν.

610

ΧΟ. καὶ μὴν ὄρω σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ

588 — 596 = 597 — 605

στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χερσίν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νεοτέρων ἀγάλματα.

ΦΕ.

ἦ κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον·
ἔσθλης γάρ, οὐδείς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη καί περ ὄντα δυσμενῇ.

615

δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἵτω· τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεῶν,
ἣτις γε τῆς σῆς προύθανε ψυχῆς, τέκνον,

620

καὶ μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν οὐδ' εἴασε σοῦ
στερέντα γῆρα πενθίμῳ καταφθίνειν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον
γυναιξίν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.

ὦ τόνδε μὲν σῶσας, ἀναστήσασα δὲ
ἡμᾶς πίνοντας, χαῖρε, καὶ Ἄιδου δόμοις
εὖ σοι γένοιτο. φημί τοιούτους γάμους
λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.

625

ΑΔ.

οὐτ' ἤλθες εἰς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
οὐτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.

630

κόσμον δὲ τὸν σὸν οὐποθ' ἦδ' ἐνδύσεται·
οὐ γάρ τι τῶν σῶν ἐνδεὲς ταφῆσεται.

τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.

σὺ δ' ἐκποδὼν στάς καὶ παρὲς ἄλλῳ θανεῖν
νέω γέρωι ὦν, τόνδ' ἀποιμῶξεις νεκρόν;

635

οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ.
[οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη
μήτηρ μ' ἔτικτε· δουλίῳ δ' ἀπ' αἵματος
μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάτρεα.]

ἔδειξας εἰς ἑλεγχον ἐξελθὼν ὃς εἶ,

640

καὶ μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.

ἢ τᾶρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχία,

ὃς τηλικόσδ' ὦν καπλὶ τέρεμ' ἦκων βίου

- οὐκ ἠθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε 645
 γυναικ' ὀθνεῖαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
 πατέρα τ' ἂν ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην ἐμοί.
 καίτοι καλόν γ' ἂν τόνδ' ἄγων ἡγωνίσω
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών, βραχὺς δέ σοι
 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος. 650
 [κἀγὼ τ' ἂν ἔξων χῆδε τὸν λοιπὸν χρόνον,
 οὐκ ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.]
 καὶ μὴν ὅς' ἄνδρά χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα
 πέπονθας· ἥβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διαδόχος δόμων, 655
 ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμον
 λείψειν ἔμελλες ὄρφανὸν διαρπάσαι.
 οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὥς ἀτιμάζων τὸ σὸν
 γῆρας θανεῖν προϋδωκά σ', ὅστις αἰδόφρων
 πρὸς σ' ἦν μάλιστα, κἀντὶ τῶνδε μοι χάριν 660
 τοιάνδε καὶ σὺ χή τεκοῦς' ἠλλάξατην.
 τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις,
 οἷ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
 περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.
 οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῇδ' ἐμῇ θάψω χειρί· 665
 τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦπλ σ'· εἰ δ' ἄλλου τυχὼν
 σωτήρος ἀνγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
 καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
 μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὖχονται θανεῖν,
 γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου· 670
 ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
 θνήσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύν.
- ΧΟ. παύσασθ', ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά,
 [ὦ παῖ·] πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένας.
- ΦΕ. ὦ παῖ, τί ν' αὐχεῖς, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα 675

κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν με καπὸ Θεσσαλοῦ
πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. 680

ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην
κἄθρεψ', ὁφείλω δ' οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν·
οὐ γὰρ πατρῶον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον
παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.
σαντῶ γὰρ εἴτε δυστυχήs εἴτ' εὐτυχής 685
ἔφους· ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.

πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύναι
λείπω· πατρὸς γὰρ ταυτ' ἐδεξάμην πάρα.
τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ προῦ
σοῦ. 690

χαίρεις ὄρων φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
ἢ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
χρόνον, τὸ δὲ ξῆν μικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
καὶ ξῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, 695
ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
λέγεις, γυναικὸς ὧ κακίσθ' ἠσσημένος,

ἢ τοῦ καλοῦ σοῦ προϋθάνεν νεανίου;
σοφῶς δ' ἐφεῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ 700
γυναῖχ' ὑπὲρ σοῦ· κατ' ὄνειδίξεις φίλοις
τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὦν κακός;
σίγα· νόμιζε δ', εἰ σὺ τὴν σαντοῦ φιλεῖς
ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
ἐρεῖς, ἀκούσει πολλὰ κοῦ ψευδῇ κακά· 705

ΧΟ. πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρὶν κακά·

παῦσαι δέ, πρέσβν, παῖδα σὸν κακορροθῶν.

ΑΔ. λέγ', ὥς ἐμοῦ λέξαντος· εἰ δ' ἄλγεις κλύων
τάληθές, οὐ χοῖν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν.

ΦΕ. σοῦ δ' ἄν προθυνήσκων μᾶλλον ἐξημάρτανον. 710

ΑΔ. ταῦτόν γάρ ἦβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;

ΦΕ. ψυχῇ μιᾷ ξῆν, οὐ δυοῖν ὀφείλομεν.

ΑΔ. καὶ μὴν Διὸς γε μείζον' ἄν ζώης χρόνον.

ΦΕ. ἀρᾷ γονεῦσιν οὐδὲν ἐκδικον παθῶν;

ΑΔ. μακροῦ βίου γὰρ ἡσθόμην ἐρῶντά σε. 715

ΦΕ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρόν γ' ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;

ΑΔ. σημεῖα τῆς σῆς, ὧ κάκιστ', ἀψυχίας.

ΦΕ. οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὦλετ'· οὐκ ἐρεῖς τόδε.

ΑΔ. φεῦ·

εἰθ' ἄνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' εἰς χρεῖαν ποτέ.

ΦΕ. μνήστευε πολλὰς, ὥς θάνωσι πλείονες. 720

ΑΔ. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἡθέλες θανεῖν.

ΦΕ. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.

ΑΔ. κακὸν τὸ λῆμα κοῦν ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.

ΦΕ. οὐκ ἐγγελαῖς γέροντα βαστάζων νεκρόν.

ΑΔ. θανεῖ γε μέντοι δυσκλεής, ὅταν θάνῃς. 725

ΦΕ. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.

ΑΔ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὥς ἀναιδείας πλέων.

ΦΕ. ἦδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα.

ΑΔ. ἀπελθε κάμε τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.

ΦΕ. ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὦν αὐτῆς φονεύς, 730

δίκας τε δώσεις τοῖσι κηδεσταῖς ἐτι.

ἦ τᾷδ' Ἀκαστος οὐκέτ' ἐστ' ἐν ἀνδράσιν,

εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.

ΑΔ. ἔρρων νυν αὐτὸς χή ξυνοικήσασά σοι

ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιω,

735

γῆράσκει· οὐ γὰρ τᾷδ' εἰς ταῦτον στέγος

νεῖσθ'· εἰ δ' ἀπειπεῖν χοῖν με κηρύκων ὑπο

τὴν σὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀπείπον ἄν.
 ἡμεῖς δέ, τοῦν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν,
 στείχωμεν, ὥς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν. 740

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ. σχετλία τόλμης,
 ὦ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
 χαῖρε· πρόφρων σὲ χθονίος θ' Ἑρμῆς
 "Αἰδῆς τε δέχοιτ'. εἰ δέ τι κακὲῖ
 πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ' 745
 "Αἰδου νύμφη παρεδρεύοις.

ΘΕ. πολλοὺς μὲν ἤδη ἀπὸ παντοίας χθονὸς
 ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
 οἷς δειπνα προύθηκ' ἄλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένου
 κακίον' εἰς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην. 750
 ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὄρων
 εἰσῆλθε ἀτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
 ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
 τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθῶν,
 ἀλλ' εἰ τι μὴ φέροιμεν, ὥτρυνεν φέρειν. 755
 ποτῆρα δ' ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν
 πίνει μελαίνης μητρὸς εὖζωρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλὸξ
 οἴνου· στέφει δὲ κραῖτα μυρσίνης κλάδοις
 ἄμους· ὑλακτῶν· δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν· 760
 ὁ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
 οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλαίονεν
 δέσποιναν· ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
 τέργοντες· Ἀδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστιῶ 765
 ξένον, πανοῦργον κλωπα καὶ ληστήν τινα,
 ἣ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφροσύνην
 οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἣ μοι πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν

μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύετο,
 ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἄρα τὸν ξένον
 στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;

HP. οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
 σὺ δ' ἄνδρ' ἐταῖρον δεσπότην παρόνθ' ὄρων,
 στυγνῶ προσώπῳ καὶ συνωφρυωμένῳ
 δέχει, θυραίου πῆματος σπονδὴν ἔχων.
 δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.
 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶσθας ἢν ἔχει φύσιν;
 οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
 βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
 κούκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
 τὴν αὔριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται·
 τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται,
 κᾶσ' οὐ διδασκὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.
 ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἔμοῦ πάρα,
 εὐφραине σαυτόν, πῖνε, τὸν κατ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
 Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα καὶ πείθου λόγοις
 ἔμοῖσιν, εἶπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν·
 οἶμαι μὲν, οὐκ οὖν τὴν ἄγαν λύπην ἀφελὲς
 πίει μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας,
 στεφάνοις πυκασθεῖς; καὶ σάφ' οἶδ' ὀφθούνεκα
 τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος [φρενῶν]
 μεθορμειῖ σε πύτυλος ἐμπροσθὼν σκύφου.
 ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν,
 ὥς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρυωμένοις
 ἄπασιν ἔστιν, ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,

- 70 οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
 ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
 οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.
 ΗΡ. γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν 805
 πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.
 75 ΘΕ. τί ζῶσιν; οὐ κἀτοισθα τὰν δόμοις κακά;
 ΗΡ. εἰ μὴ τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.
 ΘΕ. ἄγαν ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.
 ΗΡ. οὐ χοῖν' μὲν οἴνου γ' οὔνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ; 810
 ΘΕ. ἦ κάρτα μέντοι καὶ λίαν οἰκείος ἦν.
 ΗΡ. μῶν συμφορὰν τιν' οὔσαν οὐκ ἐφραξέ μοι;
 ΘΕ. χαίρων ἴθ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.
 ΗΡ. ὅδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.
 ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάξουσ' ἂν ἡχθόμην σ' ὀρῶν. 815
 ΗΡ. ἀλλ' ἦ πέπονθα δέν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
 785 ΘΕ. οὐκ ἤλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις.
 [πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστὶ καὶ κουράν βλέπεις
 μελαμπέπλους στολμούς τε. ΗΡ. τίς δ' ὁ κατ-
 θανών;
 μῶν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ πατὴρ γέρων;] 820
 ΘΕ. γυνὴ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένη.
 ΗΡ. τί φῆς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίξετε;
 ΘΕ. ἦδεῖτο γάρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.
 ΗΡ. ὦ σχέτλι', οἷας ἡμπλακὲς ξυναόρου.
 ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη. 825
 ΗΡ. ἀλλ' ἡσθόμην μὲν ὅμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν
 κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἐπειθὲ με
 λέγων θυραῖον κῆδος εἰς τάφον φέρειν.
 βία δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας
 800 ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις, 830
 πράσσοντος οὔτω. κᾶτα κωμάξω κάρα
 στεφάνοις πυκασθεῖς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,

κακοῦ τοσούτου δώμασιν προκειμένου.
 ποῦ καί σφε θάπτει; ποῦ νιν εὐρήσω μολῶν;

ΘΕ. ὀρθὴν παρ' οἴμον, ἢ πλ' Ἀάρισσαν φέρει,
 τύμβον κατόψει ξεστὸν ἐκ προαστίου.

ΗΡ. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία καὶ χεῖρ ἐμή,
 νῦν δεῖξον οἷον παῖδά σ' ἢ Τιρυνθία
 Ἥλεκτρονόου ἐγέλνατ' Ἀλκμήνη Διί.

δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
 γυναιῖκα κεῖς τόνδ' αὖτις ἰδρῦσαι δόμον
 Ἀλκῆστιν, Ἀδμήτῳ θ' ὑπουργῆσαι χάριν.

ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
 Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ
 πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.

κἄνπερ λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἔδρας συθεῖς
 μάρψω, κύνκλον δὲ περιβαλὼ χεροῖν ἐμαῖν,
 οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται

μογοῦντα πλευρά, πρὶν γυναιῖκ' ἐμοὶ μεθῇ.
 ἦν δ' οὖν ἀμάρτω τῇσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
 πρὸς αἵματηρόν πέλανον, εἰμι τῶν κάτω

Κόρης ἄνακτός τ' εἰς ἀνελίους δόμους
 αἰτήσομαί τε· καὶ πέποιθ' ἄξιον ἄνω

Ἀλκῆστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
 ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπήλασε,
 καίπερ βαρεῖα συμφορὰ πεπληγμένος,

ἐκρυπτε δ' ὦν γενναῖος, αἰδесθεῖς ἐμέ.
 τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος,
 τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν

εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς.

ΑΔ. ἰώ. στυγναὶ πρόσοδοι, στυγναὶ δ' ὄψεις
 χήρων μελάρων· ἰώ μοί μοι. αἰαῖ.

ποῦ βῶ; πᾶ στω; τί λέγω; τί δὲ μή;
 πῶς ἂν ὀλοίμαν;

ἢ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν. 865
 ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
 κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.
 οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν
 οὔτ' ἐπὶ γαίης πόδα πεξεύων·
 τοῖον ὄμηρόν μ' ἀποσπλήσας 870
 Αἰδῇ Θάνατος παρέδωκεν.

ΧΟ. πρόβα πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων. στρ.

ΑΔ. αἰαῖ.

ΧΟ. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. ΑΔ. ἔ. ἔ.

ΧΟ. δι' ὀδύνας ἔβας,
 σάφ' οἶδα. ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τὰν νέρθην οὐδὲν 875
 ὠφελεῖς.

ΑΔ. ἰὼ μοι μοι. ΧΟ. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχον
 πρόσωπον ἄντα λυπρόν.

ΑΔ. ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν·
 τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν
 πιστῆς ἀλόχον; μή ποτε γήμας 880
 ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.

ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν·
 μία γὰρ ψυχὴ, τῆς ὑπεραλγεῖν
 μέτριον ἄχθος·

παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους 885
 εὐνὰς θανάτοις κεραῖζομένας
 οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἔξδὸν ἀτέκνους
 ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός.

ΧΟ. τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει, ἀντ.

ΑΔ. αἰαῖ.

ΧΟ. πέρας δέ γ' οὐδὲν ἀλγῶν τίθης. ΑΔ. ἔ. ἔ. 890

ΧΟ. βαρέα μὲν φέρειν,

872—877—889—894

ὅμως δὲ ΑΔ. φεῦ φεῦ. ΧΟ. τλαῖθ'· οὐ σὺ πρῶ-
τος ὄλεσας

ΑΔ. ἰὼ μοί μοι. ΧΟ. γυναιῖκα· συμφορὰ δ' ἐτέρους
ἐτέρα

πιέζει φανεῖσα θνητῶν.

ΑΔ. ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν. 895

τί μ' ἐκώλυσας ζῆσαι τύμβου
τάφρον εἰς κοίλην καὶ μετ' ἐκείνης
τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Αἰδῆς ψυχὰς 900
τὰς πιστοτάτας σὺν ἂν ἔσχεν, ὁμοῦ
χθονίαν λίμνην διαβάντε.

ΧΟ. ἐμοί τις ἦν 896
ἐν γένει, ᾧ κόρος ἀξιόθρηνος
ὤλετ' ἐν δόμοισιν 905

μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
ἔφερε κακὸν ἄλις, ἄτεκνος ὦν,
πολιὰς ἐπὶ χαίτας
ἤδη προπετῆς ὦν
βιότου τε πόρσω. 910

ΑΔ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
δαίμονος; οἶμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
τότε μὲν πενύκαις σὺν Πηλιάσιν 915
σὺν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων·
πολύαχητος δ' εἶπετο κῶμος,
τὴν τε θανοῦσαν καὶ ὀλβίζων,
ὥς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων 920
ὄντες ἀριστεῶν σύζυγες εἶμεν.

903 — 910 = 926 — 934

νῦν δ' ὕμεναιῶν γόος ἀντίπαλος
 λευκῶν τε πέπλων μέλανεσ' στολμοί
 πέμπουσιν μ' ἔσω
 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

925

ΧΟ. παρ' εὐτυχῇ ἀντ.

σοὶ πότμον ἤλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ'
 ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
 βίοτον καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φιλίαν·
 τί νέον τόδε; πολλοὺς
 ἦδη παρέλυσεν
 θάνατος δάμαρτος.

930

ΑΔ. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον 935

τοῦμοῦ νομίζω, καί περ οὐ δοκοῦνδ' ὅμως·
 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε,
 πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεὲς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ' ὃν οὐ χρῆν ξῆν, παρεῖς τὸ μόρσιμον
 λυπρὸν διάξω βίοτον· ἄρτι μανθάνω.

940

πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τίν' ἂν προσειπῶν, τοῦ δὲ προσρηθὲς ὕπο,
 τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέφομαι;
 ἢ μὲν γὰρ εὐθὺν ἐξελᾷ μ' ἐρημία,
 γυναικὸς εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς
 θρόνους τ' ἐν οἷσιν ἴξω, καὶ κατὰ στέγας
 αὐχμηρὸν οὐδας, τέκνα δ' ἄμφι γούνασι
 πίπτοντα κλαίῃ μητέρ', οἳ δὲ δεσπότην
 στένωσιν οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.

945

τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με
 γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
 λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
 ἔρει δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ τάδε·

950

3*

ἰδοῦ τὸν αἰσχροῦς ζῶνθ', ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν, 955
 ἀλλ' ἦν ἐγήμεν ἀντιδοὺς ἀψυχία
 πέφευγεν Αἰδην· εἰτ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;
 στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
 θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
 ἔξω. τί μοι ξῆν δῆτα κύδιον, φίλοι, 960
 κακῶς κλύοντι καὶ κακῶς πεπραγότει;

ΧΟ. ἐγὼ καὶ διὰ μούσας στρ.
 καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
 πλείστων ἀψάμενος λόγων
 κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας 965
 εὖρον, οὐδέ τι φάρμακον
 Θρήσσαις ἐν σανίσιν, τὰς
 Ὀρφεία κατέγραψεν
 γῆρας, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀ- 970
 σκληπιάδαις ἔδωκε
 φάρμακα πολυπόνοις
 ἀντιτεμῶν βροτοτοῖσιν.
 μόνας δ' οὔτ' ἐπὶ βωμοὺς ἀντ.
 ἔστιν οὔτε βρέτας θεᾶς
 ἔλθεῖν, οὐ σφαγίων κλύει. 975
 μή μοι, πότνια, μείζων
 ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
 καὶ γὰρ Ζεὺς ὃ τι νεύσει,
 σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
 καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμά- 980
 ξεις σὺ βίᾳ σίδαρον,
 οὐδέ τις ἀποτόμου
 λήματός ἐστιν αἰδώς.
 καὶ σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἴλε θεὰ δεσμοῖς. στρ.

962 — 972 = 973 — 983

984 — 994 = 995 — 1005

- τόλμα δ'· οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἐνερθεῖν
 κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω.
 καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
 παῖδες ἐν θανάτῳ. 990
- φίλα μὲν ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
 φίλα δὲ θανούσ' ἐς αἰεί·
 γενναιοτάταν δὲ πασῶν
 ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν. 994
- μηδὲ νεκρῶν ὥς φθιμένων χῶμα νομιζέσθαι ἀντ.
 τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ' ὁμοίως
 τιμάσθαι, σέβας ἐμπόρων.
 καὶ τις δοχμίαν κέλευθον 1000
 ἐμβαίνων τόδ' ἐρεῖ·
 αὐτὰ ποτὲ προύθαν' ἀνδρός,
 νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων·
 χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης.
 τοῖταί νιν προσερούσι φῆμαι. 1005
- καὶ μὴν ὅδ' ὥς ἔοικεν Ἀλκμήνης γόνος,
 "Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἐστίαν πορεύεται.
 φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἔλευθέρως,
 "Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
 σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἡξίουν 1010
 ἐγγυὲς παρεστὼς ἐξετάζεσθαι φίλος·
 σὺ δ' οὐκ ἔφραξες σῆς προκείμενον νέκυν
 γυναικός, ἀλλὰ μ' ἐξένιξες ἐν δόμοις,
 ὥς δὴ θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
 κᾶστεψα κρᾶτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην 1015
 σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
 καὶ μέμφομαι μὲν μέμφομαι παθῶν τάδε,
 οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.
 ὦν δ' οὔνεχ' ἦκω δευρὺ ὑποστρέφας πάλιν
 λέξω. γυναικα τήνδε μοι σῶσον λαβών, 1020

HP.

ἔως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηϊκίας ἄγων
 ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανῶν.
 πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοστήσαιμι γάρ,
 δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.
 πολλῶ δὲ μόχθῳ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμάς· 1025
 ἄγων γὰρ πάνδημον εὐρίσκω τινὰς
 τιθέντας, ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνου,
 ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια
 λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν
 ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα 1030
 νικῶσι, πυγμῇν καὶ πάλην, βουφόρβια·
 γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἶπετ'· ἐντυχόντι δὲ
 αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ'· εὐκλείες.
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναῖκα χρὴ·
 οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν 1035
 ἦκω· χρόνον δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἔσως.
 ΑΔ. οὐτοὶ σ' ἀτίζων οὐδ' ἐν ἐχθροῖσιν τιθεῖς
 ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας·
 ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
 εἰ του πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὠρμήθης ξένου· 1040
 ἄλις δὲ κλαίειν τοῦμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 γυναῖκα δ', εἰ πως ἔστιν, αἰτοῦμαι σ', ἄναξ,
 ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
 σῶζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν, πολλοὶ δέ σοι
 ξένοι Φεραίων, μὴ' μέ· μιμνήσκεις κακῶν. 1045
 οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὀρῶν ἐν δώμασιν
 ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
 προσθῆς· ἄλις γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
 ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νεά γυνή;
 νεά γάρ, ὥς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει. 1050
 πότρερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
 καὶ πῶς ἀκραφυνῆς ἐν νέοις στρωφωμένη

ἔσται· τὸν ἡβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ ῥέδιον
εἰργεῖν· ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθεῖαν ἔχω.

ἢ τῆς θανούσης θάλαμον εἰσβήσας τρέφω; 1055

καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
διπλὴν φοβοῦμαι μέμψιν, ἐκ τε δημοτῶν,
μή τις μ' ἐλέγχῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
προδόντ' ἐν ἄλλοις δεμνίοις πίτνειν νέας,
καὶ τῆς θανούσης, ἄξία δ' ἐμοὶ σέβειν, 1060

πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ' ὦ γύναι,
ἥτις ποτ' εἰ σύ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι
μορφῆς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσήϊξαι δέμας.

οἴμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἐξ ὁμμάτων
γυναῖκα τήνδε, μή μ' ἔλῃς ἡρημένον. 1065

δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναῖχ' ὄρᾱν
ἐμὴν· θολοῖ δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὁμμάτων
πηγαὶ κατερρώγασιν· ὦ τλήμων ἐγώ,
ὥς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.

ΧΟ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην· 1070

ΧΡ. χρὴ δ', ὅστις εἴσι, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν
εἰς φῶς πορεύσασαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
γυναῖκα καὶ σοὶ τήνδε πορσύναι χάριν.

ΑΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαί σ' ἂν. ἀλλὰ ποῦ τόδε; 1075

οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας εἰς φάος μολεῖν.
ΧΡ. μή νυν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.

ΑΔ. ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.

ΧΡ. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις αἰετένειν;

ΑΔ. ἔγνωκα καὶ τὸς, ἀλλ' ἔρως τις ἐξάγει. 1080

ΧΡ. τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.

ΑΔ. ἀπώλεσέν με, κᾶτι μᾶλλον ἢ λέγω.

ΧΡ. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες· τίς ἀντερεῖ;

ΑΔ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῃ.

- ΗΡ. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἡβάσκει κακόν. 1085
 ΑΔ. χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
 ΗΡ. γυνή σε παύσει καὶ νέου γάμου πόθοι.
 ΑΔ. σίγησον· οἶον εἶπας. οὐκ ἂν ῥόμην —
 ΗΡ. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεῦσαι λέχος;
 ΑΔ. οὐκ ἔστι τίς τῷδ' ἀνδρὶ συγκλιθῆσεται. 1090
 ΗΡ. μῶν τὴν θανούσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
 ΑΔ. κείνην ὅπουπερ ἔστι τιμᾶσθαι χρεῶν.
 ΗΡ. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
 ΑΔ. ὥς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλῶν.
 ΗΡ. ἐπήγεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὐνεκ εἰ φίλος. 1095
 ΑΔ. θάνοίμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὔσαν προδούς.
 ΗΡ. δέχου νυν εἰσὼ τήνδε γενναίων δόμων.
 ΑΔ. μή, πρὸς σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
 ΗΡ. καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 ΑΔ. καὶ δρῶν γε λύπη καρδίαν δηχθήσομαι. 1100
 ΗΡ. πείθου· τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πέσοι χάρις.
 ΑΔ. φεῦ·
 εἰθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ λαβές ποτε.
 ΗΡ. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
 ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
 ΗΡ. ἄπεισιν, εἰ χορή· πρῶτα δ' εἰ χρεῶν ἄθρει. 1105
 ΑΔ. χορή, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
 ΗΡ. εἰδῶς τι καὶ γὰρ τήνδ' ἔχω προσθυμίαν.
 ΑΔ. [νίκα νυν. οὐ μὴν ἐνδάνοντά μοι ποιεῖς.]
 ΗΡ. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
 ΑΔ. κομίζετ', εἰ χορή τήνδε δέξασθαι δόμοις. 1110
 ΗΡ. οὐκ ἂν μεθείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις.
 ΑΔ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτήν εἰσαγ', εἰ βούλει, δόμους.
 ΗΡ. εἰς σὰς μὲν οὖν ἔρωγε θήσομαι χέρας.
 ΑΔ. οὐκ ἂν θίγοιμι· δῶματ' εἰσελθεῖν πάρα.
 ΗΡ. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ. 1115

- ΑΔ. ἄναξ, βιάζει μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
 ΗΡ. τόλμα προτείνει χεῖρα καὶ διγεῖν ξένης.
 ΑΔ. καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ὥς καρατόμῳ.
 ΗΡ. ἔχεις; ΑΔ. ἔχω. ΗΡ. ναί, σῶξέννυ, καὶ τὸν Διὸς
 φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον. 1120
 βλέψον πρὸς αὐτήν, εἴ τι σῇ δοκεῖ πρέπειν
 γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
 ΑΔ. ὦ θεοί, τί λέξω; φάσμι' ἀνέλπιστον τόδε·
 γυναιῖκα λεύσσω τὴν ἐμὴν ἐτητύμως,
 ἢ κέρτομός με θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά; 1125
 ΗΡ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὀρᾷς δάμαρτα σὴν.
 ΑΔ. ὄρα γε μὴ τι φάσμα νεοτέρων τόδ' ἦ.
 ΗΡ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
 ΑΔ. ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχην. 1130
 ΑΔ. θίγω, προσείπω ξῶσαν ὥς δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. πρόσειπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον περ ἠθέλες.
 ΑΔ. ὦ φιλάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπτως, οὐ ποτ' ὕψεσθαι δοκῶν.
 ΗΡ. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν. 1135
 ΑΔ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
 εὐδαιμονοίης, καὶ σ' ὁ φιτύσας πατήρ
 σῶξοι· σὺ γὰρ δὴ τᾶμ' ἀνώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἐπεμψας νέρθην εἰς φάος τόδε;
 ΗΡ. μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κοιρανῷ. 1140
 ΑΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
 ΗΡ. τύμβον πάρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χερσίν.
 ΑΔ. τί γὰρ ποθ' ἦδ' ἀναυδος ἔστηκεν γυνή;
 ΗΡ. οὐπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νεοτέροις 1145
 ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλῃ φάος.
 ἀλλ' εἰσαγ' εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὦν

τὸ λοιπόν, Ἄδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.
καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
Σθενέλου τυράννω παιδὶ πορσυνῶ μολῶν. 1150

ΑΔ. μεῖνον παρ' ἡμῖν καὶ συνέστιος γενοῦ.

ΗΡ. αὐθις τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγασθαί με δεῖ.

ΑΔ. ἀλλ' εὐτυχοίης, νόστιμον δ' ἔλθοις ὁδόν.
ἄστοις δὲ πάσῃ τ' ἐννέπω τετραρχία,
χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰστάναι 1155
βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.
νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον
τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.

ΧΘ. πολλὰ μορφὰι τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί 1160
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ANΔΡΟΜΑΧΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΤΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν τῇ Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρο-
 μάχην τὴν Ἑκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς
 [τὸν Μολοττόν]. ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην τὴν
 Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρῶτον ἤτηκός τῆς
 Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πά- 5
 λιν ἦλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν
 ἐξιλάσεται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομά-
 χην ἢ βασιλὶς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον, μετα-
 πεμφαμένη τὸν Μενέλαον· ἡ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξ-
 ἔθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτι- 10
 δος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον
 καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἤγειραν· καὶ σφάττειν μέλ-
 λουτες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν Πηλέως ἐπιφανέντος.
 Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην· Ἑρμιόνη
 δὲ μετενόησεν εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεο- 15
 πτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὁρέστης ταύτην μὲν
 ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτόλεμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν
 καὶ φονευθέντα παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλ-
 λοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν Θέτις ἐπιφανείσα τοῦτον 20
 ἐπέταξεν ἐν Δελφοῖς θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς τὸ
 Μολοσσοῦς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ
 ἀθανασίαν προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς μα-
 κάρων νῆσους ὤκησεν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος κεῖται ἐν Φθίᾳ· ὁ δὲ
 χορὸς [συνέστηκεν] ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· προλο-
 γίζει δὲ Ἀνδρομάχῃ. τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων. ὁ
 πρόλογος σαφῶς καὶ εὐλόγως εἰρημένος· ἔστι δὲ καὶ
 5 τὰ ἐλεγεία τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ
 δευτέρῳ μέρει· ῥῆσις Ἑρμιόνης τὸ βασιλικὸν ὑποφαί-
 νουσα· καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος οὐ κακῶς ἔχων·
 εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

- ΑΝ. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
 ὅθεν ποθ' ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
 Πριάμου τύραννον ἐστίαν ἀφικόμην
 δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἑκτορι,
 ζηλωτὸς ἐν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ, 5
 νῦν δ' οὔτις ἄλλη δυστυχεστάτῃ γυνὴ
 ἐμοῦ πέφυκεν ἢ γενήσεται ποτε·
 ἥτις πόσιν μὲν Ἑκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἐσείδον, παῖδά δ' ὃν τίκτω πόσει
 φιφέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων, 10
 ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον,
 αὐτὴ δὲ δούλῃ τῶν ἐλευθερωτάτων
 οἴκων νομισθεῖς Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην
 τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον. 15
 Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 σύγχροτα ναίω πεδί', ἔν' ἡ θαλασσία
 Πηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
 φεύγουσ' ὅμιλον· Θεσσαλὸς δέ νιν λεῶς
 Θετίδειον αὐδ' ἄθεᾶς χάριν νυμφευμάτων. 20
 ἐνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλεὰ δ' ἀνάσσειν γῆς ἐξ Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.

καὶ γὰρ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν ἐντίκτω κόρον,
 πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη γ' ἐμῷ. 25
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
 ἐλπίς μ' αἶε προσῆγε σωθέντος τέκνου
 ἀλκὴν τιν' εὔρεϊν ἀπικουρήσιν κακῶν·
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
 τοῦ μὲν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος, 30
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίους ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθειμ' ἅπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτὴ δὲ ναλεῖν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τὰ κείνης βίβ'. 35
 ἄγῶ τὸ πρόσθεν οὐχ ἔκοῦσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας,
 ὥς οὐχ ἔκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἀλλ' οὐ σφε πεῖθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,
 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδραῖ τάδε. 40
 καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἀπὸ Σπάρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματομένη δ' ἐγὼ
 δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἣν με καλύσῃ θανεῖν. 45
 Πηλεὺς τε γὰρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως
 σέβουσιν, ἑρμηνεύμα Νηρηΐδος γάμων.
 ὅς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνη φοβουμένη.
 ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν οὐτ' ἐμοὶ πάρα
 προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδέν ἔστ', ἀπὼν 50
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα Λοξία δίκην
 δίδωσι μανίας, ἣ ποτ' ἐς Πυθῶ μολῶν
 ἤτησε Φοῖβον πατρός οὔ κτίνειν δίκην,
 εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος
 θεὸν παρᾶσχοιτ' εἰς τὸ λοιπὸν εὖμενῃ. 55

- ©EP. δέσποιν', ἐγὼ τοι τοῦνομ' οὐ φεύγω τόδε
 καλεῖν σ', ἐπέπερ καὶ κατ' οἴκου ἤξιουν
 τὸν σόν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ὠκοῦμεν πέδον,
 εὖνους δὲ καὶ σοὶ ξῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει·
 καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἦκω λόγους, 60
 φόβῳ μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθῆσεται,
 οἴκῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βουλευέται
 Μενέλαος εἰς σὲ παῖς θ', ἃ σοι φυλακτέα.
- AN. ὦ φιλτάτῃ σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἶ
 τῇ πρόσθ' ἀνάσσει τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ, 65
 τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν ἐν,
 κτείνειν θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
- ©EP. τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,
 κτείνειν ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.
- AN. οἶμοι· πέπυσται τὸν ἐμὸν ἐκθετοῦ γόνου; 70
 πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὥς ἀπωλόμην.
- ©EP. οὐκ οἶδ', ἐκείνων δ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε·
 φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.
- AN. ἀπωλόμην ἄρ'· ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε 75
 δισσοὶ λαβόντες γῦπες. ὁ δὲ κεκλημένος
 πατήρ ἐτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.
- ©EP. δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ᾧδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς
 κείνου παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἶ φίλων.
- AN. οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὥς ἦξοι, φάτις;
- ©EP. γέρον ἐκείνος ὥστε σ' ὠφελεῖν παρῶν. 80
- AN. καὶ μὴν ἐπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἄπαξ μόνον.
- ©EP. μῶν οὖν δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
- AN. πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος σύ μοι μολεῖν;
- ©EP. τί δῆτα φήσω χρόνιος οὗς' ἐκ δωμάτων;
- AN. πολλὰς ἂν εὖροις μηχανὰς· γυνὴ γὰρ εἶ. 85
- ©EP. κίνδυνος· Ἐρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὸν φύλαξ.
- AN. ὄρῃς; ἀπανδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.

ΘΕΡ. οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὄνειδίσῃς ἐμοί.
 ἀλλ' εἴμ', ἐπεὶ τοι κοῦ περιβλεπτος βίος
 δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθω κακόν.
 90
 ΑΝ. χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἄει
 θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι,
 πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
 γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν
 ἀνὰ στομ' ἄει καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν.
 95
 πάρεστι δ' οὐχ ἓν ἀλλὰ πολλά μοι στένειν,
 πόλιν πατρώαν τὸν θανόντα δ' Ἑκτορα
 στερορόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον' ᾧ συνεζύγην
 δούλειον ἡμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀνυξίως.
 100
 χρὴ δ' οὔ ποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν,
 πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἰδῇς
 ὅπως περάσας ἡμέραν ἦξει κάτω.
 Ἴλιω αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλά τιν' ἄταν
 ἠράγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
 105
 ἄς ἐνεκ', ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλωτον
 εἴλεε σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης
 καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἑκτορα, τὸν περὶ τείχε'
 εἰλκυσε διφρεῦναι παῖς Ἀλκίης Θέτιδος·
 αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσας,
 110
 δουλοσύνην στυγεράν ἀμφιβαλοῦσα κῆρα.
 πολλά δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροός, ἀνὶκ' ἔλειπον
 ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν, ἐν κονίαις·
 ὦ μοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχοῖν ἐτι φέγγος ὀρᾶσθαι
 Ἑρμῖονας δούλαν; ἄς ὕπο τειρομένα
 πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
 116
 τάχομαι ὥς πετρίνα πιδυκώεσσα λιβάς.
 ΧΟ. ὦ γύναι, ἂ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θᾶσ-

σεις

στρ.

117 — 125 = 126 — 134

δαρόν οὐδὲ λείπεις,
 Φθιάς ὅμως ἐμολον ποτὶ σὺν Ἀσιήτιδα γένναν,
 εἰ τί σοι δυνάμην
 120
 ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν,
 οἱ σὲ καὶ Ἑρμῖοναν ἐριδι στυγερά συνέκλησαν,
 τλάμον' ἀμφὶ λέκτρων
 διδύμων ἐπὶ κοινοῦ ἐοῦσαν
 ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως.
 125
 γνῶθι τύχην, λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν εἰς ὅπερ
 ἦκεις.
 δεσπότης ἀμιλλᾷ
 Ἴλιάς οὔσα κόρα Λακεδαιμόνος ἐγγενέταισιν;
 130
 λείπε δεξιμήλον
 δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τί σοι
 καὶρὸς ἀτυχομένῃ δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
 δεσποτῶν ἀνέγκαις;
 134
 τὸ κρατοῦν δέ σ' ἐπεισι. τί μόχθον
 οὐδὲν οὔσα μοχθεῖς;
 ἀλλ' ἴθι λείπε θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν, στρ.
 γνῶθι δ' οὔ σ' ἐπὶ ξένας
 δμῶς ἐπ' ἄλλοτρίας
 πόλεος, ἐνθ' οὐ φίλων τιν' εἰσορᾷς
 σῶν, ὦ δυστυχεστάτα,
 140
 πᾶμπαν τάλαινα νύμφα.
 οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἐμολες, γύναι Ἴλιάς, οἱ-
 κους·
 ἀντ.
 δεσποτῶν δ' ἐμῶν φόβῳ
 ἡσυχίαν ἄγομεν,
 τὸ δὲ σὸν οἶκτον φέρουσα τυγχάνω,
 145
 μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας
 σοὶ μ' εὖ φρονοῦσαν εἰδῇ.

135 — 140 = 141 — 146

- ΕΡ. κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς
 στολμόν τε χρωτὸς τῶνδε ποικίλων πέπλων,
 οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο
 δόμων ἀπαρχὰς δευρὸν ἔχουσ' ἀφικόμην, 150
 ἀλλ' ἐκ Λακκαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
 Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
 πολλοῖς σὺν ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
 ὑμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις·
 σὺ δ' οὔσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνή 155
 δόμους κατασχεῖν ἐκβαλοῦς' ἡμᾶς θέλεις
 τούσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
 νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται·
 δεινὴ γὰρ Ἥπειρῶτις εἰς τὰ τοιάδε
 ψυχὴ γυναικῶν· ὦν ἐπισχήσω σ' ἐγώ, 160
 κούδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρηΐδος τόδε,
 οὐ βωμὸς οὐδὲ ναός, ἀλλὰ κατθανεῖ.
 ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλη,
 δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων
 πτῆξαι ταπεινὴν προσπесεῖν τ' ἐμὸν γόνυ, 165
 σάλπειν τε δῶμα τοῦμόν ἐκ χρυσηλάτων
 τευχέων χερὶ σπείρουσαν Ἀχελῷου δρόσον,
 γυνῶναί θ' ἴν' εἴ γῆς. οὐ γὰρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε,
 οὐ Πρίαμος οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
 εἰς τοῦτο δ' ἦκεις ἀμαθίας, δύστηνε σύ, 170
 ἢ παιδί πατρός, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
 τολμᾶς ξυνεῦδειν καὶ τέκν' αὐθέντου πάρα
 τίττειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
 πατὴρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυται 175
 κόρη τ' ἀδελφῷ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι
 χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
 ἂ μὴ παρ' ἡμᾶς εἴσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
 δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἐν' ἡνίας ἔχειν,

ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
στέργον·σιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει. 180

ΧΟ. ἐπίφθονόν τι χοῦμα θηλείας φρενὸς
καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστα' αἶε.

ΑΝ. φεῦ φεῦ·

κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον ἔν τε τῷ νέῳ
τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει. 185

ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
λόγων ἀπώσῃ πόλλ' ἔχουσιν ἔνδικα,
ἣν δ' αὖ κρατήσω, μὴ' πλ τῷδ' ὄφλω βλάβην·
οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους
πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο· 190

ὅμως δ' ἑμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἁλώσομαι.
εἶπ', ὦ νεῆνι, τῷ σ' ἔχεγγύω λόγῳ
πεισθεῖς' ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
ὥς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις,
τύχῃ θ' ὑπερθεῖ καὶ ἑλευθέραν ὄρεῃς; 195

ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
πόλεως τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένη
οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω;
πότερον ἴν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
δούλους ἑμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα; 200

ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
Φθίας τυράννους ὄντας, ἣν σὺ μὴ τέκῃς;
φιλοῦσι γάρ μ' Ἕλληνες Ἐκτορός τ' ἄπο,
αὐτὴ τ' ἀμαυρὰ κοῦ τύραννος ἦν Φρυγῶν.
οὐκ ἔξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις, 205

[ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ' πιτηδεῖα κυρεῖς.]
φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
ἀλλ' ἀρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.
σὺ δ' ἦν τι κνισθῆς, ἡ Λάκαινα μὲν πόλις
μέγ' ἐστί, τὴν δὲ Σκυῖρον οὐδαμοῦ τίθῃς, 210

- πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι, Μενέλεως δέ σοι
 μελῶν Ἀχιλλέως. ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις.
 χοῖ γὰρ γυναικα, καὶ κακῶ πόσει δοθῇ,
 στέργειν ἄμιλλαν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
 εἰ δ' ἀμφὶ Θορήκην χιόνη τὴν κατάρρουτον 215
 τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ἔν' ἐν μέρει λέχος
 δίδωσι πολλάς εἰς ἀνὴρ κοινοῦμενος,
 ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἴτ' ἀπληστίαν λέχους
 πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖς ἂν εὐρέθης.
 αἰσχροὺν γε· καί τοι χεῖρου ἄρσένων νόσον 220
 ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ προύστημεν καλῶς.
 ὦ φίλταδ' Ἐκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
 σοὶ καὶ ξυνήρων, εἰ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
 καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
 ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν. 225
 καὶ ταῦτα θρῶσα τάρετῃ προσηγρόμην
 πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ θανίδ' ὑπαιθρίας θρόσου
 τῷ σῷ προσίξειν ἀνδρὶ δειμαίνονσ' ἔα.
 μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
 ξῆται παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων 230
 φεύγειν τρόπους χοῖ τέκν', ὅσοις ἔνεστι νοῦς.
- XO. δέσποινα, ὅσον σοὶ θάδλως προσίσταται,
 τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.
- EP. τί σεμνομυθεῖς κείς ἀγῶν' ἔρχει λόγων,
 ὡς δὴ σὺ σώφρων, τὰ μὰ δ' οὐχὶ σώφρονα; 235
- AN. οὐκ οὐν ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.
- EP. ὁ νοῦς ὁ σὸς μοι μὴ ξυνοικολή, γύναι.
- AN. νέα πέφνκας καὶ λέγεις αἰσχροῶν πέρι.
- EP. σὺ δ' οὐ λέγεις γε, θρῶς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.
- AN. οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; 240
- EP. τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;
- AN. καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μή, οὐ καλὰ.

- EP. οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
- AN. καὶ κεῖ τὰ γ' αἰσχρὰ κἀνθάδ' αἰσχύνῃν ἔχει.
- EP. σοφὴ σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ. 245
- AN. ὄρῳς ἄγαλμα Θέτιδος εἰς σ' ἀποβλέπον;
- EP. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνω.
- AN. Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγὼ, μήτηρ δὲ σή.
- EP. ἦ καὶ πρόσσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψάνσεις κακῶν;
- AN. ἰδοὺ σιωπῶ κἀπιλάξυμαι στόμα. 250
- EP. ἐκείνο λέξον, οὔπερ οὔνεκ' ἐστάλην.
- AN. λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.
- EP. λείψεις τόδ' ἄγνόν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;
- AN. εἰ μὴ θανοῦμαι γ'· εἰ δὲ μή, οὐ λείψω ποτέ.
- EP. ὥς τοῦτ' ἄραρε, κοῦ μενῶ πόσιν μολεῖν. 255
- AN. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.
- EP. πῦρ σοι προσοίσω κοῦ τὸ σὸν προσκέφομαι,
- AN. σὺ δ' οὔν κἀταιθε· θεοὶ γὰρ εἰσονται τάδε.
- EP. καὶ χροτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.
- AN. σφάζ', αἱμάτον θεῶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε. 260
- EP. ὦ βάρβαρον σὺ θρόεμμα καὶ σκληρόν θρόαςος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας
ἐκ τῆσδ' ἐκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα·
τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους
κρύψω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα. 265
κἀθησ' ἔδρανα· καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ
πρὶν ᾧ πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
- AN. πέποιθα. δεινὸν δ' ἔρπετῶν μὲν ἀγρίων
ἄκη βροτοῖσι θεῶν καταστήσαι τινα· 270
ὃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω,
οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω
κακῆς· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν.

ΧΟ. ἥ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν, ὅτ' στορ.
 Ἰδαίαν ἐς νάπαν 27
 ἦλθ' ὁ Μαιᾶς τε καὶ Διὸς τόκος,
 τρίπωλον ἄρμα δαιμόνων
 ἄγων τὸ καλλιζυγές,
 ἐριδι στυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας
 σταθμοὺς ἐπὶ βούτα 28
 βοτῆρὰ τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν
 ἐρημόν θ' ἐστιούχον αὐλάν.
 ταί δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἦλυθον ἀντ.
 οὐρεῖαν πιδάκων 29
 νύψαν αἰγλᾶντα σώματα ῥοαῖς·
 ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερ-
 βολαῖς λόγων δυσφρόνων
 παραβαλλόμεναι. Κύπρις εἶλε λόγοις δολίοις,
 τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι, 30
 πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
 ταλαίνα περγάμοις τε Τροίᾳς.
 εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν στορ.
 ἅ τεκοῦσά νιν [Πάριν],
 πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσει λέπας, 31
 ὅτε νιν παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῳ
 βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
 μεγάλην Πριάμου πόλεως λώβαν.
 τίς οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἔλίσσεται
 δαμογερόντων βρέφος φονεύειν;
 οὐτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλυθε 32
 δούλιον, σύ τ' ἂν, γύναι,
 τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἔδρας·
 παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινούς

274 — 283 = 284 — 292

293 — 300 = 301 — 308

μόχθους, οὐδ' ἀμφὶ Τροίαν
 δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·
 λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὐ ποτ' ἐξελείπετο,
 καὶ τεκέων ὄρφανοὶ γέροντες.

ME. ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
 λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέειπον. 310

σέ μὲν γὰρ ἡὔχεις θεῶς βρέτας σώσειν τόδε,
 τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἀλλ' ἐφευρέθης.
 ἦσσαν φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω, γύναι.
 κεῖ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἔρημώσεις πέδον,
 ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγῆσεται. 315

ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις
 ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὑπερ,
 ἣν εἰς ἔμ' εἰς τε παῖδ' ἐμήν ἀμαρτάνεις.

AN. ὦ δόξα δόξα, μυθόλοισι δὴ βροτῶν
 οὐδὲν γεγῶσι βλοτον ὄγκωσας μέγαν. 320
 εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ὑπο,
 εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν ἔχειν
 οὐκ ἀξιόσω πλήν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.

σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ
 Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον, ὧδε φραῦλος ὢν; 325

ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων
 τοσόνδ' ἐπνευσας καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ
 δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶν'· οὐκ ἀξιῶ
 οὗτ' οὖν σέ Τροίας οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι.

[ἔξωθεν εἰσὶν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν 330
 λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
 πλήν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.]

Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·
 τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ καὶ μ' ἀπώλεσε·
 μισαιφόνον μὲν οὐκέτ' ἂν φύγοι μύσος, 335
 ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ

φόνον· τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρεός.
 ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
 τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κἄτα πῶς πατὴρ
 τέκνου θανόντος ῥαδίως ἀνέξεται; 340
 οὐχ ὧδ' ἀνάνδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ·
 ἀλλ' εἰσιν οἱ χορή· Πηλέως γὰρ ἄξια
 πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
 ὥσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδούς
 ἄλλω τί λέξεις; πότερον ὥς κακὸν πόσιν 345
 φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλ' ἐψεύσεται.
 γαμῆ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἀνάνδρον ἐν δόμοις
 χήραν καθέξεις πολιδόν; ὦ τλήμων ἄνερ,
 κακῶν τοσοῦτων οὐχ ὀρᾷς ἐπιρροάς;
 πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδίκημένην 350
 βούλοι' ἂν εὖρεῖν ἢ παθεῖν ἀγῶ λέγω;
 οὐ χορή' πὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ
 οὐδ', εἰ γυναικῆς ἐσμεν ἀτηρὸν κακόν,
 ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν 355
 καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὥς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες οὐκ ἄκοντες οὐδὲ βῶμιοι
 πλτνοντες αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
 βλάβην ὀφείλω προστιθεῖσ' ἀπαιδίαν. 360
 ἡμεῖς μὲν οὖν τοιοῖδε· τῆς δὲ σῆς φρενὸς
 ἐν σου δέδοικα· διὰ γυναικεῖαν ἔριν
 καὶ τὴν τάλαιναν ὥλεσας Φρυγῶν πόλιν.
 XO. ἄγαν ἔλεξας ὥς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
 καὶ σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσεν φρενός. 365
 ME. γύναι, τὰδ' ἐστὶ σμικρὰ καὶ μοναρχίας
 οὐκ ἄξι', ὥς φῆς, τῆς ἐμῆς οὐδ' Ἑλλάδος.
 εὖ δ' ἴσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,

τοῦτ' ἐσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν ἔλεϊν.
 καὶ γὰρ θυγατρὶ, μεγάλα γὰρ κρῖνω τάδε, 370
 λέχους στέρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερόν μιν πάσχη γυνή·
 ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίον.
 δούλων δ' ἐκείνου τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεῶν
 καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς ἡμᾶς τε πρὸς· 375
 φίλων γὰρ οὐδὲν ἰδίου οὔτινες φίλοι
 ὀφθαλμοῖς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
 τὰ μὲν ὥς ἄριστα, φανῶλος εἰμι κοῦ σφοδρός.
 ἀλλ' ἐξανίσταω τῶνδ' ἀνακτόρων θεῶς· 380
 ὥς ἦν θάνης σύ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον,
 σοῦ δ' οὐ θελούσης κατθανεῖν τόνδε κτενῶ.
 δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.
 AN. οἴμοι, πικρὰν κλήρωσιν αἴρεσίν τέ μοι 385
 βίου καθίστης, καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλία
 καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχῆς καθίσταμαι.
 ὦ μεγάλα πρᾶσσαν αἰτίας μικρὰς πέρι,
 πῦθον· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποῖαν πόλιν
 προὔδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
 ποῖον δ' ἐπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ 390
 σὺν δεσπόταισι· κατ' ἐμ', οὐ κείνον κτενεῖς
 τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἄρχὴν ἀφελὲς
 πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὔσαν φέρεις;
 οἴμοι κακῶν τῶνδ', ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
 ὥς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν 395
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προσθέσθαι διπλοῦν;
 ἰτάρ τί ταῦτα δύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
 οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογιζομαι κακά;
 ἥτις σφαγὰς μὲν Ἑκτορος τροχηλάτους
 κατεῖδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρρῶμενον, 400

αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην
 κόμης ἐπισπασθεῖς· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, φονεῦσιν ἔκτορος νυμφεύομαι.
 τί δ' ἦτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; πρὸς τί χορὴ βλέπειν;
 πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας;
 εἰς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου·
 τοῦτον κτανεῖν μέλλουσιν οἷς δοκεῖ τάδε.
 οὐ δ' ἦτα τοῦμοῦ γ' οὔνεκ' ἄθλιον βίου·
 ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται·
 ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
 ἰδοὺ προλείπω βωμὸν ἥδε χειρὶα
 σφάζειν φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέσρην.
 ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὥς σὺ μὴ θάνῃς,
 στείλω πρὸς Αἰδὴν· ἦν δ' ὑπεκδράμης μόρον,
 μέμνησο μητρός, οἷα τλᾶς ἀπαλώμην,
 καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν
 δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας
 λέγ' οἷ' ἐπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
 ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὐτ' ἄπειρος ὦν ψέγει,
 ἥσσον μὲν ἀλγεῖ, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.
 XO. ὦκτεῖρ' ἀκούσας· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῇ
 βροτοῖς ἔπασι, καὶ θυραῖος ὦν κυρῇ.
 εἰς ξύμβασιν δὲ χορῇ σε παῖδα σὴν ἄγειν,
 Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὥς ἀπαλλαχθῇ πόνων.
 ME. λάβεσθί μοι τῆσδ', ἀμφελίξαντες χέρας,
 δμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
 ἔγωγ', ἵν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
 προὔτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον
 εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγῇν.
 καὶ τὰμφι σοῦ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο·
 τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
 ἦν τε κτανεῖν νιν ἦν τε μὴ κτείνειν θέλη.

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρους
 δούλῃ γεγῶσα μήποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.

ΑΝ. οἴμοι· δόλω μ' ὑπῆλθες, ἡπατήμεθα. 435

ΜΕ. κήρουσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξαρνούμεθα.

ΑΝ. ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ σοφά;

ΜΕ. καὶ τοῖς γε Τροία, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.

ΑΝ. τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ' οὐδ' ἔχειν ἡγεῖ δίκην;

ΜΕ. ὅταν ποτ' ἦ τὰδ', οἴσομεν· σὲ δὲ κτενῶ. 440

ΑΝ. ἦ καὶ νεοσσὸν τάνδ', ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

ΜΕ. οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἦν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.

ΑΝ. οἴμοι· τί δητὰ σ' οὐ καταστένω, τέκνον;

ΜΕ. οὐκ οὐν θρασείᾳ γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμείνει.

ΑΝ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν 445

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
 ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
 ἐλικτὰ κούδεν ὑγίης, ἀλλὰ πᾶν πέριξ
 φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν Ἑλλάδα.

τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; οὐ πλεῖστοι φόνοι; 450

οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν
 γλώσση, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφρευρίσκεσθ' αἰεῖ;

ὅλοισθ'. ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς

ὥς σοὶ δέδονται· κτεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,

ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν 455

πόσις θ' ὁ κλεινός, ὅς σε πολλάκις δορὶ

ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χειρσαίου κακόν.

νῦν δ' εἰς γυναικα γοργὸς ὀπλίτης φανείς

κτείνεις μ'; ἀπόκτειν'· ὥς ἀθώπευτόν γέ σε

γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σὴν. 460

ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,

ἡμεῖς δὲ Τροία γ'. εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,

μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σὺ γὰρ πράξεις ἄν.

- ΧΟ. οὔποτε δὴ δίδυμα στρ.
 λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν 465
 οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους,
 ξριδας οἰκῶν δυσμενεῖς τε λύπας.
 μίαν μοι στεργέτω πόσις γάμοις
 ἀκοινώνητον ἀνδρὸς εὐνάν. 470
 οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι ἀντ.
 δίπτυχοι τυραννίδες
 μιᾶς ἀμείνονες φέρειν,
 ἄχθος ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις 475
 τεκτόνοιν θ' ὕμνοιν ἐργάταιν δυοῖν
 ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν·
 πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαί, στρ.
 κατὰ πηδαλίων διδύμα πραπίδων γνώμα 480
 σοφῶν τε πληθὺς ἀθρόον ἀσθενέστερον
 φανυλότερας φρενὸς αὐτοκρατοῦς
 ἐνός, ἃ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα κατὰ τε πόλιας,
 ὅποταν εὐρεῖν θέλωσι καιρόν. 485
 ἔδειξεν ἧ Ἀάκαινα τοῦ στρατηλάτα ἀντ.
 Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει,
 κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν
 παῖδά τε δύσφρονος ξριδος ὕπερ. 490
 ἄθεος ἄνομος ἄχαρις ὁ φόνος· ἔτι δὲ πότνια
 μετατροπὰ τῶνδ' ἐπειδὴν ἔργων.
 καὶ μὲν ἔσορῶ
 τόδε σύγκρατον ξεῦρος πρὸ δόμων, 495
 ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον.
 δύστηνε γύναι, τλήμων δὲ σὺ παῖ,
 μητρὸς λεχέων ὃς ὕπερθ' ἠήσκεις
 οὐδὲν μετέχων

464 — 470 = 471 — 478

479 — 485 = 486 — 493

- οὐδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν. 500
- AN. ἄδ' ἐγὼ χέρας αἵματη- στορ.
 ρὰς βρόχοισι κεκλημμένα
 πέμπομαι κατὰ γαίας.
- MO. μᾶτερ μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾶ
 πτέρυγι συγκатаβαίνω. 505
- AN. θυμα δάιον, ὦ χθονὸς
 Φθίας κράντορες. MO. ὦ πάτερ,
 μόλε φίλοις ἐπίκουρος.
- AN. κείσει δῆ, τέκνον ὦ φίλος, 510
 μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
 νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκροῖς.
- MO. ὦμοι μοι, τί πάθω; τάλας
 δῆτ' ἐγὼ σὺ τε, μᾶτερ.
- ME. ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν 515
 ἤκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαῖν
 θυήσκετ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα
 ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς
 τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἀνοία
 μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν, 520
 ἔξον κτείνειν
 καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.
- AN. ὦ πόσις πόσις, εἴθε σὰν 525
 χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον
 κτησαίμαν, Πριάμου παῖ.
- MO. δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου
 παράτροπον μέλος εὔρω;
- AN. λίσσου, γούνασι δεσπότην
 χρίμπτων, ὦ τέκνον. MO. ὦ φίλος, 530
 φίλος, ἄνεις θάνατόν μοι.
- AN. λείβομαι δάκρυσιν κόρας,

- στάξω λισσάδος ὥς πέτρας
 λιβάς ἀνήλιος, ἅ τάλαιν'.
- ΜΟ. ὦμοι μοι, τί δ' ἐγὼ κακῶν
 μῆχος ἐξανύσωμαι;
- ΜΕ. τί με προσπίτνεις; ἄλιαν πέτραν
 ἢ κῦμα λιταῖς ἴσθ' ἱκετεύων.
 τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,
 σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι
 μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
 Τροίαν εἶλον καὶ μητέρα σὴν
 ἧς ἀπολαύων
 Αἰδην χθόνιον καταβήσει.
- ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας,
 σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.
- ΠΗ. ὑμᾶς ἐρωτῶ τόν τ' ἐφεστῶτα σφαγῇ,
 τί ταῦτα καὶ πῶς; ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ
 δόμος; τί πράσσειτ' ἄκριτα μηχανώμενοι;
 Μενέλα', ἐπίσχες· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης.
 ἦγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ ὥς ἔοικέ μοι
 σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
 ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἶπερ ποτέ.
 πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον ὥσπερ ἱστίοις
 ἐμπνεύσομαι τῇδ'· εἰπέ, τί νη δίκη χέρας
 βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἷδ' ἄρουσί σε
 καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γὰρ τις ὥς ἀπόλλυσαι,
 ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.
- ΑΝ. οἷδ', ὦ γεραῖε, σὺν τέκνῳ θανουμένην
 ἄρουσί μ' οὕτως ὥς ὄρας. τί σοι λέγω;
 οὐ γὰρ μιᾶς σε κληδόνος προθυμία
 μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
 ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἷσθ' ἂν κλύων
 τῆς τοῦδε θνηατρός, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.

καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἣ τὸν εὐγενῆ 565
 ἔτικτέ σοι παῖδ', ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις,
 ἄρουσ' ἀποσπᾶσαντες, οὔτε τῷ δίκῃ
 κρίναντες οὔτε τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
 μέιναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
 γνόντες τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον 570
 μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτανεῖν.

ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
 πίτνουσα γονάτων, χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι
 τῆς σῆς λαβέσθαι φιλιότης γενειάδος,
 ῥῦσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μὴ, θανούμεθα 575
 αἰσχυρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοί, γέρον.

ΠΗ. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαῖειν τινα,
 καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι.

ΜΕ. ἐγὼ δ' ἀπανθῶ γ' ἄλλος οὐχ ἦσσιον σέθεν
 καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς. 580

ΠΗ. πῶς; ἣ σὺ τὸν ἐμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
 δεῦρ'; οὐχ ἄλλῃ σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;

ΜΕ. εἰλὸν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.

ΠΗ. οὐμός δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

ΜΕ. οὐκ οὐν ἐκείνου τὰ μὰ τ' ἐκείνου τ' ἐμά; 585

ΠΗ. δρᾶν εὖ, κακῶς δ' οὐ, μηδ' ἀποκτείνειν βία.

ΜΕ. ὥς τήνδ' ἀπάξεις οὔ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς.

ΠΗ. σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΜΕ. ψαῦσόν γ', ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσσελθέ μου.

ΠΗ. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε καὶ κακῶν; 590

σοὶ ποῦ μέτεστιν ὥς ἐν ἀνδράσιν λόγου;
 ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχος,
 ἄκληστ' ἄδουλα δώμαθ' ἐστίας λιπών,
 ὥς δὴ γυναικα σάφρον' ἐν δόμοις ἔχων
 πασῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βούλοϊτό τις 595
 σάφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,

αἰ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους
 γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένοις
 δρόμους παλαίστρας τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ
 κοινὰς ἔχουσι. κατὰ θαναμάζειν χρεῶν
 εἰ μὴ γυναικάς σώφρονας παιδεύετε;
 Ἑλένην ἐρέσθαι χοῦν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
 τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον ἐξεκώμασε
 νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
 ἅπειτ' ἐκείνης οὔνεχ' Ἑλλήνων ὄχλον
 τοσόνδ' ἀθροίσας ἤγαγες πρὸς Ἴλιον·
 ἦν χοῦν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ
 κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' εἰ μὲν αὐτοῦ μένειν
 μισθὸν τε δόντα μήποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
 ἀλλ' οὔτι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας·
 ψυχὰς δὲ πολλὰς ἀγὰρθὰς ἀπώλεσας
 παίδων τ' ἄπαιδας γρᾶυς ἔθνηκας ἐν δόμοις
 πολιοῦς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῇ τέκνα.
 ὦν εἰς ἐγὼ δύστηνος· αὐθέντην δὲ σὲ
 μιάστορ' ὥς τιν' εἰσδέδορξ' Ἀχιλλέως.
 ὅς οὐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
 ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
 ἀργὸν μὲν ἥδυναι τῷ γαμοῦντι μῆτε σοὶ
 κῆδος συνάφαι μῆτε δῶμασιν λαβεῖν
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητροῦ ὀνειδῆ. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
 μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυρατέρ' ἐκ μητρος λαβεῖν.
 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας,
 σφάζαι κελεύσας θυρατέρ' εὐηθέστατον;
 οὔτως ἔδειςας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχης.
 ἔλων δὲ Τροίαν, εἴμι γὰρ κἀνταῦθά σοι,
 οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρίαν λαβών·

ἀλλ' ὥς ἐσεῖδες μαστόν, ἐκβαλὼν ξίφος
 φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κύνα,
 ἥσσω πεφνκῶς Κύπριδος, ὃ κάκιστε σύ.
 κᾶπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
 πορθεῖς ἀπόντων καὶ γυναῖκα δυστυχῇ
 κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε
 καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην,
 κεί τρις νόθος πέφυκε. πολλάκις δέ τοι
 ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορά,
 νόθοι τε πολλοὶ γυναικῶν ἀμείνουρες.

ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κύνιστον βροτοῖς
 πένητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον
 γαμβρόν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἰ.
 σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
 γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
 ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν.

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν εἴποις τοὺς γέροντας ὥς σοφοὶ
 καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἑλλησὶν ποτε,
 ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς καὶ πατὴρ κλεινοῦ γεγώς,
 κῆδος ξυνάψας, αἰσχροῖα μὲν σταντῶ λέγεις
 ἡμῖν δ' ὀνειδῇ διὰ γυναῖκα βάρβαρον;
 ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν καμὲ παρακαλεῖν αἰεὶ
 οὔσαν μὲν Ἠπειρώτιν, οὐ πεσῆματα
 πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῇ νεκρῶν,
 τοῦ σοῦ δὲ παιδὸς αἵματος κοινουμένην.

καὶ τῇδε γ' εἰσέρχει σὺ τὰντὸν εἰς στέγος
 καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
 τίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἐγὼ;
 ἄγῶ προνοίᾳ τῇ τε σῇ καμῇ, γέρον,

Πάρις γὰρ, ὃς σὺν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα,
 ἔκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' ἔκτορος.

κτανεῖν θέλων τήνδ' ἐκ χειρῶν ἀρπάζομαι.
 καίτοι φέρ', ἄψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου,
 ἣν παῖς μὲν ἡμὴ μὴ τέκη, ταύτης δ' ἀπο
 βλάστῳσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
 στήσεις τυράννους, βάρβαροι δ' ὄντες γένος 6
 Ἑλλήσιν ἄρξουσ'; εἴτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἐνεσσι νοῦς;
 κἄκεῖνο νῦν ἄθροισον· εἰ σὺ παῖδα σῆν
 δούς τῳ πολιτῶν, εἴτ' ἐπασχε τοιάδε,
 σιγῇ καθῆσ' ἄν; οὐ δοκῶ ξένης δ' ὕπερ 6
 τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκάτους φίλους;
 καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει
 ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὥς δ' αὐτῶς ἀνὴρ
 γυναιῖκα μωραίνουσεν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῷ μὲν ἔστιν ἐν χειροῖν μέγα σθένος, 6
 τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
 οὐκ οὖν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν;
 γέρον γέρον εἴ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων ἐμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον.
 Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἐκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν, 6
 καὶ τοῦτο πλείστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
 ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἰστορες
 ἔβησαν εἰς ἀνδρεῖον· ἡ δ' ὁμιλία
 πάντων βροτοῖσι γίνεται διδάσκαλος.
 εἰ δ' εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἑλθὼν ἐγὼ
 γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἔσωφρόνουν.
 οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
 ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν
 ἣν δ' ὀξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσοαργία
 μελίζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἢ προμηθία.
 ΧΟ. παύσασθον ἤδη, λῶστα γὰρ μακρῷ τάδε,
 λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῇθ' ἅμα.

ΠΗ. οἶμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὥς κακῶς νομίζεται·
 ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατός,
 οὐ τῶν πονούντων τοῦργον ἡγοῦνται τόδε, 695
 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται,
 ὅς εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
 οὐδὲν πλεον ὀρῶν ἐνὸς ἔχει πλείω λόγον.
 σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πτόλιν
 φρονοῦσι δῆμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες· 700
 οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίῳ σοφώτεροι,
 εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησίς θ' ἅμα.
 ὥς καὶ σὺ σὸς τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι
 Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία,
 μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι. 705
 δεῖξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριον
 ἦσσω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
 εἰ μὴ φθереῖ τῆσδ' ὥς τάχιστ' ἀπὸ στέργης
 καὶ παῖς ἄτεκνος, ἦν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγὼς
 ἐλᾷ δι' οἴκων τῶνδ' ἐπισπάσας κόμης· 710
 ἢ στείρος οὖσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
 τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
 ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παίδων πέρι,
 ἅπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων;
 φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὥς ἂν ἐκμάθω 715
 εἰ τίς με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.
 ἔπαιρε σαντὴν· ὥς ἐγὼ καίπερ τρέμων
 πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.
 ὦδ' ὦ κακίστε, τῆσδ' ἐλυμῆνω χέρας;
 βοῦν ἢ λέοντ' ἥλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; 720
 ἢ μὴ ξίφος λαβοῦς' ἀμυνάθοιτό σε
 ἔδειςσας; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,
 ξύλλυε δεσμὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπὴν δορὸς

- τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἁγίων,
τᾶλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.
- ΧΟ. ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος
καὶ δυσφύλακτον ὄξυθυμίας ὕπο.
- ΜΕ. ἄγαν προνοπῆς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρει·
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν εἰς Φθίαν μολῶν
οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι.
καὶ νῦν μὲν, οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,
ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσω
Σπάρτης πόλις τις, ἣ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω
στρατηλατήσας χύποχείριον λαβεῖν.
ὅταν δὲ τὰ κεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμήν,
ἦξω· παρῶν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους.
κἂν μὲν κολάζῃ τήνδε καὶ τὸ λοιπὸν ἧ
σώφρων, καθ' ἡμᾶς σάφρον' ἀντιλήψεται.
θυμούμενος δὲ τεύξεται θυμουμένων,
ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.
τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥαδίως ἐγὼ φέρω·
σκιᾷ γὰρ ἀντίστοιχος ὢν φωνὴν ἔχεις,
ἄδύνατος οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.
- ΠΗ. ἡγοῦ τέκνον μοι δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεῖς,
σύ τ' ὦ τάλαινα· χεῖματος γὰρ ἄγριου
τυχοῦσα λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμους.
- ΑΝ. ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς,
σώσαντι παῖδα καὶ μὲ τὴν δυσδαίμονα.
ὄρα δὲ μὴ νῶν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πτήξαντες οἷδε πρὸς βίαν ἄγασί με,
γέροντα μὲν σ' ὀρώντες, ἀσθενῇ δ' ἐμὲ
καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε,
μὴ νῦν φυγόντες εἴθ' ἀλῶμεν ὕστερον.

- ΠΗ. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον;
 χώρει· τίς ὑμῶν ἄψεται; κλαίων ἄρα
 ψαύσει. θεῶν γὰρ οὐνεχ' ἱππικοῦ τ' ὄχλου
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κᾶτα· 760
 ἡμεῖς δ' ἐτ' ὀρθοὶ κοῦ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
 ἀλλ' εἰς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον
 τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι πρέσβυς περ ὧν.
 πολλῶν νέων γὰρ κἄν γέρων εὖψυχος ἦ
 κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὖσωματεῖν; 765
 ΧΟ. ἦ μὴ γενοίμαν στρ.
 ἦ πατέρων ἀγαθῶν
 εἴην πολυκτῆτων τε δόμων μέτοχος.
 εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμήχανον, ἀλκᾶς 770
 οὐ σπάνις εὐγενέταις,
 κηρουσσομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
 τιμὰ καὶ κλέος· οὔτοι
 λείψανα τῶν ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἅ δ' ἀρετὰ 775
 καὶ θανούσι λάμπει.
 κρείσσοι δὲ νίκαν ἀντ.
 μὴ κακόδοξον ἔχειν
 ἦ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν. 780
 ἡδὺ μὲν γὰρ αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
 ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει
 ξηρὸν καὶ ὄνειδεσιν ἐγκείται δόμων.
 ταύταν ἦνεσα ταύταν 785
 καὶ φέρομαι βιοτάν,
 μηδὲν δίκας ἔξω κρᾶτος ἐν θαλάμοις
 καὶ πόλει δύνασθαι.
 ὦ γέρον Αἰακίδα, 790
 πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύροις·

ὀμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ
καὶ ἐπ' Ἀργῶον δορὸς ἄξενον ὕρῳαν
ἐκπερᾶσαι ποντιᾶν Ξυμπληγάδων
κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν, 795
Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
εὐδόκιμον ὁ Διὸς ἱνις
ἀμφέβαλεν φόνῳ,
κοινὰν τὰν εὐκλειαν ἔχοντ'
Εὐρώπαν ἀφικέσθαι. 800

- TP. ᾧ φίλταται γυναῖκες, ὥς κακὸν κακῶν
διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
πατρός τ' ἐρήμωθειῖσα συννοίᾳ θ' ἅμα 805
οἶον δέδρακεν ἔργον Ἀνδρομάχην κτανεῖν
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ
ἢ κατθάνῃ κτείνουσα τοὺς οὐ χρὴ κτανεῖν. 810
μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρην
εἰργουσι φύλακες δμῶες ἐκ τε δεξιᾶς
ξίφῃ καθαρχάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
οὕτω μεταλγεί καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πράξας' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν 815
δέσποιναν εἰργουσ' ἀγχόνης κάμνω, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἡθιάδων
φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι.
XO. καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν 820
βοὴν ἐφ' οἷσιν ἤλθες ἀγγέλλουσα σὺ.
δείξειν δ' ἔοικεν ἢ τάλαιν' ὅσον στένει
πράξασα δεινὰ· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾶ
φεύγουσα χεῖρας προσπόλων πόθῳ θανεῖν.

- EP. ἰὼ μοί μοι· στρ. 825
 σπάρραγμα κόμας ὀνύχων τε δαί' ἀ-
 μύγματα θήσομαι.
- TP. ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιεῖ;
 EP. αἰαῖ αἰαῖ· ἀντ.
 ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο, 830
 λεπτόμιτον φάρος.
- TP. τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.
 EP. τί δέ με δεῖ [στέρνα] καλύπτειν πέπλοις στρ.
 δῆλα καὶ ἀμφιφανῇ καὶ ἄκρυπτα;
 [δεδράκαμεν πόσιν.] 835
- TP. ἄλγεις, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;
 EP. κατὰ μὲν οὖν στένω δαΐας [τόλμας, ἂν ἐρεξ'] ἀντ.
 ἅ κατάρατος ἐγὼ κατάρατος
 [ἀνθρῶποις].
- TP. συγγνώσεται σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις. 840
 EP. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἡγρεύσω;
 ἀπόδος, ὦ φίλ', ἀπόδος, ἵν' ἀνταίαν
 ἐρείσω πλαγάν· τί με βρόχων εἵργεις;
- TP. ἀλλ' εἰ σ' ἀφείλην μὴ φρονοῦσαν, ὥς θάνοις; 845
 EP. οἴμοι πότμον.
 ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
 ποῦ δ' εἰς πέτρας ἀερθῶ,
 ἢ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
 ἵνα θανοῦσα νεοτέροισιν μέλω; 850
- TP. τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι
 πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότε' ἦλθον ἢ τότε.
- EP. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, [μ'] ἐπακτίαν
 [ὠσεῖ] μονάδ' ἐρημον οὔσαν ἐνάλου κώπας. 855

825 — 828 = 829 — 832

833 — 836 = 837 — 840

ὀλεῖ [μ'] ὀλεῖ με [δηλαδὴ πόσις]· τὰδ' οὐκέτ'
ἐνοικῆσω

νυμφιδίῳ στέγα. * * * *

τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὀρμαθῶ,
ἢ δούλα δούλας γούνασι προσπέσω; 860
Φθιάδος ἐκ γᾶς

κνανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,

ἢ πευκᾶεν σκάφος, ἃ

διὰ Κνανέας ἐπέρασεν ἀκτὰς

πρωτόπλοος πλάτα. 865

ΤΡ. ὦ παῖ, τὸ λίαν οὐτ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα,
οὔτ' εἰς γυναιῖκα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,
οὐτ' αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ' ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
οὐχ ὦδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις
φρύλης γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις. 870
οὐ γάρ τί σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα σὺν πολλοῖς λαβὼν
ἔδνοισι, πόλεώς τ' οὐ μέσως εὐδαίμονος.
πατὴρ δέ σ' οὐχ ὦδ' ὥς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,
προδοὺς ἑάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν. 875
ἀλλ' εἴσιθ' εἶσω μηδὲ φαντάζου δόμων
πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς
[πρόσθεν μελάρων τῶνδ' ὀρωμένη, τέκνον].

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἐκδημος ξένος
σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς βημάτων πορεύεται. 880

ΟΡ. ξέναι γυναιῖκες, ἢ τὰδ' ἔστ' Ἀχιλλέως
παιδὸς μέλαθρα καὶ τυραννικαὶ στέγαι;

ΧΟ. ἔγνωσ' ἅτᾳρ δὴ πυνθάνει τίς ὢν τάδε;

ΟΡ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης. ἐρχομαι δὲ πρὸς Διὸς 885

μαντεῖα Δωδωναί'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι

γυναικός, εἰ ξῆ κεντυχοῦσα τυγχάνει
ἢ Σπαρτιαῖτις Ἑρμιόνη· τηλουρὰ γὰρ
ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί' ὅμως ἐστὶν φίλη. 890

ΕΡ. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σε τῶνδε γουνάτων,
οἴκτειρον ἡμᾶς ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοντας οὐκ εὖ· στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσονας
σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ἐμάς. 895

ΟΡ. ἔα·
τί χρῆμα; μὲν ἐσφάλμεθ' ἢ σαφῶς ὁρῶ
δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρην;

ΕΡ. ὅνπερ μόνην γε Τυνδαρίς τίκτει γυνή
Ἑλένη κατ' οἴκους πατρί· μηδὲν ἄγνοει.

ΟΡ. ὦ Φοῖβ', ἀκέστῳρ πημάτων δοίης λύσιν. 900
τί χρῆμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;

ΕΡ. τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς ὅς μ' ἔχει,
τὰ δ' ἐκ θεῶν του· πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν.

ΟΡ. τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυκότων γέ πω
παίδων γυναικὶ συμφορὰ πλὴν εἰς λέχος; 905

ΕΡ. τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπηγάγου.

ΟΡ. ἄλλην τιν' εὐνήν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;

ΕΡ. τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος ξυνευνέτιν.

ΟΡ. κακόν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δῖος ἔχειν λέχη.

ΕΡ. τοιαῦτα ταῦτα· κατ' ἔργω γ' ἡμινάμην. 910

ΟΡ. μὲν εἰς γυναικ' ἔρραψας οἶα δὴ γυνή;

ΕΡ. φόνον γ' ἐκείνη καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.

ΟΡ. κᾶκτεινας, ἢ τις συμφορὰ σ' ἀφείλετο;

ΕΡ. γέρον γε Πηλεὺς τοὺς κακίονας σέβων.

ΟΡ. σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου; 915

ΕΡ. πατήρ γ' ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.

ΟΡ. κᾶπείτα τοῦ γέροντος ἡσσήθη χερσί;

ΕΡ. αἰδοῖ γε· καὶ μ' ἔρημον οἴχεται λιπών.

- ΟΡ. συνῆκα· ταρβείς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.
 ΕΡ. ἔγνωσ· ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν; 920
 ἀλλ' ἄντομαί σε Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον,
 πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω
 ἢ πρὸς πατρῶν μέλαθρον· ὡς δοκοῦσί τε
 δόμοι γ' ἐλαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἶδε με,
 μισεῖ τε γαῖα Φθιάς· εἰ δ' ἥξει πάρος 925
 Φοῖβον λιπὼν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,
 κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν, ἢ δουλεύσομεν
 νόθοισι λέκτροις ὧν ἐδέσποζον πρὸ τοῦ.
 πῶς οὖν τὰδ', ὡς εἴποι τις, ἐξημάρτανες;
 κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί μ' ἀπώλεσαν, 930
 αἷ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχάνυνσαν λόγους·
 σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
 δούλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινουμένην;
 μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
 βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τᾶμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη. 935
 κἀγὼ κλύουσα τούσδε Σειρήνων λόγους
 σοφῶν πανούργων ποικίλων λαλημάτων,
 ἐξηνεμάθην μωρία. τί γάρ μ' ἐχοῖν
 πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρῆν ὅσων ἔδει;
 πολὺς μὲν ὄλβος, δωμάτων δ' ἡνάσσομεν, 940
 παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἄν,
 ἢ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς νοθαγενεῖς.
 ἀλλ' οὐποτ' οὐποτ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
 χρὴ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας οἷς ἔστιν γυνή,
 πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν εἰάν 945
 γυναικας· αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
 ἢ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθείρει λέχος,
 ἢ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὐτῇ θέλει,
 πολλὰ δὲ μαργότητι· κἀντεῦθεν δόμοι
 νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε 950

κληῖθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
 ὕγνεις γὰρ οὐδὲν αἰ θύραθεν εἴσοδοι
 δρωσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.
 ΧΟ. ἄγαν ἐφήμας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.
 συγγνωστὰ μὲν νυν σοὶ τὰδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν 955
 κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείας νόσους.

ΟΡ. σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς
 λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγγχυσιν δόμων
 ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἑκτορος, 960
 φυλακὰς ἔχων ἔμμινον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς
 εἴτ' ἐκφοβηθεῖς αἰχμαλωτίδος φόβῳ
 γυναικὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
 ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
 εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον, 965
 πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὔσα πρὶν
 σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κἀκῆ,
 ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα
 γυναῖκ' ἐμοὶ σε δοῦς ὑπέσχεθ' ὕστερον
 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσει πόλιν. 970
 ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
 σὼ μὲν συνέγνων πατρί, τὸν δ' ἐλίσσόμην
 γάμους ἀφείναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὥς φίλων μὲν ἂν
 γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ βραδίως, 975
 φεύγων ἀπ' οἴκων ἃς ἐγὼ φεύγω φυγὰς.
 ὃ δ' ἦν ὑβριστὴς εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
 τὰς θ' αἰματωποῦς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
 κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἰκοθεν
 ἦλθουν μὲν ἦλθουν, συμφορὰς δ' ἠνειχόμεν, 980
 σὼν δὲ στερηθεὶς ὠχόμεν ἄκων γάμων.
 νῦν οὖν ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας

- καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς,
 ἄλλω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χειρί.
- ΧΟ. τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν, ἐν τε τοῖς κακοῖς 985
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἴκελου φίλου.
- ΕΡ. νυμφενμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
 μέριμναν ἔξει, κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τόδε.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,
 μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα καὶ μολῶν πόσις, 990
 οἴκους [τε τοῦσδε] μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν
 Πηλεὺς μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασιν.
- ΟΡ. θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλεύς
 μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅς' εἰς ἐμ' ὕβρισε.
 τοία γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη 995
 βρόχοις ἀκινήτοιςιν ἔστηκεν φόνου
 πρὸς τῇσδε χειρὸς· ἦν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
 τελουμένων δ' Ἀελφίδς εἴσεται πέτρα.
 ὁ μητροφόντης δ', ἦν δορυξένων ἐμῶν
 μέλινωσιν ὄγκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα, 1000
 δείξει γαμεῖν σφε μηδὲν ὦν ἐχρῆν ἐμέ.
 πικρῶς δ' πατρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην
 ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετὰστασις
 γνώμης ὀνήσῃ θεῶ διδόντα νῦν δίκας,
 ἀλλ' ἐκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς 1005
 κακῶς ὀλεῖται· γινώσεται δ' ἐχθραν ἐμήν.
 ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
 δαίμων δίδωσι κοῦκ ἑᾶ φρονεῖν μέγα.
- ΧΟ. ᾧ Φοῖβε πυργώσας στρ.
 τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον 1010
 καὶ πόντιε κυανέαις
 ἵπποις διφρεῶν ἄλιον πέλαγος,
 τίνος οὔνεκ' ἄτιμον ὀργά-

- ναν χέρα τεκτοσύνας ἔ- 1015
 νυαλίῳ δοριμήστορι προσθέντες τάλαιναν
 τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
 πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν ἀντ.
 Σιμοεντίσιν εὐίππους ὄχους
 ἐξεύξατε καὶ φονίους 1020
 ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθεται ἀστεφάνους·
 ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
 Ἰλιάδαι βασιλῆες,
 οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ θεοῖσιν 1025
 λέλαμπεν καπνῷ θυώδει.
 βέβακε δ' Ἀτρεΐδας ἀλόχου παλάμαϊς· στρ.
 αὐτὰ τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
 πρὸς τέκνων ἀπηύρα· 1030
 θεοῦ θεοῦ νιν κέλευσμά' ἐπεστράφη
 μαυτόσυνον, ὅτε νιν Ἀργόθεν πορευθεῖς
 Ἀγαμεμνόνιος κέλωρ
 ἀδύτων ἐπιβὰς κτάνεν ματρὸς φονεύς, 1035
 ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
 πολλὰ δ' ἂν Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς ἀντ.
 μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι·
 ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους 1040
 πρὸς ἄλλον εὐνάτορ· οὐχὶ σοὶ μόνῃ
 δύσφρονες * ἔπεσον, οὐ φίλοισι, λῦπαι·
 νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον·
 διέβα δὲ Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γῆρας 1045
 σκηπτὸς σταλάσσαν τὸν Ἄϊδα φόνον.
 ΠΗ. Φθιώτιδες γυναικες, ἱστοροῦντί μοι
 σημήνατ'· ἥσθόμην γὰρ οὐ σαφῇ λόγον
 ὥς δώματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
 φρούδῃ τάδ'· ἦκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδῇν ἔχων 1050

1027 — 1036 = 1037 — 1046

- εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.
- ΧΟ. Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἐμοὶ καλὸν
κρύπτειν ἐν οἴσπερ οὔσα τυγχάνω κακοῖς·
βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φρυγὰς δόμων. 1055
- ΠΗ. τίνος φόβον τυχοῦσα; διαπέραινέ μοι.
- ΧΟ. πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.
- ΠΗ. μῶν ἀντίποινα θανάσιμων βουλευμάτων;
- ΧΟ. ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.
- ΠΗ. σὺν πατρὶ δ' οἴκους ἢ τίνος λείπει μέτα; 1060
- ΧΟ. Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθινοῦς.
- ΠΗ. ποῖαν προτείνων ἐλπίδ'; ἢ γῆμαι θέλων;
- ΧΟ. καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.
- ΠΗ. κρυπτὸς καταστάς ἢ κατ' ὅμῳ ἐλθὼν μάχῃ;
- ΧΟ. ἄγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα. 1065
- ΠΗ. οἶμοι· τόδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεται τις Πυθικὴν πρὸς ἐστίαν
καὶ τὰνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις
πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὑπο;
- ΑΓΓ. ὦμοι μοι· 1070
οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχας
σοί τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότου.
- ΠΗ. αἰαῖ· πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προσδοκᾷ.
- ΑΓΓ. οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδός, ὥς μάθης, γέρον
Πηλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου. 1075
- ΧΟ. ᾧ ᾧ, τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσης·
ἐπαιρε σαντόν. ΠΗ. οὐδέν εἰμ'· ἀπωλόμην.
φρούδῃ μὲν αὐδῇ, φρούδα δ' ἄρθρα μου κάτω.
- ΑΓΓ. ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν
χορήξεις, τὸ πραχθέν, σὸν κατορθώσας δέμας. 1080
- ΠΗ. ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρομασιν

οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶς ἔχεις·
 πῶς δ' οἴχεται μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος;
 σήμαιν' ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.

ΑΓΓ. ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον, 1085

τρεις μὲν φαεινὰς ἡλίου διεξόδους
 θεᾶ διδόντες ὅματ' ἐξεπέμψαμεν.
 καὶ τοῦθ' ὑποπτον ἦν ἄρ' εἰς δὲ συστάσεις
 κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.

Ἀγαμέμνωνος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν 1090

εἰς οὓς ἐκάστῳ δυσμενεῖς ἦν δα λόγους·
 ὁρᾶτε τοῦτον, ὅς διαστείχει θεοῦ
 χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,

τὸ δεύτερον παρὸντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος 1095
 δεῦρ' ἦλθε Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων;

κᾶκ τοῦθ' ἐχώρει ῥόδιον ἐν πόλει κακόν,
 ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ' εἰς τε βουλευτήρια
 ἰδίᾳ θ' ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν
 φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.

ἡμεῖς δὲ μῆλα φυλλάδος Παρνασίας 1100

παιδεύματ', οὐδὲν τῶνδ' ἐπεπνυμένοι,
 λαβόντες ἡμεν ἐσχάραις τ' ἐφέσταμεν
 σὺν προξένοισι μάντεσιν τε Πυθικοῖς.

καὶ τις τόδ' εἶπεν· ὦ νεανία, τί σοι 1105
 θεῶ κατευξώμεσθα; τί νος ἦκεις χάριν;

ὁ δ' εἶπε· Φοίβῳ τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας
 δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ἤτησα γὰρ

πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.
 κἄνταῦθ' Ὀρέστον μῦθος ἰσχύων μέγα

ἐφαίνεθ', ὥς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς 1110
 ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς· ἔρχεται δ' ἀνακτόρων

κρηπίδος ἐντὸς ὥς πάρος χρηστηρίων
 εὖξαιτο Φοίβῳ, τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·

τῷ δὲ ξιφήρης ἄρ' ὑφειστήκει λόχος
 δάφνη σκιασθείς· ὦν Κλυταιμνήστρας τόκος 1115
 εἷς ἦν ἀπάντων τῶνδε μηχανορράφος.
 χῶ μὲν κατ' ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῶ·
 οἱ δ' ὄξυθήκοις φασγάνοις ὠπλισμένοι
 κεντοῦσ' ἄτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα.
 χωρεῖ δὲ πρύμναν· οὐ γὰρ εἰς καιρὸν τυπεῖς 1120
 ἐτύγχαν', ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος
 κραμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρχάσας
 ἔστη πλὴν βωμοῦ γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν,
 βοῶ δὲ Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε·
 τίνος μὲν ἔκατι κτείνετ' εὐσεβεῖς ὁδοὺς 1125
 ἤκοντα; πόλιν ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας;
 τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας
 ἐφθ' ἐγχεᾶτ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις.
 πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδοῦμενος
 προὔτεινε τεύχη κάφυλάσσετ' ἐμβολὰς 1130
 ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ὥσπιδ' ἐκτείνων χερσί.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη,
 οἷστοι μεσάγκυλ' ἔκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
 σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος·
 δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου 1135
 βέλεμνα παιδός. ὥς δὲ νιν περισταδὸν
 κύκλῳ κατεῖχον οὐ διδόντες ἀμπνοάς,
 βωμοῦ κενώσας δεξιμῆλον ἐσχάραν,
 τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηδήσας ποδοῖν
 χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες 1140
 ἰέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον μιγάδες ἐκ τε τραυμάτων
 αὐτοὶ θ' ὑφ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους,
 κραυγῇ δ' ἐν εὐφήμεισι δύσφημος δόμοις
 πέτραισιν ἀντέκλερξ' ἐν εὐδίᾳ δὲ πως 1145

ἔσθῃ φαεινοῖς δεσπότης στίλβων ὅπλοις,
 πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέρξατο
 δεινόν τι καὶ φρικῶδες, ὥρσε δὲ στρατὸν
 στρέψας πρὸς ἀλκὴν. ἐνθ' Ἀχιλλέως πίτνει
 παῖς ὀξυθήκτω πλευρὰ φασγάνῳ τυπείς 1150
 Δελφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πίτνει,

τίς οὐ σίδηρον προσφέρει, τίς οὐ πέτρον,
 βάλλων ἀράσσω; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων. 1155

νεκρὸν δὲ δὴ νιν κείμενον βωμοῦ πέλας
 ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων.
 ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὥς τάχος χερσὶν
 κομίζομέν νιν σοὶ κατοικωῶσαι γόοις
 κλαῦσαι τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμηῆσαι τάφῳ. 1160

τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
 ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτής,
 δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως.
 ἐμνημόνευσε δ' ὅσπερ ἄνθρωπος κακὸς
 παλαιὰ νείκεη· πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός; 1165

ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' ἄναξ ἤδη φοράδην
 Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.
 τλήμων ὁ παθὼν, τλήμων δὲ γέρον
 καὶ σύ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
 σκύνμον ἐς οἴκους, οὐχ ὥς σὺ θέλεις· 1170
 αὐτός τε κακοῖς πῆμασι * *

ΠΗ. εἰς ἔν μοίρας συνέκνρσας.
 ὦμοι ἐγώ, κακὸν οἶον ὁρῶ τόδε στρ.
 καὶ δέχομαι χερσὶ δώμασί τ' ἄμοις.
 ἰὼ μοὶ μοι, αἰατ, 1175
 ὦ πόλι' Θεσσαλία, διολώλαμεν,

1173 — 1183 = 1186 — 1196

6*

- οἰχόμεθ'· οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι
λείπεται οἴκοις.
- ὦ σφέτιλος παθέων ἐγώ· εἰς τίνα
δὴ φίλον αὐγάς [βαλὼν τέρψομαι]; 1180
- ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χέρεις,
εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων
Σιμοεντίδα παρ' Ἀκτάν.
- ΧΟ. οὐτός τ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδ' ἐτιμαῖ ἄν, γέρον, 1185
θανών, τὸ σὺν δ' ἦν ὥδ' ἂν εὐτυχέστερον.
- ΠΗ. ὦ γάμος, ὦ γάμος, ὅς τάδε δώματα 1190
καὶ πόλιν ὥλεσας * * * *
αἰαῖ αἰαῖ. ὦ παῖ,
μήποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
ὦφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον
ἀμφιβαλέσθαι
Ἑρμιόνας Αἶδαν ἐπὶ σοί, τέκνον,
ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι,
μηδ' ἐπὶ τοξοσύνῃ φρονίῳ πατρὸς
αἶμα τὸ διογενὲς ποτε Φοῖβον 1195
βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.
- ΧΟ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ· 1200
θανόντα δεσπόταν γούις
νόμῳ τῷ νερτέρων κατάρξω.
- ΠΗ. ὅτοτοῖ ὅτοτοῖ· 1205
διάδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ
γέρων καὶ δυστυχῆς δακρύω.
- ΧΟ. θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράν. 1210
ΠΗ. ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον,
[ὥμοι μοι, ταλαίπωρον ἐμεῖ]
γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας.
- ΧΟ. θανεῖν θανεῖν σε, πρέσβυ, χρῆν πάρος τέκνων. 1215
ΠΗ. οὐ σπαράξομαι κόμαν,
οὐκ ἐπιθήσομαι κάρα
κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλις πόλις,
διπλὼν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος.
- ΧΟ. ὦ κακὰ παθὼν ἰδὼν τε δυστυχῆς γέρων, 1220
1197 — 1199 = 1200 — 1202
1203 — 1213 = 1218 — 1225
1214. 1215 = 1216. 1217

- τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἔξεις; 1215
 ΠΗ. ἄτεκνος ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν ἀντ. γ'
 διαντλήσω πόνοὺς ἐς Αἶδαν.
 ΧΟ. μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὠλβισαν θεοί. ἀντ. β'
 ΠΗ. ἀμπτάμενα φροῦδα πάντα κεῖται
 κόμπων μεταρσίων πρόσω. 1220
 ΧΟ. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.
 ΠΗ. οὐκέτ' ἐστὶ μοι πόλις,
 σκηπτρὰ τ' ἐρρέτω τάδε,
 σὺ τ' ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
 πανώλεθρόν μ' ὄψαι πίπνοντα. 1225
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·
 τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
 θείου; κοῦραι, λεύσσετ' ἀθρήσατε·
 δαίμων ὅδε τις λευκὴν αἰθέρα
 πορθμευόμενος τῶν ἱπποβότων
 Φθίας πεδίον ἐπιβαίνει. 1230
 ΘΕΤ. Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων
 ἦκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
 μηδέν τι λίαν δυσφορεῖν παρήνεσα·
 κἀγὼ γάρ, ἦν ἄκλαυστ' ἐχρῆν τίττειν τέκνα, 1235
 ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
 Ἀχιλλέα τεκοῦσα πρῶτον Ἑλλάδος.
 ὦν δ' οὐνεκ' ἦλθον σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου.
 τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον
 θάψον πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἑσχάραν, 1240
 Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ ταφος
 φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας κερὸς·
 γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομαχὴν λέγω,
 Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
 Ἐλένω συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, 1245
 καὶ παῖδα τόνδε τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
 λελειμμένον δῆ· βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
 ἄλλον δι' ἄλλον διαπερᾶν Μολοσσίας
 εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὧδ' ἀνάστατον
 γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἄμὸν, γέρον, 1250
 Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κακέλης μέλει,

- καίπερ πεσούσης Παλλάδος προθυμία.
 σὲ δ' ὥς ἂν εἶδῃς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
 κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων 1255
 ἄθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
 κάπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
 τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεῶ·
 ἐνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα
 τὸν φίλτατον σοὶ παῖδ' ἐμοὶ τ' Ἀχιλλέα 1260
 ὅψει δόμους ναίοντα νησιωτικούς
 Αἰνυκὴν κατ' ἄκτῃν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
 ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν
 νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονὶ
 ἐλθὼν παλαιᾷς χοιράδος κοῖλον μυχόν 1265
 Σηπιάδος ἴζου· μέμνε δ' ἔστ' ἂν ἐξ ἄλλος
 λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρηίδων χορὸν
 ἐλθῶ κομιστήν σου· τὸ γὰρ πεπρωμένον
 δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζητὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
 παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ· 1270
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
 ψήφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.
 ὦ πότνι, ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
 Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
 στυγῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν. 1275
 παύσω δὲ λύπην σου κελευούσης, θεά,
 καὶ τόνδε θάψας εἰμι Πηλίου πτυχάς,
 οὔπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
 κατ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἐκ τε γενναίων χρεῶν
 δοῦναί τ' ἐς ἐσθλοῦς, ὅστις εὖ βουλευεται, 1280
 κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιθυμίαν ἔχειν,
 μηδ' εἰ ζαπλοῦτους οἴσεται φερνάς δόμοις;
 οὐ γὰρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.
 ΧΟ. πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί· 1285
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὖρε θεός.
 τοῖόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατρός τέκος,

1254

B A K X A I.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΚΛΑΜΟΣ.
ΠΕΝΘΕΥΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΓΑΥΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόνυσον οἱ προσήκοντες οὐκ ἔφασαν εἶναι θεόν· ὁ δὲ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε τὴν πρέπουσαν. ἔμμανεῖς γὰρ ἐποίησε τὰς τῶν Θηβαίων γυναῖκας, ὧν αἱ τοῦ Κάδμου θυγατέρες ἀφηγούμεναι τοὺς διασους εἰσῆγον ἐπὶ τὸν Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀγαυῆς παῖς παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἐδυσφόρει τοῖς γινομένοις καὶ τινὰς μὲν τῶν Βακχῶν συλλαβὼν ἔδησεν, ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ ἐκόντος αὐτοῦ κυριεύσαντες ἤγον πρὸς τὸν Πενθέα, 10 καὶ κείνος ἐκέλευσεν δῆσαντας αὐτὸν ἔνδον φυλάττειν, οὐ λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ πράττειν πάντα ὡς κατ' ἀνθρώπου τολμῶν. ὁ δὲ σεισμὸν ποιήσας κατέστρεψε τὰ βασίλεια, ἀγαγὼν δὲ εἰς Κιθαιρῶνα ἔπεισε τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι 15 τῶν γυναικῶν λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα· αἱ δ' αὐτὸν διέσπασαν, τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς καταρξαμένης. Κάδμος δὲ τὸ γεγονὸς καταισθόμενος τὰ διασπασθέντα μέλη συναγαγὼν τελευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς τῆς τεκούσης ἐφώρασεν χερσίν. Διόνυσος δὲ ἐπιφα- 20

νεῖς μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἐκάστῳ δὲ ἃ συμβήσεται
 διεσάφησεν ἔργοις, ἵνα μὴ λόγοις ὑπὸ τινος τῶν ἐκτὸς
 ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

5

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διώνυσος ἀποθεωθεὶς μὴ βουλομένου Πενθέως
 τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς
 τῆς μητρὸς ἀδελφὰς ἠνάγκασε Πενθέα διασπᾶσαι.
 10 ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

Β Α Κ Χ Α Ι.

- ΔΙ. Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
 Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη
 Σεμέλη λοχευθεῖς ἀστραπηφόρῳ πυρί·
 μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
 πάρειμι Δίρκης νέματ' Ἴσμηνοῦ θ' ὕδαρ. 5
 ὁρῶ δὲ μητρὸς μνήμα τῆς κεραυνίας
 τόδ' ἐγγὺς οἴκων καὶ δόμων ἐρείπια
 τυφόμενα Δίου πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
 ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
 αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε 10
 τίθησι θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
 πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυνώδει χλόη.
 λιπὼν δὲ Λυδῶν τοὺς πολυχρύσους γυῖας
 Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας 15
 Βάκτριά τε τείχη τήν τε δύσχιμον χθόνα
 Μήδων ἐπελθὼν Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα
 Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἄλμυρὰν ἄλα
 κεῖται μιγάσιν Ἑλλήσι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
 πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
 εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν, 20
 καὶ κεῖ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς

τελετάς, ἵν' εἶην ἐμφανὲς δαίμων βροτοῖς.
 πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
 ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς
 θύρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα, κίσσινον βέλος, 25
 ἐπεὶ μ' ἀδελφαὶ μητρός, ἃς ἥμισυ' ἐχρῆν,
 Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός,
 Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θυητοῦ τινος
 εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
 Κάδμον σοφίσμαθ', ὧν νιν οὔνεκα κτανεῖν 30
 Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
 τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ᾤστρον' ἐγὼ
 μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν·
 σκευὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργῶν ἐμῶν,
 καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμεῖων ὅσαι 35
 γυναῖκες ἦσαν ἐξέμνηνα δωμάτων·
 ὁμοῦ δὲ Κάδμον παισὶν ἀναμεμιγμέναι
 χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις ἦνται πέτραις.
 δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κελὶ μὴ θέλει,
 ἀτέλεστον οὔσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων, 40
 Σεμέλης τε μητρός ἀπολογήσασθαι μ' ὕπερ
 φανέντα θυητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διί.
 Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
 Πενθεῖ δίδωσι θυγατρὸς ἐκπεφυκότη,
 ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ καὶ σπονδῶν ἄπο 45
 ᾧθεῖ μ' ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμῶς μνείαν ἔχει.
 ὧν οὔνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγῶς ἐνδείξομαι
 πᾶσιν τε Θηβαίοισιν. εἰς δ' ἄλλην χθόνα,
 τὰνθ' ἐνδεθέμενος εὖ, μεταστήσω πόδα,
 δεικνὺς ἑμαυτόν· ἦν δὲ Θηβαίων πόλις 50
 ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους Βάκχας ἄγειν
 ζητῇ, συνάψω μαινάσι στρατηλατῶν.
 ὧν οὔνεκ' εἶδος θυητὸν ἀλλάξας ἔχω

μόρφην τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
 ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τρωῶλον ἔρυνα Ανδρίας, 55
 θιάσος ἐμὸς γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
 ἐκόμισα παρέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
 ἄρρεσθε τὰπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
 τύπανα, ῥέας τε μητρὸς ἐμὰ θ' εὐρήματα,
 βασιλείά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε 60
 κτυπεῖτε Πενθέως, ὥς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
 ἐγὼ δὲ Βάκχαις εἰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς
 ἐλθῶν, ἵν' εἰσί, συµμετασχῇσω χορῶν.

ΧΟ. Ἀσίας ἀπὸ γαίας στρ.
 ἱερὸν Τρωῶλον ἀμείψασα θοάξω 65
 Βρομίω* πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὐ-
 κάματον, Βάκχιον εὐαζομένα.
 τίς ὁδῶ τίς ὁδῶ; τίς ἀντ.
 μελᾶθροις; ἔκτοπος ἔστω, στόμα τ' εὐφη-
 μον ἅπας ἐξοσιούσθω· τὰ νομισθέν- 70
 τα γὰρ αἰὲλ Διόνυσον [ὑμνήσω].
 ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων
 τελετὰς θεῶν εἰδὼς στρ.
 βιοτὰν ἀγριστεύει
 καὶ διασεύεται ψυχάν, 75
 ἐν ὄρεσσι βακχεύων
 ὁσίοις καθαρμοῖσιν·
 τά τε ματρὸς μεγάλας ὄρ-
 για Κυβέλας θεμιτεύων
 ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων 80
 κισσῶ τε στεφανωθείς
 Διόνυσον θεραπεύει.
 ἴτε Βάκχαι, ἴτε Βάκχαι,

64 — 67 = 68 — 71

72 — 87 = 88 — 104

Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
 Διόνυσον κατάγουσαι 85
 Φρυγίων ἐξ ὀρέων Ἑλλάδος εἰς
 εὐφυχόρους ἀγνιάς, τὸν Βρόμιον·
 ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων 86
 λοχίαις ἀνάγκαισι
 πταμένας Διὸς βροντᾶς 90
 νηδύος ἔκβολον μάτηρ
 ἔτεκεν, λιποῦσ' αἰῶ-
 να κεραυνίᾳ πληγᾷ·
 λοχίοις δ' ἀντίκα νιν δέ-
 ξατο θαλάμοις Κρονίδας Ζεὺς· 95
 κατὰ μηρῶν δὲ καλύψας
 χρυσέαισιν συνερείδει
 περόναις κρυπτὸν ἄφ' Ἥρας.
 ἔτεκεν δ', ἀνίκα Μοῖραι
 τέλεσαν, ταυρόκερων θεὸν 100
 στεφάνωσέν τε δρακόντων
 στεφάνοις, ἔνθεν ἄγρην θυρσοφόροι
 Μαινάδες ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις.
 ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆ-
 βαι στεφανοῦσθε κισσῶ· 105
 βρύετε βρύετε χλοήρει
 μίλακι καλλικάρπῳ
 καὶ καταβακχιούσθε
 δορυὸς ἢ ἐλάτας κλάδοισι, 110
 στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
 στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
 μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὕβριστὰς
 ὀσιοῦσθ'· ἀντίκα γὰρ πᾶσα χορεύσει,
 Βρόμιος εὖτ' ἂν ἄγῃ θιάσους 115

- εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
 θηλυγενὴς ὄχλος
 ἅψ' ἰσθῶν παρὰ κερκίδων τ'
 οἰστροηθεῖς Διονύσῳ.
- ᾧ θαλάμευμα Κουρή-
 των ξάθεοί τε Κρήτας
 Διογενέτορες ἑναυλοι,
 ἔνθα τρικόνυθες ἄντροις
 βυρσότονον κύκλωμα
 τόδε μοι Κορύβαντες ἤϋρον·
 ἅνα δὲ βάκχια συντόνω
 κέρασαν ἀδυβόα Φρυγίων
 αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Πέας εἰς
 χέρα θῆκαν, κτύπον εὐάσμασι Βακχῶν·
 παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
 ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς,
 εἰς δὲ χορεύματα
 συνῆψαν τριετηρίδων,
 αἷς χαίρει Διώνυσος.
 ἦδ' οὖς ἐν οὔρεσιν, ὅταν
 ἐν θιάσῳ δρομαίων
 σεύη πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
 ἱερὸν ἐνδυτόν, ἀγρεύων
 αἶμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
 ἰέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια.
 ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
 ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἶνω, ῥεῖ δὲ με-
 λισσῶν
 νέκταρι, Συρίας δ' ὥς λιβάνου καπνός.
 ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων
 πυρσώδη φλόγα πεύκας
 ἐκ νάρθηκος αἰσσει

ἀντ. 120

125

130

135

140

145

δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας
 ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
 τρυφερόν πλόκαμον εἰς αἰθέρα δέπτων. 150
 ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
 τοιάδ'· ὦ ἴτε Βάκχαι,
 ὦ ἴτε Βάκχαι,
 Τιμόλου χρυσορόου χλιδᾶ
 μέλπετε τὸν Διόνυσον 155
 βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
 εὖ· τὸν εὖ· τὸν ἀγαλλόμεναι θεὸν
 ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε,
 λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος 160
 ἱερὸς ἱερὰ παίγματα
 βρέμῃ, σύνοχα φοιτάσιν
 εἰς ὄρος εἰς ὄρος· ἡδομένα δ' ἄρα,
 πῶλος ὅπως ἅμα ματέρει φορβάδι,
 κῶλον ἄγει ταχύπουν σκιρτήμασι Βάκχα.
 ΤΕΙ. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων 170
 Ἀγήνορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
 λιπὼν ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων τόδε.
 ἴτω τις, εἰσάγγελλε Τειρεσίας ὅτι
 ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὦν ἦκω πέρι 175
 ἅ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὦν γεραιτέρῳ,
 θύρσους ἀνάπτειν καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν
 στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.
 ΚΑ. ὦ φίλταθ', ὡς σὴν γῆρυν ἡσθόμην κλύων
 σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὦν· 180
 ἦκω δ' ἔτοιμος τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ.
 δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
 Διόνυσον ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός,
 ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν αὔξασθαι μέγαν.
 ποῦ δεῖ χορεύειν, ποῦ καθιστάναι πόδα

καὶ κραῖτα σείσαι πολίον· ἔξηγοῦ σύ μοι
 γέρων γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
 ὥς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
 θύρῳ κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως
 γέροντες ὄντες. ΤΕΙ. ταῦτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα·
 καὶ γὰρ ἤβῳ ἀπιχειρήσω χοροῖς. 190

ΚΑ. οὐκοῦν ὅχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν;
 ΤΕΙ. ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.
 ΚΑ. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
 ΤΕΙ. ὁ θεὸς ἀμοχθελὲς κεῖσε νῶν ἡγήσεται.
 ΚΑ. μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;
 ΤΕΙ. μόνοι γὰρ εὖ φρονούμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.
 ΚΑ. μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερὸς.
 ΤΕΙ. ἰδοῦ, ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χέρα.
 ΚΑ. οὐ καταφρονῶ γὰρ τῶν θεῶν θνητὸς γεγώς.
 ΤΕΙ. οὐδὲν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσι. 200

πατρίους παραδοχὰς ἄς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
 κεκτήμεθ', οὐδεὶς αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,
 οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὔρηται φρενῶν.
 ἔρεῖ τις ὥς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
 μέλλων χορεύειν κραῖτα κισσώσας ἐμόν. 205

οὐ γὰρ διήροχ' ὁ θεὸς εἴτε τὸν νέον
 εἰ χορὴ χορεύειν εἴτε τὸν γεραίτερον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
 κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν αὐξέσθαι θέλει.

ΚΑ. ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὄρας,
 ἐγὼ προφήτης σοὶ λόγων γενήσομαι.
 Πενθεὺς πρὸς οἶκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾶ
 Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
 ὥς ἐπτόηται· τί ποτ' ἔρεῖ νεώτερον; 210

ΠΕ. ἐκδημος ὦν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός,
 κλύω δὲ νεοχμὰ τῆνδ' ἀνὰ πτόλιν κακά. 215

γυναικας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι
 πλασταῖσι βακχεῖαισιν, ἐν δὲ δασκίοις
 ὄρεσι θοάξειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
 Διόνυσον ὅστις ἔστι τιμώσας χοροῖς· 220
 πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἐστάναι
 κρατήρας, ἄλλην δ' ἄλλος' εἰς ἐρημίαν
 πτώσουσας εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
 πρόφασιν μὲν ὥς δὴ Μαινάδας θυοσκόους,
 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου. 225
 ὅσας μὲν οὖν εἰληφα, δεσμίους χέρας
 σῶζονσι πανδημοῖσι πρόσπολοι στέγαις·
 ὅσαι δ' ἄπεισιν; ἐξ ὅρους θηράσομαι,
 Ἰνώ τ' Ἀγαθήν θ' ἥ μ' ἔτι κτ' Ἐχίονι,
 Ἀκταϊονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω. 230
 καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν ἄρκυσι
 παύσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα.
 λέγουσι δ' ὥς τις εἰσελήλυθε ξένος
 γόης ἐπωδὸς Αὐδίας ἀπὸ χθονός,
 ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐόσμοις κομῶν, 235
 οἰνωπός, ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
 ὃς ἡμέρας τε κεύφρόνας συγγίγνεται
 τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν.
 εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
 παύσω κτυποῦντα θύρσον ἀνασελόντά τε 240
 κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν.
 ἐκεῖνος εἰναί φησι Διόνυσον θεόν,
 ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφθαι Διός,
 ὃς ἐκφυγοῦται λαμπάσιν κεραυνίαις
 σὺν μητρί, Δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο. 245
 ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια,
 ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἔστιν ὁ ξένος;
 ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον

ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὄρω
 πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων, 250
 νάρθηκι βακχεύοντ' ἀναινόμει [πάτερ]
 τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχον.
 οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
 θύρσου μεθήσεις χεῖρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
 σὺ ταῦτ' ἐπεισας, Τειρεσία· τόνδ' αὖ θέλεις 255
 τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρειν νέον
 σκοπεῖν πτερωτοὺς ἀμπύρων μισθοὺς φέρειν.
 εἰ μὴ σε γῆρας πολὺν ἐξεργύετο,
 καθῆσ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
 τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γάρ 260
 ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
 οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.
 τῆς δυσσεβείας· ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
 Κάδμου τε τὸν σπείραντα γηγενῇ στάχυν;
 Ἐχίονος δ' ὦν παῖς καταισχύνεις γένος; 265
 ΤΕΙ. ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
 καλὰς ἀφορμάς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν·
 σὺ δ' εὐτροχὸν μὲν γλῶσσαν ὥς φρονῶν ἔχεις,
 ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐνείσι σοι φρένες.
 θρασὺς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ 270
 κακὸς πολίτης γίγνεται νοῦν οὐκ ἔχων.
 οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος οὐδὲν διαγελᾷς,
 οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξείπειν ὅσος
 καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γάρ, ὦ νεανία,
 τὰ προῦτ' ἐν ἀνθρώποισι· Δημήτηρ θεά· 275
 γῆ δ' ἐστίν, ὄνομα δ' ὁπότερον βούλει κάλει·
 αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς·
 ὅς δ' ἤλθεν ἐπὶ τὰντίπαλον ὁ Σεμέλης γόνος
 βότρυος ὑγρὸν πῶμ' εὗρε κείσθηνέγκατο
 θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς 280

λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου βοῆς,
 ὕπνου τε λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν
 δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
 οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς,
 ὥστε διὰ τοῦτον τὰ γὰρ ἀνθρώπους ἔχειν. 285
 καὶ καταγελαῖς νιν, ὥς ἐνεργάφη Διὸς
 μηρῶ; διδάξω σ' ὥς καλῶς ἔχει τόδε.
 ἐπεὶ νιν ἤρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
 Ζεὺς, εἰς δ' Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν, θεὸν
 Ἥρα νιν ἤιδε' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ. 290
 Ζεὺς δ' ἀντεμνηχανήσαθ' οἷα δὴ θεός.
 ῥήξας μέρος τι τοῦ χθονὶ ἐγκυκλουμένου
 αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' Ὀμηρον ἐκδιδοῦς
 Διόνυσον Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
 βροτοὶ τραφήναι φασιν ἐν μηρῶ Διός, 295
 ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεῶν θεός
 Ἥρα ποθ' ὠμήρευσσε, συνθέντες λόγον.
 μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
 καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·
 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς, 300
 λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμνηνότες ποιεῖ.
 Ἀρεῶς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά·
 στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα κἀπὶ τάξεσι
 φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θιγεῖν·
 μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα. 305
 ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσι πετραις
 πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρουρον πλάκα,
 πάλλουντα καὶ σείοντα Βακχεῖον κλάδον,
 μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πιθοῦ·
 μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναιμι ἀνθρώποις ἔχειν, 310
 μηδ' ἦν δοκῆς μέν, ἣ δὲ δόξα σου νοσεῖ,
 φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου

καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κᾶρα.
 οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
 γυναικας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει 315
 τὸ σωφρονεῖν ἐνεστιν εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ.
 τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
 οὐσ' ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
 ὄρᾳς, σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφροστώσιν πύλαις 319
 πολλοί, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις·
 κᾶκεῖνος, οἶμαι, τέρεται τιμώμενος.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾶς,
 κισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
 πολιά ξυνωρίς, ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
 κοῦ θεομαχῆσω σῶν λόγων πεισθεῖς ὑπο. 325
 μαίνει γὰρ ὥς ἄλγιστα, κοῦτε φαρμάκοις
 ἄκη λάβοις ἄν, οὐτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.
 ΧΟ. ᾧ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ κατασχύνεις λόγοις,
 τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.
 ΚΑ. ᾧ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνευσεν· 330
 οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
 νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
 κεί μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὥς σὺ φῆς,
 παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδον καλῶς
 ὥς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν, 335
 ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῇ.
 ὄρᾳς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
 ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες ἄς ἐθρέφατο
 διεσπάσαντο, κρείσσον' ἐν κυναρίαις
 Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν. 340
 ὃ μὴ πάθῃς σὺ, δεῦρό σου στέψω κᾶρα
 κισσῶ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδον.
 ΠΕ. οὐ μὴ προσοίσῃς χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰῶν,
 μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί;

- τῆς σῆς ἀνοίας τένδε τὸν διδάσκαλον 345
 δίκην μέτειμι. στειχέτω τις ὥς τάχος,
 ἔλθων δὲ θάκουσ τοῦδ' ἵν' οἶωνοσκοπεῖ
 μοχλοῖς τριαίνου κἄν᾽ αὐτρεψον ἔμπαλιν,
 ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
 καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθεες. 350
 μάλιστα γάρ νιν δῆξομαι δράσας τάδε.
 οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες ἐξιχνεύσατε
 τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
 καινὴν γυναιξὶ καὶ λέχη λυμαίνεται.
 κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε 355
 δεῦρ' αὐτόν, ὥς ἂν λευσίμου δίκης τυχῶν
 θάνη πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδῶν.
- ΤΕΙ. ὦ σχέτλι', ὥς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἰ λόγων.
 μέμνηας ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
 στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἄξαιτώμεθα 360
 ὑπέρ τε τούτου καίπερ ὄντος ἀγρίου
 ὑπέρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μηδὲν νέον
 δρᾶν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα·
 πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμόν, κἀγὼ τὸ σόν·
 γέροντε δ' αἰσχυρὸν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως. 365
 τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
- Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
 τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
 τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.
 ΧΟ. Ὅσα πότνα θεῶν, 370
 Ὅσα δ' ἂ κατὰ γᾶν
 χρυσέαν πτέρυγα φέρεις,
 τάδε Πενθέως αἰεῖς;
 αἰεῖς οὐχ ὅσταν
 ὕβριν εἰς τὸν Βρόμιον, 375

τὸν Σεμέλας τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις
 εὐφροσύναις δαίμονα πρῶ-
 τον μακάρων; ὃς τὰδ' ἔχει,
 διασεύειν τε χοροῖς
 μετὰ τ' αὐλοῦ γελάσαι 380
 ἀποπαῦσαι τε μερίμνας,
 ὁπότεν βότρυος ἔλθῃ
 γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν,
 κισσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
 ἀνδράσι κρατῆρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ. 385
 ἀχαλίνων στομάτων
 ἀντ.
 ἀνόμον' τ' ἀφροσύνας
 τὸ τέλος δυστυχία·
 ὃ δὲ τὰς ἡσυχίας
 βίोटος καὶ τὸ φρονεῖν 390
 ἀσάλευτόν τε μένει
 καὶ συνέχει δώματα· πόρσω γὰρ ὅμως
 αἰθέρα ναίοντες ὁρῶ-
 σιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι.
 τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία 395
 τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.
 βραχὺς αἰὼν· ἐπὶ τούτῳ
 δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
 τὰ παρόντ' οὐχὶ φέροι.
 μαινομένων δ' οἶδε τρόποι 400
 καὶ κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.
 ἰκοίμαν ποτὶ Κύπρον,
 στρ.
 νᾶσον τὰς Ἀφροδίτας,
 ἐν ᾗ θελξίφρονες νέμον-
 ται θνατοῖσιν Ἑρωτες, 405
 χθόνα δ' ἂν ἑκατόστομοι

- βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ
 καρπίζουσιν ἄνομβρον.
 ποῦ δ' ἅ καλλιστενομένα
 Πιερίᾳ μούσειος ἔδρα, 410
 σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου;
 ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε Βρόμιε,
 προβακχῆις δαῖμον.
 ἐκεῖ Χάριτες, ἐκεῖ δὲ Πόθος·
 ἐκεῖ δὲ Βάκχαις θέμις ὀργιάζειν. 415
 ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς
 αὐτ.
 χαίρει μὲν θαλάισιν,
 φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-
 ρήναν, κουροτρόφον θεάν.
 420
 ἴσα δ' εἷς τε τὸν ὄλβιον
 τὸν τε χεῖρονα δῶκ' ἔχειν
 οἴνου τέρψιν ἄλυπον·
 μισεῖ δ' ὧ μὴ ταῦτα μέλει,
 κατὰ φάος νύκτας τε φίλας 425
 εὐαίωνα διαζῆν·
 σοφὸν δ' ἀπέχειν πρᾶπίδα φρένα τε
 περισσωὺν παρὰ φωτῶν.
 τὸ πλῆθος ὅ τι τὸ φανυλότερον 430
 ἐνόμισε χορηαί τε, τὸδ' ἂν δεχοίμαν.
 ©Ε Πενθεῦ, πάρεσμεν τήνδ' ἄγρᾳν ἡγρευνότες
 ἐφ' ἣν ἐπεμψας, οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν. 435
 ὁ θῆρ δ' ὅδ' ἡμῖν προῶος οὐδ' ὑπέσπασε
 φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
 οὐδ' ὠχρὸς οὐδ' ἥλλαξεν οἰνωπὸν γένυν,
 γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο
 ἔμενέ τε, τοῦμόν εὐπετὲς ποιούμενος. 440
 κἀγὼ δι' αἰδοῦς εἶπον· ὦ ξέν', οὐχ ἑκὼν
 ἄρω σε, Πενθέως δ' ὅς μ' ἐπεμψ' ἐπιστολαῖς.

- ἄς δ' αὖ σὺ Βάκχας εἶρξας, ἄς συνήρπασας
 κᾶθησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέργης,
 φροῦδαί γ' ἐκείναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας 445
 σκιρτῶσι Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν·
 αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη πεδῶν,
 κληῖδες τ' ἀνῆκαν θύρετ' ἄνευ θνητῆς χειρός.
 πολλῶν δ' ὄδ' ἀνὴρ θαυμάτων ἦκει πλέως
 εἰς τάσδε Θήβας· σοὶ δὲ τᾶλλα χορὴ μέλειν. 450
 ΠΕ. μαίνεσθε χεῖρον τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὦν
 οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
 ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένη,
 ὥς εἰς γυναικας, ἐφ' ὅπερ εἰς Θήβας πάρει·
 πλόκαμός τε γὰρ σου ταναός οὐ πάλης ὕπο, 455
 γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
 λευκὴν δὲ χροιάν εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
 οὐχ ἡλίον βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
 τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος. 460
 ΔΙ. οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥάδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
 τὸν ἀνθεμῶδη Τρωῶλον οἶσθ' ἅπου κλύων.
 ΠΕ. οἶδ', ὅς τὸ Σάρδεων ἄστρ' περιβάλλει κύκλῳ.
 ΔΙ. ἐντεῦθεν εἰμι, Ἀνδρία δέ μοι πατρίς.
 ΠΕ. πόθεν δὲ τελευτὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; 465
 ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.
 ΠΕ. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίττει θεούς;
 ΔΙ. οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ξενῆσας γάμοις.
 ΠΕ. πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὄμ' ἠνάγκασεν;
 ΔΙ. ὄρων ὄρωντα, καὶ δίδωσιν ὄργια. 470
 ΠΕ. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίνα ἰδέαν ἔχοντά σοι;
 ΔΙ. ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.
 ΠΕ. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;
 ΔΙ. οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.

- ΠΕ. εὖ τοῦτ' ἐκίβδηλευσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω. 475
 ΔΙ. ἀσεβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.
 ΠΕ. τὸν θεὸν ὀρᾶν γὰρ φῆς σαφῶς, ποίος τις ἦν;
 ΔΙ. ὁποῖος ἦθελ'· οὐκ ἐγὼ τασσον τόδε.
 ΠΕ. τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὖ, κοῦδὲν λέγων.
 ΔΙ. δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὖ φρονεῖν. 480
 ΠΕ. ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ' ἄγων τὸν δαίμονα;
 ΔΙ. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.
 ΠΕ. φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολὺ.
 ΔΙ. τάδ' εὖ γε μάλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
 ΠΕ. τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς; 485
 ΔΙ. νύκτωρ τὰ πολλὰ· σεμνότητ' ἔχει σκότος.
 ΠΕ. τοῦτ' εἰς γυναικας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.
 ΔΙ. κὰν ἡμέρα τό γ' αἰσχροὺν ἐξεύροι τις ἄν.
 ΠΕ. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
 ΔΙ. σὲ δ' ἀμαθίας γε κάσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν. 490
 ΠΕ. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος κοῦκ ἀγύμναστος λόγων.
 ΔΙ. εἴφ' ὅ τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;
 ΠΕ. πρῶτον μὲν ἄβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
 ΔΙ. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
 ΠΕ. ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χερσίν. 495
 ΔΙ. αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.
 ΠΕ. εἰρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
 ΔΙ. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
 ΠΕ. ὅταν γε καλέσης αὐτὸν ἐν Βάκχαις σταθείς.
 ΔΙ. καὶ νῦν ἂ πάσχω πλησίον παρὼν ὀρᾶ. 500
 ΠΕ. καὶ ποῦ ᾖστιν; οὐ γὰρ φανερός ὄμμασιν γ' ἐμοῖς.
 ΔΙ. παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβῆς αὐτὸς ὦν οὐκ εἰσορᾷς.
 ΠΕ. λάξυσθε, καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.
 ΔΙ. αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σῶφροσιν.
 ΠΕ. ἐγὼ δὲ δεῖν γε κυριώτερος σέθεν. 505
 ΔΙ. οὐκ οἶσθ' ὅ τι ζῆς οὐδ' ὀρᾷς ἐθ' ὅστις εἰ.

- ΠΕ. Πενθεὺς Ἀγαύης παῖς, πατρός δ' Ἑχέονος.
 ΔΙ. ἐνδυστυχῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
 ΠΕ. χώρει· καθείρξαι αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
 φάτναισιν, ὥς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας. 510
 ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ' ἄς ἄγων πάρει
 κακῶν συνεργοὺς ἢ διεμπολήσομεν
 ἢ χεῖρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπους
 πάνσας, ἐφ' ἱστοῖς δμωίδας κεκτῆσομαι.
 ΔΙ. στείχοιμ' ἄν· ὅ τι γὰρ μὴ χρεῶν, οὔτοι χρεῶν 515
 παθεῖν. ἀτὰρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
 μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
 ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν κείνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις.
 ΧΟ. * * * * * στρ.
 Ἀχελῷου θυγάτερ,
 ποτνὶ εὐπάρθενε Δίρκα, 520
 σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς
 τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
 ὅτε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἄ-
 θανάτου Ζεὺς ὁ τεκὼν ἦρ-
 πασέ νιν, τὰδ' ἀναβοάσας· 525
 ἴθι, Διδύραμβ', ἐμὴν ἄρ-
 σενα τάνδε βᾶδι νηδύν·
 ἀναφαίνω σε τόδ', ὦ Βάκ-
 χιε, Θήβαις ὀνομάζειν.
 σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα, 530
 στεφανηφόρους ἀπωθεῖ
 διάσους ἔχουσάν ἐν σοί.
 τί μ' ἀναίνει; τί με φεύγεις;
 ἔτι ναὶ τὰν βοτρυνώδη
 Διονύσον χάριν οἶνας 535
 ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει.

οἶαν οἶαν ὄργαν
 ἀναφαίνει χθόνιον
 γένος ἐκφύς τε δράκοντός
 ποτε Πενθεύς, ὃν Ἐχίων
 ἐφύτευσε χθόνιος,
 ἀγριωπὸν τέρας, οὐ φῶ-
 τα βρότειον, φόνιον δ' ὦσ-
 τε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς·
 ὃς ἐμὲ βρόχοισι τὰν τοῦ
 Βρομίου τάχα ξυνάψει,
 τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δώ-
 ματος ἥδη διασώταν
 σκοτίαισι κρυπτὸν εἰρκταῖς.
 ἔσορᾷς τὰδ', ὦ Διὸς παῖ
 Διόνησε, σοὺς προφήτας
 ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;
 μόλε, χρυσῶπα τινάσσων,
 ἄνα, θύρσον κατ' Ὀλυμπον,
 φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχε·
 πόθι Νύσης ἄρα τᾶς θη-
 ροτρόφου θυρσοφορεῖς
 διασους, ὦ Διόνυσ', ἣ
 κορυφαῖς Κωρυκίαις;
 τάχα δ' ἐν τοῖς πολυδένδρεσ-
 σιν Ὀλύμπου θαλάμοις, ἔν-
 θα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων
 σύναγεν δένδρεα Μούσαις,
 σύναγεν θῆρας ἀγρώτας.
 μάκαρ ὦ Πιερί·
 σέβεται σ' Εὐνιος, ἥξει
 τε χορεύσων ἅμα βακχεύ-
 μασι, τὸν τ' ὠκυρόαν

ἀντ.

540

545

550

• 555

560

565

διαβὰς Ἀξιὸν εἰλίσ-
 σομένης Μαινάδας ἄξει,
 570
 Ἀνδρίαν τε, τὸν [τᾶς] εὐδαιμονίας
 βροτοῖς ὀλβοδόταν
 πατέρα τε, τὸν ἔκλυον
 εὐιππον χώραν ὕδασι
 καλλίστοισι λιπαίνειν.
 575

ΔΙ. ἰώ,
 κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' αὐδᾶς,
 ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.
 ΧΟ. τίς ὅδε, τίς πόθεν ὁ κέλαδος ἀνά μ' ἐκάλεσεν
 Εὐίου;
 ΔΙ. ἰὼ ἰώ, πάλιν αὐδῶ,
 580
 ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ δέσποτα δέσποτα,
 μόλε νυν ἡμέτερον εἰς
 θίασον, ὦ Βρόμιε Βρόμιε.
 πέδου χθονὸς ἔνοσι πότνια.
 585
 ᾠ ᾠ,
 τάχα τὰ Πενθέως
 μέλαθρα διατινάσσεται πεσήμασιν.
 ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα
 σέβετε νιν. σέβομεν ὦ.
 590

ἴδετε τὰ λάινα [κίονιν] ἔμβολα
 διάδρομα τάδε·
 Βρόμιος ἀλαλάσσεται στέγας ἔσω.
 ΔΙ. ἅπτε κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα·
 σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.
 595

ΧΟ. ᾠ ᾠ,
 πῦρ οὐ λεύσσεις οὐδ' ἀνγάζει
 Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον, ἅν
 ποτε κεραυνόβολος ἔλιπε φλόγα

Δίου βροντᾶς;

δίκετε πεδόσε δίκετε τρομερὰ

600

σώματα, Μαινάδες·

ὁ γὰρ ἄναξ ἄνω κάτω τιθεῖς ἐπεισι

μέλαθρα τάδε Διὸς γόνος.

ΔΙ. βάρβαροι γυναικες, οὕτως ἐκπεπληγμένοι φόβῳ
πρὸς πέδῳ πεπτώκατ'; ἥσθησθ', ὡς εἴοικε, Βακ-

χίου

605

[διατινάξαντος δῶμα Πενθέως· ἀλλ' ἐξανίστατε
σῶμα καὶ θαρσεῖτε σάρκας ἐξαμείψασαι τρόμον].

ΧΟ. ᾧ φάος μέγιστον ἡμῖν εὐλοῦ βακχεύματος,
ὡς ἐσεῖδον ἄσμενῃ σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.

ΔΙ. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ', ἥνικ' εἰσεπεμπόμην, 610
Πενθέως ὡς εἰς σκοτεινὰς ὀρκίαντας πεσούμενος;

ΧΟ. πῶς γὰρ οὐ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς
τύχοις;

ἀλλὰ πῶς ἡλευθερώθης ἀνδρὸς ἀνοσίλου τυχών;

ΔΙ. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἑμαυτὸν ῥαδίως ἄνευ πόνου.

ΧΟ. οὐδέ σου συνῆψε χεῖρα δεσμίουσιν ἐν βρόχοις; 615

ΔΙ. ταῦτα καὶ καθύβρις' αὐτόν, ὅτι με δεσμεύειν
δοκῶν

οὐτ' ἐθιγεν οὐθ' ἥψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβό-
σκετο.

πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὐρών, οὐ καθεῖρξ' ἡμᾶς
ἄγων,

τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς
ποδῶν,

θυμὸν ἐκπνέων, ἰδρωῖτα σώματος στάζων ἄπο, 620
χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρῶν
ἥσυχος θάσσω ἐλευσσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνῆψ'· ὁ δ' ὡς ἐσεῖδε, δῶματ' αἰθεσθαι δοκῶν

ἦσσι' ἐκεῖσε κατ' ἐκεῖσε, δμῶσιν Ἀχελῶον φέ-
ρειν 625

ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην πουῶν.
διαμεθεῖς δὲ τόνδε μόχθον, ὥς ἐμοῦ πεφρευγότες,
ἵεται ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας δόμων ἔσω.
καὶ δ' ὁ Βρόμιος, ὥς ἐμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω,
φάσμι' ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τοῦθ' ὠρμη-
μένος 630

ἦσσε κακένυται φαιεννὸν αἰθέρ', ὥς σφάζων ἐμέ.
πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τὰδ' ἄλλα Βάκχιος λυμαί-
νεται·

δῶματ' ἔρρηξεν χαμᾶζε· συντεθράννεται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμούς· κόπου
δ' ὑπο

διαμεθεῖς ξίφος παρεῖται. πρὸς θεὸν γὰρ ὦν
ἀνῆρ 635

εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησ'· ἥσυχος δ' ἐκβὰς ἐγὼ
δωμάτων ἦκα πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.
ὥς δέ μοι δοκεῖ, ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω,
εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἦξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων
ἔρεε;

ῥαδίως γὰρ αὐτὸν οἶσῶ, καὶ πνέων ἔλθῃ μέγα. 640
πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σῶφρον' εὐορρη-
σίαν.

ΠΕ. πέπονθα δεινὰ· διαπέφρευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα ἔα·

ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος 645
φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;

ΔΙ. στήσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθεθ' ἥσυχον πόδα.

ΠΕ. πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾶς;

ΔΙ. οὐκ εἶπον ἢ οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει μέ τις;

- ΠΕ. τίς; τοὺς λόγους γὰρ εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί. 650
 ΔΙ. ὃς τὴν πολύβοτον ἄμπελον φύει βροτοῖς.
 ΠΕ. ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.
 ΔΙ. * * * * *
- ΠΕ. κλῆειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
 ΔΙ. τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουσι καὶ τείχη θεοί;
 ΠΕ. σοφὸς σοφὸς σύ, πλὴν ἂν δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 655
 ΔΙ. ἂν δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔργῳ ἔφην σοφός.
 κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,
 ὃς ἐξ ὅρου πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·
 ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φρεξοῦμεθα.
- ΑΓΓ. Πενθεῦ κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός, 660
 ἦκω Κιθαιρῶν ἐκλιπών, ἵν' οὔποτε
 λευκῆς χιόνος ἀνείσαν εὐαγεῖς βολαί.
- ΠΕ. ἦκεις δὲ ποίαν προστιθεῖς σπουδὴν λόγον;
 ΑΓΓ. Βάκχας ποτνιαδὰς εἰσιδών, αἰ τῆσδε γῆς
 οἷστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν, 665
 ἦκω φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρήζων, ἄναξ,
 ὥς δεινὰ δρῶσι θανμάτων τε κρείσσονα.
 θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παρρησίᾳ
 φράσω τὰ κείθεν ἢ λόγον στειλώμεθα·
 τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ, 670
 καὶ τοῦξυθύμου καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
- ΠΕ. λέγ', ὥς ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάγτως ἔσει·
 ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα Βακχῶν πέρι,
 τοσῶδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας 675
 γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.
- ΑΓΓ. ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
 μόσχων ὑπεξήκριζον, ἡνίχ' ἥλιος
 ἀκτίνας ἐξίησι θερμαίνων χθόνα.

ὄρω δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν, 680
 ὧν ἡρχ' ἐνὸς μὲν Αὐτονόη, τοῦ δευτέρου
 μήτηρ Ἀγαυή σή, τρίτου δ' Ἴνὸ χοροῦ.
 εὖδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
 αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,
 αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κᾶρα 685
 εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὥς σὺ φῆς
 ὠνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ
 θηρῶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠνεμωμένας.
 ἡ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσαις
 σταθεῖσα Βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας, 690
 μυκῆμαθ' ὥς ἤκουσε κεροφόρων βοῶν.
 αἱ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον
 ἀνῆξαν ὄρθαι, θαυμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
 νέαι παλαιαὶ παρθένοι τ' ἐτ' ἄζυγες.
 καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας 695
 νεβρίδας τ' ἀνestsείλανθ' ὕσαισιν ἁμμάτων
 σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορᾶς
 ὄφρσι κατεξώσαντο λιχμῶσιν γένυν.
 αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων
 ἀγρίους ἔχουσai λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα, 700
 ὅσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι
 βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
 στεφάνους δρυὸς τε μίλακός τ' ἀνθισφόρου.
 θύρσον δέ τις λαβοῦσ' ἐπαισεν εἰς πέτρην,
 ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς· 705
 ἄλλη δὲ νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς,
 καὶ τῇδε κρήνην ἔξανηκ' οἴνου θεός·
 ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρήν,
 ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα
 γάλακτος ἐσμούςνους εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων 710
 θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.

ὥστ' εἰ παρῆσθαι, τὸν θεὸν τὸν νῦν φέγεις
 εὐχαΐσιν ἂν μετῆλθες εἰσιδὼν τάδε.
 ξυνήλθομεν δὲ βουκόλοι καὶ ποιμένες,
 κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν, 715
 ὥς δεινὰ δρωῶσι θαυμάτων τ' ἐπάξια·
 καὶ τις πλάνης κατ' ἄστν καὶ τρίβων λόγων
 ἔλεξεν εἰς ἅπαντας· ὦ σεμνὰς πλάκας
 ναίοντες ὁρέων, θέλετε θηρασώμεθα
 Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκ βακχευμάτων 720
 χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὐ δ' ἡμῖν λέγειν
 ἔδοξε, θάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβαις
 κρύψαντες αὐτούς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην
 ὥραν ἐκίνουν θυρόσον εἰς βακχεύματα,
 Ἰακχον ἀθρόφ' στόματι τὸν Διὸς γόνον 725
 Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβάκχευ' ὄρος
 καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμφ.
 κυρεῖ δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρωσκουσά μου·
 κἀγὼ ἔξεπήδησ' ὥς συναρπάσαι θέλων,
 λόχμην κενώσας ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας. 730
 ἥ δ' ἀνεβόησεν· ὦδρομάδες ἐμαὶ κύνες,
 θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ'· ἀλλ' ἔπεσθέ μοι,
 ἔπεσθε θυρόσοις διὰ χειρῶν ὠπλισμένοι.
 ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
 Βακχῶν σπαραγμόν, αἱ δὲ νεμομέναις χλόην 735
 μόσχους ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
 καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὐθιγλον πόριν
 μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χειροῖν ἄκμαῖς,
 ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν.
 εἶδες δ' ἂν ἢ πλεῦρ' ἢ δόχλην ἐμβασιν 740
 ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστά δὲ
 ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι.
 ταῦροι δ' ὑβρίζονται κτεῖς κέρας θυμούμενοι

τὸ πρόσθεν ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων. 745

θάσσουν δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ
ἢ σὺ ξυνάφαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
πεδίῳ ὑποτάσεις, αἶ παρ' Ἀσωποῦ ῥοαῖς
εὐκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίων στάχυν, 750

Ἰστιάς τ' Ἐρυθράς θ', αἶ Κιθαιρῶνος λέπας
νέριθεν κατωκήκασιν, ὥστε πολέμιοι
ἐπεισπεσοῦσαι πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
διέφερον· ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα,
ὀπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὑπο 755

προσείχετ' οὐδ' ἐπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκός, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεν. οἱ δ' ὀργῆς ὑπο
εἰς ὀπλ' ἐχώρουν φερόμενοι Βακχῶν ὑπο·
οὔπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἄναξ. 760

τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ἥμασσε λογχωτὸν βέλος,
κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανιεῖσαι χειρῶν
ἐτραυμάτιζον κάπενώτιζον φρυγῇ
γυναιῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα, 765

κρήνας ἐπ' αὐτάς αἷς ἀνῆλ' αὐταῖς θεός.
νύψαντο δ' αἶμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηγίδων
γλώσση δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χροός.
τὸν δαίμον' οὖν τόνδ' ὅστις ἔστ', ὦ δέσποτα,
δέχου πόλει τηῇδ', ὥς τὰ τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας, 770

κάκεινός φασιν αὐτόν, ὥς ἐγὼ κλύω,
τὴν πανσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις
οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἐτι.

ΧΟ. ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἐλευθέρους 775

εἰς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται·
Διόνυσος ἦσσαν οὐδενὸς θεῶν ἔφν.

ΠΕ. ἦδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ὑφάπτεται
ὑβρισμα Βακχῶν, ψόγος ἐς Ἑλλήνας μέγας.
ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖχ' ἐπ' Ἠλέκτρας ἰὼν 780
πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἔππων τ' ἀπαντῶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι καὶ τόξων χερσὶ
ψάλλουσι νευράς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
Βάκχαισιν· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε, 785
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἃ πάσχομεν.

ΔΙ. πείθει μὲν οὐδέν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
οὐ φημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται 790
κινουῦντα Βάκχας εὐίων ὄρων ἄπο.

ΠΕ. οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγῶν
σώσει τόδ'· ἢ σοὶ ἄλιν ἀναστρέψω δίκην.

ΔΙ. θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ. 795

ΠΕ. θύσω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξια,
πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρωῶνος πτυχαῖς.

ΔΙ. φευξείσθε πάντες· καὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀσπίδας
θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.

ΠΕ. ἀπόρρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ, 800
ὃς οὔτε πάσχων οὔτε δρῶν σιγήσεται.

ΔΙ. ὦ τᾶν, ἔτ' ἔστιν εὖ καταστῆσαι τάδε.

ΠΕ. τί δρῶντα; δουλεῖοντα δουλείαις ἐμαῖς;

ΔΙ. ἐγὼ γυναικας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.

ΠΕ. οἴμοι· τόδ' ἦδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ. 805

ΔΙ. ποῖόν τι, σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς;

ΠΕ. ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' αἰεὶ.

- ΔΙ. καὶ μὴν ξυνεθέμην τοῦτό γ', ἴσθι; τῷ θεῷ.
 ΠΕ. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὄπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.
 ΔΙ. ᾄ· 810
 βούλει σφ' ἐν ὕρεσι συγκαθημένους ἰδεῖν;
 ΠΕ. μάλιστα, μυρλόν γε δούς χρυσοῦ σταθμόν.
 ΔΙ. τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
 ΠΕ. λυπρῶς νυν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξωνωμένους.
 ΔΙ. ὅμως δ' ἰδοὺς ἂν ἡδέως ἄ σοι πικρά; 815
 ΠΕ. σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.
 ΔΙ. ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, καὶν ἔλθῃς λάθρα.
 ΠΕ. ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξείπας τάδε.
 ΔΙ. ἄρωμεν οὖν σε κάπιχειρήσεις ὁδῷ;
 ΠΕ. ἄγ' ὥς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σοι φθονῶ. 820
 ΔΙ. στεῖλαι νυν ἄμφι χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
 ΠΕ. τί δὴ τόδ'; εἰς γυναικας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
 ΔΙ. μή σε κτάνωσιν, ἣν ἀνὴρ ὀφθῆς ἐκεῖ.
 ΠΕ. εὖ γ' εἶπας αὐτὸ καὶ τις εἴ πάλαι σοφός.
 ΔΙ. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε. 825
 ΠΕ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἃ σὺ με νουθετεῖς καλῶς;
 ΔΙ. ἐγὼ στελῶ σε δωμάτων εἰσω μολῶν.
 ΠΕ. τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδῶς μ' ἔχει.
 ΔΙ. οὐκέτι θεατῆς Μαινάδων πρόθυμος εἶ;
 ΠΕ. στολήν δὲ τίνα φῆς ἄμφι χρωτὶ ἐμὸν βαλεῖν; 830
 ΔΙ. κόμην μὲν ἐπὶ σῶ κρατὶ ταυαὸν ἔκτενῶ.
 ΠΕ. τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;
 ΔΙ. πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρα δ' ἔσται μίτρα.
 ΠΕ. ἦ καὶ τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
 ΔΙ. θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας. 835
 ΠΕ. οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολήν.
 ΔΙ. ἀλλ' αἷμα θήσεις συμβαλὼν Βάκχαις μάχην.
 ΠΕ. ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπὴν.
 ΔΙ. σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρῶν κακᾶ.

- ΠΕ. καὶ πῶς δι' ἄστεως εἰμι Καδμείους λαθών; 840
- ΔΙ. ὁδοὺς ἐρήμους ἱμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
- ΠΕ. πᾶν κρεῖσσον ὥστε μὴ γ' ἡγεῖσθαι Βάκχας ἐμοί.
ἐλθών γ' ἐς οἴκους ἂν δοκῇ βουλευέσθαι.
- ΔΙ. ἔξεστι· πάντῃ τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.
- ΠΕ. στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι 845
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλευέμασιν.
- ΔΙ. γυναικες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται· 848
ἦξει δὲ Βάκχας, οὗ θανάτων δώσει δίκην. 847
- Διώνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἰ πρόσω,
τισῶμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν, 850
ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὥς φρονῶν μὲν εὖ
οὐ μὴ θελήσῃ θῆλυν ἐνδύναϊ στολήν,
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.
χρηῖζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεως 855
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρίν, αἷσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ' εἰμι κόσμον ὄνπερ εἰς Αἶδον λαβὼν
ἀπεισι μητρὸς ἐκ χειρὶν κατασφαγείς,
Πενθεὶ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διώνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς 860
δεινότητος, ἀνθρώποισι δ' ἡπιώτατος.
- ΧΟ. ἄρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς στρ.
θῆσω ποτὲ λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύουσα, δέραν
εἰς αἰθέρα δροσερὸν 865
ῥίπτουσ', ὥς νεβρὸς χλοεραῖς
ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς,
ἡνίκ' ἂν φοβεράν φύγῃ
θῆραν ἔξω φυλακᾶς
εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων, 870

- θωύσσων δὲ κυναγέτας
 συντείνῃ δρόμημα κυνῶν·
 μόχθοις τ' ὠκυδρόμοις τ' ἀέλ-
 λαις θρώσκει πεδῖον
 παραποτάμιον, ἡδομένα
 βροτῶν ἐρημίαις 875
 σκιαροκόμου τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; 880
 ὅ τι καλὸν φίλον αἰεί.
 ὀρμαῖται μόλις, ἀλλ' ὅμως
 ἀντ.
 πιστὸν τό [γε] θεῖον
 σθένος· ἀπευθύνει δὲ βροτῶν
 τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν 885
 τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν
 αὖξοντας σὺν μαινομένα δόξα.
 κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
 δαρὸν χρόνου πόδα καὶ
 θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον. οὐ 890
 γὰρ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων
 γινώσκειν χορὴ καὶ μελετᾶν.
 κούφα γὰρ δαπάνα νομί-
 ξειν ἰσχὺν τόδ' ἔχειν,
 ὅ τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
 τό τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ 895
 νόμιμον αἰεὶ φύσει τε πεφυκός.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; 900

ὅ τι καλὸν φίλον αἶε.
 εὐδαίμων μὲν ὅς ἐκ θαλάσσης
 ἔφρυγε χεῖμα, λιμένα δ' ἔκικεν·
 εὐδαίμων δ' ὅς ὑπερθε μόχθων
 ἐγένεθ'· ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον
 ὄλβω καὶ δυνάμει παρήλθεν.

905

μυρία δὲ μυρίοισιν
 εἴ' εἰς' ἐλπίδες· αἱ μὲν
 τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
 βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν·
 τὸ δὲ κατ' ἡμᾶρ ὅτῳ βίωτος
 εὐδαίμων, μακαρίζω.

910

ΔΙ. σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ' ἃ μὴ χρεῶν ὄρα
 σπενδοντά τ' ἀσπουνάστα, Πενθέα λέγω,
 ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι,
 σκευὴν γυναικὸς μαινάδος Βάκχης ἔχων
 μητρός τε τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος·
 πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφὴν μιᾷ.

915

ΠΕ. καὶ μὴν ὄρα μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
 δισσᾶς δὲ Θήβας καὶ πόλιν ἐπτάστομον·
 καὶ ταῦτος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς
 καὶ σῶ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι.

920

ΔΙ. ἀλλ' ἢ ποτ' ἦσθα θῆρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.
 ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ, πρόσθεν ὦν οὐκ εὐμενής,
 ἔνσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὄρας ἃ χρὴ σ' ὄραν.

ΠΕ. τί φαίνομαι θῆρ; οὐχὶ τὴν Ἰνοῦς στάσιν
 ἢ τὴν Ἀγαυῆς ἐστάναι μητρός γ' ἐμῆς;

925

ΔΙ. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκᾷ σ' ὄραν.
 ἀλλ' ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὄδε,
 οὐχ ὥς ἐγὼ νιν ὑπὸ μίτρᾳ καθήρμυσα.

ΠΕ. ἔνδον προσείων αὐτὸν ἀνασείων τ' ἐγὼ
 καὶ βακχιάζων ἐξ ἔδρας μεθώρμυσα.

930

- ΔΙ. ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
 πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθου κára.
 ΠΕ. ἰδού, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δῆ.
 ΔΙ. ζῶναί τέ σοι χαλῶσι κοῦχ' ἐξῆς πέπλων 935
 στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.
 ΠΕ. κἄμοι δοκοῦσι παρὰ γε δεξιὸν πόδα·
 τᾶνθ' ἐνδε δ' ὄρθῳς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.
 ΔΙ. ἦ πού με τῶν σῶν πρῶτον ἡγήσει φίλων,
 ὅταν παρὰ λόγον σώφρονας Βάκχας ἴδῃς; 940
 ΠΕ. πότερα δὲ θύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ
 ἢ τῇδε, Βάκχη μᾶλλον εἰκασθήσομαι;
 ΔΙ. ἐν δεξιᾷ χερὶ χάμα δεξιῶ ποδὶ
 αἶρειν νιν· αἶνω δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.
 ΠΕ. ἄρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς 945
 αὐταῖσι Βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὥμοις φέρειν;
 ΔΙ. δύναί' ἂν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
 οὐκ εἶχες ὑγίεις, νῦν δ' ἔχεις οἷας σε δεῖ.
 ΠΕ. μοχλοὺς φέρωμεν ἢ χεροῖν ἀνασπάσω
 κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον ἢ βραχίονα; 950
 ΔΙ. μὴ σὺ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἰδρύματα
 καὶ Πανὸς ἔδρας, ἐνθ' ἔχει συρίγματα.
 ΠΕ. καλῶς ἐλεξας· οὐ σθένει νικητῆον
 γυναικας, ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
 ΔΙ. κρύψει σὺ κρύψιν ἣν σε κρυφθῆναι χρεῶν 955
 ἐλθόντα δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον.
 ΠΕ. καὶ μὴν δοκῶ σφαῖς ἐν λόχμαῖς ὄρνιθας ὥς
 λέκτρων ἔχουσθαι φιλάτοις ἐν ἔρκεσιν.
 ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ·
 λήψει δ' ἴσως σφαῖς, ἣν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος. 960
 ΠΕ. κόμεις διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός·
 μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
 ΔΙ. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος·

- τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν οὐς ἐχοῖν.
 ἔπου δέ· πομπὸς δ' εἰμ' ἐγὼ σωτήριος, 965
 κείθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος ΠΕ. ἢ τεκοῦσά γε.
 ΔΙ. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. ΠΕ. ἐπὶ τόδ' ἐρχομαι.
 ΔΙ. φερόμενος ἥξεις ΠΕ. ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
 ΔΙ. ἐν χειρὶ μητρός. ΠΕ. καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκά-
 σεις.
 ΔΙ. τρυφάς γε τοιάσδ'. ΠΕ. ἀξίων μὲν ἄπτομαι. 970
 ΔΙ. δεινὸς σὺ δεινὸς καπὶ δειν' ἐρχει πάθη,
 ὥστ' οὐρανῷ στηριζον εὐρήσεις κλέος.
 ἔκτειν', Ἀγαυή, χεῖρας αἷθ' ὁμόσποροι
 Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
 τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν, ὃ νικήσων δ' ἐγὼ 975
 καὶ Βρόμιος ἔσται. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
 ΧΟ. ἴτε θοαὶ Λύσσης κύνες ἴτ' εἰς ὄρος, στρ.
 θίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι,
 ἀνοιστρέσατέ νιν
 ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ 980
 Μαινάδων * κατὰσκοπον λυσσώδη.
 μάτηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας
 ἢ σκόλοπος ὥπεται
 δοκεύοντα, Μαινάσιν δ' ἀπύσει·
 τίς ὅδε Καδμείων 985
 μαστὴρ ὀρειδρομών
 ἐς ὄρος ἐς ὄρος ἔμολεν ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
 τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
 οὐ γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφν·
 λεαίνας δὲ γέγον' ὅδ' ἢ Γοργόνων 990
 Διβυσσᾶν γένος.
 ἴτω δίκᾳ φανερός, ἴτω ξιφηφόρος
 φονεύουσα λαιμῶν διαμπᾶξ

τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος 995
τόκον γηγενῇ.

ὃς ἀδίκῳ γνώμα παρανόμῳ τ' ὄργῃ ἀντ.
περὶ τὰ Βάκχ' ὄργια ματρός τε σᾶς
μανεῖσα πρᾶπιδι

παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται, 1000
τὰν ἀνίκατον ὥς κρατήσων βία.

γνώμαν σῶφρον', ἃ θνατοῖς ἀπροφάσιστος
εἰς τὰ θεῶν ἔφνυ,
βροτείαν τ' ἔχειν ἄλυπος βίος.

τὸ σοφὸν οὐ φθονῶ· 1005
χαίρω θηρεύουσ'

ἕτερα μεγάλα φανερά τ' ὄντ' αἰεί,
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἡμαρ εἰς νύκτα τ' εὐαγοῦντ' εὐσεβεῖν,
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν- 1010
τα τιμᾶν θεούς.

ἴτω δίκᾳ φανερός, ἴτω ξιφηφόρος
φονεύουσα λαιμῶν διαμπᾶξ
τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος 1015
τόκον γηγενῇ.

φάνηθι ταῦρος ἢ πολύκρανος ἰδεῖν
δράκων ἢ πυριφλέγων
ὀρᾶσθαι λέων.

ἴθ', ὦ Βάκχε, θηραγρεύτα Βακχᾶν, 1020

γελῶντι προσώπῳ περίβαλε
βρόχον ἐπὶ θανάσιμον

ἀγέλαν πεσόντι τὰν Μαινάδων.

ΑΓΓ. ὦ δῶμ' ὃ πρὶν ποτ' εὐτύχεις ἀν' Ἑλλάδα, 1025
Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς

δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὥς σε στενάξω, δοῦλος ὦν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

- ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ἐκ Βακχῶν τι μηνύεις νέον;
 ΑΓΓ. Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός. 1030
- ΧΟ. ὦναξ Βρόμιε· θεὸς φαίνει μέγας.
 ΑΓΓ. πῶς φῆς; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ πὶ τοῖς ἔμοῖς
 χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπότης, γύναι;
 ΧΟ. εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάρους·
 οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσω. 1035
- ΑΓΓ. Θήβας δ' ἀνάνδρους ᾧδ' ἄγεις * * * *;
 ΧΟ. ὁ Διόνυσος ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι
 κράτος ἔχουσ' ἐμόν.
 ΑΓΓ. συγγνωστὰ μὲν σοι, πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
 κακοῖσι χαίρειν, ᾧ γυναικες, οὐ καλόν. 1040
- ΧΟ. ἔνεπέ μοι, φράσον, τίني μόρῳ θνήσκει
 ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ;
 ΑΓΓ. ἐπεὶ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
 λιπόντες ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς,
 λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν 1045
- Πενθεὺς τε κἀγώ, δεσπότη γὰρ εἰπόμην,
 ξένος θ' ὅς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
 πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴζομεν νάπος,
 τά τ' ἐκ ποδῶν σιγῇλὰ καὶ γλώσσης ἄπο
 σῶζοντες, ὡς ὁρῶμεν οὐχ ὁρώμενοι. 1050
- ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκορημον, ὕδασι διάβροχον,
 πεύκαισι συσκιάζον, ἔνθα Μαινάδες
 καθῆντ' ἔχουσai χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
 αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
 κισσῷ κομήτην αὐτίς ἐξανέστεφον, 1055
- αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὥς πῶλοι ξυγὰ
 βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
 Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων θῆλυν οὐχ ὁρῶν ὄχλον

ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν', οὐ μὲν ἔσταμεν,
 οὐκ ἐξικνοῦμαι Μαινάδων ὅσοις μόθον· 1060
 ὄχθον δ' ἐπεμβὰς ἢ ἐλάτην ὑψαύχενα
 ἰδοιμ'· ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχροουργίαν.
 τοῦντεῦθεν ἦδη τοῦ ξένου [τι] θαυμ' ὀρώ·
 λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον
 κατήγευ, ἤγευ, ἤγευ εἰς μέλαν πέδον· 1065
 κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς
 τὸρνω γραφόμενος περιφορᾶν, ἐλικοδρόμον·
 ὥς κλωῦ' ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
 ἔκαμπτεν εἰς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρωῖν.
 Πενθέα δ' ἰδρυσας ἐλατίνων ὄξω ἐπι, 1070
 ὀρθὸν μεθίλει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
 ἀτρέμα, φυλάσσων μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν.
 ὀρθῇ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο
 ἔχουσα νότοις δεσπότην ἐφήμενον.
 ὦφθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε Μαινάδας· 1075
 ὅσον γὰρ οὐπω θῆλος ἦν θάσσω ἀνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὥς μὲν εἰκάσαι
 Διόνυσος, ἀνεβόησεν· ὦ νεάνιδες,
 ἄγω τὸν ὑμᾶς καὶ μὲ τᾶμά τ' ὄργια 1080
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
 σίγησε δ' αἰθήρ, σῖγα δ' εὐλειμος νάπη
 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν. 1085
 αἱ δ' ὥσιν ἡχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι
 ἔστησαν ὀρθαὶ καὶ διήνεγκαν κόρας.
 ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὥς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῇ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
 ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες 1090

ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασι,
 μήτηρ Ἀγαυή σύγγονοί θ' ὁμόσποροι
 πᾶσαι τε Βάκχαι· διὰ δὲ χειμάρρον νάπησ
 ἄγμων τ' ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς,
 ὥς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον, 1095
 πρῶτον μὲν αὐτοῦ χειρμάδας κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν,
 ὄξοισί τ' ἐλατύνουσιν ἡκοντίζετο·
 ἄλλαι δὲ θυρσοὺς ἴεσαν δι' αἰθέρος
 Πενθεύς, στόχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἦνυτον. 1100
 κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθῆστο τλήμων, ἀπορία λελημένος.
 τέλος δὲ δρυῖνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,
 ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
 ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον, 1105
 ἔλεξ' Ἀγαυή· φέρε, περιστᾶσαι κύκλω
 πτόρθου λάβεσθε, Μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὥς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
 χοροὺς κρυφαίους. αἱ δὲ μυρίαν χέρα
 προσέθεσαν ἐλάτῃ καὶ ἀνέσπασαν χθονός· 1110
 ὕψου δὲ θάσσωσαν ὑπόθεν χαμαιπετῆς
 πίπτει πρὸς οὐδας μυρίοις οὐλώμασι
 Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανε.
 πρώτη δὲ μήτηρ ἤρξεν ἱερία φόνου
 καὶ προσπίτνει νιν· ὁ δὲ μίτρην κόμης ἀπο 1115
 ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνοι
 τλήμων Ἀγαυή, καὶ λέγει παρηίδος
 ψαύων· ἐγὼ τοι, μήτηρ, εἰμὶ παῖς σέθεν
 Πενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
 οἴκτειρε δ' ὦ μῆτέρ με μηδὲ ταῖς ἐμαῖς 1120
 ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνης.
 ἢ δ' ἀφρόν ἐξεῖσα καὶ διαστρόφους

κόρας ἑλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἂν χρὴ φρονεῖν,
ἐκ Βακχίου κατείχεται, οὐδ' ἐπειθέ νιν.

λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα, 1125

πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος
ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.

Ἰνῶ δὲ τὰ πλὴ θάτερόν ἐξειργάζετο

ῥηγνῦσα σάρκα, Ἀντωνόη τ' ὄχλος τε πᾶς 1130

ἐπεῖχε Βακχῶν· ἦν δὲ πᾶς ὁμοῦ βοή,

ὁ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγγανεν πνέων,

αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,

ἡ δ' ἔχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη 1135

χείρας, διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.

κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις

πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ,

οὐ δ᾿ ἄδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,

ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μῆτηρ χεροῖν, 1140

πήξας ἐπ' ἄκρον θύρσον ὥς ὀρεστέρου

φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρώνας μέσου,

λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι Μαινάδων.

χωρεῖ δὲ θήρᾳ δυσπότην γυνουμένη

τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον 1145

τὸν ξυγκύναντον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας

τὸν καλλίνικον, ἣ δάκρυα νικηφορεῖ.

ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδῶν τῇ ξυμφορᾷ

ἄπειμ', Ἀγαθήν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.

τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν 1150

κάλλιστον· οἶμαι δ' αὐτὸ καὶ σοφώτατον

θυνητοῖσιν εἶναι κτῆμα τοῖσι χρωμένοις.

ΧΟ. ἀναχορεύσωμεν Βάκχιον,
ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν

- τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως, 1155
 ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν
 νύμφηκά τε πιστὸν Ἴδιδαν
 ἔλαβεν εὐθυρσον,
 ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
 Βάκχαι Καδμεΐαι, 1160
 τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
 εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
 καλὸς ἀγὼν, ἐν αἵματι σταῖζουσαν
 χέρα περιβαλεῖν τέκνου.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ εἰς δόμους ὀρρωμένην 1165
 Πενθέως Ἀγανὴν μητέρ' ἐν διαστροφῶις
 ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐίου θεοῦ.
- ΑΓ. Ἀσιάδες Βάκχαι. ΧΟ. * * τί μ' ὀρθοῖς ὦ; στρ.
 ΑΓ. φέρομεν ἐξ ὄρεος
 ἔλικα νεότομον ἐπὶ μέλαθρα, 1170
 μακάριον θήραν.
 ΧΟ. ὄρῳ καὶ σε δεῖξομαι σύγκωμον.
 ΑΓ. ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων
 * * * * * νέον λίν, 1175
 ὥς ὄρᾶν πάρα.
- ΧΟ. πόθεν ἐρημίας;
 ΑΓ. Κιθαιρῶν ΧΟ. τί Κιθαιρῶν;
 ΑΓ. κατεφόνευσέν νιν.
 ΧΟ. τίς ἀβαλοῦσα πρῶτα; ΑΓ. ἐμὸν τὸ γέρας.
 ΧΟ. μάκαιρ' Ἀγανὴ ΑΓ. κληζόμεθ' ἐν θιάσοις. 1180
 ΧΟ. τίς ἄλλα; ΑΓ. τὰ Κάδμου ΧΟ. τί Κάδμου;
 ΑΓ. γένεθλα
 μετ' ἐμὲ μετ' ἐμὲ τοῦδ'
 ἔθιγε θηρός. εὐτυχὴς γ' ἄδ' ἄγρα.
 μέτεχέ νυν θοίνας. ΧΟ. τί μετέχω τλάμων; ἀντ.

1168 — 1183 = 1184 — 1199

- ΑΓ. νέος ὁ μόσχος ἄρ- 1185
τι γένυν ὑπὸ κόρουθ' ἀπαλότριχα
κατάκομον θάλλει.
- ΧΟ. πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἄγραύλου φόβῃ.
- ΑΓ. ὁ Βάκχιος κυναγέτας
σοφὸς σοφῶς ἀνέπηλεν ἐπὶ θήρᾳ 1190
τουδὲ Μαινάδας.
- ΧΟ. ὁ γὰρ ἄναξ ἀγρεύς.
- ΑΓ. ἐπαινεῖς; ΧΟ. τί δ' ἐπαινῶ;
- ΑΓ. τάχα δὲ Καδμεῖοι
- ΧΟ. καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ' ΑΓ. ἐπαινέσεται,
ΧΟ. λαβοῦσαν ἄγρην ΑΓ. τάνδε λεοντοφυῇ 1196
ΧΟ. περισσὰν ΑΓ. περισσῶς. ΧΟ. ἀγάλλει; ΑΓ. γέ-
γηθα
μεγάλα μεγάλα καὶ
φανερά τᾶδ' ἄγρᾳ κατειργασμένα.
- ΧΟ. δεῖξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον 1200
ἄστοισιν ἄγρην ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.
- ΑΓ. ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίης χθονὸς
ναίοντες, ἔλθεθ' ὥς ἴδητε τήνδ' ἄγρην,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγρεύσαμεν
οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν, 1205
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσι
χειρῶν ἀκμαῖσι. κατὰ κομπάζειν μάτην
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι χρεῶν;
ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χειρὶ τόνδε θ' εἵλομεν
χωρὶς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν, 1210
ποῦ μοι πατήρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἰρέσθω λαβὼν
πηκτῶν πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὥς πασσαλεύσῃ κρατὰ τριγλύφοις τόδε
λέοντος ὃν πάρειμι θηράσας' ἐγώ. 1215

- ΚΑ.** ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
 Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
 οὗ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
 φέρω τόδ' εὐρών ἐν Κιθαιρώνος πτυχαῖς
 διασπαρακτόν, κοῦδ' ἐν ταύτῳ πέδῳ 1220
 [λαβών, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσσευρέτῳ].
 ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
 ἥδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβῶς
 σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ Βακχῶν πάρα·
 πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος κομίζομαι 1225
 τὸν κατθανόντα παῖδα Μαινάδων ὕπο.
 καὶ τὴν μὲν Ἀκταίων Ἀριστέα ποτὲ
 τεκοῦσαν εἶδον Ἀντονόην Ἰνώ θ' ἅμα
 ἔτ' ἄμφι δρυμοῖς οἰστροπλήγας ἄθλίας,
 τὴν δ' εἰπέ τίς μοι δεῦρο βακχεῖα ποδὶ 1230
 στεῖχειν Ἀγαυήν, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
 λεύσσω γὰρ αὐτήν, ὅψιν οὐκ εὐδαίμονα.
- ΑΓ.** πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
 πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακροῦ
 θνητῶν· ἀπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐπέ, 1235
 ἢ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας
 εἰς μείζον ἦκω, θῆρας ἀργεῦειν χερσίν.
 φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὥς ὄρε' ἄε, τὰδε
 λαβοῦσα τὰριστέα, σοῖσι πρὸς δόμοις
 ὥς ἂν κρεμασθῇ· σὺ δὲ πάτερ δέξαι χερσίν· 1240
 γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀργεῦμασι
 κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
 μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξεργασμένων.
- ΚΑ.** ᾧ πένθος οὐ μετρητὸν οὐδ' οἶόν τ' ἰδεῖν,
 φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξεργασμένων. 1245
 καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν
 ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε κάμ' ἐ παρακαλεῖς.

- οἴμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν·
ὥς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν
Βρόμιος ἀναξ ἀπώλεσ' οἰκεῖος γεγώς. 1250
- ΑΓ. ὥς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφην
ἐν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν. εἶθε παῖς ἐμὸς
εὖθηρος εἴη, μητρός εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἄμα
θηρῶν ὀριγνῶτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον 1255
οἷός τ' ἐκείνος. νοῦδι τητέος, πάτερ,
σοῦστίη. τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὥς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;
- ΚΑ. φεῦ φεῦ· φρονήσασαι μὲν οἷ' ἐδράσατε,
ἀλγήσειτ' ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους 1260
ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτ' ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχούσαι δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.
- ΑΓ. τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ' ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
ΚΑ. πρῶτον μὲν εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες,
ΑΓ. ἰδοῦ· τί μοι τόνδ' ἐξυπέπας εἰσορᾶν; 1265
ΚΑ. ἔθ' αὐτός ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειεν δοκεῖ;
ΑΓ. λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διπετέστερος.
ΚΑ. τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τοῦπος τοῦτο, γίγνομαι δέ πως 1270
ἐννοος μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.
- ΚΑ. κλύοις ἂν οὖν τι κάποκρίναι· ἂν σαφῶς;
ΑΓ. ὥς ἐκλέλησμαι γ' ἃ πάρος εἴπομεν, πάτερ.
ΚΑ. εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
ΑΓ. σπαρτῶ μ' ἔδωκας, ὥς λέγουσ', Ἐχίονι.
ΚΑ. τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῶ πόσει; 1275
ΑΓ. Πενθείς, ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνία.
ΚΑ. τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ΑΓ. λέοντος, ὥς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.
ΚΑ. σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ΑΓ. ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χειροῖν; 1280
ΚΑ. ἄθροισον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.
ΑΓ. ὀρῶ μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.
ΚΑ. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεικέναι;
ΑΓ. οὐκ· ἀλλὰ Πενθείως ἢ τάλαιν' ἔχω κάρα.
ΚΑ. ἡμαρμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι. 1285
ΑΓ. τίς ἔκτανέν νυν; πῶς ἐμᾶς ἦλθεν χέρας;

- ΚΑ. δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
 ΑΓ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πηδήμ' ἔχει.
 ΚΑ. σὺ νῦν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν.
 ΑΓ. ποῦ δ' ὦλετ'; ἢ κατ' οἶκον; ἢ ποίοις τόποις; 1290
 ΚΑ. οὐπὲρ πρὶν Ἀτταίωνα διέλαχον κύνες.
 ΑΓ. τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὄδε;
 ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σᾶς τε βακχείας μολῶν.
 ΑΓ. ἡμεῖς δ' ἐκείσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
 ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις. 1295
 ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ὦλεσ', ἄρτι μανθάνω.
 ΚΑ. ὑμῖν ὕβρισθεῖς· θεὸν γὰρ οὐχ ἡγεσθέ νῦν.
 ΑΓ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδός, πάτερ;
 ΚΑ. ἐγὼ μολὶς τὸδ' ἐξερευνήσας φέρω.
 ΑΓ. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλημένον καλῶς; 1300
 * * * * *
 ΑΓ. Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
 ΚΑ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, σὺ σέβων θεόν.
 τοιγὰρ συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην,
 ὑμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους
 καὶ μ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς 1305
 τῆς σῆς τὸδ' ἔρνος, ὃ τάλαινα, νηδύος
 αἰσχίστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρω,
 ὃ δ' ὡμ' ἀνέβλεφ', ὃς συνείχες, ὃ τέκνον,
 τοῦμόν μελέθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς,
 πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέγοντα δὲ 1310
 οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν
 κάρα· δίκην γὰρ ἄξιαν ἐλάμβανεν.
 νῦν δ' ἐκ δομῶν ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
 ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
 ἔσπειρα καζήμησα κάλλιστον θένος. 1315
 ὃ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ γὰρ οὐκέτ' ὦν ὅμως
 τῶν φιλτάτων ἔμοιγ' ἀριθμήσει, τέκνον,
 οὐκέτι γενεῖου τοῦδε διγγάνων χερί,
 τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξει, τέκνον,
 λέγων· τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον; 1320
 τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὢν;
 λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὃ πάτερ.
 νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγώ, τλήμων δὲ σὺ,
 οἰκτρά δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι.

- εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, 1325
 εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἡγείσθω θεούς.
 ΧΟ. τὸ μὲν σὺν ἀλγῶ, Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
 ΑΓ. παῖς παιδὸς ἄξιον μὲν, ἀλγερὴν δὲ σοί.
 ὦ πάτερ, ὅρῃς γὰρ τὰμ' ὅσω μετεστράφη
 * * * * *
 ΑΙ. * * * * *
 * * * * *
 δράκων γενήσῃ μεταβαλὼν, δάμαρ τε σὴ 1330
 ἐκθηριωθείς ὄφεος ἀλλάξει τύπον,
 ἣν Ἄρεος ἔσχες Ἀρμονίαν θνητὸς γεγώς.
 ὅχον δὲ μόσχων, χορημὸς ὥς λέγει Διὸς,
 ἑλῆς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγούμενος.
 πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμω στρατεύματι 1335
 πόλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον
 διαρπάσωσι, νόστον ἄθλιον πάλιν
 σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἀρμονίαν τε θύσεται
 μακάρων τ' ἐς αἶαν σὺν καθιδρύσει βίον.
 ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγώς λέγω 1340
 Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
 ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
 εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.
 ΑΓ. Διόνυσε, λισσόμεσθ' ἄ σ', ἡδίκηκαμεν.
 ΑΙ. ὅψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἔχοῃν, οὐκ ἤδετε. 1345
 ΑΓ. ἔγνωκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.
 ΑΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν θεὸς γεγώς ὑβριζόμεν.
 ΑΓ. ὀργὰς πρόπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
 ΑΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατὴρ.
 ΑΓ. αἰαῖ, δέδοκται, πρόσβη, τλήμονες φυγαῖ. 1350
 ΑΙ. τί θήτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκάως ἔχει;
 ΚΑ. ὦ τέκνον, ὥς εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακόν,
 σὺ θ' ἢ τάλαινα σύγγονοί τε σαί [φίλαι],
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
 γέρον μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον 1355
 εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
 καὶ τὴν Ἄρεος παῖδ' Ἀρμονίαν δάμαρτ' ἐμὴν
 δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν
 ἄξω πλὴ βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικούς,

- ἡγοούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταβάτην
Ἀχέροντα πλεύσας ἥσυχος γενήσομαι.
ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.
ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὅρως ὅπως κηφῆνα πολιορκῶς κύκνος; 1365
ΑΓ. ποῖ γὰρ τράπωμαι πατρίδος ἐκβεβλημένη;
ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
ΑΓ. χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρία
πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ
φυγὰς ἐκ θαλάμων. 1370
ΚΑ. στείχε νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου

* * * * *

- [ΑΓ. στένομαί σε, πάτερ. ΚΑ. καὶ γὰρ σέ, τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσα κασιγνήτας.
ΑΓ. δεινῶς γὰρ τάνδ' αἰκίαν
Διόνυσος ἀναξ 1375
τοὺς σοὺς εἰς οἴκους ἔφερεν.
ΑΙ. καὶ γὰρ ἐπασχον δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέρατον ὄνομ' ἔχων ἐν Θήβαις.
ΑΓ. χαῖρε, πάτερ, μοι. ΚΑ. χαῖρ', ὦ μελέα
θύγατερ. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις. 1380
ΑΓ. ἄγετ' ὦ πομποί με, κασιγνήτας
ἵνα συμφυγάδας ληψόμεθ' οἰκτρὰς.
ἔλθοιμι δ' ὅπου
μήτε Κιθαιρῶν μιαιρός [μ' ἐσίδοι]
μήτε Κιθαιρῶν ὅσσοισιν ἐγώ, 1385
μήθ' ὅθι θύρσου μνημ' ἀνάκειται·
Βάκχαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.
ΧΘ. πολλὰ μορφὰ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.] 1390

E K A B H.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΛΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες καθωρμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερρονήσῳ τῆς Θράκης, ἣς ἦρχε Πολυμήστωρ· ἐνθα καὶ φανείς Ἀχιλλεύς ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτῶν τὴν παῖδα Πριάμου Πολυξένην γέρας αὐτῷ δοθῆναι. Ἕλληνες μὲν οὖν ἐψηφίσαντο σφάξαι αὐτήν ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος. ἐπεψαν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς πρὸς Ἑκάβην, ὥς ἂν τὴν παρθένον λάβοι· ὃς καὶ παραγενόμενος ἔλαβεν αὐτήν. σφαγείσης δὲ αὐτῆς Ἑκάβη θεράπειαν αὐτῆς ἐπέμψεν παρὰ τὰς ἀκτὰς, ὥστε ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίσασθαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὗρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον, ὃν ὁ πατήρ Πριάμος μετὰ πολλοῦ χροσσοῦ ἐπέμψεν πρὸς Πολυμήστορα λάρθρα, ὃς ἐπεὶ ἀλοῦσαν τὴν Τροίαν ἐγνώ, σφάξας αὐτὸν ἐξορίσεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥς ἂν αὐτὸς ἔχη τὸν χροσσόν. ὥς οὖν τοῦτον εὗρεν ἡ δούλη, ἀνελομένη κομίζει πρὸς Ἑκάβην. καὶ τὸν Πολύδωρον γνοῦσα ἀθλίως τε ἔσχε καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήστορα μηχανᾶται τοιαύδε. πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην πρὸς τὸν Πολυμήστορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλουμένη. οὗτος μὲν οὖν μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τοῦτον χάριν ἔφη κεκληκέναι, ἵνα χροσσοῦ θησανρούς κεκρυμμέ-

νοὺς ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ δείξει. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκη-
νῆς ἔνδον εἰποῦσα ὥς καὶ ἔτερό' ἅττα δώσει χρήματα
μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ὃν καὶ εἰσελθόντα σὺν
ταῖς γυναιξίν, ὧν πλῆθος ἔνδον ἐκρύπτετο, τῶν ὀφθαλ-
5 μῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικά-
σαντος δὲ αὐτοὺς τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον καὶ τοῦ
Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου
διαπλασαμένου, Ἑκάβη περιεγένετο ἐλέγξασα αὐτὸν
ὥς τοῦ χρυσοῦ χάριν καὶ οὐχ ὧν προύτεινε τὸν παῖδα
10 ἀνείλε, σύμψηφον ἔχουσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀν-
τιπέραν τῆς Θράκης Χερρονήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστη-
κεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρωάδων συμμαχη-
σουσῶν τῇ Ἑκάβῃ.

15

A A A Ω Σ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς
τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερρόνησον καθωρμίσθη-
σαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὄραθεις σφαγῆναι ἡξίου
μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες
20 τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης
ἐσφαγίασαν. Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασι-
λεὺς ἕνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰ-
λήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ
εἰς παρακαταθήμην μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς
25 πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον
φονεύειν ὥρμησεν καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὀλιγόρησεν.
ἐκκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ κλυ-
δώνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνὰς αὐτὸν ἐξέ-
βαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοι-

νωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα
 σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὥς ἐαυτὴν μετεπέμψατο, κρύ-
 πτουςα τὸ γεγονός, ὥς θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ
 αὐτῷ· παραγενομένου δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν,
 αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέφησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλ-ε
 λήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν· ἐκρίθη γὰρ
 οὐκ ἄρχειν ὁμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατόρξαντα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ε Κ Α Β Η.

ΠΑΛ. Ἦκω νεκρῶν κενθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπῶν, ἔν' Αἰδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν,
 Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς γεγῶς τῆς Κισσέως
 Πριάμου τε πατρός, ὅς μ' ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
 κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ, 5
 δείσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
 Πολυμήστορος πρὸς δῶμα Θρηκίου ξένου,
 ὅς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
 σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί.
 πολὺν δὲ σὺν ἔμοι χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα 10
 πατὴρ, ἔν' εἴ ποτ' Ἰλίου τεύχε' πέσοι,
 τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
 νεώτατος δ' ἦν Πριαμίδων, ὃ καὶ με γῆς
 ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὄπλα
 οὔτ' ἔργχος οἶός τ' ἦν νέφ' βραχίονι. 15
 ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα
 πύργοι τ' ἄθρανστοι Τρωικῆς ἦσαν χθονὸς
 Ἐκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμὸς εὐτύχει δορί,
 καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκί πατρὶ φίλῳ
 τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ἠὲ ξόμην τάλας. 20
 ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἐκτορός τ' ἀπόλλυται
 ψυχὴ πατρός θ' ἐστία κατεσκάφη,

αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει
 σφαγείς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μισαιφόνου,
 κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν 25
 ξένος πατρῶος καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἄλως
 μεθ' ἧ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη.
 κείμεναι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοι' ἐν πόντου σάλῳ
 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
 ἄκλαυστος ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης 30
 Ἐκάβης αἰσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδε Χερσονησίᾳ
 μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἥσυχαι 35
 θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῇσδε Θωρηκίας χθονός·
 ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεῖς
 κατέσχ' Ἀχιλλεύς πᾶν στρατεύμ' Ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλλὰν πλάτην·
 αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην 40
 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
 καὶ τεύξεται τοῦδ' οὐδ' ἀδώρητος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τῷδ' ἐμὴν ἐν ἡματι.
 δυοῖν δὲ παῖδιν δύο νεκρῶν κατόψεται 45
 μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
 φανήσομαι γάρ, ὥς τάφου τλήμων τύχῳ,
 δούλης ποδῶν πάροιθεν ἐν κλυδωνίῳ.
 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξητησάμην
 τύμβου κυρῆσαι κεῖς χέρας μητρὸς πεσεῖν. 50
 τοῦμόν μὲν οὖν ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν
 ἔσται· γεραιᾷ δ' ἐκποδῶν χωρήσομαι
 Ἐκάβῃ· περᾷ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνῆς πόδα
 Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσι· ἐμόν.

φεῦ·

ὦ μήτερ ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων
 δούλειον ἡμᾶρ εἶδες, ὥς πράσσεις κακῶς
 ὅσον περ εὖ ποτ'· ἀντισηκώσας δέ σε
 φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

55

ΕΚ.

ἄρετ', ὦ παῖδες, τὴν γρᾶν πρὸ δόμων,
 ἄρετ' ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον,

60

Τρωάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν·
 λάβετε φέρετε πέμπετε· αἰρετέ μου
 γραιῖς χειρὸς προσλαζύμεναι·
 καὶ γὰρ σκολιῶ σκίπτωνι χειρὸς

65

διεφειδομένα σπεύσω βραδύπουν
 ἥλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.

ὦ στεροπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,

τί ποτ' αἶρομαι ἐννυχος οὔτω

δείμασι φάσμασιν; ὦ πότνια Χθιῶν,

70

μελανοπτερύγων μήτερ ὀνείρων,

ἀποπέμπομαι ἐννυχον ὄψιν,

ἣν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην

ἄμφι Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς δι' ὀνείρων

[εἶδον γὰρ] φοβερὰν

76

[ὄψιν ἔμαθον] ἐδάην.

ὦ χθόνιοι θεοί, σώσατε παῖδ' ἐμόν,

ὅς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἁμῶν

80

τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει

ξείνου πατρίου φυλακαῖσιν.

ἔσται τι νέον,

ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.

οὔ ποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίστος

85

φρίσσει ταρβεῖ.

ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχὰν

ἢ Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες,

ὥς μοι κρύνωσιν ὀνείρους;
 εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον λύκου αἵμου χαλᾷ 90
 σφαζομένην, ἅπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν
 ἀνάγκῃ

οἰκτρῶς· καὶ τόδε δεῖμά μοι * *·
 ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
 φάντασμά τ' Ἀχιλῆως· ἦται δὲ γέρας
 τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωιάδων. 95
 ἅπ' ἐμᾶς οὖν ἅπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
 πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟ. Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην·
 τὰς δεσποσύνοις σκηναῖς προλιποῦς,
 ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην 100

δούλῃ, πόλεως ἀπελαννομένη
 τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῇ
 δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν,
 οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
 ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένη 105
 μέγα σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.

ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
 λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ
 σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβὰς
 οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις, 110
 τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας
 λαίφῃ προτόνοις ἐπερειδομένας,
 τάδε θωῦσσαν·

ποῖ δὲ, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
 στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες;
 πολλῆς δ' ἔριδος συνέπαισε κλύδων,
 δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἄν' Ἑλλήνων
 στρατὸν αἰχμητὴν, τοῖς μὲν διδόναι
 τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν. 115

ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν 120
 τῆς μαντιπόλου Βάκχης ἀνέχων
 λέκτρο' Ἀγαμέμνων·
 τὰ Θησείδα δ', ὅζω Ἀθηνῶν,
 διςσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 γνώμη δὲ μιᾷ συνεχωρείτην, 125
 τὸν Ἀχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
 αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας
 λέκτρο' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας
 πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης.
 σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων 130
 ἦσαν ἴσαι πῶς, πρὶν ὃ ποικιλόφρων
 κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστῆς
 Λαερτιάδης πείθει στρατιᾶν
 μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
 δούλων σφαγίων οὔνεκ' ἀπωθεῖν, 135
 μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνη
 στάντα φθιμένων
 ὥς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
 τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων
 Τροίας πεδίῳ ἀπέβησαν. 140
 ἦξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἦδη,
 πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν
 ἐκ τε γεραιᾶς χερὸς ὀρμήσων.
 ἄλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμούς,
 ἵξ' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων, 145
 κήρυσσε θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας
 τοὺς θ' ὑπὸ γαῖαν.
 ἦ γὰρ σε λιταὶ διακωλύσουσ'
 ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας,
 ἦ δεῖ σ' ἐπιθεῖν τύμβου προπετῇ 150
 φοινισσομένην αἵματι παρθένου

- ἐκ χρυσοφόρου
 δειρῆς νασμῶ μελαναυγεί.
 ΕΚ. οὐ γὰρ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
 ποίαν ἀχῶ, ποῖον ὀδυρμόν;
 155 δειλαία δειλαίου γήρως,
 δουλείας τὰς οὐ τλατᾶς,
 τὰς οὐ φερτᾶς· ὦμοι μοι.
 τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα,
 160 ποία δὲ πόλις;
 φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.
 ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν
 στείλω; ποῖ δ' ἦσω; ποῦ τις θεῶν
 ἢ δαίμων νῦν ἐπαρωγός;
 ὦ κἀκ' ἐνεγκοῦσαι Τρωάδες, ὦ
 165 κἀκ' ἐνεγκοῦσαι
 πῆματ', ἀπωλέσατ' ὠλέσατ'· οὐκέτι μοι βίος
 ἀγαστός ἐν φάει.
 ὦ τλάμων ἄγησαί μοι
 πούς, ἄγησαι τᾶ γραία
 170 πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ
 δυστανοτάτας ματέρος, ἔξελθ'
 ἔξελθ' οἴκων· ἄγε ματέρος
 αὐδάν, ὦ τέκνον, ὡς εἰδῆς
 οἶαν οἶαν αἰὼ φάμαν
 175 περὶ σᾶς ψυχᾶς.

ΠΛΞ. ἰώ,

μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾷς; τί νέον
 καρύξας οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν
 θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;

ΕΚ. οἴμοι, τέκνον. 180

ΠΛΞ. τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακά.

ΕΚ. αἰαῖ, σᾶς ψυχᾶς.

- + ΠΛΞ. ἐξάυδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
 δειμαίνω δειμαίνω, μᾶτερ,
 τί ποτ' ἀναστένεις. 185
- ΕΚ. τέκνον ὦ τέκνον μελέας ματρός.
- ΠΛΞ. τί τόδ' ἀγγέλλεις;.
- ΕΚ. σφάζει σ' Ἀργείων κοινὰ
 συντείνει πρὸς τύμβον γυνώμα
 Πηλεΐδα γέννα. 190
- ΠΛΞ. οἴμοι, μᾶτερ, πῶς φθέγγει
 ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι
 μάνυσον, μᾶτερ.
- ΕΚ. αὐδῶ, παῖ, δυσφήμους φάμας·
 ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι
 ψήφῳ τᾶς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς. 195
- ΠΛΞ. ὦ δεινὰ παθοῦς, ὦ παντλάμων,
 ὦ δυστάνον μᾶτερ βιοτᾶς,
 οἶαν οἶαν αὖ σοι λῶβαν
 ἐχθίσταν ἀρρήταν τ' 200
 ὦρσέν τις δαίμων;
 οὐκέτι σοι παῖς ἄδ' οὐκέτι δὴ
 γῆρα δειλαῖα δειλαία
 συνδουλεύσω.
- σκύμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν, 205
 μόσχον δειλαία δειλαίαν
 εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστὰν
 σᾶς ἅπο λαιμότομόν τ' Ἀΐδα
 γᾶς ὑποπεμπομένην σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα
 τάλαινα κείσομαι. 210
- καὶ σὲ μὲν, μᾶτερ δύστανε,
 κλαίω πανδύροις θρήνοις·
 τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λῶβαν λύμαν τ',
 οὐ μετακλαίωμαι, ἀλλὰ θανεῖν μοι

ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν.

215

ΧΟ. καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
Ἐκάβη, νέον τι πρὸς σέ σημανῶν ἔπος.

ΟΔ. γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν· ἀλλ' ὅμως φράσω.

ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην
σφάξαι πρὸς ὄρθον χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.

220

ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστήρας κόρης
τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης

ἱερεὺς τ' ἐπέσται τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.

οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μῆτ' ἀποσπασθῆς βίᾳ

225

μῆτ' εἰς χερῶν ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί·

γίγνωσκε δ' ἀλήην καὶ παρουσίαν κακῶν

τῶν σῶν. σοφόν τοι καὶν κακοῖς ἂν δεῖ φρονεῖν.

ΕΚ. αἰαῖ· παρέστηχ' ὥς ἔοικ' ἀγῶν μέγας,

πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρυῶν κενός.

230

κᾶγωγ' ἄρ' οὐκ ἔθνησκον οὐ μ' ἐχρῆν θανεῖν,

οὐδ' ὤλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ὁρῶ

κακῶν κακ' ἄλλα μέλζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.

εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους

μὴ λυπρὰ μῆδὲ καρδίας δηκτήρια

235

ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρησθαι χρεῶν,

ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.

ΟΔ. ἔξεστ' ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.

ΕΚ. οἴσθ' ἡνίκ' ἦλθες Ἰλίου κατὰ σκοπος,

δυσχλαινία τ' ἄμορφος, ὁμμάτων τ' ἄπο

240

φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;

οἶδ'· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ μου.

ΟΔ. ἐγνώθ' ἐπεί σ' Ἑλένη καὶ μόνη κατεῖπ' ἐμοί;

ΕΚ. μεμνήμεθ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.

ΟΔ. ἦψω δὲ ρουάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὢν;

245

ΕΚ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χειρ' ἐμὴν.

ΟΔ. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χειρ' ἐμὴν.

10*

- EK. τί δῆτ' ἔλεξας δοῦλος ὦν ἐμὸς τότε;
 OΔ. πολλῶν λόγων εὐρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
 EK. ἔσωσα δῆτά σ' ἐξέπεμψά τε χθινοῦς;
 OΔ. ὥστ' εἰσορᾶν γε φέγγος ἡλίου τόδε. 250
 EK. οὐκοῦν κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλευμασιν,
 ὅς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἑκαθες οἷα φῆς παθεῖν,
 δοῦς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ;
 ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
 ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γιγνώσκεισθέ μοι, 255
 οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
 ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέρητέ τι.
 ἀτὰρ τί δὴ σοφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι
 εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου;
 πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν 260
 πρὸς τύμβον, ἐνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
 ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων
 εἰς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνον;
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργασται κακόν.
 Ἐλένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προσφάγματα· 265
 κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν εἰς Τροίαν τ' ἄγει.
 εἰ δ' αἰχμαλώτων χρῆν τιν' ἔκκριτον θανεῖν
 κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε·
 ἢ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη,
 ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἦσσαν εὐρέσθη. 270
 τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον·
 ἅ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπαιτούσης ἐμοῦ,
 ἄκουσον. ἦψω τῆς ἐμῆς, ὥς φῆς, χερὸς
 καὶ τῆσδε γραίας προσπίπνων περηίδος·
 ἀνθάπτομαι σου τῶνδε τῶν ἀντῶν ἐγὼ 275
 χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ἱκετεύω τέ σε,
 μὴ μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσης,
 μηδὲ κτάνητε· τῶν τεθνηκότων ἄλις.

[ταύτη γέγηθα κάπιλήθουμαι κακῶν·]
 ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραψυχή, 280
 πόλις τιθήνη βάκτρον ἡγεμῶν ὁδοῦ.
 οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἄ μὴ χρεῶν,
 οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ·
 καὶ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι,
 τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἐν μ' ἀφείλετο. 285
 ἀλλ' ὧ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
 οἴκτειρον· ἑλθὼν δ' εἰς Ἀχαιῶν στρατὸν
 παρηγόρησον, ὥς ἀποκτείνειν φθόνος
 γυναικάς, ὥς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε
 βωμῶν ἀποσπᾶσαντες, ἀλλ' ὄκτειράτε. 290
 νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
 καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
 τὸ δ' ἄξιωμα, καὶν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν
 πείσει· λόγος γὰρ ἐκ τ' ἀδοξούντων ἴων
 καὶ τῶν δοκούντων αὐτὸς οὐ ταῦτόν σθένει. 295
 οὐκ ἔστιν οὕτω στερεὸς ἀνθρώπου φύσις,
 ἥ τις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὁδυρμάτων
 κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
 ΟΔ. Ἐκάβη, διδάσκου μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
 τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιοῦ φρενί. 300
 ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ' ὑφ' οὐπερ ἡντύχουν
 σῶζειν ἔτοιμός εἰμι κοῦκ ἄλλως λέγω·
 ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας οὐκ ἀρνήσομαι,
 Τροίας ἀλούσης ἀνδρὶ τῷ πρῶτῳ στρατοῦ
 σὴν παῖδά δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ. 305
 ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
 ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὦν ἀνὴρ
 μηδὲν φέρεται τῶν κακιόνων πλέον.
 ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
 θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνὴρ. 310

οὐκ οὖν τόδ' αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
 χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι;
 εἶεν· τί δ' ἦτ' ἐρεῖ τις, ἣν τις αὖ φανῇ
 στρατοῦ τ' ἄθροισις πολέμιων τ' ἀγωνίᾳ;
 πότερα μαχοῦμεθ' ἢ φιλοψυχήσομεν, 315
 τὸν κατθανόνθ' ὀρώμεντες οὐ τιμῶμενον;
 καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν, καθ' ἡμέραν
 κελ' σμίκερ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι·
 τύμβον δὲ βουλομένην ἂν ἀξιούμενον
 τὸν ἐμὸν ὀρεῖσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις. 320
 εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς, τάδ' ἀντάκουέ μου·
 εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἥσσον ἄθλια
 γραῖαι γυναικες ἥδ' ἐπρεσβῦται σέθεν,
 νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφῶν τητῶμεναι,
 ὧν ἥδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις. 325
 τόλμα τάδ'· ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
 τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
 οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
 ἡγείσθε μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας
 θανμάζεθ', ὥς ἂν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῇ, 330
 ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλευμασιν.

ΧΟ.

ΕΚ.

ΠΑΞ.

κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
 στρέφοντα, μὴ σου προσθίγω γενειάδος.
 θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία· 345
 ὥς ἔψομαί γε τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν
 θανεῖν τε χρήξουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλῆσομαι,
 κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχος γυνή.
 τί γάρ με δεῖ ζῆν; ἢ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
 Φρυγῶν ἀπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίον· 350
 ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο
 βασιλεῦσι νύμφη, ξῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
 ἔχουσ', ὅτον δῶμ' ἐστίαν τ' ἀφίξομαι·
 δέσποινα δ' ἡ δύστηνος Ἰδαίαισιν ἦν
 γυναιξὶ παρθένοις τ' ἀπόβλεπτος μέτα, 355
 ἴση θεοῖσι πλήν τὸ κατθανεῖν μόνον·
 νῦν δ' εἰμὶ δούλη. πρῶτα μὲν με τοῦνομα
 θανεῖν ἔρᾶν τίθησιν οὐκ εἰωθὸς ὄν·
 ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὤμων φρένας
 τύχοιμ' ἄν, ὅστις ἀργύρου μ' ὠνήσεται 360
 τὴν Ἑκτορός τε χιτῶν πολλῶν κάσιν,
 προσθεις δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
 σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφροστάναι
 λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
 λέχη δὲ τὰμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν 365
 χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα.
 οὐδ' ἤντ' ἀφίημι ὀμμάτων ἐλεύθερον
 φέγγος τόδ', Ἄϊδη προστιθεῖς ἐμὸν δέμας.
 ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
 οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω 370
 θάρσος παρ' ἡμῖν ὥς ποτ' εὖ προᾶξαι με χρή·
 μῆτερ σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη,
 λέγουσα μηδὲ δρωῖσα· συμβούλου δέ μοι
 θανεῖν πρὶν αἰσχυρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.

- ὅστις γὰρ οὐκ εἶωθε γεύεσθαι κακῶν, 375
 φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ·
 θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
 ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.
- ΧΟ.** δεινὸς χαρακτῆρς καπίσημος ἐν βροτοῖς 380
 ἐσθλῶν γενέσθαι, καπὶ μείζον ἐρχεται
 τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.
- ΕΚ.** καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ 385
 λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
 χάριν γενέσθαι παιδί καὶ φόρον φυγεῖν
 ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε,
 ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως 390
 κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'· ἐγὼ τ' ἔκον Πάριον,
 ὅς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλὼν.
- ΟΔ.** οὐ σ', ὦ γεραιά, κατθανεῖν Ἀχιλλέως 395
 φάντασμ' Ἀχαιοὺς, ἀλλὰ τήνδ' ἠτήσατο.
- ΕΚ.** ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
 καὶ δις τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται
 γαίᾳ νεκρῷ τε τῷ τάδ' ἐξαιτουμένῳ.
- ΟΔ.** ἄλλος κόρης εἷς θάνατος, οὐ προσοιστέος 395
 ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν.
- ΕΚ.** πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.
- ΟΔ.** πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος.
- ΕΚ.** ὅποια κισσὸς ὀρνὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.
- ΟΔ.** οὐκ, ἦν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.
- ΕΚ.** ὡς τῆσδ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι. 400
- ΟΔ.** ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.
- ΠΑΞ.** μήτερ, πιθοῦ μοι· καὶ σὺ παῖ Λαερτίου,
 χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις,
 σὺ τ' ὦ τάλαινα τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.
 βούλει πεσεῖν πρὸς οὐδας ἐλκῶσαι τε σὸν 405
 γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠθουμένη,

- ἀσχημονῆσαι τ' ἐκ νέου βραχίονος
 σπασθεῖς, ἃ πείσει; μὴ σὺ γ'· οὐ γὰρ ἄξιον.
 ἀλλ' ὧ φίλη μοι μήτηρ, ἡδίστην χέρα
 δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι· 410
 ὡς οὐποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
 ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόφομαι.
 τέλος δέχει δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων,
 ὦ μήτηρ, ὦ τεκοῦς· ἄπειμι δὴ κάτω.
 ΕΚ. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύομεν. 415
 ΠΛΞ. ἄνυμφος ἀνυμέναιος, ὦν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.
 ΕΚ. οἴκτρά σὺ τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.
 ΠΛΞ. ἐκεῖ δ' ἐν Ἄιδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
 ΕΚ. οἴμοι· τί δράσω; ποῦ τελευτήσω βίου;
 ΠΛΞ. δούλη θανοῦμαι, πατρὸς οὐς· ἐλευθέρου. 420
 ΕΚ. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.
 ΠΛΞ. τί σοι πρὸς Ἑκτορ' ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν;
 ΕΚ. ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
 ΠΛΞ. ὦ στέρνα μαστοί θ', οἳ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως.
 ΕΚ. ὦ τῆς ἁώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης. 425
 ΠΛΞ. χαῖρ' ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοί,
 ΕΚ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.
 ΠΛΞ. ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρηξὶ Πολύδωρος κάσις.
 ΕΚ. εἰ ζῇ γ'· ἀπιστῶ δ'· ὧδε πάντα δυστυχῶ.
 ΠΛΞ. ζῇ καὶ θανούσης ὄμμα συγκλήσει τὸ σόν. 430
 ΕΚ. τέθνηκ' ἐγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὕπο.
 ΠΛΞ. κόμιξ', Ὀδυσσεῦ, μ' ἀμφιθεῖς κάρα πέπλοις·
 ὡς πρὶν σφαγῆναι γ' ἐκτέτηκα καρδίαν
 θρήνοισι μητρὸς τήνδε τ' ἐκτίκω γόοις.
 ὦ φῶς· προσεῖπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ' ἔξεστί μοι, 435
 μέτεστι δ' οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους
 βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
 ΕΚ. οὐ γὰρ, προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.

ὦ θύγατερ, ἄψαι μητρός, ἔκτεινον χέρα,
 δός· μὴ λίπης μ' ἄπαιδ'. ἀπωλόμην, φίλαι. 440
 [ὥς τὴν Λάκαιναν σύγγρονον Διοσκόροιν
 Ἑλένην ἰδοίμι· διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων
 αἰσχιστα Τροίαν εἶλε τὴν εὐδαίμονα.]

ΧΟ. αὔρα, ποντιάς αὔρα, στρ. 445
 ἄτε ποντοπόρους κομίζεις
 θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
 ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
 τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
 κτηθεῖς ἀφίξομαι;
 ἢ Δωρίδος ὄρμον αἶας 450
 ἢ Φθιάδος, ἐνθα καλλι-
 στων ὑδάτων πατέρα
 φασὶν Ἀπιδανὸν πεδία λιπαίνειν;·
 ἢ νάσων, ἀλιήρει ἀντ. 455
 κώπα πεμπομένην τάλαιναν,
 οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
 ἐνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ
 δάφνα θ' ἱερὸν ἀνέσχε
 πτόρθους Λατοῖ φίλα 460
 ὠδίνος ἄγαλμα Δίας;
 σὺν Δηλιάσιν τε κούραις
 Ἀρτέμιδος τε θεᾶς
 χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω; 465
 ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
 στρ. τᾶς καλλιδίφρον θεᾶς
 ἡγούμεναι, ἐν κροκέῳ πέπλῳ
 ξεύξομαι ἄρ' ἰπώλους ἐν
 δαιδαλέασι ποικίλλουσ' 470

444 — 454 = 455 — 465

466 — 474 = 475 — 483

ἀνδροκρόκοισι πῆναις,
 ἢ Τιτάνων γενεᾶν
 τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρρῳ
 κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας;
 ὦμοι τεκέων ἐμῶν,
 ὦμοι πατέρων χθονός θ',
 ἃ καπνῷ κατερείπεται
 τυφομένα δορίκτητος
 Ἀργείων· ἐγὼ δ' ἐν ξεί-
 νῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι
 δούλα, λιποῦς Ἀσίαν
 Εὐρώπας θεράπναι,
 ἀλλάξας Ἄϊδα θαλάμους.

ἀντ. 475

480

ΤΑ. ποῦ τὴν ἄνασσαν δὴ ποτ' οὔσαν Ἰλίου
 Ἐκάβην ἄν ἐξεύροιμι, Τρωάδες κόραι;

485

ΧΟ. αὕτη πέλας σου νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονί,
 Ταλθύβιε, κεῖται ξυγκεκλημένη πέπλοις.

ΤΑ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄραν;
 ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην
 ψευδῇ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,

490

τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;
 οὐχ ἦδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν,
 οὐχ ἦδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;
 καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶς ἀνέστηκεν δορί,
 αὕτη δὲ δούλη γραῦς ἅπαις ἐπὶ χθονὶ
 κεῖται κόνει φύρουσα δύστηνον κᾶρα.

495

φεῦ φεῦ· γέρον μὲν εἰμ', ὅμως δέ μοι θανεῖν
 εἴη πρὶν αἰσχροῦ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
 ἀνίστας, ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον
 πλευρὰν ἔπαιρε καὶ τὸ πάλλευκον κᾶρα.

500

ΕΚ. ἔα· τίς οὗτος σῶμα τοῦμὸν οὐκ ἔῃς
 κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις εἴ λυπουμένην;

- ΤΑ. Ταλθύβιος ἦκω Δαναῖδων ὑπηρέτης,
 Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὃ γύναι, μέτα.
 ΕΚ. ὦ φίλτατ', ἄρα καὶ ἐπισφάξαι τάφῳ 505
 δοκοῦν Ἀχαιοὺς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
 σπεύδωμεν ἐγκονῶμεν· ἥροῦ μοι, γέρον.
 ΤΑ. σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψης, γύναι,
 ἦκω μεταστείχων σε· πέμπουσιν δέ με
 δισσοί τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεῶς Ἀχαιῶς. 510
 ΕΚ. οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανονμένους
 μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανσὼν κακά;
 ὀλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖς' ἄπο·
 ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦτ' ἐπ' ὃ τάλαιν' ἐγώ.
 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδούμενοι; 515
 ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ' ὡς ἐχθράν, γέρον,
 κτείνοντες; εἶπε καί περ οὐ λέξων φίλα.
 ΤΑ. διπλᾷ με χορήξεις δάκρυα κερδαῖναι, γύναι,
 σῆς παιδὸς οἴκτῳ· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
 τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ' ὅτ' ὦλλυτο. 520
 παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαιῶν στρατοῦ
 πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγᾶς·
 λαβὼν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χερὸς
 ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χόματος, πέλας δ' ἐγώ·
 λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανῖαι, 525
 σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
 ἔσποντο. πλήρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
 πάγχρυσον αἶρει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
 χοὰς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
 σιγῇν Ἀχαιῶν παντὶ κηροῦξαι στρατῷ. 530
 καὶ γὰρ καταστάς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
 σιγαῖτ', Ἀχαιοί, σίγα πᾶς ἔστω λεῶς,
 σίγα σιωπά· νήνεμον δ' ἔσθης ὄχλον.
 ὁ δ' εἶπεν· ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμός,

δέξαι χοάς μου τάσδε κηλητηρίους 535
 νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθὲ δ' ὥς πίης μέλαν
 κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα
 στρατός τε κἀγώ· πρευμενῆς δ' ἡμῖν γενοῦ
 λῦσαι τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
 νεῶν δὸς ἡμῖν πρευμενοῦς τ' ἀπ' Ἴλλου 540
 νόστου τυχόντας πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
 τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπεύξατο στρατός.
 εἴτ' ἀμφέχρυσον φάσγανον κόπης λαβῶν
 ἐξείλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
 νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν. 545
 ἥ δ' ὥς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
 ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
 ἐκοῦσα θνήσκω· μὴ τις ᾄψηται χροὸς
 τοῦμοῦ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
 ἔλευθέραν δέ μ', ὥς ἔλευθέρᾳ θάνω, 550
 πρὸς θεῶν μεθέντες κτείνατ'· ἐν νεκροῖσι γὰρ
 δούλη κεκληῖσθαι βασιλῆς οὐδ' αἰσχύνομαι.
 λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἀναξ
 εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις. 554
 κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
 λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
 ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν,
 μαστούς τ' ἔδειξε στέρνα θ' ὥς ἀγάλματος 560
 κάλλιστα, καὶ καθείσα πρὸς γαῖαν γόνυ
 ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·
 ἰδοῦ, τόδ' εἰ μὲν στέρνον, ὦ νεανία,
 παλεῖν προθυμεῖ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' ἀνχένα
 χορήξεις, πάρεσσι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε. 565

οἱ δ' ὥς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὅπα, 555
 μεθῆκαν, οὔπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.

ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων οἰκτῶ κόρης,
 τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροάς·
 κρουνοὶ δ' ἐχώρουν. ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως
 πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
 κρύπτουσ' ἃ κρύπτειν ὅμματ' ἀρσένων χρεῶν.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανάσιμῳ σφαγῇ, 571
 οὐδεὶς τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον·
 ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐκ χειρῶν
 φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυρὰν
 κορμούς φέροντες πενκλῖνους, ὁ δ' οὐ φέρων 575
 πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουεν κακὰ·
 ἔστηκας, ὦ κάκιστε, τῇ νεάνιδι
 οὐ πέπλον οὐδὲ κόσμον ἐν χειροῖν ἔχων;
 οὐκ εἰ τι δώσων τῇ περισσ' εὐκαρδίῳ
 ψυχὴν τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων 580
 παιδὸς θανούσης, εὐτεκνωτάτην δὲ σὲ
 πασῶν γυναικῶν δυστυχεστέρα τὴν [θ'] ὄρω.
 XO. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέξεσε
 πόλει τε τῇμῃ θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.
 EK. ὦ θύγατερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ τι βλέψω κακῶν 585
 πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμαί τινος,
 τόδ' οὐκ ἔα με, παρακαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὐ
 λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος
 οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός· 590
 τὸ δ' αὐτὴν λίαν παρῆλθε ἀγγελθεῖσά μοι
 γενναῖος. οὐκ οὖν δεινόν, εἰ γῇ μὲν κακῇ
 τυχοῦσα καιροῦ θεοῖθεν εὖ στάχυν φέρει,
 χρηστὴ δ' ἁμαρτοῦς ὧν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν
 κακὸν δίδωσι καρπὸν; ἀνθρώποι δ' αἰεὶ 595
 ὁ μὲν πονηρός οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,
 ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλὸς οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο

φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰεῖ;
 ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν ἢ τροφαί;
 ἔχει γέ τοι τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς 600
 διδάξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθη,
 οἶδεν τό γ' αἰσχρόν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθών.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·
 σὺ δ' ἐλθὲ καὶ σήμερον Ἀργείοις τάδε,
 μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν', ἀλλ' εἰργεῖν ὄχλον 605
 τῆς παιδός. ἐν τοι μυρίῳ στρατεύματι
 ἀκόλαστος ὄχλος ναυτική τ' ἀναρχία
 κρείσσων πυρός, κακὸς δ' ὁ μὴ τι δοῶν κακόν.
 σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἄρχαία λάτρι,
 βάψας' ἐνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός, 610
 ὥς παῖδα λουτροῖς τοῖς παννυστάτοις ἐμὴν
 νύμφην τ' ἀννυφον παρθένον τ' ἀπαρθένου
 λούσω προθῶμαί θ'· ὥς μὲν ἄξία, πόθεν;
 οὐκ ἂν θυμαίμην· ὥς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω;
 κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλωτίδων πάρα, 615
 αἷ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων
 ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
 λαθοῦς' ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
 ὦ σχήματ' οἰκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
 ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστά τ' εὐτεκνώτατε 620
 Πριάμε, γεραιά θ' ἦδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
 ὥς εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν, φρονήματος
 τοῦ πρὶν στερέντες. εἴτα δῆτ' ὀγκούμεθα
 ὁ μὲν τις ἡμῶν πλουσίους ἐν δώμασιν,
 ὁ δ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος. 625
 τὰ δ' οὐδέν· ἄλλως φροντίδων βουλευμάτα
 γλώσσης τε κόμπιοι. κείνος ὀλβιώτατος,
 ὅτω κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

- ΧΟ. ἔμοι χρῆν συμφορὰν, στρ.
 ἔμοι χρῆν πημονὴν γενέσθαι,
 Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
 Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
 ἐτάμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
 Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν
 καλλίσταν ὃ χρυσοφαῆς
 Ἄλιος ἀνγάζει.
 πόνοι γὰρ καὶ πόνων ἀντ.
 ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
 κοινὸν δ' ἐξ ιδίας ἀνοίας
 κακὸν τᾷ Σιμωντίδι γὰρ
 ὀλέθριον ἔμολε συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων.
 ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἴ-
 δα κρίνει τρισσὰς μακάρων
 παῖδας ἀνὴρ βούτας,
 ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἐμῶν μελάθρων λῶβα·
 στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὐροον Εὐρώταν
 Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα,
 πολιὸν τ' ἐπὶ κραῖτα μάτηρ
 τέκνων θανόντων
 τίθεται χέρα δρύπτεται τε παρειάν,
 δίαίμων ὄνυχά τιθεμένα σπαραγμοῖς.
- ΘΕ. γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
 ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σποράν
 κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.
- ΧΟ. τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
 ὥς οὐ ποθ' εὐδελυπρά σου κηρύγματα.
- ΘΕ. Ἑκάβη φέρω τόδ' ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
 οὐ ῥάδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
- ΧΟ. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ὕπερ

ἥδ', εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.

ΘΕ.

ὦ παντάλαινα κᾶτι μᾶλλον ἢ λέγω,
δέσποινα, ὅλωας, οὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς,
ἅπαις ἀνανδρος ἀπολις, ἐξεφθαρμένη.

ΕΚ.

οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ὠνείδισας.

670

ἅτὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἦκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;

ΘΕ.

ἥδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένη
θρονεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἄπτεται.

675

ΕΚ.

οἷ' γὰρ τάλαινα· μῶν τὸ βακχεῖον κᾶρα
τῆς θεσπιφοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;

ΘΕ.

ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'· ἀλλ' ἄθροσον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἰ σοι φανέται θαῦμα καὶ παρ' ἐλπίδας.

680

ΕΚ.

οἴμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα,
Πολύδωρον ὃν μοι Θρηξ' ἔσωξ' οἴκοις ἀνῆρ.
ἀπαλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμι δῆ.

ὦ τέκνον τέκνον,

αἰαῖ, κατάρχομαι νόμον

685

βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος

ἄρτιμαθῆς κακῶν.

ΘΕ.

ἐγnows γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;

ΕΚ.

ἅπιστ' ἅπιστα, καινὰ καινὰ δέρομαι.

ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ.

690

οὐδέ ποτ' ἀστένακτος ἀδάκρυτος ἀ-

μέρα ἐπισχῆσει.

ΧΘ.

δεῖν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακὰ.

ΕΚ.

ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας ματρός,

τίνι μόρῳ θνήσκεις,

695

τίνι πότμῳ κεῖσθαι;

πρὸς τίνοσ' ἀνθρώπων;

ΘΕ. οὐκ οἶδ' ἐπ' ἅκταις νιν κυρῶ θαλασσίαις.

ΕΚ. ἐκβλητον, ἢ πέσημα φονίου δορός,
ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ;

700

ΘΕ. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.

ΕΚ. ὦμοι, αἰαῖ, ἔμαθον ἐνύπνιον ὁμμάτων
ἐμῶν ὄψιν, οὗ με παρέβα φά-

σμα μελανόπτερον,

705

ἄν ἐσεῖδον ἄμφι σ',

ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει.

ΧΘ. τίς γάρ νιν ἔκτειν'; οἷσθ' ὄνειρόφρων φράσαι;

ΕΚ. ἐμὸς ἐμὸς ξένος, Θορήκιος ἱππότας,

710

ἴν' ὁ γέρον πατήρ ἔθιτό νιν κρύψας.

ΧΘ. ὦμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὥς ἔχοι κτανῶν;

ΕΚ. ἄρρητ' ἀνωνόμαστα, θανμάτων πέρα,
οὐχ' ὅσι' οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκαια ξένων;

715

ὦ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὥς διεμοιράσω

χρόα, σιδαρέῳ τεμῶν φασγάνῳ

μέλεα τοῦδε παιδὸς οὐδ' ὠκτίσω.

720

ΧΘ. ὦ τλήμων, ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν

δαίμων ἔθηκεν ὅστις ἐστὶ σοι βαρὺς.

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότου δέμας

Ἀγαμέμνονος, τοῦνθ' ἐνδε σιγῶμεν, φίλαι.

725

ΑΓ. Ἐκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφῳ

ἐλθοῦς, ἐφ' οἷσπερ Ταλθύβιος ἠγγειλέ μοι

μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν' Ἀργείων κόρης;

ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν οὐδὲ ψάνομεν·

σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θανμάξειν ἐμέ.

730

ἦκω δ' ἀποστελὼν σε· τὰκεῖθεν γὰρ εὖ

πεπραγμέν' ἐστίν, εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς.

ἔα· τί ν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκημαῖς ὀρῶ

θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργεῖον πέπλοι

δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσίν μοι.

735

- ΕΚ. δύστην', ἐμαυτὴν γὰρ λέγω λέγουσα σέ,
Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τοῦδ' ἢ φέρω σιγῇ κακά;
- ΑΓ. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
δύρει, τὸ πραχθὲν δ' οὐ λέγεις; τίς ἔσθ' ὅδε;
- ΕΚ. ἀλλ' εἰ με δούλην πολεμίαν θ' ἡγνούμενος 741
γονάτων ἀπώσαιο, ἄλλος ἂν προσθείμεθ' ἄν.
- ΑΓ. οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
ἔξιστορησαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.
- ΕΚ. ἄρ' ἐκλογίζομαι γε πρὸς τὸ δυσμενὲς 745
μᾶλλον φρένας τοῦδ', ὅντος οὐχὶ δυσμενοῦς;
- ΑΓ. εἰ τοί με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
εἰς ταῦτόν ἦκεις· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
- ΕΚ. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερ
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. ποῖ στρέφω τάδε; 750
τολμᾷν ἀνάγκη, καὶν τύχῳ καὶν μὴ τύχῳ.
Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γουναίων
καὶ σοῦ γενείου δεξιᾶς τ' εὐδαίμονος.
- ΑΓ. τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θέσθαι; ῥᾷδιον γὰρ ἔστι σοι. 755
- [ΕΚ. οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη
αἰῶνα τὸν ξύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.
- ΑΓ. καὶ δὴ τί ν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς;]
- ΕΚ. οὐδέν τι τούτων ὦν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
ὄρῳ νεκρὸν τόνδ', οὐ καταστάξω δάκρυ; 760
ὄρῳ· τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
- ΑΓ. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον ἀφ' ἑρπον ζωῆς ὑπο.
- ΑΓ. ἔστιν δὲ τίς σῶν οὗτος, ὃ τλήμων, τέκνων;
- ΕΚ. οὐ τῶν θαρόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἰλίου.
- ΑΓ. ἦ γὰρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι; 765
- ΕΚ. ἀνόνητά γ', ὥς ἔοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾷς.
- ΑΓ. ποῦ δ' ὦν ἐτύγχαν', ἡνίκ' ὦλλυτο πτόλις;

- ΕΚ. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὀροσῶδων θανεῖν.
 ΑΓ. ποῦ τῶν τότε ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
 ΕΚ. εἰς τήνδε χώραν, οὐπερ εὐρέσθη θανών. 770
 ΑΓ. πρὸς ἄνδρ' ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστῳ χθονός;
 ΕΚ. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.
 ΑΓ. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχόν;
 ΕΚ. τίνος δ' ὑπ' ἄλλου; Θρήξ νιν ὤλεσε ξένος.
 ΑΓ. ᾧ τλήμων· ἥ που χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν; 775
 ΕΚ. τοιαῦτ', ἐπειδὴ συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.
 ΑΓ. εὗρες δὲ ποῦ νιν, ἢ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;
 ΕΚ. ἦδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἐπι.
 ΑΓ. τοῦτον ματεύουσ' ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;
 ΕΚ. λούτρ' ὥχετ' οἴσουσ' ἐξ ἀλὸς Πολυξένη. 780
 ΑΓ. κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
 ΕΚ. θαλασσόπλαγκτον, ὧδε διατεμὼν χορά.
 ΑΓ. ᾧ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.
 ΕΚ. ὄλωλα κοῦδὲν λοιπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.
 ΑΓ. φεῦ φεῦ· τίς οὕτω δυστυχὴς ἐφν γυνή; 785
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.
 ἀλλ' ὧνπερ οὐνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
 ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
 στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοῦμπαλιν, σὺ μοι γενοῦ
 τιμῶρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου, 790
 ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω
 δέσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον
 [κοινῆς τραπέξης πολλάκις τυχῶν ἐμοί,
 ξενίας τ' ἀριθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων·
 τυχῶν δ' ὅσων δεῖ καὶ λαβὼν προμηθίαν 795
 ἔκτεινε, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
 οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον].
 ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κάσθενεῖς ἴσως·
 ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσιν ἧς κείνων κρατῶν

νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγοῦμεθα 800
καὶ ξῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι·
ὅς εἰς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
καὶ μὴ δίκην δώσουσιν οἵτινες ξένους
κτείνουσιν ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον. 805
ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχροῦ θέμενος αἰδέσθητί με·
οἴκτειρον ἡμᾶς, ὥς γραφεύς τ' ἀποσταθεὶς
ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.
τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
εὖπαις ποτ' οὔσα, νῦν δὲ γραῦς ἅπαις θ' ἅμα,
ἄπολις ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν. 811
οἶμοι τάλαινα, ποτ' μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαινα' ἐγώ.
τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα
μοχθοῦμεν ὥς χρὴ πάντα καὶ μαστεύομεν, 815
πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην
οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν
μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἢν' ἦν ποτε
πεῖθειν ἅ τις βούλοίτο τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς οὖν ἔτ' ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; 820
οἱ μὲν γὰρ ὄντες παῖδες οὐκέτ' εἰσὶ μοι,
αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι·
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρόσκονθ' ὀρώ.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,
Κύπριν προβάλλειν· ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται· 825
πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
ἢ φοιβάς, ἦν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες.
ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ; 830

ἄκουε δὴ νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὄρας;
 τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν
 δράσεις. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεής ἐτι.

835

εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίوسي
 καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει
 ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινος,
 ὥς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοντο γουνάτων
 κλαίοντ' ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους.

840

ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος,
 πιθοῦ, παρόσχευ χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
 τιμωρόν, εἰ καὶ μηδὲν ἐστίν, ἀλλ' ὅμως.
 ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν
 καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς αἰεί.

845

ΧΟ. δεινόν γε, θνητοῖς ὥς ἅπαντα συμπίπτει,
 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
 φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους
 ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.

ΑΓ. ἐγὼ σὲ καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν,
 Ἐκάβη, δι' οἴκτου χεῖρά θ' ἱκεσίαν ἔχω
 καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὔνεκ' ἀνόσιον ξένον
 καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
 εἴ πως φανείη γ' ὥστε σοὶ τ' ἔχειν καλῶς,
 στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν
 Θρηῆκης ἄνακτι τόνδε βουλευῆσαι φόνον.
 ἐστὶν γὰρ ἡ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
 τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγέται στρατός,
 τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν· εἰ δ' ἐμοὶ φίλος
 ὅδ' ἐστί, χωρὶς τοῦτο κοῦ κοινὸν στρατῷ.

850

855

860

ἐκ τοῦ σκοτόντος τε τῶν τε νυκτέρων βροτοῖς
 φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.

881

πρὸς ταῦτα φρόντιζ' ὥς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
σοὶ ξυμπονῆσαι καὶ ταχὺν προσαρκεῖσαι,
βραδὺν δ' Ἀχαιοὺς εἰ διαβληθήσομαι.

ΕΚ. φεῦ·

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης,
ἢ πληθὸς αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαί
εἰργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.

865

σύνισθι μὲν γάρ, ἣν τι βουλεύσω κακὸν
τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσῃς δὲ μὴ.
ἦν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ πικουρία
πάσχοντος ἀνδρὸς Ὀρηκὸς οἷα πείσεται
φανῇ τις, εἶργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.

870

ΑΓ.

τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χειρὶ
λαβοῦσα γραίᾳ φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
ἢ φαρμάκοισιν ἢ πικουρία τίνι;

875

ΕΚ.

τίς σοι ξυνέσται χεῖρ; πόθεν κτήσει φίλους;
στέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον.

880

ΑΓ.

τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;
ΕΚ. σὺν ταῖσδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.

ΕΚ.

ΑΓ.

καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;
ΕΚ. δεινὸν τὸ πληθὸς σὺν δόλῳ τε δύσμαχον.

ΕΚ.

ΑΓ.

δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέφομαι γένος.
ΕΚ. τί δ'; οὐ γυναικες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα

885

ΕΚ.

καὶ Αἴμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν;
ἀλλ' ὥς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον,
πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
γυναικα. καὶ σὺ Ὀρηκὶ πλαθεῖσα ξένῳ
λέξον· καλεῖ σ' ἄνασσα δὴ ποτ' Ἴλιου

890

- Ἐκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
καὶ παῖδας· ὥς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
Πολυξένης ἐπίσχες, Ἀγάμεμνον, τάφον, 895
ὥς τῷδ' ἀδελφῷ πλησίον μιᾷ φλογί,
δισσὴ μέριμνα μητρὶ, κρυφθῆτον χθονί.
ΑΓ. ἔσται τάδ' οὕτω· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
νῦν δ', οὐ γὰρ ἴησ' οὐρίας πνοᾶς θεός, 900
μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὀρῶντας ἥσυχον.
γένοιτο δ' εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε
ιδίᾳ θ' ἐκάστῳ καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
κακὸν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.
ΧΘ. σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιάς, στρ. 905
τῶν ἀπορθήτων πόλις οὐκέτι λέξει·
τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κρύπτει
δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι 910
πύργων, κατὰ δ' αἰθάλου [καπνοῦ]
κηλὶδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι,
τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεῦσώ.
μεσονύκτιος ὠλλύμαν, 915
ἦμος ἐκ δειπνῶν ὕπνος ἥδ' οὐς ἐπ' ὅσοις
κίδνεται, μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χαροποιὸν
θυσίαν καταπαύσας
πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ, 920
ναῦταν οὐκέθ' ὀρῶν ὅμιλον
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις στρ.

905 — 913 = 914 — 922

923 — 932 = 933 — 942

- μίτραισιν ἐρρουθμιζόμεν
 χρυσέων ἐνόπτρων 925
 λεύσσοις ἄτερμονας εἰς αὐγάς,
 ἐπιδέμνιος ὥς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.
 ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
 κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστν Τροίας τόδ'· ὦ
 παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν 930
 Ἰλιάδα σκοπιᾶν
 πέρσαντες ἦξετ' οἴκους;
 λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος ἀντ.
 λιποῦσα, Δωρὶς ὥς κόρα,
 σεμνὰν προσίξουσ' 935
 οὐκ ἦνυσ' Ἄρτεμιν ἀτλάμων·
 ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν
 τὸν ἐμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,
 πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ νόστιμον
 ναῦς ἐκίνησεν πόδα καὶ μ' ἀπὸ γᾶς 940
 ὥρισεν Ἰλιάδος·
 τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει·
 τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλέναν κάδιν
 Ἰδαϊὸν τε βούταν
 αἰνόπαριν κατὰρα 945
 διδοῦσ', ἐπεὶ με γᾶς
 ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν
 ἐξώκισέν τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος
 ἀλλ' ἀλάστορός τις οἰζὺς·
 αἶν μῆτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν, 950
 μῆτε πατρῶον ἵκοιτ' ἐς οἶκον.
 ΠΑΜ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σὺ
 Ἑκάβη, δακρύω σ' εἰσορῶν πόλιν τε σὴν,
 τήν τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἐκγονον σέθεν. 955
 φεῦ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστόν, οὐτ' εὐδοξία
 οὐτ' αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς.
 φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω
 ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὥς ἀγνωσίᾳ
 σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ 960
 θορηνεῖν προκόπτουτ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν;
 σὺ δ' εἴ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
 σχές· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θορήκης ὄροις
 ἁπῶν, ὅτ' ἤλθες δεῦρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμεν,
 ἦδη πόδ' ἔξω δωματίων αἶρουτί μοι 965
 εἰς ταῦτόν ἦδε συμπίπτει δμῶϊς σέθεν,
 λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμεν.

ΕΚ. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
 Πολυμήστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
 ὅτῳ γὰρ ᾤφθην εὐτυχοῦς, αἰδῶς μ' ἔχει 970
 ἐν τῷδε πότμῳ [τυγχάνουσ' ἔν' εἰμὶ νῦν,
 οὐκ ἂν δυναίμην] προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κό-
 ραῖς.

ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοϊαν ἡγήσῃ σέθεν,
 Πολυμήστορ· ἄλλως δ' αἰτιόν τι καὶ νόμος,
 γυναικας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον. 975

ΠΑΜ. καὶ θαυμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἐμοῦ;
 τί χοῖμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

ΕΚ. ἴδιον ἐμαυτῆς δὴ τι πρὸς σέ βούλομαι
 καὶ παῖδας εἰπεῖν σοὺς· ὁπάονας δέ μοι
 χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων. 980

ΠΑΜ. χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδ' ἐρημίᾳ.
 φίλη μὲν εἰ σύ, προσφιλες δέ μοι τόδε
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χοῖ
 τί χοῖ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
 φίλοις ἐπαρκεῖν· ὥς ἔτοιμός εἰμ' ἐγώ. 985

ΕΚ. πρῶτον μὲν εἶπε παῖδ' ὃν ἔξ ἐμῆς χειρός

Πολύδωρον ἔκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δευτέρον σ' ἐρήσομαι.

ΠΑΜ. μάλιστα τοῦκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.

ΕΚ. ὦ φίλταθ', ὥς εὖ καξίως σέθεν λέγεις. 990

ΠΑΜ. τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;

ΕΚ. εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηταί τί μου.

ΠΑΜ. καὶ δεῦρό γ' ὥς σέ κρύφιος ἐξήτει μολεῖν.

ΕΚ. χροσὸς δὲ σῶς ὃν ἤλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;

ΠΑΜ. σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος. 995

ΕΚ. σῶσόν νυν αὐτὸν μηδ' ἔρα τῶν πλησίον.

ΠΑΜ. ἦμιστ' ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.

ΕΚ. οἶσθ' οὖν ἂν λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;

ΠΑΜ. οὐκ οἶδα· τῷ σὺ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.

ΕΚ. ἔστ', ὦ φιληθεῖς ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ, 1000

ΠΑΜ. τί χορῆμ' ὃ καμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεῶν;

ΕΚ. χροσοῦ παλαιὰ Πριαμιδῶν κατώρυχες.

ΠΑΜ. ταῦτ' ἔσθ' ἂν βούλει παιδί σημῆναι σέθεν;

ΕΚ. μάλιστα, διὰ σοῦ γ'· εἰ γὰρ εὐσεβῆς ἀνὴρ.

ΠΑΜ. τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; 1005

ΕΚ. ἄμεινον, ἣν σὺ κατάνης, τοῦσδ' εἰδέναι.

ΠΑΜ. καλῶς ἔλεξας τῇδε καὶ σοφώτερον.

ΕΚ. οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἰλίας ἵνα στέγαι;

ΠΑΜ. ἐνταῦθ' ὃ χροσὸς ἐστί; σημεῖον δὲ τί;

ΕΚ. μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερελλουσ' ἄνω. 1010

ΠΑΜ. ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;

ΕΚ. σῶσαι σε χορήμαθ' οἷς συνεξῆλθον θέλω.

ΠΑΜ. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψας ἔχεις;

ΕΚ. σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.

ΠΑΜ. ποῦ δ'; αἶδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί. 1015

ΕΚ. ἰδία γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.

ΠΑΜ. τάνθον δὲ πιστὰ κάρσένων ἐρημία;

ΕΚ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἐνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.

- ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν
 λῦσαι ποθοῦσιν οἰκαδ' ἐκ Τροίας πόδα· 102
 ὥς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ, στείλῃς πάλιν
 ξὺν παισὶν οὔτερον τὸν ἐμὸν ᾧκισας γόνον.
- ΧΟ. οὔπω δέδωκας, ἀλλὰ δώσεις δίκην·
 ἀλίμενόν τις ὥς εἰς ἄντλον πεσὼν 102
 λέχριος ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας,
 ἀμέρσας βίον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον
 Δίκα καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπίτνει, 103
 ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.
 ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπὶς ἢ σ' ἐπήγαγεν
 θανάσιμον πρὸς Αἶδαν, ὦ τάλας·
 ἀπολέμας δὲ χειρὶ λείψεις βίον.
- ΠΑΜ. ὦμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὁμμάτων τάλας. 103
- ΧΟ. ἠκούσατ' ἀνδρὸς Ὀρηκὸς οἰωγῆν, φίλαι;
- ΠΑΜ. ὦμοι μάλ' αὖθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
- ΧΟ. φίλαι, πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακά.
- ΠΑΜ. ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε λαιψηρῶ ποδί·
 βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχοῦς. 104
- ΧΟ. ἰδοῦ, βαρείας χειρὸς ὀρμαῖται βέλος.
 βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; ὥς ἀκμὴ καλεῖ
 Ἐκάβη παρῆναι Τρωάσιν τε συμμαχούς.
- ΕΚ. ἄρασσε, φεῖδον μηδέν, ἐκβάλλων πύλας·
 οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις, 10
 οὐ παῖδας ὅψει ζῶντας οὐς ἔκτειν' ἐγώ.
- ΧΟ. ἦ γὰρ καθεῖλες Ὀρῆκα καὶ κραταῖς ξένου,
 δέσποινα, καὶ δέδρακας οἰάπερ λέγεις;
- ΕΚ. ὅψει νιν ἀντίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
 τυφλὸν τυφλῶ στείχοντα παραφόρῳ ποδί, 10
 παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὐς ἔκτειν' ἐγώ
 σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρωάσιν· δίκην δέ μοι
 δέδωκε· χωρεῖ δ', ὥς ὄρεξ, ὅδ' ἐκ δόμων.

ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι κάποστήσομαι
θυμῷ ζέοντι Θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ.

1055

ΠΑΜ. ὦμοι ἐγὼ, πᾶ βῶ,
πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω;

τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἶχνος; ποίαν
ἢ ταύταν ἢ τάνδ'

1060

ἐξαλλάξω, τὰς

ἀνδροφόνους μάρψαι

χορήζων Ἰλιάδας, αἶ με διώλεσαν;

τάλαιnai κόραι τάλαιnai Φρυγῶν,

ὧ κατάρατοι,

1065

ποῖ καί με φυγᾶ πτώσσουσι μυχῶν;

εἶθε μοι ὁμμάτων αἱματόεν βλέφαρον

ἀκέσσαι' ἀκέσσαι', Ἄλιε, τυφλὸν

φρέγγος ἀπαλλάξας.

ἄᾶ,

σίγα· κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι

1070

τάνδε γυναικῶν. πᾶ πόδ' ἐπάξας

σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,

θοῖναν ἀγροῖων τιθέμενος θηρῶν,

ἀρνύμενος λῶβαν

λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ὧ τάλας.

1075

ποῖ πᾶ φέρομαι τέκν' ἔρημα λιπῶν

Βάκχαις Ἄιδου διαμοιρᾶσαι,

σφακτὰν κυσί τε φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον

οὐρείαν τ' ἐκβολάν;

πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω, [πᾶ βῶ,]

1080

ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι, λινόχροον

φᾶρος στέλλων, ἐπὶ τάνδε συθεῖς

τέκνων ἐμῶν φύλαξ

ὀλέθριον κοίταν;

ΧΟ. ὦ τλήμων, ὥς σοι δύσφορ' εἰργασται κακά·
 δράσαντι δ' αἰσχροῖα δεινὰ τὰπιτίμια
 [δαίμων ἔδωκεν ὅστις ἐστὶ σοι βαρὺς].

ΠΑΜ. αἰαῖ, ἰὼ Θορήκης
 λογχοφόρον ἔνοπλον εὖιππον Ἀ-
 ρει κάτοχον γένος.
 ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεΐδαι.
 βοᾶν βοᾶν ἀντῶ, βοᾶν·
 ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
 κλύει τις ἢ οὐδείς ἀρκέσει; τί μέλλετε;
 γυναιῖκες ὠλεσάν με,
 γυναιῖκες αἰχμαλώτιδες·
 δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.
 ὦμοι ἐμᾶς λῶβας.

ποῖ τράπωμαι, ποῖ πορευθῶ;
 [αἰθέρ'] ἀμπάμενος οὐράνιον
 ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον, Ὁρίων
 ἢ Σείριος ἐνθα πυρὸς φλογέας ἀφίη-
 σιν ὅσων ἀνγᾶς, ἢ τὸν ἐς Αἶδα
 μελανόχρωτα πορθμὸν ἄξω τάλας;
 ΧΟ. συγγνώσθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακά
 πάθῃ, ταλαίνης ἑξαπαλλάξαι ζόης.

ΑΓ. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἥσυχος
 πέτρας ὀρεῖας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν
 Ἥχῳ διδοῦσα θόρυβον· εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν
 πύργους πεσόντας ἦσμεν Ἑλλήνων δορί,
 φόβον παρῆσχεν οὐ μέσως ὅδε κτύπος.

ΠΑΜ. ὦ φίλτατ', ἡσθόμην γὰρ Ἀγάμεμνον' σέθεν
 φωνῆς ἀκούσας, εἰσορᾶς ἃ πάσχομεν;

ΑΓ. ἔα·
 Πολυμήστορ ὦ δύστηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;
 τίς ὅμμ' ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας,

1085

παῖδάς τε τούσδ' ἔκτεινεν; ἦ μέγαν χόλον
σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ὅστις ἦν ἄρα.

ΠΑΜ. Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλώτισιν 1120
ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ' ἀλλὰ μειζάνως.

1090

ΑΓ. τί φῆς; σὺ τοῦργον εἰργεσαι τόδ', ὥς λέγεις;
σὺ τόλμαν, Ἐκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;

ΠΑΜ. ὦμοι, τί λέξεις; ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;
σήμηνον, εἰπὲ ποῦ 'σθ', ἔν' ἀρπάσας χερσὶν 1125
διασπάσσωμαι καὶ καθαιμάξω χροά.

1095

ΑΓ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΑΜ. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαργῶσαν χέρα.

ΑΓ. ἴσχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον
λέγ', ὥς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδ' ἑν' ἐν μέρει 1130
κρίνω δικαίως ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.

1100

ΠΑΜ. λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὑποπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἀλώσεως. 1135

1105

τοῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτου δ' ἔκτεινά νιν;

[ἄκουσον, ὥς εὖ καὶ σοφῇ προμηθία.]

ἔδεισα μὴ σοὶ πολέμιος λειψθῇς ὁ παῖς

Τροίαν ἀθροΐσαι καὶ ξυνοικίσαι πάλιν,

γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα 1140

1110

Φρυγῶν ἐς αἶαν αὐθις ἄρειαν στόλον

κάπειτα Θρήκης πεδιά τριβοίεν τάδε

λεηλατοῦντες, γέλοσιν δ' εἰη κακὸν

Τρώων ἐν ᾧπερ νῦν, ἄναξ, ἐκάμνομεν.

Ἐκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον 1145

1115

λόγῳ με τοιῷδ' ἤγαγ', ὥς κεκρυμμένας

θήκας φράσσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ

χρυσοῦ· μόνου δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει

δόμους, ἔν' ἄλλος μὴ τις εἰδείη τάδε.

ἴξω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ· 1150
 πολλὰ δὲ χειρὸς αἱ μὲν ἔξ ἀριστερᾶς,
 αἱ δ' ἐνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώων κόραι
 θάκουσ' ἔχουσ' αἰ, κερκιδ' Ἡδωνῆς χερὸς
 ἦνουν, ὑπ' αὐγὰς τούσδε λεύσσουσ' ἀπέπλους·
 ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι 1155
 γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχον στολίσματος.
 ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλόμεναι
 τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
 γένοντο, διαδοχαῖς ἀμείβουσ' αἰ χεροῖν.
 κατ' ἐκ γαληνῶν — πῶς δοκεῖς; — προσφθεγμά-
 των 1160
 εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν
 κεντοῦσι παῖδας, αἱ δὲ πολεμίων δίκην
 ξυναρπάσσαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρήζων ἐμοῖς,
 εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμόν, 1165
 κόμης κατεῖχον, εἰ δὲ κινούην χέρας,
 πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἦνουν τάλας.
 τὸ λοίσθιον δέ, πῆμα πῆματος πλέον,
 ἐξειργάσαντο θεῖν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
 πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας 1170
 κεντοῦσιν αἱμάσσουσιν· εἴτ' ἀνὰ στέγας
 φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
 θῆρ' ὡς διώκω τὰς μαιφόνους κύνας,
 ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον ὡς κυνηγέτης,
 βάλλων ἀράσσω. τοιάδε σπεύδων χάριν 1175
 πέπονθα τὴν σὴν πολέμιόν τε σὸν κτανῶν,
 Ἀγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροὺς τείνω λόγους,
 εἴ τις γυναικας τῶν πρὶν εἰρηκεν κακῶς
 ἢ νῦν λέγων ἔστιν τις ἢ μέλλει λέγειν,
 ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω· 1180

- γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
 τοιόνδ', ὃ δ' αἰεὶ ξυντυχῶν ἐπίσταται.
 ΧΟ. μηδὲν θρασύνου μηδὲ τοῖς σκαυτοῦ κακοῖς
 τὸ θῆλυ συνθεῖς ὥδε πᾶν μέμψῃ γένος·
 πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἳ μὲν εἰς' ἐπίφθονοι, 1185
 αἳ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.
 ΕΚ. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἔχρην ποτε
 τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον·
 ἀλλ' εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν,
 εἴτ' αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαθροὺς 1190
 καὶ μὴ δύνασθαι τᾶδ' εὖ λέγειν ποτέ.
 σοφοὶ μὲν οὖν εἰς' οἳ τὰδ' ἠκριβωκότες,
 ἀλλ' οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοί,
 κακῶς δ' ἀπώλονται· οὔτις ἐξήλυξέ πω.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ὥδε φροιμίους ἔχει 1195
 πρὸς τόνδε δ' εἰμι καὶ λόγοις ἀμείψομαι,
 ὃς φήσ' Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάξων διπλοῦν
 Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν.
 ἀλλ' ὦ κίκιστε, πρῶτον οὐποτ' ἂν φίλου
 τὸ βάροβαρον γένοιτ' ἂν Ἑλλήσιν γένος 1200
 οὐδ' ἂν δύναιτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
 πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τίνα
 ἢ ξυγγενῆς ὦν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
 ἢ σῆς ἑμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
 πλεύσαντες αὐτίς; τίνα δοκεῖς πείσειν τᾶδε; 1205
 ὃ χρυσός, εἰ βούλοιο τᾶληθῇ λέγειν,
 ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα καὶ κέρδη τὰ σά.
 ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς ὅτ' εὐτύχει
 Τροία, περίξ δὲ πύργος εἴχ' ἔτι πτόλιν,
 ἔξῃ τε Πριάμος Ἑκτορός τ' ἦνθαι δόρυ, 1210
 τί δ' οὐ τότε, εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
 θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα κἄν δόμοις ἔχων

ἔκτεινας ἢ ζῶντ' ἤλθες Ἀργείοις ἄγων;
 ἀλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἐσμὲν ἐν φάει,
 καπνῷ δ' ἐσήμην' ἄστυ πολεμίων ὕπο, 1215
 ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἐστίαν.
 πρὸς τοῖσδε νῦν ἄκουσον ὥς φανῆς κακός.
 χοῆν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
 τὸν χρυσὸν ὃν φῆς οὐ σὸν ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
 δοῦναι φέροντα πενομένοις τε καὶ χρόνον 1220
 πολὺν πατροφῆας γῆς ἀπεξενωμένοις·
 σὺ δ' οὐδὲ νῦν πῶ σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἐτ' ἐν δόμοις.
 καὶ μὴν τρέφω μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχοῖν τρέφειν
 σώσας τε τὸν ἐμόν, εἴχες ἂν καλὸν κλέος· 1225
 ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἀγαθοὶ σαφέστατοι
 φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους.
 εἰ δ' ἐσπάνιζες χορημάτων, ὃ δ' εὐτύχει,
 θησανρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὐμὸς μέγας·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκείνον ἄνδρ' ἔχεις σταντῷ φίλον, 1230
 χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τε σοί,
 αὐτός τε πράσσεις ὥδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,
 Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανεῖ·
 οὔτ' εὐσεβῇ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχοῖν,
 οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον· 1235
 αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σὲ φήσομεν
 τοιοῦτον ὄντα· δεσπότης δ' οὐ λοιδορῶ.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὥς τὰ χρηστὰ πράγματα
 χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων.
 ΑΓ. ἀχθεῖνὰ μὲν μοι τὰλλότριά κρίνειν κακά,
 ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
 πρῶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
 ἐμοὶ δ', ἔν' εἰδῆς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
 οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,

ἀλλ' ὥς ἔχης τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς. 1245
 λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ' ἐν κακοῖσιν ὦν.
 τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥάδιον ξενοκτονεῖν
 ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἑλλήσιν τόδε.
 πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν φύγω φόγον;
 οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ 1250
 πράσσειν ἐτόλμας, τλήθι καὶ τὰ μὴ φίλα.

ΠΑΜ. οἶμοι, γυναικὸς, ὥς ἔοιχ', ἡσσωμένος
 δούλης ὑφ' ἑξὶ τοῖς κακίοισιν δίκην.

ΕΚ. οὐκοῦν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;

ΠΑΜ. οἶμοι τέκνων τῶνδ' ὁμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας. 1255

ΕΚ. ἀλγεῖς τί δ'; ἡ' μὲ παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;

ΠΑΜ. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμ', ὃ πανοῦργε σύ;

ΕΚ. οὐ γάρ με χαίρειν χορή σε τιμωρουμένην;

ΠΑΜ. ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἂν σε ποντεῖα νοτίς

ΕΚ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος; 1260

ΠΑΜ. κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησιῶν.

ΕΚ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἁλμάτων;

ΠΑΜ. αὐτὴ πρὸς ἰστὸν ναὸς ἀμβήσει ποδί.

ΕΚ. ὑποπτέροισι νώτοισιν ἢ ποίῳ τρόπῳ;

ΠΑΜ. κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέσγραμμα. 1265

ΕΚ. πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

ΠΑΜ. ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.

ΕΚ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὦν ἔχεις κακῶν;

ΠΑΜ. οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἴλες ὥδε σὺν δόλῳ.

ΕΚ. θανοῦσα δ' ἡ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; 1270

ΠΑΜ. θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σὺ κεκλήσεται

ΕΚ. μορφῆς ἐπ' ὀδόν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;

ΠΑΜ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.

ΕΚ. οὐδὲν μέλει μοι σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.

ΠΑΜ. καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν. 1275

ΕΚ. ἀπέπτυσ' αὐτῷ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.

ΠΑΜ. κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.

ΕΚ. μήπω μανείη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.

ΠΑΜ. καὐτὸν σὲ τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω.

ΑΓ. οὔτος σὺ μαίνει καὶ κακῶν ἐρῶς τυχεῖν; 128

ΠΑΜ. κτεῖν', ὥς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.

ΑΓ. οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐκποδῶν βία;

ΠΑΜ. ἀλγείς ἀκούων; ΑΓ. οὐκ ἐφέξετε στόμα;

ΠΑΜ. ἐγκλήετ'· εἴρηται γάρ. ΑΓ. οὐχ ὅσον τάχος

νήσων ἐρήμων αὐτόν ἐκβαλεῖτέ πον, 129

ἐπείπερ οὔτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;

Ἐκάβη σὺ δ' ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροῦς

στείγουςα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεῶν

σκηναῖς πελάζειν, Τρωάδες· καὶ γὰρ πνοᾶς

πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ. 129

εὐ δ' ἐς πάτρην πλεύσαιμεν, εὐ δὲ τὰν δόμοις

ἔχοντ' ἰδοίμεν τῶνδ' ἀφειμμένοι πόνων.

ΧΟ. ἴτε πρὸς λιμένας σκηναῖς τε, φίλαι,

τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι

μόχθων· στερρὰ γὰρ ἀνάγκη. 129

1558
82203

0
35
90
295

E A E N H.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΟΝΟΗ.

ΘΕΟΚΑΤΜΕΝΟΣ

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ Ἑλένης καὶ φησιν ἔλθειν μὲν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῦτο φάσκειν καὶ τὸν Ὀμηρον ποιοῦντα τὴν Ἑλένην παρέχειν τῷ Τηλεμάχῳ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τὸ λαθικηδὲς φάρμακον τό οἱ πόρε Πολυδάμνα Θόωνος παράκοιτις, οὐ μὴν δὲ οὕτως ὥς Εὐ-5
φριπίδης φησίν. οἱ μὲν γὰρ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν μετὰ τοῦ Μενελάου μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρῃθσιν καὶ εἰς Αἴγυπτον παραγενέσθαι καὶ κεῖθεν πεπορίσθαι τὰ φάρμακα· ὁ δὲ τὴν μὲν ἀληθῶς Ἑλένην φησὶ μηδ' ὅπως οὖν ἔλθειν εἰς Τροίαν, τὸ εἶδωλον δὲ αὐτῆς, 10
κλέψας γὰρ αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς Ἥρας βουλῇ Πρωτεύῃ τῷ βασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου φυλάττειν παρέδωκε· τούτου δὲ θανόντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἐπειρᾷτο γαμεῖν αὐτὴν. ἡ δὲ ἰκέτις παρεκάθητο τῷ τοῦ Πρωτεύως μνημείῳ, ὅθεν αὐτῇ ἐπιφαίνεται Μενέλεως, τὰς μὲν 15
ναῦς ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπολέσας, ὀλίγους δὲ τινὰς τῶν ἐταίρων ἐν ἄντρῳ καθειρογμένους σώζων. εἰς λόγους δὲ ἔλθόντες καὶ μηχανορραφήσαντες ἀπατῶσι μὲν τὸν Θεοκλύμενον, αὐτοὶ δὲ νηὶ ἐμβάντες ὥς δὴ τῷ Με-
νέλεω θανόντι κατὰ θάλατταν θύσοντες, εἰς τὴν ἰδίαν 20
διασώζονται.

ΕΓΚΡΙΠΙΛΟΓ

Ε Λ Ε Ν Η.

ΕΛ. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
 ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον αὐτῶν
 λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.
 Πρωτεὺς δ' ὅτ' ἔξη τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
 Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἄναξ,
 ὃς τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ,
 Ψαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰακοῦ.
 τίκει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασι,
 Θεοκλύμενον ἄρσεν' [ὅτι δὴ θεοὺς σέβων+
 βίον διήνεγκ'] εὐγενῇ τε παρθένον
 Εἰδῶ, τὸ μητρὸς ἀγλαίσμ', ὅτ' ἦν βρέφος·
 ἐπεὶ δ' ἐς ἦβην ἦλθεν ὠραία γάμων,
 καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
 προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
 ἡμῖν δὲ γῇ μὲν πατρίσι οὐκ ἀνώνυμος
 Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· ἔστιν δὲ δὴ
 λόγος τις ὥς Ζεὺς μητέρ' ἔπατ' εἰς ἐμὴν
 Αἴδαν κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών,
 ὃς δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἵτου
 δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς οὗτος λόγος.
 Ἑλένη δ' ἐκλήθην· ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
 λέγοιμ' ἄν. ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι

Ἰδαίον εἰς κενθμῶν Ἀλέξανδρον πάρα,
 Ἦρα Κύπρις τε Διογενῆς τε παρθένος, 25
 μορφῆς θέλουνσαι διαπεράνασθαι κρήσιν.
 τοῦμόν δὲ κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχές,
 Κύπρις προτείνασ' ὥς Ἀλέξανδρος γαμεῖ,
 νικᾷ· λιπὼν δὲ βούσταθμ' Ἰδαῖος Πάρις
 Σπάρτην ἀφίκεθ' ὥς ἐμὸν στήσων λέχος. 30
 Ἦρα δὲ μεμφθεῖς οὔνεκ' οὐ νικᾷ θεάς,
 ἐξηνέμασε τᾶμ' Ἀλεξάνδρῳ λέχη,
 δίδωσι δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ὁμοιώσας ἐμοὶ
 εἰδωλον ἔμπνουν οὐρανοῦ ξυνθεῖς ἄπο,
 Πριάμου τυράννου παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν 35
 κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διὸς
 βουλευμάτ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς·
 πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
 καὶ Φρυγίᾳ δυστήνοισιν, ὥς ὄχλου βροτῶν
 πλήθους τε κουφίσειε μητέρα χθόνα 40
 γνωτὸν τε θείῃ τὸν κράτιστον Ἑλλάδος.
 Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν προυτέθην ἐγὼ μὲν οὔ,
 τὸ δ' ὄνομα τοῦμόν, ἄθλου Ἑλλήσιν δορός·
 λαβὼν δὲ μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος
 νεφέλῃ καλύψας, οὐ γὰρ ἡμέλησέ μου 45
 Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἰδρύσατο,
 πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν.
 ἀκέραιον ὥς σώσασαι Μενέλεω λέχος.
 καὶ γὰρ μὲν ἐνθάδ' εἰμ', ὃ δ' ἄθλιος πόσις
 στράτευμ' ἄθροίσας τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς 50
 θηρᾷ πορευθεὶς Ἰλίου πυργώματα.
 ψυχὰι δὲ πολλὰι δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρείοις
 ῥοατὶν ἔθανον· ἢ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ
 κατάρατος εἰμι καὶ δοκῶ προδοῦς ἐμὸν
 πόσιν συνάψαι πόλεμον Ἑλλήσιν μέγαν. 55

- τί δ' ἦτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
 Ἑρμοῦ, τὸ κλεινὸν μ' ἔτι κατοικήσειν πέδον
 Σπάρτης σὺν ἀνδράϊ, γνόντος ὥς ἐς Ἴλιον
 οὐκ ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί.
 ἕως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπε 60
 Πρωτεύς, ἄστυλος ἦν γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
 σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τοῦ τεθνηκότος
 θηρᾶ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
 τιμῶσα Πρωτέως μνήμα προσπίπνω τόδε
 ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τὰμὰ διασώσῃ λέχη, 65
 ὥς εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
 μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνῃν ὄφλη.
- ΤΕΥ. τίς τῶνδ' ἐρμυνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
 Πλούτου γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι
 βασιλείᾳ τ' ἀμφιβλήματ' εὐθρυγκοί θ' ἔδραι. 70
 ἔα·
 ᾧ θεοί, τίς εἶδον ὄψιν; ἐχθίστην ὄρῳ
 γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσε
 πάντας τ' Ἀχαιοὺς. θεοὶ σ', ὅσόν μιν ἔχεις
 Ἑλένης, ἀποπτύσαιεν. εἰ δὲ μή 'ν ξένη 75
 γαῖα πόδ' εἶχον, τῷδ' ἂν εὐστόχῳ περὶ
 ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης.
- ΕΛ. τί δ'; ᾧ ταλαίπωρ' ὅστις ὢν μ' ἀπεστράφης,
 καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;
- ΤΕΥ. ἦμαρτον· ὀργῇ δ' εἴξα μᾶλλον ἢ μ' ἐχρῆν·
 μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
 σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.
- ΕΛ. τίς δ' εἰ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἀπεστράφης πέδον;
- ΤΕΥ. εἰς τῶν Ἀχαιῶν, ᾧ γύναι, τῶν ἀθλίων.
- ΕΛ. οὐ τᾶρα σ' Ἑλένην εἰ στυγεῖς θανμαστέον. 85
 ἀτὰρ τίς εἰ πόθεν; τίς ἐξαυδᾷν σε χορή;
- ΤΕΥ. ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεύκρος, ὁ δὲ φύσας πατήρ

Τελαμών, Σαλαμὶς δὲ πατρὶς ἡ θρόνισά με.

ΕΛ. τί δῆτα Νέλλου τούσδ' ἐπιστρέφει γύας;

ΤΕΤ. φυγὰς πατροφῶς ἐξελήλαμαι χθονός. 90

ΕΛ. τλήμων ἂν εἴης· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;

ΤΕΤ. Τελαμών ὁ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;

ΕΛ. ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι προῶγμα συμφορὰν ἔχει.

ΤΕΤ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὦλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.

ΕΛ. πῶς; οὐ τί που σῶ φασγάνῳ βίον στερεῖς; 95

ΤΕΤ. οἴκειον αὐτὸν ὦλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.

ΕΛ. μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίῃ τάδ' ἂν;

ΤΕΤ. τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον;

ΕΛ. μνηστήρ ποθ' Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.

ΤΕΤ. θανῶν οὐδ' ὅπλων ἔριν ἔθηκεν συμμάχοις. 100

ΕΛ. καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;

ΤΕΤ. ἄλλου λαβόντος ὅπλ' ἀπηλλάχθη βίον.

ΕΛ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πήμασιν νοσεῖς;

ΤΕΤ. ὁδοῦνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.

ΕΛ. ἦλθες γὰρ ὦ ξέν' Ἰλίου κλεινὴν πόλιν; 105

ΤΕΤ. καὶ ξύν γε πέρσας αὐτὸς ἀνταπωλόμην.

ΕΛ. ἦδη γὰρ ἦπται καὶ κατεῖργασται πυρὶ;

ΤΕΤ. ὥστ' οὐδ' ἶχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.

ΕΛ. ὦ τλήμον Ἑλένη, διὰ σ' ἀπόλλυνται Φρύγες.

ΤΕΤ. καὶ πρὸς γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἰργασται κακά. 110

ΕΛ. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;

ΤΕΤ. ἐπὶ σχεδὸν τι καμπίμους ἐτῶν κύκλους.

ΕΛ. χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;

ΤΕΤ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.

ΕΛ. ἡ καὶ γυναῖκα Σπαρτιατὶν εἴλετε; 115

ΤΕΤ. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης.

ΕΛ. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ἡ κλύων λέγεις;

ΤΕΤ. ὥσπερ σέ γ', οὐδὲν ἦσσαν, ὀφθαλμοῖς ὄρω.

ΕΛ. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν.

- ΤΕΥ. ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι. 120
 ΕΛ. οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
 ΤΕΥ. αὐτὸς γὰρ ὅσσοις εἰδόμην ὥς νῦν σ' ὄρω.
 ΕΛ. ἦδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
 ΤΕΥ. οὐκοῦν ἐν Ἀργεὶ γ' οὐδ' ἐπ' Εὐρώτῃ φοαῖς.
 ΕΛ. αἰαῖ· κακὸν τόδ' εἶπας οἷς κακὸν λέγεις. 125
 ΤΕΥ. ὥς κείνος ἀφανῆς σὺν δάμαρτι κλήζεται.
 ΕΛ. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
 ΤΕΥ. ἦν, ἀλλὰ χειμῶν ἄλλος ἄλλον ὥρισεν.
 ΕΛ. ποίοισιν ἐν νῆτοισι ποντίας ἄλός;
 ΤΕΥ. μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρου. 130
 ΕΛ. καὶ τοῦδε Μενέλεων οὐτίς εἶδ' ἀφιγμένον;
 ΤΕΥ. οὐδεὶς· θανὼν δὲ κλήζεται κατ' Ἑλλάδα.
 ΕΛ. ἀπωλόμεσθα· Θεστιᾶς δ' ἔστιν κόρη;
 ΤΕΥ. Αἰθιδαν ἔλεξας; οἴχεται θανούσα δῆ.
 ΕΛ. οὐ ποῦ νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὦλεσεν κλέος; 135
 ΤΕΥ. φασίν, βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῇ δέρῃ.
 ΕΛ. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;
 ΤΕΥ. τεθνῶσι κοῦ τεθνῶσι· δύο δ' ἔστων λόγῳ.
 ΕΛ. πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
 ΤΕΥ. ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε φάσ' εἶναι θεῶ. 140
 ΕΛ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
 ΤΕΥ. σφαγαῖς ἐδελφῆς οὐνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
 ἄλλης δὲ μύθων· οὐ διπλῶ χρηῖζω στένειν.
 ὦν δ' οὐνεκ' ἦλθον τούσδε βασιλείους δόμους,
 τὴν θεσπιῶδὸν Θεονόην χρηῖζων ἰδεῖν, 145
 σὺ προξένησον, ὥς τύχω μαντευμάτων
 ὅπῃ νεὼς στείλαιμ' ἂν οὐρίον πτερόν
 εἰς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, οὐ μ' ἐθέσπισεν
 οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν
 Σαλαμῖνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας. 150
 ΕΛ. πλουῖς, ὦ ξέν', αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν

γῆν τήνδε φεῦγε πρὶν σε παῖδα Πρωτέως
 ἰδεῖν, ὅς ἄρχει τῆσδε γῆς· ἄπεστι δὲ
 κυσὶν πεποιθὼς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις·
 [κτείνει γὰρ Ἑλλην' ὄντιν' ἂν λάβῃ ξένον·] 155

ὅτου δ' ἔκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν
 ἐγὼ τε σιγῶ· τί γὰρ ἂν ὠφελοῖμί σε;
 ΤΕΤ. καλῶς ἔλεξας, ὦ γύναι· θεοὶ δέ σοι
 ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίαιτο.

Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ' οὐ τὰς φρένας 160
 ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολὺ.
 κακῶς δ' ὅλοιτο μηδ' ἐπ' Εὐρώτα ροὰς
 ἔλθοι· σὺ δ' εἴης εὐτυχῆς αἰεὶ, γύναι.

ΕΛ. ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶτον,
 ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω, 165
 δάκρυσιν ἢ θρήνοις ἢ πένθεσιν; ἔε.

πτεροφόροι νεάνιδες, στρ.
 παρθένοι Χθονὸς κόραι

Σειρήνες, εἴθ' ἐμοῖς γόοις
 μόλοιτ' ἔχουσαι τὸν Αἴβυν 170

λωτὸν ἢ σύριγγας· αἴλινον, κακοῖς
 τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα δάκρυα,

πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα·
 μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνῶδ' 175

πέμψειε Φερσέφασσα
 [φόνια] φόνια, χάριτας ἴν' ἐπὶ δάκρυσιν

παρ' ἐμέθεν ὑπὸ μέλαθρα νύχια παιᾶνας
 νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.

ΧΘ. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἀντ. 180
 ἔτυχον ἑλικά τ' ἀνὰ χλόαν

φρίντας ἀλίου πέπλους + εἶχον τὴν (13)
 (αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χροσέαις) + ἀνὰ χλόαν (12)

(θάλπους' ἀμφί τ' ἐν δόνακος ἔρνεσιν)
 ἐνθεν οἴκτρον ὄμαδον ἔκλυον
 ἄλυσρον ἔλεγον, ὅ τι ποτ' ἔλακεν
 * * * αἰάγμασι στένουσα,

Νύμφα τις οἷα Ναῖς
 ὄρεσι φρυγάδα νόμον ἰεῖσα
 ροερόν, ὑπὸ δὲ πέτρινα γύαλα κλαγγαῖσιν
 Πανὸς ἀναβοᾷ γάμους.

ΕΛ. ἰὼ ἰὼ·

θήραμα βαρβάρου πλάτας,
 Ἑλλανίδες κόραι,
 ναύτας Ἀχαιῶν
 τις ἔμολεν ἔμολε δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων, 19
 Ἴλιον κατασκαφῆν

πυρὶ μέλουσαν δαΐφ
 δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον,
 δι' ἐμὸν ὄνομα πολύπονον.

Ἀήδα δ' ἐν ἀγχόναῖς
 θάνατον ἔλαβεν 20
 αἰσχύνας ἐμᾶς ὑπ' ἀλγέων.

ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἄλλ' πολυπλανῆς
 πόσις ὀλόμενος οἴχεται,
 Κάστορός τε συγγόνου τε 20
 διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος
 ἀφανὲς ἀφανὲς ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα
 γυμνάσιά τε δονακόμεντος
 Εὐρώτα, νεανιᾶν πόνον.

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ·

ὦ δαίμονος πολυστόνου
 μοίρας τε σᾶς, γύναι.
 αἰὼν δυσαἰών

ἀντ. 21

- τις ἔλαχεν ἔλαχεν, ὅτε σε τέκετο ματρόθεν
 Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος 215
 χιονόχρως κύκνου πτερῶ·
 τί γὰρ ἄπεστί σοι κακῶν;
 τίνα δὲ βίοτον οὐκ ἔτλας;
 μάτηρ μὲν οἴχεται,
 δίδυμά τε Διὸς 220
 οὐκ εὐδαιμονεῖ τέκεα φίλα,
 χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὄρῃς,
 διὰ δὲ πόλεως ἔρχεται
 βᾶσις, ἃ σε βαρβάροισι
 λέχεσι, πότνια, παραδίδωσιν, 225
 ὃ δὲ σὸς ἐν ἄλλ' κύμασί τε λέλοιπε βίοτον,
 οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα
 καὶ τὰν Χαλκίοικον ὀλβιεῖς.
 ΕΛ. φεῦ φεῦ, τίς ἦ Φρυγῶν
 ἢ τίς Ἑλλαντίας ἀπὸ χθονὸς 230
 ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλῖν
 πεύκαν; ἐνθεν ὀλόμενον
 σκάφος συναρμόσας
 ὃ Πριαμίδας ἐπλευσε βαρβάρῳ πλάτῃ
 τὰν ἑμὴν ἐφ' ἐστίαν, 235
 ἐπὶ τὸ δυστυχὲς
 κάλλος, ὥς ἔλοι γάμον ἐμόν.
 ἃ δὲ δόλιος ἃ πολυκτόνος Κύπρις
 Δαναΐδαις ἄγρουσα θάνατον Πριαμίδαις τε.
 ὦ τάλαινα συμφορᾷς. 240
 ἃ δὲ χρυσέοις θρόνοις
 Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἦρα
 τὸν ὠκύπουν ἐπεμψε Μαιάδος γόνον,
 ὃς με χλοερὰ δρεπομέναν ἔσω πέπλων
 ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον ὥς Ἀθήναν 245

μόλοιμ', ἀναγκάσας δι' αἰθέρος

τάνδε γαῖαν εἰς ἄνολβον

ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο

Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.

τὸ δ' ἐμὲν ὄνομα παρὰ Σιμωνντίοις ῥοαῖσι 250
μαψίδιον ἔχει φάτιν.

ΧΟ. ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· σύμφορον δέ σοι
ὥς ῥᾶστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ΕΛ. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην; 255
ἄρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;

[γυνὴ γὰρ οὐδ' Ἑλληνὶς οὔτε βάρβαρος
τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,

ἐν ᾧ με Ἀθήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.] 260
τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἐστὶ μοι,

τὰ μὲν δι' Ἥραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἴτιον.

εἰθ' ἐξαλειφθεῖς' ὥς ἀγαλμ' αὐθις πάλιν
αἵσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ λάβοιν,

καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς ἄς νῦν ἔχω
Ἑλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς 265

ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς σῶζουσίν μου.

ὅστις μὲν οὖν εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην
πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἷστέον δ' ὅμως'

ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.

πρῶτον μὲν οὐκ οὐδ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεής· 270
καὶ τοῦτο μείζον τῆς ἀληθείας κακόν,

ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά.

ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς
εἰς βάρβαρ' ἥθη, καὶ φίλων τητωμένη

δουλῇ καθέστηκεν οὐδ' ἐλευθέρων ἀπο· 275
τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἐνός.

ἄγκυρα δ' ἥ μου τὰς τύχας ὥχει μόνη,

πόσιν ποθ' ἥξειν καὶ μ' ἀπαλλάξειν κακῶν,

οὗτος τέθνηκεν, οὗτος οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 μήτηρ δ' ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγώ, 280
 ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τ' ἀδίκον τοῦτ' ἔστ' ἐμόν·
 ὃ δ' ἀγλαίσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφν,
 θυγάτηρ ἀνάνδρος πολὺν παρθενεύεται·
 τὸ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένω Διοσκόρῳ
 οὐκ ἐστόν. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῇ 285
 τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
 τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν εἰς πάτραν,
 κλήθροισ ἀν εἰργοίμεσθα, τὴν ὑπ' Ἰλῖω
 δοκοῦντες Ἑλένην Μενέλεώ μ' ἐλθεῖν μέτα.
 εἰ μὲν γὰρ ἔξη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἄν 290
 εἰς ξύμβολ' ἐλθόνθ' ἄ φανέρ' ἄν μόνοις ἄν ᾔην.
 νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ' οὔτε μὴ σωθῇ ποτε.
 τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τί ν' ὑπολείπομαι τύχην;
 γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγάς,
 μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου πρὸς πλουσίαν 295
 τράπεξαν ἴξουσ'; ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
 ξυνῇ γυναικί, καὶ τὸ σῶν ἔστιν πικρόν.
 θανεῖν κρᾶτιστον· πῶς θάνοιμ' ἄν οὖν καλῶς;
 ἀσχήμονες μὲν ἀγχόνοι μετάρσιοι,
 κὰν τοῖσι δούλοις δυσπρεπεῖς νομίζεται· 300
 σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλόν,
 σμικρὸς δ' ὁ καιρὸς κρᾶτ' ἀπαλλάξαι βίου.
 εἰς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν·
 αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς
 γυναῖκες, ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν. 305
 ΕΛ. Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ', ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
 μὴ πάντ' ἀληθῇ δοξάσης εἰρηκέναι.
 ΕΛ. καὶ μὴν σαφῶς ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν.
 ΧΟ. πόλλ' ἄν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη.
 ΕΛ. καὶ τ' ἀμπαλὺν γε τῶνδ' ἀληθεία σαφής. 310

- ΧΟ. εἰς ξυμφορὰν γὰρ ἀντὶ τὰγαθοῦ φέρει.
 ΕΛ. φόβος γὰρ εἰς τὸ δεῖμα περιβαλὼν μ' ἄγει.
 ΧΟ. πῶς δ' εὐμενεΐας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις;
 ΕΛ. πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεῶν γάμους.
 ΧΟ. οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; μνήματος λιποῦσ' ἔδραν, 3
 ΕΛ. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον ἢ παραίνεσιν;
 ΧΟ. ἔλθοῦσ' ἐς οἶκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται,
 τῆς ποντίας Νηρηΐδος ἐκρόνου κόρης,
 πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης εἴτ' ἔστ' ἔτι 3
 εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δ' εὖ
 πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
 πρὶν δ' οὐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
 λυπουμένη γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἔμοι πιθοῦ·
 τάφον λιποῦσα τόνδε σύμμιξον κόρη,
 ὅθεν περ εἴσει πάντα, τάληθ' ἠφράσαι· 3
 ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε τί βλέπεις πρόσω;
 θέλω δὲ κἀγὼ σοὶ συνεισελθεῖν δόμους
 καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματ'·
 γυναικα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.
 ΕΛ. φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν· στρ. 3
 βᾶτε βᾶτε δ' εἰς δόμους,
 ἀγῶνας ἐντὸς [οἴκων] ὥς
 πύθησθε τοὺς ἐμούς.
 ΧΟ. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.
 ΕΛ. ἰὼ μέλεος ἀμέρα.
 τίν' ἄρα τάλαινα τίνα δακρυό-
 εντα λόγον ἀκούσομαι;
 ΧΟ. μὴ πρόμαντις ἀλγέων
 προλάμβαν', ὦ φίλα, γόους.
 ΕΛ. τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα; ἀντ. 4
 πότερα δέρεται φάος

τέθριππά θ' ἁλίου
[ἐς] κέλευθά τ' ἀστέρων,

ΧΟ. * * * * *

ΕΛ. * * * * *

ἧ' υ νέκυσι κατὰ χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχην;

345

ΧΟ. εἰς τὸ φέρτερον τίθει
τὸ μέλλον, ὅ τι γενήσεται.

ΕΛ. σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατόμοσα,
τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν
Εὐρώταν, θανόντος εἰ βάξις
ἔτνμος ἀνδρὸς ἄδε μοι —

350

ΧΟ. τί τάδ' ἀσύνετα;

ΕΛ. φόνηιον αἰώρημα
διὰ δέξης ὀρέξομαι,
ἧ' ξιφοκτόνον δίωγμα
λαιμορύτου σφαγᾶς

355

αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσσω διὰ σαρκὸς ἄμιλλαν,
θῦμα τριζύγοις θεαῖσι
τῷ τε συρίγγων αἰοιδᾶν σεβί-

ζοντι Πριαμίδα ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.

ΧΟ. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν

360

γένοιτο, τὸ δὲ σὸν εὐτυχές.

ΕΛ. ἰὼ Τροία τάλαινα,
δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι μέλέα τ' ἔτλας·

τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε

πολὺν μὲν αἶμα, πολὺν δὲ δάκρυον, ἄχεά τ' ἄχεσι,

δάκρυα δάκρυσιν [ἔλαβε πάθεια,

365

ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν],

ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας

ἔθεντο σύγγονοι νεκρῶν Σκαμάνδριον

ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.

βοᾶν βοᾶν δ' Ἑλλὰς 370
 κελάδῃσε κἀνοτότυξεν,
 ἐπὶ δὲ κράτῃ χέρας ἔθηκεν,
 ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
 ἔδενυσε φοινίαισι πλαγαῖς.
 ὦ μάκαρ Ἀρκαδία ποτὲ παρθένε Καλλιστοῖ, Διὸς
 ἅ λεχέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυνίοις, 376
 ὥς πολὺν ματρός ἐμᾶς ἔλαχες πλέον,
 ἅ μορφᾷ θηρῶν λαχνογνίων
 ὄμματι λάβρω σχῆμα λεαίνης
 ἐξαλλάξας ἄγεα λύπης 380
 ἂν τέ ποτ' Ἀρτεμῖς ἐξεχορεύσατο
 χρυσοκέρατ' ἔλαφον Μέροπος Τιτανίδα κούραν
 καλλοσύνας ἔνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας
 ὦλεσεν ὦλεσε Πέργαμα Δαρδανίας
 ὀλομένους τ' Ἀχαιοὺς. 385

ΜΕ. ὦ τὰς τεθρίππους Οἰνομάω Πίσαν κᾶτα
 Πέλοψ ἀμίλλας ἐξαμιλληθεῖς ποτε,
 εἰθ' ὥφελες τόθ' [ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς
 πεισθεῖς ἐποίεις] εὐθέως λιπεῖν βίον,
 πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρεῖα πατέρα γεννῆσαι ποτε, 390
 ὃς ἐξέφυσεν Ἀερόπης λέκτρων ἅπο
 Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ξυγόν·
 πλεῖστον γὰρ οἶμαι, καὶ τόδ' οὐ κόμπω λέγω,
 στρατεύμα κώπη διορίσαι Τροίαν ἐπι,
 τύραννος οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν, 395
 ἔκουσι δ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις.
 καὶ τοὺς μὲν οὐκέτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα,
 τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένως πεφευγότας,
 νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
 ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς 400
 τλήμων ἁλῶμαι χρόνον ὅσον περ Ἰλίου

πύργους ἔπερσα, κείς πάτρην χοήζων μολεῖν
 οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
 Διβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομάς
 πέπλευκα πάσας· χῶταν ἐγγὺς ὦ πάτρας, 405
 πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα, κοῦποι' οὐρίον
 εἰσῆλθε λαῖφος ὥστε μ' εἰς πάτρην μολεῖν.
 καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς ἀπολέσας φίλους
 ἔξεπεσον εἰς γῆν τήνδε· ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
 πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναυαγίων. 410
 τρόπις δ' ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
 ἐφ' ἧς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ
 Ἑλένη τε, Τροίας ἦν ἀποσπάσας ἔχω.
 ὄνομα δὲ χῶρας ἧτις ἦδε καὶ λεῶς
 οὐκ οἶδ'· ὄχλον γὰρ εἰσπεσεῖν ἤσχυνόμεν 415
 ὥσθ' ἱστορῆσαι, τῆς ἐμῆς δυσχλαινίας
 κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνῆρ
 πράξῃ κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν
 πίπτει κακίῳ τοῦ πάλοι δυσδαίμονος.
 χρεῖα δὲ τείρει μ'· οὔτε γὰρ σῖτος πάρα 420
 οὔτ' ἀμφὶ χροῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἰκάσαι
 πάρεστι ναὸς ἔκβολ' οἷς ἀμπίσχομαι.
 πέπλους δὲ τοὺς πρὶν λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα
 χλιδάς τε πόντος ἤρπασ'· ἐν δ' ἄντρον μυχοῖς
 κρύψας γυναικὰ τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ 425
 ἄρξασαν ἦκω τοὺς τε περιλελειμμένους
 φίλων φυλάσσειν τὰ μ' ἀναγκάσας λέχη.
 μόνος δὲ νοσῶ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις
 τὰ πρόσφορ' ἦν πῶς ἐξερευνήσας λάβω.
 ἰδὼν δὲ δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε 430
 πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
 προσῆλθον· ἐλπίς δ' ἔκ γε πλουσίων δόμων
 λαβεῖν τι ναύταις· ἐκ δὲ μὴ χόντων βίον,

οὐδ' εἰ θέλοιεν, ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν.

ὥή· τίς ἂν πυλωρός ἐκ δόμων μόλοι,

435

ὅστις διαγγεῖλειε τὰμ' εἴσω κακί;

ΓΡ. τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξει δόμων

καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἐστηκὼς πύλαις

ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; ἢ κατθανεῖ

Ἑλλήν πεφυκὼς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί.

440

ΜΕ. ὦ γραῖα, ταῦτα ταῦτ' ἔπη καλῶς λέγεις.

ἔξεστι· πεῖσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνες λόγον.

ΓΡ. ἄπελθ'· ἐμοὶ γὰρ τοῦτο πρόσκειται, ξένε,

μηδένα πελάζειν τοισίδ' Ἑλλήνων δόμοις.

ΜΕ. ἄ· μὴ πρόσιλλε χεῖρα μηδ' ὦθει βίᾱ.

445

ΓΡ. πείθει γὰρ οὐδὲν ὦν λέγω· σὺ δ' αἷτιος.

ΜΕ. ἄγγελον εἴσω δεσπόταισι τοῖσι σοῖς.

ΓΡ. πικροὺς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους.

ΜΕ. ναυαγὸς ἦκω ξένος, ἀσύλητον γένος.

ΓΡ. οἶκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἀντὶ τοῦθ' ἔθι.

450

ΜΕ. οὐκ, ἀλλ' ἔσω πάρεμι· καὶ σὺ μοι πιθοῦ.

ΓΡ. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν· καὶ τάχ' ὠσθήσει βίᾱ.

ΜΕ. αἰαῖ· τὰ κλεινὰ ποῦ· στί μοι στρατεύματα;

ΓΡ. οὐκοῦν ἐκεῖ που σεμνὸς ἦσθ', οὐκ ἐνθάδε.

ΜΕ. ὦ δαῖμον, ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα.

455

ΓΡ. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ;

ΜΕ. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας.

ΓΡ. οὐκοῦν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις;

ΜΕ. τίς δ' ἦδε χώρα; τοῦ δὲ βασίλειοι δόμοι;

ΓΡ. Πρωτεύς τὰδ' οἰκεῖ δώματ', Αἴγυπτος δὲ γῆ.

460

ΜΕ. Αἴγυπτος; ὦ δύστηνος, οἱ πέπλευκ' ἄρα.

ΓΡ. τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτὸν ἐστὶ σοι γάνος;

ΜΕ. οὐ τοῦτ' ἐμέμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας.

ΓΡ. πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.

ΜΕ. ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις ὄντιν' ὀνομάζεις ἄναξ;

465

- ΓΡ. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ μνήμα, παῖς δ' ἄρχει χθονός.
 ΜΕ. ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς ἢ ν' δόμοις;
 ΓΡ. οὐκ ἔνδον· Ἑλλησιν δὲ πολεμιώτατος.
 ΜΕ. τί ν' αἰτίαν σχὼν ἦς ἐπηυρόμην ἐγώ;
 ΓΡ. Ἑλένη κατ' οἴκους ἐστὶ τούσδ' ἢ τοῦ Διός. 470
 ΜΕ. πῶς φήεις; τί ν' εἶπας μῦθον; αὐθίς μοι φράσον.
 ΓΡ. ἢ Τυνδαρίς παῖς, ἢ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν.
 ΜΕ. πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρῶγμ' ἔχει λόγον;
 ΓΡ. Ἀκαεδαίμονος γῆς δεῦρο νοστήσας' ἄπο.
 ΜΕ. πότ'; οὐ τί που λεληθμεθ' ἐξ ἄντρων λέχος; 475
 ΓΡ. πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς, ὦ ξέν', εἰς Τροίαν μολεῖν.
 ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων· ἐστὶ γάρ τις ἐν δόμοις
 τύχη, τύραννος ἢ ταρέσσεται δόμος.
 καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἤλθες· ἦν δὲ δεσπότης
 λάβῃ σε, θάνατος ξενιά σοι γενήσεται. 480
 εὖνους γάρ εἰμ' Ἑλλησιν, οὐχ ὅσον πικροὺς
 λόγους ἔδωκα δεσπότην φοβουμένη.
 ΜΕ. τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίαις
 ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεστῶσας κλύω,
 εἰ τὴν μὲν αἰρεθεῖσαν ἐκ Τροίας ἄγων 485
 ἦκω δάμαρτα καὶ κατ' ἄντρα σώζομαι,
 ὄνομα δὲ ταύτῃ τῆς ἐμῆς ἔχουσα τις
 δάμαρτος ἄλλη τοισίδ' ἐνναίει δόμοις.
 Διὸς δ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέναι.
 ἀλλ' ἢ τις ἐστὶ Ζηνὸς ὄνομα' ἔχων ἀνὴρ 490
 Νείλου παρ' ὄχθας; εἰς γὰρ ὃ γε κατ' οὐρανόν.
 Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστὶ πλήν ἵνα ῥοαὶ
 τοῦ καλλιδόνακός εἰσιν Εὐρώτα [μόνον];
 διπλοῦν δὲ Τυνδάρειον ὄνομα κληῖται;
 Ἀκαεδαίμονος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος 495
 Τροίας τ'; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρὴ λέγειν.
 πολλοὶ γάρ, ὥς εἴξασιν, ἐν πολλῇ χθονὶ

ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι καὶ πόλις πόλει
 γυνὴ γυναικί τ'· οὐδὲν οὖν θαυμαστέον.
 οὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλου φευξόμεθα· 500
 ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ᾧδε βάρβαρος φρένας,
 ὃς ὄνομ' ἀκούσας τοῦμὸν οὐ δώσει βοράν.
 κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ἐγὼ θ' ὃς ἤψα νιν,
 Μενέλαος οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.
 δόμων ἄνακτα προσμενῶ· δισσὰς δέ μοι 505
 ἔχει φυλάξεις· ἦν μὲν ὠμόφρων τις ἦ,
 κρύψας ἐμὰντὸν εἶμι πρὸς ναυάγια·
 ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακόν, τὰ πρόσφορα
 τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
 κακῶν δ' ἐν ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις, 510
 ἄλλους τυράννους αὐτὸν ὄντα βασιλέα
 βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
 λόγος γὰρ ἔστιν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος,
 δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.
 XO. ἤκουσα τᾶς θεσπιφδοῦ κόρας, 515
 ἃ χρήξουσ' ἐφάνη' ἔν τε τυράννοις
 δόμοις, ὥς Μενέλαος οὐπω
 μελαμφαῆς οἴχεται
 δι' ἔρεβος χθονὶ κρυφθεὶς,
 ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἄλιον 520
 τρυχόμενος οὐπω λιμένων
 ψαύσειεν πατρίδας γᾶς,
 ἀλατεία βιότου
 ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
 παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς 525
 πόδα χριμπτόμενος εἰναλίῳ
 κώπᾳ Τρωάδος ἐν γᾶς.
 ΕΛ. ἦδ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἔδρας ἐγὼ πάλιν
 στείχω, μαθούσα Θεονόης φίλους λόγους

- ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει 530
 πόσιν τὸν ἄμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
 πορθμοὺς δ' ἀλᾶσθαι μυρίους πεπλωκότα
 ἐκείσε κακέισ' οὐδ' ἀγύμναστον πλάνοις
 ἦξιεν, ὅταν δὴ πημάτων λάβῃ τέλος.
 ἐν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται. 535
 ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
 ἦσθεῖς' ἐπεὶ νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
 ἐγγὺς δέ νιν που τῆσδ' ἐφασκ' εἶναι χθονός,
 ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις.
 ὦμοι, πόθ' ἦξεῖς; ὥς ποθεινὸς ἂν μόλοις. 540
 ἔα, τίς αὐτός; οὐ τί που κρυπτεύομαι
 Πρωτεύως ἄσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;
 οὐχ ὥς δρομαία πῶλος ἢ Βάκχη θεοῦ
 τάφῳ ξυνάψω κῶλον; ἄγριος δέ τις
 μορφὴν ὅδ' ἐστίν, ὅς με θηρᾶται λαβεῖν. 545
 ME. σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν ἡμιλλημένην
 τύμβον· πλὴ κρηπὶδ' ἐμπύρους τ' ὀρθοστάτας,
 μεῖνον· τί φεύγεις; ὥς δέμας δείξασα σὸν
 ἐκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίθης.
 EA. ἀδικούμεθ', ὦ γυναῖκες· εἰργόμεσθα γὰρ 550
 τάφου πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε, καὶ μ' ἐλὼν θέλει
 δοῦναι τυράννοις ὧν ἐφεύγομεν γάμους.
 ME. οὐ κλωπὲς ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν.
 EA. καὶ μὴν στολήν γ' ἄμορπον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.
 ME. στήσον φόβον μεθεῖσα λαιψηρὸν πόδα. 555
 EA. ἴστημ', ἐπεὶ γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπου.
 ME. τίς εἶ; τίς τὸν ὄψιν σὴν, γύναι, προσδέρομαι;
 EA. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κάμ' ἔχει λόγος.
 ME. οὐπώποτ' εἶδον προσφερέστερον δέμας.
 EA. ὦ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιννώσκειν φίλους. 560
 ME. Ἑλληνὶς εἰ τις ἢ πιχωρία γυνή;

- ΕΛ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
 ΜΕ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
 ΕΛ. ἐγὼ δὲ Μενελάω γε σ'· οὐδ' ἔχω τί φῶ.
 ΜΕ. ἔγνωσ γὰρ ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον. 565
 ΕΛ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
 ΜΕ. ποίας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
 ΕΛ. ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως ἐμὸς πατήρ.
 ΜΕ. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῇ.
 ΕΛ. οὐ νυκτίφικαντον πρόπολον Ἐνοδίας μ' ὄρεῖς. 570
 ΜΕ. οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἰς δυοῖν ἔφην πόσις.
 ΕΛ. ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφης;
 ΜΕ. ἦν ἄντρα κεύθει κἄκ Φρυγῶν κομίζομαι.
 ΕΛ. οὐκ ἔστιν ἄλλη σὴ τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
 ΜΕ. οὐ πον φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μιν νοσεῖ; 575
 ΕΛ. οὐ γάρ με λεύσσωσιν σὴν δάμαρτ' ὄραν δοκεῖς;
 ΜΕ. τὸ σῶμ' ὁμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ.
 ΕΛ. σκέψαι· τί σοῦνδεῖ; πίστις οὐ σαφέστερος.
 ΜΕ. ἔοικας· οὗτοι τοῦτό γ' ἔξαρνήσομαι.
 ΕΛ. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὄμματα; 580
 ΜΕ. ἐκεῖ νοσοῦμεν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
 ΕΛ. οὐκ ἦλθον εἰς γῆν Τρωάδ', ἀλλ' εἰδωλον ἦν.
 ΜΕ. καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται;
 ΕΛ. αἰθῆρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
 ΜΕ. τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις. 585
 ΕΛ. Ἥρας, διάλλαγμ', ὥς Πάρις με μὴ λάβοι.
 ΜΕ. πῶς οὖν ἄμ' ἐνθάδ' ἦσθας ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα;
 ΕΛ. τοῦνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὐ.
 ΜΕ. μέθες με, λύπης ἄλῃς ἔχων ἐλήλυσθα.
 ΕΛ. λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις λέχη; 590
 ΜΕ. καὶ χαῖρέ γ', Ἑλένη προσφεροῖς ὀθούνειν· εἰ.
 ΕΛ. ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ' οὐχ ἔξω πόσιν.
 ΜΕ. τοῦκ' εἰ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὔ.

- ΕΛ. οὐ γὰρ τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
οἱ φίλτατοι λείπουσί μ' οὐδ' ἀφίξομαι 595
Ἑλληνας οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμὴν ποτε.
- ΑΓΓ. Μενέλαε, μαστεύων σε κυχάνω μόλις
πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
πεμφθεὶς ἑταίρων τῶν λελειμμένων ὑπο.
- ΜΕ. τί δ' ἔστιν; οὐ πού βαρβάρων συλᾶσθ' ὑπο; 600
- ΑΓΓ. θαῦμ' ἔστ', ἔλασσον τοῦνομ' ἢ τὸ πρᾶγμ' ἔχον.
- ΜΕ. λέγ', ὥς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον.
- ΑΓΓ. λέγω πόρους σε μυρίους τλῆναι μάτην.
- ΜΕ. παλαιὰ θρηνητὺς πῆματ' ἀγγέλλεις δὲ τί;
- ΑΓΓ. βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτυχὰς 605
ἀρθεῖς ἄφαντος· οὐρανῷ δὲ κρύπτεται
λιποῦς ἐρεμνὸν ἄντρον οὐ σφ' ἐσώξομεν,
τοσόνδε λέξας· ὦ ταλαίπωροί Φρύγες
τάλαντές τ' Ἀχαιοί, δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρείοις
ἀκταῖσιν Ἥρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε, 610
δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριον.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σῶσασα, πατέρ' εἰς οὐρανὸν
ἄπειμι· φήμας δ' ἡ τάλαινα Τυνδαρίς
ἄλλως κακὰς ἤκουσεν οὐδὲν αἰτία. 615
ὦ χαῖρε, Ἀήδας θυγάτερ, ἐνθαδ' ἦσθ' ἄρα;
ἐγὼ δέ σ' ἄστρον ὥς βεβηκνῖαν μυχοὺς
ἠγγελλον εἰδὼς οὐδὲν ὥς ὑπόπτερον
δέμας φοροίης. οὐκ ἔω σε κερτομεῖν
ἡμᾶς τόδ' αὐτίς, ὥς ἄδην ἐν Ἰλίῳ 620
πόρους παρεῖχες σῶ πόσει καὶ συμμάχοις.
- ΜΕ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς. ὦ ποθεινὸς ἡμέρα,
ἣ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
- ΕΛ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος 625

- παλαιός, ἡ δὲ τέρψις ἀρτίως πάρα.
 ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμόν, φίλαι,
 περὶ τ' ἐπέτασα χέρα
 φίλιον ἐν μακρᾷ φλογὶ φρασφόρῳ.
- ΜΕ. κἀγὼ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων 630
 οὐκ οἶδ' ὁποῖον προῶτον ἄρξωμαι τὰ νῦν.
- ΕΛ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθεύρας
 ἀνεπτέρωκα καὶ δάκρυ σταλάσσω,
 περὶ δὲ γυνῆ χέρας ἔβαλον, ἡδονὰν
 ὡς λάβω, ὦ πόσις. 635
- ΜΕ. ὦ φιλάτῃ πρόσοψις, οὐκ ἐμέμφθην·
 ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Αἴδας θ',
 ἂν ὑπὸ λαμπάδων κόροι λευκίπποι
 ξυνομαίμονες ὦλβισαν ὦλβισαν 640
 τὸ πρόσθεν, ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας σ' ἐμοῦ
 πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω.
- ΕΛ. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε καμὲ συνάγαγε, πόσι,
 χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὀναίμακν τύχας. 645
- ΜΕ. ὄναιο δῆτα. ταῦτά δ' ἔκλυτον·
 δυοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὔ.
- ΕΛ. φίλαι φίλαι, τὰ πάρος οὐκέτι
 στένομεν οὐδ' ἄλγῳ.
 πόσιν [ἐμόν] ἔχομεν ἔχομεν, 650
 ὃν ἔμενον [ἔμενον ἐκ] Τροίας πολυετῇ μολεῖν.
- ΜΕ. ἔχεις μ' ἐγὼ τέ σ'· ἡλίους δὲ μυρίους
 μόγισ διελθὼν ἡσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
 ἐμὰ δὲ δάκρυα χαρμονᾶν πλέον ἔχει
 χάριτος ἢ λύπας. 655
- ΕΛ. τί φῶ; τίς ἂν τὰδ' ἥλπισεν βροτῶν ποτε;
 ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις.
- ΜΕ. κἀγὼ σὲ τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν

μολεῖν Ἴλιον τε μελέους πύργους.

πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης; 660

ΕΛ. ἔἔ· πικρὰν ἐς ἀρχὰν βαίνεις,

ἔἔ· πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.

ΜΕ. λέγ', ὥς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.

ΕΛ. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἶον οἶον ἐσίοισμαι.

ΜΕ. ὅμως δὲ λέξον· ἡδύ τοι μόχθων κλύειν. 665

ΕΛ. οὐκ ἐπὶ λέκτρα βαρβάρου νεανία,

πετομένης κώπας,

πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων γάμων.

ΜΕ. τίς [γάρ] σε δαίμων ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;

ΕΛ. ὁ Διὸς ὁ Διὸς, ὦ πόσι, με παῖς Ἑρμῆς 670

ἐπέλασεν Νεῖλω.

ΜΕ. θανμαστά· τοῦ πέμψαντος; ὦ δεινοὶ λόγοι.

ΕΛ. κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω

δάκρυσιν· ἅ Διὸς μ' ἄλοχος ὤλεσεν.

ΜΕ. Ἥρα; τί νῶν χρήζουσα προσθεῖναι κακόν; 675

ΕΛ. ὦμοι ἐμῶν δεινῶν, λουτρῶν καὶ κρηνῶν,

ἵνα θεαὶ μορφὰν

ἐφαιδρουναν ἐνθεν ἔμολεν κρίσις.

ΜΕ. τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔδηχ' Ἥρα κακῶν;

ΕΛ. Κύπριν ὥς ἀφέλοιτο ΜΕ. πῶς; αὐδα. 680

ΕΛ. Πάριν ᾧ μ' ἐπένευσεν, ΜΕ. ὦ τλαῖμον.

ΕΛ. τλάμονα τλάμον' ὦδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτω.

ΜΕ. εἴτ' ἀντέδωκ' εἰδωλον, ὥς σέθεν κλύω;

ΕΛ. τά τε σὰ κατὰ μέλαθρα πάθρα πάθρα, μᾶ- 685

τερ, οὐ' γὰρ. ΜΕ. τί φής;

ΕΛ. οὐκ ἔστιν μάτηρ· ἀγχόνιον βρόχον

δι' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγαμος αἰσχύνᾳ.

ΜΕ. ὦμοι· θυγατρὸς δ' Ἑρμιόνης ἔστιν βίος;

ΕΛ. ἄγαμος ἄτεκνος, ὦ πόσι, καταστένει

γάμον ἄγαμου αἰσχύνᾳ. 690

- ΜΕ. ὦ πᾶν κατ' ἔκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
τάδε καὶ σὲ διώλεσε μυριάδας τε
χαλκεόπλων Δαναῶν.
- ΕΛ. ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο κακόποτμον ἀραίαν
ἔβαλε θεὸς ἀπὸ τε πόλεος ἀπὸ τε σέθεν,
ὅτε μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον οὐ λιποῦς
ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις.
- ΧΟ. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.
- ΑΓΓ. Μενέλαε, καὶ μοὶ πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς,
ἣν μανθάνω μὲν καὐτός, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.
- ΜΕ. ἀλλ' ὦ γεραίέ, καὶ σὺ κοινῶναι λόγων.
- ΑΓΓ. οὐχ ἦδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς;
- ΜΕ. οὐχ ἦδε, πρὸς θεῶν δ' ἤμεν ἡπατημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χερσὶν λυγρύν.
- ΑΓΓ. τί φῆς;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνοους πέρι;
- ΜΕ. Ἦρας τὰδ' ἔργα καὶ θεῶν τρισσῶν ἔρις.
- ΑΓΓ. ἣ δ' οὐς' ἀληθῶς ἐστίν ἦδε σὴ δάμαρ;
- ΜΕ. αὕτη· λόγοις δ' ἐμοῖσι πίστευσον τάδε.
- ΑΓΓ. ὦ θυγάτερ, ὁ θεὸς ὥς ἔφν τι ποικίλον
καὶ δυστέκμαρτον. εὐ δέ πως ἀναστρέφει
ἐκεῖσε καὶ κεῖσ' ἀναφέρων· ὁ μὲν πονεῖ,
ὁ δ' οὐ πονήσας αὐθις ὕλλυται κακῶς,
βέβαιον οὐδὲν τῆς αἰὲς τύχης ἔχων.
σὺ γὰρ πόσις τε σὸς πόνων μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμία.
σπεύδων δ' ὅτ' ἔσπευδ' οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔ;
αὐτόματα πράξας τὰράδ' εὐτυχέστατα.
οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοσκόρω
ἥσχυνας οὐδ' ἔδρασας οἷα κλήζεται.
νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν

καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ' ὥς τετραόροις
ἵπποις τροχάξων παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροις
σὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὄλβιον. 725

κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν
καὶ ξυγγέγηθε καὶ συνωδίνει κακοῖς.
ἐγὼ μὲν εἶην, καὶ πέφυχ' ὅμως λάτρεις,
ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἡριθιμημένος
δοῦλοισι, τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον, 730

τὸν νοῦν δέ· κρεῖσσον γὰρ τόδ' ἢ δυοῖν κακοῖν
ἐν' οὗτα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς
ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τῶν πέλας.

ME. ἄγ' ὦ γεραίε, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα
μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἐμοί, 735

καὶ νῦν μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας
ἄγγειλον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις φίλοις
τάδ' ὥς ἔχονθ' εὖρηκας οὐ τ' ἐσμέν τύχης,
μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς τούς τ' ἐμούς καταδοκεῖν
ἀγῶνας οἱ μένουσ' ἐμ', ὥς ἐλπίζομεν, 740

καὶ τήνδε πῶς δυναίμεθ' ἐκκλέψαι χθονός,
φρουρεῖν ὅπως ἂν εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἣν δυνώμεθα.

4ΓΓ. ἔσται τὰδ', ὦναξ, ἀλλὰ τοι τὰ μάντεων
ἔσειδον ὥς φαῦλ' ἐστὶ καὶ ψευδῶν πλέα. 745

οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγίης οὐδὲν ἐμπύρου φλογός
οὔτε πτερωτῶν φθέγματ'· εὐήθες δέ τοι
τὸ καὶ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτούς.

Κάλχας γὰρ οὐκ εἶπ' οὐδ' ἐσήμηνε στρατῶ
νεφέλης ὑπερ' θνητῶντας εἰσορῶν φίλους 750

οὐδ' Ἐλενος, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην.
εἵποις ἂν, οὐνεχ' ὁ θεὸς οὐκ ἠβούλετο·
τί δ' ἦτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χορὴ
θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ, μαντείας δ' εἶν·

- βίου γὰρ ἄλλως δέλεαρ εὐρέθη τόδε, 755
 κοῦδεις ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν ἀργὸς ὦν·
 γνώμη δ' ἀρίστη μάντις ἢ τ' εὐβουλία.
- XO. εἰς ταὐτὸ καί μοι δόξα μάντεων πέρι 760
 χωρεῖ γέροντι· τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἂν
 φίλους ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
- EΛ. εἶεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει. 765
 ὅπως δ' ἐσώθης, ὦ τάλας, Τροίας ἔπο,
 κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις
 τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθ' ἐσθαι κακὰ.
- ME. ἢ πόλλ' ἀνήρου μ' ἐνὶ λόγῳ μιᾶ θ' ὁδῶ. 770
 τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθοράς
 τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα
 Κρήτης τε Αἰβύης θ' ἃς ἐπεστράφην πόλεις,
 σκοπιάς τε Περγέως; οὔτ' ἂν ἐμπλήσαιμι σὲ 775
 μύθων, λέγων τ' ἂν σοι κακ' ἀλγοίην ἔτι,
 πάσχων τ' ἔκαμνον· δις δὲ λυπηθεῖμεν ἂν.
- EΛ. κάλλιον εἶπας ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
 ἐν δ' εἶπὲ πάντα παραλιπών, πόσον χρόνον 780
 πόντου· πλὴν νότοις ἄλιον ἐφθείρου πλάνον;
- ME. ἐνιαυσίους πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα 785
 ἔτεσι διηλθον ἐπὶ περιδρομάς ἑτῶν.
- EΛ. φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὦ τάλας, χρόνον.
 σωθεις δ' ἐκείθεν ἐνθάδ' ἦλθες εἰς σφαγὰς.
- ME. πῶς φής; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
- EΛ. θανεῖ πρὸς ἀνδρὸς οὐ τὰδ' ἐστὶ δώματα. 790
- ME. τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
- EΛ. ἦκεις ἄελπτος ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις.
- ME. ἢ γὰρ γαμεῖν τις τᾶμ' ἐβουλήθη λέχη;
- EΛ. ὕβριν θ' ὕβριζειν εἰς ἐμ' ἣν ἔτλην ἐγώ. 795
- EΛ. φεῦγ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός. 780

- ΜΕ. ἰδίᾳ σθένων τις ἢ τυραννεύων χθονός;
 ΕΛ. ὅς γ᾽ ἡς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.
 ΜΕ. τόδ' ἐστ' ἐκεῖν' αἰνιγμ' ὃ προσπόλου κλύω.
 ΕΛ. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν;
 ΜΕ. τοῖσδ', ἐνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην. 790
 ΕΛ. οὐ πού προσήγεις βίοντα; ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 ΜΕ. τοῦργον μὲν ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.
 ΕΛ. πάντ' οἶσθ' ἄρ', ὥς ἔοικας, ἄμφ' ἐμῶν γάμων.
 ΜΕ. οἶδ'· εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τὰδ' οὐκ ἔχω.
 ΕΛ. ἄθικτον εὐνήν ἴσθι σοι σεσωσμένην. 795
 ΜΕ. τίς τοῦδε πειθώ; φίλα γάρ, εἰ σαφῇ λέγεις.
 ΕΛ. ὄρας τάφου τοῦδ' ἀθλίους ἔδρας ἐμάς;
 ΜΕ. ὄρα, τάλαινα, στιβάδας, ὧν τί σοι μέτα;
 ΕΛ. ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγάς.
 ΜΕ. βωμοῦ σπανίζουσ' ἢ νόμοισι βαρβάροις; 800
 ΕΛ. ξερούεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.
 ΜΕ. οὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν σ' ἐξεστί μοι;
 ΕΛ. ξίφος μένει σε μᾶλλον ἢ τοῦμόν λέχος.
 ΜΕ. οὕτως ἂν εἶην ἀθλιώτατος βροτῶν.
 ΕΛ. μή νυν καταιδού· φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός. 805
 ΜΕ. λιπών σε; Τροίαν ἐξέπερσαι σὴν χάριν.
 ΕΛ. κρεῖσσον γὰρ ἢ σε τάμ' ἀποκτεῖναι λέχη.
 ΜΕ. ἄναυδρά γ' εἶπας Ἰλίου τ' οὐκ ἄξια.
 ΕΛ. οὐκ ἂν κτάνοις τύραννον, ὃ σπεύδεις ἴσως.
 ΜΕ. οὕτω σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας; 810
 ΕΛ. εἶσει. τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
 ΜΕ. σιγῇ παρὰσχω δῆτ' ἡμᾶς δῆσαι χέρας;
 ΕΛ. εἰς ἄπορον ἦκαίς· δεῖ δὲ μηχανῆς τινος.
 ΜΕ. δρωντας γὰρ ἢ μὴ δρωντας ἥδιον θανεῖν.
 ΕΛ. μὴ ἔστιν ἐλπίς, ἢ μόνη σωθεῖμεν ἄν. 815
 ΜΕ. ὦνητός ἢ τολμητός ἢ λόγων ὕπο;
 ΕΛ. εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπύθουτ' ἀφιγμένον.

- ΜΕ. ἔρει δὲ τίς μ' ; οὐ γινώσεται γ' ὅς εἰμ' ἐγώ.
 ΕΛ. ἔστ' ἔνδον αὐτῷ ξυμμαχος θεοῖς ἴση.
 ΜΕ. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυμένη; 820
 ΕΛ. οὐκ, ἀλλ' ἀδελφή· Θεονόην καλοῦσέ νιν.
 ΜΕ. χρηστήριον μὲν τοῦνομ'· ὅ τι δὲ δῖα φράσον.
 ΕΛ. πάντ' οἶδ', ἔρει τε συγγόνῳ παρόντα σέ.
 ΜΕ. θνήσκειμεν ἄν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τ' ἐμοί.
 ΕΛ. εἴ πως ἄν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν 825
 ΜΕ. τί χρῆμα δῖασαι; τί ν' ὑπάρεις μ' ἐς ἐλπίδα;
 ΕΛ. παρόντα γαῖα μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
 ΜΕ. πείσαντε δ' ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἄν πόδα;
 ΕΛ. κοινῇ γ' ἐκείνῃ ῥαδίως, λάθρα δ' ἂν οὔ.
 ΜΕ. σὺν ἔργον, ὥς γυναικὶ πρόσφορον γυνή. 830
 ΕΛ. ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.
 ΜΕ. φέρ', ἦν δὲ δὴ νῶν μὴ ἀποδέξεται λόγους;
 ΕΛ. θανεῖ· γαμοῦμαι δ' ἢ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
 ΜΕ. προδοτίς ἂν εἴης· τήν βίαν σκήψας' ἔχεις.
 ΕΛ. ἀλλ' ἄγνόν ὄρκον σὺν κῆρα κατώμοσα 835
 ΜΕ. τί φῆς; θανεῖσθαι κοῦποτ' ἀλλάξειν λέχη;
 ΕΛ. ταῦτ' ὧ ξίφει γε· κείσομαι δὲ σοῦ πέλας.
 ΜΕ. ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν δεξιᾷς ἐμῆς θίγε.
 ΕΛ. ψαύω, θανόντος σοῦ τόδ' ἐκλείψειν φάος.
 ΜΕ. κἀγὼ στερηθεὶς σοῦ τελευτήσω βίον. 840
 ΕΛ. πῶς οὖν θανούμεθ' ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
 ΜΕ. τύμβου 'πὶ νῶτα σὲ κτανὼν ἐμὲ κτανῶ.
 πρῶτον δ' ἄγωνα μέγαν ἀγωνιούμεθα
 λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ὁ δὲ θέλων ἴτω πέλας·
 τὸ Τρωικὸν γὰρ οὐ καταισχυνῶ κλέος 845
 οὐδ' Ἑλλάδ' ἐλθὼν λήψομαι πολὺν φόγον,
 ὅστις Θέτιν μὲν ἐστέρησ' Ἀχιλλεύως,
 Τελαμωνίου δ' Ἀλάντος εἰσεῖδον σφαγὰς,
 τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα· διὰ δὲ τήν ἐμήν

οὐκ ἀξιόσω καταναεῖν δάμαρτ' ἐγώ; 850

μάλιστα γ'· εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
εὐψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὑπο
κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί,
κακοὺς δ' ἐφ' ἔρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.

ΧΟ. ὦ θεοί, γενέσθω δὴ ποτ' εὐτυχὲς γένος 855
τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστήτω κακῶν.

ΕΛ. οἷ γὰρ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὦδ' ἔχω·
Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'· ἐκβαίνει δόμων
ἢ θεσπιφθὸς Θεονόη· κτυπεῖ δόμος
κλήθρων λυθίντων. φεῦγ'· ἀτὰρ τί φευκτέον; 860
ἀποῦσα γὰρ σε καὶ παροῦσ' ἀφιγμένον
δεῦρ' οἶδεν· ὦ δύστηνος, ὥς ἀπωλόμην.
Τροίας δὲ σωθεὶς κἀπὸ βάρβαρου χθονὸς
εἰς βάρβαρ' ἐλθὼν φάσγαν' αὐτῆς ἐμπεσεῖ.

ΘΕΟΝ. ἦ γοῦ σύ μοι φέρουσα λαμπτήρων σέλας, 865
θεῖον δὲ σεμνὸν θεσμὸν αἰθέρος μυχόν,
ὥς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξώμεθα·
σύ δ' αὖ κέλευθον εἴ τις ἐβλαψεν ποδὶ
στείβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ φλογί,
κροῦσον δὲ πεύκην, ἵνα διεξέλθω, πάρος. 870
νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι πάλιν
ἐφῆστίον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.

Ἐλένη, τί τὰμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα;
ἦκει πόσις σοι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανής,
νεῶν στερηθεὶς τοῦ τε σοῦ μιμήματος. 875

ὦ τλήμων, οἷους διαφυγῶν ἤλθες πόνοους,
οὐδ' οἶσθα νόστον οἴκαδ' εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς·
ἔρις γὰρ ἐν θεοῖς σύλλογός τε σοῦ πέρι
ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ τῶδ' ἐν ἡματι.

Ἦρα μὲν ἦ σοι δυσμενὲς πάροιθεν ἦν, 880
νῦν ἔστιν εὖνοος κεῖς πάτρην σῶσαι θέλει

ξὺν τῇδ', ἵν' Ἑλλὰς τοὺς Ἀλεξάνδρου γαμοὺς
 δώρημα Κύπριδος ψευδονυμφεύτους μάθῃ·
 Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
 ὥς μὴ ἔξελεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ 885
 τὸ κάλλος Ἑλένης οὐνεκ' ὠνητοῖς γάμοις.
 τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἂν βούλεται Κύπρις
 λέξας ἀδελφῷ σ' ἐνθάδ' ὄντα διολέσω,
 εἴτ' αὖ μεθ' Ἥρας σταῖσα σὸν σώσω βίον,
 κρύψας ὁμαίμον', ὅς με προστάσσει τάδε 890
 εἰπεῖν, ὅταν γῇν τήνδε νοστήσας τύχης.
 τίς εἴς' ἀδελφῷ τόνδε σημανῶν ἐμῷ
 παρόνθ', ὅπως ἂν τοῦμόν ἀσφαλῶς ἔχη;
 ΕΛ. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἄμφι σὸν πλίνω γόνυ
 καὶ προσκαθίζω θαῦρον οὐκ εὐδαίμονα 895
 ὑπέρ τ' ἐμανθῆς τοῦδέ θ', ὃν μάλιστα ποτὲ
 λαβοῦσ' ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν·
 μὴ μου κατείπης σῶ κασιγνήτῳ πόσιν
 τόνδ' εἰς ἐμὰς ἦκοντα φιλιτάτας χέρας·
 σῶσον δέ, λίσσομαί σε· συγγόνῳ δὲ σῶ 900
 τήν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τήν σήν ποτε,
 χάριτας πονηράς καδίκους ὠνουμένη.
 * * * * *
 ἡμᾶς δὲ καιρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοί,
 Ἐρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῶ, σώζειν πόσει 910
 τῷδ' ὅς πάρεστι ἀπολάτυσθαι θέλει.
 πῶς οὖν θανῶν ἂν ἀπολάβοι; κείνος δὲ πῶς

μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
 κτεῖσθαι κελεύει πάντας οὐκ ἐς ἀρπαγὰς.
 ἑατέος δ' ὁ πλοῦτος ἀδικίᾳ τίς ὢν.
 κοινὸς γάρ ἐστιν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς
 καὶ γαῖ', ἐν ἣ καὶ δώματ' ἀναπληρομένους
 τάλαντριά μὴ ἔχειν μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίαν.

τὰ ζῶντα τοῖς θανούσιν ἀποδοίη ποτ' ἄν;
 σὺ δὴ τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει,
 πότερον ὁ δαίμων χῶ θανόν τὰ τῶν πέλας 915
 βούλονται ἂν ἢ οὐ βούλονται ἂν ἀποδοῦναι πάλιν.
 δοκῶ μέν. οὐκ οὐν χρή σε συγγόνῳ πλέον
 νέμειν ματαίῳ μᾶλλον ἢ χρηστῷ πατρί.
 εἰ δ' οὔσα μάντις καὶ τὰ θεῖ' ἤρουμένη
 τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς, 920
 τῷ δ' οὐ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις χάριν,
 αἰσχροὺν τὰ μὲν σε θεῖα πάντ' ἐξειδέναί,
 τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναί.

* * * * *

τὴν τ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἐγκεῖμαι κακοῖς,
 ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης· 925
 Ἐλένην γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν·
 ἢ κλήξομαι καθ' Ἑλλάδ' ὥς προδοῦσ' ἐμόν
 πόσιν Φρυγῶν ᾤκησα πολυχρύσους δόμους.
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω κάπιβῷ Σπάρτης [ποτέ], 930
 κλύοντες εἰσιδόντες ὥς τέχναις θεῶν
 ὦλοντ', ἐγὼ δὲ προδοτίς οὐκ ἤμην φίλων,
 πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὐτίς αὐ
 ἐδυνάσομαι τε θυγατέρ' ἦν οὐδεὶς γαμεῖ,
 τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητεῖαν πικρὰν
 ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι. 935
 κεί μὲν θανόν ὅδ' ἐν πέτρᾳ κατεσφάγη,
 πρόσσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἠγάπων·
 νῦν δ' ὄντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;
 μὴ δῆτα, παρθέν', ἀλλὰ σ' ἵκετεύω τόδε·
 δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμοῦ τρόπους 940
 πατρὸς δικαίου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
 κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγώς
 εἰς ταῦτόν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.

- ΧΟ. οἴκτρον μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
 οἴκτρα δὲ καὶ σύ. τοὺς δὲ Μενέλεω ποθῶ 945
 λόγους ἀκοῦσαι τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
- ΜΕ. ἐγὼ σὸν οὔτ' ἂν προσπείνῃ τλαίην γόνυ
 οὔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἂν
 δειλοὶ γενόμενοι πλεῖστον αἰσχύνοιμεν ἄν.
 καίτοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς 950
 ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
 ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλόν, εἰ καλὸν τόδε,
 αἰρήσομαι γὰρ πρόσθε τῆς εὐψυχίας.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον
 ζητοῦντά μ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμήν, 955
 ἀπόδος τε καὶ πρὸς σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
 ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
 ἄθλιος ἂν εἴην, σύ δὲ γυνὴ κακὴ φανεῖ.
 ἃ δ' ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγοῦμεθα
 καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάψεται, 960
 λέξω τέδ' ἀμφὶ μνημα σοῦ πατρὸς πόθῳ·
 ὦ γέρον, ὃς οἰκτεῖς τόνδε λαῖνον τάφον,
 ἀπόδος, ἀπαιτῶ τὴν ἐμήν δάμαρτά σε,
 ἣν Ζεὺς ἐπέμψε δευρὸ σοι σώζειν ἐμοί.
 οἶδ' οὐνεχ' ἡμῖν οὐποτ' ὀφλήσεις θανῶν· 965
 ἀλλ' ἥδε πατέρα νέρθην ἀνακαλούμενον
 οὐκ ἄξιώςει τὸν πρὶν εὐκλεέστατον
 κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γάρ ἐστι νῦν.
 ὦ νεώτερ' Αἰδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
 ὃς πόλλ' ἐδέξω τῆσδ' ἕκατι σώματα 970
 πεσόντα τὰμῳ φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχεις·
 ἣ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
 ἣ τήνδ' ἀνάγκασόν γε μὴ εὐσεβοῦς πατρὸς
 ἦσσω φανείσαν τὰμ' ἀπολλύναι λέχη.
 εἰ δ' ἐμὲ γυναῖκα τὴν ἐμήν συλήσετε, 975

ἢ σοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων, φράσω.
 ὄρκοις κεκλήμεθ', ὥς μάθης, ὃ παρθένε,
 προῶτον μὲν ἐλθεῖν διὰ μάχης, σὺ συγγόνῳ·
 κἀκεῖνον ἢ μὲ δεῖ θανεῖν· ἀπλοῦς λόγος.
 ἦν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μὴ πόδ' ἀντιθῆ ποδὶ, 980
 λιμῶ δὲ θηρᾷ τύμβον ἱκετεύοντε νῶ,
 κτανεῖν δέδοκται τήνδ'· ἐμοὶ κἄπειτ' ἐμὸν
 πρὸς ἥπαρ ὥσαι δίστομον ξίφος τόδε
 τύμβου πλὴ νῶτοις τοῦδ', ἵν' αἵματος ῥοαὶ
 τάφου καταστήξωσι· κεισόμεσθα δὲ 985
 νεκρῶ δὴ' ἐξῆς τῶδ' ἐπὶ ξεστῶ τάφῳ,
 ἀθάνατον ἄλλος σοί, ψόγος δὲ σὺ πατρί.
 οὐ γὰρ γαμῶ τήνδ' οὔτε σύγγονος σέθεν
 οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς· ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,
 εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.
 τί ταῦτα; δακρυόεις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος 991
 ἔλεινός ἦν ἂν μᾶλλον ἢ δραστήριος.
 κτεῖν', εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεῶς γὰρ οὐ κτενεῖς·
 μᾶλλον γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγοις,
 ἵν' ἥς δικαία καὶ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω. 995
 ΧΟ. ἐν σοὶ βραβεύειν, ὦ νεᾶνι, τοὺς λόγους·
 οὕτω δὲ κρῖνον ὥς ἅπασιν ἀνδάνης.
 ΘΕΟΝ. ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν καὶ βούλομαι,
 φιλῶ τ' ἐμναυτήν, καὶ κλέος τούμου πατρὸς
 οὐκ ἂν μιάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν 1000
 δοίην ἂν ἐξ ἧς δυσκλεὲς φανήσεται.
 ἐνεστι δ' ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
 ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
 ἔχουσα σώζειν Μενέλεων πειράσομαι.
 Ἦρα δ' ἐπείπερ βούλεται σ' εὐεργετεῖν, 1005
 εἰς ταύτῳ οἴσω ψῆφον· ἢ Κύπρις δ' ἐμοὶ

ἴλεως μὲν εἴη, συμβέβηκε δ' οὐδαμοῦ.
 ἂ δ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίξεις πατρί,
 ἡμῖν ὅδ' αὐτὸς μῦθος. ἀδικοίημεν ἄν,
 εἰ μὴ ἀποδώσω· καὶ γὰρ ἂν κείνος βλέπων
 ἀπέδωκεν ἂν σοὶ τήνδ' ἔχειν, ταύτῃ δὲ σέ.
 [καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νεωτέροις
 καὶ τοῖς ἀνωτέροις πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ νοῦς
 τῶν καθιδανόντων ξῆ μὲν οὐ, γνώμην δ' ἔχει
 ἀθάνατον εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών.]
 ὥς οὖν περαίνω μὴ μακράν, σιγήσομαι
 ἃ μου καθικετεύσατ', οὐδὲ μωρία
 ξύμβουλος ἔσομαι τῇ κασιγνήτου ποτέ.
 εὐεργετῶ γὰρ κείνον οὐ δοκοῦσ' ὅμως,
 ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νυν.
 αὐτοὶ μὲν οὖν τιν' ἔξοδόν γ' εὐρίσκετε,
 ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδὼν σιγήσομαι.
 ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε χίκετεύτε
 τὴν μὲν σ' εἶσαι πατρίδα νοστήσαι Κύπριν,
 Ἥρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταύτῳ μένειν
 ἣν εἰς σέ καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας.
 σὺ δ', ὦ θανῶν μοι πάτερ, ὅσον γ' ἐγὼ σθένει
 οὔποτε κεκλήσει δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβοῦς.
 XO. οὐδεὶς ποτ' εὐτύχησεν ἐκδικος γεγώς,
 ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
 ΕΛ. Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένου σεσώσμεθα
 [τοῦνθένδε δὴ σὲ τοὺς λόγους φέροντα χορή]
 κοινήν συνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας.
 ME. ἄκουε δὴ νυν· χρόνιος εἶ κατὰ στέγας
 καὶ ξυντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως.
 ΕΛ. τί τοῦτ' ἔλεξας; εἰσφέρεις γὰρ ἐλπίδας
 ὥς δὴ τι δράσων χρηστὸν εἰς κοινόν γε νῦν.
 πειράσομαι δὲ παρθένος μένειν αἰεί.

- ME. πείσειας ἄν τιν' οὔτινες τετραζύγων
 ὄχων ἀνάσσουσ', ὥστε νῶν δοῦναι δίφρους; 1040
- EA. πείσαιμ' ἄν· ἀλλὰ τίνα φρυγὴν φευξούμεθα
 πεδίῳ ἀπειροὶ βαρβάρου τ' ὄντες χθονός;
- ME. ἀδύνατον εἶπας· φέρε, τί δ' εἰ κρυφθεὶς δόμοις
 κτάνοιμ' ἄνακτα τῷδε διστόμῳ ξίφει;
- EA. οὐκ ἂν ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἂν 1045
 μέλλοντ' ἀδελφῇ σύγγονον κατακτανεῖν.
- ME. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἐστίν ἧ σωθεῖται ἂν
 φεύγοντες· ἦν γὰρ εἴχομεν θάλασσαν ἔχει.
- EA. ἄκουσον, ἦν τι καὶ γυνὴ λέξιη σοφόν.
 βούλει λέγεσθαι μὴ θανῶν τεθνηκέναι; 1050
- ME. κακὸς μὲν ὄρους· εἰ δὲ κερδανῶ [λέγειν],
 ἔτοιμός εἰμι μὴ θανῶν λόγῳ θανεῖν.
- EA. καὶ μὴν γυναικεῖσι σ' ἂν οἰκτισαίμεθα
 κουραῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
- ME. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῶν ἄκος; 1055
 παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γ' ἐνέστί τις.
- EA. ὥς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῷ τάφῳ
 θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
- ME. καὶ δὴ παρεῖκεν· εἴτα πῶς ἄνευ νεῶς
 σωθησόμεσθα κενοταφούντ' ἐμὸν δέμας; 1060
- EA. δοῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἧ καθήσομεν
 κόσμον τάφῳ σῶ πελαγίας ἐς ἀγκάλας.
- ME. ὥς εὖ τόδ' εἶπας πλὴν ἓν· εἰ χέρσῳ ταφᾶς
 θεῖναι κελεύει σ', οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει.
- EA. ἀλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα 1065
 χέρσῳ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους.
- ME. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι
 καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταύτῃ σκάφει.
- EA. σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα τοὺς τε σοὺς
 πλωτῆρας ὅπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας. 1070

- ME. καὶ μὴν ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
- EA. σὲ χρηὶ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιτο καὶ νεὼς δρόμος.
- ME. ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου. 1075
ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἐρεῖς πεπυσμένη;
- EA. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
Ἀτρείδης πλέων σὺν παιδί καὶ θανόνθ' ὄρων.
- ME. καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ἔακη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων. 1080
- EA. εἰς καιρὸν ἤλθε, τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο·
τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
- ME. πότερα δ' ἐς οἴκους σοὶ συνεισελθεῖν με χρηὶ
ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχoi καθώμεθα;
- EA. αὐτοῦ μέν· ἦν γὰρ καὶ τι πλημμελὲς σε δρᾶν, 1085
τάφος σ' ὅδ' ἂν εὐσάιτο φάσγανόν τε σόν.
ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα βοστρύχους τεμῶ
πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι
παρῇδ' ἑ τ' ὄνυχ' αὖ φόνιον ἐμβαλῶ χροός.
μέγας γὰρ ἄγῶν, καὶ βλέπω δύο ῥοπάς· 1090
ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἄλῳ τεχνωμένη,
ἢ πατρίδα τ' ἐλθεῖν καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ὦ πότνι· ἢ Δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνεις
Ἥρα, δὴ οἰκτρῶ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
αἰτούμεθ' ὄρθας ὠλένας πρὸς οὐρανὸν 1095
ῥίπτουθ', ἔν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
σὺ θ' ἢ πλὶ τῷμ' ἄλλος ἐκτῆσω γάμῳ,
κόρη Διώνης Κύπρι, μὴ μ' ἐξεργάσῃ.
ἄλῃς δὲ λύμης ἦν μ' ἐλυμήνω πάρος
[τοῦνομα παρασχούσ', οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάρους].
θανεῖν δ' ἔασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις, 1101
ἐν γῇ πατρώᾳ. τί ποτ' ἄπληστος εἶ κακῶν,

ἔρωτας ἀπάτας δόλια τ' ἐξευρήματα
 ἄσκοῦσα φίλτρα θ' αἵματηρὰ δωμάτων;
 εἰ δ' ἦσθα μετρία, τᾶλλα γ' ἠδίστη θεῶν 1105
 πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.

ΧΟ. σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις στρ.
 μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
 σὲ τὰν ἀοιδοτάταν

ὄρνιθα μελωδὸν ἀηδόνα δακρυόεσσαν, 1110
 ἐλθὲ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα
 θορήροις ἐμοῖς ξυνεργός,

Ἑλένας μελέας πόνους
 τὸν Ἰλιάδων τ' αἰ-
 δούσα δακρυόεντα πότμον 1115

Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις·
 ὅτ' ἐμολεν ἐμολε, πεδία βαρβάρῳ πλάτα
 ὅς ἐδραμε ῥόθια, μέλεα Πριαμίδαις ἄγων
 Λακεδαίμονος ἄπο λέχεα

σέθεν, ὦ Ἑλένα, Πάρις αἰνόγαμος 1120
 πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.

πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ καὶ πετρίναις ἀντ.
 ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Ἰδαίαν μέλεον ἔχουσιν,
 τάλαιναν ὦν ἀλόχων 1124

κείραντες ἔθειραν· ἄννυφα μέλαθρα δὲ κεῖται·
 πολλὰ δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας ἀμφιρύνταν
 Εὐβοίαν εἴλ' Ἀχαιῶν

μονόκωπος ἀνὴρ, πέτραις
 Καφηρίσιν ἐμβαλὼν
 Αἰγαίαις τ' ἐνάλοισιν ἀκταῖς, 1130

δόλιον ἀστέρα λάμψας.
 ἀλίμενα δ' ὄρεα μέλεα, βαρβάρου στολᾶς
 ἦτ' ἔστυτο πατρίδος ἀποπρὸ χειμάτων πνοᾷ

1107 — 1121 = 1122 — 1136

γέρας οὐ γέρας, ἀλλ' ἔριν
 Δαναῶν νεφέλαν ἐπὶ ναυσὶν ἄγων,
 εἰδῶλον ἱρὸν Ἥρας.
 ὅ τι θεὸς ἢ μὴ θεὸς ἢ τὸ μέσον, στορ.
 τίς φησ' ἐρευνήσας βροτῶν
 μακρότατον πέρας εὗρεῖν,
 ὅς τὰ θεῶν ἔσορα
 δεῦρο καὶ ἀνθις ἐκεῖσε
 καὶ πάλιν ἀντιλόγοις
 πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις;
 σὺ Διὸς ἔφρυς, ὦ Ἑλένα, θυγάτηρ.
 πτανὸς γὰρ ἐν κόλποις σε Αἴ-
 δας ἐτέκνωσε πατήρ.
 καὶ ἰαχὴ σὴ καθ' Ἑλλανίαν
 ἄδικος προδότις ἄπιστος ἄθεος· οὐδ' ἔχω
 τί τὸ σαφές, ὅ τι ποτ' ἐν βροτοῖς.
 τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθὲς εὖρον.
 ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ ἀντ.
 κτᾶσθε δορὸς ἀλκαίου λόγχαι-
 σιν καταπανόμενοι πό-
 νους θνατῶν ἀπαθῶς.
 εἰ γὰρ αἷμιλλα κρινεῖ νιν
 αἵματος, οὐ ποτ' ἔρις
 λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις.
 αἰ Πριαμίδος γὰρ ἔλιπον θαλάμους,
 ἔξον διορθῶσαι λόγοις
 σὰν ἔριν, ὦ Ἑλένα.
 νῦν δ' οἱ μὲν Ἴδια μέλονται κάτω,
 τείχεα δὲ φλογερὸς ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλόξ,
 ἐπὶ δὲ πάθεα πάθεσι φέρεις
 ἀθλίους ἐν συμφοραῖς αἰλίνοις.

ΘΕΟΚ. ὦ χαῖρε, πατὴρ μῆνι· ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ 1165

1135 ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ' ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·

ἀεὶ δέ σ' ἐξιὼν τε κείσιων δόμους

Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσευνέπει, πάτερ.

ὑμεῖς μὲν οὖν κύνας τε καὶ θηρῶν βρόχους,

1170 ὁμῶες, κομίζετ' εἰς δόμους τυραυνικούς·

1140 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πόλλ' ἐλοιδόρῃσα δῆ·

οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν.

καὶ νῦν πέπυσμαι φανερόν Ἑλλήνων τινὰ

εἰς γῆν ἀφίχθαι καὶ λεληθῆναι σκοπούς,

ἤτοι κατόπτην ἢ κλοπαῖς θηρώμενον 1175

1145 Ἑλένην· θανεῖται δ', ἣν γε δὴ ληφθῇ μόνον.

ἔα·

ἀλλ', ὥς ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα

εὔρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἔδρας

ἢ Τυνδαρίδ παῖς ἐκπεπόρθμενται χθονός.

1150 ὦή, χαλᾶτε κληῖθρα· λυέθ' ἱππικάς 1180

φάτνας, ὁπαδοί, κᾶκκομίζεθ' ἄρματα,

ὥς ἂν πόνου γ' ἕκατι μὴ λάθῃ με γῆς

τῆσδ' ἐκκομισθεῖς ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι.

ἐπίσχετ'· εἰσορῶ γὰρ οὐς διώκομεν

1155 παρόντας ἐν δόμοισι κοῦ πεφευγότας. 1185

αὐτῇ, τί πέπλους μέλανας ἐξήφω χροός

λευκῶν ἀμείψασ' ἐν τε κρατὸς εὐγρενοῦς

κόμας σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας

χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα

1160 κλαίουσα; πότερον ἐννύχοις σεσεισμένη 1190

στένεις ὀνείροις, ἢ φάτιν τιν' οἰκοθεν

κλύουσα λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας;

ΕΛ. ὦ δέσποτ', ἥδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος,

ὄλωλα· φροῦδα τὰμὰ κούδέν εἰμ' ἔτι.

ΘΕΟΚ. ἐν τῷ δὲ κείσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη; 1195

ΕΛ. Μενέλαος, οἶμοι, πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.

ΘΕΟΚ. [οὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις, τὰ δ' εὐτυχῶ.]
πῶς οἶσθα; μὲν σοι Θεονόη λέγει τάδε;

ΕΛ. κείνη τε φησὶν ὅ τε παρὼν ὅτ' ὄλλυτο.

ΘΕΟΚ. ἦκει γὰρ ὅστις καὶ τὰδ' ἀγγέλλει σαφῇ; 1200

ΕΛ. ἦκει· μόλοι γὰρ οἱ σφ' ἐγὼ χρήξω μολεῖν.

ΘΕΟΚ. τίς ἐστί; ποῦ ἔστιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.

ΕΛ. ὅδ' ὅς κ' ἀθήηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ.

ΘΕΟΚ. Ἀπολλων, ὡς ἐσθ' ἔτι δυσμύρφῳ πρόπει.

ΕΛ. οἶμοι, δοκῶ μὲν καμὸν ὅδ' ἔχειν πόσιν. 1205

ΘΕΟΚ. ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;

ΕΛ. Ἑλλήν, Ἀχαιῶν εἰς ἐμῷ σύμπλους πόσει.

ΘΕΟΚ. θανάτῳ δὲ ποῖω φησὶ Μενέλεω θανεῖν;

ΕΛ. οἰκτρόταθ' ὑγροῖσιν ἐν κλυδωνίοις ἁλός.

ΘΕΟΚ. ποῦ βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον; 1210

ΕΛ. Λιβύης ἁλιμένοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.

ΘΕΟΚ. καὶ πῶς ὅδ' οὐκ ὅλωλε κοινωνῶν πλάτης;

ΕΛ. ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι.

ΘΕΟΚ. λιπὼν δὲ ναὸς ποῦ πάρεστιν ἐκβολα;

ΕΛ. ὅπου κακῶς ὄλοιτο, Μενέλεως δὲ μῆ. 1215

ΘΕΟΚ. ὅλωλ' ἐκείνος· ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;

ΕΛ. ναῦταί σφ' ἀνείλον ἐντυχόντες, ὡς λέγει.

ΘΕΟΚ. ποῦ δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;

ΕΛ. νεφέλης λέγεις ἄγαλμ'; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.

ΘΕΟΚ. ὦ Πρίαμε καὶ γῆ Τρωάς, ὡς ἔρρεις μάτην. 1220

ΕΛ. καγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας.

ΘΕΟΚ. πόσιν δ' ἄθλαπτον ἔλιπεν ἢ κρύπτει χθονί;

ΕΛ. ἄθλαπτον· οἱ γὰρ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.

ΘΕΟΚ. τῶνδ' οὐνεκ' ἔταμες βοστρύχους ξανθῆς κόμης;

ΕΛ. φίλος γάρ ἐστιν ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὦν. 1225

ΘΕΟΚ. ὀρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;

ΕΛ. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην λαθεῖν.

- ΘΕΟΚ. οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τόνδ' ἐτ' οἰκήσεις τάφον;
 ΕΛ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔῤῃ;
 ΘΕΟΚ. πιστὴ γὰρ εἰ σὺ σὼ πόσει φεύγουσά με. 1230
 ΕΛ. ἀλλ' οὐκέτ' ἤδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
 ΘΕΟΚ. χρονία μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως κίνῳ τάδε.
 ΕΛ. οἷσθ' οὖν ὃ δρεῖσκον; τῶν πάρος λαθώμεθα.
 ΘΕΟΚ. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.
 ΕΛ. σπονδὰς τέμωμεν καὶ διαλλάχθῃτί μοι. 1235
 ΘΕΟΚ. μεδίημι νεῖκος τὸ σόν, ἴτω δ' ὑπόπτερον.
 ΕΛ. πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπείπερ εἰ φίλος,
 ΘΕΟΚ. τί χρῆμα θηρῶς ἱκέτις ὠρέχθης ἐμοῦ;
 ΕΛ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. 1239
 ΘΕΟΚ. τί δ'; ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψεις σκιάν;
 ΕΛ. Ἑλλῆσιν ἐστὶ νόμος, ὅς ἂν πόντω θάνῃ,
 ΘΕΟΚ. τί δρᾶν; σοφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιαῦδε.
 ΕΛ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
 ΘΕΟΚ. κτέρειξ' ἀνίστη τύμβον οὐ χροῖζεις χθονός.
 ΕΛ. οὐχ ὥδε καύτας ὀλομένους τυμβεύομεν. 1245
 ΘΕΟΚ. πῶς δαί; λείλειμαι τῶν ἐν Ἑλλῆσιν νόμων.
 ΕΛ. εἰς πόντον ὅσα χορὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν.
 ΘΕΟΚ. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
 ΕΛ. ὅδ' οἶδ' ἐγὼ δ' ἄπειρος, εὐτυχούσα πρίν.
 ΘΕΟΚ. αἶ ξένε, λόγων μὲν κληδόν' ἤνεγκας φίλην. 1250
 ΜΕ. οὐκ οὐν ἐμαυτῷ γ' οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
 ΘΕΟΚ. πῶς τοὺς θανόντας θάπτει ἐν πόντῳ νεκρούς;
 ΜΕ. ὥς ἂν περὶ οὐσίας ἕκαστος ἦ.
 ΘΕΟΚ. πλούτου λέγ' οὐνεχ' ὅ τι θέλεις ταύτης χάριν.
 ΜΕ. προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νεοτέρους. 1255
 ΘΕΟΚ. τίς; σὺ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
 ΜΕ. αὐτὸς σὺ γίγνωσκ' ἀρκέσει γὰρ ἂν διδῶς.
 ΘΕΟΚ. ἐν βαρβάροις μὲν ἔππον ἢ ταῦρον νόμος.
 ΜΕ. διδούς γε μὲν δὴ δυσγενὲς μηδὲν δίδου.

- ΘΕΟΚ. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν. 1260
 ΜΕ. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά.
 ΘΕΟΚ. ἔσται· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;
 ΜΕ. χαλκήλαθ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορεῖ.
 ΘΕΟΚ. ἄξια τάδ' ἔσται Πελοπιδῶν ἀδώσομεν.
 ΜΕ. καὶ τ' ἄλλ' ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα. 1265
 ΘΕΟΚ. πῶς οὖν; ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε;
 ΜΕ. ναῦν δεῖ παρῆναι κἀρετμῶν ἐπιστάτας.
 ΘΕΟΚ. πόσον δ' ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίης δόρυ;
 ΜΕ. ὥστ' ἐξορᾷσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις.
 ΘΕΟΚ. τί δη τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; 1270
 ΜΕ. ὥς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλλη κλύδων.
 ΘΕΟΚ. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος γενήσεται.
 ΜΕ. καλῶς ἂν εἴη Μενέλεω τε πρὸς χάριν.
 ΘΕΟΚ. οὐκοῦν σὺ χωρὶς τῆσδε δρῶν ἀρκεῖς τάδε;
 ΜΕ. μητρὸς τόδ' ἔργον ἢ γυναικὸς ἢ τέκνων. 1275
 ΘΕΟΚ. ταύτης ὁ μόχθος, ὡς λέγεις, θάπτειν πόσιν;
 ΜΕ. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
 ΘΕΟΚ. ἴτω· πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν.
 ἐλθὼν δ' ἐς οἶκους ἐξελοῦ κόσμον νεκρῶ·
 καὶ σ' οὐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ, 1280
 θράσαντα τῇδε πρὸς χάριν· φήμας δέ μοι
 ἐσθλὰς ἐνεγκῶν γ' ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας
 ἐσθλῆτα λήψει σῖτά θ', ὥστε σ' εἰς πάτραν
 ἐλθεῖν, ἐπεὶ νῦν γ' ἀθλίως ἔχουθ' ὀρώ.
 σὺ δ' ὦ τάλαινα, μὴ πλὶ τοῖς ἀνηνύτοις 1285
 τρύχου σὺ· σαντήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον,
 κοῦκ ἂν δύναίτο ξῆν ὁ κατθανὼν πόσις.
 ΜΕ. σὺν ἔργον, ὦ νεᾶνι· τὸν παρόντα μὲν
 στέργειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ' ἔαν·
 ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον. 1290
 ἦν δ' Ἑλλάδ' ἐλθὼ καὶ τύχῳ σωτηρίας,

- παύσω ψόρου σε τοῦ πρίν, ἣν γυνὴ γένη 1293
οἷαν γενέσθαι χρή σε σῶ ξυνεννέτη. 1292
- ΕΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲ μέμψεται πόσις ποτὲ 1295
ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὢν εἰσει τάδε.
ἀλλ' ὦ τάλας, εἰσελθε καὶ λουτρῶν τύχε
ἔσθ' ἡτὰ τ' ἐξάλλαξον. οὐκ ἐς ἀμβολὰς
εὐεργετήσω σ'· εὐμενέστερον γὰρ ἂν
τῷ φιლτάτῳ μοι Μενέλεω τὰ πρόσφορα
δρώης ἂν, ἡμῶν τυγχάνων οἷων σε χρή. 1300
- ΧΟ. ὀρεῖα ποτὲ δρομάδι κώλῳ στρ.
μάτηρ θεῶν ἐσύθη ἂν'
ὑλάεντα νάπη
ποτάμιόν τε χεῦμ' ὑδάτων
βαρὺβρομόν τε κῦμ' ἄλιον 1305
πόθῳ τὰς ἀποιχομένας
ἄρρῆτον κούρας·
κρόταλα δὲ Βρόμια διαπρύσιον
λέντα κέλαδον ἀνεβόα,
θηρῶν ὅτε ξυγίους 1310
ξεύξασα θεὰ σατίνας,
τὰν ἄρπασθεῖσαν κυκλίων
χορῶν ἔξω παρθενίων
μέτα κοῦραι ἀελλόποδες,
ἃ μὲν τόξοις Ἄρτεμις, ἃ δ' 1315
ἔγχει Γοργῶπις πάνοπλος·
αὐγάζων δ' ἐξ οὐρανίων
* * * * *
- ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων ἀντ.
μάτηρ ἔπαυσε πόνων, 1320
μαστεύουσα πόνους

1301 — 1318 = 1319 — 1336

θυγατρὸς ἀρπαγὰς δολίους,
 χιονοθρέμμονάς τ' ἐπέρασ'
 Ἰδαιῶν Νυμφῶν σκοπιάς·
 ῥίπτει δ' ἐν πένθει
 πέτρινα κατὰ θρία πολυνηφέα·
 βροτοῖσι δ' ἄγλῳα πεδία γῆς
 οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις
 λαῶν φθείρει γενεάν·
 ποιμένας δ' οὐχ ἴει θαλεράς
 βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων·
 πόλεων δ' ἀπέλειπε βίος,
 οὐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι,
 βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλανοι·
 πηγὰς τ' ἀμπαύει δροσεράς
 λευκῶν ἐκβάλλειν ὑδάτων
 πένθει παιδὸς ἀλάστω.
 ἐπεὶ δ' ἔπανσ' εἰλαπίνας
 θεοῖς βροτείῳ τε γένει,
 Ζεὺς μειλίσσων στυγίους
 ματρὸς ὀργὰς ἐνέπει·
 βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες,
 ἴτε, τᾷ περὶ παρθένῳ
 Διοῦ θυμωσαμένα
 λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλᾶν,
 Μοῦσαι θ' ὕμνοισι χορῶν.
 χαλκοῦ δ' αὐδὰν χθονίαν
 τύπανά τ' ἔλαβε βυρσοτενῇ
 καλλίστα τότε πρώτα μακάρων
 Κύπρις· γέλασέν τε θεὰ
 δέξατο τ' εἰς χέρας
 βαρύβρομον αὐλὸν

1325

1330

1335

στρ.

1340

1345

1350

1337 — 1352 = 1353 — 1368

τεροφθεῖς ἄλαλαγμῷ.

ὃν οὐ θέμις σ' οὐδ' ὅσια

ἀντ.

ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,

μῆνιν δ' εἶχες μεγάλας

1355

ματρός, ᾧ παῖ, θυσίας

οὐ σεβίζουσα θεᾶς.

μέγα τοι δύναται νεβρῶν

παμποίκιοι στολίδες

κισσῷ τε στεφθεῖσα χλόα

1360

νάρθηκας εἰς λερούς,

ρόμβων θ' ἐλισσομένα

κύκλιος ἔνοσις αἰθερία,

βακχεύουσά τ' ἔθειρα Βρομίῳ

καὶ παννυχίδες θεᾶς.

1365

εὖ δέ νιν ἄμασιν

ὑπέρβαλε σελάννα.

μορφᾷ μόνον ἠΰχεις.

ΕΛ.

τὰ μὲν κατ' οἴκους εὐτυχοῦμεν, ᾧ φίλαι·

ἢ γὰρ συνεκκλέπτουσα Πρωτέως κόρη

1370

πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἱστορουμένη

οὐκ εἶπ' ἀδελφῷ· κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ

οὐ φησιν ἀγὰς εἰσορᾶν ἐμὴν χάριν.

κάλλιστα δὴ τάδ' ἦρπασ' ἐν τύχῃ πόσις·

ἂ γὰρ καθήσειν ὅπλ' ἐμελλεν εἰς ἄλλα,

1375

ταῦτ' ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χέρα

αὐτὸς κομίζει δόρυ τε δεξιᾷ λαβών,

ὥς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν.

προύργου δ' ἐς ἀλκὴν σῶμ' ὅπλοις ἡσκήσατο,

1380

ὥς βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερσὶ

θήσων, ὅταν κοπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος,

*πέπλους ἀμείψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς,

ἄγῳ νιν ἐξήσκησα καὶ λουτροῖς χρῶα

15 *

ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου.
 ἀλλ' ἐκπερῶ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἐμούς
 γάμους ἐτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν δοκῶν,
 σιγητέον μοι· καὶ σὲ προσποιούμεθα
 εὖνουν κρατεῖν γε στόματος, ἣν δυνώμεθα
 σωθέντες αὐτοὶ καὶ σὲ συνσῶσαί ποτε.

1385

ΘΕΟΚ. χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὥς ἔταξεν ὁ ξένος,
 δμῶες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
 Ἑλένη σὺ δ', ἣν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
 πείθου, μέν' αὐτοῦ· ταῦτά γὰρ παροῦσά τε
 πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἣν τε μὴ παρῆς.
 δέδοικα γάρ σε μὴ τις ἐμπεσὼν πόθος
 πείσῃ μεθίεναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον
 τοῦ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην·
 ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόνθ' ὅμως στένεις.

1390

1395

ΕΛ. ὦ κλεινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκάλως ἔχει
 τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικᾶς θ' ὁμιλίας
 τιμᾶν· ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
 καὶ ξυνθάνοιμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις
 ξὺν κατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δ' ἐμὲ
 αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάφια δοῦναι νεκρῶ.
 θεοὶ δὲ σοί τε δοῖεν οἷ' ἐγὼ θέλω,
 καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
 ἔξεις δέ μ' οἶαν χορή σ' ἔχειν ἐν δώμασι
 γυναικ', ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς
 καί μ'· ἔρχεται γὰρ δὴ τιν' εἰς τύχην τάδε·
 ὅστις δὲ δώσει ναῦν ἐν ἧ' ἐγὼ ἄξιον,
 πρόσταξον, ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω.

1400

1405

1410

ΘΕΟΚ. χώρει σὺ καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
 Σιδωνίαν δὸς κἀρεμῶν ἐπιστάτας.

ΕΛ. οὐκ οὐκ ὅδ' ἄρξει ναὸς ὅς κοσμεῖ τάφον; *

ΘΕΟΚ. μάλιστ' ἀκούειν τοῦδε χοῦ ναύτας ἐμούς. 1415

- ΕΛ. αὐθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
 ΘΕΟΚ. αὐθις κελεύω καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
 ΕΛ. ὄναιο, κἀγὼ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
 ΘΕΟΚ. μὴ νῦν ἄραν σὸν δάκρυσιν ἐκτῆξῃς χροά.
 ΕΛ. ἦδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν. 1420
 ΘΕΟΚ. τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πόνοσ.
 ΕΛ. ἔστιν τι κακὴ καὶνθάδ' ὧν ἐγὼ λέγω.
 ΘΕΟΚ. οὐδὲν κακίῳ Μενέλεω μ' ἔξεις πόσιν.
 ΕΛ. οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης με δεῖ μόνον.
 ΘΕΟΚ. ἐν σοὶ τόδ', ἦν σὴν εἰς ἐμ' εὐνοϊαν διδῶς. 1425
 ΕΛ. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.
 ΘΕΟΚ. βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;
 ΕΛ. ἥκιστα· μὴ δούλευε σοῖς δούλοις, ἄναξ.
 ΘΕΟΚ. ἀλλ' εἶα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐὼ νόμους.
 καθαρὰ γὰρ ἡμῖν δῶματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε 1430
 ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
 φρέσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς φέρειν γάμων
 ἀγάλατ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρὴ
 γαῖαν βοᾷσθαι μακαρίαις ὑμνωδίαις
 ὑμέναιον Ἑλένης κάμον, ὥς ζήλωτός ἦ. 1435
 σὺ δ' ὦ ξέν' ἐλθὼν, πελαγίους ἐς ἀγκάλας
 τῷ τῆσδε πρίν ποτ' ὄντι δούς πόσει τάδε,
 πάλιν πρὸς οἴκους σπεῦδ' ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
 ὥς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσεις ἐμοί.
 στέλλῃ πρὸς οἴκους ἢ μένων εὐδαίμονῃς. 1440
 ΜΕ. ὦ Ζεῦ, πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήξει θεός,
 βλέπον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετὰστησον κακῶν.
 ἔλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφορὰς
 σπουδῇ σύναψαι· καὶ ἄκρα θύρης χειρὶ,
 ἥξομεν ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεσθα τῆς τύχης. 1445
 αἷλις δὲ μόχθων οὓς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
 κέκλησθέ μοι, θεοί, πολλὰ χρήσθ' ὁμοῦ κλύειν

καὶ λυπρὸν· ὀφείλω δ' οὐκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς,
ὀρθῶ δὲ βῆναι ποδί· μίαν δ' ἔμοι χάριν
δόντες τὸ λοιπὸν εὐτυχῇ με θήσετε. 1450

ΧΟ. Φοίνισσα Σιδωνιάς ὦ στρ.
ταχεῖα κώπα, ῥοθίοισι Νηρέως
εἰρεσία φίλα,
χοραγὲ τῶν καλλιχόρων
δελφίνων, ὅταν αὔρας 1455
πέλαγος νήνεμον ἦ,
γλαυκὰ δὲ Πόντου θυγάτηρ
Γαλάνεια τάδ' εἶπεν·
κατὰ μὲν Ἰστιά πετάσας' αὖ-
ραις λιπόντες ἐναλίσαις, 1460
λάβετε δ' ἐλλατίνης πλάτας,
ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
πέμποντες εὐλιμένους
Περσείδων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἀκτάς.
ἦ που κόρας ἂν ποταμοῦ 1465
παρ' οἶδμα Λευκιππίδας ἦ πρό ναοῦ
Παλλάδος ἂν λάβεις
χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς
ἦ κώμοις Ῥακίνθου,
νυχίαν εὐφροσύναν, 1470
ὃν ἐξαμιλλησάμενος
τροχῶ ἄτέρμονι δίσκου
ἔκανε Φοῖβος, ὅθεν Λακαί-
να γὰρ βούθυτον ἀμέραν
ὁ Διὸς εἶπε σέβειν γόνος, 1475
μόσχον θ', ἂν λίποιτ' οἴκοις
* * * * *

ἄς οὐπω πεῦναι πρό γάμων ἔλαμψαν.

1451 — 1464 = 1465 — 1477

δι' ἄερος εἶθε ποτανοὶ
 γενοίμεθα λίβνες
 οἰωνοὶ στολάδες 1480
 ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον
 νύσσονται πρεσβυτάτα
 σύριγγι πειθόμεναι
 ποιμένος, ὃς ἄβροχα
 πεδία καρποφόρα τε γῆς 1485
 ἐπιπετόμενος ἱαχεῖ.
 ὦ πταναὶ δολιχαύχενες,
 * * σύννομοι νεφέων [δρόμου],
 βᾶτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας
 Ὀρίωνά τ' ἐννύχιον, 1490
 καρύξαι ἀγγελίαν,
 Εὐρώταν ἐφεζόμεναι,
 Μενέλαος ὅτι Δαρδάνου
 πόλιν ἔλων δόμον ἦξει.
 μόλοιτέ ποθ' ἵππιον ἄρμα 1495
 δι' αἰθέρος ἰέμενοι
 παῖδες Τυνδαρίδαι,
 λαμπρῶν ἄστρον ὑπ' ἀέλλαισιν
 οἷ ναίειτ' οὐράνιοι,
 σωτῆρε τᾶσδ' Ἑλένας 1500
 γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἄλιον
 κυανόχροά τε κυμάτων
 ῥόθια πολιά θαλάσσας,
 ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων
 πέμποντες Διόθεν πνοάς· 1505
 δύσκειαν δ' ἀπὸ συγγόνου
 βάλετε βαρβάρων λεχέων,
 ἄν' Ἰδαίων ἐρίδων

1478 — 1494 = 1495 — 1511

ποιναθεῖς ἐκτῆσατο, γὰρ
οὐκ ἐλθοῦσά ποτ' Ἰλίου
Φοιβείους ἐπὶ πύργους.

ΑΓΓ. ἄναξ, [τὰ κέκιστ' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν·
ὥς καὶν'] ἀκούσει πῆματ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

ΘΕΟΚ. τί δ' ἔστιν; ΑΓΓ. ἄλλης ἐκπώνει μνηστεύμα
γυναικός· Ἐλένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός.

ΘΕΟΚ. περοῖσιν ἀρθεῖς ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;

ΑΓΓ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθημενται χθονός,
ὃς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.

ΘΕΟΚ. ὦ δεινὰ λέξας· τίς δέ νιν ναυκληροῖα
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις.

ΑΓΓ. ἦν γε ξένῳ δίδως σὺ τοὺς τε σοὺς ἔχων
ναύτας βέβηκεν, ὥς ἂν ἐν βραχεὶ μάθῃς.

ΘΕΟΚ. πῶς; εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπίδων
εἰσὼ βέβηκα μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα
τοσοῦσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μετὰ.

ΑΓΓ. ἐπεὶ λιποῦσα τούσδε βασιλείους δόμους
ἢ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
σοφώταθ' ἄβρὸν πόδα τιθεῖς ἀνέστεινε
πόσιν πέλας παρόντα κοῦ τεθνηκότα.
ὥς δ' ἦλθομεν σῶν περίβολον νεωρῶν,
Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλοον καθεύκομεν
ξυγῶν τε πεντήκοντα κἄρετμῶν μέτρα
ἐχουσῶν. ἔργον δ' ἔργον ἐξημείβετο·
ὁ μὲν γὰρ ἰστόν, ὁ δὲ πλάτην καθίστατο
ταρσόν τε χειρὶ, λευκά θ' ἰστί' εἰς ἕν ἦν,
πηδάλιά τε ξεύγλαισι παρακαδίετο.
κἂν τῷδε μόχθῳ, τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,
Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλεω ξυνέμποροι
προσῆλθον ἀκταῖς ναυφθόροις ἡσθημένοι
πέπλοισιν, εὐειδεῖς μὲν, ἀνχηργοὶ δ' ὄρα.

- 1510 ἰδὼν δὲ νιν παρόντας Ἀτρέως γόνος
 προσεῖπε δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων·
 ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νεὼς ποτε
 Ἀχαιίδος θραύσαντες ἦκετε σκάφος;
 1515 ἄρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάψετε,
 ὃν Τυνδαρίδης παῖς ἦδ' ἀπόντα κενοταφεῖ;
 οἱ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ,
 εἰς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεω ποντίσματα
 φέροντες. ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἦδ' ὑποψία
 λόγος τ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεισβατῶν 1550
 ὥς πληθος εἴη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως
 τοὺς σοὺς λόγους σῶζοντες· ἄρχειν γὰρ νεὼς
 ξένον κελεύσας πάντα συνέχεας τάδε,
 καὶ τᾶλλα μὲν δὴ ῥαδίως εἰσω νεὼς
 ἐθέμεθα κουφίζοντα· ταύρειος δὲ ποὺς 1555
 οὐκ ἦτελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κᾶτα,
 ἀλλ' ἐξεβρυχᾶτ' ὅμῳ ἀναστρέφων κύκλῳ,
 κυρτῶν τε νῶτα κεῖς κέρας παρεμβλέπων
 μὴ θιγγάνειν ἀπείργειν. ὁ δ' Ἑλένης πόσις
 ἐκάλεσεν· ὦ πέρσαντες Ἰλίου πόλιν, 1560
 οὐκ εἴ' ἀναρπάσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
 νεανίας ὅμοισι ταύρειον δέμας
 εἰς προῶρον ἐμβαλεῖτε (φάσγανόν θ' ἄμα
 πρόχειρον ὦθει) σφάγια τῷ τεθνηκότι;
 οἱ δ' εἰς κέλευσμά' ἐλθόντες ἐξανήρπασαν 1565
 ταῦρον, φέροντες δ' εἰσέθεντο σέλματα.
 μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέρην
 μέτωπά τ' ἐξέπεισεν εἰσβῆναι δόρυ.
 τέλος δ' ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
 πλησασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς 1570
 Ἑλένη καθέζετ' ἐν μέσοις ἐδωλίοις
 ὅ τ' οὐκέτ' ὦν λόγοισι Μενέλεως πέλας·

ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιὺς λαιοὺς τ' ἴσοι
 ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔξονθ' ὕφ' εἵμασι ξίφη
 λαθραῖ' ἔχοντες, ῥόθιά τ' ἐξεπίμπλατο
 βοῆς, κελευστοῦ φθέγμαθ' ὥς ἠκούσαμεν.
 ἐπεὶ δὲ γαίης ἤμεν οὐτ' ἄγαν πρόσω
 οὐτ' ἐγγύς, οὕτως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ·
 ἔτ' ὦ ξέν', εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει,
 πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὸς μέλουσί σοι.
 ὁ δ' εἶφ' ἄλλis μοι. δεξιᾷ δ' ἐλὼν ξίφος
 εἰς προῶραν εἶρε κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
 σταθεῖς νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων,
 τέμνων δὲ λαιμὸν εὐχετ' ὦ ναίων ἄλλα
 πόντιε Πόσειδον Νηρέως θ' ἄγναλ κόραι,
 σῶσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας δάμαρτά τε
 ἄσυχλον ἐκ γῆς. αἵματος δ' ἀπορροαὶ
 ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὔραι ξένῳ.
 καὶ τις τόδ' εἶπε· δόλιος ἢ ναυκληρία,
 πάλιν πλέωμεν ἀκτίαν· κέλευε σύ,
 σύ δὲ στρέφ' οἶακ'. ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
 Ἀτρεΰς σταθεῖς παῖς ἀνεβόησε συμμάχους·
 τί μέλλετ', ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα,
 σφάζειν φονεύειν βαρβάρους νεὸς τ' ἄπο
 ῥίπτειν ἐς οἶδμα; ναυβάταις δὲ τοῖσι σοῖς
 βοᾷ κελευστῆς τὴν ἐναντίαν ὅπα·
 οὐκ εἴ' ὁ μὲν τις λοῖσθον ἀρεῖται δόρυ,
 ὁ δὲ ζύγ' ἄξας, ὁ δ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτη
 καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
 ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἳ μὲν ἐν χεροῖν
 κορμοὺς ἔχοντες ναυτικούς, οἳ δὲ ξίφη·
 φόνου δὲ ναῦς ἐρρεῖτο. παρακέλευσμα δ' ἦν
 προύμνηθεν Ἑλένης· ποῦ τὸ Τρωικὸν κλέος;
 δεῖξατε πρὸς ἀνδρας βαρβάρους. σπουδῆς δ

ἐπιπτον, οἳ δ' ὠρθοῦντο, τοὺς δὲ κειμένους 1605
νεκροὺς ἂν εἶδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὄπλα,

1575 ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναός· ἠρώηωσε δὲ
σῶν ναυβατῶν ἐρέτμ'. ἐπ' οἰάκων δὲ βὰς 1610
ἄναξ ἔς Ἑλλάδ' εἶπεν εὐθύνῃεν δόρου.

1580 οἳ δ' ἱστὸν ἦρον, οὔριαι δ' ἦκον πνοαί,
βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς· διαφυγῶν δ' ἐγὼ φόνον
καθῆκ' ἑμαυτὸν εἰς ἅλ' ἄγκυραν πάρα.
ἦδη δὲ κάμνονθ' ὀρμιατόνων μέ τις 1615
ἀνείλετ', εἰς δὲ γαῖαν ἐξέβησέ σοι

1585 τὰδ' ἀγγελοῦντα. σῶφρονος δ' ἀπιστίας
οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.
ΧΟ. οὐκ ἂν ποτ' ἠϋχουν οὔτε σ' οὔθ' ἡμᾶς λαθεῖν
Μενέλαον, ὦναξ, ὥς ἐλάνθανεν παρῶν. 1620

1590 ΘΕΟΚ. ὦ γυναικέαις τέχνραισιν αἰρεθεῖς ἐγὼ τάλας·
ἐκπεφεύγασιν γάμοι με. κεῖ μὲν ἦν ἀλώσιμος
ναῦς διώγμασιν, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους·
νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισύμεσθα σύγγονον,
ἥτις ἐν δόμοις ὀρῶσα Μενέλεων, οὐκ εἶπέ μοι. 1625
τοιγὰρ οὐ ποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύ-
μασιν.

1595 ΧΟ. οὗτος ὦ, ποῖ σὸν πόδ' αἶρεῖς, δέσποτ', εἰς ποῖον
φόνον;

ΘΕΟΚ. οἶπερ ἡ δίκη κελεύει μ'. ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδῶν.

ΧΟ. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ σπεύδεις
κακά.

ΘΕΟΚ. ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὢν; ΧΟ. φρονῶ
γὰρ εὖ. 1630

ΘΕΟΚ. οὐκ ἔμοιγ', εἰ μὴ μ' ἐάσεις ΧΟ. οὐ μὲν οὖν σ'
ἑάσομεν.

ΘΕΟΚ. σύγγονον κτανεῖν κακίστην. ΧΟ. εὐσεβεστάτην
μὲν οὖν.

ΘΕΟΚ. ἥ με προῦδωκεν ΧΟ. καλήν γε προδοσίαν, δὲ
καὶ αἰα δρᾶν.

ΘΕΟΚ. τὰ μὰ λέκτρο' ἄλλω διδοῦσα. ΧΟ. τοῖς γε κυριώ-
τέροις.

ΘΕΟΚ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς; ΧΟ. ὃς ἔλαβεν πατρὸς
πάρκα. 1630

ΘΕΟΚ. ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι. ΧΟ. τὸ δὲ χρεῶν ἀφεί-
λετο.

ΘΕΟΚ. οὐ σὲ τὰ μὰ χορὴ δικάζειν. ΧΟ. ἥν γε βελτίω
λέγω.

ΘΕΟΚ. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν. ΧΟ. ὅσια δρᾶν,
τὰ δ' ἐκδικ' οὐ.

ΘΕΟΚ. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας. ΧΟ. κτεῖνε· σύγγονον
δὲ σὴν

οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἐκόντων, ἀλλ' ἐμ'. ὡς πρὸ δεσπο-
τῶν 1640

τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν.

ΑΙ. ἐπίσχες ὀργὰς αἷσιν οὐκ ὀρθῶς φέρει,
Θεοκλύμενε, γῆς τῆσδ' ἀναξ· δισσοὶ δέ σε
Διόσκοροι καλοῦμεν, οὓς Αἴδα ποτὲ
ἔτικτεν Ἑλένην θ', ἥ πέφευγε σοὺς δόμους· 1645
οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίξει γάμοις,
οὐδ' ἡ θεᾶς Νηρῆδος ἔκγονος κόρη
ἀδικεῖ σ' ἀδελφῇ Θεονόῃ τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσα πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.
εἰς μὲν γὰρ αἶε τὸν παρόντα νῦν χρόνον
κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν· 1650
ἐπεὶ δὲ Τροίης ἐξανέσταθ' ἡ βάθρα,
καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχε τοῦνομ', οὐκέτι
ἐν τοῖσιν αὐτῆς δεῖ νιν ἐξευχθαι γάμοις

ἐλθεῖν τ' ἐς οἶκους καὶ συνοικῆσαι πόσει. 1655

ἀλλ' ἴσχε μὲν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράσσειν τάδε.
πάλαι δ' ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν,
ἐπείπερ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεοῦς·

ἀλλ' ἥσσον' ἐσμέν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα 1660

καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ᾧδ' ἔχειν.
σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ, συγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω·
πλεῖ ξὺν πόσει σῶ· πνεῦμα δ' ἔξειτ' οὐρίον·
σωτήρε δ' ἡμεῖς σὸ κασιγνήτω διπλῶ
πόντον παριππεύοντε πέμφομεν πάτρην. 1665

ὅταν δὲ κάμψῃς καὶ τελευτήσῃς βίον,
θεὸς κεκλήσῃ καὶ Διοσκόρων μέτα
σπονδῶν μεθέξεις ξενία τ' ἀνθρώπων πάρα
ἔξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς γὰρ ᾧδε βούλεται.

οὐ δ' ὠρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος 1670

Σπάρτης ἀπάρας [τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων]
κλέψας δέμας σόν, μὴ Πάρις γήμειέ σε,
φρουρὸν παρ' Ἀκτῇ τεταμένην νῆσον λέγω,
Ἑλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
ἐπεὶ κλοπᾶς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο. 1675

καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεω θεῶν πάρα
μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον·
τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαίμονες,
τῶν δ' ἀναριθμητῶν μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι.

[ΘΕΟΚ. ᾧ παῖδε Λήδας καὶ Διὸς, τὰ μὲν πάρος 1680

νείκη μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι·
ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνοιμ' ἐμῇν.
κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἅμα
γεγῶτ' ἀδελφῆς ὁμογενοῦς ἀφ' αἵματος. 1685

καὶ χαίρεθ' Ἑλένης οὐνεκ' εὐγενεσιότητος
γνώμης, ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξίν οὐκ ἔνι.

ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.]

Η Δ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ κωφὸν πρόσωπον.

ΧΟΡΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

47. ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχον ῥοαί,
 ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλιάς Ἄρη
 εἰς γῆν ἐπλευσε Τρωάδ' Ἀγαμέμνων ἀναξ.
 κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
 Πρίαμον ἐλὼν τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν, 5
 ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
 ναῶν τέθεικε σκῦλα πλείστα βαρβάρων.
 κακεῖ μὲν εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
 θυήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλω
 καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χειρί. 10
 ᾧ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν
 ὄλωλεν, Αἰγίσθος δὲ βασιλεύει χθονός,
 ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
 οὗς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν ὅτ' εἰς Τροίαν ἐπλει,
 ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἥλέκτρας θάλος, 15
 τὸν μὲν πατρὸς γεραίος ἐκκλέπτει τροφεὺς
 μέλλοντ' Ὀρέστην χειρὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,
 Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκῆων εἰς γῆν τρέφειν·
 ἣ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἥλέκτρα πατρός,
 ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος, 20
 μνηστήρες ἦτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
 δεῖσας δὲ μὴ τῷ παῖδ' ἀριστεῶν τέκοι

Ἀγαμέμνωνος ποινάτορ', εἴργεν ἐν δόμοις
 Αἰγίσθου οὐδ' ἤρμοξε νυμφίῳ τινί.
 ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων,
 μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
 κτανεῖν σφε βουλευσάντος ὁμόφρων ὅμως
 μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερὸς.
 εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
 παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεῖη φόνῳ.
 ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμῆχανήσατο
 Αἰγίσθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυνῆς
 Ἀγαμέμνωνος παῖς, χρυσὸν εἶφ' ὃς ἂν κτάνη,
 ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἥλεκτραν ἔχειν
 δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἅπο
 γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
 λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε, χρημάτων γε μὴν
 πένητες, ἐνθεν ἡγένηται ἀπόλλυται·
 ὥς ἀσθενεῖ δούς ἀσθενῇ λάβοι φόβον.
 εἰ γὰρ νιν ἔσχεν ἄξιωμ' ἔχων ἀνὴρ,
 εὖδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνωνος
 φόνον δίκη τ' ἂν ἤλθεν Αἰγίσθῳ τότε,
 ἦν οὐποθ' ἀνὴρ ὅδε, σύνοιδ' ἐμοὶ Κύπρις
 [ἦσχυενεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δῆ].
 αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
 λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατὰξιος γεγώς.
 στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
 ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολῶν
 γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσόψεται.
 ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον εἰ λαβὼν
 νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ θιγγάνω,
 γνώμης ποιηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
 τὸ σῶφρον ἴστω καὶ τὸς αὖ τοιοῦτος ὢν.

ΗΛ. ὦ νῦξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρον τροφέ,

ἐν ἧ τὸδ' ἄγγος πῶδ' ἐφεδρεῦον κάρῃ 55

φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι

[οὐ δὴ τι χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,

ἀλλ' ὥς ὕβριν δεῖξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς]

γούους τ' ἀφίημι αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί.

ἦ γὰρ πανώλης Τυνδαρίδης μήτηρ ἐμὴ 60

ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·

τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα

πάρειργ' Ὀρέστην καμὲ ποιεῖται δόμων.

ΑΓ. τί γὰρ τάδ', ὦ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν

πόνους ἔχουσα, πρόσθεν τοῦ τεθραμμένη, 65

καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;

ΗΛ. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·

ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.

μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς

ἰατρὸν εὐρεῖν, ὥς ἐγὼ σὲ λαμβάνω. 70

δεῖ δὴ με κακέλευστον εἰς ὅσον σθένω

μόχθου πικουφίζουσαν, ὥς ῥᾶον φέρῃς,

συνεκκομίζειν σοὶ πόνους. ἄλλῃς δ' ἔχεις

τᾶξωθεν ἔργα· τᾶν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεῶν

ἔξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ 75

θύραθεν ἡδὺν τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς.

ΑΓ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, στείχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω

πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' αἶμ' ἡμέρας

βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν σπερῶ γῆας.

ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα 80

βίον δύναται· ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.

ΟΡ. Πυλάδῃ, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ

πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·

μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων, 84

πράσσονθ' ἢ πράσσω δειν' ὑπ' Αἰγίσθου παθῶν,

ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆ πανώλεθρος
μήτηρ. ἀφίγμαι δ' ἐκ θεοῦ χρηστηρίων
Ἀργεῖον οὐδας οὐδενὸς ξυνειδότος,
φόνου φρονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφου μολὼν πατρὸς
δάκρυά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπρηξάμην
πυρᾶ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
λαθὼν τυράννους οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυοῖν δ' ἄμιλλαν ξυντιθεὶς ἀφικόμεν
πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ', ἵν' ἐκβάλω ποδὶ
ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἰ μὲ τις γνοίῃ σκοπῶν,
ζητοῦντ' ἀδελφήν· φασὶ γὰρ νιν ἐν γάμοις
ξευχθεῖσαν οἰκεῖν οὐδὲ παρθένον μένειν,
ὥς συγγένωμαι καὶ φόνου συνεργάτιν
λαβὼν τά γ' εἶσω τειχέων σαφῶς μάθω.
νῦν οὖν, Ἔως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται,
ἔξω τρίβου τοῦδ' ἵχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γὰρ τις ἀροτὴρ ἢ τις οἰκέτις γυνή
φανήσεται νῶν, ἥντιν' ἱστορήσομεν
εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τιναί,
πηγαῖον ἄχθος ἐν κεκαρμένῳ κάρῳ
φέρουσαν· ἐξώμεσθα κἀκπυθώμεθα
δούλης γυναικός, ἣν τι δεξώμεσθ' ἔπος
ἐφ' οἷσι, Πυλάδῃ, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.
^{ΗΛ.} σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὄρμάν· στ
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίονσα.
ἰὼ μοί μοι.
ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος
κούρα καὶ μ' ἔτεκε Κλυταιμνήστρα,

στυνγὰ Τυνδαρέου κόρα·
 κικλήσκουσι δέ μ' ἄθλιαν
 Ἥλεκτραν πολιῆται.

φεῦ φεῦ τῶν σχετλίων πόνων
 καὶ στυνγεῖας ζόας.

ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν Ἀῖδα
 κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγείς
 Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.

ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόνον,
 ἄναρ πολύδακρυν ἄδονάν·

σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὁρμάν·
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.

ἰὼ μοί μοι.

τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ

τλαῖμον σύγγονε, λατρεύεις
 οἶκτράν ἐν θαλάμοις λιπὼν
 πατρώοις ἐπὶ συμφοραῖς

ἀλγίσταισιν ἀδελφάν;
 ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ

τᾶ μελέα λυτῆρ,

ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων
 ἐχθίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
 γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

120

125

ἀντ.

130

135

στρ.

θῆς τόδε τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἐ-
λουῖς, ἵνα πατρὶ γόους νυχίους
ἐπορθρεύσω,

ἰαχὰν ἀοιδὰν μέλος Ἀίδα.

πάτερ, σοὶ κατὰ γῆς ἐνέπω γόους,

οἷς ἄει τὸ κατ' ἡμᾶρ

διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν

ὄνυχι τεμνομένα δέραν,

χέρα τε κρατ' ἐπὶ κούριμον

τιθεμένα θανάτῳ σῶ.

ἔξ, δρῦπτε κῆρα·

ἀντ. 1

οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας

ποταμίῳις παρὰ χεύμασιν

πατέρα φίλτατον καλεῖ,

ὀλόμενον δολίοις βρόχων

ἔρκεσιν, ὥς σὲ τὸν ἄθλιον

πατέρ' ἐγὼ κατακλαίωμαι,

λουτρά πανύσταθ' ὕδρανάμενον χοῦ,

κοίτα ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτου.

ἰὼ μοί μοι

πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς, πάτερ,

πικρᾶς δ' ἐν Τροίᾳς ὁδοῦ βουλᾶς.

οὐ μίτραισι γυνή σε

δέξαιτ' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις.

ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν

Αἰγίσθον λῶβαν θεμένα

δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.

ΧΟ. Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα,

στρ.

ἤλυθον, Ἠλέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγρότεραν αὐλάν.

ἔμολε τις ἔμολε γαλακτοπότας ἀνῆρ

140 — 149 = 157 — 166

167 — 189 = 190 — 212

140

Μυκηναῖος οὐριβάτας· 170

ἀγγέλλει δ' ὅτι νῦν τριταί-
αν καρύσσουσιν θυσίαν
Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡ-
ραν μέλλουσιν παρθενικὰ στείχειν.

145

ΗΛ. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, 175

θυμὸν οὐδ' ἐπὶ χουσέοις
ὄρμοισιν πεπόταμαι
τάλαιν', οὐδ' ἰσταῖσα χοροῦς

150

Ἀργεῖαις ἅμα νύμφαις
εἰλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν. 180

δάκρουσι νυχεύω, δακρύων δέ μοι μέλει
δειλαῖα τὸ κατ' ἡμᾶρ.

σκέψαι μὲν πιναρὰν κόμαν
καὶ τρύχη τὰδ' ἐμῶν πέπλων, 185

155

εἰ πρόποντ' Ἀγαμέμνωνος
κόνυρα "σται βασιλείᾳ
τᾷ Τροίᾳ θ', ἃ' μὲν πατέρος
μέμνεται ποθ' ἄλοῦσα.

160

ΧΟ. μεγάλα θεός· ἀλλ' ἴθι, ἀντ. 190

καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆσαι πολύπηνα φάρεα δῦναι
χοῦσεά τε χάρισι προθήματ' ἀγλαΐας.

δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις,
μὴ τιμῶσα θεούς, κρατή- 195

165

σειν ἐχθρῶν; οὔτοι στοναχαῖς,
ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβί-
ζουσ' ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.

ΗΛ. οὐδείς θεῶν ἐνοπὰς κλύει 200

τᾷς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.

οἴμοι τοῦ καταφθιμένου
τοῦ τε ζῶντος ἄλᾳτα,

ὅς που γὰρ ἄλλαν κατέχει
 μέλεος ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἐστίαν,
 τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
 αὐτὰ δ' ἐν χερυνῇσι δόμοις
 ναίω ψυχὰν τακομένην
 δωμάτων πατρίων φυγὰς,
 οὐρείας ἂν' ἐρίπνας.
 μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φρονίους
 ἄλλω σύγγαμος οἰκεῖ.

ΧΟ. * πολλῶν κακῶν Ἑλλήσιν αἰτίαν ἔχει,
 σῆς μητρὸς Ἑλένης σύγγονος δόμοις τε σοῖς.

ΗΛ. οἴμοι, γυναιῆες, ἐξέβην θρηνημάτων.
 ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἷδ' ἐφεστίους
 εὐνὰς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχον·
 φυγῇ σὺ μὲν κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἐγὼ
 φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.

ΟΡ. μὲν, ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα.

ΗΛ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, προσπίπτω σε μὴ θανεῖν.

ΟΡ. ἄλλους κτάνοιμ' ἂν μᾶλλον ἐχθίλους σέθεν.

ΗΛ. ἀπελθε, μὴ ψαῦ' ὧν σε μὴ ψαύειν χρεῶν.

ΟΡ. οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.

ΗΛ. καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς;

ΟΡ. μείνας' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.

ΗΛ. ἔσθηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.

ΟΡ. ἦκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἄρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;

ΟΡ. ζῇ· πρῶτα γὰρ σοι τὰ γὰρ ἀγγέλλειν θέλω.

ΗΛ. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.

ΟΡ. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν.

ΗΛ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;

ΟΡ. οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως τόπον.

ΗΛ. οὐ που σπανίζει τοῦ καθ' ἡμέραν βίον;

- 205 ΟΡ. ἔχει μὲν, ἄσθενής δὲ δὴ φεύγων ἀνὴρ.
 ΗΛ. λόγον δὲ δὴ τίν' ἤλθες ἐκ κελίνου φέρων;
 ΟΡ. εἰ ξῆς, ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.
 ΗΛ. οὐκοῦν ὀρᾶς μου πρῶτον ὥς ξηρὸν δέμας.
 ΟΡ. λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν. 240
 ΗΛ. καὶ κροῖτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.
 210 ΟΡ. δάκνει σ' ἀδελφὸς ὅ τε θανῶν ἴσως πατήρ.
 ΗΛ. οἶμοι, τί γάρ μοι τῶνδ' ἔστι φίλτερον;
 ΟΡ. φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῶ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
 ΗΛ. ἀπὼν ἐκείνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος. 245
 ΟΡ. ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἐκᾶς;
 215 ΗΛ. ἐρημάμεσθ' ὃ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
 ΟΡ. ὦ μωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τινί;
 ΗΛ. οὐχ ὧ πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
 ΟΡ. εἴφ', ὥς ἀκούσας σῶ κασιγνήτῳ λέγω. 250
 ΗΛ. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.
 220 ΟΡ. σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.
 ΗΛ. πένης ἀνὴρ γενναῖος εἰς τ' ἔμ' εὐσεβής.
 ΟΡ. ἦ δ' εὐσέβεια τίς πρόσσεστι σῶ πόσει;
 ΗΛ. οὐπόποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν. 255
 ΟΡ. ἄρνευμ' ἔχων τι θείον ἢ σ' ἀπαξιῶν;
 225 ΗΛ. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἤξιον.
 ΟΡ. καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
 ΗΛ. οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγείται, ξένη.
 ΟΡ. ξυνῆκ'. Ὅρεσται μή ποτ' ἐκτίσῃ δόκη. 260
 230 ΗΛ. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σῶφρων ἔφν.
 ΟΡ. φεῦ·
 γενναῖον ἀνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστήον.
 ΗΛ. εἰ δὴ ποθ' ἤξει γ' εἰς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
 ΟΡ. μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;
 ΗΛ. γυναικες ἀνδρῶν, ὃ ξέν', οὐ παίδων φίλαι. 265
 235 ΟΡ. τίνος δέ σ' οὔνεχ' ὑβρίσ' Αἰγισθοῦς τάδε;

- ΗΛ. τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἄσθενῇ, τοιῷδε δούς.
 ΟΡ. ὥς δ' ἦθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
 ΗΛ. τοιαυτ' ἐβούλευσ'· ὦν ἐμοὶ δολὴ δίκην.
 ΟΡ. οἶδεν δέ σ' οὔσαν παρθένον μητρὸς πόσις;
 ΗΛ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθ' ἂν νιν.
 ΟΡ. αἶδ' οὖν φίλαι σοὶ τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;
 ΗΛ. ὥστε στέγειν γε τὰ μὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
 ΟΡ. τί δ' ἦτ' Ὀρέστης πρὸς τόδ', Ἄργος ἦν μόλῃ;
 ΗΛ. ἥρου τόδ'; αἰσχροὺν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμῇ.
 ΟΡ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φρονέας ἂν κτάνοι πατρός;
 ΗΛ. τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη ποτε.
 ΟΡ. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
 ΗΛ. ταύτῳ γε πελέκει τῷ πατὴρ ἀπώλετο.
 ΟΡ. λέγω τὰδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τὰ πό σοῦ;
 ΗΛ. θάνοιμι μητρὸς αἵμ' ἐπισφάξας· ἐμῆς.
 ΟΡ. φεῦ·
 εἶθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ ξέν', οὐ γνολὴν ἂν εἰσιδοῦσά νιν.
 ΟΡ. νέε γάρ, οὐδὲν θαῦμα, ἀπεξεύχθης νέου.
 ΗΛ. εἷς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνολή φίλων.
 ΟΡ. ἄρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φρόνου;
 ΗΛ. πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος μέρων.
 ΟΡ. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
 ΗΛ. ἔκυρσεν ὥς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.
 ΟΡ. οἴμοι, τόδ' οἷον εἶπας· αἰσθησὶς γὰρ οὖν
 καὶ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
 λέξον δ', ἔν' εἰδὼς σῶ κασιγνήτῳ φέρω
 λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
 ἔνεστι δ' οἶκτος ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ,
 σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀξήμιον
 γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφῇν.
 ΧΟ. καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.

ΗΛ.

πρόσω γὰρ ἄστεως οὐσα τὰν πόλει κακὰ
 οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
 λέγοιμ' ἄν, εἰ χρεῖ· χρεὶ δὲ πρὸς φίλον λέγειν 300
 τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κἀμοῦ πατρός.
 ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένη,
 ἄγρελλ' Ὀρέστη τὰμὰ καὶ κείνου κακὰ,
 πρῶτον μὲν οἷοις ἐν πέπλοις ἀνλίσσομαι,
 πίνω θ' ὄσῳ βέβροθ', ὑπὸ στέγασί τε 305
 οἶαισι ναῖω βασιλικῶν ἐκ δωμαίων,
 αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
 ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ στερήσομαι,
 αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορομένη.
 ἀναίνομαι δὲ γυμνὰς οὐσα παρθένους, 311
 ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη, 310
 ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ὃ' πρὶν εἰς θεοὺς
 ἔλθειν ἐμ' ἐμνήστευον, οὐδ' ἀν' ἐργενῇ.
 μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασι
 θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἔδρας Ἀσιάτιδες 315
 δμῶαί στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
 Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐξευγμέναι
 πόρπαισιν. αἶμα δ' ἔτι πατρός κατὰ στέγας
 μέλαν σέσηπεν· ὃς δ' ἐκείνον ἔκτανεν,
 εἰς ταῦτ' ἀβαίνων ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατρὶ 320
 καὶ σκῆπτρ' ἐν οἷς Ἑλλήσιν ἐστρατηλάτει
 μαιφόνοισι χερσὶ γανροῦται λαβών.
 Ἀγαμέμνωνος δὲ τύμβος ἡτιμασμένος
 οὐπώποτε χοῆς οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
 ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρος ἀγλαισμάτων. 325
 μέθη δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
 ὁ κλεινός, ὥς λεγούσιν, ἐνθρόωσκει τάφῳ
 πέτρῳις τε λεύει μνηῖμα λαῖνον πατρός
 καὶ τοῦτο τολμᾷ τοῦτος εἰς ἡμᾶς λέγειν·

ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἄρά σοι τύμβῳ καλῶς
 παρῶν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται,
 ἀλλ' ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγειλον τάδε.
 πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἐρμηνεὺς δ' ἐγώ,
 αἱ χεῖρες ἡ γλῶσσ' ἡ ταλαίπωρός τε φρήν
 κάρη τ' ἐμὸν ξυρῆκες ὅ τ' ἐκείνου τεκόν.
 αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατήρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
 ὃ δ' ἄνδρ' ἐν' εἰς ὧν οὐ δυνήσεται κτανεῖν
 νέος πεφνικῶς καὶ ἀμείνωνος πατρός.

ΧΟ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
 λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὠρμημένον.

ΑΥ. ἔα· τίνας τούσδ' ἐν πύλαις ὄρω ξένους;
 τίνος δ' ἕκατι τάσδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας
 προσῆλθον; ἢ μούθ' δεόμενοι; γυναικί τοι
 αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἐστάναι νεανιῶν.

ΗΛ. ὦ φίλιτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί·
 τὸν ὄντα δ' εἴσει μῦθον· οἷδε γὰρ ξένοι
 ἦκουσ' Ὀρέστου πρὸς με κήρυκες λόγων.
 ἀλλ' ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.

ΑΥ. τί φασίν; ἀνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;

ΗΛ. ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί.

ΑΥ. ἢ καὶ τι πατρός σῶν τε μέμνηται κακῶν;

ΗΛ. ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ.

ΑΥ. ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;

ΗΛ. σκοποὺς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΑΥ. οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.

ΗΛ. ἴσασιν, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεδῆς.

ΑΥ. οὐκοῦν πάλαι χορὴν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.

χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
 ξενίων κυρήσεθ', αἱ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
 αἰρεσθ', ὀπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων·
 καὶ μηδὲν ἀντεῖπνυτε, παρὰ φίλου φίλοι

μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τόγ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.

OP. πρὸς θεῶν, ὃδ' ἀνὴρ ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σοῦς, Ὀρέστην οὐ κατασχύνειν θέλων; 365

ΗΛ. οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.

OP. φεῦ·

οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.

ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα, 370

λιμὸν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίῳ φρονήματι,
γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι.

πῶς οὖν τις κῦτ' ἀδιαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἄρα χρήσεται κριτῇ·

ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον 375
πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα κακόν.

ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάστιγος γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;

κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' εἶν ἀφειμένα.

οὗτος γὰρ ἀνὴρ οὗτ' ἐν Ἀργείοις μέγας 380
οὗτ' αὖ δοκῇσι δωμάτων ὠγκωμένος,

ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὢν ἄριστος εὐρέσθη.

οὐ μὴ φρονήσεθ', οἳ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε· τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτούς

κρινεῖτε καὶ τοῖς ἥθεσιν τοὺς εὐγενεῖς; 385
οἳ γὰρ τοιοῖδε τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ

καὶ δῶμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
ἀγάλαμα' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρου

μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἂν εὐψυχία. 390

ἀλλ' ἄξιός γάρ ὃ τε παρὼν ὃ τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὐπερ οὔνεχ' ἤκομεν,

δεξιόμεθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεών,
 δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὥς ἐμοὶ πένης
 εἶη πρόθυμος πλουσίῳ μᾶλλον ξένος.
 αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων·
 ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός με σὸς
 εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
 ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Ἀοξίου γὰρ ἔμπεδοι
 χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἔω.

ΧΟ. νῦν ἢ πάροιθεν μᾶλλον, Ἥλέκτρα, χαρὰ
 θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
 μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη σταίη καλῶς.

ΗΛ. ὦ τλήμων, εἰδὼς δωμάτων χρεῖαν σέθεν
 τί τοῦσδ' ἐδέξω μέζονας σαντοῦ ξένους;

ΑΥ. τί δ'; εἴπερ εἰσὶν ὥς δοκοῦσιν εὐγενεῖς,
 οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρουσ' ὁμῶς;

ΗΛ. ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὦν,
 ἔλθ' ὥς παλαιὸν τροφὸν ἐμὸν φίλου πατρός·
 ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὄρους
 τέμνοντα γαίης Σπαρτιάτιδός τε γῆς
 ποίμναις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
 κέλευε δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἀφιγμένον
 ἔλθειν ξένων τ' εἰς δαῖτα προσεῦναι τινα.
 ἡσθήσεται τοι καὶ προσεῦξεται θεοῖς,
 ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ' ὃν ἐκσώξει ποτέ.
 οὐ γὰρ πατρώων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
 λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἄν,
 εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἢ τάλαιν' αἰσθοῖτ' ἔτι.

ΑΥ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, τοῦσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
 γέροντι· χῶρει δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος
 καὶ τάνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνὴ
 χρήξουσ' ἂν εὖροι θαιτὶ προσφορήματα.
 ἔστιν δὲ δὴ τσαυτὰ γ' ἐν δόμοις ἔτι,

ὥσθ' ἐν γ' ἐπ' ἡμᾶρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς. 425
 ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἥνίκ' ἂν γνώμης πέσω,
 σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὥς ἔχει μέγα σθένος,
 φίλοις τε δοῦναι σῶμά τ' εἰς νόσον πεσόν
 δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
 εἰς μικρὸν ἦκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ 430
 ὁ πλούσιός τε χῶ πένης ἴσον φέρει.

400 ΧΟ. κλεινὰ νῆες, αἳ ποτ' ἐμβατε Τροίαν στρ.

τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς
 πέμπουσai χοροὺς μετὰ Νηρηίδων,
 ἵν' ὁ φίλαυλος ἐπαλλε δελ- 435
 φῖς πρῶραις κυανεμβόλοις
 εἰλισσόμενος,

πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
 κοῦφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ
 σὺν Ἀγαμέμνονι Τρωίας 440
 ἐπὶ Σιμωνντίδας ἀκτᾶς.

410 Νηρηῖδες δ' Εὐβοίδας ἀκτὰς λιποῦσαι ἀντ.

Ἑφαίστου χρυσέων ἀκμόνων
 μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
 ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρύ- 445
 μνας Ὅσδας ἱερὰς νάπας,

415 Νυμφαίης σκοπιάς,
 κόρας μάτευσ', ἐνθα πατὴρ
 ἱππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς
 Θέτιδος εἰνάλιον γόνον, 450

ταχύπορον πόδ' Ἀτρεΐδαις.
 420 Ἰλιόθεν δ' ἐκλυόν τινος ἐν λιμέσιν στρ.

Ναυπλίοισι βεβῶτος
 τᾶς σᾶς, ὧ Θέτιδος παῖ,

432 — 441 = 442 — 451

452 — 463 = 464 — 475

κλεινᾶς ἄσπιδος ἐν κύκλῳ
 τοιάδε σήματα δείματα
 φρικτὰ τετύχθαι·
 περιδρόμῳ μὲν Ἴντος ἔδρα
 Περσέα λαιμοτόμαν ὑπὲρ
 ἄλῳς ποτανοῖσι πεδίλοι-
 σι φυὰν Γοργόνης ἴσχειν,
 Διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἑρμῇ
 τῷ Μαΐας ἀγροτῇρι κούρῳ·
 ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φαιέθων ἀντ.
 κύκλος ἀελίοιο
 ἵπποις ἂν περοέσσαις
 ἄστρον τ' αἰθέριοι χοροί,
 Πλειάδες Ἰάδες, Ἑκτορος
 ὄμμασι τροπαῖοι·
 ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κρᾶνει
 Σφίγγες ὄνυξιν ἀοίδιμον
 ἄγρην φέρουσαι· περιπλεύρῳ
 δὲ κύτει πύρπνοος ἔσπευ-
 δε δρόμῳ λείαινα χαλαῖς
 Πειρηναῖον ὀρώσα πῶλον.
 ἐν δὲ δόρει φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἑπαλλο-
 κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις.
 τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων
 ἔκανεν ἀνδρῶν Τυνδαρί,
 σὰ λέχεα, κακόφρων κόρα.
 τοιγάρ σέ ποτ' οὐρανίδαί
 πέμψουσιν θανάτοις· ἧ μὲν
 ἔτ' ἔτι φόνιον ὑπὸ δέρας
 ὄφομαι αἶμα χυθὲν σιδάρεω.

ΠΡ. ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι' ἐμὴ δέσποινά τε,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ἦν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;

- 455 ὥς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκῳ ἔχει
 ῥυσθ' γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί. 490
 ὅμως δὲ πρὸς γε τοὺς φίλους ἐξελεῖται
 διπλὴν ἄκανθαν καὶ παλίσροπον γόνυ.
 460 ὦ θυγάτερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὄρω,
 ἦκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
 ποίμνης νεογνὸν θρέμ' ὑποσπᾶσας τόδε 495
 στεφάνους τε τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
 παλαιὸν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε
 ὁσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ' ἐπεισβαλεῖν
 465 ἡδὺ σκύφον τοῦδ' ἀσθενεστέρω ποτῷ.
 ἔτω φέρων τις τοῖς ξένοις τὰδ' εἰς δόμους· 500
 ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων κόρας
 δακρυόισι τέρξας ἐξομόξασθαι θέλω.
 ΗΛ. τί δ', ὦ γεραίε, διάβροχον τόδ' ὅμ' ἔχεις;
 470 μῶν τὰμὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά;
 ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φρυγὰς στένεις 505
 καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὃν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων
 ἀνόνητ' ἔθρεψάς σοι τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
 ΠΡ. ἀνόνηθ' ὅμως δ' οὖν τοῦτό γ' οὐκ ἡνεσχόμην.
 475 ἦλθον γάρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ' ὁδοῦ
 καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ' ἐρημίας τυχῶν, 510
 σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
 ἔσπεισα, τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.
 480 πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἷν μελάγχχιμον πόκρον
 σφάγιον ἐσεῖδον αἱμά τ' οὐ πάλα χυθὲν
 ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους. 515
 καθάυμας, ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
 πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις·
 485 ἀλλ' ἦλθ' Ἰσως που σὸς κασίγνητος λάθρα,
 μολὼν δ' ἐθαύμας ἄθλιον τύμβον πατρός.
 σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ, 520

εἰ χρῶμα ταῦτό κουρίμης ἔσται τριχός·
φιλεῖ γάρ, αἷμα ταυτὸν οἷς ἂν ἡ πατρός,
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.

ΗΛ. οὐκ ἄξι' ἀνδρός, ὧ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτόν εἰς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φόβῳ
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος,
ὁ μὲν παλαιστραῖς ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφεῖς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς; ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὗροις βοστρύχους ὁμοπτέρους
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτοῦ, γέρον.

ΠΡ. σὺ δ' εἰς ἵχνος βᾶς' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

ΗΛ. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιῷ πέδῳ
γαίης ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε,
δυοῖν ἀδελφοῖν πούς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσῃν κρατεῖ.

ΠΡ. οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολῶν,
κερκίδος ὅτῳ γνολῆς ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;

ΗΛ. οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονός,
νέαν μ' ἔτ' οὔσαν; εἰ δὲ κᾶκρεκὸν πέπλους,
πῶς ἂν τότ' ὦν παῖς, νῦν τὰ τότ' ἂν ἔχοι φῶς
εἰ μὴ ξυναύξοιנד' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
ἀλλ' ἢ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτεῖρας ξένος
ἐκείρατ', ἢ τῇσδε σκοποῦς λαθῶν χθονός.

ΠΡ. οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
αὐτοὺς ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.

ΗΛ. οἶδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῶ ποδί.

ΠΡ. ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί.
ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.

- ΟΡ. χαῖρ', ὦ γεραιέ. τοῦ ποτ', Ἥλεκτρα, τόδε
 παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
 ΗΛ. οὗτος τὸν ἄμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένη. 555
 ΟΡ. τί φῆς; ὅδ' ὅς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;
 ΗΛ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεύνον, εἶπερ ἔστ' ἔτι.
 ΟΡ. ἔα·
 τί μ' εἰσδέδορκεν ὥσπερ ἄργύρου σκοπῶν
 λαμπρὸν χαρακτήρ'; ἢ προσεικάζει μέτρη;
 ΗΛ. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων. 560
 ΟΡ. φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
 ΗΛ. καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θανμάξω, ξένη.
 ΠΡ. ὦ πότνι', εὖχου, θύγατερ Ἥλεκτρα, θεοῖς
 ΗΛ. τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
 ΠΡ. λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός. 565
 ΗΛ. ἰδοῦ· καλῶ θεοῦς; ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;
 ΠΡ. βλέπον νυν εἰς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλιτατον.
 ΗΛ. πάλαι δέδοικα, μὴ σὺ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῆς.
 ΠΡ. οὐκ εὖ φρονῶ γὰρ σὸν κασίγνητον βλέπων;
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ γεραι', ἀνέλπιστον λόγον; 570
 ΠΡ. ὁρᾶν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
 ΗΛ. ποῖον χαρακτήρ' εἰσιδῶν, ὦ πείσομαι;
 ΠΡ. οὐλὴν παρ' ὀφρύν, ἣν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
 νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ἡμάχθῃ πεσών.
 ΗΛ. πῶς φῆς; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον. 575
 ΠΡ. ἔπειτα μέλλεις προσπίτυναι τοῖς φιλτάτοις;
 ΗΛ. ἀλλ' οὐκέτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
 τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανεῖς,
 ἔχω σ' ἀέλπτως ΟΡ. καὶ ἐμοῦ γ' ἔχει χρόνῳ.
 ΗΛ. οὐδέποτε δόξας'. ΟΡ. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἥλιπσα. 580
 ΗΛ. ἐκείνος εἰ σὺ; ΟΡ. σύμμαχός γέ σοι μόνος.
 ἦν δ' ἀσπάσσωμαι γ' ὃν μετέρχομαι βόλον.

πέποιθα δ'· ἢ χορὴ μῆκέθ' ἡγεῖσθαι θεούς,
εἰ τᾶδ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερρα.

ΧΟ. ἔμολες ἔμολες, ὦ χρόνιος ἄμερα,
κατέλαμψας, ἔδειξας ἐμφανῇ
πόλει πυρσόν, ὃς παλαιᾷ φνυγᾷ
πατρίων ἀπὸ δωμαίων τάλας
ἀλαλίνων ἔβα. σὲ θεὸς αὖ θεὸς
ἁμετέραν τις ἄγει
νίκαν. ὦ φίλα,
ἄνεχε χέρας, ἄνεχε
λόγον, ἵει λιτὰς εἰς τοὺς θεούς,
τύχα σοι τύχα
κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν.

ΟΡ. εἶεν· φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὶ νῦν ἀντὶ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιέ, καίριος γὰρ ἦλυνθες,
λέξον, τί δρωὼν ἂν φρονεῖα τισαίμην πατρὸς
μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίῳ γάμῳ;
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκενέασμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῷ συγγένεσμαι; νύχιος ἢ κατ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;

ΠΡ. ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.
εὖρημα γὰρ τὸ χοῖμα γίγνεται τόδε,
κοινῇ μετασχεῖν τὰ γαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνῆρησαι φίλοις
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων,
ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ
πατρῶον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.

ΟΡ. τί δῆτα δρωῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;

ΠΡ. κτανῶν Θυέστου παῖδα σὴν τε μητέρα.

ΟΡ. ἦκω· πλὴ τόνδε στέφανον· ἀλλὰ πῶς λάβω;

- ΠΡ. τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς οὐδὲν ἂν σθένεισιν. 615
 ΟΡ. φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;
 585 ΠΡ. ἔγνωσ'· φοβεῖται γὰρ σε κούχ' εὐδαι σαφῶς.
 ΟΡ. εἶεν· σὺ δὲ τοῦνθένδε βούλευσον, γέρον.
 ΠΡ. καμοῦ γ' ἄκουσον· ἄρτι γὰρ μ' ἐσῆλθέ τι.
 ΟΡ. ἐσθλὸν τι μηνύσεις, αἰσθομένην δ' ἐγώ. 620
 ΠΡ. Αἰγισθον εἶδον, ἥνιχ' εἶρπον ἐνθάδε.
 590 ΟΡ. προσηκάμην τὸ φηθέν. ἐν ποίοις τόποις;
 ΠΡ. ἄγρων πέλας τῶνδ' ἱπποφορβίῳ ἐπι.
 ΟΡ. τί δρῶνθ'; ὄρω γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμυγάνων.
 ΠΡ. Νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὥς ἔδοξέ μοι. 625
 ΟΡ. τροφεῖα παίδων ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
 595 ΠΡ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· βουσφαγεῖν ὠπλίζετο.
 ΟΡ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμῶων μέτα;
 ΠΡ. οὐδεις παρῇν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χεῖρ.
 ΟΡ. οὐ πού τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδῶν, γέρον; 630
 ΠΡ. δμῶες μὲν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἰδὼν ποτε.
 600 ΟΡ. ἡμῖν ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;
 ΠΡ. δούλων γὰρ ἰδίων τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
 ΟΡ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;
 ΠΡ. στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται. 635
 ΟΡ. ὁδὸν παρ' αὐτήν, ὥς ἔοικ', ἀγροὺς ἔχει.
 605 ΠΡ. ὅθεν σ' ἰδῶν σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
 ΟΡ. πικρὸν γε συνθoinάτορ', ἣν θεὸς θέλη.
 ΠΡ. τοῦνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει.
 ΟΡ. καλῶς ἔλεξας. ἢ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ; 640
 ΠΡ. Ἀργεῖ· παρέσται δ' οὖν πόσει θοίνην ἐπι.
 610 ΟΡ. τί δ' οὐχ' ἅμ' ἐξωρμαῖτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
 ΠΡ. φόγον τρέμνυσα δημοτῶν ἐλείπετο.
 ΟΡ. ξυνῆχ'· ὕποπτος οὖσα γιγνώσκει πόλει.
 ΠΡ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή. 645
 ΟΡ. πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταῦτῳ κτενῶ;

- ΗΛ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαργύσομαι.
 ΟΡ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
 ΗΛ. ὑπηρετείτω μὲν δυοῖν ὄντοιν τόδε.
 ΠΡ. ἔσται τάδ'· εὐρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον; 650
 ΗΛ. λέγ' ὦ γεραίε τάδε Κλυταίμνηστρα μολών·
 λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' οὔσαν ἄρσενος τόκου.
 ΠΡ. πότρεα πάλαι τεκοῦσαν ἢ νεωστὶ δῆ;
 ΗΛ. λέγ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ.
 ΠΡ. καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; 655
 ΗΛ. ἦξει κλύουσα λόχι' ἐμοῦ νοσήματα.
 ΠΡ. πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
 ΗΛ. ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.
 ΠΡ. ἴσως· πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγε.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὥς ἀπόλλυται. 660
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσέτω δόμων πύλας.
 ΗΛ. οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Αἰδου τόδε.
 ΠΡ. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.
 ΗΛ. πρῶτιστα μὲν νυν τῷδ' ὑφήγησαι, γέρον.
 ΠΡ. Αἰγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς; 665
 ΗΛ. ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τὰπ' ἐμοῦ φράσον.
 ΠΡ. ὥστ' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρησθαι δοκεῖν.
 ΗΛ. σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἰληχας φόνου.
 ΟΡ. στεῖχοιμ' ἄν, εἰ τις ἡγεμῶν γίγνοιθ' ὁδοῦ.
 ΠΡ. καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἄν οὐκ ἀκουσίως. 670
 ΟΡ. ὦ Ζεῦ πατρῶς καὶ τροπαί' ἐχθρῶν ἐμῶν,
 ΗΛ. Ἥρα τε, βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς, 674
 ΟΡ. νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα. 675
 ΗΛ. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην. 676
 ΟΡ. οἴκτειρέ θ' ἡμᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπόνθαμεν. 672
 ΗΛ. οἴκτειρε δῆτα σούς γε φόνυτας ἐκρόνους.
 ΟΡ. σύ τ' ὦ κἄτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ,
 ΗΛ. καὶ Γαῖ' ἀνασῶα, χειρας ἢ δίδωμ' ἐμάς,

- ΟΡ. ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
- ΗΛ. νῦν πάντα νεκρὸν ἔλθ' σύμμαχον λαβών, 680
- ΟΡ. οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνάλωσαν δορί.
- ΗΛ. χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας. 683
- ΟΡ. ἦκουσας, ὦ δειν', ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθῶν;
- ΗΛ. πάντ', οἷδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείλειν δ' ἀκμή. 682
- καὶ σοὶ προφωνῶ πρὸς τὰδ' Ἀλγισθον θανεῖν 685
- ὥς εἰ παλαισθεῖς πτώμα θανάσιμον πεσεῖ,
τέθνηκα κἀγώ, μηδὲ με ζῶσαν λέγε·
παῖσω κἀρα γὰρ τοῦμόν ἀμφήκει ξίφει.
δόμων δ' ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.
ὥς ἦν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχὴς σέθεν, 690
- ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δὲ σοῦ
τάναντί' ἔσται τῶνδε· ταυτὰ σοὶ λέγω.
- ΟΡ. πάντ' οἶδα. ΗΛ. πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίγνεσθαι σε 695
- χρή.
- ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ' ἐγὼ 695
- πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ.
οὐ γὰρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
δίλκην ὑφῆξω σῶμ' ἐμόν καθυβρίσαι.
- ΧΟ. ἀταλᾶς ὑπὸ ματρὸς 700
- Ἀργείων ὀρέων ποτὲ κληδῶν
- ἐν πολιάτῃ μένει φήμαις
εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις
Πᾶνα μοῦσαν ἡδύθροον
πνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,
χρυσέαν ἄρνα καλλίποκον πορευῆσαι· 705
- πετρίνοις δ' ἐπιστάς
κᾶρυξ ἱαχεν βάθροις·
ἀγορὰν ἀγοράν, Μυκηναῖοι,

στείχετε μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων
φάσματα δείματα.

χοροὶ δ' Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκους·

θυμέλαι δ' ἐπίτταντο

ἀντ.

χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἄν' ἄστν

πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων·

λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει

κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων·

μολπαὶ δ' ἠΰξοντ' ἐραταί

χρυσέας ἄρνός. ἐπὶ λόγοι Θυέστου·

κρυφίαις γὰρ εὐναῖς

πείδας ἄλοχον φίλαν

Ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς

δῶματα· νεόμενος δ' εἰς ἀγόρους αὐτεῖ

τὰν κερόεσσαν ἔ-

χειν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποιῖμνν.

τότε δὴ τότε φαεννὰς

στρ.

ἄστρον μετέβασ' ὁδοὺς

Ζεὺς καὶ φέγγος ἑελίου

λευκὸν τε πρόσωπον αὐτοῦ,

τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει

θερμᾷ φλογὶ θεοπύρῳ,

νεφέλαι δ' ἐνυδροὶ πρὸς ἄρκτον,

ξηραὶ τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι

φθίνουσ' ἄπειροὶ δρόσου,

καλλίστων ὄμβρων Διόθεν στερεῖσαι.

λέγεται, τὰν δὲ πίστιν

ἀντ.

σμικρὰν παρ' ἑμοιγ' ἔχει,

στρέψαι θερμὰν ἑλλίου

χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαν-

τα δυστυχίᾳ βροτείῳ

- 710 θνατᾶς ἔνεκεν δίκας.
φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι
κέρδος πρὸς θεῶν θεραπείας.
ῶν οὐ μνασθεῖσα πόσιν 745
κτείνεις, κλεινῶν συγγενέτερ' ἀδελφῶν.
ἔα ἔα·
φίλοι, βοῆς ἤκούσατ', ἥ δοκῶ κενὴ
ὑπῆλθέ μ', ὥστε νεοτέρα βροντῇ Διός;
ἰδοῦ, τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἶρεται·
δέσποιν', ἄμειπον δώματ', Ἡλέκτρα, τάδε. 750
720 ΗΛ. φίλοι, τί χοῆμα; πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;
ΧΟ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· φόνιον οἰωγῆν κλύω.
ΗΛ. ἤκουσα κἀγώ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.
ΧΟ. μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρος, ἐμφανὲς γε μὴν.
ΗΛ. Ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς ἢ φίλων ἐμῶν; 755
725 ΧΟ. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.
ΗΛ. σφαγὴν ἀντεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;
ΧΟ. ἐπισχε, τρανωῶς ὡς μάθης τύχας σέθεν.
ΗΛ. οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
730 ΧΟ. ἤξουσιν· οὗτοι βασιλέα φραῦλον κτανεῖν. 760
ΑΓΓ. ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ
Αἰγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὐχέσθαι χρεῶν.
735 ΗΛ. τίς δ' εἴ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; 765
ΑΓΓ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;
ΗΛ. ὦ φίλτατ', ἐκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γινώσκω σε δῆ.
τί φῆς; τέθνηκε πατὴρ ἐμοῦ στυγνὸς φονεὺς;
740 ΑΓΓ. τέθνηκε· δὶς σοι ταῦθ', ἃ γ' οὖν βούλει, λέγω. 770
ΧΟ. ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὀρώσ', ἤλθεῖς ποτέ.

ΗΛ. ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι θυμῷ φόνου
 κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.
 ΑΓΓ. ἐπεὶ μελάρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
 εἰσβάντες ἡμεν δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν
 ἐνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἀναξ.
 κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
 δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρφ' πλόκου·
 ἰδὼν τ' ἀντεῖ· χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες
 πόθεν πορεύεσθ' ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός;
 ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοὶ· πρὸς δ' Ἀλφειὸν
 θύσσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διί.
 κλύων δὲ ταῦτ' Αἰγισθὸς ἐννέπει τάδε·
 νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρῆ συνεστίους ἐμοὶ
 θοίνῃ γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
 Νύμφαις· ἐφ' οἷ δ' ἔξαναστάντες λέχους
 εἰς ταῦτόν ἦξετ'. ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους —
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἡγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
 παρῆγεν ἡμᾶς — οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεῶν.
 ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἡμεν, ἐννέπει τάδε·
 λούτρ' ὥς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
 ὥς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερυλίων πέλας.
 ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· ἀρτίως ἡγνίσμεθα
 λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ρείθρων ἄπο.
 εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθῆναι χρεῶν,
 Αἰγισθ', ἔτοιμοι κοῦν ἀπαρνούμεσθ', ἀναξ.
 τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
 λόγχας δὲ θέντες δεσπότου φρουρήματα
 ὁμῶς πρὸς ἔργον πάντες ἔσαν χέρας.
 οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κανῶ,
 ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
 λέβητας ὥρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
 λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν

ἐβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
 Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν 805
 καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμήν
 πρᾶσσοντας ὥς νῦν, τοὺς δ' ἐμὸν ἐχθροὺς κακῶς·
 λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
 τᾶναντί' εὐχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
 λαβεῖν πατρῷα δώματ', ἐκ κανοῦ δ' ἐλὼν 810
 Αἰγισθοῦς ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχείαν τρίχα
 τεμῶν ἐφ' ἄγνόν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
 κᾶσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὥς ἦσαν χεροῖν,
 δμῶες, λέγει δὲ σὼ κασιγνήτῳ τάδε·
 ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς 815
 εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἄρταμετ' καλῶς
 ἵππους τ' ὀχμάζει. λαβὲ σίδηρον, ὃ ξένε,
 δεῖξόν τε φῆμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
 ὁ δ' ἐνκρότητον Δωρίδ' ἀρπάσας χεροῖν,
 δέψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῇ πορπάματα, 820
 Πυλάδην μὲν εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
 δμῶας δ' ἀπαθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
 λευκὰς ἐγνύμονος σάρκας ἐκτείνων χεῖρα·
 θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς
 δισσοὺς διαύλους ἱππίους διήνυσε, 825
 κἄνεϊτο λαγόνας. ἰερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
 Αἰγισθοῦς ἦθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
 σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
 κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
 χῶ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ· 830
 τί χρῆμ' ἀθυμεῖς, ὃ ξέν'; ὀρρωδῶ τινα
 δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἐχθιστος βροτῶν
 Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
 ὁ δ' εἶπε· φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
 πόλεως ἀνάσσω; οὐχ, ὅπως παστήρια 835

θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
 οἷσι τις ἡμῖν κοπίδ', ἀπορρηξαι χέλυν;
 λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' Αἰγισθοῦ λαβ
 ῆθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
 ὄνυχας ἐπ' ἄκρους σταῖς κασίγνητος σέθεν
 εἰς σφονδύλους ἔπαισε, νωτιαῖα δὲ
 ἔρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
 ἤσπαιρεν ἡλάλαξε δυσθυητοῦν φόνω.
 δμῶες δ' ἰδόντες εὐθύς ἦξαν εἰς δόρυ,
 πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'. ἀνδρείας δ' ὑπο
 ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
 Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ'· οὐχὶ δυσμενῆς
 ἦκω πόλει τῇδ' οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσι,
 φρονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
 τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μὴ με κτείνετε,
 πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ' ἐπεὶ λόγων
 ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
 γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
 στέφουσι δ' εὐθύς σοῦ κασίγνητου κάρα
 χαίροντες ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ
 κάρα ἑπιδείξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
 ἀλλ' ὃν στρυγεῖς Αἰγισθον· αἷμα δ' αἵματος
 πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΧΟ. θῆς εἰς χορόν, ὦ φίλα, ἔχνος, στρ.

ὥς νεβρὸς οὐράνιον
 πῆδημα κουφλίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
 νίκας στεφαναφορίαν

* * παρ' Ἀλφειοῦ ῥεέθροις τελέσας
 κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
 καλλίνικον ὧδ' ἂν ἐμῷ χορῷ.

ΗΛ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,

ὦ γαῖα καὶ νύξ ἦν ἐδερχόμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοῦμόν ἀμπυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ πατὴρ πέπτωκεν Αἰγισθος φονεὺς.
φέρ', οἷα δὴ ἔχω καὶ δόμοι κεῖθουσίν μου 870
κόμης ἀγάματ' ἐξευέργωμαι, φίλαι,
στέψω τ' ἀδελφοῦ κρατὰ τοῦ νικηφόρου.

ΧΟ. σὺ μὲν νυν ἀγάματ' ἄειρε 875
κρατὶ· τὸ δ' ἀμέτερον
χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον.
νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι

γαίης τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆς,
δικαίως τοῦσδ' ἀδίκους καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξύνναυλος βοᾷ χαρᾷ.

ΗΛ. ὦ καλλίνικε, πατὴρ ἐκ νικηφόρου 880
γρεῶς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίου μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀνδήματα.
ἦκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν
ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν
Αἰγισθον, ὃς σὸν πατέρα κάμον ὥλεσε. 885

σύ τ' ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
παίδευμα Πυλάδῃ, στέφανον ἐξ ἐμῆς χειρὸς
δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος· αἶε δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.

ΟΡ. θεοὺς μὲν ἡγοῦ προῶτον, Ἥλεκτρα, τύχης 890
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κάμ' ἐπαλνεσον
τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης δι' ὑπηρέτην.
ἦκω γὰρ οὐ λόγοισιν ἀλλ' ἔργοις κτανῶν
Αἰγισθον· ὥς δέ τω σάφ' εἰδέναι τάδε
προθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω, 895
ὃν εἶτε χορήξεις θηροῖν ἀρπαγὴν πρόθεσ,
ἢ σκύλον οἰωνοῖσιν αἰδέρος τέκνοις

πήξας' ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἐστι νῦν
δούλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.

ΟΡ. τί χοῖμα; λέξον, ὥς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.

ΗΛ. νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.

ΟΡ. οὐκ ἔστιν οὐδεις ὅστις ἂν μέμψαιτό σε.

ΗΛ. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόφογος πόλις.

ΟΡ. λέγ' εἴ τι χοῖξεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.

ΗΛ. εἶεν· τίν' ἀρχὴν προῦτά σ' εἰπέω κακῶν,
ποιᾶς τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὐπότ' ἐξελλίμπανον
θρυλοῦσ' ἅ γ' εἰπεῖν ἦθελον κατ' ὅμμα σόν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθε· νῦν οὖν ἐσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν' ἅ σε ζῶντ' ἦθελον λέξαι κακά.

ἀπώλεσάς με κῶρφανὴν φίλου πατρὸς

καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδίκημένος,

κᾶγρημας αἰσχροῦς μητέρ' ἄνδρα τ' ἔκτανες

στρατηλατοῦνθ' Ἑλλήσιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγα

εἰς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας ὥστ' ἠλπίσας

ὥς εἰς σ' ἐμὴν δὴ μητέρ' οὐχ ἔξεις κακὴν

γῆμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη.

ἴστω δ', ὅταν τις δαλεῦσας δάμαρτά του

κρυπταῖσιν εὐνάῃς εἴτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,

δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν

ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.

ἄλγιστα δ' ᾧκεις, σὺ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς·

ἠδιδεσθὰ γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γῆμας γάμον,

μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.

ἄμφω πονηρῶ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,

κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοῦκείνης κακόν.

πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε· 930
 ὃ τῆς γυναικός, οὐχὶ τάνδρὸς ἡ γυνή.
 900 καίτοι τόδ' αἰσχρόν, προσστατεῖν γε δαυμάτων
 γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στρυγῶ
 τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατὴρ
 οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει. 935
 ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μεῖζω λέχη
 905 τάνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
 ὃ δ' ἡπάτα σε πλείστον οὐκ ἐγνωκότα,
 ἡὔχεις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων·
 τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὀμιλῆσαι χρόνον. 940
 ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
 910 ἡ μὲν γὰρ αἰὲ παραμένουσ' αἰρεὶ κακά·
 ὃ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνῶν
 ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
 αἰ δ' εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν 945
 λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνέξομαι.
 915 ὕβριξες, ὥς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
 κάλλει τ' ἄραρως. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις
 ας. μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τάνδρῳ τρόπον.
 τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυνται, 950
 τὰ δ' εὐπρεπῇ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνου.
 920 ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς ὧν ἐφρευθεῖς χρόνῳ
 δίκην δέδωκας. ὥστε [τις κακοῦργος ὧν]
 μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐκ δράμῃ καλῶς,
 νικᾶν δοκέτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν τέλος 955
 γραμμῆς ἵκηται καὶ πέρας κάμψῃ βίου.
 925 ἔπραξε δεινὰ, δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
 καὶ τῷδ'· ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.
 ὈΡ. εἶεν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἴσω χρεῶν
 σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὥς ὅταν μὸλῃ 960
 μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

- ΗΛ. ἐπίσχεσ· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
 ΟΡ. τί δ' ; ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὄρας ;
 ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν ἢ μ' ἐγγείνατο.
 ΟΡ. καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσῃν πορεύεται.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὅχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
 ΟΡ. τί δῆτα δρωμεν ; μητέρ' ἢ φονεύσομεν ;
 ΗΛ. μῶν σ' οἶκτος εἶλε, μητρὸς ὥς εἶδες δέμας ;
 ΟΡ. φεῦ·
 πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἢ μ' ἔθρεψε κᾶτεκεν ;
 ΗΛ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἦδε κἀμὸν ὥλεσεν.
 ΟΡ. ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας,
 ΗΛ. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί ;
 ΟΡ. ὅστις μ' ἐχρησας μητέρ', ἦν οὐ χορῆν, κτανεῖν
 ΗΛ. βλέπτει δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν ;
 ΟΡ. μητροκτόνος νῦν φευξομαι, τόθ' ἄγνός ὢν.
 ΗΛ. καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει.
 ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.
 ΗΛ. τῷ δ' ἦν πατρώαν διαμεθῆς τιμωρίαν.
 ΟΡ. ἄρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἰπ' ἀπεικασθεῖς θεῷ ;
 ΗΛ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ' ; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
 ΟΡ. οὐδ' ἂν πιθοίμην εὔ μεμαντεῦσθαι τάδε.
 ΗΛ. οὐ μὴ κακισθεῖς εἰς ἀνανδρίαν πεσεῖ ;
 ΟΡ. ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον ;
 ΗΛ. ᾧ καὶ πόσιν καθειλες Αἴγισθον κτανῶν.
 ΟΡ. εἴσεμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος
 καὶ δεινὰ δράσω γ', εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε.
 ἔστω· πικρὸν δ' οὐχ ἡδὺ τὰ γώνισμά μοι.
 ΧΟ. ἰώ,
 βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
 παῖ Τυνδαρέου,
 καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
 Διός, οἳ φλογεράν αἰθέρ' ἐν ἄστροις

ναίονσι, βροτῶν ἐν ἑλὸς ῥοθίοις
τιμὰς σωτήρας ἔχοντες·

χαῖρε, σεβίξω σ' ἴσα καὶ μάκαρας
πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.

τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καιρός. χαῖρ', ὦ βασίλεια.

ΚΑ. ἔκβητ' ἀπήνης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηται δόμοι

Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωάδος χθονὸς
ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα

σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.
οὔκουν ἐγὼ, δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη

δόμων πατρῶων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
μητέρ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερὸς;

ΚΑ. δοῦλαι πάρεισιν αἶδε, μὴ σὺ μοι πόνει.
ΗΑ. τί δ'; αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπώκισας δόμων,

ἡρημένων δὲ δωμάτων ἡρήμεθα,
ὥς αἶδε, πατὸς ὀρφανὰ λειλεμμένα.

ΚΑ. τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλευμένα
εἰς οὓς ἐχρῆν ἥκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.

λέξω δέ· καίτοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
γυναικα, γλώσση πικρότης ἐνεστὶ τις·

ὥς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ
μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχη,

στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν;
ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,

οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἄ γειναίμην ἐγώ.
κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως

λέκτροισι πέσας ᾤχετ' ἐκ δόμων ἄγων
πρυμνοῦχον Ἀύλιν· ἐνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς

λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα.

καί μὲν πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος
 ἢ δῶμ' ὀνήσων τ' ἄλλα τ' ἐκσώσων τέκνα
 ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνώστ' ἂν ἦν
 νῦν δ' οὐνεχ' Ἑλένη μάργος ἦν ὅ τ' αὖ λαβὼν
 ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
 τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.

ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν καίπερ ἡδικομένη
 οὐκ ἡγριούμην οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
 ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἐνθεον κόρην
 λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε, καὶ νύμφα δύο
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατείχομεν.

μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
 ὅταν δ' ὑπόντος τοῦδ', ἁμαρτάνῃ πόσις
 τ' ἄνδρον παρώσας λέκτρα, μιμῆσθαι θέλει
 γυνὴ τὸν ἄνδρα χῆτερον κτᾶσθαι φίλον·
 κᾶπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
 οἱ δ' αἵτιοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς.
 εἰ δ' ἐκ δόμων ἦρπαστο Μενέλεως λάθρα,
 κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
 Μενέλαον ὥς σῶσθαι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
 ἠνέσχετ' ἂν ταῦτ'; εἴτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
 κτείνοντα χρῆν τᾶμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθ'
 ἔκτειν', ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορευόμενον
 πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν
 τίς ἂν πατὸς σοῦ φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
 λέγ' εἰ τι χοήξεις κἀντίθες παρορησία,
 ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.

ΗΛ. δίκην ἔλεξας· σὴ δίκη δ' αἰσχροῶς ἔχει·
 γυναῖκα γὰρ χοὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
 ἥτις φρενὴρης· ἥ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
 οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκει λόγων.

- 1025 μέμνησο, μήτερ, οὓς ἔλεξας ὑστάτους
λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρησίαν.
ΚΑ. καὶ νῦν γέ φημι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.
1035 ΗΛ. ἄρα κλύουσα, μήτερ, εἴτ' ἔρξεις κακῶς;
ΚΑ. οὐκ ἔστι, τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
ΗΛ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχὴ δ' ἥδε μοι προοιμίου.
1040 εἴθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρειν
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω
ἄμφω ματαίῳ Κάστορός τ' οὐκ ἀξίῳ.
1035 ἡ μὲν γὰρ ἄρπασθεῖσ' ἐκοῦσ' ἀπώχετο,
σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν προτείνουσ', ὥς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
ἐκτεινας· οὐ γάρ, ὥς ἔγωγ', Ἰσασί σ' εὖ
ἦτις θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς
1040 νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου
ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἦτις ἐκ δόμων
εἰς κάλλος ἀσκει, διάγραφ' ὥς οὔσαν κακῇ.
οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπές
1044 φαίνειν πρόσωπον, ἣν τι μὴ ζητῇ κακόν.
εἴνι μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
εἰ δ' ἦσσον' εἴη, συννεφουῖσαν ὄμματα,
Ἀγαμέμνον' οὐ χρήζουσιν ἐκ Τροίας μολεῖν.
1050 καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι·
ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν Ἑλλὰς αὐτῆς εἵλετο στρατηλάτην.
Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξεργασμένης
ἔξην κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἰσοψὶν τ' ἔχει.
1085 εἰ δ' ὥς λέγεις σὴν θυγατέρ' ἐκτεινεν πατήρ,

ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἐμός τε σύγγονος;
 πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρῷους δόμους
 ἡμῖν προσήψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχη
 τὰλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνούμενη;
 κοῦτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
 οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δις τόσως ἐμὲ
 κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ' ἀμείψεται
 φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρούμενοι·
 εἰ γὰρ δίκαι' ἐκείνα, καὶ τὰδ' ἐνδίκαια.
 [ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
 γαμεῖ πονηράν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
 μεγάλων ἀμείνω σάφροσιν δόμοις ἔχει.]

ΧΟ. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους. τὰ μὲν γὰρ εὖ,
 τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν.]

ΚΛ. ὦ παῖ, πέφνκας πατέρα σὸν στέργειν αἰεῖ.
 ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων,
 οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
 συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
 χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
 σὺ δ' ὦδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χροά
 [λεχῶ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη];

οἱμοὶ τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ὥς μᾶλλον ἢ χορὴν ἤλιασ' εἰς ὄργην πόσιν.

ΗΛ. ὁπὲ στενάξεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
 πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
 πῶς οὐ κομίζει παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;

ΚΛ. δέδοικα· τοῦμόν δ', οὐχὶ τοῦκείνου σκοπῶ.
 [πατὴρ γάρ, ὥς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.]

ΗΛ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;

ΚΛ. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθιᾶς ἔφυς.

ΗΛ. ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.

ΚΛ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρύνς.

ΗΛ. φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναλεῖ δόμοις. 1120

ΚΛ. ὀρθῶς, ἂν' αὖ σὺ ζωπυρεῖς νεήκη νέα.

ΗΛ. σιγῶ· δέδοικα γὰρ νιν ὥς δέδοικ' ἐγώ.

ΚΛ. παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;

ΗΛ. ἤκουσας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχευμάτων·

τούτων ὕπερ μοι θῦσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ, 1125

δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς ὥς νομίζεται·

τρίβων γὰρ οὐκ εἴμ', ἄτοκος οὐδ' ἐν τῷ πάρος.

ΚΛ. ἄλλης τὸδ' ἔργον, ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.

ΗΛ. αὐτῇ' λοχευοῦ κατέκον μόνη βρέφος.

ΚΛ. οὕτως ἀγέλτων οἶκος ἴδρυνται φίλων; 1130

ΗΛ. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.

ΚΛ. ἀλλ' εἰμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὥς τελεσφόρον

θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν

τῇνδ', εἴμ' ἐπ' ἀγρόν, οὐ πόσις θνηπολεῖ

Νύμφαισιν. ἀλλὰ τοῦσδ' ὄχους, ὁπάονες, 1135

φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'· ἦνικ' ἂν δέ με

δοκῇτε θυσίας τῇσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,

πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.

ΗΛ. χώρει πένητας εἰς δόμους· φρούρει δέ μοι

μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους. 1140

ΚΛ. θύσεις γὰρ οἷα χορή σε θαίμοσιν θύη.

κανοῦν δ' ἐνῆρκται καὶ τεθηγγμένη σφαγίς,

ἥπερ καθεῖλε ταῦτον, οὐ πέλας πεσεῖ

πληγείσα· νυμφεύσει δέ κ' ἂν Αἰδον δόμοις

ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ' ἐγώ 1145

δώσω χάριν σοι, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατρός.

ΧΟ. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέον- στρ.

σιν αὖραι δόμων. τότε μὲν ἐν λουτροῖς

ἔπесεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,

1147 — 1154 = 1155 — 1162

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

λάχησε δὲ στέγα λαινοί
 τε θριγκοὶ δόμων, τὰδ' ἐνέποντος ᾧ
 σχέτλια, τί με, γύναι, φονεύεις φίλαν
 πατρίδα δεκέτεσι

σποραῖσιν ἐλθόντ' ἐμάν;

παλίσρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκαι ἀντ.

διαδρόμου λέχους, μέλεον ἂ πόσιν
 χρόνιον ἐκόμενον εἰς οἶκους

Κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε' ὁ-

ξυθήκτω βέλει κατέκαν' αὐτόχειρ,

πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλάμων

πόσις, ὅ τί ποτε τὰν

τάλαιναν ἔσχεν κακόν.

ὀρεῖα τις ὡς λέαιν' ὀργάδων

δρυόχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.

ΚΛ. ᾧ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.

ΧΟ. κλύεις ὑπώροφον βοάν;

ΚΛ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. ᾧμωξα καὶ πρὸς τέκνων χειρουμένης.

νέμει τοι δίκαν θεός, ὅταν τύχη·

σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω,
 τάλαιν', εὐνέταν.

ἀλλ' οἷδε μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι

πεφνυμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,

τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφαγμάτων.

οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος

τῶν Τανταλείων οὐδ' ἔφν ποτ' ἐκρόνων.

ΟΡ. ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερχέτα

στρ

βροτῶν, ἴδετε τὰδ' ἔργα φόνι-

α μυσαρᾶ, δίγωνα σώματ' ἐν

χθονὶ κείμενα, πλαγᾶ

1150 χερὸς ὑπ' ἑμᾶς, ἄποιν' ἑμῶν πημάτων.

* * * * *
* * * * *

1155 ΗΛ. δακρύτ' ἄγαν, ὦ σύγγγον', αἰτία δ' ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἔμολον ἁτάλαινα ματρὶ τᾷδ',
ἃ μ' ἔτικτε κούραν.

1160 ΟΡ. ἰὼ τύχας, τᾷς σᾶς τύχας, μᾶτερ τεκοῦσ', 1185
ἅλαστα μέλεα καὶ πέρα
παθοῦσα σῶν τέκνων ὑπαί.

1160 πατρὸς δ' ἔτισας φόνον δικαίως.
ἰὼ Φοῖβ', ἀνύμνησας δίκαν, ἀντ. 1190
ἄφαντα φανερά δ' ἐξέπρα-
ξας ἄχεα, φόνια δ' ὥπασας
λέχε' ἀπὸ γᾶς Ἑλλανίδος.

1165 τίνα δ' ἐτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος, 1195
τίς εὐσεβῆς ἑμὸν κᾶρα
προσόψεται ματέρα κτανόντος;

ΗΛ. ἰὼ ἰώ μοι. ποῖ δ' ἐγώ; τίν' εἰς χορόν,
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
νυμφικᾶς ἐς εὐνάς; 1200

1170 ΟΡ. πάλιν, πάλιν φρόνημα σὸν μετεστάθη [πρὸς αὐ-
ραν].

φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότ' οὐ
φρονοῦσα, δεινὰ δ' εἰργάσω,
φίλα, κασίγνητον οὐ θέλοντα. 1205

1175 κατεῖδες, οἷον ἁτάλαιν' ἑμῶν πέπλων στρ.
ἐλάβετ', ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς, ὦ
ἰώ μοι, πρὸς πέδῳ

ΗΛ. τιθεῖσα γόνата μέλεα; τακόμαν δ' ἐγώ.
σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας, ἰήμιον 1210
κλύων γόον ματρός, ἃ σ' ἔτικτεν.

- ΟΡ. βοᾶν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὴν ἀντ'
 τιθεῖσα χεῖρα· τέκος ἐμόν, λιταίνω·
 παρήδων τ' ἐξ ἐμῶν
 ἐκρήμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
- ΗΛ. τάλαινα. πῶς ἔτλας φόνον δι' ὀμμάτων
 ἰδεῖν σέθεν ματρὸς ἐκπνεούσας;
- ΟΡ. ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς στρ
 φασγάνῳ κατηρξάμαν
 ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.
- ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπενεκέλευσά σοι
 ξίφους τ' ἐφηψάμαν ἄμ' ὦ,
 δεινότατον παθέων ἔρεξας.
- ΟΡ. λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος πέπλοις ἀντ.
 καὶ καθάρμοσον σφαγὰς.
 φονέας ἔτικτες ἄρά σοι.
- ΗΛ. ἰδού, φίλαν τε κοῦ φίλαν
 φάρεα σέ γ' ἀμφιβάλλομεν,
 τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
- ΧΟ. ἀλλ' οἷδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
 φαίνουσί τινες δαίμονες ἢ θεῶν
 τῶν οὐρανίων; οὐ γὰρ θνητῶν γ'
 ἦδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανεράν
 ὄψιν baίνουσι βροτοῖσιν;
- ΔΙ. Ἀγαμέμνονος παῖ, κλυθι· δίπτυχοι δέ σε
 καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
 Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε.
 δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλου
 παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν
 σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
 δίκαια μὲν νῦν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οὐχὶ δρᾶς,
 Φοῖβός τε Φοῖβος — ἀλλ' ἀναξ γὰρ ἐστ' ἐμός,

τ. σιγῶ· σοφὸς δ' ὦν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
 1215 αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα· τάντεῦθεν δὲ χρῇ
 πράσσειν ἃ μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
 Πυλάδῃ μὲν Ἥλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
 σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν 1250
 1220 τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήν.
 ρ. δειναὶ δὲ Κῆρές σ' αἰ κυνώπιδες θεαὶ
 τροχῆλατῆσους· ἐμμανὴ πλανώμενον.
 ἐλθὼν δ' Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
 πρόσπυξον· εἴρξει γάρ νιν ἐπτοημένας 1255
 1225 δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
 γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρα κύκλου.
 τ. ἔστιν δ' Ἀρεῶς τις ὄχθος, οὐ πρῶτον θεαὶ
 ἔχοντ' ἐπὶ ψῆφοισιν αἵματος πέρι,
 1230 Ἀλιρρόθιον ὅτ' ἔκταν' ὁμόφρων Ἀρης, 1260
 μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
 πόντου κρέοντος παῖδ', ἔν' εὐσεβεστάτῃ
 ψῆφος βεβαία τ' ἔστιν ἔκ γε τοῦ θεοῖς.
 ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνον πέρι.
 ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκη 1265
 1235 ψῆφοι τεθεῖσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν
 εἰς αὐτὸν οἶσει, μητέρος χρήσας φόνον.
 καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
 νικᾶν ἴσαις ψῆφοισι τὸν φεύγοντ' αἶε.
 δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχρ' πεπληγμέναι 1270
 1240 πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθινοῦς,
 σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβεῖς χρηστήριον.
 σὲ δ' Ἀρκάδων χρῇ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
 οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
 ἐπῶνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται. 1275
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
 Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τέφρῳ.

μητέρα δὲ τήν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρῶν
 Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωικὴν εἴλε χθόνα,
 Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
 ἦκει λιποῦσ' Αἴγυπτον οὐδ' ἦλθεν Φρύγας.
 Ζεὺς δ', ὥς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
 εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
 Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
 Ἀχαιῖδος γῆς οἴκαδ' εἰσπορευέτω
 καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
 Φωκέων ἐς αἶαν καὶ δότῳ πλούτου βάρος.
 σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς ἀνχέν' ἐμβαίνων ποδὶ
 χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
 πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου
 εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

ΧΟ. ὦ παῖδε Διός, θέμις εἰς φθογγὰς
 τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;

ΔΙ. θέμις, οὐ μυσσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις.

ΟΡ. κάμοι μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι;

ΔΙ. καὶ σοί· Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
 πρᾶξιν φονίαν.

ΧΟ. πῶς ὄντε θεῶ τῆσδ' ἐτ' ἀδελφῶ
 τῆς καταφθιμένης
 οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάνθοις;

ΔΙ. μοῖραν ἀνάγκης ἦγεν τὸ χρεῶν,
 Φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.

ΗΛ. τίς δ' ἐμ' Ἀπόλλων, ποῖοι χρησμοὶ
 φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;

ΔΙ. κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι,
 μία δ' ἀμφοτέροισιν
 ἄτη πατέρων διέκναισεν.

ΟΡ. ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδὼν

- 1280 4I. τῶν σῶν εὐθὺς φίλων στερόμαι
καὶ σ' ἀπολείψω σου λειπόμενος. 1310
- 1285 OP. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἥδ'
οἴκτρά πέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.
- 1290 OP. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους
ἢ γῆς πατροφῆας ὄρον ἐκλείπειν;
1315 ἄλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρός
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνον
μητρὸς ὑφῆξω.
- 1295 4I. θάρσει· Παλλάδος
ἑστίαν ἦξεις πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου. 1320
- 1295 ΗΛ. περὶ μοι στέρονοις στέρνα προσαψον,
σύγγονε φίλτατε·
διὰ γὰρ ζευγνῦς ἡμᾶς πατρῶων
μελάνθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.
- 1295 OP. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα· θανόντος δ'
ὥς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον. 1325
- 1295 4I. φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγρηύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.
ἐνὶ γὰρ καμοὶ τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἴκτοι θνητῶν πολυμύχθων. 1330
- 1300 OP. οὐκέτι σ' ὄψομαι.
- 1300 ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
- 1300 OP. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σου.
- 1300 ΗΛ. ὦ χαῖρε, πόλις·
χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλὰ, πολίτιδες. 1335
- 1305 OP. ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη;
1340 ΗΛ. στείχω βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.
- 1305 OP. Πυλάδην, χαίρων ἔθι, νυμφεύου
δέμας Ἠλέκτρας.
- 1305 4I. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας

τάσδ' ὑποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν
 δεινὸν γὰρ ἶχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
 χειροδράκοντες χρῶτα κελαιναί,
 δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι·
 νὼ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ
 σώσονται νεῶν πρῶτας ἐνάλους.
 διὰ δ' αἰθερίας στείχοντες πλακὸς
 τοῖς μὲν μυσαραῖς οὐκ ἐπαρήγομεν,
 οἷσιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον
 φίλον ἐν βιότῳ, τούτους χαλεπῶν
 ἐκλύοντες μόχθων σῶζομεν.
 οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω
 μηδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω·
 θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω.

ΧΟ. χαίρειτε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται
 καὶ ξυντυχία μὴ τιμὴ κάμνει
 θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσει.

1345

1350

1355

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΛΑΟΣ.

ΚΟΠΡΕΤΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

ΜΑΚΑΡΙΑ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΔΚΜΗΝΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΣΘΕΤΣ.

Ῥ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ
 Ἡρακλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος
 ἐν γῆρᾳ τοῖς ἕξ ἐκείνου βοηθὸς εὖνους παρέσθη. τῶν
 γὰρ παίδων ἕξ ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυ-
 σθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ κει προσ- 5
 φυγῶν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν Δημοφῶντος
 τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως
 κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς ἱκέτας ἐκώλυσεν αὐ-
 τόν· ὁ δὲ ἀπῆλθε πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι.
 Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὀλιγώρει· χρησμῶν δὲ αὐτῷ 10
 νικηφόρων γεννηθέντων, εἰς Διμήτρει τὴν εὐγενε-
 στάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχευ·
 οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινος θυγατέρα χά-
 ριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτείνει δίκαιον ἡγεῖτο. τὴν μαν-
 τεῖαν δὲ προγνοῦσα μίᾳ τῶν Ἡρακλέους παίδων Μα- 15
 καρία, τὸν θάνατον ἐκουσίως ὑπέσθη. ταύτην μὲν
 οὖν εὐγενῶς ἀποθανοῦσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς
 πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὤρ-
 μησαν.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

- ΙΟ. Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον·
 ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
 ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
 πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρύν,
 αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν.
 ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
 ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίνει, πόνων
 πλείστων μετέσχον εἰς ἀνὴρ ὢν Ἡρακλεῖ,
 ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
 ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς
 σώζω τάδ' αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατήρ,
 πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἦθελ' Εὐρουσθεὺς κτανεῖν·
 ἀλλ' ἐξέδραμεν· καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
 ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι
 ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
 πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρουσθεὺς κακοῖς
 ὕβρις· ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὕβρισαι·
 πέμπων ὅπου γῆς πυνθάνοιθ' ἰδρυμένους
 κήρυκας ἐξαιτεῖ τε ἀξείργει χθονός,
 πόλιν προτείνων Ἄργος οὐ σμικρὰν φίλην
 ἐχθρὰν τε θέσθαι, χαυτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα.

οἱ δ' ἄσθενῇ μὲν τὰπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
 σμικροὺς δὲ τοῦσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
 τοὺς κρείσσοντας σέβοντες ἐξείργουσι γῆς. 25
 ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις
 καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπάσχω κακῶς
 ὀκνῶν προδοῦναι, μὴ τις ᾧδ' εἴπη βροτῶν·
 ἴδεσθ', ἐπειδὴ παισὶν οὐκ ἔστιν πατήρ,
 Ἴόλαος οὐκ ἦμυνε συγγενῆς γεγώς. 30
 πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι,
 Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἔλθόντες χθόνα
 ἱέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν,
 προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
 δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος 35
 κλήρω λαχόντας, ἐκ γένους Πανδίωνος,
 τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ᾧν ἕκατι τέρμονας
 κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεσθ' ὄρου.
 δυοῖν γερόντων δὲ στρατηγεῖται φυγῇ·
 ἐγὼ μὲν ἄμφι τοῖσδε καλχαίνων τέκνοις, 40
 ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος
 ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ὑπηγκαλισμένη
 σῶζει· νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
 ὅχλῳ πελάζειν ἀπιβωμιοστατεῖν.
 ἄλλος δ' ἀδελφοί τ' οἷσι πρᾶσβεύει γένος 45
 ζητοῦσ' ὅπου γῆς πύργον οἰκούμεθα,
 ἣν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.
 ᾧ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἐμῶν
 πέπλων· ὅρῳ κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως
 στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὗ διωκόμεσθ' ὑπο 50
 πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι.
 ᾧ μῖσος, εἰδ' ὅλοιο χῶ πέμψας σ' ἀνὴρ·
 ὥς πολλὰ δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
 ἐκ τοῦδε ταύτου στόματος ἡγγεῖλας κακά.

- ΚΟ. ἥ που καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς
 πόλιν τ' ἀφ' ἔχθαι σύμμαχον; κακῶς φρονῶν·
 οὐ γάρ τις ἔστιν ὃς πάροιθ' αἰρήσεται
 τὴν σὴν ἀρχεῖον δύναμιν ἀντ' Εὐρουσθέως·
 χῶρει· τί μοχθεῖς ταῦτ' ; ἀνίστασθαι σε χρὴ
 εἰς Ἄργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.
- ΙΟ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ
 ἐλευθέρα τε γαῖ' ἐν ἧ βεβήκαμεν.
- ΚΟ. βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερεῖ;
 ΙΟ. οὗτοι βία γέ μ' οὐδὲ τοῦσδ' ἄξεις λαβών.
- ΚΟ. γνώσει σύ· μάντις δ' ἦσθας οὐ καλὸς τάδε.
- ΙΟ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
- ΚΟ. ἄπαιρ'· ἐγὼ δὲ τοῦσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
 ἄξω νομίζων οὐπὲρ εἰς Εὐρουσθέως.
- ΙΟ. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
 ἀμύνεθ'· ἰκέται δ' ὄντες ἀγοράου Διὸς
 βιαζόμεσθαι καὶ στέφη μιαίνεσθαι,
 πόλει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία.
- ΧΟ. ἔα ἔα· τίς ἢ βοή βωμοῦ πέλας στορ.
 ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;
- ΙΟ. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ
 χύμενον· ὦ τάλας.
- ΧΟ. πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῇ πτώμα δύστηνον λίτνεις;
 * * * * *
- ΙΟ. ὅδ' ὦ ξένοι με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς
 ἔλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
- ΧΟ. σὺ δ' ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν
 ξύνοικον ἦλθες λαόν; ἢ πέρα-
 θεν ἄλλω πλάτῃ
 κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτάν;

- 55 IO. οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηνηῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα. 85
- XO. ὄνομα τί σε, γέρον,
Μυκηναῖος ἀνόμαζεν λεώς;
- IO. τὸν Ἡράκλειον ἴστε πού παραστάτην
Ἰόλαον· οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.
- 60 XO. οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρὶν· ἀλλὰ τοῦ
ποτ' ἐν χειρὶ σᾶ κομίζεις κόρους 90
νεοτρεφεῖς; φράσον.
- IO. Ἡρακλέους οἶδ' εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι, ἀντ.
ἱκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.
- 70 XO. τί χρέος ἢ λόγων πόλεος, ἐνεπέ μοι, 95
μελόμενοι τυχεῖν;
- IO. μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
- KO. ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει,
οἷ σου κρατοῦντες ἐνθάδ' εὐρύσκουσί σε. 100
- XO. εἰκὸς θεῶν ἐκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ χειρὶ δαιμόνων
ἀπολιπεῖν ἔδη·
75 πότνια γὰρ Δίκα τάδ' οὐ πείσεται.
- KO. ἔκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρύσθεως, 105
κούδεν βιαίῳ τῇδε χρῆσθαι χειρὶ.
- XO. ἄθεον ἱεσίαν
μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπῶν.
- 80 KO. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνωνος. 110
- XO. οὐκοῦν τυράννῳ τῆσδε γῆς φράσαντά σε
χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βία ξένους
θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν.
- KO. τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἄναξ;
- XO. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως. 115

- ΚΟ.** πρὸς τοῦτον ἄγῶν ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου
μάλιστ' ἂν εἴη· τᾶλλα δ' εἴρηται μάτην.
- ΧΟ.** καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἐρχεται σπουδὴν ἔχων
Ἀκάμας τ' ἀδελφός, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
- ΔΗ.** ἐπεὶ περ ἔφθης πρέσβυς ὦν νεωτέρους
βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διός,
λέξουν, τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη;
- ΧΟ.** ἰκέται κἀθῆνται παῖδες οὔδ' Ἡρακλέους
βωμόν καταστέψαντες ὡς ὄρᾳς, ἄναξ,
πατρός τε πιστὸς Ἰόλεως παρασιότης.
- ΔΗ.** τί δῆτ' ἱγυμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;
- ΧΟ.** βίᾳ νιν οὗτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν
ζητῶν βοὴν ἔστησε κᾶσφηλεν γόνυ
γέροντος, ὥστε μ' ἐμβαλεῖν οἴκῳ δάκρυ.
- ΔΗ.** καὶ μὴν στολὴν γ' Ἑλληνα καὶ ῥυθμόν πέπλο
ἔχει, τὰ δ' ἔργα βαρβάρου χερὸς τάδε.
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ μὴ μέλλειν τ' ἐμοί,
ποίας ἀφίξει δεῦρο γῆς ὄρους λιπῶν;
- ΚΟ.** Ἀργεῖός εἰμι, τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν·
ἐφ' οἷσι δ' ἦκω καὶ παρ' οὗ λέγειν θέλω.
πέμπει Μυκηνῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθένης ἄναξ
ἄξοντα τοῦσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὧς ξένε,
δίκαι' ὁμαρτῇ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
Ἀργεῖος ὦν γὰρ αὐτὸς Ἀργεῖους ἄγω
ἐκ τῆς ἑμαυτοῦ τοῦσδε δραπέτας ἔχων,
νόμοισι τοῖς ἐκείθεν ἐψηφισμένους
θानεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμέν οἰκοῦντες πόλιν
αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίους κραίνειν δίκας.
πολλῶν δὲ κἄλλων ἐστίας ἀφιγμένων,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἔσταμεν λόγοις,
κούθεις ἐτόλμησ' ἱδία προσθέσθαι κακὰ.
ἀλλ' ἢ τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι

δεῦρ' ἦλθον ἢ κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων
 ῥίπτοντες, εἴτ' οὖν εἴτε μὴ γενήσεται·
 οὐ γὰρ φρενὴρ γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που 150
 μόνον τοσαύτης ἦν ἐπὶ ἦλθον Ἑλλάδος
 τὰς τῶνδ' ἀβούλους συμφορὰς κατοικτιεῖν·
 φέρ' ἀντίθες γάρ, τούσδε τ' εἰς γαῖαν παρεῖς
 ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν, 155
 Ἄργους τοσήνδε χεῖρα τήν τ' Εὐρουσθέως
 ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει.
 ἦν δ' εἰς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
 βλέψας πεπανθῆς, εἰς πάλην καθίσταται
 δορὸς τὸ πρᾶγμα· μὴ γὰρ ὥς μεθήσομεν 160
 δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
 τί δῆτ' αὖ φήσεις, ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεῖς
 Τιρυνθίοις θεῖς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν,
 ποίοις δ' ἀμύνων συμμαχοῖς, τίνος δ' ὕπερ
 θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον 165
 κτήσεται πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος οὐνεκα
 τύμβου τὸ μηδὲν ὄντος, ὥς εἰπεῖν ἔπος,
 παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσεται πόδα.
 ἐρεῖς τὸ λῶστον ἐλπίδ' εὐρήσειν μόνον.
 καὶ τοῦτο πολλῶ τοῦ παρόντος ἐνδεές· 170
 κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἷδ' ὀπλισμένοι
 μάχονται· ἂν ἠβήσαντες, εἴ τι τοῦτό σε
 ψυχὴν ἐπαίρει, χοῦν μέσῳ πολὺς χρόνος,
 ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
 δοὺς μηδὲν, ἀλλὰ τᾶμ' ἐὼν ἄγειν ἐμὲ 175
 κτῆσαι Μυκῆνας, μηδ' ὅπερ φιλεῖτε δοᾶν
 πάθης σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν
 φίλους ἐλέσθαι, τοὺς κακίονας λάβης.

- ΧΟ. τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνοίῃ λόγον,
 πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;
- ΙΟ. ἄναξ, ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονί,
 εἰπεῖν ἀκουσά τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι,
 κοῦδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν ὥσπερ ἄλλοθι.
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οὐδέν ἐστιν ἐν μέσῳ·
 ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐδὲν ἔσθ' ἡμῖν ἔτι,
 ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
 πῶς ἂν δικαίως ὥς Μυκηναίους ἄγοι
 ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασαν χθονός;
 ξένοι γὰρ ἔσμεν. ἢ τὸν Ἑλλήνων ὄρον
 φεύγειν δικαιοῦθ' ὅστις ἂν τᾶργος φύγῃ;
 οὐκοῦν Ἀθήνας γ'. οὐ γὰρ Ἀργείων φόβῳ
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
 οὐ γάρ τι Τραχίς ἐστιν οὐδ' Ἀχαικὸν
 πόλισμ', ὅθεν σὺ τοῦσδε τῇ δίκῃ μὲν οὔ,
 τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἰάπερ καὶ νῦν λέγεις,
 ἥλαυνες ἐκέτας βωμίους καθημένους.
 εἰ γὰρ τόδ' ἔσται καὶ λόγους κρανοῦσι σοὺς,
 οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρους ἔτι.
 ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
 θνητὸν θελήσουσ' ἢ γὰρ αἰσχύνῃ πάρος
 τοῦ ξῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται.
 πόλιν μὲν ἄρκει· καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθονον
 λίαν ἐπαινεῖν ἐστι, πολλάκις δὲ δὴ
 καὐτὸς βαρυνθεὶς οἶδ' ἄραν αἰνούμενος·
 σοὶ δ' ὥς ἀνάγκη τοῦσδε βούλομαι φράσαι
 σῶξεν, ἐπείπερ τῇσδε προστατεῖς χθονός.
 Πυθεύς μὲν ἐστι Πέλοπος, ἐκ δὲ Πυθέως
 Αἴθρα, πατήρ δ' ἐκ τῇσδε γεννᾶται σέθεν
 Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἀναιμί σοι γένος.
 Ἡρακλῆς ἦν Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς,

180 κείνη δὲ Πέλοπος θυγατρός· ἔξανειπὼν
 πατὴρ ἂν εἴη σός τε χά' τούτων γεγώς.
 γένους μὲν ἦκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν·
 ἃ δ' ἐκτὸς ἤδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
 185 τίσαι λέγω σοι παισὶ· φημί γάρ ποτε
 σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίξων πατρί,
 190 ξωστήρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνου μέτα,
 Ἄιδου τ' ἔρεμνῶν ἔξανήγαγεν μυχῶν
 πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
 ὦν ἀντιδοῦναι σ' οἷδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν,
 195 μὴτ' ἐκδοθῆναι μῆτε πρὸς βίαν θεῶν
 τῶν σῶν ἀποσπασθέντες ἐκπεσεῖν χθονός.
 σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρόν, χωρὶς ἐν πόλει κακόν,
 ἱκέτας ἀλήτας συγγενεῖς, οἴμοι κακῶν,
 200 βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον, ἔλκεσθαι βία,
 205 ἀλλ' ἄντομαί σε καὶ καταστέφω χερσίν,
 μὴ πρὸς γενεῖον, μηδαμῶς ἀτιμᾶσης
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας εἰς χέρας λαβεῖν.
 γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενής, γενοῦ φίλος
 πατὴρ ἀδελφὸς δεσπότης· ἅπαντα γὰρ
 210 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.
 215 ΧΟ. ὦκτειρ' ἀκούσας τούσδε συμφορᾶς, ἀναξ.
 τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
 νῦν δὴ μάλιστα' εἰσεῖδον· οἷδε γὰρ πατρός
 ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦς' ἀναξίως.
 220 ΔΗ. τρισσαὶ μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοί,
 225 Ἰόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρῴασθαι ξένους·
 τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς ἐφ' οὗ σὺ βώμιος
 θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν,
 τὸ συγγενές τε καὶ τὸ προουφείλειν καλῶς
 230 πρᾶσσειν παρ' ἡμῶν τούσδε πατρώαν χάριν,
 235 τό τ' αἰσχρόν, οὐπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·

εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βίᾳ
 ξένου πρὸς ἄνδρὸς βωμόν, οὐκ ἐλευθέραν
 οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν· Ἀργείοις δ' ὀκνῶ
 ἱκέτας προδοῦναι· καὶ τὰδ' ἀγχόνῃς πέλας.
 ἀλλ' ὄφελος μὲν εὐτυχεστέρος μολεῖν·
 ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσῃς ὅπως σέ τις
 σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βίᾳ.
 σὺ δ' Ἀργὸς ἐλθὼν ταυτὰ τ' Εὐρυσθεῖ φράσ
 πρὸς τοῖσδε τ', εἴ τι τοισίδ' ἐγκαλεῖ ξένοις,
 δίκῃς κυρήσειν· τοῦσδε δ' οὐκ ἄξις ποτέ.

- ΚΟ. οὐδ' ἦν δίκαιον ἢ τι καὶ νικῶ λόγῳ;
 ΔΗ. καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ;
 ΚΟ. οὐκ οὖν ἐμοὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ σοὶ βλάβος;
 ΔΗ. ἐμοί γ', ἐάν σοι τοῦσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
 ΚΟ. σὺ δ' ἐξόριξε, κατ' ἐκείθεν ἄξομεν.
 ΔΗ. σκαιὸς πέφυκας τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν.
 ΚΟ. δεῦρ', ὥς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
 ΔΗ. ἅπασι κοινὸν ὄνμα δαιμόνων ἔδρα.
 ΚΟ. ταυτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
 ΔΗ. οὐκ οὖν ἐγὼ τῶν ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;
 ΚΟ. βλέπτων γ' ἐκείνους μηδέν, ἦν τι σωφρονῆς.
 ΔΗ. βλέπτεσθ' ἐμοῦ γε μὴ μιαινόντος θεοῦς.
 ΚΟ. οὐ βούλομαι σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
 ΔΗ. καγὼ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
 ΚΟ. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμούς ἐγὼ λαβών.
 ΔΗ. οὐκ ἄρ' ἐς Ἀργὸς ὁαδίως ἄπει πάλιν.
 ΚΟ. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἶσομαι.
 ΔΗ. κλαίων ἄρ' ἄπει τῶνδε κοῦκ ἐς ἀμβολάς.
 ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμῆσης θινεῖν.
 ΔΗ. εἰ μὴ γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
 ΧΟ. ἄπελθε· καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγῃς, ἄναξ.
 ΚΟ. στεῖλχω· μίᾳς γὰρ χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.

ἤξεω δὲ πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβὼν 275
 πάγκαλκον αἰχμὴν δεῦρο. μυροῖοι δέ με
 μένουσιν ἀσπιστῆρες Εὐρύσθευς τ' ἀναξ
 αὐτὸς στρατηγῶν. Ἀλκάθου δ' ἐπ' ἐσχάτοις
 καραδοκῶν τάνθενδε τέρμασιν μένει.
 λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν φανήσεται 280
 σοὶ καὶ πολίταις γῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς·
 μάτην γὰρ ἦβην ὧδέ γ' ἂν κεκτώμεθα
 πολλὴν ἐν Ἀργεῖ, μὴ σε τιμωρούμενοι.
 4H. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
 ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμὲ 285
 ἄξιειν βίᾳ τούσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
 ὑπήκοον τήνδ' ἄλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
 XO. ὦρα προνοεῖν, πρὶν ὄροις πελάσαι
 στρατὸν Ἀργείων·
 μάλα δ' ὄξυς Ἄρης ὁ Μυκηναίων, 290
 ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μάλλον ἔτ' ἢ πρὶν.
 260 πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος,
 δις τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
 πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,
 ὡς δεῖν' ἐπαθεῖν καὶ παρὰ μικρὸν 295
 ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσαι;
 IO. οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας
 ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κάγαθου πεφνκέναι
 γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὅς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
 κακοῖς ἐκοινῶνησεν, οὐκ ἐπαινέσω, 300
 τέκνοις ὄνειδος οὖνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
 270 τὸ δυστυχεὲς γὰρ ἡγρέναι ἀμύνεται
 τῆς δυσγενείας μάλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
 εἰς τοῦσχατον πεσόντες εὐρομεν φίλους
 καὶ ξυγγενεῖς τούσδ', οἳ τοςῆσδ' οἰκουμένης 305
 Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προύστησαν μόνοι.

δότ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν δότε,
 ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε.
 ὦ παῖδες, εἰς μὲν πείραν ἤλθομεν φίλων,
 ἦν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος εἰς πάτραν φανήσεται,
 καὶ δώματ' οἰκήσῃτε καὶ τιμὰς πατρός,
 σωτήρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
 καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι δόρυ,
 μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλάτην πόλιν
 πασῶν νομίζετ'. ἄξιοι δ' ὑμῖν σέβειν
 οἱ γῆν τοσὴνδε καὶ Πελασγικὸν λεῶν
 ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
 πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
 οὐκ ἐξέδωκαν οὐδ' ἀπήλασαν χθονός.
 ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανόν, ὅταν θάνω,
 πολλῶ σ' ἐπαίνω Θησέως, ὦ τᾶν, πέλας
 ὑψηλὸν ἄρω καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
 ὥς εὖ τ' ἐδέξω καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
 τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενὴς δ' ἂν Ἑλλάδα
 σώξεις πατρώαν δόξαν, ἐξ ἐσθλῶν δὲ φῦς
 οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγῶς πατρός
 παύρων μετ' ἄλλων· ἓνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἔστι
 εὖροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.

ΧΟ. αἰεὶ ποθ' ἦδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
 σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν,
 τοιγὰρ πόνοους δὴ μυρσίους ὑπὲρ φίλων
 ἤνεγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἄγων' ὀρῶ πέλας.
 ΔΗ. σοὶ τ' εὖ λέλεκται, καὶ τὰ τῶνδ' ἀνὴρ, γέροντες
 τοιαῦτ' ἔσσεσθαι· μνημονεύσεται χάρις.
 κἀγὼ μὲν ἀστῶν σύλλογον ποιήσομαι,
 τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
 πολλῇ δέχωμαι χειρὶ· πρῶτα μὲν σκοποὺς
 πέμψω πρὸς αὐτόν, μὴ λάθῃ με προσπεσῶν

ταχὺς γὰρ Ἀργεὶ πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
μάντεϊς τ' ἀθροίσας θύσομαι· σὺ δ' εἰς δόμους 340
σὺν παισὶ χῶρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.

310 εἰσὶν γὰρ οἱ σου, καὶ ἐγὼ θυραῖος ὦ,
μέριμναν ἔξουσ'. ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους, γέρον.

10. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν, ἐξώμεσθα δὲ
ἰκέται μένοντες ἐνθάδ' εὖ προᾶσαι πόλιν· 345

315 ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇ καλῶς,
ἴμεν πρὸς οἴκους· θεοῖσι δ' οὐ κακίοσι

χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ·
τῶν μὲν γὰρ Ἥρα προστατεῖ Διὸς δάμαρ,
ἡμῶν δ' Ἀθάναι. φημί δ' εἰς εὐπραξίαν 350

320 καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.

30. εἰ σὺ μέγ' αὖχεῖς, ἕτεροι 355
στορ.

σοῦ πλεον οὐ μέλονται,
ξεῖν' Ἀργόθεν ἐπελθόν·

325 μεγαληγορίαισι δ' ἐμὰς
φρένας οὐ φοβήσεις.

μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὔτω
καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις

εἴη. σὺ δ' ἄφρων ὅ τ' Ἀργεὶ 360
Σθενέλου τύραννος·

330 ὅς πόλιν ἐλθὼν ἐτέραν 365
οὐδὲν ἐλάσσειν' Ἀργους,

θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας
καὶ ἐμὰς χθονὸς ἀντομένους

ξένος ὢν βιαίως
ἔλκεις, οὐ βασιλευσιν εἰξας,

οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἴη

παρά γ' εὖ φρονοῦσιν;
 εἰρήνην μὲν ἔμοιγ' ἀρέσκει·
 σοὶ δ' ὦ κακόφρων ἀναξ,
 λέγω· εἰ πόλιν ἤξεις,
 οὐχ οὕτως ἂν δοκεῖς κυρῆσεις.
 οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος οὐδ'
 ἰτέα κατάχαλκός ἐστιν.
 ἀλλ' οὐ, πολέμων ἐραστά,
 μή μοι δορὶ συνταράξεις
 τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσιν
 πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου.

ΙΟ. ὦ παῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασιν φέρων
 ἦκεις; νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
 μέλλουσιν ἢ πάρειςιν ἢ τί πυνθάνει;
 οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ σε κήρυκος λόγος·
 ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὦν
 εἴσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονί-
 εῖς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
 ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

ΔΗ. ἦκει στρατεύμ' Ἀργεῖον Εὐρυσθεύς τ' ἀνα-
 ἔγω νιν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα γὰρ χρεῶν,
 ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
 οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὄρᾶν.
 πεδία μὲν οὖν γῆς εἰς τὰδ' οὐκ ἐφῆκέ πο-
 στρατόν, λεπαῖαν δ' ὀφρύην καθήμενος
 σκοπεῖ, δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι,
 ποῖα προσάξει στρατοπέδόν τ' ἄνεν δορὸς
 ἐν ἀσφαλεῖ τε τῇσδ' ἰδρύσεται χθονός.
 καὶ τὰμὰ μὲν * πᾶντ' ἄραρ' ἤδη καλῶς·
 πύλις τ' ἐν ὅπλοις σφάγιά θ' ἡτοιμασμένα
 ἔσθηκεν οἷς χρή ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν,
 θυηπολεῖται δ' ἄστν μάντεων ὕπο,

370 τροπαῖά τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια.
 χρησμῶν δ' αἰδοῦς πάντας εἰς ἔν ἁλίῃσας
 ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκρυμμένα
 λόγια παλαιά, τῇδε γῇ σωτήρια. 405
 καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
 375 πόλλ'. ἔν δὲ πᾶσι γινῶμα ταῦτόν ἐμπρέπει.
 σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κόρη
 Δήμητρος, ἥτις ἐστὶ πατρὸς εὐγενοῦς.
 ἐγὼ δ' ἔχω μὲν, ὥς ὄρεῖς, προθυμίαν 410
 τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτενῶ
 380 οὔτ' ἄλλον ἄστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω.
 ἄκουθ'· ἐκὼν δὲ τίς κακῶς οὔτω φρονεῖ,
 ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα;
 καὶ νῦν πυκνὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις, 415
 τῶν μὲν λερόντων ὥς δίκαιον ἦν ξένοις
 385 ἱκέταις ἀρήγειν, τῶν δὲ μωρίαν ἐμοῦ
 κατηγορούντων· εἰ δὲ δὴ δράσῃ τόδε,
 οἰκεῖος ἤδη πόλεμος ἐξαρτνύεται.
 ταῦτ' οὖν ὄρα σὺ καὶ συνεξεύρισχ' ὅπως 420
 αὐτοί τε σωθήσεσθε καὶ πέδον τόδε,
 390 κἀγὼ πολίταις μὴ διαβληθῆσομαι.
 οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω·
 ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.
 ἀλλ' ἦ πρόθυμον οὔσαν οὐκ ἐᾷ θεὸς 425
 ξένοις ἀρήγειν τήνδε χορήξουσιν πόλιν;
 395 ὦ τέκν', εἰοιγμεν ναυτίλοισιν, οὔτινες
 χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος
 εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν, εἴτα χερσόθεν
 πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον πάλιν. 430
 οὔτω δὲ χῆμεῖς τῆσδ' ἀπωθούμεσθα γῆς
 400 ἥδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὥς σεσωσμένοι.
 οἴμοι· τί δῆτ' ἔτερψας ὦ τάλαινά με

ἐλπίς τότ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
 συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει
 κτείνειν πολιτῶν παῖδας. αἰνέσας δ' ἔχω
 καὶ τάνθ' αὖτ'· εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
 πράσσειν ἔμ', οὗτοι σοὶ γ' ἀπόλλυται χάρις.
 ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
 ποῖ τρεφόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν;
 ποῖον δὲ γαίης ἔρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
 ὀλούμεθ', ὦ τέκν', ἐκδοθησόμεσθα δὴ.
 καί μοι μὲν οὐδὲν εἰ με χρὴ θανεῖν μέλει,
 πλὴν εἰ τι τέρω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανόν.
 ὑμᾶς δὲ κλαίω καὶ κατοικτεῖρω, τέκνα,
 καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
 ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν,
 τλήμων δὲ καὶ γὰρ πολλὰ μοχθήσας μάτην.
 χρῆν χρῆν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
 πεσόντας αἰσχυρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
 ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ' ἅπασα γὰρ
 πέφρυγεν ἐλπίς τῶνδ' ἐμοὶ σωτηρίας.
 ἔμ' ἐκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἄναξ,
 καὶ μήτε κινδύνευε σωθῆναι τέ μοι
 τέκν'· οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν· ἴτω.
 μάλιστα δ' Εὐρυσθεὺς με βούλοιτ' ἂν λαβὼν
 τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον καθυβρίσαι.
 σκαιὸς γὰρ ἀνὴρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν σοφῶ
 ἐχθρὸν συνάπτειν, μὴ ἀμαθεῖ φρονήματι.
 [πολλῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ δίκης τις ἂν τύχοι.]
 ΧΟ. ὦ πρέσβυ, μὴ νυνὶ τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν.
 τάχ' ἂν γὰρ ἡμεῖν ψευδὲς ἄλλ' ὅμως κακὸν
 γένοιτ' ὄνειδος ὡς ξένους προιδώκαμεν.
 ΔΗ. γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
 οὐ σοῦ χατίζων δεῦρ' ἄναξ στρατηλατῆ·

τί γὰρ γέροντος ἀνδρός Εὐρυσθεὶ πλέον
 335 θανόντος; ἀλλὰ τοῦσδε βούλεται κτανεῖν.
 δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς,
 νεανῖαι τε καὶ πατρὸς μεμνημένοι
 λύμης· ἃ κείνον πάντα προσκοπεῖν χρεῶν. 470
 ἀλλ' εἴ τι ν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
 440 βουλήν, ἐτοίμαξ', ὥς ἔγωγ' ἀμήχανος
 χρησμῶν ἀκούσας εἰμι καὶ φόβον πλέως.
 ΜΑ. ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
 προσθῆτε· πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαίτησομαι· 475
 γυναικὶ γὰρ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν
 445 κάλλιστον, εἴσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων
 τῶν σῶν δ' ἀκούσας, Ἰόλεως, στεναγμάτων
 ἐξῆλθον, οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους.
 ἀλλ' εἰμι γὰρ πῶς πρόσφορος, μέλει δέ μοι 480
 μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κάμαυτῆς πέρι
 450 θέλω πυνθίσθαι, μὴ πλ' τοῖς πάλαι κακοῖς
 προσκείμενόν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
 ΙΟ. ὦ παῖ, μάλιστα σ' οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
 τῶν Ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω. 485
 ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δρόμος·
 455 πάλιν μεθέστηκ' αὐτίς εἰς τ' ἀμήχανον·
 χρησμῶν γὰρ ᾧδούς φησι σημαίνειν ὅδε,
 οὐ ταῦρον οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
 σφάξαι κελεύειν πατρὸς ἥτις εὐγενοῦς, 490
 εἰ χοῆ μὲν ἡμᾶς, χοῆ δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
 460 ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
 σφάξειν ὅδ' αὐτοῦ φησιν οὔτ' ἄλλου τινός.
 [κάμοι λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
 εἰ μὴ τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν, 495
 ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν τινά,
 465 αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.]

ΜΑ. ἐν τῷδε κἀχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;

ΙΟ. ἐν τῷδε, τᾶλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.

ΜΑ. μή νυν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρόν Ἀργεῖον δόρυ·
ἐγὼ γὰρ αὐτῇ πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
θνήσκειν ἐτοίμη καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
τί φήσομεν γάρ, εἰ πόλις μὲν ἄξιοι
κίνδυνον ἡμῶν οὔνεκ' αἰρεσθαι μέγαν,
αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους,
παρόν σφε σῶσαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
στένειν μὲν ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
πατρός δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν,
κακοὺς ὀρᾶσθαι· ποῦ τὰδ' ἐν χρηστοῖς πρόπει
κάλλιον, οἶμαι, τῆσδ', ἃ μὴ τύχοι ποτέ,
πόλεως ἀλούσης χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν
κᾶπειτ' ἄτιμα πατρός οὔσαν εὐγενούς
παθοῦσαν Αἰδὴν μηδὲν ἦσσαν εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύσω χθονός,
κοῦκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐάν δῃ τις λέγῃ·
τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις
αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξτε χθονός·
κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν.
ἀλλ' οὐδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
αὐτῇ δὲ σωθεῖς, ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω·
πολλοὶ γὰρ ἦδη τῇδε προύδοσαν φίλους·
τίς γὰρ κόρην ἔρημον ἢ δάμαρτ' ἔχειν
ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
οὐκοῦν θανεῖν ἄμεινον ἢ τούτων τυχεῖν
ἀναξίαν. ἄλλῃ δὲ καὶ πρόπει τιπὶ
μᾶλλον τὰδ', ἥ τις μὴ πίσημος ὥς ἐγώ.
ἡγείσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε
καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ.

νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἦδε γὰρ ψυχὴ πάρα 530

ἐκοῦσα κοῦκ ἄκουσα· κάξαγγέλλομαι
θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κάμαυτῆς ὕπερ.
εὔρημα γὰρ τοι μὴ φιλοψυχοῦς' ἐγὼ
κάλλιστον εὔρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.

ΧΟ. φεῦ φεῦ, τί λέξω παρθένου μέγαν λόγον 535

κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
μᾶλλον, τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;

ΙΟ. ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα, 540

ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς
πέφυκας Ἡράκλειος· οὐδ' αἰσχύνομαι
τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' αἰσχύνομαι.

ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως φράσω· 545

πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χορὴ καλεῖν,
καὶ θ' ἢ λαχοῦσα θνησκέτω γένους ὕπερ

ΜΑ. σὲ δ' οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλου. 550

οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦς' ἐγὼ·
χάρις γὰρ οὐ πρόσσεστι· μὴ λέξης, γέρον.
ἀλλ' εἰ μὲν ἐνδέχεσθε καὶ βούλεσθε μοι
χρησθαι προθύμῳ, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ

ΙΟ. δίδωμ' ἐκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὔ. 555

φεῦ·
ὅδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·

κάκεινος ἦν ἄριστος, ἀλλ' ὕπερφέρεῖς 555

τόλμῃ τε τόλμῃ καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον.
οὐ μὴν κελεύω γ' οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον,
θνήσκειν γ'· ἀδελφούς ὠφελεῖς θανοῦσα σούς.

ΜΑ. σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσῃς μιάσματος 560

τούμου μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.

ἔπου δέ, πρέσβυ· σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χερσὶ 560

θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·

ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἴμ' ἐγώ,
εἵπερ πέφυκα πατρὸς οὐπερ εὐχομαι.

ΙΟ. οὐκ ἂν δυναίμην σὼ παρεστάναι μόρῳ.

ΜΑ. σὺ δ' ἀλλὰ τοῦδε χρῆξε, μὴ μ' ἐν ἄρσένων,
ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.

ΔΗ. ἔσται τάδ', ὃ τάλαινα παρθένων· ἐπεὶ
κάμωι τόδ' αἰσχρόν, μὴ σε κοσμήσαι καλῶς,
πολλῶν ἕκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας
καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δὲ σὲ
πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ἀλλ' εἴ τι βούλει τούσδε τὸν γέροντά τε,
χώρει προσειποῦς' ὕστατον πρόσφθεγμα δῆ.

ΜΑ. ὦ χεῖρε, πρέσβυ, χεῖρε καὶ δίδασκέ μοι
τοιούσδε τούσδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφοὺς
ὥσπερ σὺ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
πειρῶ δὲ σῶσαι μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν·
σοὶ παῖδές ἐσμεν· σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα.
ὄρᾳς δὲ καμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμον
διδούσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην.
ὕμεῖς δ' ἀδελφῶν ἢ παροῦς' ὀμιλία,
εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
ἡμὶ πάροιθε καρδίᾳ σφαγήσεται.
καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων
τιμῶτε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ
ξένους τε τούσδε. καὶ ἀπαλλαγὴ πόνων
καὶ νόστος ὑμῖν εὐρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μέμνησθε τὴν σώτειραν ὥς θάψαι χρεῶν.
μάλιστα τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεής
ὑμῖν παρέστην, ἀλλὰ προύθανον γένους.
τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστὶ μοι κειμήλια
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
εἴη γε μέντοι μηδέν· εἰ γὰρ ἔξομεν

καὶ κεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
 οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέπεται· τὸ γὰρ θανεῖν 595
 κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.
 ἄλλ', ὧ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχία
 πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμωτάτη
 καὶ ζῶσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανοῦσ' ἔσει πολὺ·
 καὶ χαῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἄξομαι θεῶν, 600
 ἣ σὸν κατήσθαι σῶμα, Δήμητρος κόρη.
 ὧ παῖδες, οἰχόμεσθα· λύεται μέλη
 λύπη· λάβεσθε κεῖς ἔδραν μ' ἐρείσατε
 αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
 ὥς οὔτε τοῦτοισι ἦδομαι πεπραγμένοις, 605
 χρησμοῦ τε μὴ κρανθέντος οὐ βιώσιμον·
 μείζων γὰρ ἄτη, συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.
 οὔτιν' ἀ φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύνο-
 τμον στρ.

ἄνδρα γενέσθαι,
 οὐδὲ τὸν αὐτὸν αἰεὶ βεβάναι δόμον 610
 εὐτυχία· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
 μοῖρα διώκει·
 τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισε,
 τὸν δ' ἀτίταν εὐδαίμονα τεύχει.
 μόρσιμα δ' οὔτι φρυεῖν θέμις, 615
 οὐ σοφία τις ἀπώσεται·
 ἀλλὰ μάταν ὁ πρόθυμος αἰεὶ πόνον ἔξει.
 ἀλλὰ σὺ μὴ προπίπνων τὰ θεῶν φέρε μηδ' ὑπερ-
 ἄλγει αὐτ.

φροντίδα λύπε· 620
 εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
 ἅ μελέα πρὸς ἀδελφῶν καὶ γᾶς,
 οὐδ' ἀκλεής νιν

δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·

ἃ δ' ἀρετὰ βάλνει διὰ μόχθων.

ἄξια μὲν πατρός, ἄξια δ'

εὐγενίας τάδε γίνεται·

εἰ δὲ σέβεις θανάτους ἀγαθῶν, μετέχω σοί.

ΘΕ. ὦ τέκνα, χαίρει· Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρον

μήτηρ τε πατρός τησδ' ἔδρας ἀποστατεῖ;

ΙΟ. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία.

ΘΕ. τί χοῖμα κεῖσαι καὶ κατηφές ὅμ' ἔχεις;

ΙΟ. φροντίς τις ἦλθ' οἰκείος, ἧ συνειχόμην.

ΘΕ. ἔπαιρέ νυν σεαυτόν, ὄρθωσον κῆρα.

ΙΟ. γέροντές ἐσμεν κοῦδαμῶς ἐρρώμεθα.

ΘΕ. ἦκω γε μέντοι χάσμα σοί φέρων μέγα.

ΙΟ. τίς δ' εἰ σύ; ποῦ σοί συντυχῶν ἀμνημονῶ;

ΘΕ. Ὕλλου πενέστης· οὗ με γινώσκεις ὄρων;

ΙΟ. ὦ φίλταθ', ἦκεις ἄρα νῶν σωτήρ βλάβης;

ΘΕ. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.

ΙΟ. ὦ μήτηρ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,

ἔξελθ', ἔκουσον τοῦσδε φιλιότατους λόγους.

πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφριγμένων

ψυχὴν ἐτήκου νόστος εἰ γενήσεται.

ΑΑ. τί χοῖμ' αὐτῆς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος;

Ἰόλαε, μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται παρὼν

κῆρυξ ἀπ' Ἀργούς; ἀσθενὴς μὲν ἦ γ' ἐμὴ

ῥώμη, τοσόνδε δ' εἰδέναι σε χορή, ξένη,

οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τοῦσδ' ἐμοῦ ζώσης ποτέ.

ἦ τᾶρ' ἐκείνου μὴ νομιζοίμην ἐγὼ

μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξει χερεῖ,

δυοῖν γερόντοι οὐ καλῶς ἀγωνεῖ.

ΙΟ. θάρσει, γεραιά, μὴ τρέσῃς, οὐκ Ἀργόθεν

κῆρυξ ἀφίκεται πολεμίους λόγους ἔχων.

ΑΑ. τί γὰρ βοὴν ἔστησας ἄγγελου φόβου;

- 625 IO. σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.
 AA. οὐκ ἤσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γάρ ἐσθ' ὅδε;
 IO. ἤκουτα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
 630 AA. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλλουσιν. 660
 ἀτὰρ τί χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα
 ποῦ νῦν ἄπεστι; τίς νιν εἶργε συμφορᾷ
 σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρεψαι φρένα;
 635 OE. στρατὸν καθίξει τάσσεται δ' ὃν ἤλθ' ἔχων. 665
 AA. τοῦδ' οὐκ ἐστ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δῆ.
 IO. μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τᾶδε.
 635 OE. τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
 IO. πόσον τι πληθὸς συμμάχων πάρεστ' ἔχων;
 OE. πολλοὺς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.
 IO. ἴσασι, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι. 670
 OE. ἴσασι· καὶ δὴ λαιὸν ἔστηκεν κέρας.
 640 IO. ἦδη γὰρ ὥς εἰς ἔργον ὤπλισται στρατός;
 OE. καὶ δὴ παρήκται σφάγια τάξεων ἑκάς.
 IO. πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ;
 OE. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς. 675
 IO. τί δρωῶντα; μὲν τάσσοντα πολέμιον σίτχας;
 645 OE. ἠκάζομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
 ἀλλ' εἴμ'· ἐρήμους δεσπότας τοῦμὸν μέρος
 οὐκ ἂν θέλοιμι πολέμοισι συμβαλεῖν.
 IO. κᾶρωγε σὺν σοί· ταῦτ' αὖ γὰρ φροντίζομεν, 680
 φίλοις παρόντες, ὥς εἰοργεῖν, ὠφελεῖν.
 650 OE. ἥκιστα πρὸς σοῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος.
 IO. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλλήμιον μάχης φίλοις.
 OE. οὐκ ἐστ' ἐν ὅψει τραῦμα μὴ δρώσης χερὸς.
 IO. τί δ'; οὐ θένοίμιν ἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος; 685
 OE. θένοίς ἂν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
 655 IO. οὐδεὶς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
 OE. οὐκ ἔστιν, ὦ τᾶν, ἢ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.

- IO. ἀλλ' οὖν μαχοῦμαι γ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
 ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὸν σήκωμα προστίθης φίλοις.
 IO. μὴ τοί μ' ἔρυνκε δρᾶν παρσκευασμένον.
 ΘΕ. δρᾶν μὲν σὺ γ' οὐχ οἶός τε, βούλεσθαι δ' ἴσω.
 IO. ὥς μὴ μενοῦντα τᾶλλα σοι λέγειν πάρα.
 ΘΕ. πῶς οὖν ὀπλίτης τευχέων ἄτερ φανεῖ;
 IO. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὄπλα·
 τοῖσδ' οὔσι χρησόμεσθα ἀποδώσομεν
 ζῶντες· θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσῃ θεός,
 ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω ἀπὸ πασσάλων ἐλὼν
 ἐνεργ' ὀπλίτην κόσμον ὥς τάχιστα μοι.
 αἰσχροὺς γὰρ οἰκούρημα γίνεται τόδε,
 τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.
 XO. λῆμα μὲν οὐπω στόρνυσι χρόνος
 τὸ σόν, ἀλλ' ἤβᾳ· σῶμα δὲ φροῦδον.
 τί πονεῖς ἄλλως ἢ σὲ μὲν βλάψει,
 σμικρὰ δ' ὀνήσῃ πόλιν ἡμετέραν;
 χορὴ γνωσιμαχεῖν σὴν ἡλικίαν,
 τὰ δ' ἀμήχαν' ἔἴω· οὐκ ἔστιν ὅπως
 ἥβην κτήσῃ πάλιν αὐθις.
 AA. τί χοῖμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν
 λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισι[ε τοῖς] ἔμοις;
 IO. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χορὴ τούτων μέλειν.
 AA. τί δ' ἦν θάνης σὺ, πῶς ἐγὼ σωθῆσομαι;
 IO. παιδὸς μελήσῃ παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
 AA. ἦν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χορήσωνται τύχη;
 IO. οἷδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσῃς, ξένοι.
 AA. τοσόνδε γὰρ τοι θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.
 IO. καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν, οἷδ' ἐγώ, μέλει πόνων.
 AA. φεῦ·
 Ζεὺς ἔξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·
 εἰ δ' ἔστιν ὅστις αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.

- 690 ΘΕ. ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὀρεῖς παντευχίαν, 720
φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε σὸν κρύπτων δέμας.
ὥς ἐγγὺς ἄγών, καὶ μάλιστα Ἄρης στρυγεῖ
μέλλοντας· εἰ δὲ τευχέων φοβεῖ βάρους,
νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεσιν
κόσμῳ πυκάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οἶσω τέως. 725
- 695 IO. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τεύχη κόμιζε, χειρὶ δ' ἐνθες ὀξύην,
λαιόν τ' ἔπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
ἢ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὀπλίτην χρεών;
700 IO. ὄρνιθος οὐνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον. 730
ΘΕ. εἰθ' ἦσθα δυνατὸς δρᾶν ὅσον πρόθυμος εἶ.
IO. ἔπειγε· λειφθεὶς δεινὰ πείσομαι μάχης.
ΘΕ. σὺ τοι βραδύνεις, κοῦκ ἐγώ, δοκῶν τι δρᾶν.
IO. οὐκοῦν ὀρεῖς μου κῶλον ὥς ἐπείγεται;
ΘΕ. ὀρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε. 735
705 IO. οὐ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἂν λεύσσης μ' ἐκεῖ.
ΘΕ. τί δρῶντα; βουλομένην δ' ἂν εὐτυχοῦντά γε.
IO. δι' ἀσπίδος θείνοντα πολεμίων τινά.
ΘΕ. εἰ δὴ ποθ' ἤξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
IO. φεῦ·
710 εἰθ', ὦ βραχίων, οἶον ἠβήσαντά σε 740
μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ
Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοίό μοι
τοιούτος, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
θεῖην· ἐπεὶ τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
ἔστιν δ' ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον, 745
εὐψυχίας δόκησις· οἴόμεσθα γὰρ
τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς.
ΧΟ. γὰ καὶ παννύχιος σελάνα σιγ.
καὶ λαμπρόταται θεοῦ

φραεσίμβροτοι ἀνγαί,
 ἀγγέλλαν μοι ἐνέγκαιτ',
 ἰαχήσατε δ' οὐρανῷ
 καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν
 γλαυκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας.
 μέλλω τᾶς πατριώτιδος γᾶς,
 μέλλω καὶ ὑπὲρ δόμων,
 ἱκέτας ὑποδεχθεῖς,
 κίνδυνον πολιῷ τεμείν σιδάρω.
 δεινὸν μὲν πόλιν ὡς Μυκῆνας
 εὐδαίμονα καὶ δορὸς
 πολυαίνετον ἄλκιᾷ
 μῆριν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν·
 κακὸν δ' ὧ πόλις, εἰ ξένους
 ἱκτῆρας παραδώσομεν
 κελεύσμεσιν Ἄργους.
 Ζεὺς μοι σύμμαχος, οὐ φοβοῦμαι,
 Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως
 ἔχει· οὔποτε θνητῶν
 ἦσσοις θεοὶ * * * * φανοῦνται.
 ἀλλ', ὧ πότνια, σὸν γὰρ οὔδας
 γᾶς σὸν καὶ πόλις, ἧς σὺ μάτηρ
 δέσποινά τε καὶ φύλαξ,
 πόρευσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως
 τᾷδ' ἐπάγοντα δορυσσοῦν
 στρατὸν Ἀργόθεν· οὐ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ
 δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάνθρων.
 θέσπις σοι πολύθυστος ἀεὶ
 τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ λήθει
 μηνῶν φθινὰς ἀμέρα,
 νέων τ' αἰοιδὰ χορῶν τε μολπαί.

- 750 ἀνεμόεντι δ' ἐπ' ὄχθῳ
ὀλολύγματα παννυχίοις ὑπὸ παρ-
θένων ἱαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.
- ΘΕ. 785 δέσποινα, μύθους σοί τε καλλίστους φέρω
κλύειν ἐμοί τε συντομωτάτους λέγειν.
755 νικῶμεν ἐχθροὺς καὶ τροπαί' ἰδρύεται
παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
- ΑΑ. ὦ φίλταθ', ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν
ἡλευθερωῖσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
760 μιᾶς δέ μ' οὔπω συμφορᾶς ἑλευθεροῖς
φόβος γὰρ εἰ μοι ζῶσιν οὗς ἐγὼ θέλω.
ΘΕ. 790 ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλεεῖς κατὰ στρατόν.
ΑΑ. ὁ μὲν γέρων οὖν ἔστιν Ἰόλεως ἔτι;
ΘΕ. μάλιστα· πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δὴ
ΑΑ. τί δ' ἔστι; μὲν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο;
765 ΘΕ. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὐθις αὖ.
ΑΑ. θανμάστ' ἔλεξας· ἀλλὰ σ' εὐτυχῇ θέλω
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι φίλων.
ΘΕ. 800 εἰς μου λόγος σοι πάντα σημαίνει τάδε.
ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατόν
κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων ἴλλος ἀρμάτων πόδα
ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχιμίῳ δορός.
775 κᾶπυε' ἔλεξεν· ὦ στρατῆγ' ὅς Ἀργόθεν
ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰδάσαμεν;
805 καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσει κακὸν
ἀνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχην συνάψας, ἥ κτανὼν ἄρου λαβῶν
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἢ θανῶν ἐμοὶ
τιμὰς πατρώους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
810 στρατὸς δ' ἐπήνεσ', εἰς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
καλῶς λελέχθαι μῦθον εἰς τ' εὐψυχίαν.

ὁ δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεὶς λόγων
 οὔτ' αὐτὸς αὐτοῦ δειλίαν στρατηγὸς ὢν,
 ἔλθειν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός,
 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγὼς
 τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.
 Ὅλλος μὲν οὖν ἀπώχετ' εἰς τάξιν πάλιν·
 μάντις δ' ἐπειδὴ μονομάχου δι' ἀσπίδος
 διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένας,
 ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίσταν
 λαιμῶν βροτείων εὐθύς οὔριον φόνον.
 οἱ δ' ἄρματ' εἰσέβαινον, οἱ δ' ὑπ' ἀσπίδων
 πλευραῖς ἔκρυπτον πλεύρῳ· Ἀθηναίων δ' ἄνα
 στρατῷ παρήγγειλ' οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ·
 ὧς ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ
 καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεῶν.
 ὁ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ καταισχύῃναι θέλειν
 καὶ τὰς Μυκήνας συμμαχούς ἐλίσσεται.
 ἐπεὶ δ' ἐσήμεν' ὄρθιον Τυρσηνικῇ
 σάλπιγγι καὶ συνῆψαν ἀλλήλοισι μάχην,
 πόσον τιν' ἀνχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
 πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰωγῆν θ' ὁμοῦ;
 τὰ πρῶτα μὲν νυν πίτυλος Ἀργείου δορός
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἴτ' ἐχώρησαν πάλιν.
 τὸ δεύτερον δὲ ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,
 ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς ἐκαρτέρει μάχῃ·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον, ἦν δὲ δύο κελεύσματα·
 ὧς τὰς Ἀθήνας, ὧς τὸν Ἀργείων γυῖν
 σπείροντες, οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;
 μάλιστα δὲ παντα θρῶντες οὐκ ἄτερ πόνων
 ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ.
 κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὅλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ἰκέτευσε δεξιᾶν

- Ἴολαος ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον.
 λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρουσθέως
 πῶλοις ἐπέιχε, τὰπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
 λέγοιμ' ἂν ἄλλων, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδὼν.
 Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
 δίας Ἀθήνας, ἄρμ' ἰδὼν Εὐρουσθέως,
 ἠρώσασθ' Ἥβη Ζηνὶ θ', ἡμέραν μίαν
 νέος γενέσθαι καποτίσασθαι δίκην
 ἐχθρούς. κλύειν δὲ θαύματος πάρεστί σοι.
 δισσῶ γὰρ ἄστέρ' ἱππικοῖς ἐπὶ ξυροῖς
 σταθέντ' ἐκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει·
 σὸν δὲ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι
 Ἥβην θ'. ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων
 βραχιόνων ἐδειξεν ἥβητὴν τύπον.
 αἶρεϊ δ' ὁ κλεινὸς Ἴολεως Εὐρουσθέως
 τέτρωτον ἄρμα πρὸς πέτραις Σκειρωνίσι,
 δεσμοῖς τε δῆσας χεῖρας ἀκροδίνιον
 κάλλιστον ἦκει τὸν στρατηλάτην ἄγων
 τὸν ὄλβιον πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχη
 βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
 τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ξηλοῦν, πρὶν ἂν
 θανόντ' ἴδῃ τις· ὥς ἐφήμεροι τύχαι.
 835 ΧΟ. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβον
 ἐλεύθερον πάρεστιν ἡμᾶρ εἰσιδεῖν.
 840 ΑΔ. ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τᾶμ' ἐπεσκέψω κακά,
 χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω·
 καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐργῶ
 θεοῖς ὁμιλεῖν νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
 ὦ τέκνα, νῦν δὲ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
 ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 Εὐρουσθέως ἔσεσθε καὶ πόλιν πατρός
 ὅψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονός

καὶ θεοῖς πατράσιν θύσεθ', ὧν ἀπειρογμένοι
ξένοι πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.

ἀτὰρ τί κενύθων Ἰόλεως σοφὸν ποτε
Εὐρυσθέως ἐφείσαθ' ὥστε μὴ κτανεῖν;
λέξον· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
ἐχθρὸν λαβόντα μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.

ΘΕ. τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
κρατοῦσα καὶ σῇ δεσποτοῦμενον χερσὶ.
οὐ μὴν ἐκόντα γ' αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἔξευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ξῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα καὶ δοῦναι δίκην.
ἀλλ' ὧ γεραιά, χαῖρε καὶ μέμνησό μου
ὃ πρῶτον εἶπας, ἥνικ' ἤρχόμην λόγου,
ἐλευθερώσειν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρῆ
ἄψευδές εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

ΧΘ. ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ λίγεια στ
λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαιτί,
εἴη δ' εὐχάρις Ἀφροδίτα·
τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ'
εὐτυχίαν ἰδέσθαι
τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
πολλὰ γὰρ τίκτει
Μοῖρα τελεσσιδώτειρ'
αἰῶν τε χρόνου παῖς.
ἔχεις ὁδὸν τιν', ὧ πόλις, δίκαιον· α
οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
τιμᾶν θεοὺς· ὃ δὲ μὴ σε φάσκων
ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,
δεικνυμένων ἐλέγχων
τῶνδ'· ἐπίσημα γὰρ τοι
θεὸς παραγγέλλει,

τῶν ἀδίκων παραιρῶν
φρονήματος αἶψ.

ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβακῶς

στο. 910

τεὸς γόνος, ὃ γεραιά·

φρεύω λόγον ὡς τὸν Ἄϊδα

δόμον κατέβα πυρὸς
δεινὰ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς·

Ἥβας τ' ἐρατὸν χοῖται

915

λεχὸς χρυσέαν κατ' αὐλάν.

ὦ Τυέναιε, δισσοῦς

παιδας Διὸς ἡξίωσας.

συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς·

ἀντ.

καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν

920

λέγουσ' ἐπίκουρον εἶναι,

καὶ τοῦσδε θεᾶς πόλις

καὶ λαὸς ἔσωσε κελίνας,

ἔσχευ δ' ὕβριν ἀνδρός, ὃ θυ-

μὸς ἦν πρὸ δίκης βίαιος.

925

μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα

ψυχὰ τ' ἀκόρεστος εἴη.

ΑΓΓ. δέσποιν', ὅρῳ μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,

Εὐρυσθεῖα σοὶ τόνδ' ἄγοντες ἤκομεν,

ἄελπτον ὅπιν τῷδ' ἐτ' οὐχ ἤσσαν τυχεῖν·

930

οὐ γὰρ ποτ' ἠΰχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν,

ὅτ' ἐκ Μυκηνηῶν πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι

ἔστειχε μείζω τῆς δίκης φρονῶν, πόλιν

τέρσων Ἀθάνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν

δαίμων ἐθῆκε καὶ μετέστησεν τύχην.

935

Ἄλλος μὲν οὖν ὃ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας

Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἴστασαν·

ἐμοὶ δὲ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν,

τέρψαι θέλοντες σὴν φρέν'· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς

ἡδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὄραν.

940

ὦ μῖσος, ἡκεις; εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ;

πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπιστρεφον κάρα

καὶ τλήθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον

ἐχθρούς· κρατεῖ γὰρ νῦν γε κοῦ κρατεῖς ἐτι.

945

[ἐκείνος εἰ σὺ, βούλομαι γὰρ εἰδέναι,]

910 — 918 = 919 — 927

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου 'στὶ νῦν ἐμὸν
 παῖδ' ἠξιώσας, ὦ πανούργ', ἐφρυβρίσαι·
 [τί γὰρ σὺ κείνουν οὐκ ἔτλης καθυβρίσαι·]
 ὅς καὶ παρ' Αἰδὴν ζῶντά νιν κατήγαγες,
 ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι λέγων
 ἔπεμπες. ἄλλα δ' οἱ ἐμῆκεν ὦ κακὰ
 σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
 οὐκ ἤροκσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
 ἀλλ' ἐξ ἀπάσης καμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδος
 ἤλαυνες Ικέτας δαιμόνων καθημένους,
 τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπίους ἔτι.
 ἀλλ' εὗρες ἄνδρας καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
 οἱ σ' οὐκ ἔδδισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς,
 καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρῆν γὰρ οὐχ ἅπαξ
 θνησκεῖν σὲ πολλὰ πῆματ' ἐξειργασμένον.

ΑΓΓ. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν.

ΑΛ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἴλομεν.

εἴργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;

ΑΓΓ. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.

ΑΛ. τί δὴ τόδ'; ἐχθροὺς τοισίδ' οὐ καλὸν κτανεῖν;

ΑΓΓ. οὐχ ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.

ΑΛ. καὶ ταῦτα δοξάνθ' ἄλλος ἐξηνέσχετο;

ΑΓΓ. χρῆν [δ'] αὐτόν, οἶμαι, τῇδ' ἀπιστῆσαι χθονί.

ΑΛ. χρῆν τόνδε μὴ ξὴν μηδ' ὄραν φάος τόδε.

ΑΓΓ. τοτ' ἡδικήθη πρῶτον οὐ θανὼν ὅδε.

ΑΛ. οὐκ οὐν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην;

ΑΓΓ. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτανέοι.

ΑΛ. ἔρωγε· καίτοι φημι καὶ εἶναι τινα.

ΑΓΓ. πολλὴν ὑπέξεις μέψιν, εἰ δράσεις τόδε.

ΑΛ. φίλῳ πόλιν τήνδ' οὐδὲν ἀντιλεκτέον.

τοῦτον δ', ἐπεῖπερ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμάς,
 οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.

πρὸς ταῦτα τὴν θρασείαν ὅστις ἂν θέλῃ
 καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρὴ
 λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπραγέται.

ΧΘ. δεινὸν τι καὶ συγγνωστόν, ὦ γύναι, σ' ἔχει
 νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.

ΕΥ. γύναι, σάφ' ἴσθι μὴ με θωπεύσουτὰ σε,

μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
 λέξονθ' ὅθεν χορὴ δειλίαν ὀφλεῖν τινα. 985
 ἐγὼ δὲ νείκος οὐχ ἔκων τόδ' ἡράμην·
 ἦδη γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γέγως,
 950 τῷ σῷ δὲ παιδί συγγενῆς Ἡρακλέει.
 ἄλλ' εἰτ' ἐχρησον εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ἦν,
 Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἐθήκε τὴν νόσον. 990
 ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ἡράμην
 955 κάγνωϊν ἀγῶνά τόνδ' ἀγωνιούμενος,
 πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐργυρόμην
 καὶ πόλλ' ἐτίκτον νυκτὶ συνθακάων ἀεὶ
 ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἱμούς 995
 ἐχθροὺς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοῖην φόβῳ,
 εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν ἄλλ' ἐτητύως
 960 ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν
 ἀκούσεται τὰ γ' ἐσθλά χρηστὸς ὢν ἀνὴρ.
 κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος οὐκ ἐχρὼν μ' ἄρα 1000
 μισοῦμενου πρὸς τῶνδε καὶ ξυνειδότα
 965 ἐχθρὰν πατρῶαν, πάντα κινήσαι πέτρον,
 τεινόντα κάκβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
 τοιαῦτα δρῶντι τὰμ' ἐγγίγνεται ἀσφαλῆ.
 οὐκ οὐν σὺ γ' ἂν λαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας 1005
 ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῆ βλαστήματα
 970 ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
 εἰσάσας οἰκεῖν Ἄργος; οὐτιν' ἐν πίθοις.
 νῦν οὖν ἐπειδὴ μ' οὐ διώλεσεν τότε
 πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις 1010
 οὐχ ἄγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανόν·
 πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν
 975 μείζον τίονσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας [πολύ].
 ἂ γ' εἶπας ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν δὲ χορὴ
 τὸν προστρόπαιον τὸν τε γενναῖον καλεῖν. 1015
 οὕτω γε μέντοι τὰμ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
 980 χορήξω, λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
 παραινέσαι σοι σμικρόν, Ἀλκμήνη, θέλω,
 τὸν ἄνδρ' ἀφείναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
 1020 τί δ', ἦν θάνη τε καὶ πόλει πιθώμεθα;
 44. τὰ λῶσθ' ἂν εἴη· πῶς τὰδ' οὖν γενήσεται;
 44. ἐγὼ διδάξω ῥαδίως· κτανοῦσα γὰρ

- τόνδ' εἴτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
 δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί,
 οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανῶν ἐμοί.
- ΕΤ. κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαι σε· τήνδε δὲ πόλιν,
 ἐπεὶ μ' ἀφῆκε καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,
 χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
 ὃς ὠφελήσει μείζον' ἢ δοκεῖν χρόνῳ.
 θανόντα γὰρ με θάψαθ' οὐ τὸ μόνσιμον,
 δίας πάροιθε παρθένον Παλληνίδος.
 καὶ σοὶ μὲν εὐνους καὶ πόλει σωτήριος
 μέτοικος αἰεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,
 τοῖς τῶνδε δ' ἐκρόνοισι πολεμιώτατος,
 ὅταν μολῶσι δεῦρο σὺν πολλῇ χειρὶ
 χάριν προδόντες τήνδε· τοιούτων ξένων
 προύστητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος
 δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἡδούμην θεῶν
 Ἥραν νομίζων θεσφάτων κρείσσω πολὺν
 κοῦκ ἂν προδοῦναι μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοῆς
 μήθ' αἵμ' εἰσῆς εἰς ἐμὸν στάξαι τάφον.
 κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
 δώσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμοῦ,
 ὑμᾶς τ' ὀνήσω τούσδε τε βλάψω θανῶν.
- ΑΛ. τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
 κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ὑμῶν χρεῶν,
 κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
 δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην.
 ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανών.
 κομίζετ' αὐτόν, δμῶες, εἴτα χορὴ κυσὶ
 δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσης ὅπως
 αὐτῆς πατροφῆς ξῶν ἐμ' ἐκβαλεῖς χθονός.
- ΧΘ. ταῦτά δοκεῖ μοι. στείχετ', ὅπαδοί.
 τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
 καθαρῶς ἐσται βασιλευσιν.

1025

1030

1035

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

1040

1045

1050

1055

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ΜΕΓΑΡΑ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΛΥΚΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΙΡΙΣ.

ΛΥΤΤΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάρων τὴν Κρέοντος παῖδας
 ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θή-
 ραις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν Εὐρυσθεὶ τοὺς ἄθλους
 ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγεγόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς
 "Αἶδου κατῆλθε· καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον
 δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὥς εἴη τεθνηκώς. στα-
 σιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα,
 Δύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον * * *

ΕΤΡΙΠΙΔΟΤ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜ. Τίς τὸν Διὸς σύλλεκτρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
 Ἀργεῖον Ἀμφιτρούων' ὃν Ἀλκαῖός ποτε
 ἔτιχθ' ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
 ὃς τάσδε Θήβας ἔσχευ, ἔνθ' ὁ γηγενὴς
 σπαρτῶν στάχυς ἐβλασται, ὧν γένους Ἀρης
 ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οὐ Κάδμου πόλιν
 τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέφυ
 Κρέων Μενοικέως παῖς, ἀναξ τῆσδε χθονός.
 Κρέων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίγνεται πατήρ,
 ἦν πάντες ὕμεναίοισι Καδμεῖοι ποτε
 λωτῷ συνηλάαξαν, ἥνικ' εἰς ἑμούς
 δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
 λιπὼν δὲ Θήβας, οὐ κατωκίσθη ἐγώ,
 Μεγάραν τε τήνδε πενθερούς τε παῖς ἑμὸς
 Ἀργεῖα τεῖχη καὶ Κυκλωπίαν πόλιν
 ὠρέξατ' οἰκεῖν, ἦν ἐγὼ φεύγω κτανῶν
 Ἥλεκτρούωνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
 ἐξευμαρίζων καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
 καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεὶ μέγαν,
 ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἰδ' Ἥρας ὕπο
 κέντροις δαμασθεῖς εἴτε τοῦ χρεῶν μέτα.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνοους,

τὸ λοίσθιον δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
 βέβηκ' ἐς Αἶδου τὸν τρισώματον κύνα
 εἰς φῶς ἀνάξων, ἐνθεν οὐχ ἤκει πάλιν. 25
 γέρον δὲ δὴ τις ἐστὶ Καδμείων λόγος
 ὧς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνήτωρ Λύκος
 τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
 τὼ λευκοπώλω πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
 Ἀμφίου' ἡδὲ Ζῆθου ἐκγόνω Διός. 30
 οὐ ταῦτόν ὄνομα παῖς πατὴρ κεκλημένος,
 Καδμείος οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολών,
 κτείνει Κρέοντα καὶ κτανὼν ἄρχει χθονός,
 στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν.
 ἡμῖν δὲ κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνημμένον 35
 κακὸν μέγιστον, ὧς ἔοικε, γίνεται.
 τοῦμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς
 ὁ κλεινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
 κτανὼν δάμαρτά θ', ὡς φόνος οβέση φόνον, 40
 κᾶμ', εἴ τι δὴ χρὴ κᾶμ' ἐν ἀνδράσιν λέγειν
 γέροντ' ἄχρετον, μὴ ποθ' οἶδ' ἠνδρωμένοι
 μήτρῳσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
 ἐγὼ δέ, λείπει γὰρ με τοῖσδ' ἐν δώμασι
 τροφὸν τέκνων οἰκουρόν, ἥνίκα χθονὸς 45
 μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμός,
 σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
 βωμὸν καθέλω τόνδε σωτήρος Διός,
 ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἰδρύσατο
 Μινύας κρατήσας οὐμὸς εὐγενὴς τόκος. 50
 πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν,
 σίτων ποτῶν ἐσθῆτος, ἀστροφῶ πέδῳ
 πλευράς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
 δόμων καθήμεθ' ἀπορία σωτηρίας.

φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὁρῶ φίλους,
οἱ δ' ὄντες ὁρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἢ δυσπραξία,
ἢς μήποθ' ὅστις καὶ μέσως εὐνους ἐμοὶ
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

ΜΕ. ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξείλες πόλιν
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός,
ὥς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἰς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
ὅς οὐνεκ' ὄλβον μέγας ἐκομπάσθη ποτέ,
ἔχων τυραννίδ', ἢς μακρὰι λόγμαι πέρι
πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
ἔχων δὲ τέκνα· καὶ ἔδωκε παιδὶ σὺν
ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπατο·
ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον,
οἳ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
σώζω νεοσσοὺς ὄρνις ὥς ὑφειμένους.
οἳ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτυων,
ὦ μῆτερ, αὐδᾶ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί θοᾶ, πόθ' ἦξι; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι
ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μνθεύουσα. θανμάζων δ' ὅταν
πύλαι ψοφῶσι, πᾶς ἀνίστησιν πόδα,
ὥς πρὸς πατρῶον προσπεσούμενοι γόνυ.
νῦν οὖν τίν' ἐλπίδ' ἢ πόρον σωτηρίας
ἐξευμαρίζει, πρέσβυ; πρὸς σέ γὰρ βλέπω.
ὥς οὔτε γαίης ὄρι' ἂν ἐμβαῖμεν λάθρα·
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
οὐτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἶσιν ἡμῖν. ἦντιν' οὖν γνώμην ἔχεις
λέγ' εἰς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἢ,

χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.

ΑΜ. ὦ θύγατερ, οὗτοι ῥάδιον τὰ τοιάδε
φράλως περαίνειν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.

ΜΕ. λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φάος; 90

ΑΜ. καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.

ΜΕ. ἀγῶ· δοκεῖν δὲ τὰδόκητ' οὐ χρή, γέρον.

ΑΜ. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.

ΜΕ. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν δάκνει χρόνος.

ΑΜ. γένοιτό τίς, ὦ θύγατερ, οὐρίος δρόμος 95

ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν,

ἔλθαι τ' εἴτ' ἂν παῖς οὐμός, εὐνήτωρ δὲ σός.

ἀλλ' ἡσύχαξε καὶ δακρυρροοὺς τέκνων

πηγὰς ἀφαίρει καὶ παρευκῆλει λόγοις, 100

κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραί,

καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ αἰεὶ ῥώμην ἔχει

[οἱ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς].

ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.

οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι 105

πέποιθεν αἰεὶ· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟ. ὑπόροφα μέλαθρα 110

καὶ γεραῖα δέμνι', ἀμφὶ βάκτροις

ἔρεισμα θέμενος, ἐστάλην ἠλέμων

γῶν ἀοιδὸς [ὥστε πολιδὸς] ὄρνις, 115

ἔπεα μόνον καὶ δόκημα νυκτερωπὸν

ἐννύχων ὀνείρων,

τρομερὰ μὲν, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα.

ὦ τέκεα πατρός ἀπάτορ', ὦ

γεραῖε σύ τε τάλαινα μά- 115

τερ, ἃ τὸν Αἰδα δόμοις

πόσιν ἀναστενάξεις.

μὴ πόδα προκάμῃτε
βαρὺ τε κῶλον, ὥστε πρὸς πετραῖον
λέπας ξυγοφόρος ἄρματος βάρος φέρων
τροχηλάτιο πῶλος.

λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε
ποδὸς ἀμαυρὸν ἶχνος·

γέρον γέροντα παρακόμιζε,
τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις
ὦ ξύνοπλα δόρατα νέα νέω
ξυνῆν ποτ', εὐκλεεστάτας
πατρίδος οὐκ ὀνειδίη.

ἴδετε, πατρὸς ὥς

γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς

ὀμμάτων ἀνγαί,

[τὸ δὲ δὴ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων
οὐδ' ἀποίχεται χάρις.

Ἑλλὰς ὦ ξυμμάχους

οἴους οἴους ὀλέσασα

τούσδ' ἀποστερήσει.

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς

Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πύλας.

ΑΤΚ. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον,
εἰ χρηί μ', ἐρωτῶ· χρηί δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
ὑμῶν καθέστηχ', ἱστορεῖν ἂ βούλομαι.
τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν' ἐλπιδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
ἢ τὸν παρ' Αἰδη πατέρα τῶνδε κείμενον
πιστεύεθ' ἥξειν; ὥς ὑπὲρ τὴν ἄξιαν
τὸ πένθος αἰρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών,
οὐ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κεν
ὥς σύγγραμός σοι Ζεὺς * * * * *,
σὺ δ' ὥς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ.

- 120 *ἀντ.* τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατεΐργασται πόσει,
 ὕδραν ἔλειον εἰ διώλεσε κτανῶν
 ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὅν ἐν βρόχοις ἑλὼν
 βραχίονός φησ' ἀγρόναισιν ἐξελεῖν.
 τοῖσδ' ἐξαγανίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὐνεκεν 155
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκεν χρεῶν;
 125 ὃς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὦν εὐψυχίας
 θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τᾶλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος,
 ὃς οὔ ποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾶ χερὶ
 οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων, 160
 κάκιστον ὄπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
 130 ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
 ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε κἀντιδέρεται
 δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς.
 135 ἔχει δὲ τοῦμόν οὐκ ἀναΐδειαν, γέρον,
 ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανῶν
 Κρέοντα πατέρα τῆσδε καὶ θρόνους ἔχων.
 οὐκοῦν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἐμοὶ
 140 *AM.* χρῆζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων [δίκην].
 τὸ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω [μέρει] 170
 παιδός· τὸ δ' εἰς ἐμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλει
 λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
 δεῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἑατέον κλύειν.
 145 πρῶτον μὲν οὖν τᾶρρητ', ἐν ἀρρήτοισι γὰρ
 τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεες, 175
 σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
 Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην τέθριππά τε,
 ἐν οἷς βεβηκὼς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
 150 Γίγαςι, πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη,
 τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασε· 180
 τετρασκελὲς δ' ὕβρισμα Κενταύρων γένος,
 Φολόην ἐπελθῶν, ὃ κάκιστε βασιλέων,

ἐροῦν τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἂν
 ἢ οὐ παιῖδα τὸν ἐμόν, ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν.
 Δίρφυν δ' ἐρωτῶν ἢ σ' ἐθρεψ' Ἀβαντίδα,
 οὐκ ἂν σ' ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
 ἔσθλόν τι δράσας μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτριον.
 τὸ πάνσοφον δ' εὖρημα, τοξήρη σάγγην,
 μέμφει· κλύων νῦν τὰπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
 ἀνὴρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὀπλῶν
 καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγαθοῖς
 αὐτὸς τέθνηκε δειλὴ τῇ τῶν πέλας,
 θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
 θάνατον ἀμῦναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόρου·
 ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὖστοχον,
 ἔν μὲν τὸ λῶστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφείς
 ἄλλοις τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν,
 ἕκασ δ' ἀφεστῶς πολεμίους ἀμύνεται
 τυφλοῖς ὀρῶντας οὐτάσας τοξεύμασι,
 τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
 ἐν εὐφυλάκτρ' δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
 σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς
 σῶζειν τὸ σῶμα, μὴ ἐκ τύχης ὠρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἷδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
 [γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστῶτων πέρι].
 παίδας δὲ δὴ τί τοῦσδ' ἀποκτείνει θέλεις;
 τί σ' οἶδ' ἔδρασαν; ἐν τί σ' ἡγοῦμαι σοφόν,
 εἰ τῶν ἀρίστων τᾶκρον' αὐτὸς ὢν κακὸς
 δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύν,
 εἰ δειλίας σῆς κατθανοῦμεθ' οὐνεκα,
 ὃ χροῖν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
 εἰ Ζεὺς δικαίως εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
 εἰ δ' οὐκ ἔχειν γῆς σκηπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλ-
 ξασον ἡμᾶς φρυγὰδας ἐξελεθεῖν χθονός·

βία δὲ δράσης μηδέν, ἢ πείσει βίαν, 215
 ὅταν θεοῦ σοι πνεῦμα μεταβάλῃ τὴν τύχην.
 φεῦ·

ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ εἰς σ' ἀφίξομαι 185
 λόγους ὀνειδιστήρας ἐνδατούμενος,
 τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;
 ὃς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν 220

Θήβαις ἐθήκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν. 190
 οὐδ' Ἑλλάδ' ἦνεσ' οὐδ' ἀνέξομαι ποτε
 σιγῶν, κακίστην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμόν,
 ἣν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ λόγχας ὅπλα
 φέρουσιν ἐλθεῖν, ποντίων καθαρμάτων 225

χέρσου τ' ἀμοιβάς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν. 195
 τὰ δ' ὦ τέκν', ὅμῃν οὔτε Θηβαίων πόλιν
 οὔθ' Ἑλλάς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἐμ' ἀσθενῆ φίλον
 δεδόσκατ', οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφου.
 ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἣν πρὶν εἶχομεν· 230

γῆρα δὲ τρομερὰ γυνὴ κάμαυρόν σθένος. 200
 εἰ δ' ἦν νέος τε κᾶτι σώματος κρατῶν,
 λαβὼν ἂν ἐγχος τοῦδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους
 καθημάτωσ' ἂν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέρα
 φεύγειν ὄρων ἂν δειλίᾳ τοῦμὸν δόρυ. 235

205 ΧΟ. ἄρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἀγαθοὶ
 θνητῶν ἔχουσι, καὶ βραδύς τις ἢ λέγειν;

210 ΑΤΚ. σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις,
 ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
 ἄγ', οἱ μὲν Ἑλικῶν, οἱ δὲ Παρνασοῦ πτυχαῖς 240

τέμνουν ἄνωχθ' ἐλθόντες ὕλουργοὺς θρυῶς
 κορμούς· ἐπειδὴ δ' εἰσκομισθῶσιν πόλει,
 βωμόν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα
 ἐμπίπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα
 πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὔνεκ' οὐχ ὁ καθανὼν 245

κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε.
 ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
 γνώμασιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
 τύχας, ὅταν πάσῃ τι, μεμνήσεσθε δὲ
 δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

ΧΟ. ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὓς Ἄρης σπείρει ποτὲ
 λάβρον δράκοντος ἐξεργημάσας γένυν,
 οὐ σκῆπτρα χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα
 ἀρεῖτε καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κᾶρα
 καθαιματώσεθ', ὅστις οὐ Καδμείος ὦν
 ἄρχει κύνιστος τῶν νέων ἔπηλυς ὦν;
 ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσπόσεις χαίρων ποτὲ,
 οὐδ' ἀπόννησα πόλλ' ἐγὼ καμῶν χειρὶ
 ἔξεις· ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες ἐνθάδε,
 ὕβρις· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
 ἐνερθ' ἐκείνος κρύπτεται λιπῶν τέκνα.
 ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
 ὁ δ' ὠφελήσας ἀξίων οὐ τυγχάνει·
 κᾶπεται πράσσω πόλλ' ἐγὼ, φίλους ἐμοὺς
 θανόντας εὖ θρῶν οὐ φίλων μάλιστα δεῖ;
 ὦ δεξιὰ χεῖρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
 ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πόνον διώλεσας.
 ἐπεὶ σ' ἔπανσ' ἂν δοῦλον ἐννέποντά με
 καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν,
 ἐν αἷς σὺ χαίρεις. οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
 στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλευμάσιν·
 οὐ γάρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκτίσματο.

ΜΕ. γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ οὐνεκα
 ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεῶν·
 ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπότης θυμούμενοι

πάθῃτε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρώων,
 γνώμης ἄκουσον, ἣν τί σοι δοκῶ λέγειν.
 ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ 280
 ἄτακτον, ἀμόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκάειω τρόπῳ
 ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτῶν.
 ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεῶν
 μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων 285
 διδόντας, οὐμοὶ τοῦ θανεῖν μεῖζον κακόν·
 ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλὰ.
 σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορός,
 ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὑπο·
 οὐμός δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεῆς πόσις, 290
 ὥς τοῦσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκώσσαι θέλοι
 δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
 κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὑπερ,
 ἔμοί τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
 σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι. 295
 ἦξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὑπο·
 καὶ τίς θανόντων ἤλθεν ἐξ Αἰδου πάλιν;
 ἀλλ' ὥς λόγοισι τόνδε μαλθαξάειμεν ἄν;
 ἦκιστα· φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν,
 σοφοῖσι δ' εἰκεῖν καὶ τεθραμμένοις καλῶς· 300
 ῥᾶον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.
 ἦδη δ' ἐσηλθὲ μ' εἰ παραιτησάμεθα
 φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
 πενία σὺν οἰκτρῷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
 ὥς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις 305
 ἐν ἡμαρ ἡδὺν βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
 τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὃς μένει σ' ὅμως.
 προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ᾧ γέρον, σέθεν·
 τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖν τύχας

- πρόθυμός ἐστιν, ἣ προθυμία δ' ἄφρων·
 ὃ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεῶν θήσει ποτέ.
- ΧΟ.** εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
 ἦν τις σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἔπαυσά γ' ἂν·
 νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν. σὸν δὲ τοῦντεῦθεν σκοπὸν
 ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων.
- ΑΜ.** οὗτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
 θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδί βούλομαι
 σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
 ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη
 κεντεῖν φονεύειν, ἵεναι πέτρας ἄπο.
 μίαν δὲ νῶν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα·
 κτεῖνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
 ὥς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
 ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
 πατρός τε πατέρα. τᾶλλα δ' ἣ πρόθυμος εἰ
 προῦσ'· οὐ γὰρ ἀλκήν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.
- ΜΕ.** κάρω σ' ἱκνοῦμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
 ἡμῖν ἔν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλᾶ·
 κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
 δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλήμεθα
 ὥς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάβωσ' οἰκῶν πατρός.
- ΑΤΚ.** ἔσται τὰδ'· οἴγρειν κληῖθρα προσπόλοις λέγω.
 κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
 ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
 ἥξω πρὸς ὑμᾶς νεοτέρα δάσων χθονί.
- ΜΕ.** ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
 πατρῶν εἰς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
 ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
- ΑΜ.** ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκησάμην,
 μάτην δὲ παιδὸς γονέ' ἐμοῦ σ' ἐκλήξομεν·
 σὺ δ' ἥσθ' ἄρ' ἥσσον ἢ δόκεις εἶναι φίλος.

310

τείν

315

ΧΟ.

320

325

330

335

340

ἄρειτῃ σε νικῶ θνητὸς ὦν θεὸν μέγαν·
 παῖδας γὰρ οὐ προύδωκα τοὺς Ἡρακλείους.
 σὺ δ' εἰς μὲν εὐνὰς κρύφιος ἡπίστω μολεῖν,
 τ'ἀλλότρια λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβών, 345
 σῶζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
 ἅμαθ' ἡς τις εἴ θεός, εἰ δίκαιος οὐκ ἔφους.
 αἴλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ σιγ.
 μολπᾷ Φοῖβος ἱαχεῖ,
 τὰν καλλίφθογγον κιθάραν 350
 ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ·
 ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς ἐνέρω·ν τ' ἐς ὄφρα ναν
 μολόντα, παῖδ' εἴτε Διὸς νιν εἴπω
 εἴτ' Ἀμφικτύωνος ἱνιν, 355
 ὑμνῆσαι στεφάνωμα μό-
 χθων δι' εὐλογίας θέλω.
 γενναίων δ' ἄρειται πόνων
 τοῖς θανούσιν ἄγαλμα.
 πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος 360
 ἠρήμωσε λέοντος,
 πυρσῷ δ' ἀμφεκακλύφθη
 ξανθὸν κρατ' ἐπινωτίσας
 δεινῷ χάσματι θηρός·
 τὰν τ' ὀρεινόμον ἀγρίων 365
 Κενταύρων ποτὲ γένναν
 ἔστρωσεν τόξοις φονίοις,
 ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν.
 ξύνοιδε Πηνειὸς ὁ καλλιδίνης
 μακραί τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι
 καὶ Πηλιάδες θεράπναι 370
 σύγχχορτοὶ θ' Ὀμόλας ἔναυ-
 λοι, πεύκαισιν ὄθεν χέρας

πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν
 ἱππείαις ἐδάμαζον·
 τὰν τε χρυσοκάρανον
 δόρκαν ποικιλόνωτον
 συλήτειραν ἀγρωστῶν
 κτείνας, θηροφόνου θεᾶν
 Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει·
 τεθρίππων τ' ἐπέβα
 καὶ ψαλίοις ἐδάμασσε πώλους
 Διομήδεος, αἷ φονίαισι φάτναις
 ἀχάλιν' ἐδόαζον
 κἀθαιμα σῖτα γέννυσι, χαρμοναῖσιν
 ἀνδροβορῶσι δυστράπεζοι·
 περῶν δ' ἀργυρορρύταν Ἔβρου
 ἐξέπραξε μόχθον,
 Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ,
 τὰν τε Πηλιάδ' ἀκτὰν
 Ἀναύρου παρὰ πηγᾶς·
 Κύννον δὲ ξενοδαίκταν
 τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφαναί-
 ας οἰκήτορ' ἄμικτον·
 ὑμνωδοὺς τε κόρας
 ἦλυθεν ἐσπερίαν ἐς αὐλάν,
 χρύσειον πετάλων ἀπὸ μηλοφόρων
 χερὶ καρπὸν ἀμέρξων,
 δράκοντα πυρσόνωτον, ὅσ' ἄπλατον
 ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφρούρει,
 κτανῶν· ποντίας θ' ἁλὸς μυχοῦς
 εἰσέβαινε, θνατοῖς
 γαλανείας τιθεὶς ἐρετμοῖς·
 οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν

ἐλαύνει χέρας ἔδραν,
 "Ἀτλαντος δόμον ἐλθών· 405
 ἀστροπούς τε κατέσχευ οἶ-
 κους εὐανορίας θεῶν·
 τὸν ἱππευτὰν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν στρ.
 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
 ἔβα δι' Εὐξείνου οἴδμα λίμνας, 410
 τίν' οὐκ ἀφ' Ἑλλαντίας
 ἄγορον ἀλίσσας φίλων,
 κόρας Ἀρείας πέπλων
 χρυσεόστολον φάρος,
 ζωστήρος ὀλεθρίους ἄγρας. 415
 τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρβάρου κόρας
 λάφυρα, καὶ σώζεται Μυκῆναις.
 τὰν τε μυριόκρανον
 πολύφονον κύνα Λέρνας 420
 ὕδραν ἐξεπύρωσεν
 βέλεσί τ' ἀμφέβαλλε,
 τὸν τρισώματον οἷσιν ἔ-
 κτα βοτῆρ' Ἑρυνθείας.
 δρόμων τ' ἄλλων ἀγάματ' εὐτυχῇ ἀντ. 425
 διῆλθε· τὸν τε πολυδάκρυον
 ἔπλευσ' ἐς Αἶδαν, πόνων τελευτάν,
 ἵν' ἐκπεραίνει τάλας
 βίοτον οὐδ' ἔβα πάλιν.
 στέγαι δ' ἔρημοι φίλων, 430
 τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
 Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
 βίου κέλευθον ἄθεον ἄδικον· εἰς δὲ σὰς
 χέρας βλέπει δώματ' οὐ παρόντος. 435
 εἰ δ' ἐγὼ σθενον ἡβῶν

408 — 424 = 425 — 441

δόρυ τ' ἐπαλλον ἐν αἰχμῇ
 Καδμείων τε σύνηβοι,
 τέκεσιν ἂν παρέσταν
 ἄλκῃ· νῦν δ' ἀπολείπομαι
 τᾶς εὐδαίμονος ἥβας.
 ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τούσδε φθιμένων
 ἐνδυντ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
 [δὴ ποτε παῖδας] τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
 ἄλοχον τε φίλην ὑποσειραίους
 ποσὶν ἔλκουσαν τέκνα καὶ γεραιὸν
 πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγὼ,
 δακρύων ὥς οὐ δύναμαι κατέχειν
 γραιῖας ὅσων ἔτι πηγᾶς.

ME. εἶεν· τίς ἱερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότῳ
 ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεὺς ;
 ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς Ἄϊδου τάδε.
 ὦ τέκν', ἀγόμεσθα ξεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶ.
 ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.
 ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε καὶ τέκνων
 τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρομαι
 ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολέμοις δ' ἐθρεψάμην
 ὕβρισμα καὶ πίχαρμα καὶ διαφθοράν.
 φεῦ·
 ἦ πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
 ἦν πατὴρ ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλπισα.
 σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ
 Εὐρυσθέως δ' ἐμελλες οἰκήσειν δόμους
 τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
 στολὴν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῶ κάρα
 λέοντος, ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·
 σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἀναξ,
 ἐγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κекτημένος,

ὥς ἐξέπειθε τὸν κατασπείραντά με·
 εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον 470
 440 ξύλον καθίει Δαιδάλου, ψευδῇ δόσιν.
 σοι δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἐκρηβόλοις ποτὲ
 τόξοισι δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
 τρεῖς δ' ὄντας [ὑμᾶς] τριπτύχοις τυραννίσι
 πατὴρ ἐπύργου μέγα φρουρῶν ἐπ' ἀνδρία· 475
 445 ἐγὼ δὲ νύμφας ἡεροθυναζόμην,
 κῆδη συνάψουσ', ἐκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς
 Σπάρτης τε Θηβῶν θ', ὥς ἀνημμένοι κάλως
 πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.
 460 καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη 480
 νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
 ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρενῶν·
 πατὴρ δὲ πατρὸς ἐστι γάμους ὅδε,
 Ἄιδην νομίζων πενθερόν, κῆδος πικρόν.
 455 ὦμοι, τίν' ὑμῶν προῶτον ἢ τίν' ὕστατον 485
 πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
 τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὥς ξουθόπτερος
 μέλισσα συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους,
 εἰς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ' ἄνδροον ἀποδοίην δάκρυ.
 460 ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται 490
 θνητῶν παρ' Ἄιδῃ, σοὶ τάδ', Ἡράκλεις, λέγω·
 θνήσκει πατὴρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυνται δ' ἐγώ,
 ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκκληζόμεν βροτοῖς.
 ἄρῃξον, ἔλθῃ καὶ σκιὰ φάνηθί μοι·
 ἄλκαρ γὰρ ἔλθων ἱκανὸν ἂν γένοιο σύ· 495
 465 κακοὶ γάρ εἰσιν οἳ τέκνα κτείνουσι σά.
 4M. σὺ μὲν τὰ νέρθην εὐτρεπῇ ποιοῦ, γύναι·
 ἐγὼ δὲ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικῶν
 αὐδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοισίδ' ὠφελεῖν
 μέλλεις, ἀμύνειν, ὥς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις. 500

καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
 θανεῖν γάρ, ὥς ἔοικ', ἀναγκαιῶς ἔχει.
 ἀλλ' ὧ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
 τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
 ἕξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
 ὥς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
 σῶζειν, τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάσας διέπτατο.
 ὁρᾶτέ μ' ὅσπερ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς
 ὀνομαστὰ πράσσων, καὶ μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη
 ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μίᾳ.
 ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἦ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτῳ
 βέβαιός ἐστι. χαίρει· ἄνδρα γὰρ φίλον
 παννύστατον νῦν, ἥλικες, δεδούκατε.

ME. ἔα·

ὧ πρέσβυ, λεύσσω τὰμὰ φίλτατ'· ἢ τί φῶ;

AM. οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ καὶ ἔχει.

ME. ὅδ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθιν εἰσηκούομεν;

AM. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.

ME. τί φημί; ποτ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὀρώ;
 οὐκ ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδός, γέρον.
 δεῦρ', ὧ τέκν', ἐκκρηήμασθε πατρῶων πέπλων,
 ἵτ' ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῇτ', ἐπεὶ Διὸς
 σωτήρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὅδ' ὕστερος.

HP. ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς,
 ὥς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολών.

ἔα· τί χοῆμα; τέκν' ὀρώ πρὸ δωμάτων
 στολμοῖσι νεκρῶν κρηάτας ἐξεστεμμένα,
 ὅχλῳ τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 πατέρα τε δακρύοντα συμφορὰς τίνας;
 φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς,
 τί καινὸν ἦλθε [τοῖσδε] δώμασιν χρεός;

AM. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολὼν πατρί,

- 505 **HR.** ἦκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις;
ME. τί φῆς; τί ν' εἰς ταραγμὸν ἤκομεν, πάτερ;
 διολλύνεσθα· σὺ δέ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
 εἰ πρόσθεν ἤρπασ' ἃ σὲ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν·
 τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων, 536
 καὶ τὰμ' ἐθνησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.
HR. Ἀπολλοῦ, οἷοις φροιμίοις ἄρχει λόγου.
ME. τεθναῖς ἀδελφοί καὶ πατὴρ οὐμὸς γέρον.
 540 **HR.** πῶς φῆς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχών;
ME. Λύκος σφ' ὁ καινὸς γῆς ἀναξ διώλκεσεν.
HR. ὅπλοισι ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;
ME. στάσει· τὸ Κάδμου δ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.
HR. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ' ἤλθεν φόβος;
ME. κτείνειν ἐμελλε πατέρα καὶ τέκνα. 545
HR. τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;
ME. μὴ ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίαιτο.
HR. κόσμος δὲ παίδων τίς ὅδε νεοτέροις πρέπων;
ME. θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνήμεθα.
HR. καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκετ'; ὦ τλήμων ἐγώ. 550
ME. φίλων ἐρημοί, σὲ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.
 520 **HR.** πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
ME. Εὐρουσθέως κήρυκας ἠγγελλον τάδε.
HR. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἐστῖαν τ' ἐμήν;
ME. βίᾳ, πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους. 555
HR. κοῦκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;
ME. αἰδῶ γ'; ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσσω.
HR. οὕτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
ME. φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;
HR. μάχας δὲ Μινυῶν ἄς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; 560
ME. ἄφιλον, ἵν' αὐθὶς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.
 530 **HR.** οὐ δέψεθ' Ἀἰδου τάσδε περιβολὰς κόμης
 καὶ φῶς ἀναβλέψεσθε τοῦ κάτω σκότου

φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες;
 ἐγὼ δέ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερός,
 πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
 καινῶν τυράνων, κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμῶν
 ῥίψω κυνῶν ἔλκημα· Καδμείων δ' ὅσους
 κακούς ἐφεῦρον εὖ παθόντας ἔξ ἐμοῦ,
 τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι·
 τοὺς δὲ πετρωτοῖς δίαφορῶν τοξεύμασι
 νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου,
 Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἵμαχθήσεται.
 τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δάμαρτι χρῆ
 καὶ παισὶ καὶ γέροντι; χαιρόντων πόνοι·
 μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
 καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἷδ' ὑπὲρ πατρό
 θνήσκειν ἀμύνοντ'· ἢ τί φήσομεν καλὸν
 ὕδρα μὲν ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε
 Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων
 οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
 ὁ καλλίνικος ὡς πάροιθε λέξομαι.

ΧΟ. δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα
 πατέρα τε πρέσβυν τήν τε κοινωνὸν γάμων.

ΑΜ. πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον
 τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ ἐπείγῃς λίαν.

ΗΡ. τί δ' ἐστὶ τῶνδε θάσσον ἢ χρεῶν, πάτερ;

ΑΜ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
 δοκοῦντας εἶναι συμμάχους ἀναξέχει,
 οἳ στάσιν ἔθηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν
 ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
 δαπάναισι φροῦδα διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.
 ὠφθῆς ἐπελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὠφθῆς, ὅρα
 ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσης.

ΗΡ. μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις·

ὄρουιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις,
 ἔγνω πόνου τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα·
 ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.

AM. καλῶς· προσελθὼν νῦν πρόσσειπέ θ' ἐστίαν
 καὶ δὸς πατράοις δώμασιν σὸν ὄμ' ἰδεῖν. 500

ἤξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα
 ἔλξων φρονεύσων καὶ ἐπισφάξων ἄναξ·
 μένουσι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται

τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν δὲ σὴν
 μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θιέσθαι, τέκνον. 505

HP. θράσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἴμ' εἰσω δόμων.

570 χρόονω δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν
 Αἰδοῦ Κόρης τ' ἐνερθεῖν οὐκ ἀτιμάσω

θεοὺς προσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.

AM. ἤλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς Αἰδοῦ, τέκνον; 510

HP. καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.

AM. 580 μάχη κρατήσας ἢ θεῶς δωρήμασιν;

HP. μάχη· τὰ μυστῶν δ' ὄργι, εὐτύχησ' ἰδὼν.

AM. ἢ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θῆρ;

HP. Χθονίας νιν ἄλσος Ἑρμιῶν τ' ἔχει πόλις. 515

AM. οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθέως σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;

HP. 586 οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν τὰνθάδ' εἰδείην πάρος.

AM. χρόονον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;

HP. Θησέα κομίζων ἐχρόονσ' ἐξ Αἰδοῦ, πάτερ.

AM. καὶ ποῦ ἔστιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; 520

HP. βέβηκ' Ἀθήνας νέρθην ἄσμενος φυγών.

590 ἀλλ' εἰ, ὁμαρτεῖτ', ὦ τέκν', εἰς δόμους πατρί·

καλλίωνές τ' εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων

πάρεσιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε

καὶ νάματ' ὅσσων μηκέτ' ἐξανέτε, 525

σύ τ' ὦ γύναι μοι σύλλογον ψυχῆς λαβέ

595 τρόμον τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων·

οὐ γὰρ πτερωτὸς οὐδὲ φευξείω φίλους.
 ἄ,
 οἷδ' οὐκ ἀφιαῖσ', ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων
 τοσῶδε μᾶλλον· ὧδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ;
 ἄξω λαβῶν γε τούσδ' ἐφορκίδας χερσῶν,
 ναῦς δ' ὧς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
 θεράπευμα τέκνων. πάντα τὰνθρώπων ἴσα
 φιλοῦσι παῖδας οἳ τ' ἀμείνονες βροτῶν
 οἳ τ' οὐδὲν ὄντες· χρήμασιν δὲ διάφοροι·
 ἔχουσιν, οἳ δ' οὔ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.

ΧΟ. ἂ νεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας ἄει
 βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
 ἐπὶ κρατὶ κεῖται,
 βλεφάρων σκοτεινὸν
 φῶς ἐπικαλύψαν.
 μὴ μοι μῆτ' Ἀσιήτιδος
 τυραννίδος ὄλβος εἴη,
 μὴ χρυσοῦ δῶματα πλήρη
 τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν,
 ἂ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
 καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.
 τὸ δὲ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-
 ρας μισῶ· κατὰ κυμάτων δ'
 ἔρροι μὴδέ ποτ' ὤφελεν
 θνατῶν δῶματα καὶ πόλεις
 ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἄ-
 εἰ πτεροῖσι φορεῖσθαι.
 εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις καὶ σοφία κατ' ἄνδρας,
 δίδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον
 φανερόν χαρακτῆρ'
 ἀρετᾶς ὅσοισιν

μέτα, κατθανόντες τ' 660
 εἰς αὐγὰς πάλιν ἀλίου
 δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους,
 ἃ δυσγένεια δ' ἀπλᾶν ἂν
 εἶχε ζωᾶς βιοτάν,
 καὶ τῷδ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἂν 665
 γινῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,
 ἴσον ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄ-
 στρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
 νῦν δ' οὐδεὶς ὄρος ἐκ θεῶν
 χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφής, 670
 ἀλλ' εἰλισσόμενός τις αἰ-
 ῶν πλοῦτον μόνον αὔξει.
 οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας στρ.
 Μούσαις συγκαταμιγνύς,
 ἡδίσταν συζυρίαν. 675
 μὴ ζῶην μετ' ἀμονσίας,
 αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἴην.
 ἔτι τοι γέρον ἀοιδὸς
 κελαδεῖ Μναμοσύναν·
 ἔτι τὰν Ἡρακλέους 680
 καλλίνικον αἰείσω
 παρὰ τε Βρόμιον οἰνοδόταν
 παρὰ τε χέλυσος ἐπτατόνου
 μολπὰν καὶ Αἰβὺν αὐλόν·
 οὐπω καταπαύσομεν 685
 Μούσας, αἳ μ' ἐχόρευσαν.
 παιᾶνα μὲν Ἀηλιάδες ἀντ.
 ὕμνοῦς' ἀμφὶ πυρὰς τὸν
 Λατοῦς εὐπαιδα γόνον
 εἰλίσσουσαι καλλίχορον· 690

παιῶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελᾶθροισ
 κύκνος ὥς γέρων αἰοιδὸς
 πολιᾶν ἐκ γενύων
 κελადήσω· τὸ γὰρ εὖ
 τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
 Διὸς ὁ παῖς· τὸ δ' εὐγενίας
 κλέος ὑπερβάλλων [ἄρετᾱ]
 μοχθήσας τὸν ἄκνυμον
 θῆκεν βίοτον βροτοῖς
 πέρσας δειμάτα θηρῶν.

ΑΤΚ. εἰς καιρὸν οἴκιον, Ἀμφιτρούων, ἔξω περᾶς·
 χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἐξ ὅτου πέπλοις
 κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
 ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
 ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
 ἐφ' οἷς ὑπέσθητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.

ΑΜ. ἀνάξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα
 ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
 ἃ χρῆν σε μετρίως, κεί κρατεῖς, σπονδῆν ἔχει
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν,
 στέργειν ἀνάγκη· δραστέον δ' ἃ σοὶ δοκεῖ.

ΑΤΚ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνυ;

ΑΜ. δοκῶ μὲν αὐτήν, ὥς θύραθεν εἰκάσαι,

ΑΤΚ. τί χρῆμα; δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;

ΑΜ. ἱκέτιν πρὸς ἄγνοιν ἐστίας θάσσειν βάθροισ

ΑΤΚ. ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσιν ἐκσῶσαι βίον.

ΑΜ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖν μάτην πόσιν.

ΑΤΚ. ὁ δ' οὐ πάρεστιν οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ.

ΑΜ. οὔκ, εἴγε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.

ΑΤΚ. χώρει πρὸς αὐτήν καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων.

ΑΜ. μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φόνου δράσας τόδε.

ΑΤΚ. ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,

οἱ δειμάτων ἔξωθεν ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
ὥς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων. 725

AM. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχει δ' οἱ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
ἄλλω μελήσει. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς
κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἄρκυν δεδήσεται
ξίφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν 730

ὁ παγκάκιστος. εἰμι δ' ὥς ἴδω νεκρὸν
πίπτουτ'. ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνητῶν ἀνὴρ
ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.
XO. μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ στρ. 735

πάλιν ὑποστρέφει βίοντι εἰς Αἶδαν.
ἰὼ δίκαια καὶ θεῶν παλλήρουσι πότμος.
705 ἤλθες χρόνῳ μὲν οὐ δίκην δώσεις θανάων,
ὑβρεῖς ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.
χαρμοναὶ δακρύων ἔδωσαν ἐκβολάς·
πάλιν ἔμολεν ἅ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς 745

ἤλπισεν παθεῖν γὰρ ἄναξ.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὥς ἐγὼ θέλω.

4TK. ἰὼ μοί μοι.
XO. τόδε κατάρχεται μέλος ἐμοὶ κλύειν ἀντ. 750

φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πόρσω.
715 βοᾷ φόνου φροῖμιον στενάξων ἄναξ.

4TK. ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλω.
XO. καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων 755

τόλμα, διδούς γε τῶν δεδραμένων δίκην.
τίς ὁ θεοὺς ἀνομία χραίνων, θνητὸς ὢν,
ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ',
ὥς ἄρ' οὐ σθένουσιν θεοί;

735 — 748 = 750 — 761

γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβῆς ἀνὴρ.
 σιγᾷ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα.
 φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οὓς ἐγὼ θέλω.
 χοροὶ χοροὶ καὶ θαλαίαι
 μέλουσι Θήβας λεγὸν κατ' ἄστυ.
 μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων,
 μεταλλαγαὶ συντυχίας
 * * * ἔτεκον αἰοιδάς.
 βέβακ' ἄναξ ὁ καινός,
 ὁ δὲ παλαιότερος
 κρατεῖ, λιμένα λιπὼν γε τὸν Ἀχερόντιον.
 δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.
 θεοὶ θεοὶ τῶν ἀδίκων
 μέλουσι καὶ τῶν ὀσίων ἐπάειν.
 ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία
 φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται,
 δύνασιν ἀδικῶν ἐφέλκων.
 χρόνου γὰρ οὔτις ἔτλα
 τὸ πάλιν εἰσορᾶν·
 νόμον παρέμενος, ἀνομία χάριν διδοὺς
 ἔθραυσεν ὄλβου κελαινὸν ἄρμα.
 Ἴσμην' ὦ στεφαναφόρει,
 ξέσται θ' ἐπταπύλου πόλεως
 ἀναχορεύσασθ' ἀγνιαί,
 Δίρκα θ' ἅ καλλιρρέεθρος,
 σὺν τ' Ἀσωπιάδες κόραι,
 πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦ-
 σαι συναοιδοὶ
 νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
 καλλίνικον ἀγῶν' ὦ

763 — 771 = 772 — 780

781 — 797 = 798 — 814

- 760 Πυθίου δεινδρωτι πέτρα 790
Μουσῶν θ' Ἑλικωνιάδων δώματα,
στρ. ἦξετ' εὐραθεί κελάδω
ἐμὴν πόλιν ἐμὰ τε τείχη,
765 Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐφάνη,
χαλκασπιδῶν λόχος, ὃς γὰρ 795
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
Θήβαις ἱερὸν φῶς.
ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς ἀντ.
εὐναί, θνατογενοῦς τε καὶ
770 Διός, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνάς 800
Νύμφας τὰς Περσηίδος· ὥς
ἀντ. πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἦ-
δη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ
775 ἐπ' ἐλπίδι φάνθη, 805
λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος
τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν·
ὃς γὰς ἐξέβα θαλάμων,
Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον.
780 κρείσσων μοι τύραννος ἔφυς 810
στρ. ἢ δυσγένει' ἀνάκτων·
ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει
ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνων
ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
785 θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει. 815
ἔα ἔα·
ἄρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβου,
γέροντες, οἷον φάσμι' ὑπὲρ δόμων ὀρῶ;
φυγῇ φυγῇ
νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα.
ᾧναξ Παιάν, 820
ἀπότροπος γένοιό μοι πημάτων.

- IP. θαρσείτε Νυκτὸς τήνδ' ὀρῶντες ἐκγονον
 Ἀύσσαν, γέροντες, καὶ μὲ τήν θεῶν λάτριον
 Ἴριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἤκομεν βλάβος,
 ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δῶματα στρατεύομεν,
 ὃν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
 πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικρούς,
 τὸ χροῖ νιν ἐξέσωξεν, οὐδ' εἶα πατὴρ
 Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὔτ' ἐμ' οὔθ' Ἥραν πο
 ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρουσθέως,
 Ἥρα προσάψαι κοινὸν αἰμ' αὐτῷ θέλει
 παίδας κατακτείναντι, συνθέλω δ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἴ, ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
 Νυκτὸς κελαινῆς ἀννυμέναε παρθένε,
 μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους
 φρενῶν ταραγμοὺς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
 ἔλαυνε κίνει, φόνιον ἐξίει κάλων,
 ὥς ἂν πορεύσας δι' Ἀχερούσιον πόρον
 τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντη φόνῳ
 γυνῶ μὲν τὸν Ἥρας οἶός ἐστ' αὐτῷ χόλος,
 μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν· ἥ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
 τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.
- ATT. ἔξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἐκ τε μητέρος
 πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
 τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀσασθῆναι φίλους,
 οὐδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων [φίλους].
 παραινέσαι δέ, πρὶν σφαλεῖσθαι εἰσιδεῖν,
 Ἥρα θέλω σοὶ τ', ἣν πίθῃσθ' ἐμοῖς λόγοις.
 ἀνὴρ οὐδ' οὐκ ἄσημος οὔτ' ἐπὶ χθονὶ
 οὔτ' ἐν θεοῖσιν, οὐ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους·
 ἄβατον δὲ χάραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
 ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
 τιμὰς πιτυούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο·

σοὶ δ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακὰ.

IP. μὴ σὺ νουθέτει τάθ' Ἥρας κάμᾳ μηχανήματα. 855

ATT. εἰς τὸ λῶστον ἐμβιβάξω σ' ἔχνος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.

IP. οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἐπεμψε δεῦρό σ' ἡ Λιὸς δάμαρ.

ATT. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρωῶς ἅ δρᾶν οὐ βούλομαι.

εἰ δὲ δὴ μ' Ἥρα θ' ὑπουργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαιῶς

ἔχει 859

τάχος ἐπιρροῖβδην θ' ὁμαρτεῖν ὥς κυνηγέτη κύνας,

εἰμὶ γ' οὔτε πόντος οὔτ' ἀκμάσι στένων λάβρος

οὔτε γῆς σεισμὸς κεραυνοῦ τ' οἴστρος ᾠδῖνας

πνέων,

οἷ' ἐγὼ στάδια δραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους

καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβάλῳ,

τέκν' ἀποκτεῖναισα πρῶτον· ὁ δὲ κανὼν οὐκ εἴσε-

ται 865

παῖδας οὓς ἔτι κτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμὰς λύσας

ἄφῃ.

ἦν ἰδοῦ καὶ δὴ τινάσσει κρατὰ βαλβίδων ἄπο

καὶ διαστροφούς ἐλίσσει σῖγα γοργωποὺς κόρας.

ἄμπνοᾶς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὥς ἐς ἐμβολήν,

δαινὰ μυκάται δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτά-

ρον. 870

τάχα σ' ἐγὼ μάλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω φόβῳ.

στεῖχ' ἐς Οὐλύμπον πεδαίρουσ', Ἴρι, γενναῖον

πόδα·

εἰς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.

ΧΟ. ὅτοτοτοί, στέναξον· ἀποκίρεται 875

σὸν ἄνθος πόλεος, ὁ Λιὸς ἔκγονος.

μέλεος Ἑλλάς, ἅ τὸν εὐεργέταν

ἀποβαλεῖς, ὅλεις μαριάσιν λύσσαις

χορευθέντ' ἀναύλοισ.

βέβακεν ἐν δίφροισιν ἅ πολύστονος, 880

ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι
 κέντρον ὥς ἐπὶ λῶβα
 Νυκτὸς Γοργῶν ἑκατοργεφάλοις
 ὄφρων λαλήμασι, Ἀύσσα μαρμαρωπός.
 ταχὺ τὸν εὐτυχῇ μετέβαλεν δαίμων,
 ταχὺ δὲ πρὸς πατρός τέκν' ἐκπνεύσεται.
 ἰὼ μοι μέλεος,
 ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα
 λυσσάδες ὠμοβρῶτες ἀποινόδιοι δίκαι
 κακοῖσιν ἐκπατάσσουσιν. ἰὼ στέγαι,
 κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,
 οὐ βρομῶ κεχαρισμένα θύρῳ,
 ἰὼ δόμοι,
 πρὸς αἵματ', οὐχὶ τᾶς Διονυσιάδος
 βοτρυῶν ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς.
 φρυγῇ, τέκν', ἐξορμᾶτε· δάιον τόδε
 δάιον μέλος ἐπαυλεῖται.
 κυναγετεῖ τέκνων διωγμόν·
 οὐπότ' ἄκραντα δόμοισι Ἀύσσα βακχεύσει.
 αἰαῖ κακῶν
 αἰαῖ δῆτα τὸν γεραιὸν ὥς στένω
 πατέρα τᾶν τε παιδοτρόφον, ἧ μάταν
 τέκεα γεννᾶται.
 ἰδοὺ ἰδοὺ,
 θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη·
 ἦ ἦ τί δρᾶς, ὦ Διὸς
 παῖ; μελάθρων τέραγμα ταρτάριον, ὥς
 ἐπ' Ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλὰς, εἰς δόμους πέ
 ΑΓΓ. ὦ λευκὰ γῆρα σώματ',
 ΧΟ. ἀνακαλεῖς τίνα με τίνα βοάν;
 ΑΓΓ. ἄλαστα τᾶν δόμοισι.
 ΧΟ. μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι.

4ΓΓ. τεθνῶσι παῖδες· αἰαῖ.

ΧΟ. στενάξειθ', ὥς στενακτά· δάιοι φόνοι,
δάιοι δὲ τοκέων χεῖρες.

915

4ΓΓ. οὐκ ἂν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.

885 ΧΟ. πῶς παισὶ στενακτὴν ἔταν ἔταν
πατέρος ἀμφαίνεις;

λέγε τίνα τρόπον ἔσυτο θεόθεν ἐπὶ
μέλαθρα κακὰ τὰδε

920

τλήμονάς τε παίδων τύχας.

890 4ΓΓ. ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς
καθάρσι' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν
ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλῆς·

χορὸς δὲ καλλίμορφος εἰστήκει τέκνων

925

πατήρ τε Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἦδη κανοῦν

895 ἐλίκτο βωμοῦ, φθιέγμα δ' ὅσιον εἴχομεν.

μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,

εἰς χέριβ' ὥς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος

ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πατρὸς

930

παῖδες προσέσχον ὅμῳ· ὁ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν,

900 ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὁμμάτων ἐφθαρμένος

ρίζας τ' ἐν ὅσσοις αἱματωπὸς ἐκβαλὼν,

ἄφρον' κατέσταξ' εὐτρίχου γενειάδος.

ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ·

935

πάτερ, τί θύω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα

905 καθάρσιον πῦρ, καὶ πόνονος διπλοῦς ἔχω

ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τὰδε;

ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρατ' Εὐρυσθέως,

910 ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνιῷ χέρας.

940

ἔκχεῖτε πηγάς, ῥίπτειτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.

τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὄπλον χερὸς;

πρὸς τὰς Μυκήνας εἰμι· λάξυσθαι χρῶν

μοχλοῦς δικέλλας θ', ὥς τὰ Κυκλώπων βᾶθρα

φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡροοσμένα
 στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινῶσω πάλιν.
 ἐκ τοῦδε βαίνων ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
 ἔφασκε, δίφρου δ' εἰσέβαινεν ἄντυγα
 κᾶθινε, κέντρον δῆθεν ὥς ἔχων χειρὶ.
 διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως φόβος δ' ὁμοῦ.
 καί τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν·
 παύξει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης ἢ μαίνεται;
 ὁ δ' εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
 μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' εἰσπεσὼν Νίσου πόλιν
 ἦκειν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβῶς.
 κλιθεὶς δ' ἐς οὐδας ὥς ἔχει σκευάζεται
 θοίνην. διελθὼν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μονῇ.
 Ἴσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
 κἄνταῦθα γυμνὸν σῶμα θείς πορπαμάτων,
 πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾷτο ἀκκηρύσσετο
 αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος οὐδενὸς
 ἀκοήν ὑπειπών. δεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων
 ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ. πατήρ δέ νιν
 θυγὼν κραταιᾶς χειρὸς ἐννέπει τάδε·
 ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
 τῆσδ'; οὐ τί που φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν
 οὐς ἄρτι καίνεις; ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
 πατέρα προταρβοῦνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερὸς,
 ὦθεϊ, φαρέτρην δ' εὐτρεπῇ σκευάζεται
 καὶ τόξ' ἑαντοῦ παισί, τοὺς Εὐρυσθέως
 δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντες φόβῳ
 ὦρονον ἄλλος ἄλλος, εἰς πέπλους ὁ μὲν
 μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,
 ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρους ὥς ἐπτηξ' ὕπο.
 βοᾷ δὲ μήτηρ· ὦ τέκων, τί δρᾷς; τέκνα
 κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκτεῶν τ' ὄχλος.

ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύνελω
 πόρευμα δεινὸν ποδός, ἐναντίον σταθεῖς
 βάλλει πρὸς ἥπαρ· ὕπτιος δὲ λαΐνονος
 ὀρθοστάτας ἐδευσευ ἐκπνέων βίον. 980
 ὁ δ' ἠλάλαξε κάπευ κόμπασεν τάδε·
 εἷς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως
 ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.
 ἄλλω δ' ἐπείχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμίαν
 ἐπτηξε κρηπιδ' ὥς λεληθέναι δοκῶν 985
 φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρός
 καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν·
 ὦ φίλτατ', αὐδᾶ, μὴ μ' ἀποκτείνῃς, πάτερ·
 σὸς εἰμι σὸς παῖς, οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
 ὁ δ' ἀργιωπὸν ὄμμα Γοργόνος στρέφων, 990
 ὥς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξέυματος,
 μυδροκτύπον μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν
 ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα,
 ἔρρηξε δ' ὅστω. δεύτερον δὲ παῖδ' ἑλὼν,
 χωρεῖ τρίτον θῦμ' ὥς ἐπισφάξων θυοῖν. 995
 ἀλλὰ φθάνει νιν ἢ τάλαιν' εἰσω δόμων
 μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλήγει πύλας.
 ὁ δ' ὥς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπείοισιν ὦν
 σκάπτει μοχλεύει θύρετρα, κάκβαλὼν σταθμὰ
 δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσεν βέλει, 1000
 κἀνθῆνδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον·
 ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν ὥς ὁρᾶν ἐφαίνετο
 Παλλὰς κραδαίνουσα· ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ,
 κῆρυψε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
 ὃς νιν φόνου μαργῶντ' ἐπέσχε κεῖς ὕπνον 1005
 καθῆκε· πένει δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα
 νῶτον πατάξας, ὃς πεσήμασι στέγῃς
 διχορραγῆς ἔκειτο κρηπιδῶν ἐπι.

ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα
 σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων
 ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὥς λήξας ὕπνου
 μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις.
 εὐδαι δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
 παῖδας φρονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
 οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.

ΧΟ.

ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολὶς ἔχει πάτρα
 τότε μὲν περισσάμωτος καὶ ἄπιστος
 Ἑλλάδι τῶν Δαναοῦ παίδων·

τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακά.
 τάλαν διωγενεῖ κόρη μονοτέκνου
 Πρόκνης φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον Μούσαι
 σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα τεκόμενος, ὦ δάιε,
 λυσσάδι συγκατειργάσω * μόλρα.

τίνα στεναγμὸν

ἢ γόον ἢ φθιτῶν

φθὰν ἢ τίν' Αἶδα χορὸν ἀχήσω;

φεῦ φεῦ·

ἴδεσθε, διάνδιχα κληῖθρα

κλίνεται ὑψιπύλων δόμων.

ἰὼ μοι·

ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸ πατρὸς

ἄθλια κείμενα δυστάνου,

εὐδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.

περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἀμμάτων

ἐρείσμαθ' Ἡράκλειον

ἀμφὶ δέμας τάδε λαῖνοις

ἀννημμένα [ἀμφὶ] κίοσιν οἴκων.

ὁ δ' ὥς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων

ὠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῃ ποδὶ

πικρὰν διώκων ἥλυσιν πάρεσθ' ὕδε.

- 1010
1009
ΑΜ. Καθμειοὶ γέροντες, οὐ σίγα σί-
γα τὸν ὕπνῳ παρειμένον ἐάσας ἑκ-
λαθέσθαι κακῶν;
- ΧΟ. κατὰ σὲ θακρύνεις στένω, πρέσβυ, καὶ 1045
τέκνα καὶ τὸ καλλίνικον κἄρα.
- 1011
ΑΜ. ἑκαστέρῳ πρόβατε, μὴ
κτυπεῖτε, μὴ βοᾷτε, μὴ
τὸν εὖ τ' ἰαύονθ'
ὑπνώδεά τ' εὐνᾶς ἐγείρετε. 1050
- ΧΟ. οἴμοι.
φόνος ὅσος ὃδ' ΑΜ. ᾶ ᾶ,
διὰ μ' ὀλεῖτε. ΧΟ. κεχυμένος ἐπαντέλλει.
- 1012
ΑΜ. οὐκ ἀτρεμαῖα θοῇνον αἰάξας, ὧ γέροντες;
μὴ δέσμ' ἀνεγειρόμενος χαλάσας [ἀπολεῖ πόλιν,] 1055
ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρρήξῃ.
- ΧΟ. ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.
- ΑΜ. σίγα, πνοὰς μάθω· φέρε πρὸς οὓς βάλω.
- ΧΟ. εὐδαί; ΑΜ. ναί, εὐδαί 1060
ὑπνον ὕπνον ὀλόμενον,
ὃς ἔκαν' ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκνα, τοξήρει
ψαλμῷ τοξεύσας.
- ΧΟ. στέναξέ νυν ΑΜ. στενάξω. 1065
- ΧΟ. τέκνων ὀλεθρον ΑΜ. ἰὼ μοι.
- ΧΟ. σέθεν τε παιδός. ΑΜ. αἰαῖ.
- 1013
ΧΟ. ὦ πρέσβυ ΑΜ. σίγα σίγα·
παλίντροπος ἐξεγειρόμενος στρέφεται· φέρ'
ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω. 1070
- ΧΟ. θάρσει· νῦξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῶ.
- ΑΜ. ὀρᾷθ' ὀρᾷτε.
τὸ φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ
φρεύω τάλας, ἀλλ' εἰ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μῆσεται 1075

- πρὸς Ἑρινύσι θ' αἶμα σύγγονον ἔξει.
 XO. τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σᾶ
 φόνον ὁμοσπόρων
 ἐμελλες ἐκπράξειν
 Ταφίῳ περικλυστον ἄστν πέρσας.
 AM. φυγᾶ φυγᾶ, γέροντες, ἀποπρὸ δωμάτων
 διώκετε φεύγετε μάργον
 ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον.
 τάχα φόνον ἐτέρων ἐπὶ φόνῳ βαλὼν
 ἄν' αὖ βακχεύσει Καδμείων πόλιν.
 XO. ὦ Ζεῦ, τί παιδ' ἤχθηρας ὦδ' ὑπερκότως
 τὸν σόν, κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;
 HP. ἔα·
 ἔμπρους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἅπερ με δεῖ,
 αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' Ἥλιου τάδε·
 ὥς δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι
 πέπτωκα δεινῷ καὶ πνοᾷς θερμᾷς πνέω
 μετάρσι, οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
 ἰδοῦ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος
 νεανίαν θῶρακα καὶ βραχίονα,
 πρὸς ἡμιθραύστῳ λαῖνῳ τυκίσματι
 ἦμαι νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων;
 περτωτά τ' ἐγγὴ τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
 ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίουσιν
 ἔσωξε πλευρὰς ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο.
 οὐ πον κατῆλθον αὐθις ἐντολαῖς πάλιν
 Εὐρουσθέως δίαυλον εἰς Αἶδον μολῶν;
 ἀλλ' οὔτι Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον
 Πλούτωνά τ' οὐδὲ σκῆπτρα Δῆμητρος κόρης.
 ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῦ ποτ' ὦν ἀμυχανῶ;
 ὦή, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
 δύσγνωιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;

σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.

4M. γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;
XO. κἄγωγε σὺν σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς. 1110

HP. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρας,
τοῦ φιλτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβῶς;

4M. ὦ τέκνον· εἰ γὰρ καὶ κακῶς πράσσω ἐμός.

HP. πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, οὐ δακρυρροεῖς;

4M. ἂ καὶ θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένει. 1115

HP. μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὐπω λέγεις.

4M. ὄρῃς γὰρ αὐτός, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.

HP. εἰπ' εἰ τι καινὸν ὑπογράφει τῷμ' βίῳ.

4M. εἰ μηκέθ' Ἄιδου βάρχχος εἴ, φράσαιμεν ἄν.

HP. παπαῖ, τόδ' ὥς ὑποπτον ἡνίξω πάλιν. 1120

4M. καὶ σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἥδη σκοπῶ.

HP. οὐ γὰρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.

4M. λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδὸς ἢ τί δρω;

HP. καὶ τόν γε δῆσαντ' εἰπ'· ἀναινόμεσθα γάρ.

4M. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125

HP. ἀρκεῖ σιωπὴ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι;

4M. ὦ Ζεῦ, παρ' Ἥρας ἄρ' ὄρῃς θρόνων τάδε;

HP. ἀλλ' ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθυμεν;

4M. τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλον κακά.

HP. ἀπωλούμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα; 1130

4M. ἰδοὺ θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.

HP. οἶμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρομαι τάλας;

4M. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.

HP. τί πόλεμον εἶπας; τοῦσδε τίς διώλεσεν;

4M. σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὅς αἵτιος. 1135

HP. τί φῆς; τί δράσας; ὦ κακ' ἀγγέλλων πάτερ.

4M. μανείς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.

HP. ἢ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;

4M. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.

- ΗΡ. αἰαῖ· στεναγμῶν γὰρ με περιβάλλει νέφος.
 ΑΜ. τούτων ἕκατι σᾶς καταστένω τύχας.
 ΗΡ. ἧ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἧ' βάκχευσ', ἐμόν;
 ΑΜ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· πάντα δυστυχῇ τὰ σά.
 ΗΡ. ποῦ δ' οἷστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
 ΑΜ. ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζου πυρὶ.
 ΗΡ. οἶμοι· τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς
 τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φρονέ;
 κούκ εἴμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα
 ἢ φάσγανον πρὸς ἥπαρ ἑξακοντίσας
 τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι;
 ἧ σάκρα τήνδε τὴν ἐμὴν προήσας πυρὶ,
 δύσκειαν ἢ μένει μ' ἀπώσομαι βίου;
 ἀλλ' ἐμποδῶν μοι [θανασίμων βουλευμάτων
 Θεσεὺς ὅδ' ἔρπει συγγενῆς φίλος τ' ἐμός·
 [ὀφθησόμεσθα,] καὶ τεκνοκτόνον μύσος
 εἰς ὅμμαθ' ἥξει φιλτάτῳ ξένων ἐμῶν.
 οἶμοι, τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
 εὖρω πετρωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολῶν;
 * * φράσον, τί κρατὶ περιβάλω [σκότος];
 αἰσχύνουμαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς
 καὶ τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν
 οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.
 ΘΗ. ἦκα σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
 μένουσιν ἐνοπλοὶ γῆς Ἀθηναίων κόροι,
 σῶ παιδί, πρέσβν, σύμμαχον φέρων δόρυ.
 κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἑρεχθιδῶν πόλιν
 ὡς σκηπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Ἀνός
 εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
 τίνων δ' ἀμοιβὰς ὦν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
 σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον,
 ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ συμμάχων.

- 1140 ἕα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον;
οὐ πον λέλειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
ὑστερος ἀφῆγμαι; τίς τὰδ' ἔκτεινεν τέκνα;
τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὄρω συνάορον; 1175
οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἴστανται πέλας,
1145 ἀλλ' ἄλλο τοί πον καινὸν εὗρίσκω κακόν.
ΑΜ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων [ἄναξ].
ΘΗ. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις;
ΑΜ. ἐπάθομεν πάθεια μέλεα πρὸς θεῶν. 1180
ΘΗ. οἱ παῖδες οὔδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;
ΑΜ. ἔτεκε μὲν νιν οὐμὸς ἱνὶς τάλας·
1150 τεκόμενος δ' ἔκτανε, φόνιον αἷμα τλάς.
ΘΗ. εὖφημα φώνει.
ΑΜ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει. 1185
ΘΗ. ὦ δεινὰ λέξας.
ΑΜ. οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.
ΘΗ. τί φῆς; τί δρώσας;
ΑΜ. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς
ἐκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας. 1190
ΘΗ. Ἦρας ὅδ' ἀγών· τίς δ' ὅδ' οὖν νεκροῖς, γέρον;
ΑΜ. ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος ὁ πολύπονος, ὃς ἐπὶ
δόρυ γιγαντοφόνον ἦλθεν σὺν θεοῖ-
σι Φλεγραῖον εἰς πεδίου ἀσπιστάς.
ΘΗ. φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὥδε δυσδαίμων ἔφην; 1195
ΑΜ. οὐκ ἂν εἰδείης ἕτερον
1165 πολυμοχθότερον πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.
ΘΗ. τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα;
ΑΜ. αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα
καὶ φιλίαν ὁμόφυλον 1200
αἷμά τε παιδοφόνον.
ΘΗ. ἀλλ' ὥς συναλγῶν γ' ἦλθον· ἐκκάλυπτε νιν.
ΑΜ. ὦ τέκνον,

πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον, ἀπόδικε, ῥέθρος ἀέλιω δεῖξον·
βάρος ἀντίπαλον δακρυόισιν ἀμιλλᾷται.
ἱκετεύομεν ἀμφὶ σὺν
γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χεῖρα προσπίπτων
πολιόν τε δάκρυον ἐκβαλὼν.

ὦ παῖ, κατὰ-
σχεθε λέοντος ἀγρίου θυμόν, ὥς
δρόμον ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγει,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.

ΘΗ. εἶεν· σὲ τὸν θάσσουντα δυστήνους ἔδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν.
οὐδεὶς σκότος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον;
ὥς μὴ μύσος με σῶν βάλλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς
καὶ γὰρ ποτ' εὐτύχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσιν ἐχθαίρω φίλων
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ.
ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κῆρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ' οὐδ' ἀναίνεται.

ΗΡ. Θῆσευ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;

ΘΗ. ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακὰ.

ΗΡ. τί δῆτά μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλῶ;

ΘΗ. τί δ'; οὐ μιάνεις θνητὸς ὦν τὰ τῶν θεῶν;

ΗΡ. φεῦγ', ὦ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μῖασμ' ἐμόν.

ΘΗ. οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.

ΗΡ. ἐπήνεσ'· εὖ δρᾶσας δέ σ' οὐκ ἀνάλνομαι.

- 1205 ΘΗ. ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τότ' οἴκτειρά σε νῦν.
 ΗΡ. οἴκτρος γάρ εἰμι τὰμ' ἀποκτείνεις τέκνα.
 ΘΗ. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς.
 ΗΡ. εὖρες δ' ἐτ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μεῖζουσιν;
 ΘΗ. ἄπτει κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίῃ. 1240
 ΗΡ. τοιγὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.
 1210 ΘΗ. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι daίμοσιν;
 ΗΡ. αὐθαδὲς ὁ θεός, πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.
 ΘΗ. ἴσχε στόμ', ὥς μὴ μέγα λέγων μεῖζον πάθῃς.
 ΗΡ. γέμω κακῶν δὴ, κοῦκέτ' ἔσθ' ὅπῃ τεθῇ. 1245
 ΘΗ. δρᾶσεις δὲ δὴ τί; ποῦ φέρει θυμούμενος;
 1215 ΗΡ. θανῶν, ὅθεν περ ἦλθον, εἰμι γῆς ὕπο.
 ΘΗ. εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
 ΗΡ. σὺν' ἐκτὸς ὧν δὲ συμφορᾶς με νοουθετεῖς.
 ΘΗ. ὁ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; 1250
 ΗΡ. οὐκ οὖν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρω μοχθητέον.
 1220 ΘΗ. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
 ΗΡ. οἶδ' οὐδὲν ὠφελούσ' μ', ἀλλ' Ἡρα κρατεῖ.
 ΘΗ. οὐκ ἂν ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθίᾳ θανεῖν.
 ΗΡ. ἄκουε δὴ νῦν, ὥς ἀμιλληθῶ λόγοις 1255
 πρὸς νοουθετήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
 1225 ἀβίωτον ἥμῃν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.
 πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὅστις κτανὼν
 μητρὸς γεραίον πατέρα προστροπάιος ὦν
 ἐργημε τὴν τεκούσαν Ἀλκμήνην ἐμέ. 1260
 1230 ὅταν δὲ κορητὶς μὴ καταβληθῇ γένους
 ὁρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκρόνους.
 Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐρείνατο
 Ἡρᾶ· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς, γέρον·
 πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαι σ' ἐγώ. 1265
 1235 ἐτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
 ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς

ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὥς ὀλοίμεθα.
 ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
 ἡβῶντα, μόχθους οὐς ἔτλην τί δεῖ λέγειν; 1270
 ποίους ποτ' ἢ λέοντας ἢ τρισωμάτους
 Γηρούνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ
 κενταυροπληθῇ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα;
 τήν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστὴ κύνα 1275
 ὕδραν φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων
 διῆλθον ἀγέλας κείς νεκροὺς ἀφικόμεν,
 "Αἰδου πυλωρὸν κύνα τρέκρανον εἰς φάος
 ὅπως πορεύσαιμ' ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.
 τὸ λούσθιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνου,
 παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. 1280
 ἦκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ'· οὔτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
 εἰς ποῖον ἱερὸν ἢ πανηγυριν φίλων
 εἴμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγρόρους ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν; 1285
 φέρ' ἄλλ' ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν·
 κἄπειθ' ὑποβλεπώμεθ' ὥς ἐγνωσμένοι,
 γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχοῦμενοι·
 οὐχ οὗτος ὁ Διὸς, ὃς τέκν' ἐκτεινέν ποτε 1290
 δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;
 κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ
 αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς
 ἔστ', οὐδὲν ἄλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὢν,
 εἰς τοῦτο δ' ἤξειν συμφορᾶς οἴμαι ποτε·
 φωνὴν γὰρ ἥσει χθὼν ἀπεννέπουσά με 1295
 μὴ θιγγάνειν γῆς καὶ θάλασσα μὴ περᾶν
 πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἀρματήλατον
 Ἴξλου' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
 καὶ ταῦτ' ἄριστα μηδὲν Ἑλλήνων μ' ὀρᾶν,

ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἡμεν ὄλβιοι. 1300

τί θητά με ξῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν
βίον γ' ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορευέτω δὴ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ
κρούουσ' Ὀλύμπου δῖον ἀρβύλη πέδον·
ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἦν ἐβούλετο, 1305

ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον ἀντοῖσιν βάθροισ
ἄνω καὶ ὠτρύνεσθαι. τοιαύτη θιεῶ
τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἢ γυναικὸς οὔνεκα
λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ τοὺς εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310

ΘΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγῶν ὅδε
ἢ τῆς Λιδὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνει.
παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς.
οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
οὐ θεῶν, αἰοιδῶν εἰπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι. 1315
οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
συνῆψαν; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
πατέρας ἐκηλίδωσαν; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
Ὀλύμπου ἠνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες.

καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγώς 1320
φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τοῦ νόμου χάριν,
ἔπον δ' αἶμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίστας μιάσματος,
δόμους τε δώσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325

ἃ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σώσας κόρους
δὶς ἐπτά, ταῦρον Κνωσίον κατακτανῶν,
σοὶ ταῦτα δώσω. πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη δέδασται· ταῦτ' ἐπωνομασμένα
σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται 1330
ξῶντος· θανόντα δ', εὐτ' ἂν εἰς Αἰδοῦ μόλῃς,

θυσίαισι λαίνοισι τ' ἐξογκώμασιν
 τίμιον ἀνάξει πᾶς Ἀθηναίων πόλις.
 καλὸς γὰρ ἄστοις στέφανος Ἑλλήνων ὑπο
 ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας εὐκλείας τυχεῖν.
 καὶ γὰρ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων.
 [θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·
 ἄλλος γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.]
 ἩΡ. οἴμοι· πάρεργά [τοι] τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν.
 ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρ' ἂ μὴ θέμις
 στέργειν νομίζω, δεσμὰ τ' ἐξάπτειν χεροῖν
 οὔτ' ἡξίωσα πάποτ' οὔτε πείσομαι,
 οὐδ' ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.
 δεῖται γὰρ ὁ θεός, εἶπερ ἔστ' ὀρθῶς θεός,
 οὐδενός· αἰοιδῶν οἷδε δύστηνοι λόγοι.
 ἐσκεψάμην δὲ καί περ ἐν κακοῖσιν ὦν,
 μὴ δειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπὼν φάος.
 ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
 οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος
 ἐγκαρτερήσων θάνατον· εἴμι δ' εἰς πόλιν
 τὴν σὴν χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω.
 ἅτταρ πόνων δὴ μυρίων ἐγενεάμην·
 ὦν οὔτ' ἀπείπον οὐδὲν οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔσταξα πηγᾶς, οὐδ' ἂν ῥόμην ποτὲ
 εἰς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλὼν
 νῦν δ' ὥς ἔοικε τῇ τύχῃ δουλευτέον.
 εἶεν· γεραίε, τὰς ἐμὰς φρυγὰς ὀρᾶς,
 ὀρᾶς δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν.
 δὸς τοῦσδε τύμβω καὶ περιστείλον νεκροὺς
 δακρυόισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔῃ νόμος·
 πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ δούς τ' ἐς ἀγκάλα

κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
 διώλεσ' ἄκων. γῇ δ' ἐπὴν κρύψῃς νεκρούς,
 οἴκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως 1365
 [ψυχὴν βιάσθου τὰμὰ συμφέρειν κακὰ].
 ὦ τέκν', ὁ φύσας χά' τεκῶν ὑμᾶς πατήρ
 ἀπώλεσ', οὐδ' ὠνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
 ἄγῶ παρεσκεύαζον ἐκμοχθῶν βίᾳ
 εὐκλειαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπόλαυσιν καλήν. 1370
 σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα
 ὥσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρο' ἔσωξες ἀσφαλῶς,
 μακρὰς διαντλοῦς' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
 οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ·
 ὥς ἀθλίως πέπραγα κάποξεύγνυμαι 1375
 τέκνων γυναικὸς τ'. ὦ λυγρὰ φιλημάτων
 τέρψεις, λυγρὰ δὲ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι.
 ἀμυχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τὰδ' ἢ μεθῶ,
 ἅ πλευρὰ τὰμὰ προσπίτνουτ' ἐρεῖ τὰδε·
 ἡμῖν τέκν', εἴλες καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις 1380
 παιδοκτόνους σοὺς. εἴτ' ἐγὼ τὰδ' ὠλέναις
 οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεῖς ὅπλων,
 ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
 ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχυρῶς θάνω;
 οὐ λειπτέον τὰδ', ἀθλίως δὲ σωστέον. 1385
 ἐν μοί τι, Θησεῦ, σύγκαμ' ἀθλίῳ· κυνὸς
 κόμιστρο' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολῶν,
 λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμεenos.
 ὦ γαῖα Κάδμου πᾶς τε Θηβαῖος λεώς,
 κείρασθε συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον 1390
 παίδων, ἅπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε
 νεκρούς τε καὶ ἐμὲ· πάντες ἐξολώλαμεν
 ἥρας μὲν πληγέντες ἄθλιοι τύχη.
 ΘΗ. ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἄλις.

- ΗΡ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου. 13
 ΘΗ. καὶ τοὺς σθένοντάς γάρ καθαιροῦσιν τύχαι.
 ΗΡ. φεῦ·
 αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
 ΘΗ. παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ ὑπηρέτῃ φίλῳ.
 ΗΡ. ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
 ΘΗ. ἔκμασσε, φεῖδον μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι. 14
 ΗΡ. παίδων στερηθεὶς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
 ΘΗ. δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ.
 ΗΡ. ζευγὸς γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχής.
 ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
 ΑΜ. ἢ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς εὐτεκνος. 14
 ΗΡ. Θῆσεν, πάλιν με στρέψον, ὥς ἴδω τέκνα.
 ΘΗ. ὥς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔδει.
 ΗΡ. ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
 ΑΜ. ἰδοὺ τὰδ', ὦ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.
 ΘΗ. οὕτως πόνων σὼν οὐκέτι μνήμην ἔχεις; 14
 ΗΡ. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἐτλην κακά.
 ΘΗ. εἰ σ' ὄψεται τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.
 ΗΡ. ζῷ σοὶ ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθιν οὐ δοκῶ.
 ΘΗ. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς ποῦ κείνος ᾶν;
 ΗΡ. σὺ ποῖος ἦσθι νέρθιν ἐν κοινοῖσιν ᾶν;
 ΘΗ. ὥς εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἦσσαν ἀνὴρ.
 ΗΡ. πῶς οὖν ἂν εἴποις ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
 ΘΗ. πρόβαινε. ΗΡ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ. ΑΜ. καὶ σὺ μοι
 τέκνον.
 ΗΡ. θάρσθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας. ΑΜ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;
 ΗΡ. ἐγώ. ΑΜ. πότ' ἐλθῶν; ΗΡ. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνον.
 ΑΜ. πῶς; ΗΡ. εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστά γῃ·
 ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύνας ὁμον,
 Θῆσεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἐφορκίδες.
 ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μᾶλλον φίλων 14
 ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
 ΧΘ. στείχομεν οἴκτροι καὶ πολὺκλαυτοι,
 τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΙΘΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ΚΗΡΤΞ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΑΔΝΗ.

ΙΦΙΣ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσίνι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων
γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων
ἀριστέων. τὸ δὲ δράμα ἐγκώμιον Ἀθηναίων.

ΕΥΡΥΠΙΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΑΕΣ.

41. *Δήμητερ εὐτιοῦχ' Ἐλευσίνος χθονὸς
 τῆσδ' οἷ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεῆς,
 εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
 πόλιν τ' Ἀθηναίων τήν τε Πιτθέως χθόνα,
 ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν* 5
*Ἀλθραν πατὴρ δίδωσι τῷ Πανδίωνος
 Αἰγεί δάμαρτα Λοξίου μαντεύμασιν.
 εἰς τάσδε γὰρ βλέψας' ἐπευξάμην τάδε
 γραῦς, αἱ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς
 ἱκτῆρι θαλλῶ προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ* 10
*πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
 Κάδμου θανόντων ἐπὶ γυνναίων τέκνων
 ἄπαιδές εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
 Ἄδραστος ἤγαγ', Οἰδίου παγκληρίας
 μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων* 15
*γαμβρῷ. νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
 θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρες χθονί·
 εἰργουσι δ' οἱ κρατοῦντες οὐδ' ἀναίρεσιν
 δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
 κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς* 20
*Ἄδραστος ὅμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε
 κεῖται, τό τ' ἔγχος τήν τε δυστυχεστάτην*

στένων στρατεῖαν ἣν ἐπεμφεν ἐκ δόμων·
 ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς
 νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς
 ῥώμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
 μόνου τόδ' ἔργον προστιθεῖς ἐμῷ τέκνῳ
 πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
 ἀρότου προθύουσ' ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν
 πρὸς τόνδε σηκόν, ἔνθα πρῶτα φαίνεται
 φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχys.
 δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
 μένω πρὸς ἀγναῖς ἐσμάραις δυοῖν θεαῖν
 Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτείρουσα μὲν
 πολὺς ἀπαιδὰς τάσδε μητέρας τέκνων,
 σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματα. οἴχεται δέ μοι
 κῆρυξ πρὸς ἄστρ' ἀεὶ δεῦρο Θησέα καλῶν,
 ὥς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς
 ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ θεοὺς
 ὅσιόν τι δράσας· πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
 γυναιξὶ πράσσειν εἰκός, αἵτινες σοφαί.

ΧΟ. ἱκετεύω σε γεραιὰ
 γεραιῶν ἐκ στομάτων,
 πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σόν·
 ἄνα μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
 νεκρῶν, οἳ καταλείπουσι μέλη
 θανάτῳ λυσιμελεῖ θηρσὶν ὀρείοισι βοράν·
 ἐσιδοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὄσων
 δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάροισι,
 ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
 καταδρύμματα χειρῶν· τί γάρ; ἅ
 φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
 προθέμαν, οὔτε τάφων χώματα γαίης ἐσοῦν

ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον στρ.
 φίλα ποιησαμένα 55
 λέκτρα πόσει σῶ· μέτα νυν
 δὸς ἔμοι σᾶς διανοίας,
 μετάδος δ', ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα
 τῶν φθιμένων οὓς ἔτεκον·
 παρὰπεισον δὲ σὸν ὦ, λισσόμεθ', ἔλθειν 60
 τέκνον Ἰσμηνὸν ἔμαν τ' εἰς χεῖρα θεῖναι
 νεκύων θαλερὸν σῶμα ταλαίνας ἀτάφων.
 ὀσίως οὐχ, ὑπ' ἀνάγκας δὲ προπίπτου- ἀντ.
 σα προσαιτοῦσ' ἔμολον
 δεξιπύρους θεῶν θυμέλας·
 ἔχομεν δ' ἐνδिका· καὶ σοί 65
 τι πάρεστι σθένος ὥστ' εὐτεκνία
 δυστυχίαν τὰν παρ' ἔμοι
 καθελεῖν· οἴκτρ' αὖ δὲ πάσχουσ' ἰκετεύω
 τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερσὶ θεῖναι
 νέκυν ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ. 70
 ἄγων ὅδ' ἄλλος ἔρχεται, γόος γόων στρ.
 διάδοχος· ἀκοῦσιν προπόλων χεῖρες.
 ἴτ' ὦ ξυνωδοὶ κακοῖς,
 ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες,
 χορὸν τὸν Ἀϊδας σέβει, 75
 διὰ παρῆδος ὄνυχ' αὖ λευκὸν
 αἵματοῦτε χρῶτά τε φρόνον·
 τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὀρώσι κόσμος.
 ἄπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων ἀντ.
 πολύπονος, ὥς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας 80
 ὑγρὰ βέουσα σταγῶν,
 ἄπαυστος αἰεὶ γόων·

54 — 62 = 63 — 70

71 — 78 = 79 — 86

τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
ἐπιπονόν τι κατὰ γυναῖκας
εἰς γόους πέφυκε πάθος. ἔξ·
θανοῦσα τῶνδ' ἄλγέων λαθοίμαν.

ΘΗ. τίνων γόων ἤκουσα καὶ στέρωνν κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἅπο
ἡχοῦς λούσης; ὥς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
μή μοί τι μήτηρ, ἣν μεταστέλχω ποδὶ
χρονία ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον.
ἔα·

τί χρῆμα; καινὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων,
μητέρα γεραίαν βωμίαν ἐφημένην
ξένους θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οὐχ ἓνα ὄνυμον
κακῶν ἐχούσας· ἐκ τε γὰρ γαστρομίῳ
ὄσσω ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν δάκρυ,
κουραὶ δὲ καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.
τί ταῦτα, μήτηρ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί,
ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.

ΑΙ. ὦ παῖ, γυναῖκες αἶδε μητέρες τέκνων
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἐπὶ τὰ στρατηγῶν· ἐκείνοις δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὥς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.

ΘΗ. τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὁδε;

ΑΙ. Ἀδραστός, ὥς λέγουσιν, Ἀργείων ἀναξ.

ΘΗ. οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες ἢ τούτου τέκνα;

ΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.

ΘΗ. τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἤλθον ἐκείσι χερί;

ΑΙ. οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος σύντεῦθεν, τέκνον.

ΘΗ. σὲ τὸν κατήρη χλαυδίῳις ἀνιστορῶ.

λέγ' ἐκκαλύψας κρατὰ καὶ παρεῖς γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἶον.

ΑΔ. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ,

Θησεῦ, σὸς ἰκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν.

ΘΗ. τί χρῆμα θηρῶν καὶ τίνος χρεῖαν ἔχων; 115

ΑΔ. οἷσθ' ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν.

ΘΗ. οὐ γὰρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.

ΑΔ. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.

ΘΗ. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.

ΑΔ. τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν. 120

ΘΗ. κήρυξιν Ἑρμοῦ πύσυνος, ὡς θάψῃς νεκρούς;

ΑΔ. κάπειτά γ' οἱ κρατοῦντες οὐκ ἐῷσι με.

ΘΗ. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῆζοντος σέθεν;

ΑΔ. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.

ΘΗ. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν; 125

ΑΔ. κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.

ΘΗ. τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ 'στιν; ἢ κόμποι μάτην;

ΑΔ. σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σὲ δ' ἤκομεν.

ΘΗ. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ πόλει;

ΑΔ. πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναῖδαι θάψαι νεκρούς. 130

ΘΗ. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἐπὶ πρὸς Θήβας λόχους;

ΑΔ. δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.

ΘΗ. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;

ΑΔ. οὐκ ἐγγενῇ συνῆψα κηδεῖαν δόμοις.

ΘΗ. ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; 135

ΑΔ. Τυδεῖ γε Πολυνείκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.

ΘΗ. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολῶν;

ΑΔ. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.

ΘΗ. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένοις κραίνων γάμον;

ΑΔ. κάπρω με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ. 140

ΘΗ. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;

ΑΔ. ἐλθόντε φυγάδες νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας,

ΘΗ. τίς καὶ τίς; εἶπέ· δύο γὰρ ἐξανδρῆς ἄμα.

ΑΔ. Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνείκης θ' ἄμα.

ΘΗ. ἢ τοῖσδ' ἔδωκας θηρσὶν ὥς κόρας σέθεν; 145

- ΑΔ.* μάχην γε δισσοῖν κυωδάλοιν ἀπεικάσας.
ΘΗ. ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὄρους;
ΑΔ. Τυδεὺς μὲν αἶμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
ΘΗ. ὁ δ' Οἰδίπου παῖς τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
ΑΔ. ἀραῖς πατρώαις, μὴ κασίγνητον κτάνοι. 150
ΘΗ. σοφὴν γ' ἔλεξας τήνδ' ἐκούσιον φυγὴν.
ΑΔ. ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
ΘΗ. ἦ ποὺ σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
ΑΔ. ταῦτ' ἐκδικάων ἦλθον· εἴτ' ἀπαλόμην.
ΘΗ. μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα; 155
ΑΔ. οἴμοι· διώκεις μ' ἢ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην.
ΘΗ. οὐκ ἦλθες, ὥς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.
ΑΔ. τὸ δὲ πλεόν, ἦλθον Ἀμφιάρεώ γε πρὸς βίαν.
ΘΗ. οὕτω τὸ θεῖον ἡραδίως ἀπεστράφης;
ΑΔ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσε με. 160
ΘΗ. εὐψυχίαν ἐσπευσας ἀντ' εὐβουλίας,
 ὃ δῆτα πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
ΑΔ. ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κῆρα,
 ἀναξ' Ἀθηναίων, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω
 πίτνων πρὸς οὐδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερσί, 165
 πολὺς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος·
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμέ.
 σῶσον νεκροὺς μοι τὰμὰ τ' οἰκτεῖρας κακὰ
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 αἷς γῆρας ἤκει πολιδὸν εἰς ἀπαιδίαν, 170
 ἔλθειν δ' ἔτλησαν ἔξοροι ξένον πόδα
 θεῖναι μόλις γεραῖά κινουῦσαι μέλη,
 πρὸς βεβύματ' οὐ Δῆμητρος εἰς μυστήρια,
 ἀλλ' ὥς νεκροὺς θάψωσιν, ὥς αὐτὰς ἐχορὴν
 κείνων ταφείσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν. 175
 [σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,
 κέννητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν

ξηλοῦνθ', ἴν' αὐτὸν χορημάτων ἔρως ἔχη,
 τὰ τ' οἴκτρ' αὖ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέναι·
 τὸν θ' ὑμνοποιὸν αὐτὸς ἂν τίκῃ μέλη 180
 χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάσῃ τόδε,
 οὔτοι δύναιτ' ἂν οἰκοθύν γ' ἀτῶμενος
 τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.]
 τάχ' οὖν ἂν εἴποις, Πελοπίαν παρεῖς χθόνα
 πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; 185
 ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.
 Σπάρτη μὲν ὦμῃ καὶ πεποικιλταὶ τρόπους,
 τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κάσθενῃ· πόλις δὲ σὴ
 μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον.
 [τὰ τ' οἴκτρ' αὖ γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν 190
 ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὐ χρεῖα πόλεις
 πολλὰ διώλонт' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.]
 καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἐσσι λόγον λέγω,
 Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.
 ὧν. ἄλλοισι δὴ πόνησ' ἀμιλληθεῖς λόγῳ 195
 τοῖσδ', ἔλεξε γὰρ τις ὡς τὰ χεῖρονα
 πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων·
 ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω
 [πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
 εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμην ἐν φάει]. 200
 αἰνῶ δ' ὅς ἡμῖν βλῶτον ἐκ πεφυρμένου
 καὶ θηριώδους θεῶν διεσταδμήσατο,
 πρῶτον μὲν ἐνθεῖς σύνεσιν, εἴτα δ' ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγων δούς, ὡς γεγωνίσκειν ὅπα,
 τροφήν τε καρποῦ τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ 205
 σταρόνας ὑδροηλᾶς, ὡς τὰ γ' ἐκ γαίας τρέφῃ
 ἄρδῃ τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χεῖματος
 προβλήματ', αἰθρον ἐξαμύνασθαι θεοῦ,
 πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς

ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ.
 ἃ δ' ἔστ' ἄσκημα κοῦ σαφῆ, γιννώσκουμεν
 εἰς πῦρ βλέποντες, καὶ κατὰ σπλάγχνων πτυχὰς
 μάντεις προσσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.
 ἄρ' οὐ τρυφῶμεν θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
 δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἀρκεῖ τάδε;
 ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μείζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
 ἧς καὶ σὺ φαίνει δεκάδος οὐ σοφὸς γεγώς,
 ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοῖβον ζυγείσ
 ξένουσιν ὥδ' ἔδωκας ὡς ζώντων θεῶν,
 λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίζας τὸ σὸν
 ἥλκωσας οἴκους· χρῆν γὰρ οὔτε σώματα
 ἄδικα δικαίοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
 εὐδαιμονοῦντας δ' εἰς δόμους κτᾶσθαι φίλους.
 κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος
 τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν διώλεσε
 τὸν οὐ νοσοῦντα κοῦδὲν ἡδικοκτότα.
 εἰς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργείους ἄγων,
 μάντεων λεγόντων θέσφατ', εἴτ' ἀτιμάσας
 βίᾳ παρελθὼν θεοὺς ἀπώλεσας πόλιν,
 νεοὶς παραχθείς, οἵτινες τιμώμενοι
 χαίρουσι πολέμους τ' ἀνξάνουσ' ἄνευ δίκης,
 φθείροντες ἀστούς, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῇ,
 ὁ δ' ὡς ὑβρίζῃ δύναμιν εἰς χεῖρας λαβών,
 ἄλλος δὲ κέρδους οὐνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν
 τὸ πλῆθος εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε.
 τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι
 ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρῶσ' αἰεὶ·
 οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου,
 δεινοὶ νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος

εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιαῖσιν κακά,
 γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι·
 τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ' ν' μέσῳ σώζει πόλεις,
 κόσμον φυλάσσουσ' ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλεις. 245

κἄπειτ' ἐγὼ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;
 τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
 χαίρων ἴθι· εἰ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς,
 αὐτὸς πιέξειν τὴν τύχην, ἡμᾶς δ' ἔαν.

ΧΟ. ἤμαρτεν· ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε 250
 ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεῶν.

ΑΔ. οὗτοι δικαστὴν σ' ἐλλόμην ἐμῶν κακῶν
 οὐδ' εἰ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
 τούτων κολαστὴν κάπιτιμητὴν, ἀναξ, 255

ἀλλ' ὥς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,
 στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἀλλ' ὦ γεραιαί, στείχετε γλανκὴν χλόην
 αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστεφῇ,

θεοὺς τε καὶ γῆν τὴν τε πυρφόρον θεῶν 260
 Διμήτρε θεέμεναι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς,
 ὥς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.

ΧΟ. * * * * *
 * * * * *

ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
 ταῦτόν πατροῦν αἶμα σοὶ κεκτήμεθα.

τί δρᾶς; προδῶσεις ταῦτα κἄκβαλεῖς χθονὸς 265
 γραῦς οὐ τυχοῦσας οὐδὲν ὦν αὐτὰς ἐχοῖν;

μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θῆρ' μὲν πέτρων,
 δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν
 ἔπτηξε χεῖμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν. 270

ἀλλ' ὥς λατρὸν τῶνδ', ἀναξ, ἀφίγμεθα. 252

βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
βᾶθι καὶ ἀντίασον γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα,
τέκνων τεθνῶτων κομίσαι δέμας, ὃ μελέα' γῶ,
οὓς ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν ἀπώλεσα κούρους.
[ὦ μοι· λάβετε φέρετε πέμπετε κρίνετε 275
ταλαίνας χέρας γεραιάς.]

πρὸς σε γενειάδος, ὦ φίλος, ὦ δοκιμώτατος Ἑλ-
λάδι,
ἄντομαι ἀμφιπλίννουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χέρα δε-
λαία·

οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν τιν' ἀλάταν 280
οἴκτρον ἠέλεμον οἴκτρον λείσαν,
μῆδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάσ-
ματα θηρῶν

παῖδας ἐν ἡλικίᾳ [τᾷ σᾷ] κατίδης, ἱκετεύω.
βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπὶ δάκρυον, ἃ περὶ σοῖσι
γούνασιν ὥδε πλίνω, τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι.
ΘΗ. μῆτερ, τί κλαίεις λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη 285
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυστήνους γόους
κλύουσα τῶνδε; καὶ μὲ γὰρ διήλθε τι.
ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα, μὴ δακρυρροεῖ
σεμναῖσι Διουῖς ἐσχάραις παρημένῃ. 290

ΑΙ. αἰᾶ. ΘΗ. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.

ΑΙ. ὦ τλήμονες γυναιῖκες. ΘΗ. οὐ σὺ τῶνδ' ἔφυς.

ΑΙ. εἶπω τι, τέκνον, σοὶ τε καὶ πόλει καλόν;

ΘΗ. ὥς πολλά γ' ἐστὶ ἀπὸ θηλειῶν σοφά.

ΑΙ. ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος ὃν κενύθω φέρει. 295

ΘΗ. αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρήστ' ἐπικρύπτειν φίλους.

ΑΙ. οὔτοι σιωπῶς· εἴτα μέμφομαι ποτε
τὴν νῦν σιωπὴν ὥς ἐσιγήθη κακῶς,
οὐδ' ὥς ἀχρεῖον τὰς γυναιῖκας εὖ λέγειν
δείσας· ἀφῆσω τῷ φόβῳ τοῦμὸν καλόν. 300

ἐγὼ δὲ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
 σκοπεῖν κελεύω μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας·
 σφάλλει γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τ' ἄλλ' ἐν φρονούν.
 πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ ἀδικουμένοις ἐχρῆν
 τολμηρὸν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως· 305
 νυνὶ δὲ σοὶ τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει
 καὶ μοι παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
 ἄνδρας βιαίους καὶ κατείργοντας νεκροῦς
 τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν,
 εἰς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆσαι χερσὶ, 310
 νόμιμά τε πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος
 παῦσαι· τὸ γὰρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
 τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῶξῃ καλῶς.
 ἔρεε δὲ δὴ τις ὡς ἀναυδρία χερῶν,
 πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν, 315
 δείσας ἀπέστης, καὶ σὺ δὲ μὲν ἀγρίου
 ἀγῶνος ἦψα φανῶλον ἀθλήσας πόνον,
 οὐ δ' εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν
 χρῆν ἐκπονῆσαι, δειλὸς ὢν ἐφευρέθης.
 μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὦν, ὦ τέκνον, δράσῃς τάδε. 320
 ὄρεας, ἄβουλος ὥς κεκερτομημένη
 τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὥς ἀναβλέπει
 σὴ πατρίς; ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὐξεται·
 αἱ δ' ἡσύχοι σκοτεινὰ πράσσουσαι πόλεις
 σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι. 325
 οὐκ εἰ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
 προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεχηρμέναις;
 ὥς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον,
 Κάδμου θ' ὀρῶσα λαὸν εὖ πεπραγόντα,
 ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν 330
 πέποιθ'. ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.
 ΧΟ. ὦ φιλότατη μοι, τῷδ' ἐτ' εἰρηκας καλῶς

- καί μοι διπλοῦν δὲ χάσμα γίγνεται τόδε.
 ΘΗ. ἐμοὶ λόγοι μέν, μήτερ, οἱ λελεγμένοι
 ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ἀπεφηνάμην 335
 γνώμην ὑφ' οἷων ἐσφάλη βουλευμάτων.
 ὀρθῶ δὲ καὶ γὰρ ταῦθ' ἄπερ με νουθετεῖς,
 ὥς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις
 φεῦγειν τὰ δεινά. πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ, 340
 ἔθος τόδ' εἰς Ἑλλήνας ἐξεδειξάμην,
 αἰεὶ κολαστῆς τῶν κακῶν καθεστάναι.
 οὐκ οὖν ἀπανδᾶν δυνατόν ἐστὶ μοι πόνοισ.
 τί γὰρ μ' ἐροῦσιν οἳ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
 ὅθ' ἡ τεκοῦσα χυπέρορρωδοῦς' ἐμοῦ 345
 πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον;
 δράσων τάδ' εἰμι καὶ νεκρὸν ἐκλύσομαι
 λόγοισι πείθων· εἰ δὲ μή, βίᾳ δορὸς
 ἤδη τόδ' ἔσται κοῦχλ' σὺν φθόνῳ θεῶν.
 δόξαι δὲ χρήζω καὶ πόλει πάσῃ τόδε.
 δόξει δ' ἐμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου 350
 προσδοῦς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον.
 καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν
 ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν.
 λαβὼν δ' Ἀδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
 εἰς πληθὸς αὐτῶν εἰμι· καὶ πείσας τάδε, 355
 λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
 ἤξω· παρ' ὅπλοις θ' ἡμενος πέμψω λόρους
 Κρέοντι νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.
 ἀλλ' ὦ γεραῖαί, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη
 μητρὸς, πρὸς οἴκους ὥς νιν Αἰγέως ἄγω, 360
 φίλῃν προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων,
 κάλλιστον ἔρανον· δοῦς γὰρ ἀντιλάζυται
 παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ' ἂν τοκεῦσι δῶ.

- ΧΟ. ἱππόβοτον Ἄργος, ὃ πάτριον ἐμὸν πέδον, στρ. 365
 ἐκλύετε τὰδ' ἐκλύετ' ἄνακτος
 ὅσια περὶ θεοὺς καὶ μεγάλη Πελασγία
 καὶ κατ' Ἄργος.
 εἰ γὰρ ἐπὶ τέρεμα καὶ τὸ πλεον ἐμῶν κακῶν ἀντ.
 ἰκόμενος ἐτι ματέρος ἄγαλμα 370
 φόνιον ἐξέλοι, γὰρ δὲ φίλιον Ἰνάχου
 θεῖτ' ὀνήσας.
 καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν εὐσεβῆς πόνοσ στρ.
 χάριν τ' ἔχει τὰν ἐσαεί.
 τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἄρα φιλιά μοι 375
 τεμεῖ, καὶ τέκνοις ταφὰς ληψόμεσθα;
 ἄμυνε ματρί, πόλις, ἄμυνε, Παλλάδος, ἀντ.
 νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν.
 σύ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἦσσον ἀδικίᾳ
 νέμεις δυστυχῇ τ' αἰὲ πάντα ῥύει. 380
 ΘΗ. τέχνην μὲν αἰὲ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
 πόλει τε κάμοι, διαφέρων κηρύγματα·
 ἔλθων δ' ὑπέρ τ' Ἀσωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ
 σεμνῷ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε·
 Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς, 385
 συγγεῖτον' οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
 φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθιδῶν λεῶν.
 κἄν μὲν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσσουτος
 στεῖχ'· ἦν δ' ἀπιστῶς, οὔδε δεύτεροι λόγοι,
 κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον. 390
 στρατὸς δὲ θάσσει κᾶξετάζεται παρῶν
 Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπῆς ὅδε.
 καὶ μὴν ἐκοῦσά γ' ἀσμένη τ' ἐδέξατο
 πόλις πόνον τόνδ', ὥς θέλοντά μ' ἦσθετο.

365 — 368 = 369 — 372

373 — 376 = 377 — 380

ἔα· λόγων τίς ἐμποδῶν ὅδ' ἔρχεται;
Καδμεὺς, ὡς εἰκὲν οὐ σάφ' εἰδότες,
κῆρυξ· ἐπίσχες, ἣν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου
μολῶν ὕπαντα τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν.

ΚΗ. τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χοῖ
λόγους Κρέοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονός,
Ἐτεοκλέους θανόντος ἄμφ' ἐπταστόμους
πύλας ἁδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκους ὕπο;

ΘΗ. πρῶτον μὲν ἤρξα τοῦ λόγου ψευδῶς, ξέने,
ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἔρχεται
ένος πρὸς ἀνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ πόλιν,
δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδοὺς
τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χά πένης ἔχων ἴσον.

ΚΗ. ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ὥσπερ ἐν πεσσοῖς δίδως
κρείσσον· πόλιν γὰρ ἣς ἐγὼ πάρεμ' ἄπο
ένος πρὸς ἀνδρός, οὐκ ὅχλῳ κρατύνεται·
οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκχαυνῶν λόγοις
πρὸς κέρδος ἰδίου ἄλλος ἄλλοσε στρέφει·
ὁ δ' αὐτίχ' ἠδὺς καὶ διδοὺς πολλὴν χάριν,
εἰσαυθὺς ἐβλαψ', εἴτα διαβολαῖς νέαις
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέδν δίκης.
ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους
ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν;
ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους
κρείσσῳ δίδωσι. γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης
εἰ καὶ γένοιτο μὴ ἀμαθής, ἔργων ὕπο
οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν.
ἣ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
ὅταν πονηρὸς ἀξιώμ' ἀνὴρ ἔχη
γλώσση κατασχὼν δῆμον, οὐδὲν ὦν τὸ πρῶν.

ΘΗ. κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.

ἐπεὶ δ' ἄγωνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
 ἄκου· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
 ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι 430
 κοινοί, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος
 αὐτὸς παρ' αὐτῷ, καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον.
 γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὃ τ' ἀσθενής
 ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει, 434
 νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
 τοῦλεύθερον δ' ἐκείνο· τίς θέλει πόλει
 χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων;
 καὶ ταῦθ' ὁ χρήζων λαμπρός ἐσθ', ὁ μὴ θέλων 440
 σιγᾷ. τί τούτων ἔστ' ἰσαίτερον πόλει;
 καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονός,
 ὑποῦσιν ἄστοις ἥδεται νεανίαις·
 ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἠγείται τόδε
 καὶ τοὺς ἀρίστους οὕς ἂν ἠγῆται φρονεῖν 445
 κτείνει, δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι.
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλιν,
 ὅταν τις ὡς λειμῶνος ἡρινουῦ στάχυν
 τόλμας ἀφαιρῇ κάπολωτίζῃ νέους;
 κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις, 450
 ὡς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον;
 ἢ παρθευεῦεν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς
 τεργνῆς τυράννοις ἡδονάς, ὅταν θέλῃ,
 δάκρυα δ' ἐτοιμάξουσιν; μὴ ξφῶν ἔτι,
 εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται. 455
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰδ' ἐξηκόντισα.
 ἦκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;
 κλαίων γ' ἂν ἦλθες, εἴ σε μὴ "πεμψεν πόλις,

ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις 435
 τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλῶν κινῶς.

περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
λέξανθ' ὅς' ἂν τάξῃ τις ὡς τάχος πάλιν
χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
ἡσσοῦν λάλῳ σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὥς ὅταν δαίμων διδῶ
καλῶς, ὑβρίζουσ' ὥς αἰὲ πρᾶξοντες εὔ.

ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἡγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τάντια.
ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ πῶς τε Καδμείος λεῶς
Ἀδραστος εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι.

εἰ δ' ἔστιν ἐν γῇ, πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας,
λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων ἱκτῆρια
τῆσδ' ἐξελεύνειν μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκροῦς
βία, προσῆκόν γ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.

κἂν μὲν πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μή, πολὺς κλύδων
ἡμῖν τε καὶ σοὶ συμμάχοις τ' ἔσται δορός.

σκέψαι δὲ καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
λόγοισιν, ὥς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
ἐλπίς βροτοῖς κάκιστον, ἢ πολλὰς πόλεις
συνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.

ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον λεῶ,
οὐδεὶς ἔθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει.
εἰ δ' ἦν παρ' ὅμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανὴς ἀπώλλυτο.

καίτοι δυοῖν γε πάντες ἄνθρωποι λόγῳ
τὸν κρείσσον· ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
ὅσῳ τε πολέμου κρείσσον εἰρήνῃ βροτοῖς·
ἢ πρῶτα μὲν Μούσαισι προσφιλεστάτῃ,
γόοισι δ' ἐχθρά, τέρπεται δ' εὐπαιδία,

χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἀναιρούμεσθαι καὶ τὸν ἥσσανα
δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλιν πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθρούς καὶ θανόντας ὠφελείς,
θάπτων κομίζων θ' ὕβρις οὓς ἀπόλεσεν. 495
οὐ τὰρ ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον
δέμας καπνοῦται, κλιμάκων ὀρθοστάτας
ὅς προσβαλὼν πύλαισιν ὤμοσεν πᾶσιν
πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλῃ,
οὐδ' ἥρπασεν χάρυβδις οἴωνοσκόπον, 500
τέθριππον ἄρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται
πέτραις καταξανθέντες ὀστέων θραφάς.
ἢ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διός,
ἢ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι. 505
φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ', ἣν αὖξιν χρεῶν
καὶ μὴ κατᾶξαι. σφαλερόν ἡγεμῶν θρασὺς
νεῶς τε ναύτης· ἥσυχος καιρῷ σοφός.
καὶ τοῦτό τοι τάνδρειον, ἢ προμηθία. 510
ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
ἡμᾶς δ' ὕβριζειν οὐκ ἔχρην τοιάνδ' ὕβριν.
ὦ παγκάκιστε —

ΧΟ.

ΑΔ.

ΘΗ.

σὶγ', "Αδραστ', ἔχε στόμα

καὶ μὴ πίπρῳσθαι τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῆς· οὐ γὰρ ἦκει πρὸς σέ κηρύσσων ὅδε, 515
ἀλλ' ὥς ἐμ'· ἡμᾶς ἀποκρίνασθαι χρεῶν.
καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ
οὐδὲ σθένοντα μείζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
δραῖν τὰς Ἀθήνας ταῦτ'· ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι 520
τὰ πράγμαθ', οὕτως εἰ' πιταξόμεσθα δή.

πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
 ὅς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον εἰς Κάδμου χθόνα.
 νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλέπτων πόλιν
 οὐδ' ἀνδροκμητᾶς προσφέρων ἀγωνίας, 525
 θάψαι δικαίῳ, τὸν Πανελλήνων νόμον
 σῶζων. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
 εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὕπο,
 τεθναῖσιν, ἡμύνασθε πολεμίους καλῶς,
 αἰσχροῦς δ' ἐκείνοις, χῆ δίκη διοίχεται. 530
 [ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς,
 ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
 ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
 τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτήμεθα
 ἡμέτερον αὐτὸ πλήν ἐνοικῆσαι βίον, 535
 κᾶπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.]
 δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκρούς;
 ἥμιστά· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
 εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας ὦν χρῆν λαχεῖν
 ἀτάφους τις ἔξει· δειλίαν γὰρ εἰσφέρει 540
 τοῖς ἀλκίμοισιν, οὗτος ἦν τεθῆ νόμος.
 κᾶμοι μὲν ἦλθες δελν' ἀπειλήσων ἔπη,
 νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυβήσονται χθονί;
 τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
 ταφέντες ὕμῳ; ἢ τέκν' ἐν μυχοῖς χθονὸς 545
 φύσσωσιν, ἔξ ὧν εἰσί τις τιμωρία;
 σκαιὸν γε τὰνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
 φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
 ἀλλ' ὦ μάταιοι, γινῶτε τὰνθρώπων κακά·
 παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ βίος· εὐτυχοῦσι δὲ 550
 οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαῦθις, οἱ δ' ἤδη βροτῶν.
 τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων· πρὸς τε γὰρ τοῦ δυστυχοῦς,
 ὥς εὐμενῆς ἦ, τίμιος γεραίρεται,

ὁ δ' ὄλβιος νιν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν
 ὑψηλὸν αἶρει. γνόντας οὖν χρεῶν τάδε 555
 ἀδικουμένους τε μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν
 ἀδικεῖν τε τοιαῦθ' οἷα μὴ βλάψει πόλιν.
 πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
 θάψαι δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
 ἢ δῆλα τάνθενδ'· εἰμι καὶ θάψω βίᾳ. 560
 οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἑλλήνας ἐξοισθήσεται
 ὥς εἰς ἐμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίωνος
 νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.

ΧΘ. θάρσει· τὸ γὰρ τοι τῆς Δίκης σῶζων σέβας,
 πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων ψόγους. 565

ΚΗ. βούλει συνάψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν;
 ΘΗ. λέγ', εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

ΚΗ. οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παιδᾶς Ἀργείων λάβοις.
 ΘΗ. κάμου νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν.

ΚΗ. κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἄλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. 570
 ΘΗ. θάψω νεκροὺς γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.

ΚΗ. ἐν Ἀσπίῳ σοι πρῶτα κινδυνευτέον.
 ΘΗ. πολλοὺς ἔτλην δὴ χιτῆρους ἄλλους πόρους.

ΚΗ. ἢ πᾶσιν οὖν σ' ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;
 ΘΗ. ὅσοι γ' ὑβρίζται· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν. 575

ΚΗ. πρᾶσσειν σὺ πόλλ' εἰσθας ἢ τε σὴ πόλιν.
 ΘΗ. τοιγὰρ πονούσῃ πολλὰ πόλλ' εὐδαίμονα.

ΚΗ. ἔλθ', ὥς σε λόγῃ σπαρτὸς ἐν πόλει λάβῃ.
 ΘΗ. τίς δ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἀρης;

ΚΗ. γνώσει σὺ πάσχων· νῦν δ' ἔτ' εἰ νεανίας. 580
 ΘΗ. οὗτοι μ' ἐπαίρεις ὥστε θυμουῖσθαι φρένας

τοῖς σοῖσι κόμποις· ἀλλ' ἀποστέλλου χθονός,
 λόγους ματαιίους οὔσπερ ἡνέγκω λαβών.
 περαίνομεν γὰρ οὐδέν· ὀρμαῖσθαι χρεῶν
 πάντ' ἄνδρ' ὀπλίτην ἁρμάτων τ' ἐπεμβατήν, 585

μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα
 ἀφρῶ καταστάζοντα, Καδμείαν χθόνα.
 χωρήσομαι γὰρ ἔπειτ' ἀπὸς Κάδμου πύλας
 αὐτὸς σίδηρον ὄξυν ἐν χεροῖν ἔχων 590
 αὐτὸς τε κῆρυξ, σοὶ δὲ προστάσσω μένειν, 589
 Ἄδραστε, κάμοι μὴ ἀναμίγνυσθαι τύχας
 τὰς σᾶς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦμοῦ μετὰ
 στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
 ἐν δ' αὖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
 δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ 595
 νίκην δίδωσιν. ἀρετὴ δ' οὐδὲν φέρει
 βροτοῖσιν, ἣν μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχη.

HMIX. ὦ μέλεια μελέων ματέρες λοχαγῶν, στρ.
 ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει.

HMIX. τίν' αὐδ' ἀν τάνδε προσφέρεις νέαν; 600

HMIX. στράτευμα μὲν Παλλάδος κριθῆσεται.

HMIX. διὰ δορὸς εἶπας ἢ λόγων ξυναλλαγὰς;

HMIX. γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείφατοι
 φόνοι μάχαι στερνότυπεις τ' ἀνὰ τόπον 605
 πάλιν φανήσονται κτύποι,
 τίν' ἂν λόγον, τάλαινα,
 τίν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι;

HMIX. ἀλλὰ τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἂν τις αἰροῖ ἀντ.
 μοῖρα πάλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.

HMIX. δικαίους δαίμονας σὺ γ' ἐννέπεις. 610

HMIX. τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;

HMIX. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.

HMIX. φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι·
 δίκαι δίκαν δ' ἐκάλεσε καὶ φόνος 615
 φόνον, κακῶν δ' ἀναψυχὰς
 θεοὶ βροτοῖς νέμουσιν,

ἀπάντων τέρεμ' ἔχοντες αὐτοί.

HMIX. τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν, στρ.

Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι;

HMIX. ποτανὴν εἰ μὲ τις θεῶν κτίσαι, 620
διπόταμον ἵνα πόλιν μόλω.

HMIX. εἰδείης ἄν φίλων

εἰδείης ἄν τύχας.

HMIX. τίς ποτ' αἶσα, τίς ἄρα πότμος

ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον

τᾶσδε γὰρ ἄνακτα; 625

HMIX. κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὐ θεούς· ἀντ.

ἀλλὰ φόβων πίστις ἄδε πρώτα.

HMIX. ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος

παιδορόνε πόριος Ἰνάχου.

HMIX. πόλει μοι ξύμμαχος 630

γενοῦ τᾶδ' εὐμενής.

HMIX. τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἱδρυμα

πόλεος ἐγκόμιζέ μοι

πρὸς πυρὰν ὕβρισιθέν.

4ΓΓ. γυναικες, ἦκα πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα,

αὐτός τε σωθείς, ἥρέθην γὰρ ἐν μάχῃ, 635

ἦν οἱ θανόντων ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι

ἡγωνίσαντο δεῦμα Διοκαῖον πάρα,

νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγον δέ σε

μακροῦ ἀποπαύσω· Καπανέως γὰρ ἦν λάτρις, 640

ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοί.

ΧΟ. ᾧ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν

τὴν τ' ἀμφὶ Θησέως βᾶξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς

σῶς ἐστ' Ἀθηναίων, πάντ' ἄν ἀγγέλλοις φίλα.

4ΓΓ. σῶς, καὶ πεπραγμέν' οἷ' Ἀδραστὸς ὥφελε

πρᾶξαι ξὺν Ἀργείοισιν, οὓς ἀπ' Ἰνάχου 645

618 — 625 = 626 — 633

στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.

ΧΟ. πῶς γὰρ τροπαῖα Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν οἷ τε συµμετασχόντες δορός;
λέξον· παρῶν γὰρ τοὺς παρόντας εὐφρανεῖς.

ΑΓΓ. λαμπρὰ μὲν ἀκτὺς ἡλίου κανὼν σαφῆς
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἥλέκτρας πύλας
ἔστην θεατῆς πύργον εὐαγῇ λαβών.

ὄρω δὲ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων·
τευχεςφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω

Ἴσμηνιον πρὸς ὄχθον, ὥς μὲν ἦν λόγος,
αὐτόν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,

καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κέρας παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκίτορας,

λαιὸν δὲ Πάραλον ἐστολισμένον δορὶ·

κρήνην παρ' αὐτὴν δ' Ἄρεος ἱππότην ὄχλον
πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον

ἴσους ἀριθμὸν· ἄρμάτων δ' ὀχήματα
ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.

Κάδμου δὲ λαὸς ἦστο πρόσθε τειχέων,
νεκροὺς ὀπίσθεν θέμενος, ὧν ἕκειτ' ἄγων.

ἱππεῦσι δ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι
τετραόροισί τ' ἀντί' ἄρμαθ' ἄρμασιν.

κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας τάδε·
σιγαῖτε, λαοί, σίγα, Καδμείων στίχες,

ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἤκομεν νεκροὺς μέτα
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον

σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον.
κουδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,

ἀλλ' ἦστ' ἐφ' ὅπλοις σίγα. ποιμένες δ' ὄχων
τετραόρων κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης·

πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραιβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν δορός.

χοί μὲν σιδήρῳ διεμάχονθ', οἱ δ' ἔστρεφον
 πώλους ἐς ἀλκὴν αὐθις ἐς παραιβάτας.
 ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἀναξ 680
 ἦν τοῖς Ἑρεχθίδαισιν, ἁρμάτων ὄχλον,
 οἷ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσαν ἱππικόν,
 συνῆψαν ἀλκὴν κἀκράτουν ἥσσωτό τε.
 λεύσσαν δὲ ταῦτα κοῦ κλύων, ἐκεῖ γὰρ ἦν 685
 ἐνθ' ἄρματ' ἠγωνίζεθ' οἷ τ' ἐπεμβάται,
 τὰκεῖ παρόντα πολλὰ πῆματ', οὐκ ἔχω
 τί πρῶτον εἰπῶ, πότερα τὴν ἐς οὐρανὸν
 κούιν προσαντέλλουσαν, ὥς πολλὴ παρῆν,
 ἢ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένους
 ἱμάσιν, αἷματός τε φοινίον ῥοάς, 690
 τῶν μὲν πιτυόντων, τῶν δὲ θραυσθέντων δίφρων
 εἰς κράτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ
 πρὸς ἁρμάτων τ' ἀργαῖσι λειπόντων βίον.
 νικῶντα δ' ἱπποῖς ὥς ὑπείδετο στρατὸν
 Κρέων τὸν ἐνθὲνδ', ἰτέαν λαβὼν χειρὶ 695
 χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν.
 καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνω διεφθάρη,
 ἀλλ' ἔει' εὐθὺς λάμπρ' ἀναρπάσας ὄπλα·
 καὶ συμπατάξαντ' ἐς μέσον πάντα στρατὸν
 ἔκτεινον ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων 700
 κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ·
 θεῖν', ἀντέρειδε τοῖς Ἑρεχθίδαις δόρυ.
 λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος
 δεινὸς παλαιστής ἦν· ἐκλινε γὰρ κέρας
 τὸ λαιὸν ἡμῶν· δεξιού δ' ἥσσωμένον 705
 φεύγει τὸ κείνων· ἦν δ' ἄγων ἰσόρροπος.
 κὰν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
 οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαινε μόνον,
 ἀλλ' ὥχετ' εἰς τὸ κάμνον οἴκελον στρατοῦ.

ἔρρηξε δ' αὐδήν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα·
 ὦ παῖδες, εἰ μὴ στήσετε στερεὸν δόρυ
 σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.
 θάρσος δ' ἐνώρσε παντὶ Κραναῖδῶν στρατῷ.
 αὐτός θ' ὄπλισμα τοῦπιδαύριον λαβὼν
 δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα,
 ὁμοῦ τραχήλους ἀπικείμενον κάρα
 κυνέας θερίζων ἀποκαυλίζων ξύλῳ.
 μόλις δέ πως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα.
 ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα ἀνωρχησάμην
 κᾶκρουσα χεῖρας. οἱ δ' ἔτεινον εἰς πύλας.
 βοή δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πόλιν
 νέων γερόντων, ἰερά τ' ἐξέπιπλασαν
 φόβῳ. παρὸν δὲ τειχέων εἴσω μολεῖν,
 Θησεὺς ἐπέσχευ· οὐ γὰρ ὥς πέρσων πόλιν
 μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς.
 τοιόνδε τοι στρατηγὸν αἰρεῖσθαι χρεῶν,
 ὃς ἐν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστὶν ἄλκιμος
 μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαόν, ὃς πρᾶσσω καλῶς
 εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνὶ λείῃ
 ζητῶν ἀπώλεσ' ὄλβον ᾧ χρῆσθαι παρῆν.
ΧΟ. νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦς· ἐγὼ
 θεοὺς νομίζω καὶ δοκῶ τῆς συμφορᾶς
 ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην.
ΑΔ. ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
 φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα
 δρωμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
 ἡμῖν γὰρ ἦν τό τ' Ἄργος οὐχ ὑποστατόν,
 αὐτοὶ τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίλοσιν·
 ἔτεοκλέους δὲ σύμβασιν ποιουμένου
 μέτρια θέλοντος οὐκ ἐχρήξομεν λαβεῖν,
 κᾶπειτ' ἀπωλόμεσθ'. ὁ δ' αὖ τότε εὐτυχῆς,

710

716

726

732

730

735

740

λαβῶν πένης ὥς ἀρτίπλουτα χρήματα,
 ὕβρις ὕβριζων τ' αὐθις ἀνταπώλετο
 Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ κενοὶ βροτῶν,
 τὸ τόξον ἐντέλνοντας οἱ καιροῦ πέρα, 745
 καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά,
 φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασι·
 πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγον κάμψαι κακά,
 φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
 ἅταρ τί ταῦτα; κεῖνο βούλομαι μαθεῖν, 750
 πῶς ἐξεσώθης· εἴτα τᾶλλ' ἐρήσομαι.

- ΑΓΓ. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορί,
 πύλας διήλθον, ἥπερ εἰσῆει στρατός.
 ΑΔ. ὦν δ' οὔνεχ' ἄγων ἦν, νεκροὺς κομίζετε;
 ΑΓΓ. ὅσοι γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέστασαν λόχοις. 755
 ΑΔ. πῶς φῆς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκημηκότων ὄχλος;
 ΑΓΓ. τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρώνας πτυχαῖς.
 ΑΔ. τοῦ κεῖθεν ἢ τοῦ νυνδεν; τίς δ' ἔθαψε νιν;
 ΑΓΓ. Θησεύς, σκιάδης ἐνθ' Ἑλευθερὸς πέτρα.
 ΑΔ. οὓς δ' οὐκ ἔθαψε ποῦ νεκροὺς ἔχει λιπῶν; 760
 ΑΓΓ. ἐγγύς· πέλας γὰρ πᾶν ὅ τι σπουδάξεται.
 ΑΔ. ἢ που πικρῶς νιν θέραπεγ ἦγον ἐκ φόνου;
 ΑΓΓ. οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὦν πόνῳ.
 ΑΔ. * * * * *
 ΑΓΓ. φαίης ἄν, εἰ παρῆσθ' ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.
 ΑΔ. ἐνιψεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγὰς; 765
 ΑΓΓ. κᾶστροῦσέ γ' εὐνὰς κακάλυψε σώματα.
 ΑΔ. δεινὸν μὲν οὖν βάσταγμα κᾶσχύνην ἔχον.
 ΑΓΓ. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τᾶλλήλων κακά;
 ΑΔ. οἶμοι· πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἄν ἤθελον.
 ΑΓΓ. ἔκραντ' ὀδύρει ταῖσδ' ἑ τ' ἐξάγεις δάκρυ. 770
 ΑΔ. δοκῶ μὲν, αὐταὶ γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.
 ἀλλ' εἰεν, ἄρῳ χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς

Ἄιδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρροούς,
 φίλους προσανδῶν, ὃν λελειμμένος τάλας
 ἔρημα κλαίω· τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς
 οὐκ ἔστι τὰνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
 ψυχὴν βροτείαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.

ΧΟ. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῇ· στρ.

πόλει μὲν εὐδοξία

καὶ στρατηλάταις δορὸς

διπλάζεται τιμά·

ἔμοι δὲ παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη

πικρὸν, καλὸν θέαμα δ', εἴπερ ὄψομαι

τὰν ἄελπτον ἀμέραν,

ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος.

ἄγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' αἰεῖ

χρόνος παλαιὸς πατῆρ

ὥφελ' ἀμερῶν κτίσαι.

τί γάρ μ' ἔδει παίδων;

τί μὲν γὰρ ἥλπιζον ἂν πεπονθέναι

πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεξύγην;

νῦν δ' ὁρῶ σαφέστατον

κακόν, τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι.

ἀλλὰ τὰδ' ἤδη σώματα λεύσσω

τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα

πῶς ἂν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις

κοινὸν ἐς Ἄιδην καταβᾶσα;

ΑΔ. στεναγμόν, ὃ ματέρες, στρ.

τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν

ἀύσατ' ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν

στεναγμάτων κλύουσαι.

ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων

778—785 = 786—793

798—810 = 811—823

προσηγόρημα ματέρων,
προσανυδῶ σε τὸν θανόντα.

ΑΔ. ἰὼ ἰὼ, ΧΟ. τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ. 805

ΑΔ. αἰαῖ. ΧΟ. * * * * *

ΑΔ. ἐπάθμεν ᾧ — ΧΟ. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν.

ΑΔ. ᾧ πόλις Ἀργεῖα, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσοράτε;

ΧΟ. ὀρώσιν ἐμὲ τήν
τάλαιναν, τέκνων ἄπαιδα. 810

ΑΔ. προσάγετε τῶν δυσπότημων ἄντ.

σώμαθ' αἵματοσταγῇ,
σφαγέντα τ' οὐκ ἄξι' οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
ἐν οἷς ἀγῶν ἐκράνθη.

ΧΟ. δόθ', ὥς περιπτυχαῖσι δὴ
χέρας προσαρμόσας' ἐμοῖς 815
ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.

ΑΔ. ἔχεις ἔχεις — ΧΟ. πημάτων γ' ἄλις βάρος.

ΑΔ. αἰαῖ. ΧΟ. τοῖς τεκοῦσι δ' οὖν λέγεις.

ΑΔ. αἰετέ μου. ΧΟ. στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχῃ. 820

ΑΔ. εἶθε με Καδμείων ἔναρρον στίχες ἐν κονίαισιν.

ΧΟ. ἐμὸν δὲ μήποτ' ἐξύγη
δέμας γ' ἐς ἀνδρὸς εὐνάν.

ΑΔ. ἴδετε κακῶν πέλαγος, ᾧ
ματέρες τάλαιναι τέκνων. 825

ΧΟ. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἡλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ
σποδὸν κάρα κεχύμεθα.

ΑΔ. ἰὼ ἰὼ μοί μοι·
κατὰ με πέδον γὰρ ἔλοι,
διὰ δὲ θύελλα σπάσαι, 830

πυρός τε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κάρῃ πέσοι.

ΧΟ. πικροὺς ἐσεῖδες γάμους,
πικρὰν δὲ Φοίβου φάτιν·
ἐρημά σ' ἅ πολύστονος Οἰδιπόδα 835

δῶματα λιποῦσ' ἤλθ' Ἑρινύς.

ΘΗ. μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἥνίκ' ἐξήντλεις [στρατῶ]
 γόους, [ἀφήσω, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπὼν]
 εἶασα μύθους· νῦν δ' Ἀδραστον ἱστορῶ·
 πόθεν ποθ' οἶδε διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ
 θνητῶν ἐφυσαν; εἰπέ γ', ὥς σοφώτερος,
 νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'· ἐπιστήμων γὰρ εἰ.
 εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ
 τολμήμαθ', οἷς ἤλπιζον αἰρήσειν πόλιν.
 ἐν δ' οὐκ ἐρήσομαι σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
 ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ
 ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
 κενοὶ γὰρ οὗτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι
 καὶ τοῦ λέγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβῶς
 λόγχης λούσης πρόσθεν ὁμμάτων πυκνῆς
 σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
 οὐκ ἂν δυναίμην οὗτ' ἐρωτῆσαι τάδε
 οὗτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν·
 μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τὰναγκαῖ' ὀρᾶν
 δύναιτ' ἂν ἐστὼς πολεμίοις ἐναντίος.

ΑΔ. ἄκουε δὴ νυν· καὶ γὰρ οὐκ ἄκοντί μοι
 δίδως ἔπαινον τῶνδ', ἐγὼ τε βούλομαι
 φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι.
 ὄρᾳς τὸ Δῖον οὐ βέλος διέπτατο;
 Καπανεύς ὅδ' ἐστίν· ᾧ βλός μὲν ἦν πολὺς,
 ἥκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
 οὐδέν τι μείζον εἶχεν ἢ πένης ἀνὴρ,
 φεύγων τραπέξαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν
 τὰρχοῦντ' ἀτίλῳ· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
 τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
 φίλος τ' ἀληθὴς ἦν φίλοις παροῦσί τε
 καὶ μὴ παροῦσιν· ὧν ἀριθμὸς οὐ πολὺς.

ἄψευδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
 ἄκραντον οὐδὲν οὔτ' ἐς οἰκέτας ἔχων 870
 οὔτ' εἰς πολλίτας. τὸν δὲ δεύτερον λέγω
 Ἐτέοκλον, ἄλλην χρηστότητ' ἠσκηκότα
 νεανίας ἦν τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
 πλείστους δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργεῖα χιθονί.
 φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων 875
 οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον οὐδὲ τοὺς τρόπους
 δούλους παρέσχε χρημάτων ξευχθεὶς ὕπο.
 τοὺς δ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν
 ἤχθαιρ'· ἐπεὶ τοι κοῦδεν αἰτία πόλις
 κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν. 880
 ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἴππομέδων τοιοῦσδ' ἔφρ'
 παῖς ὦν ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς
 Μουσῶν τραπέσθαι πρὸς τε μαλθακὸν βίον,
 ἄγρους δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς
 ἔχαιρε πρὸς τάνδρειον, εἰς τ' ἄγρας ἰὼν 885
 ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χερσίν,
 πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
 ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
 παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
 Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου φῶας 890
 παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ
 πρῶτον μὲν, ὥς χοῇ τοὺς μετοικαῦντας ξένους,
 λυπηρὸς οὐκ ἦν οὐδ' ἐπίφθορος πόλει
 οὐδ' ἐξεριστὴς τῶν λόγων, ὅθεν βαρὺς
 μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος· 895
 λόχοις δ' ἐφεστῶς ὥσπερ Ἀργεῖος γεγὼς
 ἤμυνε χώρᾳ, χῶπότ' εὖ πράσσοι πόλις,
 ἔχαιρε, λυπρῶς δ' ἐφερευ, εἴ τι δυστυχοῖ.
 πολλοὺς δ' ἐραστὰς κἀπὸ θηλειῶν ὅσας
 ἔχων, ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. 900

Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεὶ θήσω μέγαν·
 οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρός, ἀλλ' ἐν ἄσπιδι
 δεινὸς σοφιστὴς πολλὰ τ' ἐξευρεῖν σοφός.
 γνώμη δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
 ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορός, 905
 εὐρὼν ἀκριβῇ μουσικῇ ἐν ἄσπιδι·
 φιλότιμον ἦθος πλούσιον, φρόνημα δὲ
 ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων.
 ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
 Θησεῦ, πρὸ πύργων τούσδε τολμῆσαι θανεῖν. 910
 τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
 αἰσχύνεται δὲ τὰγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
 κακὸς κεκληθῆναι πᾶς τις. ἡ δ' εὐανδρία
 διδασκός, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται
 λέγειν ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει. 915
 ἂ δ' ἂν μάθη τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
 πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.
 ΧΟ. ἰὼ τέκνον, δυστυχῇ σ'
 ἔτρεφον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος
 πόνουσ ἐνεγκοῦς ἐν ὠδίσι· καὶ νῦν 920
 Ἄιδας τὸν ἕμὸν ἔχει
 μόχθον ἀθλίας, ἐγὼ δὲ
 γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω
 τεκοῦς' ἅ τάλαινα παῖδα.
 ΘΗ. καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γενναῖον τόκον 925
 θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχοὺς χθονός
 αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·
 τὸν Οἰδίπουν δὲ παῖδα, Πολυνείκην λέγω,
 ἡμεῖς ἐπαινέσαντες οὐ ψευδοίμεθ' ἄν.
 ξένος γὰρ ἦν μοι πρὶν λιπὼν Κόδμου πόλιν 930
 φρυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν ἀνθαίρετος.
 ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσαι βούλομαι τούτων πέρι;

- ΑΔ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, σοῖσι πεῖθεσθαι λόγοις.
 ΘΗ. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ —
 ΑΔ. ἧ χωρὶς λερόν ὥς νεκρὸν θάψαι θέλεις; 935
 ΘΗ. ναί· τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρρᾷ.
 ΑΔ. ποῦ δῆτα θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας;
 ΘΗ. αὐτοῦ παρ' οἴκους τοῦσδε συμπήξας τάφρον.
 ΑΔ. οὗτος μὲν ἤδη δμῶσιν ἂν μέλοι πόνοσ.
 ΘΗ. ἡμῖν δέ γ' οἶδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν. 940
 ΑΔ. ἴτ', ὦ τάλαιναί μητέρες, τέκνων πέλας.
 ΘΗ. ἦκιστ', Ἄδραστε, τοῦτο πρόσφορον λέγεις.
 ΑΔ. πῶς; τὰς τεκούσας οὐ χρεῶν ψαῦσαι τέκνων;
 ΘΗ. ὄλουντ' ἰδοῦσαι τοῦσδ' ἐν ἡλλοιωμένους.
 ΑΔ. πικραὶ γὰρ ὄψεις χάμα τῷ τέλει νεκρῶν. 945
 ΘΗ. τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;
 ΑΔ. νικᾷς· [μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ
 Θησεύς.] ὅταν δὲ τοῦσδε προσθεῶμεν πυρὶ,
 ὅσῃ προσάξεσθ'. ὦ ταλαίπωροί βροτῶν,
 τί κτᾶσθε λόγχας καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους 950
 τίθεσθε; παύσασθ', ἀλλὰ λήξαντες πόνων
 ἄστη φυλάσσεθ' ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων.
 σμικρὸν τὸ χρημα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ
 ὥς ῥᾶστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.
 ΧΘ. οὐκέτ' εὐτεκνος, οὐκέτ' εὐπαις, στρ. 955
 οὐδ' εὐτυχίας μέτεστί μοι
 κουροτόκοις ἐν Ἀργείοις·
 οὐδ' Ἀρτεμις λοχία
 προσφθέρξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
 δυσαίων δ' ὁ βίος, 960
 πλαγκτὰ δ' ὥσει τις νεφέλα,
 πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων αἴσω.
 ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κούρους ἀντ.

955 — 962 = 963 — 970

ἐγείν' αἶ ταλαίπωροι
 κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις·
 καὶ νῦν ἅπαις ἄτεκνος
 γηράσκω δυστηνοτάτως,
 οὔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις
 οὔτ' ἐν ζῶσιν κρινομένη,
 χωρὶς δὴ τινα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν,
 ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα·
 μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
 κεῖται μνήματα, πένθιμοι
 κουραὶ καὶ στέφανοι κόμας,
 λοιβαί τε νεκύων φθιμένων
 ἀοιδαί, τὰς χρυσοκόμας
 Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
 γόοισιν δ' ὀρθρευομένα
 δάκρυσι νοτερὸν αἶε πέπλων
 πρὸς στέρω πτύχα τέγξω.
 καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ
 Καπανέως ἤδη τύμβον θ' ἱερὸν
 μελάρων τ' ἐκτὸς
 θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,
 κλεινὴν τ' ἄλοχον τοῦ καταφθιμένου
 τοῦδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδην,
 ἣν Ἴφις ἀναξ παῖδα φυτεύει.
 τί ποτ' αἰθερίαν ἔσθηκε πέτραι,
 ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίξει,
 τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;
 ΕΥ. τί φέγγος, τίν' αἴγλαν
 ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος
 σελάνα τε κατ' αἰθέρα,
 λαμπάδ' ἵν' ὠκυθόαι νύμφαι

965

970

975

980

985

στορ. 990

- ἰππεύουσι δι' ὄρφνας,
 * * ἀνίκα γάμων 995
 τῶν ἐμῶν πόλιν Ἄργους
 αἰοιδαῖς εὐδαιμονίας
 ἐπύργωσε καὶ γαμέτα
 χαλκιοτευχοῦς [τε] Καπανέως.
 προσέβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν 1000
 οἰκῶν ἐκβακχευσαμένα,
 πυρὸς φῶς [καθέξουσα] τάφον τε
 ματεύουσα τὸν αὐτόν,
 ἐς Αἶδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον
 βίοτον αἰῶνός τε πόνουσ' 1005
 ἥδιστος γάρ τοι θάνατος
 συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
 εἰ δαίμων τάδε κραίνοι.
 καὶ μὴν ὁρᾷς τήνδ' ἧς ἐφέστηκας πέλας
 πυράν, Διὸς θησαυρόν, ἔνθ' ἔνεστι σὸς 1010
 πόσις δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις.
 ὁρῶ δὴ τελευτάν, ἀντ.
 ἴν' ἔστακα· τύχα δέ μοι
 ξυνάπτει ποδός· ἀλλὰ τῆς
 εὐκλείας χάριν ἔνθεν ὁρ- 1015
 μάσω τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
 πηδήσασα πυρὸς ἔσω,
 σῶμά τ' αἰθοπι φλογμῷ
 πόσει συμμῖξασα φίλον, 1020
 χρῶτα χρῶτι πέλας θεμένα
 Περσεφονείας [ἧξω] θαλάμους,
 σὲ τὸν θανόντ' οὐ ποτ' ἐμᾶ
 προδοῦσα ψυχᾷ κατὰ γᾶς.
 ἴτω φῶς γάμοι τε. 1025
 εἶθε τινὲς εὐναί

δικαίων ὑμεναίων ἐν Ἄργει
φρανῶσιν τέκνοις, ὅσιος δ'

* * εὐναῖος γαμέτας
συντηχθεῖς αὐραῖς ἀδόλοις
γενναίας ψυχᾶς ἀλόχῳ.

1030

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας,
γεραιὸς Ἴφις εἰς νεωτέρους λόγους,
οὓς οὐ κατειδὼς πρόσθεν ἀλγῆσει κλύων.

ΙΦ. ὦ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρων,
ἥκω διπλοῦν πένθιμ' ὁμαιμόνων ἔχων,
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτέοκλον εἰς γῆν πατρίδα νανσθλώσω νευρόν,
ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἥ δόμων ἐξώπιος
βέβηκε πηδήσασα Καπανέως δάμαρ,

1035

θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὖν
τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,
βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδ' ἐν δοξάζομεν
μάλιστ' ἂν εἶναι· φράζετ' εἰ κατοίδατε.

1040

ΕΤ. τί τάσδ' ἐρωτᾶς; ἥδ' ἐγὼ πέτρας ἐπὶ
ὄρονι τις ὥσει Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ.

1045

ΙΦ. τέκνον, τίς αὐρα; τίς στόλος; τίνας χάριν
δόμων ὑπερβᾶς ἤλθες εἰς τήνδε χθόνα;

ΕΤ. ὀργὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων
κλύων· ἀκοῦσαι δ' οὐ σε βούλομαι, πάτερ.

1050

ΙΦ. τί δ'; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;

ΕΤ. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.

ΙΦ. σκευῇ δ' ἐπὶ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;

ΕΤ. θέλει τι καινὸν οὗτος ὁ στολμός, πάτερ.

1055

ΙΦ. ὥς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὀργᾶν.

ΕΤ. εἰς γὰρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.

- ΙΦ. κᾶπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας;
 ΕΤ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
 ΙΦ. νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χρήξω σέθεν. 1060
 ΕΤ. πάσας γυναῖκας ἃς δέδορκεν ἥλιος.
 ΙΦ. ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 ΕΤ. ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
 ΙΦ. τί φῆς; τί τοῦτ' αἰνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
 ΕΤ. ἄσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' εἰς πυράν. 1065
 ΙΦ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἔρεῖς;
 ΕΤ. τοῦτ' αὐτὸ χρήξω, πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
 ΙΦ. ἀλλ' οὐδέ τοι σοὶ πείσομαι δρώση τάδε.
 ΕΤ. ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἐλὼν χερσὶ.
 καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον, 1070
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπτροουμένῳ πόσει.
 ΧΟ. ἰώ, γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξεργάσσω.
 ΙΦ. ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.
 ΧΟ. ἔξ, σχέτλια τάδε παθὼν,
 τὸ πάντολμον ἔργον ὅψει τάλας. 1075
 ΙΦ. οὐκ ἄν τιν' εὗροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
 ΧΟ. ἰὼ τάλας·
 μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
 μέρος καὶ σὺ καὶ πόλις ἐμὰ τλάμων.
 ΙΦ. οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε,
 νέους δις εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
 ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχη,
 γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα,
 αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἡμεν νέοι
 δις καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτανε, 1085
 διπλοῦ βίου λαχόντες ἐξορθούμεθ' ἄν.
 ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους
 παίδων τ' ἐραστῆς ἦν πόθῳ τ' ἀπαλλύμην.
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἦλθον κᾶξεπειράθην * *

οἶον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
οὐκ ἂν ποτ' εἰς τόδ' ἤλθον εἰς ὃ νῦν κακόν.
ὅστις φντεύσας καὶ νεανίαν τεκῶν
ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.

1090

εἶεν· τί δὴ χορή τὸν ταλαίπωρόν με θρᾶν;
στείχειν πρὸς οἴκους; καὶ τ' ἐρημίαν ἰδῶ
πολλὴν μελάθρων ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μολῶ;
ἥδιστα πρὶν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἦδε μοι.
ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν· ἢ γ' ἐμὴν γένειάδα
προσήγετ' ἀεὶ στόματι καὶ κάρα τόδε

1095

κατεῖχε χειρὶ· πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον
γέροντι θυγατρός· ἀρσένων δὲ μείζονες
ψυχᾷ, γλυκεῖαι δ' ἦσσαν εἰς θωπεύματα.
οὐχ ὥς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους
σκότῳ τε δάσσετ'; ἐνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν
δέμας γεραιὸν συντακεῖς ἀποφθερῶ.

1100

τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν;
ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὥς μισῶ σ' ἔχων,
μισῶ δ' ὅσοι χορήξουσιν ἐκτείνειν βίον,
βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι
παρεκτρέποντες ὅχετόν ὥστε μὴ θανεῖν·
οὐς χοῆν, ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
θανόντας ἔρρειν ἀκκοδῶν εἶναι νέοις.

1105

ΧΟ.

ἰώ, τάδε δὴ παίδων φθιμένων
ὅσῃ φέρεται. λάβετ', ἀμφίπολοι
γραῖας ἀμενοῦς· οὐ γὰρ ἔνεστιν
ῥώμῃ παίδων ὑπὸ πένθους,
πολλοῦ τε χρόνου ζώσης μετὰ δὴ
καταλειβομένης τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
τί γὰρ ἂν μείζον τοῦδ' ἔτι θνατοῖς
πάθος ἐξεύροις

1110

1115

1120

ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;

ΠΑΙΔ. φέρω φέρω, στρ.
τάλαινα μᾶτερ, ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπερ, 1125
ἐν δ' ὀλίγῳ τὰμὰ πάντα συνθεῖς.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ.
πᾶ δάκρυα φέρεις φίλα
ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
σποδοῦ τε πληθὸς ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων 1130
εὐδοκίμων δήποτ' ἐν Μυκῆναις;

ΠΑΙΔ. παπαῖ παπαῖ.
ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας
ἔρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβών,
οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ.
ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων, 1135
ποῦ λοχευμάτων χάρις
τροφαί τε ματρὸς ἄνπνά τ' ὀμμάτων τέλη
καὶ φίλῃαι προσβολαὶ προσώπων;

ΠΑΙΔ. βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσί μοι πάτερ, στρ.
βεβᾶσιν· αἰθῆρ ἔχει νιν ἤδη. 1140

ΧΟ. πυρὸς τετακότας σποδῶ.
ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν Αἶδαν.

ΠΑΙΔ. πάτερ, μῶν σῶν κλύεις τέκνων γόους;
ἄρ' ἀσπιδοῦχος ἔτι ποτ' ἀντιτίσομαι
σὸν φόνον; εἰ γὰρ γένοιτο [τέκνον]. 1145
ἔτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἔλθοι δίκαια

ΠΑΙΔ. πατρῷος· οὐπω κακὸν τόδ' εὔδει.
ἄλῃς γόων, ἄλῃς τύχας,
ἄλῃς δ' ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν. ἀντ.

ΧΟ. 1123 — 1131 = 1132 — 1138
1139 — 1145 = 1146 — 1152

- ΠΑΙΔ. ἔτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος
χαλκίοις ἐν ὕλοις Δαναῖδων στρατηλάταν,
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν;
- ΧΟ. ἔτ' εἰσορᾷ σε [πάτερ] ἐπ' ὁμμάτων δοκῶ στρ.
φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα [σόν].
- ΠΑΙΔ. λόγων δὲ παρακέλυσμα σῶν
ἄερί φερόμενον οἴχεται.
- ΧΟ. δυοῖν δ' ἄχῃ, ματέρι τ' ἔλιπες
σέ τ' οὔ ποτ' ἄλγῃ πατρῶα λείψει.
ἔχω τοσόνδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν. ἀντ.
φέρ', ἀμφι μαστὸν ὑποβάλλω σποδόν. 1150
- ΠΑΙΔ. ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος
στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.
- ΧΟ. ᾧ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
φίλας ἄγαλμ' ὄφομαι σε ματρός.
- ΘΗ. Ἄδραστε καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος,
οἶδατε παῖδας τοῦσδ' ἔχοντας ἐν χερσὶν
πατέρων ἀρίστων σώμαθ' ὧν ἀνειλόμην·
τούτοις ἐγὼ σφε καὶ πόλις δωροῦμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χροὴ χάριν μεμνημένους
σώζειν, ὀρῶντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ. 1160
παισὶν δ' ὑπεῖπον τοῖσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων αἰὲ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἳ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ
οἶον ὑφ' ἡμῶν στείχεται ἡξιωμένοι. 1170
- ΑΔ. Θῆσεῦ, ξύνισμεν πάνθ' ὅσ' Ἀργεῖαν χθόνα
δέδρακας ἐσθλὰ δεομένην εὐεργετῶν,
χάριν τ' ἀγῆρων ἔξομεν· γενναῖα γὰρ
παθόντες ὑμᾶς ἀντιδρᾷν ὀφείλομεν.
- ΘΗ. τί δῆτ' ἔθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαι με χρή; 1180

1153 — 1158 = 1159 — 1164

44. χαῖρ'· ἄξιός γάρ καὶ σὺ καὶ πόλιν σέθεν.
 45. ἔστιν τὰδ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.
 46. ἄκουε, Θησεῦ, τοῦσδ' Ἀθηναίης λόγους,
 ἃ χρὴ σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τὰδε.
 μὴ δῶς τὰδ' ὅσῃ τοῖσδ' ἐς Ἀργεῖαν χθόνα 1185
 παισὶν κομίζειν ἑαδίως οὕτως μεθεῖς,
 ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
 πρῶτον λάβ' ὄρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεὼν
 Ἀδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὢν,
 πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὀρκωμοτεῖν. 1190
 ὁ δ' ὄρκος ἔσται, μή ποτ' Ἀργείους χθόνα
 εἰς τήνδ' ἐποίησιν πολέμιον παντευχίαν
 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.
 ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
 κακῶς ὀλέσθαι πρόστρ' Ἀργείων χθόνα. 1195
 ἐν ᾧ δὲ τέμνειν σφάγια χρὴ σ', ἄκουέ μου.
 ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἰσὼ δόμων,
 οὗ Ἴλλου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα
 σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὀρμώμενος
 στήσας σ' ἐφείτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν. 1200
 ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν
 ἔγγραφον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει,
 καὶ περὶ σῶξιν θεῶν δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
 μνημεῖά θ' ὄρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.
 ἦ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια καὶ τρώσῃς φόνον 1205
 ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίης μυχοὺς
 κρύψον παρ' αὐτὰς ἐπὶ πυρκαϊᾷ νεκρῶν·
 φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
 δεῖχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
 δρᾶσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς. 1210
 τεμένη δ', ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθῃ πυρὶ,
 μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίαν θεῶν.

σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· παῖσι δ' Ἀργείων λέγων·
 πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἴσμηνοῦ πόλιν,
 πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον, 1215
 σύ τ' ἀντὶ πατρός, Αἰγιάλεῦ, στρατηλάτης
 νέος καταστάς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολῶν
 Τυδέως, ὃν ὠνόμαξε Διομήδην πατήρ.
 ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ συσκιάζοντας γένυν
 καὶ χαλκοπληγῇ Λαυαῖδων ὀρμῶν στρατὸν 1220
 ἐπτάστομον πύργωμα Καδμείων ἐπι.
 πιρροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ' ἐκτεθραμμένοι
 σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐμπορθήτορες.
 οὐκ ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἂν Ἑλλάδα
 κληθέντες ῥῥὰς ὑστέροισι θήσετε· 1225
 τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύεσθε.

ΘΗ. δέσποιν' Ἀθήνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
 σὺ γὰρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ῥαμαρτάνειν·
 καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ξεύξομαι· μόνον σύ με
 εἰς ὄρθον ἵστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει 1230
 οὔσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.

ΧΘ. στείχωμεν, Ἀδραστ', ὄρκια δῶμεν
 τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
 προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

*ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗ-
ΦΟΡΟΣ.*

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΘΕΡΑΠΟΝΤΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΦΑΙΔΡΑ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Θησεύς μὲν ἦν Αἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζονίδων Ἰπολύτην, Ἰππόλυτον ἐγέννησε κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετέλλα-
 ξεν, ἐπεισηγάρετο Κρητικὴν γυναικα, τὴν Μίνω τοῦ 5
 Κρητῶν βασιλέως θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεύς
 Πάλλαντα ἓνα τῶν συγγενῶν φρονεύσας φεύγει εἰς
 Τροίξῃνα μετὰ τῆς γυναικός, οὗ συνέβαινε τὸν Ἰππό-
 λυτον παρὰ Πιττεῖ τρέφεσθαι· θεασαμένη δὲ τὸν νε-
 ανίσκον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκό- 10
 λαστος οὖσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν
 Ἰππόλυτον διὰ σωφροσύνης ἀνελεῖν κρίνασα, τέλος
 τοῖς προτεθεῖσιν ἔθηκε. στέρουσα δὲ τὴν νόσον χρό-
 νῳ πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη, κατεπαγ-
 ρεῖλαμένην αὐτῇ βοηθήσειν· ἥτις κατὰ τὴν προαίρε- 15
 σιν λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον
 δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα τῇ μὲν τροφῇ ἐπέ-
 πληξεν, αὐτὴν δὲ ἀνήρτησε. καθ' ὃν καιρὸν φανείς
 Θησεύς καὶ καθελεῖν σπεύδων τὴν ἀπηγγονισμένην,
 εὗρεν αὐτῇ προσηρτημένην δέλτον, δι' ἧς Ἰπολύτου 20
 φθορὰν κατηγόρει καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς
 γεγραμμένοις τὸν μὲν Ἰππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν,
 αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἄρὰς ἔθετο, ὧν ἐπακούσας ὁ
 θεὸς τὸν Ἰππόλυτον διέφθειρεν. Ἀρτεμις δὲ τῶν γε-
 γεννημένων ἕκαστον διασαφήςασα Θησεῖ, τὴν μὲν Φαί- 25
 δραν οὐ κατεμέμψατο, τοῦτον δὲ παρεμυθίσατο υἱοῦ

καὶ γυναικὸς στερηθέντα· τῷ δὲ Ἰππολύτῳ τιμὰς ἔφη
γῆς ἐγκαταστήσεσθαι.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ κείται. ἐδι-
δάχθη ἐπὶ Ἐπαμείνονος ἄρχοντος Ὀλυμπιάδι πρ' ἔτει
5 δ'. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ἰοφῶν, τρίτος Ἴων.
ἔστι δὲ οὗτος Ἰππόλυτος δεύτερος, καὶ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ
προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμ-
μένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ
διώρεται τῷ δράματι. τὸ δὲ δράμα τῶν πρώτων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

- 4Φ. Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κούκ ἀνώνυμος
 θεὰ κέκλημαι Κύπρις οὐρανοῦ τ' ἔσω,
 ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν
 ναίουσιν εἴσω φῶς ὀρώντες ἡλίου,
 τοὺς μὲν σέβοντας τάμ' ἀπρεσβεύω κράτη, 5
 σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
 ἔνεστι γὰρ δὴ καὶ θεῶν γένει τόδε,
 τιμώμενοι χείρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
 δεῖξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα·
 ὁ γὰρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος 10
 Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιτθέως παιδευμένα,
 μόνος πολιτῶν τῆσδε γῆς Τροιζηνίας
 λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι,
 ἀναίνεται δὲ λέκτρα κοῦ ψαύει γάμων·
 Φοῖβον δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην 15
 τιμᾷ μεγίστην δαιμόνων ἡγρούμενος·
 χλωρὰν δ' ἀν' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ
 κυσὶν ταχεύεις θῆρας ἐξαιρεῖ χθονός,
 μεῖζω βροτείας προσπεσῶν ὁμιλίας.
 τούτοισι μὲν νυν οὐ φθονῶ· τί γὰρ με δεῖ; 20
 ἃ δ' εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
 Ἰππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ

πάλαι προκόψας, οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
 ἔλθόντα γάρ νιν Πιτθέως ποτ' ἐκ δόμων
 σεμνῶν ἐς ὅσιν καὶ τέλη μυστηρίων
 Πανδίονος γῆν πατρὸς εὐγενῆς δάμαρ
 ἰδοῦσα Φαίδρα καρδίαν κατέσχετο
 ἔρωτι δεινῷ τοῖς ἔμοις βουλευμάσι.
 καὶ πρὶν μὲν ἔλθειν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
 πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόπιον
 γῆς τῆσδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθείσατο,
 ἔρωσ' ἔρωτ' ἔκδηλον· Ἰπολύτῳ δ' ἐπι
 τὸ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρῦσθαι θεῖον.
 ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
 μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
 καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
 ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῇν,
 ἐνταῦθα δὴ στένουσα κάκπεπληγμένη
 κέντροις ἔρωτος ἢ τάλαιν' ἀπόλλυται
 σιγῇ· σύνοιδε δ' οὔτις οἴκετ' ὠδόν.
 ἀλλ' οὔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα δεῖ πεσεῖν·
 δεῖξω δὲ Θησεῖ προῖγμα, κάκφρανήσεται.
 καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον νεανίαν
 κτενεῖ πατὴρ ἄραϊσιν, ἃς ὁ πόντιος
 ἄναξ Ποσειδῶν ὥπασεν Θησεῖ γέρας,
 μηδὲν μάταιον εἰς τρὶς εὗξασθαι θεῷ.
 ἢ δ' εὐκλεῆς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται,
 Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακὸν
 τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν τοὺς ἔμοις ἐχθροὺς ἔμοι.
 δίκην τοσαύτην ὥστ' ἔμοι καλῶς ἔχειν.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησεῶς
 στείχοντα θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
 Ἰππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
 πολὺς δ' αἶμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους

- κῶμος λέλακεν Ἄρτεμιν τιμῶν θεῶν 55
 ὕμνοισιν· οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας
 Ἄιδου, φάος δὲ λοίσθιον βλέπων τόδε.
 ἐπεσθ' ἄδοντες ἔπεσθε
 τὰν Διὸς οὐρανίαν
 Ἄρτεμιν, ἧ μελόμεσθα. 60
 πόντια πόντια σεμνοτάτα,
 Ζανὸς γένεθλον,
 χαῖρε χαῖρέ μοι, ὦ κόρα
 Αἰτοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός, 65
 καλλίστα πολὺ παρθένων,
 ἧ μέγαν κατ' οὐρανὸν
 ναίεις εὐπατέρειαν ἀνλάν,
 Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον.
 χαῖρέ μοι, ὦ καλλίστα 70
 καλλίστα τῶν κατ' Ὀλυμπον
 παρθένων, Ἄρτεμι.
 σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου
 λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
 ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ 75
 οὔτ' ἤλθε πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
 μέλισσα λειμῶν' ἐαρινὸν διέρχεται·
 Αἰδῶς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,
 ὅστις διδακτὸν μηδέν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
 τὸ σωφρονεῖν εἰληχεν εἰς τὰ πάνθ' ὁμῶς, 80
 τούτοις δρέπεσθαι τοῖς κακοῖσι δ' οὐ θέμις.
 ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
 ἀνάδημα δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
 μόνῳ γὰρ ἔστι τοῦτ' ἔμοι γέρας βροτῶν·
 σοὶ καὶ ξύνειμι καὶ λόγοις σ' ἀμείβομαι, 85
 κλύων μὲν αὐδὴν, ὄμμα δ' οὐχ ὁρῶν τὸ σόν.
 τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου.

- ΘΕ. ἀναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεῶν,
 ἄρ' ἂν τί μου δέξαιο βουλευσάντος εὖ;
- ΙΠ. καὶ κάρτα γ' ἢ γὰρ οὐ σοφοὶ φανοίμεθ' ἂν.
- ΘΕ. οἶσθ' οὖν βροτοῖσιν ὅς καθέστηκεν νόμος,
- ΙΠ. οὐκ οἶδα· τοῦ δὲ καὶ μ' ἀνιστορεῖς πέρι;
- ΘΕ. μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον;
- ΙΠ. ὀρθῶς γε· τίς δ' οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
- ΘΕ. ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις;
- ΙΠ. πλείστη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχεῖ.
- ΘΕ. ἦ κἂν θεοῖσι ταῦτόν ἐλπίζεις τόδε;
- ΙΠ. εἶπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
- ΘΕ. πῶς οὖν σὺ σεμνήν δαίμον' οὐ προσεννέπεις;
- ΙΠ. τίν'; εὐλαβοῦ δὲ μή τι σοῦ σφαλῇ στόμα.
- ΘΕ. τήνδ' ἢ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.
- ΙΠ. πρόσωθεν αὐτὴν ἄγνός ὢν ἀσπάζομαι.
- ΘΕ. σεμνή γε μέντοι κἀπίσημος ἐν βροτοῖς.
- ΙΠ. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει.
- ΘΕ. εὐδαιμονοίης νοῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ.
- ΙΠ. οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστός θεῶν.
- ΘΕ. τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεῶν.
- ΙΠ. χωρεῖτ', ὁπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους
 σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας
 τράπεζα πλήρης· καὶ καταβήκειν χρεῶν
 ἵππους, ὅπως ἂν ἄρμασι ζεύξας ὑπο
 βορᾶς κορεσθῆις γυμνάσω τὰ πρόσφορα·
 τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
- ΘΕ. ἡμεῖς δέ, τοὺς νέους γὰρ οὐ μιμητέον,
 φρονοῦντες οὕτως ὥς πρέπει δούλοις λέγειν,
 προσευξόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλλμασι,
 δέσποινα Κύπρι. χρὴ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
 εἰ τίς σ' ὑφ' ἥβης σπλάγχχνον ἐντονον φέρων
 μάταια βάζει· μὴ δόκει τούτου κλύειν·

- ΧΟ. σοφωτέρους γὰρ χρηὶ βροτῶν εἶναι θεούς. 120
 Ὠκεανοῦ τις ὕδωρ στρ.
 στάχουσα πέτρα λέγεται
 βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν
 παγὰν προεῖσα κρημνῶν,
 ὅθι μοί τις ἦν φίλα, 125
 πορφύρεα φάρεα
 ποταμίᾳ δρόσῳ
 τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
 εὐαλίον κατέβαλλ' ὅθεν μοι
 πρῶτα φάτις ἦλθε δέσποιναν 130
 τειρομένην νοσερᾷ ἀντ.
 [κοίτῃ] δέμας ἐντὸς ἔχειν
 οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρη
 ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν.
 τριτάταν δέ νιν κλύω 135
 τάνδε κατ' ἀμβροσίου
 στόματος ἀμέραν
 Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν,
 κρυπτῷ πάθει θανάτου θέλουσαν
 κέλσαι ποτὶ τέρεμα δύστανον. 140
 σὺ γὰρ ἐνθεος, ὦ κόυρα, στρ.
 εἴτ' ἐκ Πανὸς εἴθ' Ἑκάτας
 ἢ σεμνῶν Κορυβάντων
 ἢ ματρὸς ὀρείας φοιτᾶς,
 εἴτ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον 145
 Δίκτυνναν ἀμπλακίαις
 ἀνέρος ἀδύτων πελάνων τρύχει.
 φοιτᾷ γὰρ καὶ διὰ λίμνας
 χέρσον θ' ὑπὲρ πελάγους

121 — 130 = 131 — 140

141 — 150 = 151 — 160

δίναισιν νοτιάς ἄλμας.
 πόσιν ἢ τὸν Ἐρεχθιδᾶν
 ἀρχαγὸν τὸν εὐπατρίδαν
 ποιμαίνει τις ἐν οἴκοις
 κρυπτὰ κοίτα λεχέων σῶν;
 ἢ ναυβάτας τις ἐπλευσεν
 Κρήτας ἔξορμος ἀνῆρ
 λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις,
 φάμαν πέμπων βασιλείᾳ,
 λύπα δ' ὑπὲρ παθέων
 εὐναία δέδεται ψυχάν;
 φιλεῖ δὲ τᾶ δυστρόπῳ γυναικῶν
 ἁρμονία κακᾶ δύστανος
 ἀμνηχανία συνοικεῖν
 ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας.
 δι' ἐμᾶς ἤξεν ποτε νηδύος ἄδ' αὔρα·
 τὰν δ' εὖλοχον οὐρανιαὺν
 τόξων μεδέουσαν αὐτεὺν
 Ἄρτεμιν, καὶ μοι πολυξήλωτος αἰεὶ
 σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.
 ἀλλ' ἦδε τροφὸς γεραῖα πρὸ θυρῶν
 τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάνθρων·
 στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται.
 τί ποτ' ἔστι μαθεῖν ἔραται ψυχά,
 τί δεδήληται
 δέμας ἀλλόχροον βασιλείας.
 ὦ κακὰ θνητῶν στυγεραὶ τε νόσοι.
 τί σ' ἐγὼ δράσω; τί δὲ μὴ δράσω;
 τόδε σοι φέγγος, λαμπρὸς ὅδ' αἰθήρ·
 ἔξω δὲ δόμων ἤδη νοσερᾶς
 δέμνια κοίτας.
 δεῦρο γὰρ ἔλθειν πᾶν ἔπος ἦν σοι·

TP.

τάχα δ' εἰς θαλάμους σπεύσεις τὸ πάλιν.

ταχὺ γὰρ σφάλλει κοῦδενὶ χαίρεις,
οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρόν, τὸ δ' ἀπὸν
φίλτερον ἦγεί.

185

κρεῖσσον δὲ νοσεῖν ἢ θεραπεύειν·
τὸ μὲν ἐστὶν ἀπλοῦν, τῷ δὲ συνάπτει
λύπη τε φρενῶν χερσὶν τε πόνος.

πᾶς δ' ὁδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
κοῦκ ἔστι πόνων ἀνάπανσις·

190

ἀλλ' ὅ τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο
σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.

δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν,

195

δι' ἀπειροσύνην ἄλλου βιότου
κοῦκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίης·

μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.

ΦΑΙ. αἰρετέ μου δέμας, ὀρθοῦτε κάρα·

λέλυμαι μελέων σύνδεσμα, φίλαι.

λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας, πρόπολοι.

200

βαρὺ μοι κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν·

ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον ὥμοις.

ΤΡ. θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.

ῥᾶον δὲ νόσον μετὰ θ' ἥσυχίας

205

καὶ γενναῖον λήματος οἴσεις·

μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

ΦΑΙ. αἰαῖ·

πῶς ἂν δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος

καθαρῶν ὑδάτων πῶμ' ἀρυσαιῖμην;

ὑπὸ τ' αἰγείοις ἐν τε κομήτῃ

210

λειμῶνι κλιθεῖς ἀναπανσαιῖμην.

ΤΡ. ὦ παῖ, τί θροεῖς;

οὐ μὴ παρ' ὅλῳ τάδε γηρύσει
 μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον;
 ΦΑΙ. πέμπετε μ' εἰς ὄρος· εἴμι πρὸς ὕλην
 καὶ παρὰ πεύκας, ἵνα θηροφόνου
 στείβουσι κύνες
 βαλῆαις ἐλάφοις ἐγχριμπτόμεναι·
 πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι
 καὶ παρὰ χαίταν ξανθὴν ῥῖψαι
 Θεσσαλὸν ὄρπακ', ἐπίλογχον ἔχουσ'
 ἐν χειρὶ βέλος.

ΤΡ. τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις;
 τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτη;
 τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
 πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχῆς
 κλιτύς, ὅθεν σοὶ πῶμα γένοιτ' ἄν.

ΦΑΙ. δέσποιν' ἁλίας Ἀρτεμι Αἰμνας
 καὶ γυμνασίῳ τῶν ἱπποκρότων,
 εἶθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
 πῶλους Ἐνέτας δαμαλιζομένα.

ΤΡ. τί τόδ' αὖ παράφρων ἐροῖσας ἔπος;
 νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶς' ἐπὶ θήρας
 πόθον ἐστέλλον, νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
 ἐπ' ἀκυμάντοις πῶλων ἔρασαι.
 τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,
 ὅστις σε θεῶν ἀνασειράζει
 καὶ παρακόπτει φρένας, ὦ παῖ.

ΦΑΙ. δύστανος ἐγώ, τί ποτ' εἰργασάμην;
 ποῖ παρεπλάγχθην γνώμης ἀγαθῆς;
 ἑμάνην, ἔπεσον δαίμονος ἄτη·
 φεῦ φεῦ, τλήμων.
 μαῖα, πάλιν μου κρύψον κεφαλάν·
 αἰδοῦμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.

κρύπτε· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύνῃν ὄμμα τέτραπται. 245

τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ,
τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἄλλα κρατεῖ
μὴ γινώσκοντ' ἀπολέσθαι.
κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θάνατος 250
σῶμα καλύψει;

πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος.
χρῆν γὰρ μετρίως εἰς ἀλλήλους
φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι
καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς, 255

εὖλυντα δ' εἶναι στέργγηθρα φρενῶν
ἀπό τ' ὥσασθαι καὶ ξυντεῖναι.
τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν
ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὥς κ' ἐγὼ
τῆσδ' ὑπεραλγῶ. 260

βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρεπιν
τῇ θ' ὑγείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
οὕτω τὸ λίαν ἦσσαν ἐπαινῶ
τοῦ μηδὲν ἄγαν· 265

καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.
γύναι γεραιά, βασιλίδος πιστὴ τροφὴ
Φαίδρας, ὅρῳ μὲν τάσδε δυστήνους τύχας,
ἄσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·

σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν. 270
οὐκ οἶδ' ἐλέγχους· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.
οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφην;
εἰς ταῦτόν ἦκεις· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.

ὥς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.
πῶς δ' οὐ, τριταίαν οὖς' ἄσιτος ἡμέραν; 275
πότερον ὑπ' ἄτης ἢ θανεῖν πειρωμένη;

- TP. θανεῖν· ἄσιτεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου.
 XO. θανμαστὸν εἶπας, εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει.
 TP. κρούπτει γὰρ ἥδε πῆμα κοῦ φησιν νοσεῖν.
 XO. ὁ δ' εἰς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;
 TP. ἔκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
 XO. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη
 νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
 TP. εἰς πᾶν ἀφίγμαι κοῦδὲν εἰργασμαι πλέον·
 οὐ μὲν ἀνήσω γ' οὐδὲ νῦν προθυμίας,
 ὥς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς
 οὔα πέφνκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
 ἄγ', ὦ φίλη καί, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
 λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σύ θ' ἡδίῳν γενοῦ
 στυγνὴν ὄφρ' οὐκ λύσασα καὶ γνώμης ὁδόν,
 ἐγὼ θ' ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμεν
 μεθεῖς· ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον.
 καὶ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
 γυναῖκες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον·
 εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
 λέγ', ὥς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.
 εἶεν· τί σιγᾶς; οὐκ ἔχρην σιγᾶν, τέκνον,
 ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν, εἰ τι μὴ καλῶς λέγω,
 ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
 φθέρῃαι τι, θεῦρ' ἄθρησον· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 γυναῖκες, ἄλλως τούσδε μοχθοῦμεν πόνοους,
 ἴσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρίν· οὔτε γὰρ τότε
 λόγοις ἐτέγγεθ' ἥδε νῦν τ' οὐ πείθεται.
 ἀλλ' ἴσθι μέντοι, πρὸς τὰδ' ἀνθαδεστέρα
 γίγνου θαλάσσης, εἰ θανεῖ, προδοῦσα σοὺς
 παῖδας πατρῶων μὴ μεθέξοντας δόμων,
 μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππίαν Ἀμαζόνα,
 ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο

νόθον φρονούντα γνήσι', οἷσθ' ἄ νιν καλῶς,
 Ἰππόλυτον. ΦΑΙ. οἴμοι. ΤΡ. διγγάνει σέθεν
 τόδε; 310

ΦΑΙ. ἀπώλεσάς με, μαῖα, καί σε πρὸς θεῶν
 τοῦδ' ἄνδρὸς εὐθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.

ΤΡ. ὄρῳ; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονουῖσα δ' οὐ θέλεις
 παῖδάς τ' ὀνῆσαι καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

ΦΑΙ. φιλῶ τέκν'· ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι. 315

ΤΡ. ἄγνὰς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις;

ΦΑΙ. χεῖρες μὲν ἄγναί, φρήν δ' ἔχει μίσμα τι.

ΤΡ. μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;

ΦΑΙ. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἐκούσαν οὐχ ἐκῶν.

ΤΡ. ὠησεύς τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν; 320

ΦΑΙ. μὴ δρωσ' ἔγωγ' ἐκείνον ὀφθεῖν κακῶς.

ΤΡ. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν;

ΦΑΙ. ἔα μ' ἁμαρτεῖν· οὐ γὰρ εἰς σ' ἁμαρτάνω.

ΤΡ. οὐ δῆθ' ἐκούσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελέψομαι.

ΦΑΙ. τί δρωῖς; βιάζει χεῖρὸς ἐξαρτωμένη; 325

ΤΡ. καὶ σῶν γε γονάτων, κοῦ μεθήσομαι ποτε.

ΦΑΙ. κῆκ', ὦ τάλαινα, σοὶ τὰδ', εἰ πεύσει, κακὰ.

ΤΡ. μεῖζον γὰρ ἢ σοῦ μὴ τυχεῖν τί μοι κακόν;

ΦΑΙ. ὀλεῖ· τὸ μέντοι προᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.

[ΤΡ. κᾶπειτα κρύπτεις χρήσθ' ἱκνουμένης ἐμοῦ; 330

ΦΑΙ. ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.]

ΤΡ. οὐκοῦν λέγουσα τιμιωτέρα φανεῖ.

ΦΑΙ. ἄπελθε πρὸς θεῶν δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέγες.

ΤΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον οὐ δίδως ὃ χρῆν.

ΦΑΙ. δῶσω· σέβας γὰρ χεῖρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν. 335

ΤΡ. σιγῶμ' ἂν ἤδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.

ΦΑΙ. ὦ τλήμον, οἶον, μήτερ, ἠρώσθης ἔρον,

ΤΡ. ὃν ἔσχε ταύρου, τέκνου, ἢ τί φῆς τόδε;

ΦΑΙ. σὺ τ', ὦ τάλαινα, ὕμαιμε, Διονύσου δάμαρ,

ΤΡ. τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς; 340
ΦΑΙ. τρίτη δ' ἐγὼ δύστηνος ὡς ἀπόλλυμαι.

ΤΡ. ἐκ τοι πέπληγμαι· ποῦ προβήσεται λόγος;

ΦΑΙ. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστὶ δυστυχεῖς.

ΤΡ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἢ βούλομαι κλύειν.

ΦΑΙ. φεῦ·

πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἅμ' ἐχρὴ λέγειν; 345

ΤΡ. οὐ μάντις εἰμὶ τὰφανῇ γινῶναι σαφῶς.

ΦΑΙ. τί τοῦθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἐρᾶν;

ΤΡ. ἥδιστον, ὦ παῖ, ταῦτόν ἀλγεινόν θ' ἅμα.

ΦΑΙ. ἡμεῖς ἂν εἴμεν θιατέρῳ κεχρημένοι.

ΤΡ. τί φῆς; ἐρᾶς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τίνος; 350

ΦΑΙ. ὅστις πόθ' οὐτός ἐσθ' ὃ τῆς Ἀμαζόνος —

ΤΡ. Ἴππόλυτον αὐδᾶς; ΦΑΙ. σοῦ τὰδ', οὐκ ἐμοῦ
κλύεις.

ΤΡ. οἷμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.

γυναῖκες, οὐκ ἀνασχέτ', οὐκ ἀνέξομαι

ζῶσ'· ἐχθρὸν ἤμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος. 355

εἰψω μεθήσω σῶμ', ἀπαλλαχθήσομαι

βίου θανούσα· χαίρειτ'· οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.

οἱ σῶφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως

κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός,

ἀλλ' εἴ τι μείζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ, 360

ἢ τήνδε καὶ με καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

ΧΟ. αἶες ὦ, ἐκλυες ὦ 365 στρ.

ἀνήκουστα τᾶς

τυράννου πάθια μέλεα θροεομένας.

ὀλοίμαν ἔγωγε, πρὶν σᾶν, φίλα,

κατανύσαι φρενῶν. ἰὼ μοι, φεῦ φεῦ.

ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων·

ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς. 365

ὄλωλας, ἐξέφηνας εἰς φάος κακά.
 τίς σε παναμέριος ὕδ'ε χρόνος μένει;
 τελευτάσεται τι καινὸν δόμοις.
 ἄσημα δ' οὐκέτ' ἐστὶν οἷ φθίνει τύχη 370
 Κύπριδος, ὧ τάλαινα καὶ Κρησία.

ΦΑΙ. Τροιζήνιαι γυναῖκες, αἰ τόδ' ἐσχάτου
 οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
 ἦδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
 θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρται βίος. 375
 καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
 πράσσειν κάκιον, ἐστὶ γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν
 πολλοῖσιν, ἀλλὰ τῇδ' ἀθροτέον τόδε·
 τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθαι καὶ γινώσκουμεν,
 οὐκ ἐκπονοῦμεν δ', οἳ μὲν ἀργίας ὕπο, 380
 οἳ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
 ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
 μακραί τε λέσχει καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
 αἰδώς τε. δισσαι δ' εἰσὶν, ἡ μὲν οὐ κακή,
 ἡ δ' ἄχθος οἰκῶν. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής, 385
 οὐκ ἂν δύ' ἦσθην ταῦτ' ἔχοντε γραμμάτα.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦς' ἐγώ,
 οὐκ ἐσθ' ὅποιῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν
 ἔμελλον, ὥστε τοῦμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
 λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν· 390
 ἐπεὶ μ' ἔρωσ' ἔρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
 κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἡρξάμην μὲν οὖν
 ἐκ τοῦδε σιγᾶν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
 γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἡ θυραῖα μὲν
 φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται, 395
 αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλείστα κέκτηται κακά.
 τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
 τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προνοησάμην.

τρίτον δ', ἐπειδὴ τοισίδ' οὐκ ἐξήνυτον
 Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι 400
 κράτιστον, οὐδεις ἀντερεῖ, βουλευμάτων.
 ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχροῖα δρώσῃ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
 τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ,
 γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὐς' ἐρίγνωσκον καλῶς, 405
 μίσσημα πᾶσιν. ὥς ὅλοιτο παγκάκως
 ἥτις πρὸς ἄνδρας ἥρξατ' αἰσχύνειν λέχη
 πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
 τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν. 410
 ὅταν γὰρ αἰσχροῖα τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 ἢ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλὰ.
 μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας.
 αἰ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι, 415
 βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνεντῶν
 οὐδὲ σκότον φοβίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
 τέρεμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἄφῃ;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
 ὥς μήποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνας' ἄλῳ, 420
 μὴ παῖδας οὐς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἴκοιεν πόλιν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὐνεκ' εὐκλεεῖς.
 δουλοὶ γὰρ ἄνδρα, καὶν θρασύσπλαγχνός τις ἦ,
 ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ. 425
 μόνον δὲ τοῦτό φασ' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 γνώμην δικαίαν ἀγαθὴν, ὅτῳ παρῇ.
 κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχη,
 προθεῖς κάτοπτρον ὥστε παρθένω νέεα
 χρόνος· παρ' οἷσι μήποτ' ὀφθείην ἐγώ. 430

- ΧΘ. φρεῦ φρεῦ· τὸ σῶφρον ὥς ἀπανταχοῦ καλὸν
καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
- ΤΡ. δέσποιν', ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
ἢ σὴ παρέσχε δεινὸν ἐξαίφνης φόβον·
νῦν δ' ἐννοοῦμαι φαῦλος οὐσα· κὰν βροτοῖς 435
αἰ δεύτεράλ πως φροντίδες σοφώτεραι.
οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου
πέπονθας· ὄργαι δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς.
ἐρᾶς· τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
κάπειτ' ἔρωτος οὔνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 440
οὐ τάρτα λύνει τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας
ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεῶν·
Κύπρις γὰρ οὐ φορητός, ἦν πολλὴ δυνή·
ἦ τὸν μὲν εἰκονθ' ἥσυχῃ μετέρχεται,
ὃν δ' ἂν περισσὸν καὶ φρονοῦνθ' εὖρη μέγα, 445
τοῦτον λαβοῦσα, πῶς δοκεῖς; καθύβρισεν.
φοιτᾷ δ' ἂν' αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφν·
ἦδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσα ἔρον,
οὐ πάντες ἐσμεν οἱ κατὰ χθόν' ἔκγονοι. 450
ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μούσαις αἰεῖ,
ἴσασι μὲν Ζεὺς ὥς ποτ' ἠράσθη γάμων
Σεμέλης, ἴσασι δ' ὥς ἀνήρπασέν ποτε
ἡ καλλιπεργγῆς Κέφαλον εἰς θεοὺς Ἔως 455
ἔρωτος οὔνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
ναίουσι κοῦ φεύγουσιν ἐκποδῶν θεοὺς,
στέργουσι δ', οἶμαι, συμφορᾷ νικώμενοι.
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει; χοῖν σ' ἐπὶ ρητοῖς ἄρα
πατέρα φυτεύειν ἢ πλ' δεσπόταις θεοῖς 460
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τοῦσδε γε στέρεξαι νόμους·
πόσους δοκεῖς δὴ κάρτ' ἔχοντας εὖ φρονεῖν

νοσοῦνθ' ὀρῶντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὀρᾶν;
 πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκόσι
 συνεκκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γὰρ 465
 τὰδ' ἐστὶ θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ.
 οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χοῆν βίου λίαν βροτούς·
 οὐδὲ στέγην γὰρ ἧς κατηρεφεῖς δόμοι
 καλῶς ἀκριβώσειαν· εἰς δὲ τὴν τύχην
 πεσοῦς ὅσῃν σὺ πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς; 470
 ἀλλ' εἰ τὰ πλεῖω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις,
 ἄνθρωπος οὐσα κάρτα γ' εὖ πράξειαις ἄν.
 ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὲν κακῶν φρενῶν,
 λῆξον δ' ὑβρίζουσ'· οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 τὰδ' ἐστὶ, κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν· 475
 τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβουλήθη τάδε.
 νοσοῦσα δ' εὖ πως τὴν νόσον καταστρέφου.
 εἰσὶν δ' ἐπῶδαι καὶ λόγοι θελεκτήριοι·
 φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσου.
 ἦ τὰρ ἂν ὅψε γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἄν, 480
 εἰ μὴ γυναικες μηχανὰς εὐρήσομεν.

- ΧΟ. Φαίδρα, λέγει μὲν ἥδε χρησιμώτερα
 πρὸς τὴν παροῦσαν συμφορὰν, αἰνῶ δὲ σέ.
 ὁ δ' αἶνος οὗτος δυσχερέστερος λόγων
 τῶν τῆσδε καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν. 485
 ΦΑΙ. τοῦτ' ἐσθ' ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας
 δόμους τ' ἀπόλλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
 οὐ γάρ τι τοῖσιν ὥσθι τερπνὰ χρὴ λέγειν,
 ἀλλ' ἐξ ὅτου τις εὐκλεὴς γενήσεται.
 ΤΡ. τί σεμνομυθεῖς; οὐ λόγων εὐσχημόνων 490
 δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρὸς ὥς τάχος διαστέον,
 τὸν εὐθὺν ἐξεπιόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.
 εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ πλὴν συμφοραῖς βίος
 [τοιαῦσδε, σώφρων δ' οὐσ' ἐτύγχανες γυνή,

οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς οὔνεχ' ἡδονῆς τε σῆς] 495

πῶς ἦγον ἂν σε δεῦρο; νῦν δ' ἄγων μέγας
σῶσαι βίον σόν, κοῦκ ἐπίφθονον τόδε.

ΦΑΙ. ὦ δεινὰ λέξας, οὐχὶ συγκλήσεις στόμα
καὶ μὴ μεθήσεις αὐτίς αἰσχίστους λόγους;

ΤΡ. [αἰσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐστὶ σοι.] 500
κρείσσον δὲ τοῦτον, εἴπερ ἐκσώσει γέ σε,
ἢ τοῦνομ' ὃ σὺ κατθανεῖ γαυρουμένη.

ΦΑΙ. καὶ μὴ σε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γάρ, αἰσχροῖα δέ,
πέρα προβῆς τῶνδ'· ὥς ὑπείργασμαι μὲν οὐ
ψυχὴν ἔρωτι, τῆσχα δ' ἦν λέγης καλῶς, 505
εἰς τοῦθ' ὃ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.

ΤΡ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, χρῆν μὲν οὐ σ' ἀμαρτάνειν·
εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρα γὰρ ἡ χάρις.
ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
ἔρωτος, ἥλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω, 510
ἃ σ' οὐτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὐτ' ἐπὶ βλάβῃ φρονῶν
παύσει νόσον τῆσδ', ἦν σὺ μὴ γένῃ κακῇ.
[δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δῆ τι τοῦ ποθομένου
σημεῖον, ἢ λόγον τιν' ἢ πέπλων ἄπο
λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.] 515

ΦΑΙ. πότερα δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;

ΤΡ. οὐκ οἶδ'· ὕνασθαι, μὴ μαθεῖν βούλου, τέκνον.

ΦΑΙ. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφῇ.

ΤΡ. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι· δειμαίνεις δὲ τί;

ΦΑΙ. μὴ μοί τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ. 520

ΤΡ. ἔασον, ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
μόνον σὺ μοι, δέσποινα ποντία Κύπρι,
συνεργὸς εἶης. τἄλλα δ' οἷ' ἐγὼ φρονῶ
τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις.

ΧΟ. Ἔρως Ἔρως, ὃ κατ' ὁμμάτων στρ. 525

525 — 534 = 535 — 544

στάξεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
 ψυχᾷς χάριν οὓς ἐπιστρατεύσῃ,
 μὴ μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης
 μῆδ' ἄρρυθμος ἔλθοις.

οὔτε γὰρ πυρὸς οὔτ'
 ἄστρον ὑπέρτερον βέλος,
 οἶον τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
 ἴησιν ἐκ χειρῶν

Ἔρωσ ὁ Διὸς παῖς.

ἄλλως ἄλλως παρὰ τ' Ἀλφεῷ
 Φοῖβον τ' ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις
 βούταν φόνον Ἑλλὰς αἰ' ἀέξει·

Ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
 τὸν τᾶς Ἀφροδίτας

φιλτάτων θαλάμων
 κληδοῦχον, οὐ σεβίζομεν,
 πέρθοντα καὶ διὰ πάσας
 ἰόντα συμφορᾶς
 θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

τὰν μὲν Οἰχαλίᾳ

πῶλον ἄξυγα λέκτρον

ἄνανδρον τὸ πρὶν καὶ ἄνυμφον, οἴκων
 ξεύξας ἅπ' εἰρεσίᾳ, δρομάδα

τὰν Ἄιδος ὥστε Βάκχαν,

σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ

φονίοις θ' ὑμεναίοις

Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν·

ὣ τλάμων ὑμεναίων.

ὣ Θήβας ἱερὸν

τεῖχος, ὃ στόμα Δίρκας,

συνεῖπαιτ' ἂν ἡ Κύπρις οἶον ἔρπει.

530

ἀντ. 535

540

στορ. 545

550

ἀντ. 555

βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρρῳ τοκάδα
τὰν Διογόνειο Βάκχου 560

νυμφευσαμέναν πότμῳ
φονίῳ κατέλυσεν.
δεινὰ γὰρ πάντα γ' ἐπιπνεῖ, μέλισσα δ'
οἷα τις πεπόταται.

ΦΑΙ. σιγήσατ', ὦ γυναῖκες· ἐξειργάσμεθα. 565

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;

ΦΑΙ. ἐπίσχετ'· αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.

ΧΟ. σιγῶ· τὸ μέντοι φροῖμιον κακὸν τόδε.

ΦΑΙ. ἰὼ μοι, αἰαῖ αἰαῖ·
ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων. 570

ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδάν; τίνα βοᾷς λόγον;
ἔνεπε τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι,
φρένας ἐπίσσυτος.

ΦΑΙ. ἀπωλόμεσθαι. ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πύλαις
ἀκούσαθ' οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πίτνει. 575

ΧΟ. σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ μέλει πομπίμα
φάτις δωμάτων.
ἔνεπε δ' ἔνεπέ μοι, τί ποτ' ἔβα κακόν;

ΦΑΙ. ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ
Ἴππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακά. 580

ΧΟ. ἀχὰρ μὲν κλύω, σαφὲς δ' οὐκ ἔχω
γεγωνεῖν ὅπα
διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοὶ βοά.

ΦΑΙ. καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,
τὴν δεσπότου προδοῦσαν ἐξαυδᾷ λέχος. 590

ΧΟ. ὦ μοι ἐγὼ κακῶν· προδέδοσαι, φίλα.
τί σοι μήσομαι;
τὰ κρύπτ' ἄρα πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσαι

ΦΑΙ. αἰαῖ, ἔ. 595

ΧΟ. πρόδοτος ἐκ φίλων.

- ΦΑΙ. ἀπώλεσέν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμάς,
φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.
- ΧΟ. πῶς οὖν; τί δράσεις, ὦ παθοῦς' ἀμήχανα;
- ΦΑΙ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, κατθανεῖν ὅσον τάχος
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 600
- ΙΠ. ὦ γαῖα μῆτερ ἡλίου τ' ἀναπτύχαι,
οἴων λόγων ἄρρητον εἰσήκουσ' ὅπα.
- ΤΡ. σίγησον, ὦ παῖ, πρὶν τιν' αἰσθῆσθαι βοῆς.
- ΙΠ. οὐκ ἔστ' ἐκούσας δαίμ' ὅπως σιγήσομαι.
- ΤΡ. ναί πρὸς σε τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου. 605
- ΙΠ. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἄψει πέπλων;
- ΤΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.
- ΙΠ. τί δ', εἶπερ ὥς φῆς μηδὲν εἰρηκας κακόν;
- ΤΡ. ὁ μῦθος, ὦ παῖ, κοινὸς οὐδαμῶς ὅδε.
- ΙΠ. τὰ τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν. 610
- ΤΡ. ὦ τέκνον, ὅρκους μηδαμῶς ἀτιμάσῃς.
- ΙΠ. ἡ γλῶσσο' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρήν ἀνώμοτος.
- ΤΡ. ὦ παῖ, τί δράσεις; σοὺς φίλους διεργάσει;
- ΙΠ. ἀπέπτυσ'· οὐδεὶς ἄδικός ἐστί μοι φίλος. 614
- ΤΡ. σύγγνωθ'· ἁμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώποις, τέκνον.
- ΙΠ. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
γυναικας εἰς φῶς ἡλίου κατῴκισας;
εἰ γὰρ βρότειον ἦθελες σπεῖραι γένος,
οὐκ ἐκ γυναικῶν χορῆν παρασχέσθαι τόδε,
ἀλλ' ἀντιθέοντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς 620
ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος
παιδῶν πρίσθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματος
τῆς ἀξίας ἕκαστον· ἐν δὲ δώμῳ
ναῖειν ἐλευθέροισι θηλειῶν ἄτερ.
[νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι κακὸν 625
μέλλοντες ὄλβον δωμάτων ἐκτίνομεν.]
τούτῳ δὲ δῆλον ὥς γυνὴ κακὸν μέγα

προσθίεις γὰρ ὁ σπείρας τε καὶ θρόψας πατὴρ
 φερνάς ἀπώκισ', ὥς ἀπαλλαχθῇ κακοῦ·
 ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους φυτόν 630
 γέγηθε κόσμον προστιθείς ἀγάματι
 καλὸν κακίστῳ καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ.
 δύστηνος, ὄλβον δωμάτων ὑπέξελῶν.
 ἔχει δ' ἀνάγκην, ὥστε κηδεύσας καλοῖς
 γαμβροῖσι χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος, 635
 ἢ χρηστὰ λέκτρα, πενθεροῦς δ' ἀνωφελεῖς
 λαβὼν πιέζει τὰ γαθῶ τὸ δυστυχὲς.
 ῥᾶστον δ' ὅτῳ τὸ μηδέν, ἀλλ' ἀνωφελεῖς
 εὐηθία κατ' οἶκον ἴδρυται γυνή.
 σοφὴν δὲ μισῶ· μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις 640
 εἴη φρονοῦσα πλείον ἢ γυναιῖκα χορή.
 τὸ γὰρ κακοῦργον μᾶλλον ἐντίκτει Κύπρις
 ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμύχανος γυνή
 γνώμη βραχεία μωρίαν ἀφηρέθη.
 χορὴν δ' εἰς γυναιῖκα πρόσπολον μὲν οὐ περᾶν, 645
 ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίξειν δάκη
 διηρῶν, ἵν' εἴχον μήτε προσφρονεῖν τινα
 μήτ' ἐξ ἐκείνων φθέγμα δέξασθαι πάλιν.
 νῦν δ' αἰ μὲν ἔνδον δρῶσιν αἰ κακαὶ κακὰ
 βουλευμάτων, ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι. 650
 ὥς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρός, ὃ κακὸν κῆρα,
 λέκτρων ἀθίκτων ἤλθες εἰς συναλλαγάς·
 ἀγὼ ὅυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι,
 εἰς ὧτα κλύζων. πῶς ἂν οὖν εἴην κακός,
 ὅς οὐδ' ἀκούσας τοιᾶδ' ἀγνεύειν δοκῶ; 655
 εὐ δ' ἴσθι, τοῦμόν σ' εὐσεβὲς σώζει, γύναι·
 εἰ μὴ γὰρ ὄρκους θεῶν ἄφρακτος ἦρέθην,
 οὐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τὰδ' ἐξιπεῖν πατρί.
 νῦν δ' ἐκ δόμων μὲν, ἔστ' ἂν ἐκδημος χθονὸς

Θησεύς, ἄπειμι· σίγα δ' ἔξομεν στόμα.
 θεάσομαι δὲ σὺν πατρὸς μολῶν ποδὶ
 πῶς νιν προσόψει καὶ σὺ καὶ δέσποινα σή·
 τῆς σῆς δὲ τόλμης εἶσομαι γεγευμένος.
 ὅλοισθε, μισῶν δ' οὐ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
 γυναικας, οὐδ' εἰ φησί τις μ' αἰεὶ λέγειν·
 αἰεὶ γὰρ οὐν πῶς εἰσι κακεῖναι κακαί.
 ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδάξάτω,
 ἢ καὶ ἑάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἰεὶ.

660

665

ΦΑΙ. τάλανες ὦ κακοτυχεῖς
 γυναικῶν πότμοι.

ἀντ.

τίν' αὖ νῦν τέχνην ἔχομεν ἢ λόγους
 σφαλεῖσαι κάταμμα λύειν λόγου;
 ἐτύχομεν δίκας· ἰὼ γὰρ καὶ φῶς.
 πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;
 πῶς δὲ πῆμα κρύψω, φίλαι;
 τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς ἢ τίς ἂν βροτῶν
 πάρεδρος ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
 φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
 παρὸν δυσεκπέραντον ἔρχεται βίου.
 κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ.

670

675

ΧΘ. φεῦ φεῦ· πέπρακται, κοῦ κατώρθωνται τέχναι, 680
 δέσποινα, τῆς σῆς προσπόλου, κακῶς δ' ἔχει.

ΦΑΙ. ὦ παγκρατίστη καὶ φίλων διαφθορεῦ,
 οἷ' εἰργάσω με. Ζεὺς σ' ὁ γεννήτωρ ἐμὸς
 πρόρριζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας πυρί.
 οὐκ εἶπον, οὐ σῆς προϋνοησάμην φρενός,
 σιγαῖν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;
 σὺ δ' οὐκ ἀνέσχον· τοιγὰρ οὐκέτ' εὐκλεεῖς
 θανούμεθ'. ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
 οὗτος γὰρ ὁργῇ συντεθηγμένος φρένας
 ἔρει καθ' ἡμῶν πατρὶ σὰς ἁμαρτίας,

685

690

- πλήσει δὲ πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων.
 ὅλοιο καὶ σὺ χῶστις ἄκοντας φίλους
 πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετεῖν.
 ΤΡ. δέσποιν', ἔχεις μὲν τὰμὰ μέμφασθαι κακά· 695
 τὸ γὰρ δάκνον σου τὴν διάγνωσιν κρατεῖ·
 ἔχω δὲ κἀγὼ πρὸς τὰδ', εἰ δέξει, λέγειν.
 ἔθρεψά σ' εὖνους τ' εἰμί· τῆς νόσου δέ σοι
 ζητοῦσα φάρμαχ' εὖρον οὐχ ἄβουλόμην.
 εἰ δ' εὖ γ' ἐπραξα, κάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ᾦν· 700
 πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα.
 ΦΑΙ. ἦ καὶ δίκαια ταῦτα κἄξαρκοῦντά μοι,
 τρώσασαν ἡμᾶς εἴτα συγχωρεῖν λόγοις;
 ΤΡ. μακροηγοοῦμεν· οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ,
 ἀλλ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον. 705
 ΦΑΙ. παῦσαι λέγουσα· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐ καλῶς
 παρήνεσάς μοι κἀπεχείρησας κακά.
 ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε καὶ στυγερῆς πέρι
 φρόντιξ'· ἐγὼ δὲ τὰμὰ θήσομαι καλῶς.
 ὑμεῖς δέ, παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήνιαι, 710
 τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτουμένῃ,
 σιγῇ καλύπτειν ἀνθ' ἃδ' εἰσηκούσατε.
 ΧΘ. ὅμνυμι σεμνὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην,
 μηδὲν κακῶν σῶν εἰς φάος δείξειν ποτέ.
 ΦΑΙ. καλῶς ἔλεξας. ἐν δὲ προτρέπουσ' ἐγὼ 715
 εὖρομα [δῆτα] τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,
 ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παισὶ προσθεῖναι βλον,
 αὐτῇ τ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
 οὐ γὰρ ποτ' αἰσχυνῶ γε Κρησίλους δόμους,
 οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι 720
 αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις οὐνεκα ψυχῆς μιᾶς.

ἐρεῖ δὲ Πιτθεὶ τῷ γέροντι συμφορᾶς,

691

ΧΟ. μέλλεις δὲ δὴ τι δοῦν ἀνήμεστον κακόν;
 ΦΑΙ. θανεῖν ὅπως δέ, τοῦτ' ἐγὼ βουλευσομαι.
 ΧΟ. εὐφημος ἴσθι.

ΦΑΙ. καὶ σύ γ' εὖ με νοουθέτει.

ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ἐξόλλυσί με,
 ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
 τέρω· πικροῦ δ' ἔρωτος ἥσσηθήσομαι.
 ἅτάρ κακόν γε χᾶτέρω γενήσομαι
 θανούσ', ἢν' εἰδῇ μὴ πλὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
 ὑψηλὸς εἶναι· τῆς νόσου δὲ τῇσδέ μοι
 κοινῇ μετασχὼν σωφρονεῖν μαθήσεται.

725

730

ΧΟ. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, στρ.

ἵνα με πτεροῦσαν ὄρνει
 θεὸς εἰνὶ ποταναῖς ἀγέλαις θείῃ.

ἄρθεῖν δ' ἐπὶ πόντιον

735

κῦμα τὰς Ἀδριηνᾶς

ἄκτας Ἡριδανοῦ θ' ὕδωρ·

ἐνθα πορφύρεον σταλάσσουσ'

εἰς οἶδμα πατρὸς τάλαιναι

κόραι Φαέθοντος οἴκτῳ δακρύν

740

τὰς ἡλεκτροφαεῖς αὐγάς.

Ἐσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἄκταν

ἀντ.

ἀνύσαιμι τῶν ἀοιδῶν,

ἢν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας

ναύταις οὐκέθ' ὁδὸν νέμει,

745

σεμνὸν τέρομονα ναίων

οὐρανοῦ, τὸν Ἄτλας ἔχει,

κρηναί τ' ἀμβρόσιαι χέονται

Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις,

ἢν' ὀλβιόδωρος αὖξει ξαθέα

750

χθῶν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

ὦ λευκόπτερε Κρησία
πορθμῖς, ἃ διὰ πόντιον
κῦμ' ἄλλικτυπον ἄλμας
ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν

στρ.

755

ὀλβίων ἀπ' οἰκων,
κακονυμφοτάταν ὄνασιν.
ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων ἦ
Κρησίας ἐκ γᾶς δύσορnis
ἐπτατ' ἐπὶ κλεινὰς Ἀθήνας,

760

Μουνύχου δ' ἀκταῖσιν ἐκδή-
σαντο πλεντὰς πεισμάτων ἀρ-
χὰς ἐπ' ἀπείρου τε γᾶς ἔβασαν.
ἀνθ' ὧν οὐχ ὀσίων ἐρώ-

ἀντ.

765

των δεινᾷ φρένας Ἀφροδί-
τας νόσφ' κατεκλάσθη·
χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος οὔσα
συμφορᾷ, τεράμνων

ἀπὸ νυμφιδίων κρεμαστὸν
ἄψεται ἀμφὶ βρόχον λευ-

770

κᾷ καθαρμοῦζουσα δείρα,
δαίμονα στυγνὰν καταιδε-
σθεῖσα τάν τ' εὐδοξον ἀνθαι-
ρουμένα φάμαν ἀπαλλάσ-
σουσά τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα.

775

ΕΞ. ἰοὺ ἰοῦ·

βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων·
ἐν ἀγχόναῖς δέσποινα, Θησέως δάμαρ.
φεῦ φεῦ, πέπρακται· βασιλῖς οὐκέτ' ἔστι δὴ
γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη.
οὐ σπεύσετ' ; οὐκ οἴσκει τις ἀμφιδέξιον
σίδηρον, ᾧ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρας ;

780

ΕΞ.

752 — 763 = 764 — 775

ΗΜΙΧ. φίλαι, τί δρωμεν; ἢ δοκεῖ περᾶν δόμους
λύσαι τ' ἀνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;

ΗΜΙΧ. τί δ' ; οὐ πάρεισι πρόσπολοι νεανίαι;
τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου.

ΕΞ. ὀρθώσατ' ἐκτείναντες ἄθλιον νέκυν,
πικρὸν τόδ' οἰκούρημα δεσπόταις ἐμοῖς.

ΧΟ. ὄλωλεν ἡ δύστηνος, ὥς κλύω, γυνή·
ἤδη γὰρ ὥς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι δῆ.

ΘΗ. γυναικες, ἴστε τίς πατ' ἐν δόμοις βοή;
ἡγῶ βαρεῖα προσπόλων μ' ἀφίκετο.
οὐ γὰρ τί μ' ὥς θεωρὸν ἀξιολὸς δόμος
πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως προσεννέπειν.
μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασται νέον;
πρόσω μὲν ἤδη βίωτος, ἀλλ' ὅμως ἐτ' ἂν
λυπηρὸς ἡμῖν τούσδ' ἂν ἐκλίποι δόμους.

ΧΟ. οὐκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τέλνει τύχη,
Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνουσί σε.

ΘΗ. οἷμοι· τέκνων μοι μὴ τι συλᾶται βίος;

ΧΟ. ζῶσιν, θανούσης μητρὸς ὥς ἄλγιστά σοι.

ΘΗ. τί φῆς; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;

ΧΟ. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήφατο.

ΘΗ. λύπη παχνωθεῖς ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τίνος;

ΧΟ. τοσοῦτον ἴσμεν· ἄρτι γὰρ ἀγῶ δόμοις,
Θησεῦ, πάρειμι σῶν κακῶν πενθήτρια.

ΘΗ. αἰαῦ· τί δήτα τοῖσδ' ἀνέστεμμαι κἄρα
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυστυχῆς θεωρὸς ὦν;
χαλᾶτε κληῖθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων,
ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω πικρὰν θῆαν
γυναικός, ἣ με κατθανοῦσ' ἀπώλεσεν.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τάλαινα μελέων κακῶν·
ἐπαθες, εἰργάσω
τοσοῦτον ὥστε τούσδε συγγέαι δόμους.

αἰαὶ τόλμας, ὦ βιαίως θανούσ'
 ἄνοσίῳ τε συμφορᾷ, σᾶς χειρὸς
 πάλαισμα μελέας.

815

ΘΗ. τίς ἄρα σάν, τάλαιν', ἀμυροῖ ζωάν;
 ὦμοι ἐγὼ πόνων· ἔπαθον, ὦ πόλις,
 τὰ μάλιστα ἐμῶν κακῶν. ὦ τύχα,
 ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης,
 κηλὶς ἄφραστος ἐξ ἀλαστόρων τινός.

στρ.

820

κατακονὰ μὲν οὖν ἀβίωτος βίου·
 κακῶν δ' ὦ τάλας πέλαγος εἰσορῶ
 τοσοῦτον ὥστε μήποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν
 μηδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.

826

τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν
 βαρύποτμον, γύναι, προσκυδῶν τύχῳ;
 ὅρως γὰρ ὥς τις ἐκ χειρῶν ἄφαντος εἶ,
 πῆδημ' ἐς Αἶδου κραιπνὸν ὁρμήσασά μοι.
 αἰαὶ αἰαὶ, μέλεα μέλεα τάδε πάθη.
 πρόσσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι
 τύχαν δαιμόνων

830

ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος.

ΧΘ. οὐ σοὶ τάδ', ὦναξ, ἦλθε δὴ μόνῳ κακᾷ·
 πολλῶν μετ' ἄλλων δ' ὤλεσας κεδνὸν λέχος.

835

ΘΗ. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ γᾶς κνέφας
 μετοικεῖν σκότῳ θανῶν ὁ τλάμων,

ἀντ.

τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας·
 ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον ἢ κατέφθισο.

840

τίνα κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα
 γύναι, σάν ἔβα, τάλαινα, καρδίαν;
 εἴποι τις ἂν τὸ πραχθέν, ἢ μάτην ὄχλον
 στέγει τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;

ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὥς ἴδω πικρὰν θέαν.

825

ὦμοι μοι σέθεν * * * * *

μέλεος, οἶον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' ἀπωλόμην·
ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.

845

ΧΟ. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ φίλα
γυναικῶν ἀρίστα θ' ὀπόσας ἐφορᾷ
φέργος ἀελλίου τε καὶ
νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα.
τάλας, ὦ τάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάκρυσί μου βλέφαρα
καταχυνθέντα τέγγεται σᾶ τύχα·
τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλα.

850

855

ΘΗ. ἔα ἔα·

τί δὴ ποθ' ; ἥδε δέλτος ἐκ φίλης χειρὸς
ῥοτημένη θέλει τι σημῆναι νέον;
ἀλλ' ἡ λέχους μοι καὶ τέκνων ἐπιστολὰς
ἔγραψεν ἡ δύστηνος ἐξαιτουμένη;
θάρσει, τάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
οὐκ ἔστι δῶμά θ' ἥτις εἴσεισιν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκέτ' οὔσης τῇσδε προσσαίνουσί με.
φέρ', ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων
ἴδω τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει.

860

865

ΧΟ. φεῦ φεῦ· * τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπιφέρει θεὸς κακόν. ἑμοὶ μὲν οὖν
ἀβίωτος βίου τύχα πρὸς τὸ κρᾶνθὲν εἶη τυχεῖν.
ὀλομένους γάρ, οὐκέτ' ὄντας λέγω,
φεῦ φεῦ, τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
ὦ δαίμον, εἰ πως ἔστι, μὴ σφῆλγος δόμους,
αἵτουμένης δὲ κλῦθί μου· πρὸς γάρ τινας
οἴωνόν ὥστε μάντις εἰσορᾷ [κακόν].

870

- ΘΗ. οἱμοι· τόδ' οἶον ἄλλο πρὸς κακῷ κακόν,
οὐ τλητὸν οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγὼ. 875
- ΧΟ. τί χρῆμα; λέξον, εἰ τί μοι λόγου μέτα.
- ΘΗ. βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πᾶ φύγω
βάρος κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι,
οἶον οἶον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος 880
φθιεγγόμενον τλάμων.
- ΧΟ. αἰαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
- ΘΗ. τόδε μὲν οὐκέτι στόματος ἐν πύλαις
καθέξω δυσεκπέραντον, ὀλοὸν
κακόν· ἰὼ πόλις. 885
- Ἰππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἐτλη θυγεῖν
βίᾳ, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὅμι' ἀτιμάσας.
ἀλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἃς ἐμοί ποτε
ἄρας ὑπέσχου τρεῖς, μιᾷ κατέρχασθαι
τούτων ἐμὸν παῖδ', ἡμέραν δὲ μὴ φύγοι
τῆνδ', εἴπερ ἡμῖν ὅπασας σαφεῖς ἄρας. 890
- ΧΟ. ἄναξ, ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν·
γνώσει γὰρ αὐθις ἀμπλακῶν. ἐμοί πιθοῦ.
- ΘΗ. οὐκ ἔστι· καὶ πρὸς γ' ἐξελῶ σφε τῆσδε γῆς,
δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται·
ἢ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς Αἶδου δόμους 895
θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἄρας σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἀλώμενος
ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσει βίον.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα,
Ἰππόλυτος· ὀργῆς δ' ἕξανεις κακῆς, ἄναξ 900
Θησεῦ, τὸ λῶστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.
- Π. κραυγῆς ἀκούσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
σπουδῇ· τὸ μέντοι πρῶγμ' ἐφ' ᾧ τινι στένεις
οὐκ οἶδα, βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα, τί χρῆμα; σὴν δάμαρδ' ὄρω, πάτερ, 905

νεκρόν· μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον·
ἦν ἄρτίως ἔλειπον, ἦ φάος τόδε
οὐπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.

τί χοῖμα πάσχει; τῷ τρόπῳ διόλλυται;
πάτερ, πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα.
σιγᾶς; σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς·
ἦ γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν
κἂν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὐς' ἀλίσκεται.
οὐ μὴν φίλους γε κἄτι μᾶλλον ἢ φίλους
κρύπτειν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας.

ΘΗ. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε
καὶ πάντα μηχανᾶσθε κἄξευρίσκετε,
ἐν δ' οὐκ ἐπίστασθ' οὐδ' ἐθηράσασθε πῶ,
φρονεῖν διδάσκειν οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς;

ΙΠ. δεινὸν σοφιστήν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατός ἐστ' ἀναγκάσαι.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτοურγεῖς, πάτερ,
δέδοικα μὴ σου γλῶσσ' ὑπερβᾶλη κακοῖς.

ΘΗ. φεῦ, χοῖν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
σαφές τι κεῖσθαι καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
ὅστις τ' ἀληθῆς ἐστίν ὅς τε μὴ φίλος·
δισσὰς τε φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν,
ὥς ἡ φρονοῦσα τᾶδ' ἐξηλέγχετο
πρὸς τῆς δικαίας, κοῦκ ἂν ἠπατώμεθα.

ΙΠ. ἀλλ' ἦ τις εἰς σὸν οὐς με διαβαλὼν ἔχει
φίλων, νοσοῦμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἵτιοι;
ἐκ τοι πέπληγμαι· σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με
λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν.

ΘΗ. φεῦ τῆς βροτείας (ποτ' προβήσεται;) φρενός·
τί τέρμα τύλμης καὶ θράσους γενήσεται;

εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοντον ἐξογκώσεται,
 ὃ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
 πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ 940
 ἄλλην δεήσει γαίαν, ἢ χωρήσεται
 τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
 σκέψασθε δ' εἰς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγώς
 ἦσχυνε τὰ μὰ λέκτρα κάξελέγχεται
 πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὢν. 945
 δεῖξον δ', ἐπειδὴ γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας,
 τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρί.
 σὺ δὴ θεοῖσιν ὥς περισσὸς ὢν ἀνὴρ
 ξύνει; σὺ σώφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος;
 οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ 950
 θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
 ἦδη νυν αὖχει καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς
 σίτοις καπήλευ', Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων
 βάκχευε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς·
 ἐπεὶ γ' ἐλήφθης, τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ 955
 φεύγειν προφωνῶ πᾶσι· θηρεύουσι γὰρ
 σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχροῖς μηχανώμενοι.
 τέθνηκεν ἦδε· τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς;
 ἐν τῷδ' ἀλίσκει πλεῖστον, ὧς κάκιστε σὺ·
 ποιοὶ γὰρ ὅρκοι κρείσσονες, τίνες λόγοι 960
 τῇσδ' ἂν γένονιντ' ἂν, ὥστε σ' αἰτίαν φυνγεῖν;
 μισεῖν σε φήσεις τήνδε καὶ τὸ δὴ νόθον
 τοῖς γνησίοισι πολέμιον πεφυκέναι·
 κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἐμπορον βίου λέγεις,
 εἰ δυσμενεῖα σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν. 965
 ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι,
 γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἷδ' ἐγὼ νέους
 οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
 ὅταν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα·

τὸ δ' ἄρσεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον. 970
 νῦν οὖν τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις
 νεκροῦ παρόντος μάρτυρος σαφεστάτου;
 ἔξερρε γαίης τῆσδ' ὅσον τάχος φυγάς,
 καὶ μήτ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μολῆς, 975
 μήτ' εἰς ὄρους γῆς ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ.
 εἰ γὰρ παθῶν γε σοῦ τάδ' ἤσσηθήσομαι,
 οὐ μαρτυρήσει μ' Ἰσθμῖος Σίνις ποτὲ
 κτανεῖν ἑαυτόν, ἀλλὰ κομπάξειν μάτην,
 οὐδ' αἰ θαλάσση σύννομοι Σκυριωνίδες
 φήσουσι πέτραι τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν. 980

ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως εἵπομ' ἂν εὐτυχεῖν τινα
 θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.

ΙΠ. πάτερ, μένος μὲν ξύστασίς τε σῶν φρενῶν
 δεινὴ· τὸ μέντοι πρῶγμ' ἔχον καλοὺς λόγους, 985
 εἰ τις διαπτύξειεν, οὐ καλὸν τόδε.
 ἐγὼ δ' ἄκομφος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον,
 εἰς ἥλικας δὲ κώλῃους σοφώτερος.
 ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
 φανῶλοι παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν, 990
 ὅμως δ' ἀνάγκη, συμφορᾶς ἀφιγμένης,
 γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν,
 ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρῶτον ὡς διαφθερῶν
 οὐκ ἀντιλέξουσ'· εἰσορᾶς φάος τόδε
 καὶ γαῖαν· ἐν τοῖσδ' οὐκ ἔνεστ' ἀνὴρ ἐμοῦ,
 οὐδ' ἦν σὺ μὴ φῆς, σωφρονέστερος γεγώς. 995
 ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεοὺς σέβειν,
 φίλοις τε χρῆσθαι μὴ ἀδικεῖν πειρωμένοις,
 ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς μήτ' ἐπαγγέλλειν κακὰ
 μήτ' ἀνθυπουργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις·
 οὐκ ἐγγελαστῆς τῶν ὁμιλούντων, πάτερ, 1000
 ἀλλ' αὐτὸς οὐ παροῦσι κἀγγὺς ὦν φίλος.

ἐνὸς δ' ἄδικτος, ὃ με νῦν ἔλαιν δοκεῖς·
 λέχους γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνὸν δέμας.
 οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε πλὴν λόγῳ κλύων
 γραφῇ τε λεύσσων· οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν 1005
 πρόθυμός εἰμι, παρθένον ψυχὴν ἔχων.
 καὶ δὴ τὸ σῶφρον τοῦμόν οὐ πείθει σ' ἴσως·
 δεῖ δὴ σε δεῖξαι τῷ τρόπῳ διεφθάρην.
 πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο
 πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκῆσειν δόμον 1010
 ἔγκληρον εὐνήν προσλαβὼν ἐπήλπισα;
 μάταιος ἄρ' ἦν, οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρονῶν.
 ἀλλ' ὥς τυραννεῖν ἠδὲ τοῖσι σώφροσιν;
 ἦμιστά γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε
 θνητῶν ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία. 1015
 ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν Ἑλληνικοὺς
 πρῶτος θέλοιμ' ἄν, ἐν πόλει δὲ δεύτερος
 σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
 πράσσειν τε γὰρ πάρεστι, κίνδυνός τ' ἀπῶν
 κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν. 1020
 ἐν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις·
 εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτυς οἷός εἰμ' ἐγώ,
 καὶ τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμην,
 ἔργοις ἂν εἶδες τοὺς κακοὺς διεξιῶν.
 νῦν δ' ὄρκιόν σοι Ζῆνα καὶ πέδον χθονὸς 1025
 ὁμνυμι τῶν σῶν μήποθ' ἄψασθαι γάμων
 μηδ' ἂν θελῆσαι μηδ' ἂν ἐννοίαν λαβεῖν.
 ἢ τάρ' ὀλοίμην ἀκλεὲς ἀνώνυμος,
 [ἄπολις ἄοικος, φυγὰς ἀλητεύων χθόνα,]
 καὶ μήτε πόντος μήτε γῆ δέξαιτό μου 1030
 σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
 εἰ δ' ἦδε δειμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον
 οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις πέρα λέγειν.

ἔσωφρόνησε δ' οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν,
ἡμεῖς δ' ἔχοντες οὐ καλῶς ἐχρώμεθα.

ΧΟ. ἄρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀποστροφῇν,
ὄρκους παρασχών, πίστιν οὐ σμικράν, θεῶν.

ΘΗ. ἄρ' οὐκ ἐπιδὸς καὶ γόης πέφυχ' ὅδε,
ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ
ψυχὴν κρατήσειν τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας;

ΙΠ. καὶ σοῦ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω, πάτερ·
εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,
ἔκτεινά τοί σ' ἂν κοῦ φυγαῖς ἐξημίουν,
εἴπερ γυναικὸς ἡξίους ἐμῆς διρεῖν.

ΘΗ. ὥς ἄξιον τόδ' εἶπας· οὐχ οὕτω θανεῖ,
ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προύθηκας νόμον·
ταχὺς γὰρ Αἰδὴς ῥᾶστος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ·
ἀλλ' ἐκ πατρώας φυγὰς ἀλητεύων χθονός
[ξένην ἐπ' αἴαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον·
μισθὸς γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνδρὶ δυσσεβεῖ].

ΙΠ. οἴμοι, τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον
δέξει καθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξελᾶς χθονός;

ΘΗ. πέραν γε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν,
εἰ πως δυναίμην, ὥς σὸν ἐχθαίρω κάρτα.

ΙΠ. οὐδ' ὄρκον οὐδὲ πίστιν οὐδὲ μάντεων
φήμας ἐλέγξας ἀκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς;

ΘΗ. ἡ δέλτος ἥδε κληῖρον οὐ δεδωγμένη
κατηγορεῖ σου πιστά· τοὺς δ' ὑπὲρ κάρτα
φουτῶντας ὄρνεις πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.

ΙΠ. ὦ θεοί, τί δῆτα τοῦμὸν οὐ λύω στόμα,
ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν, οὓς σέβω, διόλλυμαι;
οὐ δῆτα· πάντως οὐ πίθοιμ' ἂν οὓς με δεῖ,
μάτην δ' ἂν ὄρκους συγχέαιμ' οὓς ὤμοσα.

ΘΗ. οἴμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτείνει τὸ σόν.
οὐκ εἰ πατρώας ἐκτὸς ὥς τάχιστα γῆς;

- Π. ποῦ δῆδ' ὁ τλήμων τρέφομαι; τίνας ξένων
 δόμους ἔσειμι τῇδ' ἐπ' αἰτία φρυγῶν;
 ΘΗ. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἦδεται
 ξένους κομίζων καὶ συνοικούρους κακῶν.
 Π. αἰαῖ· πρὸς ἤπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε, 1070
 εἰ δὴ κακός γε φαίνομαι δοκῶ τέ σοι.
 ΘΗ. τότε στενάζειν καὶ προοιγνώσκειν σ' ἐχρῆν,
 ὅτ' εἰς πατρῷαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
 Π. ὦ δῶματ', εἴθε φθιέγμαι γηρύσαισθ' ἐμοὶ
 καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακός πέφυκ' ἀνὴρ. 1075
 ΘΗ. εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις σοφῶς·
 τὸ δ' ἔργον οὐ λέγον σε μηνύει κακόν.
 Π. φεῦ·
 εἶδ' ἦν ἐμαυτὸν προσβλέπειν ἐναντίον
 στάνθ', ὥς ἐδάκρυς' οἷα πάσχομεν κακά.
 ΘΗ. πολλῷ γε μᾶλλον σευτὸν ἤσηκας σέβειν 1080
 ἢ τοὺς τεκόντας ὅσια δρᾶν, δίκαιος ὢν.
 Π. ὦ δυστάλαινα μήτηρ, ὦ πικραὶ γοναί·
 μηδεὶς ποτ' εἴη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
 ΘΗ. οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες; οὐκ ἀκούετε
 πάλαι ξινοῦσθαι τόνδε προσηνέποντά με; 1085
 Π. κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται·
 σὺ δ' αὐτός, εἰ σοι θυμός, ἐξώθει χιθονός.
 ΘΗ. δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγους·
 οὐ γάρ τις οἶκος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς.
 Π. ἄραρεν, ὥς ἔοικεν· ὦ τάλας ἐγώ· 1090
 ὥς οἶδα μὲν ταῦτ', οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
 ὦ φιλτάτη μοι δαιμόνων Αἰητοῦς κόρη
 σύνθακε συγκύναγε, φευξούμεσθα δὴ
 κλεινας Ἀθήνας, ἀλλὰ χαίρετ', ὦ πόλις
 καὶ γαί' Ἑρεχθίδεω· ὦ πέδον Τροϊζήνιον, 1095
 ὥς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα,

χαῖρ' ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
 ἴτ', ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,
 προσεείπαθ' ἡμᾶς καὶ προπέμψατε χθονός·
 ὥς οὔ ποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον
 ὄψεσθε, κελὶ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.

ΧΟ. ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήμαθ', ὅταν φρένας
 ἔλθῃ, στρ.

λύπας παραιρεῖ·
 ξύνεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων
 λείπομαι ἐν τε τύχαις θνητῶν καὶ ἐν ἐργασίᾳ
 λεύσσω.

ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται,
 μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν αἰῶν
 πολυπλάνητος αἶε.

εἴθε μοι εὐξαμένα θεόθεν τάδε μοῖρα παρὰ
 σχοι, ἀντ.

τύχαν μετ' ὄλβου
 καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκῆς μήτ' αὖ παράσημος ἐνείη
 ῥάδια δ' ἦθεα τὸν αὖριον
 μεταβαλλομένα χρόνον αἶε
 βίον συνευτυχοίην.

οὐκέτι γὰρ καθαρὰν φρέν' ἔχω τὰ παρ' ἐλπίδος
 λεύσσω, στρ. 1120

ἐπεὶ τὸν Ἑλλαντίας
 φανερώτατον ἀστέρ' Ἀθήνας
 εἶδομεν εἶδομεν ἐκ πατρὸς ὄργας
 ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἱέμενον.
 ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ἀκτᾶς
 δρυμός τ' ὄρειος, ὅθι κυνῶν

1102 — 1110 = 1111 — 1118

1119 — 1130 = 1131 — 1142

ὠκυπόδων μέτα θῆρας ἔναιρεν
Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνάν. 1130

οὐκέτι συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσει ἀντ.
τὸν ἀμφὶ Αἰμνας τροχόν
κατέχων ποδὶ γυμνάδος ἵππου.
μοῦσα δ' ἄνπνος ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν 1135

λήξει πατρῶον ἀνὰ δόμον·
ἄστέφανοι δὲ κόρας ἀνάπανλαι
Λατοῦς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν·
νυμφιδία δ' ἀπόλωλε φυγᾶ σᾶ
λέκτρων ἄμιλλα κούραις. 1140

ἐγὼ δὲ σᾶ δυστυχία δάκρυσι διοίσω
πότμον ἄποτμον· ὦ τάλαινα
μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνατα· φεῦ,
μανίῳ θεοῖσιν· 1145

ἰὼ ἰὼ συζύγαι Χάριτες,
τί τὸν τάλαν' ἐκ πατρίας γᾶς
τὸν οὐδὲν ἄτας αἰτιον
πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων; 1150

καὶ μὴν ὀπαδὸν Ἰππολύτου τόνδ' εἰσορῶ
σπουδῇ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον.

ΑΓΓ. ποῖ γῆς ἄνακτα τῆσδε Θησέα μολῶν
εὐροίμ' ἄν, ὦ γυναῖκες; εἶπερ ἴστε, μοι
σημήνατ'· ἄρα τῶνδε δωμάτων ἔσω; 1155

ΧΟ. ὅδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.

ΑΓΓ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
σοὶ καὶ πολίταις οἳ τ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι καὶ γῆς τέρμονας Τροίξηνίης.

ΘΗ. τί δ' ἔστι; μῶν τις σύμφορὰ νεωτέρᾳ
δισσὰς κατέλῃθ' ἄστυγείτονας πόλεις; 1160

ΑΓΓ. Ἰππόλυτος οὐκέτ' ἔστιν, ὥς εἰπεῖν ἔπος·
δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷς ῥοπῇς.

- ΘΗ. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
 οὔτου κατήσχυν' ἄλοχον ὥς πατρός βία; 1165
- ΑΓΓ. οἰκείος αὐτὸν ὦλεσ' ἁρμάτων ὄχος
 ἀραί τε τοῦ σου στόματος, ἄς σὺ σῶ πατρὶ
 πόντου κρέοντι παιδὸς ἠράσω πέρι.
- ΘΗ. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὥς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ
 ὀρθῶς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων. 1170
 πῶς καὶ διώλετ'; εἰπέ· τῷ τρόπῳ Δίκης
 ἐπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;
- ΑΓΓ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας
 ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας
 κλαίοντες· ἤλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων 1175
 ὥς οὐκέτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφει πόδα
 Ἴππόλυτος, ἐκ σου τλήμονας φυγὰς ἔχων.
 ὁ δ' ἤλθε ταῦτ' ὀδυρόμενος ἔχων μέλος
 ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μυρία δ' ὀπισθοπόους
 φίλων ἅμ' ἔστειχ' ἠλίκων ὀμήγουρις. 1180
 χρόνῳ δὲ δήποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων·
 τί ταῦτ' ἀλύω; πειστέον πατρός λόγοις,
 ἐντύνεσθ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους,
 δμῶδες· πόλις γὰρ οὐκέτ' ἔστιν ἡδε μοι.
 τοῦνδ' ἐνδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπεύγετο, 1185
 καὶ θᾶσσον ἢ λέροι τις ἐξηρτυμένας
 πώλους παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν.
 μάρπτει δὲ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυρος,
 αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἁρμόσας πόδας.
 καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπτύξας χέρας· 1190
 Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 αἰσθοίτο δ' ἡμᾶς ὥς ἀτιμάζει πατήρ
 ἦτοι θανόντας ἢ φάος δεδορκότας.
 καὶν τῷδ' ἐπήγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβὼν
 πώλοις ὀμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ἐφ' ἁρματος 1195

πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθα δεσπότη
 τὴν εὐθὺς Ἄργους ἀπιδανυρίας ὁδόν.
 ἔπει δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 ἀκτὴ τις ἔστι τοῦπέκεινα τῆσδε γῆς
 πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. 1200
 ἔνθεν τις ἡγὼ χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς
 βαρὺν βρόμον μεθῆκε φρικῶδη κλύειν·
 ὀρθὸν δὲ κρατ' ἔστησαν οὐς τ' εἰς οὐρανὸν
 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς
 πόθεν ποτ' εἴη φθόγγος. εἰς δ' ἀλιερρόθους 1205
 ἀκτὰς ἀποβλέψαντες ἱερὸν εἶδομεν
 κυμ' οὐρανῷ στηρίζον, ὥστ' ἀφηρέθη
 Σκαίρωνος ἀκτὰς ὅμμα τοῦμὸν εἰσορᾶν·
 ἔκρυπτε δ' Ἰσθμὸν καὶ πέτρην Ἀσκληπιοῦ.
 κᾶπειτ' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρὸν 1210
 πολὺν καχλάζον ποντίῳ φυσήματι
 χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος·
 αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμῖα
 κυμ' ἐξέθηκε ταῦρον ἄγριον τέρας,
 οὗ πᾶσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη 1215
 φρικῶδες ἀντεφθέγγετ', εἰσορῶσι δὲ
 κρεῖσσον θέαμα δεσγμάτων ἐφαίνετο.
 εὐθὺς δὲ πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος
 καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖσιν ἤθεσι
 πολὺς ξυνοικῶν ἤρπασ' ἡνίας χερσίν, 1220
 ἔλκει δὲ κώπην ὥστε ναυβάτης ἐνῆρ
 ἱμαῖσιν εἰς τοῦπισθεν ἀρτήσας δέμας·
 αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γναθμοῖς
 βία φέρουσιν, οὔτε ναυκλήρου χερὸς
 οὔθ' ἱπποδέσμων οὔτε κολλητῶν ὄχων 1225
 μεταστρέφουσαι. καί μὲν εἰς τὰ μαλθακά
 γαίας ἔχων οἰακας ἰθύνοι δρόμον,

προυφαίνεται' εἰς τοῦμπροσθεν, ὥστ' ἀναστρέ-
φειν,

ταῦρος φόβῳ τέτρωτον ἐκμαίνων ὄχον·
εἰ δ' εἰς πέτρας φέροιτο μαργώσαι φρένας, 1230
σιγῇ πελάζων ἄντυγι ξυνεῖπετο
εἰς τοῦτ' ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν,
ἄψιδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
τροχῶν ἐπήδων ἄξόνων τ' ἐνήλατα. 1235
αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίασιν ἐμπλακειῖς
δεσμὸν δυσεξήνυστον ἔλκεται δεθεῖς,
σποδοῦμενος μὲν πρὸς πέτραις φίλον κἄρα,
θραύων δὲ σάρκας, δεινὰ δ' ἐξαυδῶν κλύειν·
στῆτ', ὃ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι, 1240
μή μ' ἐξαλείψῃτ'· ὃ πατρὸς τάλαιν' ἄρά.
τίς ἄνδρ' ἄριστον βούλεται σῶσαι παρών;
πολλοὶ δὲ βουληθέντες ὑστέρω ποδὶ
ἔλειπόμεσθα. χῶ μὲν ἐκ δεσμῶν λυθεῖς 1245
τμητῶν ἱμάντων οὐ κάτοιδ' ὅτῳ τρόπῳ
πίπτει, βραχὺν δὲ βίοντον ἐμπνέων ἔτι·
ἵπποι δ' ἐκρυφθεν καὶ τὸ δύστηνον τέρας
ταύρου λεπαίᾳς οὐ κάτοιδ' ὅπου χθονός·
δοῦλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἀναξ, 1250
ἄτὰρ τοσοῦτόν γ' οὐ δυνήσομαί ποτε
τὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως ἐστὶν κακός,
οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθείη γένος
καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειέ τις
πεύκην, ἐπεὶ νιν ἐσθλὸν οὐτ' ἐπίσταμαι.
ΧΟ. αἰαῖ· κέκρανται συμφορὰ νέων κακῶν, 1255
οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.
ΘΗ. μίσει μὲν ἄνδρὸς τοῦ πεπονθότος τάδε

λόγοισιν ἥσθην τοῖσδε· νῦν δ' αἰδούμενος
θεοὺς τ' ἐκείνόν θ', οὔνεκ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ,
οὐθ' ἥδομαι τοῖσδ' οὔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς. 1260

ΑΓΓ. πῶς οὖν; κομίζειν ἢ τί χροὴ τὸν ἄθλιον
δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί;
φρόντιξ'· ἐμοῖς δὲ χρώμενος βουλευμασιν
οὐκ ὤμους εἰς σὸν παῖδα δυστυχοῦντ' ἔσει.

ΘΗ. κομίζετ' αὐτόν, ὥς ἰδὼν ἐν ὄμμασι 1265

τὸν τᾶμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη
λόγοις τ' ἐλέγξω δαιμόνων τε συμφοραῖς.

ΧΘ. σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτου φρένα καὶ βροτῶν
ἄγρεις, Κύπρι· σὺν δ'
ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν 1270

ὠκυτάτῳ πτεροῷ

ποτᾶται· πλὴ γαῖαν εὐάχητόν θ'

ἄλμυρόν ἐπὶ πόντον.

θέλγει δ' Ἐρως, ᾧ μαινομένα καρδίᾳ

πτανὸς ἐφορμάσῃ 1275

χρυσοφαῆς,

φύσιν ὀρεσκόων

σκυλάκων πελαγίων θ' ὅσα τε γὰρ τρέφει,

τὰν Ἄλιος αἰθομένην δέρεται,

ἄνδρας τε· συμπάντων δὲ 1280

βασιληίδα τιμάν, Κύπρι,

τῶνδε μόνα κρατύνεις.

ΑΡ. σὲ τὸν εὐπατρίδαν Αἰγέως κέλομαι
παῖδ' ἐπακοῦσαι·

Ἀητοῦς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδῶ. 1285

Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει,

παῖδ' οὐχ ὅσῳ σὸν ἀποκτείνεις,

ψευδέσι μύθοις ἀλόχου πεισθείς;

ἄφαντ' φανεράν δ' ἔσχεθες ἄταν.

πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς τάρατα κρύπτεις
 δέμας αἰσχυνθείς,
 ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβάς βίοντον
 πῆματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀπέχεις;
 ὥς ἐν γ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οὐ σοι
 κτητὸν βίοντον μέρος ἐστίν.

1290

1295

ἄκουε, Θησεῦ, σὼν κακῶν κατάστασιν·
 καίτοι προκόψω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δὲ σέ.
 ἀλλ' εἰς τόδ' ἤλθον, παιδὸς ἐκδειξάι φρένα
 τοῦ σοῦ δικαίαν, ὥς ὑπ' εὐκλείας θάνη,
 καὶ σῆς γυναικὸς οἴστρον ἢ τρόπον τινὰ
 γενναιότητα· τῆς γὰρ ἐχθίστης θεῶν
 ἡμῖν, ὅσαισι παρθένειος ἡδονή,
 δηγθεῖσα κέντροις παιδὸς ἡράσθη σέθεν.
 γνώμη δὲ νικᾷν τὴν Κύπριν πειρωμένη
 τροφοῦ διώλετ' οὐχ ἐκοῦσα μηχαναῖς,
 ἢ σὼ δι' ὄρκων παιδὶ σημαίνει νόσον.
 ὁ δ' ὥσπερ ὦν δίκαιος οὐκ ἐφέσπετο
 λόγοισιν, οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμενος
 ὄρκων ἀφείλε πίστιν, εὐσεβῆς γεγώς.
 ἢ δ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη
 ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε καὶ διώλεσε
 δόλοισι σὸν παῖδ', ἀλλ' ὅμως ἐπεισέ σε.

1300

1305

1310

ΘΗ. οἴμοι.

ΑΡ. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος; ἀλλ' ἐχ' ἥσυχος,
 τοῦνθένδ' ἀκούσας ὥς ἂν οἰμώξης πλέον.
 ἄρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀράς σαφεῖς ἐχῶν;
 ὦν τὴν μίαν παρτίλες, ὦ κάκιστε σύ,
 εἰς παῖδα τὸν σόν, ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα.
 πατὴρ μὲν οὖν σοι πόντιος φρονῶν καλῶς
 ἔδωχ' ὅσονπερ χοῆν, ἐπείπερ ἤμεσεν·
 σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ κἂν ἐμοὶ φαίνει κακός,

1315

1320

ὅς οὔτε πίστιν οὔτε μάντεων ὅπα
 ἔμεινας, οὐκ ἤλεγξας, οὐ χρόνῳ μακρῷ
 σκέψιν παρέσχες, ἀλλὰ θαῦσον ἢ σ' ἐχρῆν
 ἄρ' ἐφῆκας παιδὶ καὶ κατέκτανες.
 δέσποιν', ὀλοίμην.

ΘΗ.
 ΑΡ.

δεῖν' ἐπραξας, ἀλλ' ὅμως 1325

ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
 Κύπρις γὰρ ἦιδε, ὥστε γίγνεσθαι τᾶδε,
 πληροῦσα θυμόν. θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος.
 οὐδεὶς ἀπαντᾶν βούλεται προθυμία
 τῇ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἶε. 1330

ἐπεὶ σάφ' ἴσθι, Ζῆνα μὴ φοβουμένη
 οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνης ἐγώ,
 ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
 θανεῖν ἱᾶσαι. τὴν δὲ σὴν ἀμαρτίαν
 τὸ μὴ εἰδέναι μὲν πρῶτον ἐκλύει κᾶκης. 1335

ἔπειτα δ' ἡ θανούσ' ἀνάλωσεν γυνή
 λόγων ἐλέγχους ὥστε σὴν πείσαι φρένα.
 μάλιστα μὲν νυν σοὶ τὰδ' ἐρρωγεν κακά,
 λύπη δὲ κάμοι· τοὺς γὰρ εὖσεβεῖς θεοὶ
 θνήσκοντας οὐ χαίρουσι· τοὺς γε μὴν κακούς 1340
 αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλλυμεν.

ΧΘ.

καὶ μὴν ὁ τάλας ὅδε δὴ στείχει,
 σάρκας νεαρὰς ξανθὸν τε κᾶρα
 διαλυμανθείς. ὦ πόνος οἴκων,
 οἶον ἐκράνθη δίδυμον μελᾶθροισι 1345
 πένθος θεόθεν καταληπτόν.

ΙΠ.

αἰαῖ αἰαῖ·
 δύστανος ἐγώ, πατὴρ ἐξ ἀδίκου
 χρησμοῖς ἀδίκῳ διελυμάνθη.
 ἀπόλωλα τάλας, οἴμοι μοι. 1350
 διὰ μου κεφαλᾷς ἄσσουσ' ὀδύνας,

κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾶ σφάκελος.
σχῆς, ἀπειρηγὸς σῶμ' ἀναπαύσω.

[Ξ Ξ']

ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς
βόσκημα χερός,
διὰ μ' ἔφθειας, κατὰ δ' ἔκτεινας.
φεῦ φεῦ· πρὸς θεῶν, ἀτρέμας, δμῶες,
χροὸς ἐλκώδους ἄπτεσθε χεροῖν.
τίς ἐφέστηκεν δεξιὰ πλευροῖς;
πρόσφορά μ' αἵρετε, σύντονα δ' ἔλκετε
τὸν κακοδαίμονα καὶ κατάρατον
πατρὸς ἀμπλακίαις. Ζεῦ Ζεῦ, τὰδ' ὄραες;
ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ καὶ θεοσέπτωρ,
ὅδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερσχὼν
προὔπτω ἐς Αἰδαν στείχω κατὰ γᾶς,
ὀλέσας βίοτον· μόχθους δ' ἄλλως
τῆς εὐσεβίας
εἰς ἀνθρώπους ἐπόνησα.

αἰαὶ αἰαὶ·

καὶ νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βαίνει.
μέθετέ με τάλανα·
καὶ μοι Θάνατος Παιᾶν ἔλθοι.
προσαπόλλυτέ μ' ὅλλυτε τὸν δυσδαίμον'.

* ἀμφιτόμου λόγχης ἔραμαι

διαμοιρᾶσαι,
διὰ τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοτον.

ὦ πατρὸς ἐμοῦ δύστανος ἀρά,
μυαιφόνων τε συγγόνων,
παλαιῶν προγεννητόρων
ἐξορίζεται κακὸν οὐδὲ μέλλει,
ἐμολέ τ' ἐπ' ἐμὲ

τί ποτε τὸν οὐδὲν ὄντ' ἐπαίτιον κακῶν;

ἰὼ μοι, τί φῶ;

πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν

1385

[ἐμὴν] τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους;

εἴθε με κοιμίσσεις τὸν δυσδαίμον'

Ἄιδου μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάρκα.

AP.

ὦ τλήμων, οἷαις συμφοραῖς συνεξύγης·

τὸ δ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν ἀπώλεσεν.

1390

Π.

ἔα·

ὦ θεῖον ὀδυρὲς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς

ὣν ἡσθόμην σου κἀνεκομφίσθην δέμας·

ἔστ' ἐν τόποισι τοισὶδ' Ἀρτεμις θεά;

AP.

ὦ τλήμων, ἔστι, σοί γε φιλάττη θεῶν.

Π.

ὄρας με, δέσποιν', ὥς ἔχω, τὸν ἄθλιον;

1395

AP.

ὄρω· κατ' ὅσων δ' οὐ θέμις βαλεῖν δάκρυ.

Π.

οὐκ ἔστι σοι κυναγὸς οὐδ' ὑπηρέτης,

AP.

οὐδ' ἄτάρ μοι προσφιλέης γ' ἀπόλλυσαι.

Π.

οὐδ' ἱππονῶμας οὐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.

AP.

Κύπρις γὰρ ἡ πανοῦργος ὠδ' ἐμήσατο.

1400

Π.

ῥμοι· φρονῶ δὴ δαίμον' ἢ μ' ἀπώλεσε.

AP.

τιμῆς ἐμέμφθη, σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο.

Π.

τρεις ὄντας ἡμᾶς ὥλεσ', ἡσθημαί, Κύπρις.

AP.

πατέρα τε καὶ σὲ καὶ τρίτην ξυνάορον.

Π.

ῥμωξα τοίνυν καὶ πατρός δυσπραξίας.

1405

AP.

ἐξηπατήθη δαίμονος βουλευμασιν.

Π.

ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ.

ΘΗ.

ὀλωλα, τέκνον, οὐδέ μοι χάρις βίου.

Π.

στένω σὲ μᾶλλον ἢ μὲ τῆς ἀμαρτίας.

ΘΗ.

εἰ γὰρ γενοίμην, τέκνον, ἀντὶ σοῦ νεκρός.

1410

Π.

ὦ δῶρα πατρός σου Ποσειδῶνος πικρά.

ΘΗ.

ὥς μή ποτ' ἐλθεῖν ὥφελ' εἰς τοῦμόν στόμα.

Π.

τί δ'; ἔκτανές τ' ἄν μ', ὥς τότ' ἡσθ' ὠργισμένος.

ΘΗ.

δόξης γὰρ ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλιμένοι.

- III. φεῦ·
 εἰδ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος. 1416
 AP. ἔασον· οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ξόφον
 θεῶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
 ὀργαὶ κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας
 [σῆς εὐσεβείας ἀγαθῆς φρενὸς χάριν]. 1420
 ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῶν
 τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.
 σοὶ δ' ὦ ταλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν
 τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροίξηνι
 δώσω· κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος 1425
 κόμας κεροῦνται σοι, δι' αἰῶνος μακροῦ
 πένθη μέγιστα δακρύων καρπουμένῳ.
 αἰεὶ δὲ μουσοποιὸς εἰς σὲ παρθένων
 ἔσται μέριμνα, κοῦκ ἀνώνυμος πεσῶν.
 ἔρως ὁ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται. 1430
 σὺ δ' ὦ γεραίου τέκνον Αἰγέως, λαβὲ
 σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι·
 ἄκων γὰρ ὦλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δὲ
 θεῶν διδόντων εἰκὸς ἑξαμαρτάνειν.
 καὶ σοὶ παραινῶ πατέρα μὴ στυγεῖν σέθεν, 1435
 Ἰππόλυτ'· ἔχεις γὰρ μοῖραν ἢ διεφθάρης.
 καὶ χαῖρ'· ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς ὄραν
 οὐδ' ὄμμα χαράνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.
 ὁρῶ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.
 III. χαίρουσα καὶ σὺ στεῖχε, παρθέν' ὀλβία· 1440
 μακρὰν δὲ λείποις ῥαδίως ὁμιλίαν.
 λύω δὲ νεῖκος πατρὶ χορηζούσης σέθεν·
 καὶ γὰρ παροῖθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
 αἰατ', κατ' ὅσων κινχάνει μ' ἤδη σκότος·
 λαβοῦ, πάτερ, μου καὶ κατόρθωσον δέμας. 1446

- ΘΗ. ὦμοι, τέκνον, τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
 Π. ὄλωλα καὶ δὴ νερτέρων ὄρῳ πύλας.
 ΘΗ. ἢ τὴν ἐμὴν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα;
 Π. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόνου.
 ΘΗ. τί φῆς; ἀφήσεις αἵματός μ' ἐλευθερον;
 Π. τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν μαρτύρομαι. 1450
 ΘΗ. ὦ φίλταθ', ὥς γενναῖος ἐκφαίνει πατρί.
 Π. ὦ χαῖρε καὶ σύ, χαῖρε πολλὰ μοι, πάτερ.
 ΘΗ. ὦμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε ἀγαθῆς.
 Π. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὖχον τυχεῖν. 1455
 ΘΗ. μὴ νυν προδῶς με, τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
 Π. κεκαρτέρηται τὰμ' ὄλωλα γάρ, πάτερ.
 κρύψον δέ μου πρόσωπον ὥς τάχος πέπλοις.
 ΘΗ. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος θ' ὀρίσματα,
 οἷου στερήσεσθ' ἀνδρός. ὦ τλήμων ἐγώ· 1460
 ὥς πολλά, Κύπρι, σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
 ΧΘ. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
 ἦλθεν ἀέλπτως.
 πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος·
 τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς 1465
 φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EVRIPIDIS

TRAGEDIAE

EX RECENSIONE

AVGVSTI NAVCKII

EDITIO ALTERA

VOLV MEN II

LIPSIAE

SVMP TIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI

MDCCCLVII

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ANNOTATIO CRITICA

IPHIGENIA AVLIDENSIS

Vs. 3 πένση libri, σπένσεις Dobraeus. 8 αίσσων libri, αίσων Vater. 22 φιλότιμον libri, πρότιμον scripsi. 42 τί πορεύς delet Blomfieldus. 46 ποτὲ Barnesius. 57 ἄριστα libri, ἄθραυστα Hemsterhusius ex Hesychio. 66 εὐ δέ πως libri, ἐμπέδως scripsi. 72 λέγει? 77 μόρω C, μου B m. pr., δρομῶ Marklandus. 84 στρατηγεῖν κατὰ libri, στρατηγεῖν καὶ ἄρτα Hea-
thius, στρατηγήσονται Marklandus. 93 spurium arbitror. 117 et 118 ante vs. 115 collocavit Reiskius. 128 οὐκ ἔργον libri, ἀντ' ἔργου Libanius Epist. 1398, cf. Vngeri Theb. Parad. p. 376. 149 transposuit Hermannus. 172 Ἀχαιῶν libri, ἀγανῶν scripsi. 194 τοῖς Σαλαμινίοις B pr. m. (ubi Σαλαμῖνος m. sec.) et C. τοῖς in τὸν mutavit Hartungius. 234 μέλλινον corruptum, μέλιχον Marklandus. 251 θετὴν? 252 εὐσημόν τι Marklandus. 253 τῶν Βοιωτῶν ed., Βοιωτῶν conieci, atque ita B. 265 ἐκ Μυκῆνας libri, Μυκῆνας scripsi. 268 Ἄδρα-
στος ineptum, ἀδελφὸς Marklandus, ἀρ' αὐτὸς Mehlhornius. 277—302 strophicum videtur carmen; metro congruunt 280 sq. et 292 sq., 285 et 300, 287 et 302. cetera exaequare temptavit Hermannus. 284 Τάφιον ἡγεμῶν Μέγης (deleto ἀνασσε) Her-
mannus. 331 ἐάσομαι libri, ἐὰς ἐμέ scripsi. 333 πονηρὸν li-
bri, πονηρῶν scripsi. 334 καὶ σοφοῖς φίλον? 335 βούλομαι δὲ σ' ἐλέγξαι B pr. m., an βούλομαι δὲ δὴ σ' ἐλέγξαι? 336 οὐτοὶ libri, οὔτε Hermannus. 338 τῷ λέγειν μὲν οὐχὶ χοή-
ζων, τῷ δὲ φαίνεσθαι θέλων? 339 ἥς ἀπάσης libri, ἥσθα πᾶσι scripsi. 347 ἀλλὰ χοή? 351 et 354 sq. diversa puto temptamina traditam lacunam resarciendi, cf. Dindorf. 356 τίνα πόρον εὖρω πόθεν B, τίν' ἀπορῶν εὖρω πόρον scripsi. 357 στερέντα σ' libri, στερέντας Musgravius. 363 ego, 364 Dindorfius damnavimus; fortasse inter 362 et 365 nonnulla ex-
ciderunt. 372 τὴν σὴν κάκην? 373 ἂν libri, ἔρα scripsi.

χειρους *B* pr. m. 392 ἡ δὲ γ' libri, ἦγε δ' Matthiae. 394 b
 οὐ γὰρ — συνέναι versus accessit ex Stobaeo et Theophilo:
 vide quae contra dixit Badhamus in *Ion.* ed. Lond. 1853 p. XV
 sq. 407 βούλομαι καὶ? 448 sq. ἀνολβα et ἀπαντα trans-
 posuit Musgravius. 452 αὐθις οὐ σθένω τάλας Dobræus.
 466 συννετοῖς Piersonus. 468 ὅς μ' libri, ὅς vel ὁ μ' Marklan-
 dus. 515 γ' om. *B*, fortasse ἦν ἐς Ἄργος νῦν ἀπ.? 519
 θάνη libri, σανῇ Hermannus, num recte dabit. 521 ἀρη-
 στον libri, ἀρεστών scripsi. 530 κῆρα φεύξομαι? 531 ὥς?
 545 θέλκτρων? 547 μαινόμεν' libri, μαινολῶν temptavi, με-
 λομένων Hermannus. 559—597 graviter laborant. 561 τρῶ-
 φαί τ' εὐ π.? 578 μμήματα πλέων *B* m. pr. 580 εὐ τέ σε
 Hermannus. 595 εὐμεγέθεις? 596 sq. θεοὶ τοι κρείσσους ὀλ-
 κίων ἔφοροι τοῖς ὀλβιοδαίμοσι θνατῶν? 598—606 damnavit
 L. Dindorfius. 626 τὸ Νηρηίδος libri. 641 τὸ δ' ἔσον? 650
 σέθεν suspectam. 652 οὐκ οἶδά σ' ὅ τι φῆς, φίλτατ', οὐκ οἶδ',
 ὦ πάτερ Hermannus. 652—55 hoc loco incommodi aptius eo
 loco legentur quem nunc tenent 660—63 mihi suspecti. 654
 ἀσύνετα μὲν *B*, ἀσύνετα μὴν Kirchhoffius. 657 τὸ τελεῖν δ' ?
 665 nescio utrum corruptus sit an interpolatus. εἰς ταῦτόν,
 ὦ σὺ θύργατε olim proposui. 667 αἰτεῖς τι libri, ἐτ' ἔστι
 Porsonus, ἔπειτα praeluli. 696 δ' ὅποιον Porsonus. 710 σοφῶ
 τρέφειν? 722 δαίσομεν? 724 ὁμῶς vulgo, ὁμῶς scripsi.
 734 οὐ libri, σοὶ scripsi. ἡγῆ? ἔστιν? 741 νυμφίοις ἡ μά-
 λιμ, sed fortasse versus delendus cum Hermanno. 765 ἄλιος
 εὐπρ. Hermannus. 776—83 λαμοτόμους — προλιπούσα in-
 terpolatori tribuit Kirchhoffius, 773—800 Dindorfius. 782
 εἴσεται Hermannus. 795 σ' addidi. 796 ὄρνιθ' ἑταμένω
 libri, ὄρνιθι πεταμένω Marklandus. post 812 trium versuum
 spatium vacuum relinquit *B*. 817 δρῶ libri, δρῶ δ' Fixius,
 φράξ' malim. 823 sq. οὐδ' μὴ πάρος προσέβης ἄν libri, οἷς μὴ
 πάρος προσήκεις scripsi. 825 τί τ' ἡλθε; 832 ἀρχὴν in-
 eptum, fort. ὄρνιν? 847 μαστεύω? 865 ἄν ἰώση libri, ἀνολ-
 σει Marklandus. versus nondum emendatus. 884 ἡ libri, ἡ Bo-
 thius. 889 εἴπερ ἀλγεινὸν τὸ corrupta. 895 τῶνδ' ὅς αἰτίος
 κακίων Porsonus. 900 οὐκ ἐτ' αἰδεσθησόμεθα? 902 ἐπὶ τί-
 νος libri, περὶ τίως Schaefer, ἐπὶ τίνι Hermannus. 909 πρὸς
 σε δεξιῶς Marklandus. 938 ἡράμην? 942—74 damnat Din-
 dorfius, mihi 943 946 953 962 — 74 suspecti sunt. 944 ἦν ἄν?

947 ὅσπερ φονεύει libri, εἰ προϋξένησε sententiae conducet.
 959 sq. οὐ τῶν γάμων ἕνατι δ' εἴρηται τάδε (verbis m-
 ρίαι — τοῦμόν deletis) Hermannus. 978 μήτ' libri, μηδ'
 Dindorfius. 994 ἔξεισιν αἰδοῦς Porsonus. 995 ἰδοῦ libri, εἰ
 δ' οὐ scripsi cum Hartungio. 1003 ἀνιπύκτεντος ἤς libri, ἀνι-
 πετεύκας εἰς scripsi. 1017—23 damnat Dindorfius. 1034 σὺ
 δ' εἰ μὲν εἰδὼ θεοὶ Hermannus. 1036 τίς ἄρ' suspecta. 1041
 θεῶν ἐν δαίτῃ Πιερίδες Dindorfius Metr. p. 313. 1055 κύνελω
 ei. Hermannus. 1058 ἀνὰ suspectum. 1062—66 emendandi
 conatus fefellerunt. 1064 φοῖβᾱ B m. pr., φοιβάδα Herman-
 nus. 1073 ἐνδύτοις, θεῶς? 1081 Ἀργεῖοι βαλίων Scaliger.
 1084 et 1087 sq. corrupti. 1090 δύνασιν ἔχει libri, δύνασιν
 h. l. deleui et 1093 pro δύναμιν (quod libri habent) restitui.
 1110 πατρός μετὰ corrupta; pro πατρός fortasse πάρος leg.,
 de ceteris non liquet. 1132 τλήμονά γ' ἔλεξας ὑπονοεῖς τ',
 K. A. ἔχ' ἥσυχος (verbis α' μή σε χορή deletis) Hermannus. 1151
 προσώρισας Hartungius. 1154 ἵπποις σε? 1156 ἔσχεθες λέχη
 Kirchhoffius. 1170 ὠνώμεθα; scripserim. 1171 εἰ στρατευόμε
 Elmsleius. 1172 suspectus. 1174 πάντας ineptum et Apsini
 Rhet. vol. 9 p. 593 (vol. 1 p. 403, 25 ed. Spengel.) ignotum.
 fortasse ταύτης ὅταν θρόνους μὲν εἰσὶδα κενούς? 1176 κα-
 θόμεναι Elmsleius. 1177 φτυσας Elmsleius. 1179 πρὸς τοὺς
 δόμους corrupta. 1180 ἐνδεῖ Reiskius. 1185 εἰεν· σὺ θύ-
 σεις παῖδα· τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ita olim conieci, ac τὴν om.
 B. 1207 λέλεκται νῦν μή δή γε κτάνης libri. 1209 σοι σώ-
 ζειν? 1222 χάριτας φίλας? 1230 τιθηνῶν? 1240 πεισθῆς
 libri, fortasse recte, ipse versus mihi suspectus. 1244 κῶν
 νηπίοισι ed. Cantabr. 1246 βλου Marklandus. 1248 ἔστιν in-
 terpolatoris videtur esse. 1258 ταῦτά γάρ Kirchhoffius. 1267
 sq. damnat Hermannus. 1270 aut spurcius aut corruptus. 1291
 ὠφελαν libri, ὠφελεν Hermannus. 1309 τὰς καλλονὰς libri,
 καλλονᾶς Matthiae. 1310 corruptus. post Ἀναλίδασιν exci-
 disse ἦν suspicor. 1311 πρόθυμά σ' libri, προθύματ' Elms-
 leius, qui Iphigeniae versum reddidit in libris choro tributum.
 1322 ὠφελ' ἔλαταν? 1324—26 Ζεὺς μελλίχιος, | τάσων
 ἄφραν ἄλλοις ἄλλαν | θνατῶν λαφρεσί· ταῖς μὲν χαλρεῖν?
 1332 ἀνδράσιν εὐρεῖν Dindorfius. 1339 τὸν τε τῆς θεῆς Ἀχιλ-
 λέα, τέκνον, ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας B. versus nondum emendatus.
 1341 τί δὲ φεύγεις, τέκνον; Ἀχιλλέα τὸν ἰδεῖν ἀσχύνομαι li-

bri, τί δὲ σὺ φεύγεις, τέκνον; 1Φ. ἄνδρα τόνδ' ἰδεῖν αἰσχύνομαι probabiliter Hartungius. 1343 suspectus. 1344 ἦν δυνώμεθα corrupta, ἦν' ὀδυνώμεθα Hermannus. 1347 πομπῶν? 1348 σφάζει νεῖν Fixius. quae sequuntur certam medelam vix admittunt. 1349 ἐς τὴν libri, τὴν' scripsi. 1350 εὖνιν Hermannus. 1361 ἐμοῦ γε ζῶντος? 1366 mihi suspectus. χοῇ τί δοᾶν Gaisfordus, δοᾶν τί χοῇ Kirchhoffius. 1369 λόγων et σ' addidit in B m. sec. 1375 κατθανεῖν ἐμοί? 1380 sq. τὰς δὲ μελλούσας γυναῖκας μηκέθ' ἀρπάξειν ἔαν (deletis ἦν — βάρβαροι et τὰς — Ἑλλάδος) Hermannus. 1382 ἦν ἤρπασεν B m. pr. 1391 ἄρ' ἔχοιμεν B m. pr., ἔχοιμεν ἄρ' ἂν Hartungius. 1395 σῶμα ex vs. 1397 huc translatum, fort. τὰ αἶμα? 1409—33 damnat Dindorfius, certe 1409 sq. et 1426—33 spurii videntur. 1438 an 1439 delendus sit ambigitur. 1444 δέ B, δὴ scripsi. 1460 ἐγὼ μετὰ γε libri, ἐγὼ γε μετὰ Marklandus. 1479 τε libri, γε Hermannus. 1480 βωμόν Ἀγερμιν libri, βωμόν scripsi. 1483 τὴν μάκαιραν libri, θεῶν μάκαιραν scripsi. 1491 ὦ libri, ἰὼ Hermannus. 1502 ἐθροῖψαθ' Elmsleius. μέγα libri, με Elmsleius. an Ἑλλάδος με πρῶς? 1509 ἰὼ ἰὼ choro tribuebatur. 1512 στέφη libri, στέφει Seidler. βαλλομένα libri, βαλομένα Marklandus. 1514 γε δαίμονος libri, διαίμονος Marklandus. 1517 ante σφαγείσαν choriambus excidisse videtur. 1518 παγαὶ πατρῶν libri, πατρῶν παγαὶ Hermannus. 1527 δολόεντα corruptum. 1529 Ἑλλάδε libri, Ἑλλάσι Marklandus. 1530 θ' addidit Scaliger. 1536 ἦκεις libri, ἦκης Portus. 1532—1628 damnavit Porsonus. 1532—1538 defendit Matthiae, mihi quae inde ab v. 1540 leguntur suspecta sunt. quorum versuum prior pars hominis est haud imperiti; in extrema parte quae insunt vitia immania procurare temptavit Hermannus medicīna usus nonnunquam violenta. 1558 δώρου libri, δωρὸς Piersonus. 1570 Ἀγριμῶς θηροκτόνε B, ὦ θηροκτόνε scripsi. 1573 Ἀγαμέμνον τ' ἀναξ ὁμοῦ? 1580 ἄλογος (pro ἄλλος) B pr. m., fortasse ἐμοί δὲ τὰς βος? 1595 μῖανον BC, μῖανη codicis C apographum Paris. 1621 γύναι delendum.

Aelianus N. A. 7, 39: ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χειρὶν ἐνθίσῳ φίλῃς κερουῖσσαν, ἦν σφάζοντες ἀνχέσουσι σὴν σφάζειν θυγατέρα.

hos versus e genuino fabulae exitu depromptos esse probabiliter viri docti coniecerant. quae Schol. Ar. Ran. 1310 ἐξ Ἰφιγενείας τῆς ἐν Αὐλίδι repetit, ad Iph. T. 1090 rettulit Bergler.

IPHIGENIA TAVRICA

Argum. p. 61, 5 ἐθισμόν vulgo, θεσμόν scripsi.

Vs. 3 Ἀτρώας δ' ἄπο Badhamus. 6 δίνας ed. Cantabr. 9 κοίλας Cobetus. 11 Ἑλληνικὴν B, hinc στολὴν Ἑλληνικὴν scripserim. 15 nondum emendatus. δεθεῖς δ' ἀπλοῖα templarim. 18 ἀφορμίσῃ B. 29 Ἀχαιοῖς libri, Ἀχαιοὺς scripsi. 31 γυναις δ' ἀνέσσει? 35 τοῖσι δ' ἥδεται B. 35 sq. graviter laborant. 38 θύ (v mutato in ei u pr. m.) B. 57 μάλιν παῖδες εἶσιν ex Artemid. 2, 10 Stob. Flor. 77, 5 Men. mon. 713. 59 sq. subabsurdi sunt. 62 παρούσα παντί libri, παρούσ' ἀπόντι Canter, ἀποῦσ' ἀπόντι Badhamus. 65 τινός libri, τίνος Marklandus. 69 πανταχῇ ed. Cantabr. 70 damnavit Badhamus. 82 πῶς ποινηλάτου? 84 damnavit Marklandus. 98 πῶς οὖν B pr. m. 100 ὧν οὐδὲν ἴσμεν libri, ὧδ' οὐδὲν ἴσμεν Badhamus, an θύραθεν ἴσμεν? 112 προσφέροντα B. 113 ὅποι χρεῶν? 116 οὔτοι libri, οὔτω Badhamus. 135 Εὐρώταν Barnesius. 141 μυριοτεύχοις libri, μυριοτευχῇ Barnesius. 142 σπέρμ' Ἀτρεΐδαν Schoenius. 143 ὦ libri, ὦ Hermannus. 146 βοᾶν delet Elmsleius. 147 ᾗ ἐν libri, αἰαῖ scripsi. 147 sq. οἴκτοισιν αἶ' μοι libri, fort. οἴκτοις. δεινὰ μοι? 150 ζωᾶς delet Elmsleius. 180 ἰσχάν libri, ἄχάν scripsi. post 191 quaedam excidisse ei. Kirchhoffius. 192 ἵπποισιν libri. 194 ἐρὸν θνατοῖς ὅμ' ἡλόγας ἡέλιος Badhamus. 200 ποίνεμ' Hartungius. 215 ἐπέβασαν libri, ἐπιβᾶσαν Canter. 222 ἰστοῖσιν κελυφθόγγῳ Badhamus. 226 βομούς delet Matthiae. 246 ὄνομ' vulgo, νόμον scripsi. 252 et 256 πῶς] ποῦ Badhamus. 252 κἀντυχόντες Cobetus. 259 φοναῖς? 275 ἀλογίᾳ? 284 καὶ βοᾷ' κυνώπιδα? 288 ἐκ τρίτων οὐ Kirchhoffius. 292 ταῦτα libri, ταῦτα Marklandus. 292 sq. ἐπλάζετο φθογγαῖς τε — ὑλάγματι? 294 μμήματα libri, μνήματα scripsi. 298 ἐκ πλευρᾶς συθεῖς Badhamus. 300 ὧσθ' Marklandus. 306 ἐν μακρῷ libri, fort. οὐ μακρῷ? 318 πέτραις Victorius. 329 εὐστόχει Badhamus. 339 suspectus. 343

ἡμεῖς φροντισοῦμεν οἷα χρὴ Badhamus. 349 deleui. 353 κα-
 τῶς libri, καλῶς Seidler. 356 κατήγαγ' Badhamus. 365 ἐπὶ
 libri, ἐπὶ Reiskius. 366 νιν libri, νὺν Tyrwhittus. 370 μ
 addidi. 377 suspectus. ante 380 nonnulla excidisse vidit ed.
 Cantabr. 382 damnavit Badhamus. 395 διεπέρασε πόρταν
 Bergkius. 408 εἰλατίνους (sic libri) διακόσια κῶπας Kirch-
 hoffius. 409 πόρευσαν Dindorfius. 419 non expedit. 421
 τὰς συνδρομάδας πέτρας libri, πέτρας τὰς συνδρομάδας Bad-
 hamus. 444 ἐλλυγθεῖσα corruptum, requiritur 'conspersa'.
 447 τίνδ' delet Badhamus. 452 καὶ om. B. εἰ γὰρ ὀνείρωται
 συνέλην Kirchhoffius. 454 ὕπνων Hermannus. locus nondum
 emendatus. 466 διδούς corruptum. 477 οὐδεὶς ἀπὸν Badha-
 mus. 481 graviter corruptus. 482 sq. νῶν λυπεῖ κακοῖσιν Co-
 belus. 498 φιλότῃ γ' ἐσμέν, οὐ κασιγνήτω φῦσει? δ' om.
 Ald. et fortasse B. 505 σοί] σή? 514 ὥς suspectum. 516
 τοῦδ' ἔρα Barnesius. 539 ὥς φασιν B, ὥς ὕασιν scripsi. 541
 ἀπωλόμην libri, ἀπωχόμην Badhamus. 559 φεῦ ὥς εὐ vulgata
 ὥς φεῦ scripsi. 566 ἀπώνατο? 571 τυφλῶν ὀνείρων? cf.
 Trag. adesp. fr. 268. 573—75 corrupti. 576 τί δ' ἡμεῖς οἱ
 γεννήτορες B pr. m., τί δ' ἡμῶν εἰσιν οἱ γεννήτορες scripse-
 rim. 580 μάλιστα γ' οὕτω libri, μάλιστα τοῦτο scripsi. 587
 γε libri, σφε Munklandus. 589 εὐθις] οὐδ' ὅς? 592 δόνε
 ἄγῳ θέλω Badhamus, αὐ τοῦς ἐγὼ φιλῶ? 593 καὶ ξῆ Cantor
 an κεδσε? 598 suspectus. 630—33 versuum initia absurda
 suppleta sunt; scribendum suspicor 630 καὶ μὴν, 631 ὅσον γὰρ
 632 πρόποντα γάρ, 633 ὕγρῳ τ' ἔλ. 633 κατασβέσω cor-
 ruptum. 637 μὴ μόν βάλῃς B. genuina lectio nondum reperita.
 649 ποτ' libri, πόδ' Elmsleius. 650 ἄξιλα τοῖς libri, ἄξιλα
 τοι Hermannus. 658 ταῦτό libri, ταῦτά Elmsleius. 660 Ἐλ-
 ληνικῶν? 666 Ἀργεῖα τις libri, Ἀργεῖωτις scripsi. 675
 κοινῇ δὲ πλεῦσας Elmsleius, κοινῇ ἑξέπλευσα Badhamus. 679
 σώζεσθ' libri, σωθεις δ' Dobraeus. 682 damnavit Dindorfius.
 687 φόνει B pr. m. τάμ' ἄλλος φέρειν Bergkius. 719 θεῶν
 γ' οὐ διεφθορέν (διεφθορέν C) μέ πω libri, θεοῦ σ' οὐ δ.
 γέ πω scripsi. 720 καίτοι γ' vix sanum. 736 suspectus Bad-
 hamo. 737 τῶνδε? 742 ναί· πείσω BC. 744 δάσω libri, δα-
 σεις scripsi. 749 ἀνέκτορ? 754 αὐτίς libri, οὐτίς Hermannus.
 ἔστ' ἀκαιρος idem. 759 πολλοῖς? 761 ἀπαγγεῖλαι Elmsleius.
 782 delet Dindorfius. 793 ἀναπνεύχας Badhamus. 811 suspe-

etus. 814 οἷόςθ' ἐν libri, οἷόςθας scripsi. 818 μητρός ἢ ἐδέξω Kirchhoffius. 819 ὁ χρόνος μακρός ὧν expectabam. 834 τὸ δέ τι libri, τότ' ἐτι Fixius, qui alterum ἔλιπον addidit. ἀγκάλαισι libri, ἀγκάλαις σὲ scripsi. 837 ἐμοῦ ψυχᾷ (ψυχᾷ C) libri, τύχαι Elmsleius, τυχᾶν praetuli. 847 ζώας libri, ζώας Blomfieldus. 861 ἐκεῖ deleverim. 864 πατέρ' ἀπάτορα, πότμον ἀπάτορα Ἰλαχον? 881 παλαῖσαι fortasse B, πελάσαι C, πελάσαι scripsi. 886 ἄρα libri, ἀνά Marklandus. 895 ἂν οὖν τὰδ' ἂν libri, ἄρ' οὖν τάλιν Badhamus. 901 ἀπαγγελῶ ἐπίσταμαι? 907 sq. vitiorum non expertes. 912 ἐπίσχη libri, οὐδὲν ἔτ' ἐπίσχει μ' ὃ? 914 φίλα γὰρ ἐστὶ τὰμ' ἐμοί Schoenius. 918 ὅδ' libri, ὃ δ' L. Dindorfius. 946 διὰ χειρῶν Badhamus. 983 φίλειά ὦ B, ἂν φίλη σὺ καί? 990 suspectus. 995 τὸν λεὼν δ' ὃ? 1009 καὶ ζῶν Hartaugius. 1010 ἤνπερ αὐτός libri, ἤνπερ μὴ αὐτός Marklandus. ἐνταυθοῖ non est Euripideum. 1022 sq. mihi suspecti. 1031 ἐνλαῖς corruptum. 1042 εἰ παρ' Reiskius. 1046 φόνου] φρέσσον? 1057 καλῶς μ' ἔχειν? 1073 φθίγξασθε δήτε? 1089 πετριδίας? 1097 λοχίαν libri, ὀλβίαν scripsi. 1109 ὀλομένων B, ὀλλυμένων Erfurdinus. ἐν libri, ἐπὶ Elmsleius. 1112 νόστον libri, νᾶσον scripsi. 1113 ἐνθα τὰς εὐφοκτιόνου libri, ἐν α' τὰς ἑλληνοφόνου scripsi. 1117—20 corrupti. μεταβάλλει] τὰ πέλοι Badhamus. 1128—52 versus depravati, quibus emendandis impares sumus. 1134 πρότονος B. 1143 χοροῖς δὲ σταλιν libri, χοροὺς δ' Ἰσταλιν Badham. 1144 παρθένος libri, πάροχος scripsi. 1152 ante corruptum ἐστιάξον lacunam indicavi. 1174 τὸδ' libri, γ' Matthiae. 1181 καὶ μὴν ad. Cantabr. 1182 μῶν Ἀργόθεν Badhamus. 1185 ξῆν καὶ] ξῆν B. versus nondum emendatus. 1210 συναντῶεν libri, συναντῶσιν Elmsleius. 1212 sq. transposui. 1213 γ' οὐδέις libri, γε δεῖ Hermannus. 1214 damnavit Dindorfius. 1222 τοῦσδε δ' ἐκβ. Badham. 1237 τίκτουσα supplet Schoenius. 1239 φέρει νεν libri, φέρειν Ἰνιν Burgosius. 1243 βακχευθεῖσαν Dobraeus. 1246 σκυρὸν κάτεχ' ἄλλος εὐφύλλου δάφνης Badhamus. 1249 σὺ δὲ νιν ἔτι? 1259 γαίον? 1260 ἀπένασεν ὃ? 1260 sq. Αἰτωὺς addidi. 1266 ὀνομαζὸς γὰς libri, γὰς delevit Musgravius. 1267 τὰν om. B. 1268 μαντεῖον libri, μαντεῖων Seidler. 1271 ἔλκε' ἐκ Διὸς θρόνων libri, ὄρεξεν εἰς Δίον θρόνον Badhamus. 1272 χθονίαν libri, χθονίας scripsi. 1277 παῦσαι νυχλούς ἐνέροης Badhamus. 1278 ἀπὸ δ' ἀλαθοσύ-

ναν? 1299 μέρος suspectum. ὑμῖν τῶνδε τῶν πεπραγμένων? 1306 ἀγγελῶν Schaefer. 1308 φόβον B. 1309 πῶς δ' ἔλεγον? 1324 διαγωγὸν Hermannus. ὅστι B pr. m., fortasse διωγμὸν ὅπως τι? 1325 ἀγγέλλουν πόρον corruptus: ἀγγέλλουσιν ex hoc versu affert Hesychius. 1333 sq. αὐτῇ δ' ὅπισθε et ἔστειχε χερσὶ vulgo, αὐτῇ δὲ χερσὶ et ἔστειχε ὅπισθε scripsi. 1334 ὑποπτα μὲν libri, ὑποπτα μοι Badhamus. 1346 κατήρει libri, κατήρες Marklandus. 1349 — 53 nondum emendati. 1358 τίνοι νομῶ? 1365 suspectus. 1368 ἦσσαν Badhamus. 1371 corruptus. 1380 ἢν μὴ τέγξαι B, ἢν παρθένῳ τέγξαι Badhamus. 1386 Ἑλλάδος νεανία? 1387 τε λευκαίνει libri, τ' ἐκλευκ. Scaliger, an τ' εὖ λευκ.? 1393 ἐπέλχεται Piersonus. 1394 νεῶς suspectum. 1396 κῦμα libri, κέντρον scripsi. 1404 ἐν χερῶν B, εὐχερῶς scripsi. 1418 sq. ἡ φόνου τὸν Ἀντίδω (ita Badhamus) ἀννημόνευτος θεῶν? 1435 προσύνει? post 1441 versum τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναφυγᾶς addit C. 1469 sq. ἐξέσωσα δὲ καὶ πρὶν σ'? 1486 spurius.

ION

Vs. 1 ὁ νῶτοις χαλκίοισιν οὐρανὸν Elmsleius, ὁ χαλκίοισι νῶτοισιν πόλον Badhamus. 2 ἐκτροβὸν suspectum. 19 εὐτοίχῳ Meinekius. 24 ἐκεῖ libri, ἐτι Barnesius. 28 χήμων? 32 αὐτῷ ξυγέστρω? 40 ἐλικτὸν libri, ἐλικτὸν Hermannus. 47 ὡμοτήθ' ὁ γὰρ θεὸς Kirchhoffius. 58 ἄπο Badhamus. 81 σφε addit L. Dindorfius, an ἐγὼ πρωτίστως? 83 λάμπει libri, κάμπει Musgravius. 84 πῦρ τόδ' B, πῦρ τόδ' ἀπ' Badhamus. 97 παιδρυνάμενοι? 98 — 101 non expedit. 113 κάλλιστον Dobraeus. 118 * τάν] γὰς τάν Hermannus. 138 τὸν δ' libri, τὸ δ' Musgravius, τὸν Badhamus. 140 Φοῖβον τοῦ libri, Φοῖβον τὸν Heathius. 157 τοίχους Badhamus. 158 σ' εὖ Badhamus. 163 φοινικοβαφῇ? 164 ὁ ἂν φρόνιμος? 168 αἰμάξεις corruptum, scribendum suspicor αἰάξεις, quicquid cf. πενθήσεις Aesch. fr. 202 N. 175 παιδουργίην Badhamus. 189 καλλιφαρον libri, καλλιβλέφαρον Brodacus. 190 τῷδ' Dobraeus. 194 ἄθρῶ? 203 πνεύσαν? 206 sq. τέλχεσι corruptum, πτυχαῖσι vel τύποισι vel τύκαισι viri docti. 210 γοργῶπὸν libri, γοργῶπιν scripsi. 221 ποδὶ γ' libri, ποδὶ βηλὸν Hermannus, ποδὶ βαλὸν Dindorfius. 223 μεσομφά-

λου? 225 ἔθυσας? 226 χοήσεις? 228 et 229 πάρεσθ' ? 237
 γυναικός εἰ τις Dobraeus. 251 ἐκεῖ δὲ? 255 ἀντρεφύνητα li-
 bri, ἀντρεφύνητα scripsi. versum hoc loco excidisse recte in-
 dicat Heilandius. 264 τοσαῦτά γ' εὐτ' ? 271 αἰσπερ Kirch-
 hoflius. 275 εἰεν· τί δ' ; ἀρ' ? 285 Πύθιος corruptum, Φοῖ-
 βος Matthiae, Πυθῶν Badhamus. 286 τιμῶ τιμῶ libri, τιμῶ
 γ' ἄτιμ· Bothius. 315 ἀπανταχοῦ μοι Musgravius. 334 λυ-
 βεῖν? 336 ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει Kirchhoflius. 354 εἰλ' ἄν libri,
 εἰλεν Elmsleius, qui τὰντ' ἄν et εἰλεν μέτρα proposuit. 361
 καί? μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' libri, μή μ' ἐπ' οἰκτόν scripsi.
 374 εἰς τοῦσχατον γὰρ Badhamus. 377 δι' οἰωνῶν περὶ οἷς
 corrupta. 382 μορφαῖς Stob. Flor. 98, 41. 383 βίον C et
 Stob. ἔνα δ' ἔν εντυγῇ — βίον Dobraeus. 386 ὅς γ' οὐτ'
 Dobraeus. 390 ἀλλ' ἔαν χοή τὰδ' libri, ἄλλως ἔδη * χοή τὰδ'
 scripsi. fortasse δὴ post ἔδη excidit. 396 καὶ προβῇ libri,
 καμ' ὅλῃ vel καβολῇ Stob. Flor. 74, 29. καποβῇ scripsi. 404
 ἀφίγμην Badhamus. 408 μάντευμ' libri, an μαντεῖον? 417 sq.
 ἔχων — ἐχρήζομεν στείχοιμ' Badhamus. 434 προσήκει τ' οὐ-
 δας libri, προσήκε μ' οὐδέν Iustinus Martyr vol. 1 p. 128,
 προσήκόν γ' οὐδέν scripsi. 448 πέρως Iustinus Martyr, πέρως
 Conington. 459 Οὐλύμπου Badhamus. 462 μεσόμφολος libri,
 μεσόμφολος scripsi. 467 τοῦ om. B. supplementum metricum
 parum probabile. 473 βροτοῖς? 475 κουροτρόφοι Musgra-
 vius, καρποτρόφοις Dobraeus. 477 corruptus. 486 βασιλι-
 κῶν π' ἔτι καὶ γάμων Kirchhoflius. 506 λόγων Badhamus.
 511 ἔχοντα libri. 517 ἦδε γ' ἀρχή Badhamus. 523 corruptus.
 523 γνώρισον Hermannus, an χωράσας? 526 ἀμούσους libri,
 ἀμούσους scripsi. ἔλενε? 528 κλύειν ξιμοῦ libri, quae verba in-
 terpolatoris esse suspicor. 536 κυγήσιν? 542 οὐ? εἰ? 545
 τοῦ λόγου B. 546 γέ πω libri, γ' ἔτι Cabetus. 551 ἐν τῷ libri,
 ἐν του L. Dindorfius. 558 νῦν — ὄραν e Bacch. 924 huc trans-
 lata suspicor. 583 φροντίδας τ' Dindorfius. 588 γιγνώσκω,
 πότερ Dobraeus. 600 μορφαῖν τ' ὀφλήσομεν? 602 τῶν δ' ἐν
 λόγῳ Matthiae, τῶν δ' ἐν σοφῶν Badham. 605 ἔχουσι καξιώ-
 ματα libri, ἔχοντες ἀξιώματ' Stob. Flor. 45, 4, ἔχοντες ἀξιώμα-
 τος Badhamus. 612 sq. suspecti. 614 et 615 ego, 616 et 617
 Dindorfius damnavimus. 620 versus ieiunus et paene absurdus,
 Itaque ἀπαθίαν νοσεῖν retinuerim. 621 τῆς πάλαι θυρολογμένης
 Stob. Flor. 49, 2. 624 βίον libri, βίον scripsi. 641 καινός

ἐν? 651 ἐλθὼν γὰρ B. 656 οὐχ ὡς Badhamus. 674 λόγον
 σιν libri, νόμοισιν Conington. 677 ἄλλας libri, ἀλλὰ Hermannus. 679 ἥδη B, ἰδὼν C, εἰδὼν scripsi. 691 τὸδε
 εὐφῆμα B, τὰδε θεοῦ φῆμα scripsi. 692 δόλον τύχην δ' li-
 bri, δόμων τύχην scripsi. 704 οἴχοιτ' ὄλοιτ' ὦ? 712 ἡ δὲ
 libri, ἥδη Reiskius. 713 νέος νέου Hartungius. 722 ξένων
 723 ἁλίσκας libri, ἅλις δ' Seidler. 745 μὴ πάρεσκε πῶ libri
 μὴ πᾶρες κόπῳ Tyrwhittus. 751 χάριν Cohetus. 767 ἔταπτε
 suspectum. 780 ἐντελῆ? 782 ἄφατον ἄφατον] ἄφατον ἀφῆ-
 τον Badhamus. 787 θεοῦ libri, ναοῦ scripsi. 801 ἀκήρυκτον
 828 λαθὼν pro ἐλθὼν Musgravius, de ceteris non liquet. 830
 ἀνὰ χρόνον corrupta esse indicat Kirchhoffius. 836 καὶ τοῦ
 Badhamus. 847 damnat Dindorfius, 848 sq. Badhamus. 850
 οὐδεὶς libri, οὐδὲν Dobraeus. 864 οὐ libri, οὐ Dobraeus
 865 στέρουμαι παῖδων, στέρουμαι δ' οἴκων? 882 sq. ὅς τ'
 ἀγέεις Badhamus. 886 ἀνδάσω libri, ἀνδῶ scripsi, ante
 versum excidisse suspicor. 916 ἀπενθήης Kirchhoffius.
 οἰκία delendum ci. Hermannus. 923 οὐ τοι libri, οἴκτον scri-
 psi. 927 — 29 obscuri et corrupti. 937 damnat Badhamus
 968 πάτραν σὴν δυστυχοῦσαν Badhamus. 984 τοῦμόν καὶ
 ξεις idem. 995 Ἀθάνας — ἔχειν libri, Ἀθάνα — ἔχει scripsi
 1011 φόνος libri, φόνος Canter. 1014 ἀριθμὸν ὦν? 1064
 B, ἢ Badhamus, οὐ praeluli. 1064 sq. ξίφος ὁ δαίμων
 φρεν B, quae nondum emendata sunt. 1068 κάτεισι μορφήν
 Hermannus. 1069 δόμων πατρῶν? 1071 ὁμμάτων ἐν] ὁμ-
 μασι B, fort. ὁμμασιν καὶ? 1084 πορευόμεναι Badhamus
 1088 πόνον] πόνον τ' libri, an δόμον? 1133 σεμνῶν Do-
 braeus. 1135 βολὰς et 1136 βίον vitiosa. 1138 γε] πρὸς Bad-
 hamus. 1146 ἡμέμασιν idem. 1164 σπειράς (σπειράεις libri)
 συνειλίσσουντ' Stephanus. 1195 Βυβλίνου Blomfieldus. 1198
 ἀπεσπείσθη? 1214 ὡς ἀλόντ' ἔχει Kirchhoffius. 1220 ἀπὸ
 1223 οὐ libri, ἐν Reiskius. 1231 φανερά φανερά γὰρ? 1233
 sq. βοτρυῶν τ' ὁλοὰς ἐχίδνας σταγῶσι μινυμμένον φανέρ-
 1259 καὶν libri, ἦν scripsi. 1266 — 81 hunc ad ordinem re-
 vocat Kirchhoffius; 1269 — 74, 1279 — 81, 1275 — 78, 1266 —
 68. quae vera videtur coniectura. 1271 ἐν συμφόρῳ? 1275
 δικτυῶν Dobraeus. 1277 τῇ μητρὶ Badhamus. 1286 κάπτε
 ἔκτανες libri, κατ' ἔκτανες με Musgravius, pro με praeluli
 σύ. 1288 nondum emendatus. 1289 σὺ δ' οὐκέτ' εἰ interpre-

latorem redolent. 1296—99 post 1303 collocavi. 1298 οὐ λόγους absurda, fort. ὡς λέγεις? 1321 ποδὶ libri, πόδα Badhamus. 1329 προγόνοις libri, προγονοῖς scripsi. 1331 μὴ ὅητα? 1335 ἐκμαθ' Hartungius. 1337 ἄγγους κύτος Jacobus. 1354 μακαρία Badhamus. 1356 Ἀσίαν libri, ut videtur; fort. Ἀσίαν δ' ἐπέλεθαι πᾶσαν? 1360 ὅτου δέ γ' οὐνεκ Badhamus. 1377 φιλιότης ἐπιστροφῆς? certe μητρός suspectum. 1388 οὐδ' libri, οὐχ scripsi. 1392 ἐκ τύχης Badhamus. 1404 οὐ] οὖν Boissonadius. 1405 τῶν τ' ἴσω Tyrwhittus. 1406 λόγῳ corruptum, δόλῳ Badhamus. 1416 λέγ' ὡς ἔχει τοι· δεινόν? 1424 θέσφαθ' libri, δεσμά θ' Musgravius. ἰδοὺ, τὰθ' ἔσθ' ὑφάσμαθ' ὡς σφ' εὐρίσκομεν Badhamus. 1426 εὐστοχεῖς Pierseus. 1427 δράκοντες ἀρχαῖόν τι libri, δράκοντε μαρμαίροντε Porseus. 1428 λέγει libri, λέγε Dobræus. 1453 πόθεν, ἰὼ γύναι, πόθεν? 1469 ἔδωχ' ἡμῖν θεός? 1471 ἄλλοθεν γε γέγονας? 1490 sq. ἐνῆψα libri, ἐξηψα Fixius. ceterorum medelum desidero. 1502 μὲν αἶ τότε Matthiae. 1516 ἡλίου] αἰθέρος Badhamus. 1517 κατ' ἡμῶν ἐν παθεῖν? 1519 μεμπτόν ἔσθ' ἡμῖν? 1531 σ' addidi. 1537 ἀληθῶς? 1543 ἐγὼ γονάς? 1553 με λεύσσετε Elmsleius. 1562 κομῆξ σ' Lentingius. 1577 ἐπώνυμοί τε κάπτι- φύλιοι Badhamus. post 1579 nonnulla intercidisse probabiliter statuit Badhamus. 1581 ἔμφυλον libri, ἐν φύλον Hermannus. ἔξουσ' suspectum. 1594 ἐπώνυμον Kirchhoffius. 1607 ἐδεξά- μισθα Musgravius. 1608 καὶ πρὶν τοῦτ' ἀπιστον ἦν ἡμοί Dobræus.

CYCLOPS

Vs. 13 ἐγὼ πυθόμενος] πειθόμενος B. 16 τ' ἐπ' ἔρεταις Seidler. 41 πᾶ δὴ libri, πᾶ scripsi. 49 οὐ τὰδ' οὐ, οὐ τὰδε libri, οὐ τὰδ' οὐ, κού τὰδε scripsi. 50 οὐδ' αὐ κλιτὺν edebatur, κλιτὴν (om. οὐδ' αὐ) B, fortasse καὶ κλιτὺν? 51—54 scripserim: ὦ ὑπαγ' ὦ κεράστα, | ἢ ῥίψω πέτρων κατὰ σοῦ | Κύνλωπος ἀγροβάτα (αὐ ἀγρονόμον?) | μηλοβότα σισσίλογον. 56 θηλαῖσι γονάς L. Dindorfus. 64 Βακχῶν θυροσφάγων? 65 οὐ τυπάνων ἀραγμοί? 66 et 67 transposuit Hermannus. 68 οὐδ' ἐννύσσα μετὰ B, οὐ δινεύματα scripsi. 74 οἰοπολεῖς libri, οἰοπολῶν scripsi. 86 τινὶ suspectum. 104 γόνον Schol. Soph. Aī. 190. 108 ἥδησθα Lobeckius. 118 ἔχοντες libri,

οἰζοῦντες scripsi. 124 καὶ γὰρ? ante 129 quaedam exel-
disse vidit Hermannus. 136 βούς] Διὸς Ath. XIV p. 658 C, unde
διὸν vel Διουὺς suspicabar. 145 ὡς ὁρᾷς libri, εἰσορᾷς Har-
tungius. ante 147 aut duo aut quattuor versus videntur intere-
disse. 153 γεῦσαι ὡς καλὴν ἔχει Hermannus coll. Antist. p.
87, 33. 164 ἐκπιών Kirchhoffius. 165 μὴ ἀντιδούς Hartou-
gius. 166 ῥίψας Kirchhoffius. 184 κλώον Dindorfius. 191
ποῦ δεινόν; Dobraeus. 198 μεγάλην ἢ? 202 πάρος ἐν B.
πάρος γε scripsi. 235 sq. καὶ τὸν ὁφθαλμὸν μέσον (ita li-
bri) τὰ σπλάγχνα τ' ἔφασκον? 237 ἀπολέψαι Rohnkenius.
260 ἐπεὶ γ' ἐληφθῇ Heathius. 261 κακῶς γ' ἄρ' Kirchhoffius.
291 εἰρουσάμεσθα codex, ἰδρουσάμεσθα Stephanus. 295 τὰ δ'
Kirchhoffius. 315 λαλητικός? 317 εὐμορφία? 318 καὶ ἰδρῶ-
ται cod., καὶ ἰδρῶται Hermannus. 329 βορέας cod., βορέας
scripsi. 338 λυπεῖν τε? 343 τόνδε λέβητά γ' cod., τόδε λέ-
βητά δ' Hermannus, an λίβα λέβητά δ'? 344 ἀμφέπει? 361
et 362 non intelligo. 369 δωμάτων ἐφ' ἑστίους ξενικόν] μύκον
ἐφ' ἑστίους Hermannus. 376 οὐκ ἔργοις Kirchhoffius. 382 ἐπὶ
λεπταὶν τήνδ' ἐσηλθόμεν πέτραι? 392 ἐπέστησεν Lobeckius.
393—95 nondum emendati. 404 ἔθηνεν? 439 sq. exhibui-
vitiōsam librorum scripturam, nisi quod τόνδ' in τὸν δ' un-
lavi. σίφωνα si verum sit, de gutture intellexerim. 440 καὶ
αὐτὸν φαγεῖν? 448 κάτω libri, κάτω scripsi. 451 ἀπαλλάξαι
Casaubonus. 469 ὥσπερ ἐκ libri, ὥσπερ ἐλ Dobraeus. 471
πόνον? 472 οὐ Reiskius. 475 ἐκτρύφωμεν B, ἐκθύφωμεν
Hertleicius. 513 φίλος ὢν supplēt Hermannus. 514 nondum
emendatus. 526 ἐνμεινής Kirchhoffius. 527 χοῆ libri, χοῆν
scripsi. σῶμ'] σ' ᾧδ'? 534 πληγὴς ὁ κῶμος λοιδόρον
ὑβρίων φέρεται Ath. II p. 36 D. 535 μεθύομεν? 559 τ' ἐτι li-
bri, τέ τι scripsi. 562 εὐτυχές τέ μου? 564 οὐκ ἐμὲ libri
οὐκέτι scripsi. 566 λαβίων — γέ μου libri, λάβ' ᾧ — τέ μου
Dobraeus. 586 τοῦ libri, τῆς Hermannus. 593 ὡθεῖ suspic-
atum. 594 πάντ' εὐτρεπίσται κοῦδέν Kirchhoffius, an πάν-
τ' εὐτρεπές? δεῖ δ' οὐδέν? 604 Ὀδυσσεὺς Hermannus. 638 ταν-
τὸν τε B, an ταυτόν γε? 654 κινδυνεύειν Schol. Plat. p.
922 a l. 661 ἐξ ὁδύνης συνθεῖς Kirchhoffius. 667 οὐδέν ἐντέ-
corrupta. 668 τὰσδ' libri, τῆσδ' scripsi. 684 διαφεύγοντα
ἔτι? 685 ἐπεὶ τῆδ' libri, ἐπείγειν scripsi. 686 περιάγουσιν
σε libri, περιάγου καίσε scripsi. 692 γ' libri, μ' scripsi.

MEDEA

Pag. 193, 13 et 20 ἀφειρήσασα Elmsleius. 194, 5 τοῦ τε] ἐν τῷ περὶ Kirchhoffius.

Vs. 12 φυγῇ corruptum, φυλῇ Canter, an φύλῳ? 40—43 spurios iudico. 45 ᾗσεται Muretus. 58 δεσποίνης al. 87 et 88 suspecti. 107 ἀνάξει C et Schol. 123 ἔμοιγ' σὺν libri, ἐμοὶ γούν scripsi. μεγάλως num sanum? 134 ὑπ' ἀμφιπέλου Schoenius. βοῇν B, βοᾶν ceteri, γούν Elmsleius. 149 ἰσχάν libri, ἰσχάν Elmsleius. 151 ἀπλάστον vel ἀπλήστον libri, ἀπλάτων Elmsleius. 158 Ζεὺς σοι σύνδικος ἔσται· μὴ λαν? 159 εὐνή-
ταν Brunckius, an εὐνάταν? 169 Ζηρὸς, ὅς ὄρκων? 215 μέμ-
φοισθ' B. 219 ἔνιστ' ἐν libri, ἔνιστιν Schol. 259 τοσοῦτον δὲ σοῦ (vel δέ σου) BCed, an τοσαῦτον ἄρα σου? βουλήσασμαι suspectum. 262 ἡ τ' ἐγήματο Porsonus. mihi versus spurius videtur. 279 εὐπρόσωπος? 290 ἀπέχθεσθαι libri. 291 μέγα στέλνει vulgo, μεταστένειν scripsi. 329 κέμοιγε Kirchhoffius. πόλιν] πολὺ libri plerique. 355 sq. deleti. 370 οὐκ ἐν προσείπον? 373 ἐφήκεν? 443 παρὰ τῶνδε libri, παρὰ σῶν τε Porsonus. 445 δόμοις ἐπενέστα e librorum vestigiis Kirchhoffius. 480 ἀμφέτιον Musurus. 511 πιστόν libri, σεμνὸν Alexander Rhet. vol. 8 p. 451, σεπτὸν scripsi. 565 παίδων μέλει Elmsleius. 567 τα γ' οὐτ' ὀνήσαι? 584 ὥς libri, ὡς Matthiae. 588 οὐν σὺ BEh, οὐν Ca, οὐν μοι BC, οἶμαι scripsi. 591 σ' εἰργεν? 643 δῶμα libri, δώματα scripsi. 650 μόχθων τίς ἄλλος Elmsleius. 654 μύθων libri, μῦθον scripsi. 656 ὄκτειρε libri, ὄκτισεν Musgravius, an οἴκτειρε? 659 sq. πα-
ρέστη — καθαράν Badhamus. 695 οὐ που olim Witzschelius. 703 μὲν libri plerique om., fort. συγγνωστά γὰρ λαν σε? 708 καρόδιαι v. l. 715 θάνοις libri, θάλοις scripsi. 717 πανίσω γὰρ οὐτ' ? 737 καὶ libri, μὴ Hermannus. 738 φηλός? 739 οὐκ ἐν li-
bri, τάχ' ἐν Wytttenbachius. πύθοιο libri, πύθοι σε scripsi. 741 ἔλεξας libri, ἔθηκας scripsi. ὡ γύναι] ἐν λόγοις CBC, quod ve-
rum videtur. 746 ἔμην πέδον Γῆς Ἥλιον θ' ἄγνὸν σέβας v. l. 748 ex Iph. T. 738 repetitum deleti. 752 Γαῖαν λαμπρόν θ' li-
bri, Γῆν καὶ λαμπρόν Kirchhoffius. alii Γαῖαν Ἥλιον θ' ἄγνὸν σέβας ex 746 scripserunt. 778 sq. damnavit Porsonus. 781 οὐχ' ὡς λίπω σφε? 828 κλεινοτάταν σοφίαν delenda suspi-
cor. 835 ἑοαῖς libri. an οὐ καλλινάου παρὰ Κηφισοῦ ἑοαῖς?

836 τὰν deleverim. quae sequuntur non expedit. 854 πάν-
τες libri, πάντη σ' scripsi. 857 τέκνων libri, τέκνον scripsi.
πόθεν θράσος ἢ φρένας ἢ χέρα νῶ σέθεν et in strophā πῶς
οὖν ἱερῶν ποταμῶν πόλις ἢ φίλων sunsit Badhamus. 867 οὐ
κὰν? 905 τέρειναν Barnesius. 913 delendum iudicio. 914
ἔμῶν Valckenarius. 923 versus suspectus. 938 ἀπαγοῦμεν
Elmsleius. 943 τῇνδε μὴ φεύγειν χθόνα ex 940 repetita esse
coniecit Brunekius. 966 sq. κείνα — τυραννεῖ verba su-
specta. 981 χεροῖν λαβοῦσα libri, χεροῖν scripsi. 987 Ἄιδαν
δ' 1056 μὴ ποτ'] μὴ σὺν' al. an θυμὲ θυμὲ, μὴ ἐργάση?
1068 damnavit Piersonus. 1077 οἷα τε πρὸς BCbe, οἷα τ' ἐς
BC. 1087 δὲ δὴ BCEac, δέ τι B, δὲ Elmsleius. 1088 μίαν
addidit Elmsleius. 1089 οὐκ libri, οὐκ Reiskius. 1099 ὄρω
BEb, ἔσορῶ BC, ἄσρῶ scripsi. 1132 τοῖσι σοῖς? 1181 ἀνέλ-
κων et ἐκπλεθρον libri. 1188 λεπτοί corruptum videtur. 1194
ἐθαλλέτο? 1205 παρελθὼν? 1223 ἀντιστροφὴν Chr. pal.
800 et fortasse Schol. 1227 ξημίαν libri, μωρίαν Musurus.
1243 μὴ οὐ Elmsleius. 1255 ἀπὸ delendum suspicor. 1256
θεῶν (ita Musurus) δ' αἰδῶ πίτνειν? 1259 sq. οἰκίων τά-
λαιαν φονίαν τ' Seidler. 1265 φρενῶν delendum suspicor.
1267 ἀμέρεται? 1272 delevi. ante 1275 duo versus trimetri
iambici desiderantur. 1280 ὦν libri, ὄν Seidler. 1290 δὴ
ποτ' libri, δὴτ' Elmsleius. 1296 γῆς γε Elmsleius. 1304 sq.
abesse malim. 1322 ὄνμα? 1333 σὸν libri, ἔον scripsi. 1356
οὐδ' — οὐδ' Elmsleius. 1365 οὐ τοίνυν libri, οὔτοι νυν Elms-
leius. 1386 — 88 mihi suspecti. 1404 μάτην δ' BE. 1405
ὦ Ζεῦ τάδ' ὄργας v. l.

Schol. Ar. Ach. 119: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου
ὡ θεράμβουλον σπλάγγνον.

ORESTES

Argum. p. 243, 12 ante συνῶν codices addunt ἐπαγγελάμε-
νος αὐτὸν εἰς τὸν βλον (al. ἐκ τοῦ βλον) προῖσθαι. ante p. 244,
1 ex AB aliisque libris haec supplenda sunt: Ὀρέστης διὰ τὴν
τῆς μητρὸς σφαγὴν ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑρινύων δαιματούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεῦν
Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην αὐτῇ ὦν Μενέλαος πατρὸς οὐκ ἐβοή-
θησε, διεκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδενὶ κείται ἢ μν-

δοποιία. 244, 11 ἂν addidi. 12 πλησιαίτερον αὐτῷ παρα-
καθεζομένη scribendum, πλησ. οὕτω π. fere libri. 20 φαῦλοι
ἦσαν libri, φαῦλοί εἰσιν scripsi. 29 πολλὰ deleverim. 245,
10 μεταξὺ δ' οὐν? 32 Ναυπλιεῖω? 247, 12 οὐρανόν?

Vs. 13 Ἔργε v. l. 24 ἄρσην δ' Elmsleius. 35 τ' addidi.
54 ἐκπεριῶν Seivius. 74 ἔχει Hermannus. ipsum verum dam-
navit Kirchhoffus. 87 ἦκει Eust. II. p. 146, 12 p. 809, 36 Od.
p. 1856, 14. an ἦκοντ? 100 ὁρθῶς ἐλέγχεις Hartungius. 103
τ' libri, γ' Matthiae. 111 damnavit Hermannus. 154 τίνα τῶ-
ν ἐπὶ verba suspecta. 159 ὁρεπομένω? χαράν libri. 171
ἀνὰ libri, ἄρα scripsi. 171 sq. πόδα οὐν εἰλέξεις μεθεμένα
κτύπου libri, transposuit Porsonus. 186 χαράν libri. 188
θανεῖν θανεῖν Lachmannus. 189 οὔτε A, οὐ δὲ Dindorfus.
228 μανίας libri, μανιάς v. l. Schol. 257 suspectus. 269 ἐξα-
μύνισθαι libri plerique, ἐπαμύνεσθαι A. 284 ἥνευς τῶδ' ὃ
303 ἐπὶ χοῦ βάλλε (βάλλει A) libri, ἐπιβολῆς χοῦ Herman-
nus. 319 ἐλάχετ' ἐν] ἐλάχετε codices quidam teste Porsono,
an ἐλλάχετε? 322 ἀμύαλεισθ' AF, an ἀμπολεισθ'? 336 συμ-
βαλεῖ Porsonus. 367 παννυστάτοις vulgo, ἀρκυστάτοις scripsi.
383 ἀφύλλου libri, ἀφύλλους Reiskius. 391 παράλογόν vulgo,
παρὰ λόγον scripsi. 394 εἰς ἐμὲ libri, εἰς με Elmsleius. 395
τὴ χοῦ παύχαις] Ὅρεστα τέλημον Stobaeus Flor. 24, 5 et si-
militer Clemens Alex. Strom. VII p. 844. 424 ἔργος κακός libri
meliores, ἔργον φιλός Brunckius. excidisse quaedam coniicit
Kirchhoffus. 429 τὸδ' αἶμα? 430 ὅποι B. 439 τί ὀρεῶν-
τες; ἢ τι καὶ σαφῶς εἰπεῖν ἔχεις; vel εἰ τι — ἔχεις. Ihu
scripserim cum Schol., atque εἰπεῖν ἔχεις ABF. 461 τοῖσιν
ἡμεροημένοις B et alii. 485 ἐν βαρβάροις] ἀφ' Ἑλλάδος v. l.
quam sequitur auctor epistolarum Apollon. Tyan. p. 49, 8 ed.
Knyser. 491 ἀγών τις σοφίας ἦκει libri, ἀγών ἂν τί σοφίας
εἴη scripsi, cui conjecturae favet Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p.
1272. 493 γένετ' ABC, an γέγονεν? 497 τῆς ἐμῆς θυγατρὸς
AC, ὑπὲρ libri, ὑπαί Hermannus. versus nondum sanatus.
506 ἐγένετο AFc, γένετο B, γέγονε scripsi. 530 ἔν δ' οὐν
Hermannus. 536 sq. delevit Brunckius: propter 564 lacunam
indicavi. 546 et 547 post 550 transponit Kirchhoffus: nihil
548—50 suspecti sunt. 546 ἐγὼ δ' libri, ἐγὼδ' Hermannus.
547 ὅστις δ' ἔτερον ABFc, fort. ὅστις δέ, γαῦρον ὄνομα, τ. π.?
558 ἰδριάν suspectum. 593 versus admodum ieiunus, item

596 suspectus. 599 ὁ delet Porsonus. 604 θύρασι? quamquam θύραζε agnoscunt Aristides vol. 2 p. 656 et Stobaeus Flor. 69, 13. 609 ἀνάξεις libri meliores. 613 οὐκ ἀκουσαν libri, οὐχ ἑκουσαν scripsi. 632 ποῖ] τῷ? 656 sq. σωτήριος στάς, ἡμέραν ἡμῶν ὑπὲρ μίαν πονήσας? 662—64 spurii videntur, genuina excidisse suspicor. 677 ταῦτ' Kirchhoffius. 686 suspectus Hermannus. 700 ὅταν libri, ἦν scripsi. 701 ὅς' ἂν θέλῃς suspicabar, οἷον θέλεις Cobetus, 771 προσήκον ἐμὲ? 782 τὸ πρᾶγμ' et τὸ δοκεῖν libri meliores. versus mihi suspectus. 812 χρυσέας libri, χρυσείας Porsonus. 812 sq. ὑπὲρ ἀγνός | ἔαις ἦλθε Τανταλίδαις? 817 διαίματος? 820 κέμνειν libri, τεμνείν Porsonus. 828 σάν libri, σὺ scripsi. 906 ἄστονς Valckenarius. 913 delet Hermannus, equidem neque hanc versum neque 912 intellego. 921 ξυνετῶς — λόγοις σθένων? 936 οὐ] ἦ? 938 θραῖσαι πρόπον? 962 τὰν addit Barnesius 975 ἐν κακοῖς πολλταῖς Hermannus. mihi neque ἐν πολλταῖς placet nec sanum videtur quod 964 legitur καλλταῖς θεᾷ. 982 αἰωρήμασι spurium videtur. 988 τὸ πτανοῦν libri, ποτανοῦ Porsonus. 1000 ἐμποβῶτα vel ἐμποβῶτα libri, ἐμποβῶτα Dindorfius. 1007 αἰὲ addidit Hermannus. 1016 ἰθὺν νῶν? 1019 νεοτέρου ABEFc, νεοτέρας C. 1024 suspectus Kirchhoffius. 1025 sq. φρέγγας εἰ θεοῦ τόδε | οὐκ ἔστ' εἴ ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις δοῖεν? 1031 μὴ πρὸς θεῶν με περὶ βάλῃς ἀνδρῶς? μου (pro μοι) A. ἀνδρῶς AF. 1038 γόνον] δόμον Aristophanes Byzantius. post 1048 duos versus intercidisse coniecit Kirchhoffius. 1049 ἐμοί? 1051 ἀμφοῖν Lobeckius. versus Euripide vix dignas. 1056 μὴ θάνῃς? 1064 βουλευῶσαι B. 1085 ἢ πολὺ] ἢ που AF. 1092 ἦς λέχος ἐπῆνεσα libri, ἦς λέχος σὺν ἡμέρας vel ἦς οὐ λέχος ἐφημερίδας templabam. 1108 ἐπεσπαλίσσεται alii teste Schol. 1109 οὐκ οἶδεν Ἀιδην? 1112 ὅσους κατόπτρων Aelianus N. A. 7, 24. 1145 delevi. 1146 δόρν suspectum. 1151 sq. dubito num genuini sint. 1170 ἐλεύθερος? 1200 παρῇ corruptum, ἐν ᾗ aut πνέῃ scripserim. 1224 suspectus. 1226 καλῶ Cobetus. 1236 ἐπεβούλευσα AEFcC, ἐπενεκέλευσα scripsi ex Schol. 1245 spurium indico. 1267 κόρασι δίδοτε libri, κόρες δίδοτε Canter. βοστρύχων libri, βοτρυχίων Dindorfius. 1269 προσέρχεται libri, πρόσσεχε Seidler. 1285 XO. σφάγια φρονίσους Kirchhoffius. mihi 1265 Electrae deberi videbatur. 1295

σκοπεύουσ' ἀπάντα? 1304 ἔσω χροός Hermannus. 1307 δορεῖ — ὅθι libri, δόρει — ὅπόθι Hermannus. 1309 σιδαρέοισι libri, σιδαρέοις Hermannus. 1369—1562 metro laborant. 1376 πόλιον? 1393 et 1400 ἀνθέκαστα? 1394 multi libri omittebant leste Schol. codicis A. 1430 βαρβάροισι libri, βαρβάρους Kingius. 1485 ἐγενόμεθ' libri. 1518 πᾶσι om. A, an τοῖσι? 1534 καὶ με μὴ? 1539—45 hemichori et chori notas delet Kirchhoffius. 1545 ἄγει? 1596 corruptus videtur. 1598 proscriptus Heilandius. 1608 θυγατρὸς ἀπαρεῖς φάσανον? 1614 σο] σέ Morellus, an σ' εἰς? 1631 suspectus. 1633 καὶ ὑπὸ A. 1647 καλεῖν spurium, ποτέ Hermannus. 1651 dubito num genuinus sit. 1679 νεῖκος A, νεῖκος Fe, νεῖκους al. 1684 Ζηνός ed., Διός libri meliores, Δίους scripsi.

RHESVS

Argum. p. 307, 2 πῦρ] δάλλης πυρᾶν A, an δέλλης πυρᾶ? 15 πολέμου] πολεμίου? 17 ἀνεχώρησαν? 308, 6 ἔσεσθαι] τὴν στρατεῖαν addit A. 10 ὑποφαίνει libri, ὑποφαίνειν Valckenarius. 13 δικαίων libri, Δικαίωχος scripsi. 21—31 vide Eur. fr. 1094. 309, 5 κατασκοπεύοντες? 6 τοῖς Ἑλλήσι om. BC.

Vs. 16 θαρσῶ delet Badhamus. 17 sq. ἐκ νυκτῶν ἦκει τὴν γὰρ? οὐκέτι delet Dindorfus, in οὐτίς mutat Badhamus. 19 εἰ μὴ τιν' libri, τίν' scripsi. 25 ἀέρειν libri, αἴρειν Badhamus. 31 μόραρχοι an μοραρχοί? 66 ἐπεισαν] ἐφῆσαν Bb, ἔφασαν Cc, an ἐφῆκαν? 82 ὡδ' αἰσχροῦς B. 86 φίλοις] Ἰσως Chr. pat. 99 et 1135. 118 ἢ νερά? 130 γνώμην ἀνεί] προθυμίαν b, προθυμίαν ἀνεί c, γνώμην ἐγώ Chr. pat. 1916 et similiter 2231, quod verum videtur. 148 ὅς' ἂν ὀέη? 162 προκείμενον Chr. pat. 1965. 164 λέγεις? cf. Chr. pat. 1620 et 1968. 165 ἐμὴν τυραννίδα? 187 αὐτὰς B, an αὐτός? 197 πόνος δ' libri, πόνος ὅδ' scripsi. 217 φιλητῶν BCc et Hesychius. 239 πέσας τὸν Ἀχαιοὺν Badhamus. 252 ποτὶ Μυσῶν corrupta. 256 ἐπὶ γαῖαν BC, ἐπὶ γαῖα bc, ἐπὶ γαῖας AB. versus nondum emendatus videtur. 274 αἰχμᾶς Meinekius, μάχαι Vater. 285 νυκτός] μοραφῇ Chr. pat. 2096 et 2452, ὄραφῃ Vater. 305 πέλτης ἐπ' BCb. 334 et 335 post 338 collocavi. 336 ὅδ' libri, ὁ δ' scripsi. 340 οὐρεν' (οὐν ἐκ B) ἀγγέλου λόγων libri, οὐν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ scripsi. 355

σύμμοι Ζεύς ὁ φαναῖος? 359 ἰδεῖν BCB, ᾗδειν Bothius, 368
 σύ σ' ἔχει? 373 κάλοις ἐρεθίζων AB, om. BChe, κάλους ἐρε-
 θίζων Reiskius, 423 τέμνω? 425 πρὸς ἡπαρ corrupta, 429
 πορθαμένον BC, 432 ἀπῆγε BCB, 438 τὰς ἐμὰς corrupta,
 ἐλκυσσας Musgravius, 449 θητέρω libri, 452 sq. ἐγὼ γὰρ ἤκα-
 — πέριον? 457 ἐθέλοι libri, θέλοι Badhamus, 460 πρὶν
 οὔτε νῦν τιν' libri, πρὶν τιν' οὔτε νῦν scripsi, 461 πῶς μὲν
 Badhamus, 462 Ἀχιλλεύς libri, Ἀχιλεὺς scripsi, 464 τοῦ
 ἔτ' ἡμᾶρ? 465 ὅπως libri, ὅτω scripsi, 466 ἀποινα σὲ σφί-
 ροις λόγῳ Hartungius, 492 ἀντάρχει δόρυ Halbertsma, 506
 πυλῶν] Φρυγῶν BC, 528 τὰν ἐμῶν πρώτα;? 538 ἐκληροδόη
 Dobræus, 546 καὶ μὴν αἰῶς corrupta; desidero substantivum,
 unde Σιμόεντος genitivus pendeat, 550 μελοποιῶ ἀηδονί-
 μελιννα? 552 ποιμνῆα Hermannus, 561 non expedio, 577
 λογῶν? 594 τύχη B²C, εὐ δοίη τύχη? 595 inter λιπώντες
 et Τρωικῶν duo hemistichia excidisse suspicatur Kirchhoffius,
 670 νῦν Valckenarius, 675—682 inter duo hemichoria di-
 vidi iubet Badhamus: A. βάλλε — B. τίς ὄδ' — A. λείσσει
 — B. κλώπες — A. δεῦρο — B. τοῦσδ' ἔμαρσα, XO. τίς ὁ
 λόγος — εἰ; 683 σήμερον om. BC, de 684—91 vide quod
 dixit Badhamus Philol. vol. 10 p. 337, qui 685 post 686 collo-
 cat hunc in modum: ἀλλὰ τὸν κτενοῦντε σέ | ἱστορῶ. OΔ.
 διάρσει, πέλας ἔθι, XO. παῖε παῖε παῖε πᾶς, 701 νησιώτην
 vulgo, νησιώτης scripsi, 705 δοκεῖ addidi, cuius loco τί μὴν
 ex eo qui sequitur versa deteriores libri assumpserunt, 734
 ἐσιδῶν] ἰδῶν BC, an εἰδῶς? 738 Τρώων Hermannus, 762
 Ἐκτορεία (—έα C) χεῖρ εὐνάσε BC, εὐνάσ' Ἐκτορεία (vol
 —λα) χεῖρ veteri, ἡύνασ' Ἐκτορεία χεῖρ Dindorfus, 766
 κληῖθρα τ' Musgravius, 784 τριχᾶ om. BC, recte opinor, 785
 ἔρεγκον ed., ἔρεγκον scripsi, 791 δυσθυήσκουτος libri, δυσ-
 θυητούντος scripsi, 808 πῶς ὦ libri, πῶς οἱ scripsi, 821
 μέγας ἐμοὶ μέγας ὦ libri, μέγα σύ μοι μέγ' ὦ temptavi, 824
 ναυσι libri, ναὺς Badhamus, 829 πάντων πάντῃ ἔγωγ;? 836
 versus suspectus, 844 τίς ἂν ὑπερβάλων? 855 ἀλλ' ἀμήχα-
 ρον τόδε Kirchhoffius, 859 ἂν ed., εὐ C, ἄρ' D, ἀρχοί-
 μεσθα libri, ἀρχόμεσθα scripsi, 870 τῶν τεθυνηκότων αἰς? 878 οὕτως θ' Valckenarius, 903 φίλια et 914 ἀνδρῶν defendenda
 suspicor, 905 ἔχοντι λῦπη, τὸν σὸν? 910 Ἐλένα libri, Ἐλ-
 λαρε Badhamus, 912 ὑπὸ τ' Ἰλίῳ Hermannus, ὥλισεν σέ τ'

οἰκτρῶς Vater. 913 πόλεις δ' Badhamus. 932 φιλαμάτους
libri, φιλαματόν Badhamus. 940 spurius videtur. 952 οὐδὲ?
961 ἀποίχεται? 962 μελάγχχιμον libri, μελάγχχιμον Barnesius.
973 ἀεπτός Chr. pat. 1776. 995 νίκαν libri, an νικᾶν?

TROADES

Argum. p. 345, 14 καὶ τὸν Ἀστυάνακτα κηδεύσασα οἱ.
Kirchhoffius.

Vs. 40 λάθρα BCh, οἰκτρά AB, γρ. οἰκτρά B, an ἀβρά?
71 γ' om. BC, unde πού δειν' temptabam. 97 αὐτὸς ἐντα-
πώλετο? 108 συστέλλομένων libri, συστέλλόμενος Victorinus.
111 τί δὲ μὴ θρ. BC, an τί με θρ.? 113 κλίσεις vel κλί-
σιος libri, κλίσεως Musgravius. 119 ἐπιούσ' Musgravius. 133
δυσκλειαν libri, δυσκλειαν scripsi. 136 ἐμὲ τὰν μελέαν δ'
(deletis Πόλεμον et Ἐκάβαν) Kirchhoffius. 141 ξυρικῇ idem.
148 αὐτὰν delaverim. 159 πρὸς ναῦς ἤδη] πρὸς ναυσὶν Kirch-
hoffius. 161 τλάμων (μέλεα C) delet Kirchhoffius. 171 ἔξω
πέμψητ' 177 ἐκπευσόμενα? 188 εἰς νηδαίαν? 194 τὰν
παρά τε προθύροις libri, fort. τὰν πὰρ προθύροις? 225 το-
νὸς ναῦτα (vel ναῦται) πόντω libri, vitii medela nondum re-
perta. 226 τὰν? 235 οἰσθ' α'] οἰσθ' (i. e. οἰσθας) A. 239
τόδε, φίλοι γυναῖκες, φόβος ἦν πάσαι? 246 οἶδ' suspectum.
247 alterum τίς addidi. 260 τί δὲ τὸ libri, τί δ' ὁ Musgravius.
261 πού μοι et 263 ταῦτα delet Dindorfius. 285 sq. certam
medelam vix admittunt, temptabam ὅς πάντ' ἄγαγε καίθεν ἐν-
θάδε κάμπαιιν αὐθις ἐκείσε δ. γλ. 287 πάντων libri, πέν-
τως Hermannus. 310 ἰδὸν ἰδού libri, ἰὸν ἰού Musgravius.
ceterum strophæ et antistrophæ initia nostris subsidiis aegro
restituere. 325 ἀέριον? 332 ἄναγε πόδα σὸν] ἀναγέλισσον
BCh, fort. ἄναγ' ἔλίσσ' et in strophæ 315 sq. ἐπεὶ σὺ, μάτερ,
ἐπιδάκρυς | γόνισι? 335 βοάσατε C, βοάσατ' εὐ ceteri, βοάτε
Fixius. 346 σ' addidit Hermannus. 356 βιαίως] αἰσίως BCh.
locus Oedipum expectat. 367 τοσόνδε δ' ἐπὶ Schol. Eur.
Or. 258. 409 οὐ κἄν an οὐ μὴν ἀμισθί? 417 σοὺ μὲν Her-
mannus. 432—34 additi videntur ad lacunam resarciendam,
certe hoc loco incommodi sunt. 436 ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης
BCh, ὠμοβόρος τ' ὀρειβάτης (γρ. ὠμόφρων ἐπιστάτης) A,
ὠμοβοροστορεβάτης B, ὠμοβρως τ' ὀρειβάτης Scaliger, cf.

Mesychius: Χάρυβδις ὁμόβοτος· ἡ ἀναπινόμενη θάλασσα.
 452 ἐκλέλοιπ' ἑορτάς] ἐκλέλοιπα δ' ἑορτάς BC, ἐκλέλοιπα δ'
 ἑορτάς scripti. 474 ἤμεν τύραννοι libri, ἤμην τύραννος Aris-
 nes Rhet. vol. 9 p. 581 (vol. 1 p. 394, 11 ed. Speng.) ed.
 Chr. pat. 537. 478 ποτε corruptum. 498 ἕνα vulgo, ἄρα
 scripti. 507 χαμερπητή B, χαμερπη C, an χαμαιριφή? 510
 νομίζετ', εὐτυχῆς πρὶν? 522 ἂν δ' Hartungius. 525 ἄγετε
 BC, fort. ἀγάγετε? 533 πενκάεντ' ὄσθριον Fixius. 536 θῆε
 BCb et Schol. 543 ἐπεὶ Hermannus. 550 nondum emendatum.
 565 νεανιωῶν Bothius. 578 ἰὼ μοι μοι libri, ὦμοι Seidler.
 595 σχέτλια τάδε libri, σχετλία τάδε Seidler, an σχετλιοτάτα?
 600 ἥρεσε? 602 ξυὼν — ἐλογεύθην verba suspecta. 603 in-
 terpolatoris manu vitiatum; genuina scriptura fuerit ὦ τέκνον,
 ἔρημα πολίσματ', ἔρημα δὲ [δωμέατα πατρός]. cf. quae dixi
 in Jahrb. f. Philol. u. Paedag. vol. 70 p. 12. 607 λείθεται
 — ἀδάκρυτος verba interpolata. 609 λύπας ἔχει suspecta.
 610 Ἀργείων κόρους? 620 μοι τις Chr. pat. 41, an ἔστ' ἦν?
 635 ἐμβαλῶ Ald. et Stobaeus Flor. 120, 1. 647 ἔνθα suspec-
 tum, οὐν γε Chr. pat. 541. 655 ἥδη Cobetus. 667 sq. spu-
 rios iudico. 679 ἔχειν libri, ἡγεῖ Fixius. 692 τύχη libri,
 πορὰ Chr. pat. 628. 703 ἔν' εἰ libri, ἦν ἂν scripti. 710 μὴ
 με libri, μὴ μὲ scripti. 720 γάμων vulgo, κακῶν scripti.
 731 sq. ἡμεῖς τε πρὸς — οἱοί τε vulgo, ἡμῶν τε πῶς — οἷον
 τε scripti. 742 sq. versus spurii. 745 δυστυχή γε Reiskius.
 747 οὐχ ὥς σφάγιον libri, οὐ σφάγιον νῦν scripti, οὐ σφά-
 γιον ἵνιν Kirehhoffius. 748 Ἀσιάτιδος BCGb, an Ἀσιδος?
 770 αὐδῶ? Ζηρὸς ἐκφῶναί σ' ἐγὼ Reiskius. 774 ἄγετε li-
 bri, ἀλλ' ἄγετε Dobræus, an ἄγε δεῖται? 788 ὑμετέρας libri,
 ἡμετέρας Tyrwhittus. 807 suspectus. 813 ἐξέλε νεῶν BC,
 an ἐξέλεν ἰόν? 815 πυρὸς πυρὸς Meinekius. 863 Μενέλαος
 πόρριμι? 901 ἀλλὰ πᾶς BCG, ἀλλ' ἅπας B, an ἅλλ' ὁ πᾶς?
 910 μηδαμῇ Fixius. 918 τοῖς σοῖσι λόγοισι Hartungius. 919
 ἀρχὰς ἥδ' ἐθῆκε? 927 Ἀσιὰδ' B, Ἀσίας BCG et Tzetz. Exce-
 ll. p. 39, 29, an Ἀσιδ'? 928 versum absurdum omittit Tzetzes.
 937 στέφανον εὐκλείας λαβεῖν? 942 εἴτε καὶ Πάριον stulti in-
 terpolatio, restituendum εἴτ' ἀλάστορα. corruptum ἀλάστορα
 941, ubi ὁ τῆσδε ληστῆς scripserim. 946 φρονουῶς libri,
 φρονήσας scripti. 951 εὐτρεπή? 961 sq. ἐνδίκους — δι-
 καλοῖς Badhamus. 991 ὃν ἰδοῦσα B, ὃν σὺν ἰδοῦσα CG, an

σὺ γοῦν ἰδοῦσα? 1068 ἀλλῶ libri, ἀτλῶ scripsi. 1078 ὁρά-
 τιον? 1087 ἵνα τὴν Hermannus. 1105 ὅτε libri, ὅς scripsi.
 1117 πάθη? 1133 καὶ ἡγήσατο? 1155 ὁρμήσει BCG, ὁρ-
 μίσῃ B, ὁρμήσῃ scripsi. 1163 μυρίας ed., μυρίους BCG, μυ-
 ρίου scripsi. 1179 μοι B, om. ceteri, δὴ Fixius. 1184 κομ-
 ροὺς ἐπαῖξο? 1188 ὕπνοι libri, πόνοι Dobraeus. 1189 ἂν
 σε libri, ἂν σῶ Dobraeus. 1190 Ἀργεῖοι? 1196 σὺς corrup-
 tum, σῶ Dobraeus. 1201 εἰς καλόν? 1208 νεκροῦ an νε-
 κρῶν? 1239 ***] Ἐκέρβη σὰς libri, θαρσύνσας Hermannus.
 1243 Ἰστέρετε τῶνα (cuius loco ἀφανεῖς ἂν ὄντες B ex sequenti
 versu) mihi suspectum, item χθονός. 1245 ὑστέραν B, αὐ-
 δοῖς BCG, ἀφθίτους scripsi. βροτῶν interpolatoris videtur,
 cui suspicioni favet quod BC διδόντες pro δόντες habent. 1246
 ἄθλιον Dobraeus. 1252 ἐπὶ libri, ἐν Porsonus. 1273 ἡδὴ
 libri, ἦλθε scripsi. 1310 ἄλγος βοῶς] ἀμβοῶς? 1315 κατα-
 κάλυψαι BB, κατεκάλυψε Hermannus. 1329 τάλαιναν delet
 Hermannus.

PHOENISSAE

Argum. p. 391, 19 ἔσφαξαν] ἔτρεφαν Hermannus. 392,
 9—11 verbis lacunosis docemur Phoenissas Oenomaum Chry-
 sippum simul actas esse, quibus accesserit drama satyricum
 mature perditum. Nausicratem archontem non novimus; de
 Lysistrate (olymph. 81, 4) quo minus cogitemus, obstant vete-
 rum testimonia (Schol. Ar. Av. 348 Ran. 53) et ipsa Phoenis-
 sarum compositio. 15 ἀποθανόν] πηδῶν? 21 πολλῶν με-
 στῶν τε libri, μεστὸν πολλῶν τε scripsi. 27 προσέτραπται?
 392, 28—397, 31 a melioribus libris absunt, extant in codice
 Guelpherbyitano. 393, 21 προσάλληλα cod., πρὸς ἄλληλα scripsi.
 23 τῆς cod., τὴν scripsi. 394, 2 τοῦτον cod., τοῦτον scripsi.
 13 ὥσπερ deleverim, ἐκλαθόμενος Αἰῶς post θεσπισμάτων
 (12) collocarim. 395, 27 τοῦτο] τότε hic scribendum et mox
 delendum suspicor. 396, 17 τοῦ ὅρους? 397, 3 τοῦτῳ] αὐ-
 τῷ? 24 παρ' cod., πρὸς scripsi.

Vs. 27 damnavit Valckenarius. 34 τοὺς τεκόντας Strabo
 XVI p. 762. 57 κόρας δὲ Wakefieldus. 112 φανῶς? 124
 γίγαντι τε Seidler, an γίγαντι delendum? 129 ἀστεραπὸς ἐν
 γραφαῖσιν verba corrupta. 143 ut spurium notavi. 166 χο-
 νία Pluygers. 174 χοαί Musgravius. 175 αἰλῶν libri, Λα-

τοῦς Badhamus, ὁ Ἀστούς prætulit. 177 sq. versus corrupti.
 183 κεραυνίον τε libri, κεραυνῶν τε scripsi. 184 μεγαλει-
 ῶν libri, μεγαληγορίαν Valckenarius. 187 ὁσέειν pendet
 ab verbo dicendi, quod nescimus quo loco exciderit. 191
 χρυσεοθύστουξε ABbc. 221 γενόμεν λάτρισ? 228 βακχεῖων
 AB. 259 ὄρη πᾶσι libri, ὄρη αὖθ' scripsi. 303 corruptus.
 309 αἰὲν ἔδραν Kirchhoffius, ἔδραν αὖθ' ἑμῶν Schoenius.
 320 et 321 ἡ delet Seidler. 321 ποθεινὸς πόλει Geelius. 325
 ἀκροθέσσειν εἰς αὐτὴν πένθη Hartungius. 324 ἀπεπλος, τέκνον
 λευκῶν φερῶν? 337 καὶ delet Hermannus. 347 nam sanus?
 361 τάχρους libri, τάχρος Grotius. 370 διόσπον? 386 τῶν
 libri, ταῦτ' scripsi. 417 καὶ ἐπῆλθεν? 436 γέλους συμ-
 ptum. 449 πάλιν Hartungius, μόλις Badhamus. 473 sq. δο-
 μάτων — τοῦθ' et 475 abesse malim. 483 ἑμῶν libri ser-
 omnes. 494 ἀνθένεα? 502 ὀνομάσαι libri, ὀνομάσιν Por-
 sonus. 504 ἔλθοιμ' ἡλίου τ' ἐξ ἀντολάς? an ἔλθοιν χηλῶν
 πρὸς αὐτ. 519 μαθησομαι Geelius. 520 δουλεύσω libri
 verum damnat Kirchhoffius. 526 χρῆν εἰ τι τῶν ἔργων κε-
 κόν? 527 τοῦτ' τόδ' E et Iohannes Dam. post Stob. Ed.
 Gaisf. p. 717, 29. πικρόν] βαρὺ Ioh. Dam. 548 τοῦθ' ὅτι
 νεῖμαι libri meliores, τῷδε νεῖμαι Salmasius, τοῦθ' ἀποιμαίν-
 Porsonus. 555 — 57 pariter ac 558 interpolatori deberi viden-
 tur. 566 ὀδυνηρός] δαπανηρός et ποιηρός v. l., ὀλέθριος
 coniecit Geelius. 567 Θήβαισιν, ὀδυνηρός δὲ σοί Geelius.
 608 ἀδικίᾳ γε σῇ. ὦ θεοί libri meliores. 612 οὐ θυμῶν σοί
 libri, οὐ σε θυμῶν Musgravius, οὐ θέμις σοί Grotius. 615
 post 612 collocat Schoenius, mihi 616 delendus videbatur.
 628 γεγάς] μολῶν Abc. 630 ἐξελαύνομαι χθονός ex 627 huc
 retracta esse vidit Kirchhoffius. 644 δόμον τ' ? 645 ὑδατος
 suspectum, post ἵνα τε trochæus videtur excidisse. 646 οὐλῶν
 ABbc, ὀντῆς Hermannus. 652 ἔλικος Hermannus. 664 ὀλῶν
 θηρός? 674 εὐέλλοισι Musgravius. 710 πύργοις προσβεβλη-
 λόχους Kirchhoffius, qui 711 delet. 721 εὐβουλίας Schoenius.
 739 verba λόχων ἀνάσσειν huc ex 742 immigrarunt, genuina
 scriptura latet. 756 deleuit Valckenarius. 756 ἡμῶν ἄργον
 ἔστιν AE, ἔστιν ἡμῶν ἄργον ceteri. ἡμῶν scripsi, sed cor-
 ruptela gravior videtur. 789 ὀπλοφόροις libri, ὀπλοφόροι
 Badhamus. 790 αἵματι Θήβας libri, ἔσματι Θήβας Badha-
 mus. 792 οὐ πόδα θυροσσομένη Musgravius. διὰ Geelius.

793 ψαλλών libri et Schol. versus corruptus. 796 θάσσον ἐνω-
 πλον corrupta. 800 verba Λαβδονκίδαις πολυμήθοις fortasse
 spuria sunt. 806 sq. πένθεα γαίᾳ, Σφίγγ', ἀπομοισοτάταισι?
 814 ἔφω φλιν Valckenarius. 815—17 temptabam οὐδ' ἐνώ-
 δινον | παῖδες ματρὶ λόγευμα, μίasma δὲ | πατρὸς δμαίμονας
 εἰς λέχος ἦλθον. cf. Kirchhoffius. 845 πελῆς? 846 ἐνορμί-
 σαι? 847 medelam desidero, ὡς παῖς ἔτ' ἀπτήν Hermannus.
 ante 870 complures versus excidisse coniecit Kirchhoffius.
 872 σκότω Wakefieldus. 878 τί δρῶν ὅποια libri meliores,
 τί οὐ δρῶν ποῖα alii, τί δρῶν οὐ ποῖα unus, quod probat Din-
 dorfus. post hunc versum alterum desiderat Kirchhoffius.
 882 suspectus. 885 λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις libri, λόγοις τις
 τοῖς ἐμοῖσι Porsonus. 912 proscripsit Kirchhoffius, item 911
 et 914 suspecti sunt. 915 τί φήε; ἐμόν παιδ' ἔνεκα γῆς σφά-
 ξαι θέλεις; al. teste Schol. 916 πέφυκε libri, πέφηνε Camper.
 933 sq. γῇ Κάδμου χάς δοῦναι? 943 Geelio suspectus. 967
 πτείνειν? 968 βίω libri, βίου Lobekius. 980 πάτερ μολεῖν
 libri, μολεῖν deleuit Schoenius. 990 sq. μή — εὐ interpola-
 τῶν tribuo. 1017 ἔλασσον ἔν? 1029 τ' delet Hartungius.
 1072 οὐπὸν Kirchhoffius. 1101 συνῆψεν corruptum. 1104
 Νηταῖς libri, Νηίσταῖς Vager. 1116—18 locus nondum ex-
 peditus. 1132 βία (γε. βάθρων) A, βία ceteri. fortasse
 utrumque coniecturae debetur. 1137 ἄχρειον? 1153 Ἀρκᾶς
 ὡς κάργειος conieci in ed. pr., assentitur mihi Schoenius Philol.
 vol. 10 p. 393, nisi quod Ἀρκᾶς ὦν maluit. 1158 om. A. 1183
 — 85 abesse malim, 1184 Geelio suspectus. 1199 om. libri
 nulli, agnoscunt ABC. 1201 ἔχουσιν v. l. εἶην ἔτ' ἄν? 1215
 σοῖς libri, σοι Geelius. initium versus laborat. 1232 πόλιν
 μόνος AB, alii μόνῳ, πόλιν, δόμον. μόνος debetur versui
 praegresso, ceterae scripturae emendatorum conamina pro-
 dunt. 1235 damnauit Valckenarius. versus eius est aetatis
 quia ἄλλος quadruplicis erat mensurae. 1252 et 1253 νῦν] σὺ?
 1253 κρατεῖς libri, κράτει scripsi. 1255 ἐμπύρου τ' ἀκμῆς
 Geelius. 1256 verba corrupta. 1263 στερεώση libri, στερεῖω
 Reiskius. fortasse versus delendus cum Valckenario. 1271
 spurius videtur. 1295 ἰαχῆσω libri, ἀχῆσω Dindorfus. 305
 κρινεῖ ξίφος Hermannus. 1312 dicendi genus non Euripi-
 deum. 1314 ἀναρῶς? post 1324 unum versum excidisse sta-
 tuit Kirchhoffius. 1338 ἄλλα Porsonus. 1343 damnat Geelius.

1350 sq. metro laborant. 1353 ἀνιγμοῖς Geelius. 1362 damnavit Valekenarius, item 1360 suspectus, fortasse ante 1359 quaedam exciderunt. 1368 καθαιματώσαι vulgo, καθαιματώσαι scripsi. 1370 sq. proscripsit Valekenarius. 1371 διδόντες BFC et fortasse al., recte opinor. 1396 γύν' ἀνώθευ Geelius. 1397 βίε om. A, κάσις proposuit Schoenius. 1430 et 1465 damnavit Valekenarius. 1434 μαστῶν vulgo, μάτην scripsi. 1479 δυσποτιμώτατοι? 1485 — 1581 carmen difficile, quod nostris subsidiis nemo facile expedierit. 1489 καθομένα? νεκρῶν A. 1491 στολίδος — τρυφάν Porsonus. 1502 τάδ' αἵματα Musgravius, πεσῆματα Kirchhoffius. 1504 πρόπαν libri plerique. 1511 sq. σπέρματος ἀμερῶν | τοσῶνδ' ἔτλα κακῶν? 1516 ἀμφι om. A. 1516 sq. ἀπροκόμοιαι κλέδοις | ἐξομένα μονομάτορ' ὀδυρμὸν ἴησιν? 1520 αἰῶνα libri, αἰῶ scripsi. 1522 δάκρυσιν libri, contra δακρυόισιν 1542; utrum verum sit, aegre definias. 1523 τίν' addidit Musgravius. 1526 ἐμᾶς] ἐμᾶς ἐν libri plerique. 1526 sq. διδύμοις γάλακτος] διδύμοις τάλανος? 1535 μακρόπνονν sere libri, μακρόπονον scripsi. 1537 sq. versus corrupti. 1549 τυφλόπλονν coniecit Geelius. 1555 ἐπιχάρμασιν corruptum. 1557 βροίθων φονίοισι Seidler. 1562 γ' ἔθ' Hermannus. 1581 medelam non admittit. 1596 damnavit Valekenarius. 1601 sq. περυνκέναι — ἐμοῦ interpolatoris esse suspicor. cui suspiciōni favet quod δυσδαίμονα pro περυνκέναι praeferunt ABFC. 1606 sq. versus desperati. 1606 τέ μοι ABF. 1618 ἔστ' ἔτι Kirchhoffius. 1619 ἔτι νεάζων corrupta. 1628 sq. δ' ὅς — ἦλθε damnavit Porsonus. 1637 τὴν εἰσιούσαν libri, τὴν τελοῦσαν Geelius. 1647 εἰ πεῖθει? 1672 οὐ μὴ' ὧς γάμον, — κτήση Kirchhoffius. 1687 πεσεῖν ὄπον — κείσονται πεσῶν? 1724 ἐλαύνων corruptum, Κρέων ἐλάνει expectabam. 1726 ἔτλας ἔτλας· οὐχ Hermannus. 1740 — 46 post 1757 transponi iubet Schoenius. 1743 ἐγὼ] ἐμῶν? 1761 ἄτιμος αὐτός? οἰκτρῶς librarii quidam, recte ut videtur.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΔΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

- ΑΓΑ. ὦ πρόεβν, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στεῖχε. ΠΡ. στεῖχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἄναξ; ΑΓΑ. σπεύσεις; ΠΡ. σπεύδω.
μάλα τοι γῆρας τοῦμόν ἄνπνον
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν. 5
- ΑΓΑ. τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμευεῖ
σεῖριος ἐγγὺς τῆς ἐπταπόρου
Πλειάδος ἄσσων ἔτι μεσσήρης;
οὐκουν φθόγγος γ' οὐτ' ὀρνίθων
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων 10
τόνδε κατ' Εὐρύππον ἔχουσιν.
- ΠΡ. τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἰσσεις,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ἔτι δ' ἡσυχία τῆδε κατ' Αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων. 15
στείχωμεν ἔσω. ΑΓΑ. ξηλῶ σέ, γέρον,
ξηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
βίου ἐξεπέρας' ἀγνώως ἀκλεῆς·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἦσσαν ξηλῶ.
- ΠΡ. καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίου. 20
- ΑΓΑ. τοῦτο δέ γ' ἔστιν τὸ καλὸν σφαλερόν·
καὶ τὸ πρότιμον

γλυκὺν μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
 τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
 ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων
 γινῶμαι πολλαὶ
 καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

ΠΡ. οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως·
 οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευς ἀγαθοῖς,
 Ἀγάμεμνον, Ἀτρεΰς.

δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·
 θνητὸς γὰρ ἔφης· καὶ μὴ σὺ θέλῃς,
 τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.

σὺ δὲ λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας
 δέλτον τε γράφεις

τήνδ' ἦν πρὸ χειρῶν ἔτι βαστάξεις,
 καὶ ταῦτ' ἀπάλιν γράμματα συγχεῖς
 καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὅπισω

ρίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερὸν
 κατὰ δάκρυ χέων,

καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς
 μὴ οὐ μαίνεσθαι. τί πονεῖς;

τί πονεῖς; τί νέον περὶ σοι, βασιλεῦ;
 φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.

πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·
 σῇ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρειω
 πέμπει φερνὴν

συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

ΑΓΑ. ἐγένοντο Αἰδῶ Θεστιάδι τρεῖς παρθέναι,
 Φοίβη Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος
 Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι
 μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανῖαι.
 δεῖναι δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόβος

ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
 τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρί, 55
 δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως
 ἄψαιτ' ἄθρουστα. καὶ νῦν εἰσῆλθεν τάδε,
 ὄρκους συνάψαι δεξιᾶς τε συμβαλεῖν
 μνηστῆρας ἀλλήλοισι καὶ δι' ἐμπύρων
 σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τάδε, 60
 ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὸς κόρη,
 τοῦτ' αὖ συναμνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
 οἴχοιτο τόν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίῃ λέχους,
 κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψει πόλιν
 Ἑλλήν' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὅπλων μέτα. 65
 ἐπεὶ δ' ἐπιστῶθησαν ἐμπέδως, γέρω
 ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενί,
 διδοὺς ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἓνα,
 ὅτου πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.
 ἣ δ' εἶλεθ', ὅς σφε μήποτ' ὄφελεν λαβεῖν, 70
 Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 κρίνων ὄδ', ὡς ὁ μῦθος Ἀργείων ἔχει,
 Ἀακεδαίμον', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῇ
 χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδήματι,
 ἐρῶν ἐρῶσαν ὥχετ' ἐξαναρκάσας 75
 Ἑλένην πρὸς Ἰδῆς βούσταθμ', ἐκδημον λαβὼν
 Μενέλαον· ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστροήσας δρόμῳ
 ὄρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὡς χορὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικοημένοις.
 τοῦντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ἄξαντες δορί, 80
 τεύχη λαβόντες στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα
 ἦκουσι τῆσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ
 ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασιν τ' ἡσκημένοι.
 κἀμὲ στρατηγεῖν κάρτα Μενέλεω χάριν
 εἶλοντο, σύγγονόν γε. τὰξίωμα δὲ 85

ἄλλος τις ὄφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
 ἡθροισμένον δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
 ἤμεσθ' ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεκρημένοις
 ἀνείλεν Ἰφιγένειαν ἣν ἔσπειρ' ἐγὼ 90
 Ἀρτέμιδι θύσαι τῇ τὸδ' οἰκονύσῃ πέδον,
 καὶ πλοῦν τ' ἔσσεσθαι καὶ κατασκαφῆς Φορυγῶν
 [θύσαισι, μὴ θύσαισι δ' οὐκ εἶναι τάδε].
 κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὄρθιόν κηρύγματι
 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατόν, 95
 ὡς οὐποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμὴν.
 οὐδ' ἄν μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρειν λόγον
 ἔπεισε τλῆναι δεινὰ. καὶν δέλτον πτυχαῖς
 γράψας ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν
 πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένην, 100
 τό τ' ἄξιωμα τάνδρὸς ἐκγαυροῦμενος,
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὐνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἰσιν εἰς Φθίαν λέχος·
 πειθῶ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν,
 ψευδῇ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον. 105
 μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε
 Κάλχας Ὀδυσσεὺς Μενέλεώς θ'. ἃ δ' οὐ καλῶς
 ἔγνων τότε, αὐτὶς μεταγράφω καλῶς πάλιν
 εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκαὴν
 λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσείδες, γέρον. 110
 ἀλλ' εἰα χώρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν
 πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γεγεγραμμένα·
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.

ΠΡ. λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσση 117
 σύντονα τοῖς σοῖς γράμμεσιν αὐδῶ.

ΑΓΑ. πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν 115

δέλτοις, ὦ Αἴδας ἔρνος,
μὴ στέλλειν τὰν σάν ἱνιν πρὸς 119
τὰν κολπῶδη πτέρυγ' Εὐβοίας 120

Αὐλιν ἀκλύσταν.

εἰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
παιδὸς δαΐσομεν ὑμεναίους.

ΠΡ. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν
οὐ μέγα φουσῶν θυμὸν ἐπαρεῖ 125
σοὶ σῆ τ' ἀλόχῳ;

τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὅ τι φῆς.

ΑΓΑ. ὄνομ' ἄντ' ἔργου παρέχων Ἀχιλεὺς
οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ τι πράσσομεν, 130
οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα

νυμφεῖους εἰς ἀγκώνων
εὐνάς ἐκδώσειν λέκτροις.

ΠΡ. δεινά γε τολμᾷς, Ἀγάμεμνον ἄναξ,
ὅς τῳ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχόν 135
φατίσας ἤγες σφάγιον Δαναοῖς.

ΑΓΑ. οἴμοι, γνῶμας ἐξέσταν,
αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἅταν.
ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γῆρα 140
μηδὲν ὑπείκων. ΠΡ. σπεύδω, βασιλεῦ.

ΑΓΑ. μὴ νυν μῆτ' ἀλσώδεις ἴξου
κρήνας, μῆθ' ὕπνῳ θελχθῆς.
ΠΡ. εὖφημα θροοί.

ΑΓΑ. πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων
λεῦσσε, φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ 145
τροχαλοῖσιν ὅχοις παραμειψαμένη
παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη
Δαναῶν πρὸς ναῦς. 148

ἦν γὰρ νιν πομπαῖς ἀντήσης,
150
πάλιν ἐξόρμα, σείτε χαλινούς,

ἐπὶ Κυκλώπων εἰς θυμέλας.

ΠΡ. ἔσται τάδε. ΑΓΑ. κλήθρων δ' ἐξόρμα.

ΠΡ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι,
λέγε, παιδὶ σέθεν τῇ σῇ τ' ἀλόχῃ;

ΑΓΑ. σφραγίδα φύλασς' ἦν ἐπὶ δέλτῳ
τῇνδε κομίζεις. ἴθι. λευκαίνει
τόδε φῶς ἥδη λάμπουσ' ἡὼς
πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελίου·
σύλλαβε μόχθων.

θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδείς
οὐδ' εὐδαίμων·

οὐπὼ γὰρ ἔφν τις ἄλνπος.

ΧΟ. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν *Χερσὶ παρὰ δὲ δόστο*
ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας,
Εὐρείπου διὰ χευμάτων
κέλσασα, στενόπορθμον
Χαλκίδα πόλιν ἐμὰν προλιποῦς',
ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας,
Ἀχαιῶν στρατιὰν ὥς * ἰδοίμαν
ἀγανῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
ἡθέων, οὓς ἐπὶ Τροί-
αν ἐλάταις χιλιόναυσιν
τὸν ξανθὸν Μενέλαον
ἀμέτεροι πόσεις
ἐνέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν, ἀπ'
Εὐρώτα δονακοτρόφου
Πάρις ὁ βουκόλος ἄν ἔλαβε,
δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,

149 ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
 153 Ἦρε Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
 μορφᾶς ἅ Κύπρις ἔσχευ.
 155 πολύθυτον δὲ δι' ἄλλος Ἄρ-
 160 τέμιδος ἦλυθον ὀρομένα,
 φοινίσσουσα παρῆδ' ἐμὴν
 αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ,
 ἀσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας
 ὀπλοφόρους Δαναῶν θέλουσ'
 ἵππων τ' ὄχλον ιδέσθαι.
 κατεῖδον δὲ δύ' Ἀλάντε συνέδρω
 τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
 τὸν Σαλαμῆνος στέφανον.
 195 Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις
 πεσσῶν ἠδομένους μορ-
 φαῖσι πολυπλόκοις,
 Παλαμῆδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος, Διομῆδεά θ' ἠδο-
 200 ναῖς δίσκου κεχαρημένον,
 παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεος
 ὄξον, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
 Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι-
 205 ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν.
 τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῦν
 λαιψηροδρομόν Ἀχιλλῆα,
 τὸν ἅ Θετῆς τέκε καὶ
 Χείρων ἐξεπόνασεν,
 εἶδον αἰγιαλοῖσι
 210 παρὰ τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
 ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῦν
 πρὸς ἄρμα τέτρωρον

ἐλίσσων περὶ νίκας.
 ὁ δὲ διφρηλάτας ἐβόᾳτ'
 Εὐμηλος Φερητιάδας,
 ᾧ καλλίστους ἰδόμεν
 χρυσοδαϊδάλτους στομίους
 πώλους κέντρον θεινομένους,
 τοὺς μὲν μέσους ξυγίους,
 λευκοστίκτῳ τριχὶ βαλιούς,
 τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,
 ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
 πυρρότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ
 ποικιλοδέρμονας· οἷς παρεπάλλετο
 Πηλεΐδας σὺν ὀπλοισι παρ' ἄντυγα
 καὶ σύριγγας ἄρματείους.
 ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον
 καὶ θέαν ἀθέσφατον,
 τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὁμμάτων
 ὥς πλήσαιμι, μέλινον ἄδονάν.
 καὶ κέρας μὲν ἦν
 δεξιὸν πλάτας ἔχων
 Φθιώτας ὁ Μυρμιδῶν Ἄρης
 πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
 χρυσέαις δ' εἰκόσιν κατ' ἄκρα Νη-
 ρῆδες ἔστασαν θεαί,
 πρόνυαις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.
 Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήμεροι
 νᾶες ἔστασαν πέλας·
 ὣν ὁ Μημιστέως στρατηλάτας
 παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ·
 Καπανέως τε παῖς
 Σθένελος· Ἀτθίδος δ' ἄγων
 ἐξήκοντα ναῦς ὁ Θησέως

216

220

225

230

στρ.

235

240

ἀντ.

245

παῖς ἐξῆς ἐνανλόχει θεῶν

Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων πτερω-

250

τοῖσιν ἄρμασιν θετὸν

εὖσημόν τε φάσμα ναυβάταις.

Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποντίας

στρ.

πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν

σημείοισιν ἐστολισμένας·

255

τοῖς δὲ Κάδμος ἦν

χρύσειον δράκοντ' ἔχων

ἄμφι ναῶν κόρυμβά·

Ἀήτιος δ' ὁ γηγενῆς

ἄρχε ναῦου στρατοῦ·

260

Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός,

Δοκράς δὲ τοῖσδ' Ἰσας ἄγων

ἦν ναῦς Οἰλέως τόκος κλυτὰν

Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.

Μυκήνας δὲ τῆς Κυκλωπίας *αὐτ.* 265

παῖς Ἀτρεΐως ἔπεμπε ναυβάτας

ναῶν ἑκατὸν ἡθροῖσμένους.

σὺν δ' Ἀδραστος ἦν

ταγός, ὥς φίλος φίλῳ,

τῆς φρυγούσας μέλαθρα *ἰσχυρὰ*

270

βαρβάρων χάριν γάμων

πρᾶξιν Ἑλλὰς ὥς λάβοι.

ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος

Γερηνίου κατειδόμαν

πρύμνας σῆμα ταυρόπουν ὄρᾱν,

275

τὸν πάροικον Ἀλφεόν.

Ἀινιάνων δὲ δωδεκάστολοι

στρ.

νᾶες ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουννεὺς

253 — 264 — 265 — 276

277 — 288 — 289 — 302

ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας
 Ἥλιδος δυνάστορες,
 οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς·
 Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε·
 λευκήρετμον δ' Ἄρη
 Τάφιον ἦγεν, ὦν Μέρης ἄνασσε
 Φυλέως λόχευμα,
 τὰς Ἐχίνας λιπὼν * * * *
 νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.
 Αἶας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος
 δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε,
 τῶν ἄσπον ὥρμει πλάταισιν
 ἐσχάταισι συμπλέκων
 δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν· ὥς
 αἶον καὶ ναυβάταν
 εἰδόμαν λεῶν·
 ὃ τις εἰ προσαρμόσει
 βαρβάτους βάριδας,
 νόστον οὐκ ἀποίσεται,
 ἐνθάδ' οἶον εἰδόμαν
 νάιον πόρευμα,
 τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου
 μνήμην σώζομαι στρατεύματος.

- ΠΡ. Μενέλαε, τολμᾶς δελν', αἶ σ' οὐ τολμᾶν χρεῶν.
 ΜΕ. ἄπελθε· λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ.
 ΠΡ. καλὸν γέ μοι τοῦνειδος ἔξωνείδισας.
 ΜΕ. κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἢ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
 ΠΡ. οὐ χρῆν σε λύσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φερον.
 ΜΕ. οὐδέ γε φέρειν σε πᾶσιν Ἑλλησιν κακά.
 ΠΡ. ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.
 ΜΕ. οὐκ ἂν μεθείμην. ΠΡ. οὐδ' ἐγὼ γ' ἀφήσομαι.

- ΜΕ. σκήπτρον τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα.
 ΠΡ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.
 ΜΕ. μέθες· μακροῦς δὲ δοῦλος ὦν λέγεις λόγους.
 ΠΡ. ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
 ἐξαρχάσας ὅδ' ἐκ χειρῶν ἐμῶν βίβ', 315
 Ἀγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.
 ΑΓΑ. ἔα·
 τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία;
 ΜΕ. οὐμὸς οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.
 ΑΓΑ. σὺ δὲ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι, Μενέλεως, βίβ' τ'
 ἄγεις;
 ΜΕ. βλέπον εἰς ἡμᾶς, ἔν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας
 λάβω. 320
 ΑΓΑ. μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρεΰς
 γεγώς;
 ΜΕ. τήνδ' ὄρας δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπη-
 ρέτιν;
 ΑΓΑ. εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σὼν ἀπάλλαξον χειρῶν.
 ΜΕ. οὐ, πρὶν ἂν δελξῶ γε Δαναοῖς πᾶσι τὰγγεγραμ-
 μένα.
 ΑΓΑ. ἦ γὰρ οἶσθ' ἃ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμεντ'
 ἀνείς; 325
 ΜΕ. ὥστε σ' ἀλγῦναι γ', ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω
 λάθρα.
 ΑΓΑ. ποῦ δὲ κᾶλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου
 φρενός.
 ΜΕ. προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἀργους, εἰ στρατεύμ'
 ἀφίξεται.
 ΑΓΑ. τί δέ σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου
 τόδε;
 ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαι μ' ἐκνίξε· σὸς δὲ δοῦλος οὐκ
 ἔφυν. 330

ΑΓΑ. οὐχὶ δεινὰ; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔα's ἐμέ;
 ΜΕ. πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ
 δ' αὐτίκα.

ΑΓΑ. εὖ κεκόμψευσαι· πονηρῶν γλῶσσ' ἐπίφθονον
 σοφή.

ΜΕ. νοῦς δέ γ' οὐ βέβαιος ἄδικον κτήμα κοῦ σαφε's
 φίλοις. 334

βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μήτ' ὀργῆς ὕπο
 ἀποτρέπου τάληθές, οὔτε κατατενω λίαν ἐγώ.
 οἷσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,
 τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χορήζων, τῷ δὲ βούλεσθαι
 θέλων,

ὥς ταπεινὸς ἦσθα πᾶσι, δεξιᾶς προσδιγγάνων 339
 καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν,
 καὶ διδόνς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κεί μή τις θέλοι
 τοῖς τρόποις ζητῶν πρίσθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέ-
 σου;

καίτ' ἐπεὶ κατέσχευς ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους
 τρόπους

τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὥς πρόσθεν
 φίλος,

δυσπρόσιτος ἔσω τε κλήθρων σπάνιος. ἄνδρα δ'
 οὐ χρεὼν 345

τὸν ἀγαθὸν πρᾶσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους με-
 θιστάναι,

ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις
 ἠνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.
 ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶθ' εὖ-
 ρον κακόν.

ὥς δ' ἐς Αὔλιν ἦλθες αὖθις χῶ Πανελλήνων
 στρατὸς 350

οὐρίας πομπῆς σπανίζων, Δαναΐδαι δ' ἀφιέναι 352
ναῦς διηγγέλλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐ-
λίδι, 353

* * * * *

καὶ μὲ παρεκάλεις· τί δράσω; τί ν' ἀπορῶν εὕρω
πόρον, 356

ὥστε μὴ στερέντας ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος;
καὶ τ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θῦσαι κόρην
Ἀρτέμιδι καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, ἥσθεις
φρένας 359

ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκὼν,
οὐ βίᾳ, μὴ τοῦτο λέξης, σῇ δάμαρτι, παῖδα σὴν
θεῷ ὅ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεὺ πρόφασιν ὡς γαμου-
μένην.

οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ ὃς τὰδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
μυροῖοι δέ τοι πεπόνθας· αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
ἐκπονοῦς· ἐκόντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐν-
δίκως

ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.

Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω, 370
ἣ θέλουσα δοᾶν τι κεδνόν, βαρβάρους τοὺς οὐ-
δένας

καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σέ καὶ τὴν σὴν κόρην.
μηδὲν ἄρα χροῖους ἕκατι προστάτην θείμην χθονός,
μηδ' ὅπλων ἄρχοντα· νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην
ἔχειν·

οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν, 351

ὡς ἄνολβον εἶχες ὅμμα σύγχυσίν τε μὴ νεῶν
χιλίων ἄρχων τὸ Πριάμου πεδίον ἐμπλήσας δορός. 355

καὶ δ' ὑποστρέψας λέληψα μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς, 363
ὡς φρονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει μάλιστά γε.

πόλεος ὥς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ.
 ΧΟ. δεινὸν κασιγνήτοισι γίγνεσθαι λόγους 376
 μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓΑ. βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ, βραχέα, μὴ λίσσιν
 ἄνω

βλέφαρα πρὸς τάναιδές ἀγαγών, ἀλλὰ σωφρονέ-
 στέρως,

ὥς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστός αἰδεῖσθαι
 φιλεῖ. 380

εἰπέ μοι, τί δεινὰ φρεσὶς αἵματηρόν ὄμμ' ἔχων;
 τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα κρήστ' ἐρῶς
 λαβεῖν;

οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν· ὦν γὰρ ἐκτῆσθαι
 κακῶς

ἦρχες. εἴτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὃ μὴ σφαλεῖς
 ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκύ-
 λαις 385

εὐπρεπῇ γυναικί κ' ἀχρήσεις, τὸ λελογισμένον παρῆς
 καὶ τὸ καλόν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἡδοῦναι κακά.
 εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὖ-
 βουλία,

μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέγῃς
 ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
 ὤμοσαν τὸν Τυνδαρεῖον ὅρκον οἱ κακόφρονες 391
 φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἦγε δ' ἐλπίς, οἶμαι μέν,
 θεός

κᾶξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.
 οὐς λαβὼν στράτεν· ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μωρία φρε-
 νῶν.

οὐ γὰρ ἄσύνετον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι
 τοὺς κακῶς παρέντας ὅρκους καὶ κατηναγκασμέ-
 νους. 395

τάμα δ' οὐκ ἀποκτενῶ γὰρ τέκνα· κοῦ τὸ σὸν
μὲν εὖ

παρὰ δίκην ἔσται κακίστης εὐνιδος τιμωρία, 547
ἐμὲ δὲ συντηήσουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρυόεις,
ἄνομα δρωῶντα κοῦ δίκαια παίδας οὐς ἐγεινάμην.
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῇ καὶ ἁάδια· 400
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τᾶμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

ΧΟ. οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φεῖδεσθαι τέκνων.

ΜΕ. αἶατ, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας.

ΑΓΑ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. 405

ΜΕ. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατὴρ ἐκ ταύτου γεγώς;

ΑΓΑ. συνσφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν.

ΜΕ. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.

ΑΓΑ. εὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

ΜΕ. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε ποιεῖν σὺν Ἑλλάδι; 410

ΑΓΑ. Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

ΜΕ. σκήπτρῳ νυν αὖχει, σὸν κασίγνητον προδούς.

[ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους. ΑΓΓ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀγάμεμνον, ἥκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμαξας ἐν δόμοις.

μήτηρ δ' ὀμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας, 548
καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθείης ἰδὼν,
χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἔκδημος ὢν.

ἀλλ' ὥς μακρὰν ἔτεινον, εὖρυτον παρὰ 420

κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν,
αὐταὶ τε πῶλοί τ'· εἰς δὲ λειμώνων χλόην
καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βορᾶς γευσάιατο.

ἐγὼ δὲ προδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
ἥκω· πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα γὰρ 425
διήξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.

πᾶς δ' εἰς θέαν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἰδῶσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες
 ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς.
 λέγουσι δ' ὑμέναιός τις ἢ τί πράσσεται;
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ
 ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε·
 Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνιδα,
 Αὐλίδος ἀνάσση. τίς νιν ἄξεται ποτε;
 ἀλλ' εἶα, τὰπὶ τοισὶδ' ἐξάρχον κανᾶ,
 στεφανοῦσθε κρᾶτα καὶ σὺ Μενέλεως ἄναξ,
 ὑμέναιον εὐτρέπιξε καὶ κατὰ στέρας
 λατὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
 φῶς γὰρ τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ.
 ΑΓΑ. ἐπῆνεν, ἀλλὰ στείχε δωμάτων ἔσω·
 τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.]
 οἴμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
 εἰς οἷ' ἀνάγκης ξεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.
 ἢ δυσγένεια δ' ὥς ἔχει τι χρήσιμον.
 καὶ γὰρ δακρυῦσαι θραδίως αὐτοῖς ἔχει,
 ἅπαντά τ' εἰπεῖν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 ἄνολβα ταῦτα. προστάτην δὲ τοῦ βίου
 τὸν ὄγκον ἔχομεν τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν.
 ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 τὸ μὴ δακρυῦσαι δ' αὖτις αἰδοῦμαι τάλας,
 εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένους.
 εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν;
 πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἅ μοι πάρα
 ἔλθοῦσ' ἄκλητος. εἰκότως δ' ἄμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσουσα καὶ τὰ φίλτατα

δώσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακούς.
τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθένον; 460

Αἰδῆς νιν ὥς ἔοικε νυμφεύσει τάχα,
ὥς ὥκτισ' οἶμαι γὰρ νιν ἱκετεύσειν τάδε·
ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
γήμεας αὐτὸς χῶστις ἐστὶ σοι φίλος.

παρῶν δ' Ὅρεστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται 465

οὐ συνετὰ συνειῶς· ἔτι γὰρ ἐστὶ νῆπιος.
αἰαῖ, τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
γήμεας ὁ Πριάμον Πάρις, ὃ μ' εἰργασται τάδε.

ΧΟ. κἀγὼ κατ' ὥκτειρ', ὥς γυναικα δεῖ ξένην
ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν. 470

ΜΕ. ἀδελφέ, θός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.

ΑΓΑ. δίδωμι· σὺν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦμοῦ πατρὸς
τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρεΐα,
ἧ μὴν ἐρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας σαφῶς 475

καὶ μὴ πλῆθδες μηδὲν ἄλλ' ὅσον φρονῶ.

ἐγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
ὥκτειρα καὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν
καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
οὐκ εἰς σέ δεινός· εἰμι δ' οὐπὲρ εἰ σὺ νῦν 480

καὶ σοι παραινῶ μῆτ' ἀποκτείνειν τέκνον

μῆτ' ἀνθελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἐνδίκον

σέ μὲν στενάζειν, τὰμὰ δ' ἡδέως ἔχειν,
θνήσκειν τε τοὺς σοὺς, τοὺς δ' ἐμοὺς ὄρᾶν φάος.

τί βούλομαι γὰρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους 485

ἄλλους λάβοιμ' ἄν, εἰ γάμων ἱμείρομαι;

ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν,

Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἐντὶ τάραιθι;

ἄφρων νέος τ' ἦν, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγυῖθεν
σκοπῶν ἐσεῖδον οἷον ἦν κτείνειν τέκνα. 490

ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
 ἐσῆλθε, συγγένειαν ἐννοούμενω,
 ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένω τῇ σῇ μέτα;
 ἵτω στρατεία διαλυθεῖς· ἐξ Αὐλίδος. 495
 σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέργων τὸ σόν,
 ἀδελφέ, καὶ με παρακαλῶν εἰς δάκρυα.
 εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μετέστί σοι,
 μὴ μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοῦμόν μερος.
 ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων. 500
 εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφνυότα
 στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι
 τοιοῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰεί.

ΧΟ. γενναῖ' ἔλεξας Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
 πρέποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν. 505

ΑΓΑ. αἰνῶ σε, Μενέλεως, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.
 ταραχὴ δ' ἀδελφῶν διὰ τ' ἔρωτα γίνεται
 πλεονεξίαν τε θωμάτων· ἀπέπτυσα
 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλοιν πικράν. 510
 ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
 θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.

ΜΕ. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

ΑΓΑ. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

ΜΕ. οὐκ, ἦν νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστείλῃς πάλιν. 515

ΑΓΑ. λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕ. τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.

ΜΕ. οὐκ, ἦν σάνη γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.

ΑΓΑ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν. 520

ΜΕ. κούδέν γ' ἄρεστόν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

ΑΓΑ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας οὔμ' εἰσερχεται;

Δημόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΕ. ὃν μὴ σὺ φράξεις, πῶς ὑπολάβοιμ' ἂν λόγον;

ΑΓΑ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.

ΜΕ. οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὃ τι σὲ καμὲ πημανεῖ. 525

ΑΓΑ. ποικίλος αἰεὶ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.

ΜΕ. φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ.

ΑΓΑ. οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις

λέξειν ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,

καμ' ὥς ὑπέστην θῦμα κατὰ ψεύδομαι, 530

Ἀρτέμιδι θύσειν ὃς ξυναρπάσας στρατόν,

σὲ καμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρην

σφάξαι κελεύσει. καὶν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,

ἐλθόντες αὐτοῖς τέλχεσιν Κυκλωπίοις

ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. 535

τοιαῦτα τὰμὰ πῆματ' ὧ τάλας ἐγώ,

ὥς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.

ἐν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατόν

ἐλθών, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε

μάθῃ, πρὶν Ἄϊδη παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών, 540

ὥς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πράσσω κακῶς.

ὕμεῖς τε σιγὴν, ὧ ξένοι, φυλάσσετε.

ΧΟ. μάκαρες οἳ μετρίας θεοῦ 545

μετά τε σωφροσύνας μετέ-

σχον λέκτρων Ἀφροδίτας, 545

γαλανεῖα χρησάμενοι

μαινολῶν οἴστρων, ὅθι δὴ

δίδνυ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας

τόξ' ἐντείνεται χαρίτων,

τὸ μὲν ἐπ' εὐαλοῖσι πότμῳ, 550

τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.

ἀπενέπω νιν ἀμετέρων,

Κύπρι καλλίστα, θαλάμων.

εἴη δέ μοι μετρία μὲν
 χάρις, πόθοι δ' ὅσοι, 555
 καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδί-
 τας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.
 διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, 560
 διάφοροι δὲ τρόποι· τὸ δ' ὅρ-
 θῶς ἐσθλὸν σαφὲς αἶε·
 τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι
 μέγα φέρουσ' εἰς τὰν ἀρετάν·
 τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
 τὰν τ' ἐξαλλάσσουσιν ἔχει 565
 χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν
 τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
 κλέος ἀγήρατον βιοτᾶ.
 μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
 γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύπριν *ἡμεῖς τῆμον*
 κρυπτάν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ 570
 κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπλη-
 θῆς μείζω πόλιν αὖξει.
 ἔμολες, ὦ Πάρις, ἦτε σύ γε
 βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης
 Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις, 575
 βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
 ἀνλῶν Ὀλύμπου καλάμοις
 μιμήματα πνέων.
 εὖ θηλοι δὲ τρέφοντο βόες,
 ὅτι σε κρῖσις ἔμηνε θεῶν, 580
 ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει
 τῶν ἐλεφαντοδέτων πάροι-
 θεν δόμων, ὃς τᾶς Ἑλένας
 ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
 ἔρωτα δέδωκας, 585

ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάθης.

ὅθεν ἔρις ἔριν

Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσὶ τ' ἄρει

ἔς Τροίας πέραμα.

ἰὼ ἰὼ· μεγάλαι μεγάλων

590

εὐδαιμονίαι· τὴν τοῦ βασιλέως

ἰδετ' Ἰφιγένειαν ἄνασσαν

τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,

ὥς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ'

ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας.

595

θεοὶ τοι κρείσσους οἳ τ' ὀλβοφόροι

τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι θνατῶν.

[στῶμεν, Χαλκίδος ἔκγονα θρόεμματα,

τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὅχων

ἄπο μὴ σφαλερῶς ἐπὶ γαῖαν,

600

ἀγανῶς δὲ χεροῖν μαλακῇ γνώμῃ,

μὴ ταρβήσῃ νεωστὶ μοι μολὼν

κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,

μηδὲ θόρυβον μηδ' ἐκπληξιν

ταῖς Ἀργείαις

605

ξεῖναι ξεῖναις παρέχωμεν.]

ΚΑ. ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἰσίον ποιούμεθα,

τὸ σὸν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·

ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὥς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις

πάρεμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων

610

ἔξω πορεύεθ' ὥς φέρω φερνὰς κόρη,

καὶ πέμπετ' εἰς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.

σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λείπε πωλικοὺς ὄχους,

ἄβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα.

ὑμεῖς δὲ νεάνιδές νιν ἀγκάλαις ἐπι

615

δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.

καὶ μοι χερός τις ἐνδότης στηρίγματα,

θάκουσ ἀπήνης ὥς ἂν ἐκλίπω καλῶς.

[αἶ δ' εἰς τὸ πρόσθεν στήτε παλικῶν ζυγῶν,
φοβερόν γάρ ἀπαράμυθον ὄμμα παλικόν· 620
καὶ παῖδα τόνδε τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον
λάξυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος.
τέκνον, καθεύδεις παλικῶ δαμείς ὄχρ;
ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς· 625
ἄνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν
λήψει, τὸ τῆς Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος.
ἔξῃς κἀθησο δεῦρό μου ποδός, τέκνον,
πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με
ξέναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δός,
καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσσειπε σὸν φίλον. 630]

ΙΦ. ὦ μητερ, ὑποδραμοῦσά σ', ὀργισθῆς δὲ μὴ,
πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ.]

ΚΑ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἀναξ,
ἦκομεν, ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.

ΙΦ. [ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ,
ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνον. 635
ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μὴ.]

ΚΑ. ἀλλ', ὦ τέκνον, χρή· φιλοπάτωρ δ' αἰέ ποτ' εἰ
μάλιστα παίδων τῶδ' ὅσους ἐγὼ ἔτεκον.

ΙΦ. ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἄσμενη πολλῶ χρόνῳ. 640

ΑΓΑ. καὶ γὰρ πατήρ σε· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.

ΙΦ. χαῖρ'· εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας, πάτερ.

ΑΓΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.

ΙΦ. ἔα·

ὥς οὐ βλέπεις ἔκηνον, ἄσμενός μ' ἰδών.

ΑΓΑ. πόλλ' ἄνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645

ΙΦ. παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, μὴ πλὴ φροντίδας τρέπου.

ΑΓΑ. ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας νοῦκ ἄλλοθι.

ΙΦ. μέθες νυν ὀφρὺν ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.

Δημόστος Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

- ΑΓΑ. ἰδοὺ γέγηθά σ' ὥς γέγηθ' ὄρων, τέκνον.
 ΙΦ. κάπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650
 ΑΓΑ. μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ 'πιούσ' ἀπουσία.
 ΙΦ. οὐκ οἶδ' ὅ τι φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἔμοι πάτερ.
 ΑΓΑ. συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις.
 ΙΦ. ἀσύνετα νῦν ἱροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.
 ΑΓΑ. παπαῖ. τὸ σιγαῖν οὐ σθένω· σέ δ' ἤνεσα. 655
 ΙΦ. μὲν, ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
 ΑΓΑ. θίλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.
 ΙΦ. ὅλοινοτο λόγχοι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
 ΑΓΑ. ἄλλους ὀλεῖ πρόσθ' ἀμὲ διολίσσαντ' ἔχει.
 ΙΦ. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς. 660
 ΑΓΑ. καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δῆ τι μὴ στέλλειν στρατόν.
 ΙΦ. ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ὠκίσθαι, πάτερ;
 ΑΓΑ. οὐ μή ποτ' οἰκεῖν ὥφελ' ὁ Πριάμον Πάρις.
 ΙΦ. μακρὴν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;
 ΑΓΑ. εἰς ταυτόν, ὦ θύγατερ, ἦκεις σὺ πατρί. 665
 ΙΦ. φεῦ·
 εἰδ' ἦν καλόν μοι σοί τ' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.
 ΑΓΑ. ἔπεστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσει πατρός.
 ΙΦ. σὺν μητρὶ πλεύσας· ἡ μόνη πορεύσομαι;
 ΑΓΑ. μόνη, μονωθεῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.
 ΙΦ. οὐ πού μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίξεις, πάτερ; 670
 ΑΓΑ. ἔασον. οὐ γὰρ τοιαῦδ' εἰδέναι κόρας.
 ΙΦ. σπευδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὐ τὰ κεῖ, πάτερ.
 ΑΓΑ. θυσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
 ΙΦ. ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς γὰρ τὸ γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
 ΑΓΑ. εἰσεῖ σὺ· χεινίβων γὰρ ἐστήξει πέλας. 675
 ΙΦ. στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χορούς;
 ΑΓΑ. ξηλῶ σέ μᾶλλον ἢ μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
 χώρει δὲ μελάρων ἐντὸς ὀφθῆναι κόραις,
 πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἔμοι,

- μέλλουσα δαρὸν πατρὸς ἀποικῆσιν χρόνον. 680
 ὦ σπέρμα καὶ παρῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,
 ὥς ἄχθος ὑμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις
 Ἑλένη τε· παύω τοὺς λόγους· ταχεῖα γὰρ
 νοτὶς διώκει μ' ὁμμάτων ψάυσαντά σου.
 Ἴθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τάδε, 685
 Αἰῶδες γένεθλον, εἰ κατ' ὀκτίσθην ἄγαν,
 μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδῶσειν ἐμήν.
 ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
 δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
 παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατὴρ. 690
 ΚΑ. οὐχ ὧδ' ἄσύνετός εἰμι, πείσεσθαι δέ με
 καὐτὴν δόκει τάδ', ὥστε μὴ σε νουθετεῖν,
 ὅταν σὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην·
 ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχανεῖ.
 τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτ' ἐκ κατήμεσας, 695
 γένους δὲ ποῖον χῶπάθεν, μαθεῖν θέλω.
 ΑΓΑ. Αἰγίνα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.
 ΚΑ. ταύτην δὲ θυητῶν ἢ θεῶν ἔξευξε τίς;
 ΑΓΑ. Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνῶνης πρόμον.
 ΚΑ. τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δῶματα; 700
 ΑΓΑ. Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
 ΚΑ. θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβῶν;
 ΑΓΑ. Ζεὺς ἡγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
 ΚΑ. γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;
 ΑΓΑ. Χείρων ἔν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βῆθρα. 705
 ΚΑ. οὐ φασὶ Κενταύρειον ὠκίσθαι γένος;
 ΑΓΑ. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.
 ΚΑ. Θέτις δ' ἔθροψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;
 ΑΓΑ. Χείρων, ἔν' ἦθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.
 ΚΑ. φεῦ·
 σοφός γ' ὁ θρέψας χῶ διδούς σοφώτερος. 710

- ΑΓΑ. τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
 ΚΑ. οὐ μεμπτός. οἶκε δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;
 ΑΓΑ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.
 ΚΑ. ἐκεῖσ' ἀπάξεις σὴν ἐμήν τε παρθένου;
 ΑΓΑ. κείνῳ μελήσει ταῦτα τῷ κεκτημένῳ. 715
 ΚΑ. ἀλλ' εὐτυχοίτην. τί νι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
 ΑΓΑ. ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.
 ΚΑ. προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεῶ;
 ΑΓΑ. μέλλω· πλὴ ταύτη καὶ καθέσταμεν τύχῃ.
 ΚΑ. κάπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐς ὕστερον; 720
 ΑΓΑ. θύσας γε θύμαθ' ἀμὲ χρὴ θύσαι θεοῖς.
 ΚΑ. ἡμεῖς δὲ θοόλην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
 ΑΓΑ. ἐνθάδε παρ' εὐπρόνμοισιν Ἀργείων πλάταις.
 ΚΑ. καλῶς ἀναγκαίως τε· συνινέγκαι δ' ὁμῶς.
 ΑΓΑ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι. 725
 ΚΑ. τί χρῆμα; πεῖθεσθαι γὰρ εἰθισμαι σέθεν.
 ΑΓΑ. ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπὲρ ἐσθ' ὁ νυμφίος,
 ΚΑ. μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ', ἀμὲ δρᾶν χρῶν;
 ΑΓΑ. ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Ἀναλιδῶν μέτα.
 ΚΑ. ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηρικαῦτα τυγχάνειν; 730
 ΑΓΑ. χώρει πρὸς Ἄργος παρθένους τε τημέλει.
 ΚΑ. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχῆσει φλόγα;
 ΑΓΑ. ἐγὼ παρέξω φῶς ὃ νυμφίοις πρόπει.
 ΚΑ. οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σοὶ δὲ φαῦλ' ἡγεῖ τάδε.
 ΑΓΑ. οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 735
 ΚΑ. καλὸν τεκοῦσαν τὰμά μ' ἐκδοῦναι τέκνα.
 ΑΓΑ. καὶ τάς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.
 ΚΑ. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
 ΑΓΑ. πιθοῦ. ΚΑ. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεῖαν θεάν.
 ἐλθὼν σὺ τάξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγώ, 740
 ἢ χρὴ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένοις.
 ΑΓΑ. οἴμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,

ἐξ ὁμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.
 σοφίζομαι δὲ καπλ τοῖσι φιλτάτοις
 τέχνας πορίζω, παντάχῃ νικώμενος. 745
 ὁμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ
 κοινῇ τὸ τῆς θεοῦ φίλον, ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχές,
 ἐξιστορήσω εἰμι, μόχθον Ἑλλάδος.
 χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
 γυναῖκα χρηστήν ἀγαθήν, ἢ μὴ γαμεῖν. 750

ΧΟ. ἤξει δὴ Σιμόεντα καὶ 750 στρ.

δίνας ἀργυροειδεῖς
 ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς
 ἀνά τε ναυσὶν καὶ σὺν ὅπλοις 755
 Ἴλιον εἰς τὸ Τροίας
 Φοιβήιον δάπεδον,
 τὰν Κασάνδραν ἔν' ἀκούω
 εἰπτειν ξανθοὺς πλοκάμους
 χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας 760
 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ
 μαντόσυνοι πνέυσωσ' ἀνάγκαι.
 στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων 765
 Τροίας ἀμφὶ τε τείχῃ
 Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης
 πόντιος εὐπρώροισι πλάταις
 εἰρεσίᾳ πελάξῃ
 Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
 τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν
 Διοσκούρων Ἑλέναν 770
 ἐκ Πριάμου κομῖσαι θέλων
 εἰς γᾶν Ἑλλάδα δοριπόνους
 ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
 Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν

751 — 761 = 762 — 772

λαῖνους περὶ πύργους
 κυκλώσας Ἄρει φονίῳ, 775
 λαιμοτόμους κεφαλὰς
 σπᾶσας, πόλισμα Τροίας
 πέρσας κατὰ κρας πόλιν,
 δῆσει κόρας πολυκλαύστους
 δάμαρτά τε Πριάμου. 780
 ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα
 πολύκλαυτος ἐσεῖται
 πόσιν προλιποῦσα. μήτ' ἐμοὶ
 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
 ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι, 785
 οἷαν αἱ πολύχρουσοι
 Ἀνδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 στήσουσι παρ' ἱστοῖς
 μυθεῦσαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας·
 τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμους κόμας 790
 ρῦμα διακρυόεν τανύσας
 πατρίδος ὀλλυμένας ἀπολωτιεῖ;
 διὰ σέ, τὰν κύκνου δολιχανύχενος γόνον,
 εἰ δὴ φάτις ἔτυμος, *ἔρχοι καὶ αἰετὶς*
 ὥς ἔτεκεν Ἀθήδ᾽ σ' 795
 ὄρνιθι παμένῳ
 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,
 εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσιν
 μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους
 ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως. 800

4X. ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς ἂν φράσσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
 ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέας;
 οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπου πέλας.

- οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων 803
οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς, οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας
καὶ παῖδας· οὕτω θεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
τῇσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοῦμὸν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν· 810
ἄλλος δ' ὁ χρηῖξων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἠδὲ Πηλέα
μένω' πλὴν λεπταῖς ταισίδ' Εὐρύππου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἴσχω· οἱ δ' ἄελ προσκείμενοι
λέγουσ'· Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον 815
ἔτ' ἐκμετρήσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον;
δρᾷ δ', εἴ τι θράσεις, ἢ ἅπαρ' οἴκαδε στρατόν,
τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.
- ΚΑ.* ὦ παῖ θεᾶς Νηρηΐδος, ἐνδοθιεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσας· ἔξεβην πρὸ δωμάτων. 820
- ΑΧ.* ὦ πότνι· αἰδώς, τῇνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γυναικα, μορφὴν εὐπρεπὴ κεκτημένην;
ΚΑ. οὐ θαυμάσ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οἷς μὴ πάρος
προσῆκες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
- ΑΧ.* τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναίδων εἰς σύλλογον, 825
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους;
ΚΑ. Αἰδᾶς μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
ὄνομα, πόσις δέ μου στήν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
- ΑΧ.* καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια.
αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους. 830
- ΚΑ.* μεῖνον· τί φεύγεις; δεξιάν τ' ἐμῇ χειρὶ
σύνναφον, ἀρχὴν μακαρίων νυμφευμάτων.
- ΑΧ.* τί φῆς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἄν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψαύοιμεν ὧν μὴ μοι θέμις.
- ΚΑ.* θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς
παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηΐδος. 835

- ΑΧ. ποίους γάμους φής; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.
εἰ μή τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.
- ΚΛ. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
καινοὺς ὀρώσι καὶ γάμον μεμνημένους. 840
- ΑΧ. οὐπώποτ' ἐμνήστευσσα παῖδα σὴν, γύναι,
οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
- ΚΛ. τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοὺς
θαύμας· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.
- ΑΧ. εἴκαζε· κοινόν ἐστὶν εἰκάζειν τάδε· 845
ἔμφω γὰρ οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
- ΚΛ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά; μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὥς εἴξασιν· αἰδοῦμαι τάδε.
- ΑΧ. ἴσως ἐκερτόμησε καὶ με καὶ σέ τις.
ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φανύλως φέρε. 850
- ΚΛ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦς ἀνάξια.
- ΑΧ. καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὺν
στείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω. 854
- ΠΡ. ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μένον, ὦ σέ τοι λέγω,
τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ τὴν Αἰῆδας κόρην.
- ΑΧ. τίς ὁ καλῶν πύλας παροῖξας; ὥς τεταρβηκῶς καλεῖ.
- ΠΡ. δοῦλος, οὐχ ἀβρόννομαι τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἔα.
- ΑΧ. τίς; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τὰμὰ κάγκα μέμνονος.
- ΠΡ. τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος
πατρός. 860
- ΑΧ. ἔσταμεν· φράξ', εἴ τι χορήξεις, ὦν μ' ἐπέσχεες
οὔνεκα.
- ΠΡ. ἡ μόνω παρόντε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;
- ΚΛ. ὥς μόνοις λόγοις ἂν, ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλείων δόμων.
- ΠΡ. ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμῇ, σῶσαθ' οὐς ἐγὼ θέλω.
- ΑΧ. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ' ὄγκον
τινά. 865

ΚΛ. δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλλ', εἰ τί μοι χορήξεις λέγειν.

ΠΡ. οἷσθα δῆτά μ' ὅστις ὦν σοὶ καὶ τέκνοις εὖνους
ἔφυν.

ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτρην.

ΠΡ. ᾧτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων
ἄναξ.

ΚΛ. ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν κάμους ἦσθ' ἀεὶ ποτε.

ΠΡ. ὦδ' ἔχει. καὶ σοὶ μὲν εὖνους εἰμί, σῶ δ' ἥσσον
πόσει. 871

ΚΛ. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν οὔστινας λέγεις λόγους.

ΠΡ. παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.

ΚΛ. πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραίε, μῦθον· οὐ γὰρ εὖ
φρονεῖς.

ΠΡ. φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τῆς ταλαιπώρου δέσφην.

ΚΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ, μεμνηνὼς ἄρα τυγχάνει πόσις; 876

ΠΡ. ἀρτίφρων, πλὴν εἰς σὲ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ'
οὐ φρονεῖ.

ΚΛ. ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάρων ἀλαστόρων;

ΠΡ. θέσφαθ', ὥς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορεύηται
στρατός.

ΚΛ. ποῦ; τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα δ' ἦν πατὴρ μέλλει
κτανεῖν. 880

ΠΡ. Δαρδάνου πρὸς δῶμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως
λάβῃ.

ΚΛ. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρω-
μένος;

ΠΡ. πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει
πατὴρ.

ΚΛ. ὁ δὲ γάμος τίν' εἶχε πρόφασιν, ἥ μ' ἐκόμισεν ἐκ
δόμων;

ΠΡ. ἔν' ἀγάγοις χαίρους· Ἀχιλλεὺς παῖδα νυμφεύσουσα
σὴν. 886

- ΚΑ. ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ
σέθεν.
- ΠΡ. οἰκτρὰ πᾶσχετον δὴ οὔσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων
ἔτλη.
- ΚΑ. οἴχομαι τάλαινα, δακρύων τ' ὄμματ' οὐκέτι στέγω.
- ΠΡ. εἶπερ ἀλγυνόν τὸ τέκνων στερομένην δακρυρροεῖν.
- ΚΑ. σὺ δὲ τὰδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πεπνυ-
σμένος; 890
- ΠΡ. δέλτον ὥχόμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμ-
μένα.
- ΚΑ. οὐκ ἔων ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;
- ΠΡ. μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις
τότ' εὔ.
- ΚΑ. κατὰ πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἔμοι δίδως λαβεῖν;
- ΠΡ. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὅς κακῶν τῶνδ' αἰ-
τιος. 895
- ΚΑ. ὦ τέκνον Νηρηΐδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τὰδε;
- ΑΧ. ἔκλυον οὔσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἔμὸν οὐ φαύλως
φέρω.
- ΚΑ. παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.
- ΑΧ. μέμφομαι καὶ γὰρ πόσει σῶ, κοῦχ ἀπλῶς οὕτω φέρω.
- ΚΑ. οὐκ ἐπαιδεσθισόμεσθα προσπείσειν τὸ σὸν γόνυ, 900
θνητὸς ἐκ θεῶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;
περὶ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνου πέρι;
ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεῶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ
τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ, μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως.
σοὶ καταστέψας ἐγὼ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, 905
νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἔξεται,
ὅστις οὐκ ἤμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.
πρὸς γενειάδος σε, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·

ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὃ σ' ἀμυνάθειν
 χρεὼν. 910

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ.
 οὐδὲ φίλος οὐδεὶς πελᾷ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
 κλύεις

ὦμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφίγμαι δ', ὥσπερ εἰσορᾷς
 γυνή

ναυτικὸν στράτευμ' ἀναρχον καπὶ τοῖς κακοῖς
 θρασύ,

χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν δὲ τολμήσης σύ μου
 χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μή, οὐ σεσώ-
 σμεθα. 916

ΧΟ. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα,
 πᾶσιν τε κοινὸν ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

ΑΧ. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἵρεται πρόσω·
 ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλᾶν 920

μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.

λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν

ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μετὰ.

ἔστιν μὲν οὖν ἴν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν,

ἔστιν δὲ ῥῶπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν. 925

ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς
 Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἀπλοὺς ἔχειν.

καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἦν μὲν ἡγῶνται καλῶς,

πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 930

παρέχων, Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.

σὲ δ', ὡς παρθοῦσα σχέτλια πρὸς τῶν φίλτάτων,

ἃ δὴ κατ' ἀνδρα γίγνεται νεανίαν,

τοσοῦτον οἴκτου περιβαλὼν καταστελῶ,

κοῦποτε κόρη σὴ πρὸς πατρός σφαγήσεται, 935

ἐμὴ φατισθεῖς· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς

ἐγὼ παρέξω σὺ πόσει τοῦμόν δέμας.
 τοῦνομα γάρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἤρατο,
 τοῦμόν φρονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἴτιον
 πόσις σὸς· ἄγνόν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν, 940
 εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται διὰ τε τοὺς ἐμοὺς γάμους
 ἢ δεινὰ τλᾶσα κοῦκ ἀνεκτὰ παρθένος,
 θαυμαστὰ δ' ὡς ἀνάξι' ἡτιμασμένη.
 ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
 ἐγὼ τὸ μηδέν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
 ὡς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,
 εἴπερ φρονεύσει τοῦμόν ὄνομα σὺ πόσει.
 μὰ τὸν δι' ὕγρων κυμάτων τεθραμμένου
 Νηρέα, φυτουργὸν Θετιδος ἥ μ' ἐγείνατο,
 οὐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ, 950
 οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
 ἢ Σίπυλος ἐστὶ πόλις ὄρισμα βαρβάρων,
 ὅθεν περὺκας οἱ στρατηλάται γένος,
 Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.
 πικροὺς δὲ προχύτας χερυιβάς τ' ἐνάρξεται 955
 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἐστ' ἀνὴρ,
 ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
 τυχῶν· ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται;
 οὐ τῶν γάμων ἕκατι, μυρίαί κόραι
 θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν, εἰρηται τόδε· 960
 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρις· Ἀγαμέμνων ἄναξ·
 χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοῦμόν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
 θήραμα παιδός· εἰ Κλυταιμνήστρα δ' ἐμοὶ
 μάλιστ' ἐπέισθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει,
 ἔδωκά τ' ἄν Ἕλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965
 ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἡρνούμεθ' ἄν
 τὸ κοινὸν αὖξειν ἂν μέτ' ἐστρατευόμεν.
 νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρά γε τοῖς στρατηλάταις,

ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.
τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν εἰς Φρύγας
ἔλθειν, φόνου κηλίσιν αἵματος χρανῶ,
εἰ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαίρησεται.
ἀλλ' ἡσύχαξε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
[μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι].

970

ΧΟ. ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια
καὶ τῆς ἐναλλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ.
ΚΑ. φεῦ·

975

πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μηδ' ἐνδεῶς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ
μισοῦσι τοὺς αἰνούντας, ἦν αἰνῶς ἄγαν.
αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
ἰδίᾳ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνοσος κακῶν γ' ἐμῶν.
ἀλλ' οὖν ἔχει τοι σχῆμα, καὶν ἄπωθεν ἢ
ἀνὴρ ὁ χρηστός, δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.
οἰκτερε δ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν.
ἢ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἴηθεῖς ἔχειν,
κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἰτά σοι τάχα
ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
θανοῦς· ἐμὴ παῖς, ὅ σε φυλάξασθαι χρεῶν.
ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη·
σοῦ γὰρ θέλοντος παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
βούλει νῦν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ;
ἀπαρθένευτα μὲν τὰδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
ἤξει, δι' αἰδοῦς ὅμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον·
εἰ δ' οὐ παρούσης ταῦτά τεύξομαι σέθεν,
μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.
ὅμως δ' ὅσον γε θνητὸν αἰδεῖσθαι χρεῶν.
ΑΧ. σὺ μῆτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὅψιν εἰς ἐμήν,
μῆτ' εἰς ὄνειδος ἁμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι·

980

985

990

995

στρατός γὰρ ἀθρόος ἀργός ὢν τῶν οἰκοῦν 1000
λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.

πάντως δὲ μ' ἱκετεύοντες ἤξετ' εἰς ἴσον,
εἰ τ' ἀνικετεύτως· εἰς ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἀγὼν
μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.

ὥς ἔν γ' ἀκούσας ἴσθι, μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν· 1005
ψευδῇ λέγων δὲ καὶ μάτην ἐγκερτομῶν
θάνομι· μὴ θάνοιμι δ', ἣν σῶσω κόρην.

ΚΑ. ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.

ΑΧ. ἄκουε δὴ νυν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔξη καλῶς.

ΚΑ. τί τοῦτ' ἐλεξας; ὥς ἀκουστέον γέ σου. 1010

ΑΧ. πείθωμεν αὐτίς πατέρα βέλτιον φρονεῖν.

ΚΑ. κακός τίς ἐστι καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

ΑΧ. ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαλόνουσιν λόγους.

ΚΑ. ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὅ τι δὲ χρή με δρᾶν φράσων.

ΑΧ. ἱκέτευ' ἐκεῖνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα· 1015

ἣν δ' ἀντιβαλὴν, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.

[εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοῦμὸν χρεῶν

χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

κἀγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,
στρατός τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα
λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον ἢ σθένει. 1021

καλῶς δὲ κραυθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις

σοὶ τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.]

ΚΑ. ὥς σῶφρον' εἶπας. δραστέον δ' ἅ σοι δοκεῖ.

ἣν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν ἂν ἐγὼ θέλω, 1025

ποῦ σ' αὐτίς ὀφύμεσθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν

ἐλθοῦσαν εὔρεῖν σὴν χεῖρ' ἐπίκουρον κακῶν;

ΑΧ. ἡμεῖς σε φύλακες οὐ χρεῶν φυλάσσομεν,

μὴ τίς σ' ἰδῇ στείχουσαν ἐπτοημένην

Δαναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατρῶων δόμον 1030

αἰσχρὺν· ὁ γάρ τοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἑλλήσιν μέγας.

ΚΛ. ἔσται τὰδ'· ἄρχε· σοὶ με δουλεύειν χρεῶν.
εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ

· ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μή, τί δεῖ πονεῖν; 1035

ΧΟ. τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ Αἴβυος στρ.

μετὰ τε φιλοχόρου κιθάρας

συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοῦσ-

σάν ἔστασεν ἰαχάν,

ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἰ καλλιπλόκαμοι 1040

Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν

χρυσεοσάνδαλον ἔχνος

ἐν γὰ κρούουσαι

Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον,

μελωδοῖς Θέτιν ἀχήμεσι τόν τ' Αἰακίδα 1045

Κενταύρων ἀν' ὄρος κλέουσαι

Πηλιάδα καθ' ὕλαν.

ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς

λέκτρον τρύφημα φίλον, 1050

χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβάν

ἐν κρατήρων γυάλοις,

ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.

παρὰ δὲ λευκοφαῇ ψάμαθον

εἰλίσσόμεναι κύκλια 1055

πεντήκοντα κόραι Νηρέως

γάμους ἐχόρευσαν.

ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόα 1060

θιάσος ἔμολεν ἵπποβότας

Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν

θεῶν κρατῆρά τε Βάκχου.

μέγα δ' ἀνέκλαρον, ὦ Νηρηὶ κόρα,

1036 — 1057 = 1058 — 1079

- παῖδες αἱ Θεσσαλαί, μέγα φῶς·
 μάντις δ' ὁ φοιβάδα μοῦσαν
 εἰδώς, γεννάσεις, 1065
 Χείρων ἐξωνόμασεν,
 ὃς ἤξει χθόνα λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
 ἄσπισταῖς Πριάμοιο κλεινὰν
 γαῖαν ἐκπυρώσων, 1070
 περὶ σώματι χρυσέων
 ὄπλων Ἡφαιστοπόνων
 κεκορυθμένος ἔνδυν', ἐκ θεᾶς
 ματρὸς δωρήματ' ἔχων,
 Θέτιδος ἅ νιν ἔτικτε. 1075
 μακάριον τότε δαίμονες
 τὰς εὐπάτριδος γάμον
 Νηρήδων ἔθεσαν πρώτας
 Πηλέως θ' ὑμεναίους.
 σὲ δ' ἐπὶ κάρᾳ στέφουσιν καλλικόμαν 1080
 πλόκαμον Ἀργεῖοί γ' ἁλιᾶν,
 ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν ὄρεῖαν
 μόσχον ἀκήρατον, βρότειον
 αἰμάσσοντες λαιμόν·
 οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ' 1085
 ἐν χοιβδήσεσι βουκόλων,
 παρὰ δὲ ματέρι νυμφοκόμον
 Ἰναχίδαις γάμον.
 ποῦ τὸ τὰς αἰδοῦς
 ἢ τὸ τὰς ἀρετᾶς ἔχει 1090
 σθένειν τι πρόσωπον;
 ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
 δύνασιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπι-
 σθεν θνατοῖς ἀμελεῖται,
 ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ, 1095

καὶ μὴ κοινὸς ἄγων βροτοῖς,
μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

ΚΑ. ἐξῆλθον οἴκων προσκοπομένη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα κάκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρυόισι δ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμή, 1100
πολλὰς λείσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσας, ὃν πατὴρ βουλεύεται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσω ἀντίχ' εὗρεθήσεται. 1105

ΑΓΑ. Αἰδᾶς γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
εὖρηχ', ἵν' εἴπω παρθένου χωρὶς λόγους
οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρόπει.

ΚΑ. τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται;

ΑΓΑ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα· 1110
ὥς χέριβες πάρειςιν ἡντρεπισμέναι,
προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν,
μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἄς θεᾷ πεσεῖν χρεῶν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φουσῆματα.

ΚΑ. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός, οἶσθα γὰρ πατρός
πάντως ἢ μέλλει, χυπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην σὸν κασίγνητον, τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120

τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κάμαντῆς φράσω.

ΑΓΑ. τέκνον, τί κλαίεις, οὐδ' ἔθ' ἡδέως ὀρᾷς,
εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;

ΚΑ. φεῦ·

τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπασι γὰρ πρῶτοισι χορήσασθαι πάρα 1125
[κἂν ὑστάτοισι κἂν μέσοισι πανταχοῦ].

- ΑΓΑ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἦκατε,
σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὁμμάτων.
- ΚΑ. εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.
- ΑΓΑ. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ μ' ἐρωτᾶσθαι θέλω. 1130
- ΚΑ. τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;
- ΑΓΑ. ἔα·
τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἃ μὴ σε χροῖ.
- ΚΑ. ἔχ' ἥσυχος,
κάκεινό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.
- ΑΓΑ. σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις.
- ΚΑ. οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135
- ΑΓΑ. ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός.
- ΚΑ. καμός γε καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαιμόνων.
- ΑΓΑ. τίς σ' ἠδίκησε; ΚΑ. τοῦτ' ἐμοῦ πεῦθει πάρα;
ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.
- ΑΓΑ. ἀπωλόμεσθαι. προδέδοται τὰ κρυπτά μου. 1140
- ΚΑ. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις με δρᾶν·
αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστί σου
καὶ τὸ στενάζειν πολλά. μὴ κάμῃς λέγων.
- ΑΓΑ. ἰδοὺ σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀναίσχυντον τί δεῖ
ψευδῇ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ; 1145
- ΚΑ. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψομεν λόγους,
κούκετι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.
πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὀνειδίσω,
ἐγῆμας ἄκουσάν με κάλαβες βία,
τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανῶν, 1150
βρέφος τε τοῦμόν σφ' προσοφύρισας πάλω,
μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.
καὶ τὸ Διὸς τε παῖδ' ἐμῷ τε συγγόνω
ἵπποισι μαρμαίρουτ' ἐπεστρατευσάτην·
πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσατο 1155
ἰκέτην γενόμενον, τὰμὰ δ' ἔσχες αὐτὴν λέχη.

οὐ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σέ καὶ δόμους
 συμμαρτυρήσεις ὥς ἄμεμπτος ἦν γυνή,
 εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφροναῦσα καὶ τὸ σὸν
 μέλαθρον αὔξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τε 1160
 χαίρειν θύραξέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.
 σπάνιον δὲ θήρευνμ' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
 δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν.
 τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
 τόνδ', ὃν μιᾷ σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς. 1165
 καὶν τίς σ' ἐροῖται τένος ἑκατὶ νιν κτενεῖς,
 λίσσον, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
 Ἐλένην Μενέλεως ἵνα λάβῃ, καλὸν γέ τοι
 κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι τέκνα.
 τᾶχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα. 1170
 ἄγ', ἦν στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,
 κακῇ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,
 ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενούς,
 κενούς δὲ παρθενῶνας; ἐπὶ δὲ δακρυοῖς 1175
 μόνῃ κἀθημαί, τήνδε θρηνηδοῦσ' αἰεὶ·
 ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὃ φυτεύσας πατήρ,
 αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλῃ χερὶ,
 τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.
 ἐπεὶ βραχείας προσάσεως ἔδει μόνον, 1180
 ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναι
 δεξιόμεθα δέξιν ἦν σε δεξασθαι χρεῶν.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μῆτ' ἀναγκάσης ἐμὲ
 κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μῆτ' αὐτὸς γένη.
 εἶεν·
 θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἐνθα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; 1185
 τί σοι κατεύξει τάγαθόν, σφάζων τέκνον;
 νόστον πονηρόν, οἰκοθὲν γ' αἰσχροῦς ἰών;

ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι τι σοί;
 οὐ τὰρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν,
 εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν; 1190
 ἥκων δ' ἐς Ἄργος προσπεσεῖ τέκνοισι σοῖς;
 ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέπεται
 παίδων σ', ἐν' αὐτῶν προθέμενος κτάνης τινά;
 ταῦτ' ἤλθες ἤδη διὰ λόγων, ἢ σκῆπτρά σοι
 μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ; 1195
 ὃν χρῆν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν·
 βούλεσθ', Ἀχαιοί, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
 κλῆρον τίθεσθε παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεῶν.
 ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
 σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σὴν, 1200
 ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
 οὐπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
 σώζουσα λέκτρον παιδὸς ἐστειρήσομαι,
 ἢ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπόροφον νεάνιδα
 Σπάρτῃ κομίζουσ', εὐτυχὴς γενήσεται. 1205
 τούτων ἄμειψαί μ' εἴ τι μὴ καλῶς λέγω·
 εἰ δ' εὖ λέλεκται * * * μὴ κτάνης
 τὴν σὴν τε κάμην παῖδα, καὶ σώφρων ἔσει.
 ΧΟ. πιθοῦ. τὸ γάρ τοι τέκνα συνσώζειν καλόν,
 Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς τοιοῦδ' ἄν ἀντείποι βροτῶν.
 ΙΦ. εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον, 1211
 πείθειν ἐπάδουσ', ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
 κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην,
 ἐνταῦθ' ἄν ἤλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφά,
 δάκρυα παρεξῶ· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. 1215
 ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
 τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἔτικτεν ἦδε σοι,
 μὴ μ' ἀπολέσῃς ἄωρον· ἦδ' οὐ γὰρ τὸ φῶς
 λεύσσειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς μὴ μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς.

πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· 1220
 πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.
 λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἄρα σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμον' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄφομαι,
 ζῶσάν τε καὶ θάλλουσιν ἀξίως ἐμοῦ; 1225
 οὐμὸς δ' ὅδ' ἦν αὖ περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 γένειον, οὗ νῦν ἀντιάζυμαι χερσί·
 τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ, πρέσβυν ἄρ' εἰσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
 πόνων τιθηνούς ἀποδιδούσά σοι τροφάς; 1230
 τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλησαι, καί μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
 μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρεΐως πατρὸς
 καὶ τῆσδε μητρὸς, ἣ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμὲ
 νῦν δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει. 1235
 τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
 Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ μῶ, πάτερ;
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δὸς φίλημά τε,
 ἵν' ἄλλὰ τοῦτο κατθανοῦσ' ἔχω σέθεν
 [μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεῖθει λόγοις]. 1240
 ἀδελφέ, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπικούρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἱκέτευσον πατρὸς
 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημά τοι
 κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
 ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδ', ὦ πάτερ. 1245
 ἀλλ' ἀρδεσάι με καὶ κατοικτείρον βίον.
 ναί, πρὸς γενεῖον σ' ἀντόμεσθα δύο φίλω·
 ὁ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἣ δ' ἠϋξήμενη.
 ἐν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον·
 τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, 1250

τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὃς εὔχεται
θανεῖν. κακῶς ξῆν κρεῖσσον ἢ καλῶς θανεῖν.

ΧΘ. ὦ τλήμων Ἑλένη, διὰ σέ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
ἄγων Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.

ΑΓΑ. ἐγὼ τὰ τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μὴ, 1255

φιλῶν ἐμαυτοῦ τέκνα· μαινομένην γὰρ ἄν.
δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
δεινῶς δὲ καὶ μὴ· τοῦτο γὰρ προῖξαι με δεῖ.

ὄραθ' ὅσον στράτευμα ναύφρακτον τόδε,
χαλκέων θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1260

οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἴλίου πύργους ἔπι,
εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει,
οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βάθρον.

μέμνηε δ' Ἀφροδίτῃ τις Ἑλλήνων στρατῷ
πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1265

παῦσαι τε λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικάς·
οἳ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένους κτενοῦσί μου
ὑμᾶς τε καὶ μέ, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς.

οὐ Μενέλεώς με καταδεδούλωται, τέκνον,
οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270

ἀλλ' Ἑλλάς, ἥ δεῖ, καὶν θέλω καὶν μὴ θέλω,
θῦσαι σε· τούτου δ' ἥσσανες καθέσταμεν.

ἔλευθέραν γὰρ δεῖ νιν ὅσον ἐν σοί, τέκνον,
καί μοι γενέσθαι, μηδὲ βαρβάρων ὑπο

Ἑλληνικὰς ὄντας λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ. 1275

ΚΑ. ὦ τέκνον, ὦ ξένοι,
οἳ γὰρ θανάτου τοῦ σοῦ μελέα.

φεύγει σε πατὴρ Ἄϊδη παραδούς.

ΙΦ. οἳ γὰρ, μῆτερ· ταῦτόν γὰρ [δή]
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1280

κοῦκέτι μοι φῶς

οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.

ἰὼ ἰώ.

νιφόβολου Φρυγῶν Νάπος Ἰδας τ'
ὄρεα, Πρίαμος ὅθι ποτὲ βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε
ματρὸς ἀποπρὸ νοσφίσας 1286

ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι

Πάριν, ὃς Ἰδαῖος

Ἰδαῖος ἐλέγет' ἐλέγет' ἐν Φρυγῶν πόλει. 1290

μή ποτ' ὥφελεν τὸν ἀμφι,

βουσί βουκόλου τραφέντ'

[Ἀλέξανδρου]

οἰκίσαι ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι

κρηναὶ Νυμφῶν κεῖνται 1295

λειμών τ' ἀνθεσι θάλλων

χλωροῖς, οὗ ῥοδόεντα

ἄνθε' ὑακίνθινά τε θεαῖσι δρέπειν·

ἔνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε 1300

καὶ δολιόφρων Κύπρις

Ἦρα θ' Ἐρμῆς θ',

ὁ Διὸς ἄγγελος,

ἃ μὲν ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα

Κύπρις, ἃ δὲ δουρὶ Παλλὰς, 1305

Ἦρα τε Διὸς ἄνακτος

εὐναῖσι βασιλίσιν,

κρίσιν ἐπὶ στρυγνᾶν ἔριν τε

καλλονᾶς, ἐμὸι δὲ θάνατον,

ὄνομα μὲν φέροντα Δαναῖδαισιν, ὧ κόραι, 1310

προθύματ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

ὁ δὲ τεκῶν με τὰν τάλαιναν,

ὦ μᾶτερ ὦ μᾶτερ,

οἴχεται προδοὺς ἔρημον.

ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ, πικρὰν

πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέαν, 1315

- φονεύομαι διόλλυμαι
 σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ἀνοσίου πατρός.
 μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
 πρύμνας ἄδ' Αὐλῆς δεξασθαι 1320
 τούσδ' εἰς ὄρμους εἰς Τροίαν
 ὥφελεν ἐλάταν πομπαίαν,
 μηδ' ἀνταίαν Εὐρύπῳ
 πνεῦσαι πομπὰν Ζεύς, μειλίσσων
 αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν 1325
 λαίφεσι χαίρειν,
 τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,
 τοῖς δ' ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
 τοῖσι δὲ μέλλειν.
 ἧ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἧ πολύμοχθον 1330
 ἁμερίων, τὸ χρεῶν δέ τι δύσποτμον
 ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.
 ἰὼ ἰὼ,
 μεγάλα πάθεται, μεγάλα δ' ἄχα
 Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρεὺς κόρα. 1335
 ΧΟ. ἐγὼ μὲν οἴκτειρώ σε συμφορᾶς κακῆς
 τυχοῦσαν, οἷας μή ποτ' ὥφελες τυχεῖν.
 ΙΦ. ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
 ΚΑ. τόν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ σὺ δεῦρ' ἐλή-
 λυθας. 1339
 ΙΦ. διαχαλᾷτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὥς κρύψω δέμας.
 ΚΑ. τί δέ, τέκνον, φεύγεις; ΙΦ. Ἀχιλλέα τόνδ' ἰδεῖν
 αἰσχύνομαι.
 ΚΑ. ὥς τί δή; ΙΦ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ
 φέρει.
 ΚΑ. οὐκ ἐν ἀβρότῃ κεῖσθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
 ἀλλὰ μῖμν' οὐ σεμνότητος ἔργον, ἣν δυνάμεθα.

ΑΧ. ὦ γύναι τάλαινα, Λήδας θυγάτηρ, ΚΑ. οὐ ψευδῇ
 θροεῖς. 1345

ΑΧ. δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ΚΑ. τίνα βοήν; σήμαινε
 μοι.

ΑΧ. ἀμφὶ σῆς παιδός, ΚΑ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγων.

ΑΧ. ὥς χρεὼν σφάξαι νιν. ΚΑ. κοῦδεις ἐναντία λέγει;

ΑΧ. εἰς θόρυβον ἐγὼ τι καὐτὸς ἤλυθον, ΚΑ. τίν', ὦ
 ξένε;

ΑΧ. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. ΚΑ. μῶν κόρην σῶζων
 ἐμήν; 1350

ΑΧ. αὐτὸ τοῦτο. ΚΑ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σου
 θιγεῖν;

ΑΧ. πάντες Ἕλληνες. ΚΑ. στρατὸς δὲ Μυρμιδῶν οὐ
 σοι παρῇν; 1355

ΑΧ. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός. ΚΑ. δι' ἃρ' ὀλώλαμεν;
 τέκνον.

ΑΧ. οἷ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἦσσαν. ΚΑ. ὑπεκρίνω
 δὲ τί;

ΑΧ. τὴν ἐμήν μέλλουσαν εὐνὴν μὴ κτανεῖν, ΚΑ. δίκαια
 γάρ. 1360

ΑΧ. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. ΚΑ. κἀργόθεν γ' ἐπέμ-
 ψατο.

ΑΧ. ἀλλ' ἐνικώμην κευραγμοῦ. ΚΑ. τὸ πολὺ γὰρ δεῖ-
 νὸν κακόν.

ΑΧ. ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι. ΚΑ. καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν
 εἰς;

ΑΧ. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδ'; ΚΑ. ὄναιο τῶν
 φρενῶν.

ΑΧ. ἀλλ' ὀνησόμεσθα. ΚΑ. παῖς ἃρ' οὐκέτι σφαγή-
 σεται; 1360

ΑΧ. οὐκ, ἐμοῦ γ' ἐκόντος. ΚΑ. ἤξει δ' ὅστις ἄψεται
 κόρης;

AX. μυριοί γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς. ΚΑ. ἄρ' ὁ Σισύφου
γόνος;

AX. αὐτὸς οὗτος. ΚΑ. ἴδια πράσσων, ἢ στρατοῦ τα-
χθεὶς ὑπο;

AX. αἰρεθεὶς ἐκὼν. ΚΑ. πονηράν γ' αἴρεσιν, μαι-
φρονεῖν.

AX. ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν. ΚΑ. ἄξει δ' οὐχ ἐκοῦσαν
ἀρπάσας; 1365

AX. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης. ΚΑ. ἐμὲ δὲ τί χρή δρᾶν
τότε;

AX. ἀντέχου θυγατρός. ΚΑ. ὥς τοῦδ' οὔνεκ' οὐ σφα-
γήσεται.

AX. ἀλλὰ μὴν εἰς τοῦτό γ' ἤξει. ΙΦ. μήτερ, εἰσακού-
σατε

τῶν ἐμῶν λόγων· μάτην γάρ σ' εἰσορῶ θυμου-
μένην

σῶ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥά-
διον. 1370

τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦδ' ὀρᾶν χρή, μὴ διαβληθῆς στρατῶ,
καὶ πλέον πράξωμεν οὐδέν, ὅδε δὲ συμφορᾶς
τύχη.

οἷα δ' εἰσῆλθὲν μ', ἄκουσον, μήτερ, ἐννοουμένην·
κατθανεῖν μὲν μοι δέδοικται· τοῦτο δ' αὐτὸ βού-
λομαι 1375

εὐκλεῶς πρᾶξαι παρῑσά γ' ἐκποδῶν τὸ δυσγενές.
δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μήτερ, ὥς καλῶς
λέγω·

εἰς ἐμ' Ἑλλὰς ἢ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κὰν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατα-
σφαφαί,

τάς τε μελλούσας γυναῖκας ἣν τι δρῶσι βάρβαροι,

μηκέθ' ἄρπαξεν ἑὼν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος, 1381
τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον, ἦντιν' ἥρπασεν

Πάρις.

ταῦτα πάντα κατθανοῦσα θύσομαι, καὶ μου κλέος,
Ἑλλάδ' ὥς ἡλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.

καὶ γὰρ οὐδέ τοι τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν, 1385
πᾶσι γὰρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
μυριοὶ δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἡδικομένης,
δρῶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χυπερὸν Ἑλλάδος

θανεῖν.

ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ μὲ οὔσα πάντα κωλύσει τάδε; 1390
τί τὸ δίκαιον τοῦτ'; ἔχοιμεν ἄρ' ἂν ἀντειπεῖν

ἔπος;

κἂπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης
μολεῖν

πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς οὔνεκ' οὐδὲ κατθανεῖν.
εἰς γ' ἀνὴρ κρείσσω γυναικῶν μυρίων ὀρίων
φάος.

εἰ δ' ἐβουλήθη * σῶμα τοῦμόν' Ἀρτεμις λαβεῖν,
ἐμποδὼν γενήσομαι γὰρ θνητὸς οὔσα τῇ θεῷ; 1395
ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοῦμόν' Ἑλλάδι.

θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ'
ἐμὴ.

βαρβάρων δ' Ἑλληνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρ-
βάρους, 1400

μῆτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἔλευ-
θεροί.

ΧΟ. τὸ μὲν σόν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει.

τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

ΑΧ. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μέ τις θεῶν

1405

ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
 ξηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
 εὖ γὰρ τόδ' εἶπας ἄξιως τε πατρὶδος·
 [τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦς, ὃ σου κρατεῖ,
 ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ τὰναγκαῖά τε.] 1410

μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται
 εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ εἴ.
 ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαι σ' εὐεργετεῖν
 λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαι τ', ἴστω Θετίς,
 εἰ μὴ σε σῶσω Λαυαῖδαισι διὰ μάχης 1415
 ἐλθὼν· ἄθρησον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.
 λέγω τὰδ' * * * * *

ΙΦ.

ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχης
 ἀνδρῶν τιθείσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ξένη,
 μὴ θυῇσκε δι' ἐμὲ μηδ' ἀποκτείνης τινά. 1420
 εἰ δὲ σῶσαι μ' Ἑλλάδ', ἦν δυνώμεθα.

ΑΧ.

ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
 λέγειν, ἐπεὶ σοι τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
 φρονεῖς· τί γὰρ τάληθες οὐκ εἶποι τις ἄν;
 ὅμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε. 1425

ΔΙΩ.

[ὥς οὖν ἂν εἰδῇς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα,
 ἐλθὼν τὰδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
 ὥς οὐκ ἐάσω σ' ἀλλὰ κωλύσω θανεῖν.
 χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέξης ἰδῇς.] 1430
 οὐκ οὖν ἐάσω σ' ἐφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν·
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
 καρδοκῆσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.]

ΙΦ.

ΚΑ.

ΙΦ.

ΚΑ.

μητέρα, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;
 ἔχω τάλαινα πρόφασιν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα. 1435
 παῦσαι με μὴ κἀκίξε· τάδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.
 λέγ', ὥς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσει, τέκνον.

- ΙΦ. μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπύσχη πέπλους.
- ΚΑ. τί δὴ τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασά σε 1440
- ΙΦ. οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.
- ΚΑ. πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
- ΙΦ. ἥμιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
- ΚΑ. τί δὴ; τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
- ΙΦ. βιαμὸς θεᾶς μοι μνημα τῆς Διὸς κόρης. 1445
- ΚΑ. ἀλλ', ὦ τέκνον, σοὶ πείσομαι· λέγεις γὰρ εὖ.
- ΙΦ. ὥς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
- ΚΑ. τί δὴ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
- ΙΦ. μηδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψης πέπλους.
- ΚΑ. εἰπὼ δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένοις; 1450
- ΙΦ. χαίρειν γ'. Ὁρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοί.
- ΚΑ. προσέλκυσαι νιν ὕστατον θεωμένην.
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
- ΚΑ. ἔσθ' ὅ τι κατ' Ἀργος δρωσά σοι χάριν φέρω;
- ΙΦ. πατέρα τὸν ἄμυν μὴ στύγει πόσιν τε σόν. 1455
- ΚΑ. δεινοὺς ἄγωνας διὰ σὲ δεῖ κείνον δραμεῖν.
- ΙΦ. ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλυσεν.
- ΚΑ. δόλω δ', ἀγεννῶς Ἀτρέως τ' οὐκ ἀξίως.
- ΙΦ. τίς μ' εἶσιν ἄξων πρὶν σπαράσσεσθαι κόμης;
- ΚΑ. ἔγωγε μετὰ σοῦ ΙΦ. μὴ σύ γ'· οὐ καλῶς λέγεις.
- ΚΑ. πέπλων ἐχομένη σῶν ΙΦ. ἐμοί, μήτε, πιθοῦ, 1461
μὲν'· ὥς ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδ' εἰς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαρήσομαι.
- ΚΑ. ὦ τέκνον, οἴχει; ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω. 1465
- ΚΑ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὥς ὄρῳ γ', οὐκ ἀξίως.
- ΚΑ. σχές, μή με προλίπης. ΙΦ. οὐκ ἔω στάζειν δάκρυ.
ὕμεις δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
παιᾶνα τῇμῃ συμφορᾷ Διὸς κόρην

"Αρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. 1470

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰδέσθω δὲ πῦρ
προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατὴρ ἐμός
ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὥς σωτηρίαν

"Ελλήσι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.

ἄγετέ με τὰν Ἰλίου στρ. 1475

καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.

στέφρα περίβολα δίδοτε, φέρε-

τε· πλόκαμος ὅδε καταστέφειν

χερσὶ βων γε παγαῖς.

ἐλίσσεται ἄμφι ναὸν ἄμφι βωμόν 1480

τὰν ἄνασσαν "Αρτεμιν,

θεὰν μάκαιραν· ὥς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,

αἵμασι θύμασιν τε 1485

δέσφατ' ἐξαλείψω.

ὦ πότνια πότνια μάτερ, ὥς δάκρυά γέ σοι

δώσομεν ἄμέτερα·

παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει. 1490

ἰὼ ἰὼ νεάνιδες,

συνεπαιδεύειτ' "Αρτεμιν

Χαλκίδος ἀντίπορον,

ἵνα τε δόρατα μέμονε δαΐα 1495

δι' ἐμὸν ὄνομα τᾶσδ' Ἀυλίδος

στενοπόροισιν ὄρμοις.

ἰὼ γὰρ μάτερ ὦ Πελασγία,

Μυκηναῖαί τ' ἐμαὶ θεράπναι.

ΧΟ. καλεῖς πόλισμα Περσέως, 1500

Κυκλωπίων πόνον χερῶν;

ΙΦ. ἔθρεψας Ἑλλάδι με φάος·

θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

ΧΟ. κλέος γὰρ οὐ σε μὴ λῖπη.

1475 — 1490 = 1510 — 1520

ΙΦ. ἰὼ ἰώ.

λαμπαδοῦχος ἡμέρα Δι-
ός τε φέγγος, ἕτερον
ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
χαῖρέ μοι, φίλον φάος. ἰὼ ἰώ.

ΧΟ. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου

ἀντ. 1510

καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
στείχουσαν, ἐπὶ κάρᾳ στέφρα
***** βαλομένην

χερνίβων τε παγᾶς,
βωμὸν διαίμονος θεᾶς ***

ῥανίσιν αἱματορρότοις
θανοῦσαν εὐφυῇ τε σώματος δέρην
σφαγεῖσαν.

1515

εὐδροσοὶ πατρῶαι
παγαὶ μένουσι χέρνιβές τέ σε στρατός τ'
Ἀχαιῶν θέλων

Ἰλίου πόλιν μολεῖν.

1520

ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν

κλήσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
ὥς ἐπ' εὐτυχεὶ πότμῳ.

ὦ πότνια, θύμασιν βροτησίοις

χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν

1525

γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν

καὶ δολόεντα Τροίας ἔδη,

Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις

Ἑλλάσι κλεινότατον στέφανον

δὸς ἄμφι κάρᾳ θ' ἐὼν

1530

κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

ΑΓΓ. ὦ Τυνδαρεῖα παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
ἔξω πέρασον, ὥς κλύης ἐμῶν λόγων.

ΚΑ. φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμενῃ,
 ταρβοῦσα τλήμων ἀκκεπληγμένη φόβῳ, 1535
 μή μοι τιν' ἄλλην ξυμφορὰν ἦκης φέρων
 πρὸς τῇ παρούσῃ. ΑΓΓ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς
 πέρι

θανμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.
 ΚΑ. μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράξ' ὅσον τάχος.
 [ΑΓΓ. ἀλλ', ὦ φίλῃ δέσποινα, πᾶν πένθει σαφῶς. 1540
 λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλεῖσά μου
 γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμῇ.
 ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
 Ἀρτέμιδος ἄλσος λειμακᾶς τ' ἀνθεσφόρους,
 ἣν ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, 1545
 σὴν πατὴρ ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
 ἠδ' ἠδ' ὄλκεθ'. ὥς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἀναξ
 ἐπὶ σφαγὰς στείλουσιν εἰς ἄλσος κόρην,
 ἀνεστέναι, κᾶμπαλιν στρέψας κᾶρα
 δάκρυα προῆγεν, ὁμμάτων πέπλον προθείς. 1550
 ἣ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον
 ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πατέρ, πάρεμι σοι,
 τοῦμόν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
 καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίας ὕπερ
 θῦσαι δίδωμ' ἐκοῦσα πρὸς βωμόν θεᾶς 1555
 ἄγοντας, εἶπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
 καὶ τοῦπ' ἐμ' εὐτυχεῖτε, καὶ νικηφόρου
 δορὸς τύχοιτε πατρίδα τ' ἐξέλκοισθε γῆν.
 πρὸς ταῦτα μὴ ψεύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ·
 σιγῇ παρῆξω γὰρ δέσρην εὐκαρδίως. 1560
 τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθαμβήσεν κλύων
 εὐψυχίαν τε κᾶρετήν τῆς παρθένου.
 στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ὃ τὸδ' ἦν μέλον,
 εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγῇν στρατῷ·

Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κανοῦν χρυσήλατον 1565
 ἔθηκεν ὅξυ χειρὶ φάσγανον σπάσας.
 κολεῶν ἔσωθεν, κραιτὰ τ' ἔσπευεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς
 λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέριβας θ' ὁμοῦ,
 ἔλεξε δ' ὦ παῖ Ζηνός, ὦ θηροκτόνε, 1570
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσοις ἐν εὐφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θυμὰ τόδ' ὅ γέ σοι δωρόνμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἀναξ θ' ὁμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέρης,
 καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἐπήμονα 1575
 Τροίας τε πέγραμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 εἰς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔστη βλε-
 πων.

Ἰρεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπέυξατο,
 λαίμον' τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν·
 ἔμοι δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆι φρενί, 1580
 κἄστην νενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἰφνης ὄρα·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἦσθετ' ἂν σαφῶς,
 τὴν παρθένου δ' οὐκ οἶδεν οὐ γῆς εἰσέδν.
 βοᾷ δ' Ἰρεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατός,
 ἔελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585
 φάσμ', οὐ γέ μινδ' ὀρωμένον πίστις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπής τε τὴν θεῶν,
 ἧς αἵματι βωμὸς ἐραίνεται ἄρδην τῆς θεοῦ.
 κὰν τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη· 1590
 ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοῖρανοι κοινῷ στρατοῦ,
 ὄρατε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 προὔθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον·
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
 ὥς μὴ μιάνη βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ. 1595

ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὖρον
 δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
 χώρει τε πρὸς ναῦν· ὥς ἡμέρα τῇδε δεῖ
 λιπόντας ἡμᾶς Ἀνλίδος κοίλους μυχοὺς 1600
 Αἴγαιον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
 κατηνθρακώθη θυμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί,
 τὰ πρόσφορ' ἠΰξασθ', ὥς τύχοι νόστου στρατός.
 πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι
 τάδε,

λέγειν θ' ὅποιας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ 1605

καὶ δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
 ἐγὼ παρὼν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμ' ὁρῶν λέγω·
 ἢ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
 λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·
 ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν, 1610
 σώξουσί θ' οὖς φιλοῦσιν. ἡμεῖς γὰρ τόδε
 θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν.

ΧΟ. ὥς ἦδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσας ἀγγέλου·
 ξῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

ΚΛ. ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; 1615

πῶς σε προσείπω; πῶς δ' οὐ φῶ
 παραμυθεῖσθαι τοῦσδε μάτην μύθους,
 ὥς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμαν;

ΧΟ. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἀναξ στείλει,
 τούσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους. 1620

ΑΓΑ. γύναι, θυγατρὸς οὐνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν·
 ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.

χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῇ
 στείλγειν πρὸς οἴκους· ὥς στρατὸς πρὸς πλοῦν
 ὄρᾳ.

καὶ χαῖρε· χρόνιά γε τὰμά σοι προσφθέγματα 1625
 Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.

ΧΟ. χαίρων, Ἀτρεΐδη, γῆν ἰκοῦ Φρυγίαν,
 χαίρων δ' ἐπάνηκε,
 κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

1881-1882

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΤΑΛΛΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ΘΟΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους της Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρῆτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν 5 παρ' αὐτοῖς θεσμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων 10 γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας. προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΙΦ. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
 θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
 ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἐβλαστέν· Ἀτρεὺς δὲ παῖς
 Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ,
 τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς,
 ἣν ἀμφὶ δύναις ἄς θάμ' Εὐριπος πυκναῖς
 αὖραις ἐλίσσων κυανέαν ἄλα στρέφει,
 ἔσφαξεν Ἑλένης οὐνεχ', ὥς δοκεῖ, πατὴρ
 Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Ἀυλίδος.
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλῶν ναῶν στόλον
 Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
 τὸν καλλίνικον στέφανον Ἴλου θέλων
 λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς δ' ὑβρισθέντας γάμους
 Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλαω χάριν φέρων.
 δεινῆς τ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων,
 εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
 ὦ τῇσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
 Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμήσῃ χθονός,
 πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμις
 λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι
 κάλλιστον, εὖξω φωσφόρῳ θύσειν θεῶ.
 παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ

τίλει, τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
 ἣν χρὴ σε θῦσαι. καὶ μ' Ὀδυσσεύς τέχνηαι
 μητρός παρείλουτ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλεύς. 25
 ἐλθοῦσα δ' Ἀυλίδ' ἢ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖς, ἔκαινόμην ἔλπει.
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἑλαφον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῦς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' εἰς τήνδ' ὤκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκύν πόδα τιθεῖς ἴσον πτεροῖς
 εἰς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκέας χάριν.
 ναιοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερῶν τίθησά με,
 ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ 35
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἥς καλὸν μόνου,
 τὰ δ' ἄλλα — σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύω γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνὴρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἐσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεῶς.
 ἃ καὶνὰ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἴκειν ἐν Ἄργει, παρθενωῖσι δ' ἐν μέσοις 45
 εὔδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω σταῖσα θοιγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὥς ἔδοξέ μοι, 50
 δόμων πατρώων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 κἀγὼ τέχνην τήνδ' ἣν ἔχω ξυνοκτόνου
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν ὡς θανούμενον,

κλαίονσα! τοῦναρ δ' ὦδε συμβάλλω τόδε
 τέθυγκ' Ὀρέστης, οὐ κατηξάμην ἐγώ.
 στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὐς ἂν χέρονιβες βάλωσ' ἐμαί.
 [οὐδ' αὖ συνάψαι τοῦναρ εἰς φίλους ἔχω·
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.]
 νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοᾶς
 ἀποῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν,
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναικάς. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 οὐπω τίνος πάρεισιν; εἴμ' εἴσω δόμων
 ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς. x

- ΟΡ. + ὄρα, φύλασσε μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
 ΠΥ. ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.
 ΟΡ. Πυλάδῃ, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς;
 ΠΥ. ξμοίγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν·
 ΟΡ. καὶ βωμός, Ἑλλήν οὐ κατασταάζει φόνος;
 ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
 ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὄρας ἡρτημένα;
 ΠΥ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων.
 ΟΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεῶν.
 ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπειδὴ πατὴρ αἴμ' ἐτισάμην,
 μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἑρινύων
 ἡλαινόμεσθα φνυγάδες, ἐξεδροὶ χθονός,
 δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους·
 ἐλθὼν δὲ σ' ἡρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μαυλίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος πόνων τ' ἐμῶν.
 σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός,

ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστελλαμεν;

οὐς ἐξεμύχουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.

ἐνθ' Ἀρτεμὶς σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν ἐνθάδε
εἰς τοῦσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἀπο
λαβόντα δ' ἢ τέχνασιν ἢ τύχῃ τινί,
κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
καὶ ταῦτα δρᾶσαντ' ἀμπροῶς ἔξειν πόνων.

ἦκω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξιον ἄσπεδον δ' ἰστορῶ,
Πυλάδῃ, σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου, 95
τί δρῶμεν; ἀμφίβληστον γὰρ τοίχων ὄρεῖς
ὑψηλά· πότρεα δωμάτων προσαμβάσεις
ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἄν;
ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς,
ὥδ' οὐδὸν ἔσμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
ληφθῶμεν εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἐπι
φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολόησαμεν.

ΠΡ. (φεύγειν μὲν οὐκ ἐνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν·
τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστίον. 105

ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντες κρύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρον ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
νεὼς ἀπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
βασιλεῦσιν εἴπῃ κατὰ ληφθῶμεν βία.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ, 110
τολμητέον τοι ξεστόν· ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
ὅρα δὲ γεῖσα τριγλύφων ὅποι κενὸν
δέμας καθεῖναι· τοὺς πόρους γὰρ ἀγάθοι
τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. 115

ΟΡ. (οὕτω μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
ἐκ τετραμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν;

ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεῶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἷτιον γενήσεται
 πεσεῖν ἄκραντον θέσφατον· τολμητέον·
 μόχθος γὰρ οὐδείς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.]

ΧΟ. [εὐφραμεῖτ', ὦ
 πόντου δισσὰς συγχωρούσας
 πέτρας Εὐξείνου ναίοντες.
 ὦ παῖ τῆς Λατοῦς,
 Δίκτυνν' οὐρεῖα,
 πρὸς σὰν αὐλάν, εὐστύλων
 ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,
 πόδα παρθένιον ὅσιον ὀσίας
 κληδούχου δούλα πέμπω,
 Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
 καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων
 ἐξαλλάξας Εὐρώπαν,
 πατρῶων οἰκων ἔδρας.
 ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
 τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες,
 ὦ παῖ τοῦ τῆς Τροίας πύργους
 ἐλθόντος κλεινᾶ σὺν κώπᾳ
 χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ
 * Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν;]

ΙΦ. [ὦ δμῳαί,
 δυσθρηνήτοις ὥς θρήνοις
 ἔγκειμαι, τῆς οὐκ εὐμούσου
 μολπᾶς βοᾶν ἀλύροις ἐλέγοις,
 αἰαῖ, κηδεῖοις οἰκτοῖς.
 τί μοι συμβαίνονσ' αἶται,
 σύγγονον ἄμδν κατακλαιομένα
 ζωᾶς, οἷαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων]

νυκτός, τὰς ἐξῆλθ' ὄρφνα.

ὀλόμαν ὀλόμαν·

οὐκ εἰς' οἴκοι πατρῷοι·

οἴμοι φροῦδος γέννα.

φεῦ φεῦ τῶν Ἀργεὶ μόχθων.

155

ἰὼ ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν

μοῦνόν με κασίγνητον συλᾶς

Ἄϊδα πέμψας, ὥς τάσδε χοᾶς·

μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων

160

ὑδραίνειν γαίης ἐν νότοις,

πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων

Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς

ξουθᾶν τε πόνημα μελίσσᾶν,

165

ἂ νεκροῖς θελκτῆρια κέεται·

ἀλλ' ἐνδος μοι πάγχρυσον

τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἄϊδα.

ὦ κατὰ γαίης Ἀγαμεμνόνιου

170

θάλος, ὥς φθιμένῳ τάδε σοὶ πέμπω·

δέξαι δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοὶ

ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.

τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην

175

πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἐνθα δοκήμασι

κεῖμαι σφαχθεῖς ἂ τλάμων.

ΧΟ. [ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'

Ἀσιήταν σοὶ βάρβαρον ἀχάν

180

δεσποίνα γ' ἐξαυδάσω,

τὰν ἐν θορήνοισιν μοῦσαν,

νέκυσιν μελέων τὰν ἐν μολπαῖς

Ἄϊδας ὕμνεϊ δῖχα παιάνων.

185

οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων

ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,

** πατρώων οἴκων.

τίνος ἐκ τῶν εὐόλβων Ἀργεὶ
 βασιλέων ἀρχά; 190
 μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει
 δινενοῦσαις ἵπποις πταναῖς·
 ἀλλάξας δ' ἐξ ἔδρας
 ἱερὸν ** ὅμῳ ἀνγᾶς
 ἄλις. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα 195
 χρυσέας ἀρόνδς μελάθροισι ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' ἄχεσιν·
 ἐνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων
 Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ' 200
 εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσπυῦδαστ'
 ἐπὶ σοὶ δαίμων.]

ΙΦ. [ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας
 καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ ἀρχᾶς 205
 λόχραι στερορὰν παιδείαν
 Μοῖραι συντείνουσιν θεαί,
 ἃ μναστευθεῖς ἐξ Ἑλλάνων,
 ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
 Αἰήδας ἃ τλάμων κούρα 210
 σφάγιον πατρὶά λῶβα
 καὶ θυμ' οὐκ εὐγάθητον
 ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν
 ἱππείοις ἐν δίφροισιν
 ψαμέθων Αὐλίδος ἐπιβᾶσαν 215
 νύμφαν, οἴμοι, δύνυμφον
 τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ.
 νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
 δυσχόρτους οἴκους ναίω
 ἄγαμος ἄτεκνος, ἄπολις ἄφιλος, 220
 οὐ τὰν Ἀργεὶ μέλπουσ' Ἥραν

οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγοις
κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκῶ
καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
αἰμόρροαντον δυσφόρμιγγα
ξείνων αἱμάσσουσ' ἔταν βωμούς,
οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων αὐδάν,
οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.

225

καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθρα,
τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα κλαίω
σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
ἐν χερσὶν μητρὸς πρὸς στέροισι τ'
Ἄργει σκηπτούχον Ὀρέστειν.

230

235

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
βουφορβὸς ἤκει, σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥ. Ἀγαμέμνονος παῖ καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.

ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπληῆσσον λόγον; 240

ΒΟΥ. ἤκουσιν εἰς γῆν κυανέαν Συμπληγάδα
πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαί,
θεᾷ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι. χέρσιβας δὲ καὶ κατάργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιουμένην. 245

ΙΦ. ποδαποί; τίνας γῆς νόμον ἔχουσιν οἱ ξένοι;

ΒΟΥ. Ἕλληνες, ἐν τοῦτ' οἶδα κοῦ περαιτέρω.

ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;

ΒΟΥ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρον.

ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομα' ἦν; 250

ΒΟΥ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.

ΙΦ. πῶς δ' εἶδεν αὐτοὺς καὶ τυχόντες εἴλετε;

ΒΟΥ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄξένου πόρου.

ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;

ΒΟΤ. βοῦς ἦλθομεν νύφοντες ἐναλίκα δρόσῳ.

ΙΦ. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε, πῶς νιν εἴλετε
τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἦκουσ' οἷδ', ἐπεὶ βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.

ΒΟΤ. ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων
βοῦς ὕλοφορβὸς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
κοιλωπὸς ἄγμος, πορφυρευτικάι στέγαι.
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδε τις νεανίας
βουφορβὸς ἡμῶν, κἀνέχώρησεν πάλιν
ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἔχνος.
ἔλεξε δ'· οὐχ ὀρᾷτε; δαίμονές τινες
θάσσουσιν οἷδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν
ἀνέσχε χεῖρε καὶ προσεὔξατ' εἰσιδὼν·
ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα Παλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
ἢ Νηρέως ἀγάλαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηῖδων χορόν.
ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομία θρασύς,
ἐρέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰπιχώρια.
κἂν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπὼν ξένοιν
ἔσση κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανίαις ἀλαλῶν, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς·
Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὀρᾷς
Ἄιδου δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν

154 δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
 ἥ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 290 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον, ὥς ἐπεμβάλλη.
 οἷμοι κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῇν δ' ὄρᾱν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἡλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 295 ἃ "φασκ' Ἐρινὺς λέναι μυκήματα.
 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὥς θανούμενοι,
 165 σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
 μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
 παίει σιδήρῳ λαρόνας εἰς πλευρὰς λείας,
 300 δοκῶν Ἐρινὺς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
 ὥς αἰματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἄλός.
 170 καὶ τῷδε πᾶς τις, ὥς ὄρᾳ βουφόρβια
 πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φουσῶν συλλέγων τ' ἐργωρόιους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 305 φανύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα.
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεῖς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὥς δ' ἐσείδομεν
 310 προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχευ πόνον
 βάλλων ἀράσσαν· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοιον
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 80 πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπῆγους ὑφάς,
 καραδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπεύεισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 315 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 85 ὧμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους

βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμά ἡκούσαμεν.
 Πυλάδῃ, θανούμεθα, ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
 κάλλισθ'· ἔπον μοι, φάσγανον σπάσας χειρὶ.
 ὥς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
 φυγῇ λεπταίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
 ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι
 ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τοῦσδ' ὥσαιάτο,
 αὐτὶς τὸ νῦν ὑπείκον ἡρασσον πέτροις.
 ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χειρῶν
 οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλὼν.
 μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα,
 κύκλῳ δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χειρῶν φάσγαν', εἰς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτῳ καθείσαν. πρὸς δ' ἀνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζομεν νιν. ὁ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος
 εἰς χέρνιβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἐπεμπέ σοι.
 εὐχου δὲ τοιάδ' ὦ νεᾶνί σοι ξένων
 σφάγια παρεῖναι· καὶ ἀναλίσκης ξένους
 τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον
 [δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς].
 ΧΟ. θανμάστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ
 Ἑλληνην ἐκ γῆς πόντον ἤλθεν ἄξενον.
 ΙΦ. εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν·
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.
 ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
 γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρων ἀεὶ,
 εἰς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,
 Ἑλληνας ἄνδρας ἡνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' εἰς οὐείρων οἷσιν ἡργιῶμεθα,

δοκοῦσαν Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,

δύσνουν με λήψεσθ', οἵτινές ποθ' ἤκετε. 350
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἡσδόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
 αὐτοὶ καλῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὔ.
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 355
 Ἐλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
 Μενελέων θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναῖδαι χειροῦμενοι
 ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γενηήσας πατήρ. 360
 οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τὸτ' οὐκ ἀμνημονῶ,
 ὅσας γενεῖον χεῖρας ἐξηκόντισα
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρθωμένη,
 λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὲ 365
 σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαι τε νῦν
 ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, ἀνλείται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Αἰδὼς Ἀχιλλεύς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὅν μοι προτείνας πόσιν, ἐν ἀρμάτων μ' ὄχοις 370
 εἰς αἵματηρόν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ.
 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνελόμην χερσίν,
 ὃς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὥς ἰοῦς· εἰς Πηλέως 375
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 εἰσαῦθις, ὥς ἥξουσ' ἐς Ἀργος αὖ πάλιν.
 ὦ τλήμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἷων καλῶν
 ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρός ξηλωμάτων.

* * * * *

τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα,

380

ἥτις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄψηται φόνου,
 βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὥς ἡγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτικτεν ἡ Διὸς δάμαρ
 Λητὸ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἥσθηται βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
 εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ.
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

XO. κυάνεαι κυάνεαι σύνοδοι θαλάσσας, στρ.
 ἦν' οἷστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασε * * 395
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐνδρον δονακόχλοα
 λιπόντες Εὐρώταν 400
 ἢ ρεύματα σεμνὰ Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἐνθα κούρα
 δία τέγγει
 βωμοὺς καὶ περικίονας 405
 ναοὺς αἶμα βρότειον;
 ἢ ροθίοις εἰλατίναις δικρότοισι κώπαις ἀντ.
 ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 νάιον ὄχημα λινοπόροισι τ' αὔραις, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὔξοντες μελάθροισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ πῆμασι βροτῶν
 ἄπληστος ἀνθρώποις, 415

392 — 406 = 407 — 420

ἢ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θίγῃ χειροῖν,

382

ὄλβου βάρους οὐ φέρονται
πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες
κεινᾷ δόξᾳ.

γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
βου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει. 420

πῶς πέτρας τὰς συνδρομάδας, στρ.

πῶς Φινεΐδας αὐπνους

ἄκτὰς ἐπέρασαν

παρ' ἄλλιον αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρίτας 425

ῥοθίῳ δραμόντες,

ὅπου πεντήκοντα κορᾶν

Νηρηίδων χοροὶ

μέλπουσιν ἐγκύκλιοι,

πλησιστίοισι πνοαῖς, 430

συριζόντων κατὰ πρύμναν

εὐναίων πηδαλίων

αὔραισιν νοτιάις

ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,

τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, 435

λευκὰν ἀκτάν, Ἀχιλῆος

δρομούς καλλισταδίους,

ἄξεινον κατὰ πόντον;

εἶθ' εὐχαῖσιν δεσποσύνοις ἀντ.

Αἴδας Ἑλένα φίλα παῖς 440

ἐλθοῦσα τύχοι τὰν

Τρωάδα λιποῦσα πόλιν, ἔν' ἀμφὶ χαίτα

δρόσον αἵματηρὰν

εἰλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ

δεσποίνης χειρὶ θάνοι 445

ποιναὶς δοῦσ' ἀντιπάλους.

ἦδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν

421—438=439—455

δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν
 δειλαίας πανσίπονος·
 καὶ γὰρ ὀνειράσι συμβαίην
 δόμοις πόλει τε πατρώα,
 τερπνῶν ὕμνων ἀπόλαυ-
 σιν κοινὰν χάριν ὄλβω.
 ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι
 συνερσισθέντες χωροῦσι, νέον
 πρόσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλαι.
 τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
 ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει·
 οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
 βουφορβὸς ἀνὴρ.
 ᾧ πότνι', εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως
 πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
 ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας
 Ἑλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ.

εἶεν·
 τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχη
 φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
 ὥς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὥσι δέσμιοι.
 ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε
 ἃ χρὴ' πλὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται·
 φεῦ·
 τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
 πατήρ τ' ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
 οἷων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
 ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτῳ
 τοιαῖδ' ἔδονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
 εἰς ἀφανὲς ἔρπει, κοῦδέν οἶδ' οὐδεὶς κακόν·

- ἢ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
 πόθεν ποθ' ἦκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
 ὥς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, 480
 μακρόν δ' ἀπ' οἰκῶν χρόνον ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.
 ΟΡ. τί ταῦτ' ὁδύρει, καὶ πλὶ τοῖς μέλλουσι νῶ
 κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ', ὦ γύναι;
 οὔτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων κτανεῖν
 οἰκτῶ τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικῶν θέλη, 485
 οὐδ' ὅστις Αἰθην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται,
 σωτηρίας ἀνελπισ' ὥς δὴ' ἐξ ἐνὸς
 κακῷ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
 θνήσκει θ' ὁμοίως τὴν τύχην δ' ἔἴαν χρεῶν.
 ἡμᾶς δὲ μὴ θορήναι σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
 θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκομεν.
 ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
 Πυλάδης κέκληται; τὸδε μαθεῖν προῶτον θέλω.
 ΟΡ. ὅδ', εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
 ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; 495
 ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλεον' λάβοις, γύναι;
 ΙΦ. πότερον ἀδελφῶ μητρός ἐστον ἐκ μιᾶς;
 ΟΡ. φιλότῃ γ', ἐσμέν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
 ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
 ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν. 500
 ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
 ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελῶμεθ' ἂν.
 ΙΦ. τί δὲ φθοναῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
 ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.
 ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἥτις ἐστί σοι; 505
 ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὥς θανουμένῳ.
 ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;
 ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
 ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἰ καίθεν γεγώς;

- ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηνηῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὀλβιαί. 510
 ΙΦ. φρυγὰς δ' ἀπῆρας πατριίδος, ἣ ποία τύχη;
 ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δῆ τιν' οὐχ ἐκὼν ἐκὼν.
 ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἀργούς μολών. 515
 ΟΡ. οὐκ οὖν ἐμαντῶ γ'· εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦτ' ἔρα.
 ΙΦ. ἄρ' ἄν τί μοι φράσσεις ὧν ἐγὼ θέλω;
 ΟΡ. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
 ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἣς ἀπανταχοῦ λόγος. 517
 ΟΡ. ὥς μή ποτ' ὄφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
 ΙΦ. φασὶν νιν οὐκέτ' οὔσαν οἴχεσθαι δορί.
 ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε. 520
 ΙΦ. Ἑλένη δ' ἀφίκεται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
 ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἐλθούσα τῶν ἐμῶν τιμῇ.
 ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; κάμοι γὰρ τι προυφείλει κακόν.
 ΟΡ. Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτη.
 ΙΦ. ὦ μῖσος εἰς Ἑλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ. 525
 ΟΡ. ἀπέλαυσαι κἀγὼ δῆ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὥς κηρύσσεται;
 ΟΡ. ὥς πάνθ' ἀπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
 ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
 ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἔρως· λέξω δ' ἐγώ. 530
 ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
 ΟΡ. ὄλωλεν, ὥς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
 ΙΦ. ὦ πότνι', ὥς εὖ. τί γὰρ ὁ Αἰεΐτου γόνος;
 ΟΡ. οὐπω νευόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὥς λόγος.
 ΙΦ. ὅλοιτο, νόστον μή ποτ' εἰς πάτραν τυχών. 535
 ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τὰ κείνου νοσεῖ.
 ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηίδος ἔστι παῖς ἔτι;
 ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἔργμ' ἐν Αὐλίδι.
 ΙΦ. δόλια γὰρ, ὥς ἴσασιν οἱ πεπονθότες.
 ΟΡ. τίς εἰ ποθ'; ὥς εὖ πυνθάνει τὰφ' Ἑλλάδος. 540
 ΙΦ. ἐκεῖθ' ἐν εἰμὶ· παῖς ἔτ' οὐδ' ἀπωχόμην.

- ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τὰ κεῖ, γύναι.
 ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
 ΟΡ. τίς; οὐ γὰρ ὃν γ' ἐγὼ δα τῶν εὐδαιμόνων.
 ΙΦ. Ἀτρεὺς ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἀναξ. 545
 ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
 ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε.
 ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
 ΙΦ. τέθνηκε; ποῖα συμφορὰ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΟΡ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι; 550
 ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀνάστένω.
 ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
 ΙΦ. ὦ πανδάρκρυτος ἢ κτανοῦσα χῶ θανόν.
 ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη μὴδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ΙΦ. τοσόυδε γ', εἰ ξῆ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ. 555
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν ὃν ἔτεχ', οὗτος ὤλεσεν.
 ΙΦ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος. ὥς τί δὴ θέλων;
 ΟΡ. πατρὸς θανόντος αἶμα τιμωροῦμενος.
 ΙΦ. ὥς φεῦ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεὶ δίκαιος ὢν. 560
 ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
 ΟΡ. λέλοιπεν Ἥλέκτραν γε παρθένον μίαν.
 ΙΦ. τί δέ, σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
 ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὄραν φάος.
 ΙΦ. τάλαιν' ἐκεῖνη χῶ κτανὼν αὐτὴν πατὴρ. 565
 ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἀργεῖ πατρός;
 ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κοῦδαμοῦ καὶ πανταχοῦ.
 ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρει· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοὶ γε δαίμονες κεκλημένοι 570
 πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
 πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐν
 καὶ τοῖς βροτέοις· ἐν δὲ λυπεῖται μόνον,

ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
ὄλωλεν ὥς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμῶν * * οἱ γεννήτορες;
ἄρ' εἰσὶν; ἄρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσειεν ἄν;

ΙΦ. ἀκούσατ'· εἰς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
ὕμιν τ' ὕνησιν ὧ ξένοι σπεύδουσ' ἅμα
κάμοι. τὸ δ' εὖ μάλιστα τοῦτο γίγνεται,
εἰ πᾶσι ταῦτόν προῖγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.
θέλοις ἄν, εἰ σῶσαιμὶ σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
πρὸς Ἄργος ἔλθων τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ' ἐνεργεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
φρονέα νομίζων χειρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο
θνήσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγонуμένης;
οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολὼν
εἰς Ἄργος αὐτίς τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
σὺ δ', εἰ γάρ, ὥς ἔοικας, οὔτε δυσγενὴς
καὶ τὰς Μυκῆνας οἶσθα χοῦς κἀγὼ θέλω,
σωθήητι καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχροὺς λαβὼν
κούφω·ν ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
οὗτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεῶ γενέσθω θυμὰ χωρισθεὶς σέθεν.

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τᾶλλα πλὴν ἓν, ὧ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γάρ ἐμ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς·
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
οὐκ οὐν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι καὶ τὸν ἐκδύναι κακῶν.
ἀλλ' ὥς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου,
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν.
ἡμᾶς δ' ὁ χορῆζων κτεινέτω, τὰ τῶν φίλων

- αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς
αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὦν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἦσσον ἢ μὲ φῶς ὀρᾶν θέλω.
 ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίξῃς πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος. 610
 τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅς' οὐχ ὀρθῶσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις 615
 προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
 ΟΡ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
 ΙΦ. ἐγὼ· θεᾶς γὰρ τήνδε προστροπὴν ἔχω.
 ΟΡ. ἄξηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοῦκ εὐδαίμονα.
 ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620
 ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;
 ΙΦ. οὔκ' ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.
 ΟΡ. ὃ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἴστορεῖν με χρή.
 ΙΦ. εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.
 ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεται μ', ὅταν θάνω; 625
 ΙΦ. πῦρ ἱερὸν ἐνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
 ΟΡ. φεῦ·
 ΙΦ. πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλπειεν ἄν;
 μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
 ἠὔξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναεὶ χθονός.
 οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630
 ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ λλείψω χάριν.
 πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
 ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,
 καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρουτον γάνος
 ξουθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ σέθεν. 635
 ἀλλ' εἰμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων

οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ 'μοῦ λάβῃς.
φυλάσσειτ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

640

ΧΟ. καταλοφύρομαι σὲ τὸν χερνίβων
φανίσι * * *
μελόμενον αἵματαις.

645

ΟΡ. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξένοι.

ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ἰὼ νεανία,
σεβόμεθ', εἰς πάτραν
ὅτι πόδ' ἐπεμβάσει.

ΠΤ. ἄξηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων.

650

ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πορπαί.
φεῦ φεῦ, διόλλυσαι,
αἰαῖ αἰαῖ.

πότερος ὁ μέλλων;
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.

655

ΟΡ. Πυλάδῃ, πέπονθας ταῦτ' ἀπὸ θεῶν ἐμοί;

ΠΤ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.

ΟΡ. τίς ἐστὶν ἡ νεανίς; ὥς Ἑλληνικῶς
ἀνήρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνοους
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἴωνοις σοφόν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὥς ᾤκτειρ' ἀνηρώτα τέ με
γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκεῖθεν Ἀργεῖωτις· οὐ γὰρ ἂν ποτε
δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὥς κοινὰ πρᾶσσουσ', Ἄργος εἰ πρᾶσσοι καλῶς.

660

665

ΠΤ. ἐφθῆς με μικρόν· ταῦτ' ἀπὸ θεῶν λέγεις,

- πλὴν ἔν· τὰ γάρ τοι βασιλέων παθήματα 670
 ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
 αἰτὰρ διήλθον χᾶτερον λόγον τινα.
 ΟΡ. τίν' ; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.
 ΠΡ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος·
 κοινῇ τ' ἐπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675
 καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κήλην κεκτῆσομαι
 Ἄργεϊ τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
 δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
 προδοὺς σε, σωθεῖς δ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος
 ἢ καὶ φρονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι 680
 ῥάφαι μόνον σοι σῆς τυραννίδος χάριν
 [ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν].
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρεὶ συνεκπνεῦσαί με σοι
 καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, 685
 φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.
 ΟΡ. εὖφημα φώνει· τὰμὰ δεῖ φέρειν κακά·
 ἀπλᾶς δὲ λύπας ἔξόν, οὐκ οἶσω διπλᾶς.
 ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν ἀποπνεῖδιστον λέγεις,
 ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἰ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ 690
 κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,
 πράσσονθ' ἂ πράσσω πρὸς θεῶν, λιπεῖν βίον.
 σὺ δ' ὄλβιός τ' εἰ καθαρά τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῇ καὶ δυστυχῇ.
 σωθεῖς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου 695
 κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἅπαις δόμος
 πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθεῖη ποτ' ἄν.
 ἀλλ' ἔρπε καὶ ξῇ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
 ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς, 700
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·

τύμβον τε χῶσον ἀπίθες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἄγγελλε δ' ὥς ὅλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεῖς φόνῳ.
καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὄρων πατρός.
καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' εὖρον φίλων,
ὦ συγκυνάγε καὶ συνεκτραφεῖς ἐμοί,
ὦ πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐψεύσατο·
τέχνην δὲ θέμενος ὥς προσώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλας· αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
ὦ πάντ' ἐγὼ δοῦς τὰμὰ καὶ πεισθεῖς λόγοις,
μητέρα κατακτὰς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.

ΠΤ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λῆχος
οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
ἅτάρ το τοῦ θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω
μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἔσθηκας φόνου.
ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία
λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.

ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.

ΙΦ. ἀπέλθεθ'· ὑμεῖς καὶ παρεντρεπίζετε
τᾶνδον μολόντες τοῖς ἐφρεστώσι σφαγῇ.
δέλτον μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνῆρ
ὅταν τε πρὸς τὸ θάρος ἐκ φόβου πέσῃ.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
ὃ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

- ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμνηχανεῖς πέρι;
 ΙΦ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφάς 735
 [πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων].
 ΟΡ. ἢ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
 ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
 ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
 ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλκειν ἄν; 740
 ΟΡ. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
 ΙΦ. πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
 ΟΡ. ὅμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.
 ΙΦ. δώσεις, λέγειν χρή, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
 ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745
 ΙΦ. κἀγὼ σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
 ΠΥ. τί ν' οὖν ἐπόμενος τοισίδ' ὄρκιον θεῶν;
 ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
 ΠΥ. ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
 ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ; 750
 ΠΥ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;
 ΙΦ. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶς ἶχνος θείην ποδός.
 ΠΥ. ἀκουε δὴ νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
 ΙΦ. ἀλλ' οὐτις ἔσται καινός, ἦν καλῶς ἔχη.
 ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἦν τι ναῦς πάθη, 755
 ΙΦ. χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μετὰ
 ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
 τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
 ΙΦ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
 τάνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς 760
 λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσης γραφήν,
 αὕτη φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα·
 ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
 τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765

- ΠΥ. καλῶς ἔλεξας τῶν τε σῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
σῆμαινε δ' ὃ χρὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος ὅ τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.
- ΙΦ. ἄγγελ' Ὁρέστη, παιδὶ τὰγαμέμνονος·
ἢ ν' Αὐλίδι σφαγεῖς ἐπιστέλλει τάδε
ζῶς Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶς ἔτι.
- ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦς ἤκει πάλιν;
ΙΦ. ἦδ' ἦν ὄρας σύ· μὴ λόγοις ἐκπλησσε με.
κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὃ σὺναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξυνοφόνους τιμὰς ἔχω.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὐρήμεθα;
ΙΦ. ἢ σοῖς ἀραῖα δώμασιν γένήσομαι,
Ὁρέσθ', ἵν' αὖθις ὄνομα δις κλύων μάθῃς.
- ΟΡ. ὦ θεοί. ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
- ΟΡ. οὐδέν· πέραινεν δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
[τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίζομαι.]
- ΙΦ. λέγ' οὔνεκ' ἑλαφρον ἀντιδοῦσά μου θεᾶ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν,
εἰς τήνδε δ' ὥκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
τάδ' ἐστὶ τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
- ΠΥ. ὦ ῥαδίῳις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με,
κάλλιστα δ' ὁμόσας, οὐ πολὺν στήσω χρόνον,
τὸν δ' ὅρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν.
ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
Ὁρέστα, τῇσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
- ΟΡ. δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
τὴν ἥδονήν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
ὦ φιλτάτῃ μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένους
ὅμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
εἰς τέρψιν εἴμι, πνθόμενος θανυμάστ' ἐμοί.

- ΧΟ. ξείν', οὐδ' ὀρθῶς τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χροαίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
 ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε καὶ ταύτου πατρός 800
 Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μὴ μ' ἀποστρέφου,
 ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐδ' ὀλοῦσ' ἔξω ποτέ.
 ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐδ' αὖτις λέγων;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.
 ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
 ΙΦ. ἀλλ' ἢ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγγείματο;
 ΟΡ. Πέλοπος γε παιδὶ παιδός, οὐδ' ἀπέφυκ' ἐγώ.
 ΙΦ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;
 ΟΡ. ἔχω· πατρῶων ἐκ δόμων τι πυρρῶνον.
 ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μαρτυρεῖν δ' ἐμέ. 810
 ΟΡ. [λέγοιμ' ἄν. ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε.]
 Ἀτρέως Θυέστου τ' οἷσθα γενομένην ἔριν;
 ΙΦ. ἤκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς οὐνέκ' ἦν πέρι.
 ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφήμασ' οἷσθας εὐπῆνοις ὑφαῖς;
 ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτεϊς φρενῶν. 815
 ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἱστοῖς ἡλίου μετὰστασιν;
 ΙΦ. ὕφηναι καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
 ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὐλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
 ΙΦ. οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὦν μ' ἀφείλετο.
 ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν; 820
 ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ.
 ΟΡ. ἂ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
 Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
 ἣν χειρὶ πάλλων παρθένου Πισάτιδα
 ἐκτῆσαθ' Ἰπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανόν, 825
 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκορμμένην.
 ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἰ,
 ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον

χθονὸς ἀπὸ πατρίδος

Ἀργόθεν, ὦ φίλος.

830

ΟΡ. κἀγὼ σε τὴν θανούσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾶ
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.

ΙΦ. τότ' ἔτι βρέφος ἔλιπον ἔλιπον ἀγκάλαις
835
σὲ νεαρὸν τροφοῦ νεαρὸν ἐν δόμοις.
ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν τυχαῖν.
τί φῶ; θανμάτων πέρα καὶ λόγου
840
πρόσω τὰδ' ἐπέβα.

ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.

ΙΦ. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ' ἐκ χειρῶν με μὴ πρὸς αἰδέρα
ἀμπτάμενος φύγῃ·
ὦ Κυκλωπίδες ἐστίαι, ὦ πατρίς,
Μυκῆνα φίλα,
χάριν ἔχω ξόας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα
τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

845

ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφοράς,
850
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχής εἶφ' υἱός.

ΙΦ. ἐγὼ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγανον
δέρα θῆκ' μοι μελεόφρων πατήρ,

ΟΡ. οἶμοι. δοκᾷ γὰρ οὐ παρῶν σ' ὄραν ἐκεῖ.

855

ΙΦ. ἀνυμέναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως
εἰς κλισίαν λέκτρων
δόλι' ὅτ' ἀγόμεν·

παρὰ δὲ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.

860

φεῦ φεῦ χειρὶβίων ἐκεῖ.

ΟΡ. ὦμωξα κἀγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.

ΙΦ. ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον.

ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ.

865

- ΟΡ. εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαινα, ἀπώλεσας
δαίμονος τύχα τινός.
- ΙΦ. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δειν' ἔτλαν
δειν' ἔτλαν, ὦ μοι σύγγουε. παρὰ δ' ὀλίγον 870
ἀπέφυγες ὀλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμᾶν
δαίχθεις χειρῶν.
ἅ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά;
τίς τύχα μοι συγκυρήσει;
τίνα σοι πόρον εὐρομένα 875
πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ
880 πελάσσαι; τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχά,
χρέος ἀνευρίσκειν.
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ;
885 θανάτῳ πελάσεις ἀνὰ βάρβαρα φῦλα
καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων· διὰ κυανέας μὴν
στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα να-
890 ῖοισιν δρασμοῖς.
τάλαινα, τάλαινα.
τίς ἄρ' οὖν, τάλαινα, ἥ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ
895 τί τῶν ἀδοκῆτων
πόρον εὐπορον ἐξανύσαι,
δυοῖν τοῖν μόνοιιν Ἀτρεΐδαιν
κακῶν ἐκλυσιν;
ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900
τάδ' εἶδον αὐτὴ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελᾶ.
ΠΤ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
λήξαντα δ' οἰκτων κἂπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας 905

λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ᾗβάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ,
σθένειν τὸ θείον μᾶλλον εὐκρίτως ἔχει. 910

ΙΦ. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγον
πρῶτον πνθέσθαι τίνα ποτ' Ἥλέκτρα πότμον
εἴληχε βίотου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.

ΟΡ. τῶδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915

ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνας πέφυκε παῖς;

ΟΡ. Στρώφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλήζεται πατήρ.

ΙΦ. ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρεΰς θυγατρὸς, ὁμογενὴς ἐμός;

ΟΡ. ἀνεψιὸς γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.

ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος ὅτε πατήρ ἔκτεινέ με. 920

ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρώφιος ἦν ἄπαις τινά.

ΙΦ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

ΟΡ. κάμὸς γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.

ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;

ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῶ. 925

ΙΦ. ἦ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;

ΟΡ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.

ΙΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;

ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμέν ἐκ πάτρως.

ΙΦ. οὐ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; 930

ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἑρινύων δειμά μ' ἐκβάλλει χθινοῦς.

ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἡγγέλθης μανείς;

ΟΡ. ὥφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.

ΙΦ. ἔγνωκα, μητρός σ' οὐνεκ' ἡλάστρουν θεαί.

ΟΡ. ὥσθ' αἵματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935

ΙΦ. τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡ. Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμεν.

ΙΦ. τί χοῖμα δράσων; ῥητὸν ἢ σιγῶμενον;
 ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἅ σιγῶμεν κακὰ 940
 εἰς χεῖρας ἤλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
 ἤλαυνόμεσθα φυγάδες, ἐνθ' ἐμὸν πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δῆτ' ἐπεμψε Αοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσῳ ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ 945
 Ζεὺς εἶσατ' ἐκ του δὴ χειρῶν μιάσματος.
 ἐλθὼν δ' ἐκείσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὥς θεοῖς στυγούμενον·
 οὔ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταύτῳ στέγει, 950
 σιγῇ δ' ἔτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενομένην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
 εἰς δ' ἄγρος ἰδίων ἴσου ἀπασὶ βακχίου
 μέτρονμα πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.
 καὶ γὰρ ἑλεγγεῖαι μὲν ξένους οὐκ ἡξίου, 955
 ἤλγουν δὲ σιγῇ καδόκουν οὐκ εἰδέναι,
 μέγα στενάζων, οὐνεκ' ἦν μητρὸς φονεὺς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ
 τελετὴν γενέσθαι, καὶ τὸν νόμον μένειν,
 χοῆρες ἄγρος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν. 960
 ὥς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκην
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάπτερον λαβὼν βέθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἦπερ ἦν Ἐρινύων.
 εἰπὼν δ' ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι 965
 ψήφους διεροῦθμιξε Παλλὰς ὠλένη,
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἕζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν·

ὄσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπέσθησαν νόμῳ, 970
 δρόμοις ἀνιδρότοισιν ἡλάστρουν μ' αἰεὶ,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἡλθον αὖ Φοῖβου πέδον,
 καὶ πρόσθεν αὐτῶν ἐκταθείς, νῆστις βορᾶς,
 ἐπώμος' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανών,
 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἐπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦν περ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας, 980
 μανιῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυνκώπῳ σκάφει
 στείλας Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ' ὦ φιληθεῖς, ὦ κασίγνητον κῆρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὡς τᾶμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

- ΧΟ. δεινὴ τις ὁργὴ δαιμόνων ἐπέξεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.
 ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρίν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω
 [Ἄρχει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγγον', εἰσιδεῖν]. 990
 θέλω δ' ἅπερ σύ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσαι θέλω·
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν
 σώσαιοι τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω 995
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἥνικ' ἂν κεναὶς
 κρηπίδας εὖρη λαῖνας ἀγάλματος.
 πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἔν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἄγαλμά τ' οἴσεις κᾶμ' ἐπ' εὐπρόμνου νεῶς 1000
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·

τούτου δὲ χωρισθεὶς ἔγω μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχοις.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ' οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεών,
 σώσασα σ'· οὐ γὰρ ἄλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 θανῶν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.

ΟΡ.
 οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεὺς·
 ἄλλῃς τὸ κείνης αἵμα' κοινόφρων δὲ σοὶ
 καὶ ξὴν θέλοιμ' ἂν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον.
 ἄξω δέ σ', ἥνπερ μὴ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010
 πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανῶν μενῶ μετὰ.

γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Δοξίας ἐθέσπισε
 κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμα Παλλάδος
 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015
 συνθεῖς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

ΙΦ.
 πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
 λαθεῖν θ' ἂ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νοσεῖ
 νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.

ΟΡ.
 ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἂν; 1020

ΙΦ.
 δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφρονεῖν ἐπήλυδας.

ΟΡ.
 ἀλλ' εἰ σὲ σώσει καὶ μέ, κινδυνευτέον.

ΙΦ.
 οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἤνεσα.

ΟΡ.
 τί δ', εἰ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάθρα;

ΙΦ.
 εἰς ἔνδον ἱεροῦ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν. 1027

ΟΡ.
 οἵμοι διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἂν;

ΙΦ.
 ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.

ΟΡ.
 ποτὶν τι; δόξης μετὰδος, ὥς καὶ γὰρ μάθω. 1030

ΙΦ.
 ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.

ΟΡ.
 δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκουν τέχνας.

ΙΦ.
 φονεὶά σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἀργεὺς μολεῖν.

ΙΦ. ὥς δὴ σκότος λαβόντες ἐκώθειμεν ἂν; 1025

ΟΡ. κλεπτιῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.

- ΟΡ. χοῖσαι κακοῖσι τοῖς ἔμοις, εἰ κερδανεῖς.
 ΙΦ. ὥς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεῶ,
 ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
 ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὰ δ' ὅσιον δώσω φόνου.
 ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεῶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται;
 ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλήσομαι,
 ΟΡ. ἔστ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν.
 ΙΦ. κακέينو νύφαι, σοῦ θιγόντος ὧς, ἐρῶ.
 ΟΡ. ποτ' δῆτα; πόντου νοτερὸν εἶπας ἐκβολον;
 ΙΦ. οὐ νῦν χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμεῖ σέθεν.
 ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἶσει βρέτας;
 ΙΦ. ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἔμοι μόνῃ.
 ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάσσεται φόνου;
 ΙΦ. ταῦτόν χεροῖν σοὶ λέσσεται μίασμ' ἔχων.
 ΟΡ. λάθρα δ' ἄνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
 ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
 ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γε πίτυλος εὐήρης πάρα.
 ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χορὴ τᾶλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
 ΟΡ. ἐνὸς μόνου δεῦ, τάσδε συγκρούφαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
 εὖρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔσως ἂν πάντα συμβαίη καλῶς.
 ΙΦ. ᾧ φίλταται γυναικες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
 καὶ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχειν
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλιότης τε συγγόνου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω·
 γυναικῆς ἐσμεν, φιλόφρον ἀλλήλαις γένος,
 σώσειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
 σιγῇσθε' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
 φυγᾶς. καλόν τοι γλῶσσ' ὅτῃ πιστὴ παρῇ.
 ὁράτε δ' ὥς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλιάτους,

ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.
 σωθεῖσα δ', ὥς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς,
 σὲ καὶ σ' ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρῆιδος
 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων 1070
 [μητρὸς πατρός τε καὶ τέκνων ὅτῳ κυρεῖ],
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλει,
 φθέγγασθε, ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουςῶν λόγους
 ὀλώλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώξου μόνον· 1075

ὥς ἐκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
 ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν ἐπισκῆπτεις πέρι.
 ἸΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.

σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους·
 ὥς αὐτίχ' ἥξει τῆσδε κοῖρανός χθονός, 1080

θυσίαν ἐλέγξων, εἰ κατείργασται, ξένων.

ὦ πότνι', ἥπερ μ' Ἀυλίδος κατὰ πτυχὰς

δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερρός,

σῶσόν με καὶ νῦν τοῦσδε τ'· ἢ τὸ Λοξίου

οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα. 1085

ἀλλ' εὐμενῆς ἐκβηθι βαρβάρου χθονὸς

εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει

ναῖειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας στρ. 1090

πόντου δειράδας, ἄλκων,

ἔλεγον οἰκτρὸν αἰδέεις, 1095

εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν,

ὅτι πόσιν κελιδεῖς αἰὲ μολπαῖς,

ἐγὼ σοι παραβάλλομαι

θρήνους, ἅπτερος ὄρνις, 1095

ποθοῦς Ἑλλάνων ἀγόρους,

ποθοῦς Ἄρτεμιν ὀλβίαν,
 ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεί
 φοίνικα θ' ἄβροκόμαν
 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ
 γλαυκᾶς θαλλὸν ἱρὸν ἐλαίας,
 Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
 λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
 κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελω-
 δὸς Μούσας θεραπεύει.
 ὦ πολλὰ δακρύων λιβάδες,
 αἱ παρηίδας εἰς ἐμὰς
 ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
 ὀλλυμένων ἐπὶ ναυσὶν ἔβαν
 πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις.
 ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
 νᾶσον βάρβαρον ἦλθον,
 ἐν ᾗ τᾶς ἑλληνοφόνου
 θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω
 βωμούς τε μηλοθύτας,
 ζηλοῦς ἄταν διὰ παν-
 τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 οὐ κάμνεις σύντροφος ὦν
 μεταβάλλει δυσδαιμονίᾳ·
 τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦ-
 σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰών.
 καὶ σὲ μὲν, πότνι, Ἀργεῖα
 πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·
 συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
 κάλαμος οὐρέλου Πανὸς
 κώπαις ἐπιθωῦξει,

ἀντ.

στρ.

ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
κέλαδον ἐπτατόνου λύρας
αἰδῶν ἄξει λιπαρὰν 1130

100 εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
ἐμὲ δ' αὐτοῦ προλιποῦ-
σα βήσει ροθίοις πλάταις·
ἀέρι δ' ἱστία πρότονοι κατὰ

105 προῶραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδες
ναὸς ὠκυπόμπου. 1135

λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην, ἀντ.
ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·

οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων 1140
πτέρυγας ἐν νώτοις ἄμοις
λήξαιμι θοάξουσα·

110 χοροὺς δ' ἱσταίην, ὅθι καὶ
πάροχος εὐδοκίμων γάμων,
παρὰ πόδ' ἐλλίσσουσα φίλας 1145

115 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
εἰς ἀμίλλας χαρίτων,
χλιδᾶς ἄβροπλούτοιο

εἰς ἔριν ὀρτυμένα, πολυποίκιλα φάρεα
καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα γένυσιν 1150
** ἐσκίαζον.

20 ΘΟ. ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή
Ἑλληνίς; ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο,
ΧΟ. ἀδύτοις τ' ἐν ἄγνοις σῶμα δάπτονται πυρὶ; 1155
ἦδ' ἐστίν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.

ΘΟ. ἔα·

25 τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
'Αγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις;

ΙΦ. ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

ΘΟ. τί δ' ἐστίν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις; 1160

- ΙΦ. ἀπέπτυσ'· ὅσι' αὖ γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
 ΘΟ. τί φροιμιάζει νεοχμὸν; ἑξ' αὐδα σαφῶς.
 ΙΦ. οὐ καθαρὰ μοι τὰ θυμάτ' ἡγρεύσασθ', ἄναξ.
 ΘΟ. τί τοῖν' κιδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
 ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 1165
 ΘΟ. αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
 ΙΦ. αὐτόματον· ὅψιν δ' ὁμμάτων ξυνήρμωσεν.
 ΘΟ. ἢ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μίσος;
 ΙΦ. ἦ δ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
 ΘΟ. ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἐπι; 1170
 ΙΦ. οἰκτεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
 ΘΟ. τί ν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
 ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.
 ΘΟ. Ἀπολλων, οὐδ' ἐν βαρβάροις γ' ἔτλη τις ἄν.
 ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. 1175
 ΘΟ. ἢ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;
 ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
 ΘΟ. μίᾳσμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
 ΙΦ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
 ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦσθον καλῶς. 1180
 ΙΦ. καὶ νῦν καθεῖδαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
 ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
 ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
 ΘΟ. ὡς δὴ σφε σώσαις ἡδοναῖς ἀγγελμάτων.
 ΙΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. 1185
 ΘΟ. σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
 ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἢ μ' ἀπώλεσεν.
 ΘΟ. τί δῆτ' αὖ δρωμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι;
 ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 ΘΟ. οὔκουν ἐν ἔργῳ χέρονιβες ξίφος τε σόν;
 ΙΦ. ἀγνοῖς καθαρμοὺς πρῶτά νιν νῖψαι θέλω.
 ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσίου δρόσῳ;

- ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά.
 ΘΟ. ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
 ΙΦ. καὶ τὰμά γ' οὕτω μᾶλλον ἔν καλῶς ἔχοι. 1195
 ΘΟ. οὐκ οὐν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
 ΙΦ. ἐρημίας δεῦ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ἄγ' ἐνθα χρήξεις· οὐ φιλῶ τᾶρρηθ' ὄρα·ν.
 ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
 ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἐβαλέ νιν μητροκτόνος. 1200
 ΙΦ. οὐ γάρ ποτ' ἄν νιν ἡράμην βάθρων ἄπο.
 ΘΟ. δίκαιος ἡγύσβεια καὶ προμηθία.
 ΙΦ. οἴσθ' ἄ νυν ἂ μοι γενέσθω; ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν
 τόδε.
 ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. ΘΟ. ποῦ δέ σ' ἐκφύ-
 γοιεν ἄν;
 ΙΦ. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν οὐδέν. ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ,
 πρόσπολοι. 1205
 ΙΦ. κᾶκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους, ΘΟ. ἔσται
 τάδε.
 ΙΦ. κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν. ΘΟ. ἡλίου πρόσθεν
 φλογός.
 ΙΦ. σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. ΘΟ. οἷδ' ὁμαρτή-
 σουσί σοι.
 ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ ΘΟ. ποίας
 τύχας;
 ΙΦ. ἐν δόμοις μέμνειν ἅπαντας. ΘΟ. μὴ συναντῶσιν
 φόνῳ; 1210
 ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. ΘΟ. στείχε καὶ σῆ-
 μαινε σύ.
 ΙΦ. καὶ φίλων γε δεῖ μάλιστα ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς
 ἐμέ. 1213
 ΙΦ. μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν. ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις
 πόλιν. 1212

- ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ. ΘΟ. τί
 χρῆμα ὄρω; 1215
- ΙΦ. ἄγνισον πυρσφῷ μέλαθρον. ΘΟ. καθαρὸν ὥς μόλη;
 πάλιν;
- ΙΦ. ἤνικ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, ΘΟ. τί χρή μέ
 ὄρω;
- ΙΦ. πέπλον ὁμμάτων προθέσθαι. ΘΟ. μὴ παλαμναῖον
 λάβω;
- ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, ΘΟ. τοῦδ' ὄρος τίς
 ἐστί μοι;
- ΙΦ. θανμάσης μηδέν. ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσς' ἐπὶ
 σχολῆς καλῶς. 1220
- ΙΦ. εἰ γὰρ ὥς θέλω καθαρὸς ὅδε πέσοι. ΘΟ. συνενύ-
 χομαι.
- ΙΦ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὄρω ξένους
 καὶ θεᾶς κόσμους νεογνούς τ' ἄρνας, ὥς φόνον
 φόνον
 μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τά τ' ἄλλ'
 ὅσα
 προυθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225
 ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιᾶσματός;
 εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς
 ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,
 φεύγει' ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε.
 ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' ἄνασσα παρθένη, ἦν νίψω
 φόνον 1230
 τῶνδε καὶ θύσωμεν οὗ χρή, καθαρὸν οἰκήσεις
 δόμον,
 εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ λέγουσ',
 ὅμως

ὥς εἰκότως σε πᾶσα θανμάζει πόλις.

1214

τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοὶ τε σημαίνω,
θεά.

- ΧΟ. εὖπαις ὁ Λατοῦς γόνος, στρ.
ὃν ποτε Ἀηλιάσιν 1235
καρποφόροις γυάλοις
* * * χρυσοκόμαν
ἐν κιθάρα σοφόν, ἅ τ' ἐπὶ τόξων
εὖστοχίᾳ γάννυται, φέρειν ἴνιν
ἀπὸ δειράδος εἰναλίας, 1240
λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ'
ἀστάκτων μάτῃρ ὕδάτων,
τὰν βακχεύουσιν Διονύσῳ
Παρνάσιον κορυφάν,
ὅθι ποικιλόνοτος οἶνωπὸς δράκων 1245
σκιεῖα κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῃ,
γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε
μαντεῖον χθόνιον.
ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων 1250
ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-
τείων δ' ἐπέβας ξαθέων,
τρίποδὶ τ' ἐν χρυσέῳ
θάσσεις, ἐν ἄψευδεῖ θρόνῳ
μαντείας βροτοῖς 1255
θεσφάτων νέμων
ἀδύτων ὕπο, Κασταλίας ῥεέθρων
γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν ἀντ.
παῖδ' ἀπενάσσατο [Λα- 1260
τῶς] ἀπὸ ξαθέων
χρηστηρίων, νύχια

1234 — 1258 = 1259 — 1283

χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὀνείρων,
οἳ πολέσιν μερόπων τὰ τε πρῶτα
τὰ τ' ἐπειδ' ὅς' ἔμελλε τυχεῖν

1265

ὑπνου κατὰ δνοφερὰς
εὐνὰς φράζον· Γαῖα δὲ τὰν
μαντείων ἀφείλετο τιμὰν

Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς·

ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἄναξ
χέρα παιδνὸν ὄρεξεν εἰς Αἴον θρόνον
Πυθίων δόμων χθονίας ἀφε-

1270

λεῖν θεᾶς μῆνιν νυχίους τ' ἐνοπίας.

γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα

πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν·

1275

ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν,

παῦσεν νυχίους ὀνείρους,

ἀπὸ λαθροσύναν

νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,

καὶ τιμὰς πάλιν

1280

θῆκε Λοξία,

πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ

θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓ. ὦ ναοφύλακες βῶμιόι τ' ἐπιστάται,

Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ· κυρεῖ βεβῶς;

1285

καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐρόμφοις πύλας

ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

ΑΓΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι

Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων

1290

φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας

λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.

ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις

ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.

- 4ΓΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295
- ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δῖωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
- 4ΓΓ. ὁρᾷτ', ἄπιστον ὥς γυναικεῖον γένος,
μέτεστί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
- ΧΟ. μαίνεις; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα; 1300
οὐκ εἰ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
- 4ΓΓ. οὐ πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τοῦτος ἐρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦν χαλᾷτε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότη σημῆναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
- ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω;
- 4ΓΓ. ψευδῶς ἔλεγον αἶδε καὶ μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὥς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310
- ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
- 4ΓΓ. αὐτίς τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἡ νεᾶνις ἢ γῆγάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει', ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 1315
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- ΘΟ. πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
- 4ΓΓ. σῶξουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσεις.
- ΘΟ. τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τυνδαρεὺς τέκτει κόρη;
- 4ΓΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καὶ κωσιώσατο. 1320
- ΘΟ. ὦ θαῦμα, πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
- 4ΓΓ. μὴ νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
- ΘΟ. λέγ'· εὐ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγγέλπουν πόρον 1325
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρυ.

ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἅκτας ἤλθομεν θαλασσίας,
 οὐ νῆας Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
 ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
 ἔχοντας, ἐξένυσ' ἀποστῆναι πρόσσω
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὥς ἀπόρρητον φλόγα
 θύουσα καὶ καθαυρὸν ὃν μετώχετο.
 αὐτὴ δὲ χερσὶ δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοιον
 ἔσταιχ' ὅπισθε. καὶ τὰδ' ἦν ὕποπτά μοι,
 ἥρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.
 χρόνῳ δ' ἔν' ἡμῖν θρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
 ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρον
 μέλη μαγεύουσ', ὥς φόνον νύξουσα δή.
 ἐπεὶ δὲ θαρὸν ἤμεν ἡμενοι χρόνον,
 ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθίντες οἱ ξένοι
 κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχολάτο.
 φόβῳ δ' ἂ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
 σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
 στείλειν ἔν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἔωμένοις.
 κἀνταῦθ' ὀρώμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος
 ταρσῶ κατῆρες, πίτυλον ἐπερωμένον,
 ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
 ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
 ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεῶς.
 κοντοῖς δὲ προῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων
 ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν προμνήσια,
 πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοιον καθίεσαν.
 ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὥς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 προμνήσιων τε, καὶ δι' εὐθυνητορίας
 οἶακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνον νεῶς.
 λόγοι δ' ἐχώρουν· τίμι λόγῳ πορθιμεύετε

κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θνηπόλους·
 τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολῆς χθονός; 1360
 ὁ δ' εἶπ'· Ὀρέστης τῆσδ' ὄμαιμος, ὡς μάθης,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' οὐδὲν ἤσسون εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν, 1365
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
 κεῖνοι τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
 ἡμεῖς τε· πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἄμα
 εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο, 1370
 ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμῆν μέλη.
 δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφρεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἳ μὲν ἐν κάρῳ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἳ δ' ἐν ὄμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρως 1375
 ἐμαρναμέσθαι καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρόμνης ἐπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
 κὰν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν * * * τέγξαι πόδα, 1380
 λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερόν,
 βὰς εἰς θάλασσαν κάπλ κλίμακος θορῶν,
 ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. ναὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγγετο 1385
 βοή τις· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
 λάβεσθε κώπης ῥόδιά τ' ἐκλευκαίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὧν περ οὐνεκ' ἄξιον πόρου
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 οἳ δὲ στεναγμόν ἤδ' ἐκβρυχώμενοι 1390

ἐπαισαν ἄλμην· ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρει· στόμια διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
 δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεὼς
 ὦθει παλιμπρουμνηδόν· οἱ δ' ἐκαρτερόουν
 πρὸς κέντρα λακτίζοντες· εἰς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίσρους ἤγε ναῦν· σταθεῖσα δὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖς εὖξάτ'· ὦ Αἰητοῦς κόρη,
 σῶσόν με τὴν σὴν ἱερὰν πρὸς Ἑλλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἑμαῖς·
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
 φιλεῖν δὲ καμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
 ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς εὐχερῶς ἐπωμίδας
 κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
 γῶ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρηθήτη ποσὶν,
 ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανήπτεν ἀγκύλας.
 ἀγῶ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
 σοὶ τὰς ἐκείθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχης.
 ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
 εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήμεον γενήσεται,
 οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
 πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισποπεῖ
 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος.
 καὶ νῦν παρῆξει τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον
 σοὶ καὶ πολίταις, ὥς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
 λαβεῖν τ' ἀδελφὴν, ἢ φόνον τὸν Ἀυλίδι
 ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ' ἀλίσκεται.

ΧΟ. ὦ τλήμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα
 θανεῖ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.

ΘΟ. ὦ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
 οὐκ εἶα πώλοισ ἐμβαλόντες ἡνίας
 παρὰ κτιοὶ δραμεῖσθε κάκβολας νεὼς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεᾷ
 σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε;
 οἱ δ' ὠκυπομποῦς ἔλξεν' εἰς πόντον πλάτας;
 ὥς ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ἰκπεύμασι
 λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας

ῥίψωμεν, ἢ σκόλοπι πῆξωμεν δέμας. 1430

ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορας βουλευμάτων

γυναικας αὐθις, ἥνικ' ἂν σχολὴν λάβω,

ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην

σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενούμεν ἡσυχοί.

ΑΘ. ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ 1435

Θόας; ἀκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.

παῦσαι διώκων ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·

πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου

δεῦρ' ἤλθ' Ὀρέστης, τὸν τ' Ἐρινύων χόλον 1440

φρυγῶν ἀδελφῆς τ' Ἄργος εἰσπύμφων δέμας

ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθονά.

πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν

δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλῳ,

ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα

πόντου τίθῃσι νῶτα πορθμεύων πλάτῃ. 1445

μαθὼν δ' Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,

κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρῶν θεῶς,

χῶρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σῆν.

ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς, 1450

χῶρός τις ἔστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις

ὄροις, γελῶν δειράδος Καρυστίας,

ἱερὸς, Ἀλᾶς νῦν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς·

ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἰδρυσάι βρέτας,

ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν, 1455

οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα

οἰστροῖς Ἐρινύων. Ἄρτεμιν δὲ νῦν βροτοὶ

τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Φανροπόλον θεῶν.

νόμον τε θῆς τόνδ'· ὅταν ἐορτάξῃ λεῶς,

τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος 1460

δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς αἱμά τ' ἐξανέτω,

ὀσίας ἑκατὶ θεᾷ θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.

σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας

Βραχυρῶνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεῶς·

οὐ καὶ τεθάρψει κατθανοῦσα, καὶ πέπλων 1465

ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπῆρους ὑφᾶς,

ᾗς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς

λεῖπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς

Ἑλληνίδας γυναικας ἐξεφίεμαι
 γνώμης δικαίας οὔνεκ'. ἐξέσωσά σε
 καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν πάροις ψήφους ἴσας
 κρίνας, Ὀρέστα· καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε,
 νικᾶν ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λαβῇ.
 ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
 Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.

ΘΟ. ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις
 ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
 βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
 ἴτωσαν εἰς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι
 γαῖαν, καθιδρύνσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
 πέμπω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαιμόνα
 γυναικας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
 παύσω δὲ λόγῃην ἣν ἐπαίρομαι ξένοις
 νεῶν τ' ἔρετμά, σοὶ τάδ' ὥς δοκεῖ, θεά.

ΑΘ. [αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεῶν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ.]
 ἴτ' ὦ πνοαί, ναυσθλουῦσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
 σώξουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

ΧΘ. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης
 μοίρας εὐδαιμονες ὄντες.
 ἀλλ' ὦ σεμνή παρὰ τ' ἀθανάτοις
 καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνᾳ,
 δράσσομεν οὕτως ὥς σὺ κελεύεις.
 μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον
 φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
 [ὦ μέγα σεμνή Νίκη, τὸν ἐμὸν
 βίοντον κατέχοις
 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

I Ω N.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.
ΚΡΕΟΥΣΑ.

ΞΟΤΘΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΠΤΟΙΑ ἦτοι ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΘΗΝΑ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Κρέουσεν τὴν Ἑρεχθίδεωσ Ἀπόλλων φθείρας ἔγκυνον
 ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρό-
 πολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ
 τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἑρ-
 μῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν· εὐροῦσα δ' ἡ 5
 προφῆτις ἀνέθρεψε. τὴν Κρέουσεν δὲ Ξοῦθος ἔγημε·
 συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς
 προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος
 καὶς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφῆτι-
 δος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὁ δὲ ἀγνοῶν ἐδού-10
 λευσε τῷ πατρί.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Ι Ω Ν.

ΕΡ. Ἀτλας, ὃ χαλκίοισι νώτοις οὐρανὸν
 θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκτρίβων, θεῶν
 μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἣ ᾗ ἐγείνατο
 Ἑρμῆν μεγίστῳ Ζηνί, δαιμόνων λάτριν.
 ἦκα δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἔν' ὀμφαλὸν
 μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνωδεῖ βροτοῖς
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἅει.
 ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
 τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
 οὗ παῖδ' Ἑρεχθέως Φοῖβος ἔξευξεν γάμοις
 βία Κρέουσας, ἐνθα προσβόρρους πέτρας
 Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
 Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἀνακτες Ἀττίδος.
 ἄγνως δὲ πατρί, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
 γαστροῦς διήνεγκ' ὄγκον· ὥς δ' ἦλθεν χρόνος,
 τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
 εἰς ταῦτόν ἄντρον οὐπὲρ ἠνυάσθη θεῷ
 Κρέουσα, κακτίθησιν ὥς θανούμενον
 κοίλῃς ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
 προγόνων νόμον σώζουσα τοῦ τε γηγενοῦς
 Ἑριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
 φρουρᾷ παραξεύξασα φύλακε σώματος

δισσώ δράκοντε, παρθένους Ἀγραυλίσι
 δίδωσι σώζειν· ὅθεν Ἐρεχθεΐδαις ἔτι
 νόμος τις ἔστιν ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις 25
 τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν
 τέκνῳ προσάψας' ἔλιπεν, ὡς θανουμένῳ.
 καὶ μ' ὦν ἀδελφὸς Φοῖβος αἰτεῖται τάδε·
 ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς ἀντόχθονα
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεᾶς πόλιν, 30
 λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
 αὐτῷ σὺν ἄγγει σπαργάνοισι θ' οἷς ἔχει
 ἔνεγκε Δελφῶν τὰμὰ πρὸς χρηστήρια
 καὶ θές πρὸς αὐταῖς εἰσόδους δόμων ἐμῶν.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γὰρ ἔστιν, ὡς εἰδῆς, ὁ παῖς, 35
 ἡμῖν μελήσει. Αὐξίᾳ δ' ἐγὼ χάριν
 πρᾶσσων ἀδελφῷ πλεκτὸν ἐξάρας κύτος
 ἦνεργα καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἐπι
 τίθημι ναοῦ τοῦδ', ἀναπτύξας κύτος
 ἐλεγκτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὀρῶθ' ὁ παῖς. 40
 κυρεῖ δ' αἶμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
 προφητὴς εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ·
 ὅψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ
 ἐθαύμας' εἰ τις Δελφίδων τλαίῃ κόρη
 λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεοῦ ζῆναι δόμον, 45
 ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν·
 οἴκῳ δ' ἀφῆκεν ὁμότητα, καὶ θεὸς
 συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ μὴ ἕπεσθαι δόμων.
 τρέφει δὲ νιν λαβοῦσα· τὸν σπείραντα δὲ
 οὐκ οἶδε Φοῖβον οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφνυ, 50
 ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
 νέος μὲν οὖν ὦν ἀμφιβωμίους στροφὰς
 ἡλᾷτ' ἀθύρων· ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
 Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ

ταμίαν τε πάντων πιστόν, ἐν δ' ἀνακτόροις
 θεοῦ καταξῆ' δεῦρ' αἰεὶ σεμνὸν βίον.
 Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
 Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιαῶσδ' ὕπο.
 ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαῖς,
 οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα, πολέμιος κλύδων·
 ὃν συμπονήσας καὶ ξυνεξελὼν δορὶ
 γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
 οὐκ ἐγγενὴς ὢν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
 γεγὼς Ἀχαιός· χρόνια δὲ σπείρας λέχη
 ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέους· ὢν οὐνεκα
 ἦκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
 ἔρωτι παίδων. Αοξίας δὲ τὴν τύχην
 εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοῦ λέληθεν, ὥς δοκεῖ.
 δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
 Ξούθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφνέεναι
 κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὥς ἐλθὼν δόμους
 γνωσθῇ Κρεούσῃ, καὶ γάμοι τε Αοξίου
 κρυπτοὶ γένωνται παῖς τ' ἔχη τὰ πρόσφορα.
 Ἴωνα δ' αὐτόν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός,
 ὄνομα κεκλησθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα.
 ἀλλ' εἰς δαφνώδῃ γύαλα βήσομαι τάδε,
 τὸ κρανθὲν ὥς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.
 ὁρῶ γὰρ ἐκβαλνόντα Αοξίου γόνου
 τόνδ', ὥς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῆῃ πυλώματα
 δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὐ μέλλει τυχεῖν,
 Ἴων' ἐγὼ σφε πρῶτος ὀνομάξω θεῶν.

ΙΩΝ. ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
 ἥλιος ἤδη κάμπτει κατὰ γῆν,
 ἄστρο δὲ φεύγει πνρὶ τῷδ' αἰθέρος
 εἰς νύχθ' ἱεράν,
 Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαί

καταλαμπόμεναι τὴν ἡμερίαν
 ἄψιδα βροτοῖσι δέχονται.
 σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
 Φοῖβον πέτεται. 90

θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ξάθεον
 Δελφίς, αἰίδουσ' Ἑλλησι βοάς,
 ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
 ἀλλ' ὦ Φοῖβου Δελφοὶ θέραπες,
 τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς 95

βαίνετε δῖνας, καθαραῖς δὲ δρόσοις
 ἀφνυδρανάμενοι στείχετε ναοὺς·
 στόμα τ' εὐφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν,
 φῆμας τ' ἀγαθὰς
 τοῖς ἐθέλουσιν μαντεύεσθαι 100

γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
 ἡμεῖς δὲ πόνοὺς οὓς ἐκ παιδὸς
 μοχθοῦμεν αἶψ', πόρθοισι δάφνης
 στέφεσιν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοῖβου
 καθαράς θήσομεν ὑγραῖς τε πέδον 105
 ῥανίσιν νοτερόν, πτηνῶν τ' ἀρέλας,
 αἰὲν βλέπτουσιν σέμν' ἀναθήματα,
 τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν·
 ὥς γὰρ ἀμῆτωρ ἀπάτωρ τε γεγώς
 τοὺς θρέψαντας 110

Φοῖβου ναοὺς θεραπεύω.
 ἄγ' ὦ νηθαλὲς ὦ 115

καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
 ἃ τὰν Φοῖβου θυμέλειαν
 σαίρεις ὑπὸ ναοῖς
 κήπων ἐξ ἀθανάτων,
 ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱερὰ 115

* τὰν ἄνακον παγὰν
 ἐκπροΐεισαι,
 μυρσίνας ἱερὰν φόβαν,
 ᾧ σαίρω δάπεδον θεοῦ
 παναμέριος ἅμ' ἁλίου
 πτέρυγι θεῶ
 λατρεύων τὸ κατ' ἡμᾶρ.
 ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
 εὐαίων εὐαίων
 εἰς, ὦ Λατοῦς παῖ.
 καλόν γε τὸν πόνον, ὦ
 Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω
 τιμῶν μαντεῖον ἔδραν·
 κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι
 θεοῖσιν δούλαν χερ' ἔχειν,
 οὐ θνατοῖς ἀλλ' ἀθανάτοις·
 εὐφάμους δὲ πόνους μοχθεῖν
 οὐκ ἀποκάμνω.
 Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
 τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ,
 τὸ δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος
 ὄνομα λέγω,
 Φοῖβον τὸν κατὰ ναόν.
 ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
 εὐαίων εὐαίων
 εἰς, ὦ Λατοῦς παῖ.
 ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
 δάφνας ὀλκοῖς,
 χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
 γαίης παγάν,
 ἂν ἀποχεύονται
 Κασταλίας δῖναι.

120

125

ἀντ.

130

135

140

145

νοτερόν ὕδωρ βάλλων,
ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν, 150
εἰδ' οὕτως αἰὲ Φοῖβω

λατρεύων μὴ πανσαίμαν,
ἢ πανσαίμαν ἀγαθᾶ μοῖρα.
ἔα ἔα·

φοιτῶσ' ἤδη λείπουσίν τε
πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας· 155

αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς
μηδ' εἰς χροσήμες οἴκους.
μάρψω σ' αὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς
κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰσχὺν νικῶν. 160

ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
κύκνος· οὐκ ἄλλα

φοινικοφαῖ πόδα κινήσεις;
οὐδέν σ' ἄ φόρμιγξ ἢ Φοῖβου
σύμμολος τόξων ῥύσαιτ' ἄν· 165

πάραγε πτέρυγας,
λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος·
αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει,
τὰς καλλιφθόγγους ῥῥῶας.

ἔα ἔα· 170

τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
μῶν ὑπὸ θριγκοῦς εὐναίας
καρφηρᾶς θήσων τέκνοις;
ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων.

οὐ πείσει; χωρῶν δίνας
τὰς Ἀλφειοῦ παιδούργει 175

ἢ νάπος Ἰσθμιον,
ὥς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται
ναοὶ θ' οἱ Φοῖβου.

κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι
 τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φάμας
 θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
 Φοῖβῳ δουλεύσω, κοῦ λήξω
 τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

HMIX. οὐκ ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθά-
 ναις εὐκλόνες ἦσαν αὖ-
 λαὶ θεῶν μόνον, οὐδ' ἄγνι-
 ἀτιδες θεραπεῖαι·

ἀλλὰ καὶ παρὰ Λοξία
 τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
 πων καλλιβλέφαρον φῶς.

ἰδοὺ τάνδ' ἄθρησον,
 Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
 χρυσέαις ἄρπαις ὃ Διὸς παῖς·
 φίλα, πρόσιδ' ὅσσοις.

HMIX. ὄρω. καὶ πέλας ἄλλος αὖ-
 τοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἶ-
 ρει τις· ἄρ' ὃς ἐμαῖσι μυ-
 θεύεται παρὰ πῆναις
 ἀσπιστὰς Ἰόλαος, ὃς
 κοινούς αἰρόμενος πόνοους
 Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ;

HMIX. καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον
 πτεροῦντος ἑφεδρον ἵππου·
 τὰν πῦρ πνέουσαν ἐναίρει
 τρισώματον ἄλκάν.

HMIX. παντῶ τοι βλέφαρον διώ-
 κω. σκέψαι κλόνον ἐν τείχε-
 σι λαῖνοισι Γιγάντων.

180

στρ.

185

190

ἀντ.

195

200

στρ.

205

184 — 193 = 194 — 204

205 — 218 = 219 — 236

ΗΜΙΧ. ὦδε δεροκόμεθ', ὦ φίλοι, *

ΗΜΙΧ. λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγκελάδω
γοργῶπιν πάλλουσαν Ἴτυν;

210

ΗΜΙΧ. λεύσσω Παλλάδ' ἐμὴν θεόν.

ΗΜΙΧ. τί γάρ, κεραννὸν
ἀμφίπυρον ὄβριμον ἐν Διὸς

ἐκηβόλοισι χερσίν;

ΗΜΙΧ. ὄρω, τὸν δάιον

Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ.

215

καὶ Βρόμιος ἄλλον ἀπολέμοισι

κισσίνοισι βιάκτροις

ἐναίρει Γᾶς τέκνων ὁ Βακχεύς.

ΧΟ. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐ-

αὐτ.

δῶ· θέμις γνᾶλων ὑπερ-

220

βῆναι λενκῶ ποδὶ βαλόν;

ΙΩΝ. οὐ θέμις, ὦ ξέναι.

ΧΟ. οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν,

ΙΩΝ. αὐδα· τί θέλεις;

ΧΟ. ἄρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν

γᾶς Φοῖβον κατέχει δόμος;

ΙΩΝ. στέμμασί γ' ἐνδυτόν, ἀμφὶ δὲ Γοργόνες.

ΧΟ. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾶ.

225

ΙΩΝ. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων

καὶ τι πυθέσθαι χορῆζετε Φοῖβον,

πάριτ' εἰς θυμέλας, ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις

μήλοισι δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

ΧΟ. ἔχω μαθοῦσα·

230

θεοῦ δὲ νόμον οὐ παραβαίνομεν·

ἃ δ' ἐκτός, ὅμμα τέρπει.

ΙΩΝ. πάντα θεᾶσθ', ὅ τι καὶ θέμις, ὅμμασι.

ΧΟ. μεθεῖσαν δεσπόται

με θεοῦ γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν.

ΙΩΝ. θμωαὶ δὲ τίνων κληῖσθε δόμων;

ΧΟ. Παλλάδος ἔνοικα τροφίμα μέλαθρα
τῶν ἑμῶν τυράννων.
παρούσας δ' ἄμφι τᾶσδ' ἐρωτᾷς.

ΙΩΝ. γενναιότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἴ ποτ', ὦ γύναι,
γνοίῃ δ' ἂν ὥς τὰ πολλὰ γ' ἀνθρώπου πέρι
τὸ σχῆμ' ἰδὼν τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.

ΞΑ.

ἀλλ' ἐξέπληξάς μ', ὄμμα συγκλήσασα σὸν
δακρύοις θ' ὑγράνας' εὐγενῇ παρηίδα,
ὥς εἶδες ἀγνὰ Δοξίου χρηστήρια.

τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες, ὦ γύναι;
οὐ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεοῦ
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ;

ΚΡ. ὦ ξένη, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδευτῶς ἔχει
εἰς θαύματ' ἐλθεῖν δακρύων ἑμῶν πέρι·
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τοῦσδ' Ἀπόλλωνος δόμους
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετροησάμην τινά·
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον ἐνθάδ' οὔσά περ.
ὦ τλήμονες γυναῖκες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δῆτα; ποῦ δίκην ἀνοίσομεν,
εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;

ΙΩΝ. τί χρῆμ' ἀνερμήνευτα δυσθνμεῖ, γύναι;

ΚΡ. οὐδέν· μεθῆκα τόξα· τὰπλ τῷδε δὲ
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρόντις' ἔτι.

ΙΩΝ. τίς δ' εἰ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίου πατρὸς
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεῶν;

ΚΡ. Κρέουσα μὲν μοι τοῦνομ', ἐκ δ' Ἑρεχθίδος
πέφυκα, πατρὶς γῇ δ' Ἀθηναίων πόλιν.

ΙΩΝ. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστν γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω, γύναι.

- ΚΡ. τοσαῦτα κεῦτυχοῦμεν, ὦ ξέν', οὐ πέρα.
 ΙΩΝ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς, 265
 ΚΡ. τί χοῖμ' ἐρωτᾷς, ὦ ξέν'; ἐκμαθεῖν θέλω.
 ΙΩΝ. ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἐβλαστέν πατήρ;
 ΚΡ. Ἐριχθόνιός γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεί.
 ΙΩΝ. ἦ καὶ σφ' Ἀθάνᾳ γῆθεν ἐξανείλετο;
 ΚΡ. εἰς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν. 270
 ΙΩΝ. δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;
 ΚΡ. Κέκροπός γε σῶζειν παῖσιν οὐχ ὀρώμενον.
 ΙΩΝ. ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.
 ΚΡ. τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ἤμαξεν πέτρας.
 ΙΩΝ. εἶεν·
 τί δαὲ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος; 275
 ΚΡ. τί χοῖμ' ἐρωτᾷς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.
 ΙΩΝ. πατήρ Ἐριχθεὺς σᾶς ἐδυσε συγγόνους;
 ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίης σφάγια παρθένους κτανεῖν.
 ΙΩΝ. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνῃ;
 ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρός ἦν ἐν ἀγκάλαις. 280
 ΙΩΝ. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;
 ΚΡ. πληγαὶ τριαίνης ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.
 ΙΩΝ. Μακρὰ δὲ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλημένος;
 ΚΡ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὥς μ' ἀνέμνησάς τινας.
 ΙΩΝ. τιμῆ σφε Πύθιος ἄστραπαί τε Πύθιαι; 285
 ΚΡ. τιμῆ γ' ἄτιμ'· ὥς μήποτ' ὠφελὸν σφ' ἰδεῖν.
 ΙΩΝ. τί δέ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;
 ΚΡ. οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνῃν τινά.
 ΙΩΝ. πόσις δὲ τίς σ' ἐγὼ μ' Ἀθηναίων, γύναι;
 ΚΡ. οὐκ ἄστός, ἀλλ' ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονός. 290
 ΙΩΝ. τίς; εὐγενὴ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά.
 ΚΡ. Εὐβοῖος, πεφυκὼς Αἰόλου Διὸς τ' ἄπο.
 ΙΩΝ. καὶ πῶς ξένος σ' ὦν ἔσχεν οὔσαν ἐγγενηή;
 ΚΡ. Εὐβοί' Ἀθήνας ἔστι τις γείτων πόλις·

ΙΩΝ. ὄροις ὑγροῖσιν, ὥς λέγουσ', ὠρισμένη.

ΚΡ. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.

ΙΩΝ. ἐπίκουρος ἐλθών; κᾶτα σὸν γαμεῖ λέχος;

ΚΡ. φερνάς γε πολέμου καὶ δορὸς λαβῶν γέρας.

ΙΩΝ. σὺν ἀνδρὶ δ' ἥκεις ἢ μόνη χρηστήρια;

ΚΡ. σὺν ἀνδρὶ. σηκοῖς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου.

ΙΩΝ. πότερον θεατῆς ἢ χάριν μαντευμάτων;

ΚΡ. κείνου τε Φοίβου θ' ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.

ΙΩΝ. καρποῦ δ' ὕπερ γῆς ἥκετ', ἢ παίδων πέρι;

ΚΡ. ἄπαιδές ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.

ΙΩΝ. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ;

ΚΡ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.

ΙΩΝ. ὦ τλήμων, ὥς τ' ἄλλ' εὐτυχοῦς' οὐκ εὐτυχεῖς.

ΚΡ. σὺ δ' εἰ τίς; ὥς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.

ΙΩΝ. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμί τ', ὦ γύναι.

ΚΡ. ἀνάθημα πόλεως, ἢ τινος προαθελὶς ὕπο;

ΙΩΝ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν' Ἀοξίου κεκλήμεθα.

ΚΡ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις, ὦ ξέν', ἀντοικτεῖρομεν.

ΙΩΝ. ὥς μὴ εἰδόθ' ἦτις μ' ἔτεκεν ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.

ΚΡ. ναοῖσι δ' οἰκείς τοισίδ' ἢ κατὰ στέρας;

ΙΩΝ. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος.

ΚΡ. παῖς δ' ὦν ἀφίκου ναὸν ἢ νεανίας;

ΙΩΝ. βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.

ΚΡ. καὶ τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;

ΙΩΝ. οὐπώποτ' ἔγνων μαστόν· ἢ δ' ἔθρεψέ με

ΚΡ. τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὥς νοσοῦς' εὖρον νόσους.

ΙΩΝ. Φοίβου προφητὶς, μητέρ' ὥς νομίζομεν.

ΚΡ. εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν κεκτημένος;

ΙΩΝ. βωμοί μ' ἔφερβον οὐπιῶν τ' ἀεὶ ξένος.

ΚΡ. τάλαινά σ' ἢ τεκοῦσα, τίς ποτ' ἦν ἄρα.

ΙΩΝ. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.

ΚΡ. ἔχεις δὲ βίοντον; εὖ γὰρ ἥσκησαι πέπλοις.

- 295 ΙΩΝ. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ὃ δουλεύομεν.
 ΚΡ. οὐδ' ἤξας εἰς ἔρευναν ἔξευρεῖν γονάς;
 ΙΩΝ. ἔχω γὰρ οὐδέν, ὃ γύναι, τεκμήριον.
 ΚΡ. φεῦ·
 πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή, 330
 ΙΩΝ. τίς; εἰ πόνον μοι ξυλλάβοι, χαίροισιν ἄν.
 ΚΡ. ἥς οὐνεκ' ἦλθον δεῦρο πρὶν πόσιν μολεῖν.
 ΙΩΝ. ποῖόν τι χρήξουσ'; ὥς ὑπουργήσω, γύναι.
 ΚΡ. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοίβου μαθεῖν.
 ΙΩΝ. λέγοις ἄν' ἡμεῖς τᾶλλα προξενήσομεν. 335
 ΚΡ. ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἀλλ' αἰδούμεσθα.
 ΙΩΝ. οὐ τᾶρα πράξεις οὐδέν· ἀργὸς ἡ θεός.
 ΚΡ. Φοίβω μιγῆναι φησί τις φίλων ἐμῶν,
 ΙΩΝ. Φοίβω γυνή γεγῶσα; μὴ λέγ', ὃ ξένη.
 ΚΡ. καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός. 340
 ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.
 ΚΡ. οὐ φησιν αὐτὴ· καὶ πέπονθεν ἀθλία.
 ΙΩΝ. τί χοῆμα θράσας, εἰ θεῷ συνεζύγη;
 ΚΡ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων. 345
 ΙΩΝ. ὃ δ' ἔκτεθεις παῖς ποῦ ἔστιν; εἰσορᾷ φάος;
 ΚΡ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.
 ΙΩΝ. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τίτι τρόπῳ διεφθάρη;
 ΚΡ. θῆρας σφε τὸν δύστηνον ἐλπίξει κτανεῖν.
 ΙΩΝ. ποῖω τόδ' ἐγνώ χωμένην τεκμηρίω;
 ΚΡ. ἐλθοῦς ἴν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ εὖρ' ἔτι. 350
 ΙΩΝ. ἦν δὲ σταλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;
 ΚΡ. οὐ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.
 ΙΩΝ. χρόνος δὲ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;
 ΚΡ. σοὶ ταῦτόν ἦβης, εἶπερ ἦν, εἶχεν μέτρον. 355
 ΙΩΝ. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἀθλία.
 ΚΡ. οὐκ οὐν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον.
 ΙΩΝ. τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβῶν;

ΚΡ. τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια ὀργῇ μόνος.

ΙΩΝ. οἴμοι· προσφθός ἡ τύχη τῷ μῶ πάθει.

ΚΡ. καὶ σ', ὦ ξέν', οἴμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν.

ΙΩΝ. καὶ μή μ' ἐπ' οἴκτον ἔξαγ' οὐ λελήσμεθα.

ΚΡ. σιγῶ· πέραινε δ' ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι.

ΙΩΝ. οἶσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι;

ΚΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνη τῇ ταλαιπώρῳ νοσεῖ;

ΙΩΝ. πῶς ὁ θεὸς ὃ λαθεῖν βούλεται μαντεύσεται;

ΚΡ. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.

ΙΩΝ. αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ ἔλεγχέ νιν.

ΚΡ. αἰγύνεται δὲ χῆ παθοῦσα τῇ τύχῃ.

ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε.

ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεῖς

Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι

δράσειεν ἄν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσουν, γύναι·

τῷ γὰρ θεῷ τάναντί' οὐ μαντευτέον.

εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,

εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν

φράζειν ἢ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίους

σφαγαῖσι μῆλων ἢ δι' οἰωνῶν περσοῖς.

ἂν γὰρ βία σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν,

ἀνόνητα κεκτήμεσθα τὰ γὰρ, ὦ γύναι·

ἂ δ' ἂν διδῶς ἐκόντες, ὠφελοῦμεθα.

ΧΟ. πολλὰ γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτοῖς,

μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ἐν δ' ἂν εὐτυχὲς

μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῃ.

ΚΡ. ὦ Φοῖβε, κακέϊ κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἶ

εἰς τὴν ἀποῦσαν, ἥς πάρεισιν οἱ λόγοι.

σὺ δ' οὐτ' ἔσωσας τὸν σὸν ὃν σῶσαί σ' ἐχρήν,

οὔθ' ἰστορούσῃ μητρὶ μάντις ὧν ἐρεῖς,

ὥς εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,

εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὅψιν ποτέ.

- ἄλλως ἔδη * χοῆν τάδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ 390
 κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι.
 ἄλλ' ὧ ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενῆ πόσιν
 Ξοῦθον πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίου
 λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
 σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ τιν' αἰσχύνῃν λάβω. 395
 διακονοῦσα κρυπτά, κάποβῃ λόγος
 οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν.
 τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
 καὶ ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μεμιγμένα
 μισοῦμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν. 400
 ΞΟΤ. πρῶτον μὲν ὁ θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
 λαβὼν ἀπαρχὰς χαιρέτω, σύ τ', ὦ γύναι.
 ΚΡ. μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὀρθωδία;
 οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' εἰς μέριμναν. ἀλλὰ μοι
 λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις, 405
 παίδων ὅπως νῶν σπέρμα συγκραθήσεται;
 ΞΟΤ. οὐκ ἤξιωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν
 μαντεύμαθ'· ἐν δ' οὖν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με
 πρὸς οἶκον ἤξειν οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων.
 ΚΡ. ὦ πότνια Φοίβου μήτερ, εἰ γὰρ αἰσίως 410
 ἔλθοιμεν, ἃ τε νῶν συμβόλαια πρόσθεν ἦν
 ἐς παῖδα τὸν σόν, μεταπέσοι βελτίονα.
 ΞΟΤ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;
 ΙΩΝ. ἡμεῖς τὰ γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,
 οἳ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, ὧ ξένη, 415
 Δελφῶν ἀριστῆς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος.
 ΞΟΤ. καλῶς· ἔχω δὴ πάνθ' ὅσων ἐχρήζομεν.
 στείλοιμ' ἂν εἴσω· καὶ γάρ, ὡς ἐγὼ κλύω,
 χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
 κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ 420
 τῇδ', αἰσία γάρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.

σὺ δ' ἀμφὶ βωμούς, ὧ γύναι, δαφνηφόρους
λαβοῦσα κλῶνας, εὐτέκνους εὐχου θεοῖς
χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.

ΚΡ. ἔσται τὰδ' ἔσται. Δοξίας δ' ἂν θέλῃ
νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἀμαρτίας,
ἕκας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
ὅσον δὲ χρήξει, θεὸς γὰρ ἔστι, δέξομαι.

ΙΩΝ. τί ποτε λόγοισιν ἢ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
κρυπτοῖσιν αἰεὶ λουδοροῦσ' αἰνίσσεται,
ἦτοι φιλοῦσά γ' ἥς ὕπερ μαντεύεται,
ἢ καὶ τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεῶν;
ἅτάρ θυματρὸς τῆς Ἑρεχθίδος τί μοι
μέλει, προσῆκόν γ' οὐδέν; ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια
δρόσον καθήσω. νουθετητέος δέ μοι
Φοῖβος, τί πάσχει παρθένους βίᾳ γαμῶν
προδίδωσι, παῖδας ἐκτεκνούμενος λάθρα
θνήσκοντας ἀμελεῖ. μὴ σὺ γ' ἄλλ' ἐπεὶ κρατεῖς
ἀρετὰς δίδωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν
κακὸς πεφύκη, ζημιούσιν οἱ θεοί.
πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράψαντας αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι,
δίκας βιαίων δώσεται ἀνθρώποις γάμων,
σὺ καὶ Ποσειδῶν Ζεύς θ' ὅς οὐρανοῦ κρατεῖ,
ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.

τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακοῦς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ
μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.

ΧΟ. σὲ τὰν ὠδίνων λοχιῶν στρ.

ἀνειλείθῃαν, ἐμὴν
 Ἀθάναν ἱκετεύω,
 Προμηθεὶ Τιτᾶνι λοχεν- 455
 θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
 κορυφὰς Διός, ὃ μάκαιρα Νίκα,
 μόλε Πύθιον οἶκον,
 Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
 πταμένα πρὸς ἀγνιάς, 460
 Φοιβήμιος ἐνθα γὰρ
 μεσσόμφαλος ἐστία
 παρὰ χορευομένῳ τριπόδι
 μαντεύματα κραίνει,
 σὺ καὶ παῖς ἅ Λατογενής, 465
 δύο θεαὶ δύο παρθένοι,
 κασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου.
 ἱκετεύσατε δ', ὃ κόραι,
 τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως
 γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς 470
 μαντεύμασι κῦρσαι.
 ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει
 θνατοῖς εὐδαιμονίας
 ἀκίνητον ἀφορμάν,
 τέκνων οἷς ἂν καρποτρόφοι 475
 λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
 πατρίοισι νεάνιδες ἦβαι,
 διαδέκτορα πλοῦτον
 ὥς ἔξοντες ἐκ πατέρων
 ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις. 480
 ἀλκὰ τε γὰρ ἐν κακοῖς
 σὺν τ' εὐτυχίαις φίλον,
 δορὶ τε γὰρ πατρίᾳ φέρει
 σωτήριον ἀλκάν.

ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρος
 βασιλικῶν τ' εἶεν θαλάμων
 τροφῇ κήδειοι κεδνῶν γε τέκνων.
 τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστνγῶ
 βίον ὧς τε δοκεῖ ψέγω·
 μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς
 εὐπαιδος ἐχοίμαν.
 ὦ Πανὸς θακῆματ' αἰ
 παραυλίζουσα πέτρα
 μυχώδεσι Μακραιῖς,
 ἵνα χοροὺς στεΐβουσι ποδοῖν
 Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι
 στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος
 ναῶν, συρίγγων
 ὑπ' αἰόλας ἱαχᾶς
 ὕμνων, ὅταν ἀλλοῖς
 συρίξῃς, ὦ Πάν,
 τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
 ἵνα τεκοῦσά τις
 παρθένος, ὦ μελέα, βρέφος
 Φοῖβω, πτανοῖς ἐξώρισε θοίναν
 θηρσί τε φοινίαν δαῖτα, πικρῶν γάμων
 ὕβριν. οὐτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις
 φάτιν αἶον εὐτυχίας μετέχειν
 θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

ΙΩΝ. πρόσπολοι γυναῖκες, αἱ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπίδας
 δόμων

θυροδόκων φρουρήμ' ἔχουσαι δεσπότην φυλάσσετε·
 ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
 Διούδοτος, ἢ μῖμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδῖαν;

ΧΟ. ἐν δόμοις ἔστ', ὦ ξέν', οὐπω δῶμ' ὑπερβαίνει
 τόδε.

ὥς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν
δοῦπον, ἐξιόντα τ' ἤδη δεσπότην ὄραν πάρα. 516

ΞΟΤ. ὦ τέκνον, χαῖρ' ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέ-
πουσά μοι.

ΙΩΝ. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε, καὶ δὴ ὄντ' εὖ
πράξομεν.

ΞΟΤ. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σώματός τ' ἀμφιπτυχάς.

ΙΩΝ. εὖ φρονεῖς μέν; ἢ σ' ἔμηνε θεοῦ τις, ὃ ξένη,
βλάβη; 520

ΞΟΤ. οὐ φρονῶ, τὰ φίλταθ' εὐρῶν εἰ φιλεῖν ἐφίμαι;

ΙΩΝ. παῦε· μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα βήξης
χερὶ.

ΞΟΤ. ἄφομαι· κοῦ θυσιάζω, τὰμὰ δ' εὐρίσκω φίλα.

ΙΩΝ. οὐκ ἀπαλλάξει, πρὶν εἶσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν;

ΞΟΤ. ὥς τί δὴ φεύγεις με σαντοῦ γνωρίσας τὰ φίλ-
τατα; 525

ΙΩΝ. οὐ φιλῶ φρενῶν ἀμοίρους καὶ μεμνηνότες ξένους.

ΞΟΤ. κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατρὸς γάρ, ἣν κτάνης, ἔσει
φρονεύς.

ΙΩΝ. ποῦ δέ μοι πατὴρ σύ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως [κλύειν
ἐμοί];

ΞΟΤ. οὐ· τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τὰμὰ σημάνειεν ἄν.

ΙΩΝ. καὶ τί μοι λέξεις; ΞΟΤ. πατὴρ σός εἰμι καὶ σὺ
παῖς ἐμός. 530

ΙΩΝ. τίς λέγει τὰδ'; ΞΟΤ. ὅς σ' ἔθρεψεν ὄντα Λοξίας
ἐμόν.

ΙΩΝ. μαρτυρεῖς σαντοῦ. ΞΟΤ. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν
χρηστήρια.

ΙΩΝ. ἐσφάλης αἰνιγμ' ἀκούσας. ΞΟΤ. οὐκ ἄρ' ὄρθ'
ἀκούομεν;

ΙΩΝ. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου; ΞΟΤ. τὸν συναντή-
σαντά μοι

- ΙΩΝ. τίνα συνάντησιν; ΞΟΤ. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ
θεοῦ 535
- ΙΩΝ. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; ΞΟΤ. παῖδ' ἐμὸν περὶ
κέναι.
- ΙΩΝ. σὸν γεγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλων; ΞΟΤ. δῶρον, ὄντα
δ' ἐξ ἐμοῦ.
- ΙΩΝ. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; ΞΟΤ. οὐκ
ἄλλω, τέκνον.
- ΙΩΝ. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει; ΞΟΤ. δύο μίαν θαυμά-
ζομεν.
- ΙΩΝ. ἐκ τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός; ΞΟΤ. οὐκ ἔχω
φράσαι. 540
- ΙΩΝ. οὐδὲ Φοῖβος εἶπε; ΞΟΤ. τερφθεὶς τοῦτο, κείν'
οὐκ ἠρόμην.
- ΙΩΝ. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός; ΞΟΤ. οὐ πέδον τίκτη
τέκνα.
- ΙΩΝ. πῶς ἂν οὖν εἶην σός; ΞΟΤ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ'
εἰς τὸν θεόν.
- ΙΩΝ. φέρε λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων. ΞΟΤ. ταῦτ' ἄμει-
νον, ὦ τέκνον.
- ΙΩΝ. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ΞΟΤ. μωρία γε τοῦ
νέου. 545
- ΙΩΝ. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθίδες; ΞΟΤ. οὐ γὰρ ὕστε-
ρόν γέ πω.
- ΙΩΝ. ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ΞΟΤ. τῷ χρόνῳ γε συν-
τρέχει.
- ΙΩΝ. κατὰ πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο; ΞΟΤ. ταῦτ' ἀμῆ-
χανῶ.
- ΙΩΝ. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου; ΞΟΤ. τοῦτο καμ'
ἀπαιολᾷ.
- ΙΩΝ. Πυθίαν δ' ἦλθες πέτραις πρίν; ΞΟΤ. εἰς φανᾶς
γε Βακχίον. 550

ΙΩΝ. προξένων δ' ἐν του κατέσχεες; ΞΟΤ. ὅς με Δελ-
φίσιν κόραις

ΙΩΝ. ἐθιάσεν, ἢ πῶς τάδ' αὐδᾶς; ΞΟΤ. Μαινάσιν γε
Βακχίου

ΙΩΝ. ἔμφορον' ἢ κάτοινον ὄντα; ΞΟΤ. Βακχίου πρὸς
ἡδοναῖς

ΙΩΝ. τοῦτ' ἐκεῖν' ἵν' ἐσπάρημεν. ΞΟΤ. ὁ πότμος ἐξεῦ-
ρεν, τέκνον.

ΙΩΝ. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς; ΞΟΤ. ἔκβολον κόρης
Ἰσως. 555

ΙΩΝ. ἐκπεφύγαμεν τὸ δοῦλον. ΞΟΤ. πατέρα νυν δέχου,
τέκνον.

ΙΩΝ. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. ΞΟΤ. εὖ φρο-
νεῖς ἄρα.

ΙΩΝ. καὶ τί βουλόμεσθ' ἄλλο ΞΟΤ. [νῦν ὀρᾶς ἃ χρη-
σ' ὀρᾶν.]

ΙΩΝ. ἢ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς; ΞΟΤ. ὃ σοί γε γί-
γνεται.

ΙΩΝ. ἢ θίγω δῆθ' οἷ μ' ἔφυσαν; ΞΟΤ. πιθόμενός γε
τῷ θεῷ. 560

ΙΩΝ. χαῖρέ μοι, πάτερ, ΞΟΤ. φίλον γε φθέρμ' ἐδεξά-
μην τόδε.

ΙΩΝ. ἡμέρα θ' ἢ νῦν παροῦσα. ΞΟΤ. μακάριόν γ'
ἔσθ' ἡ με.

ΙΩΝ. ὦ φίλη μήτερ, πότ' ἄρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν ἥτις εἰ ποτ' εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναί-
μεθα. 565

ΧΟ. κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν τοὺς τ' Ἐρεχθίδας δόμους.

ΞΟΤ. ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς

ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἔμοί τε σέ,
 σύ τ' αὖ τὰ φίλταθ' εὖρες οὐκ εἰδὼς πάρος.
 ὃ δ' ἤξας ὀρθῶς, τοῦτο ἅμ' ἔχει πόθος,
 ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν,
 ἐγὼ θ' ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς.
 χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ' ἴσως εὖροιμεν ἄν.
 ἀλλ' ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν
 εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρί,
 οὗ σ' ὄλβιον μὲν σκήπτρον ἀναμένει πατρός,
 πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
 δυοῖν κεκλήσει δυσγενῆς πένης θ' ἄμα,
 ἀλλ' εὐγενῆς τε καὶ πολυκτήμων βίου.
 σιγᾶς; τί πρὸς γῆν ὅμα σὸν βαλὼν ἔχεις,
 εἰς φροντίδας δ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
 πάλιν μεταστὰς δεῖμα προσβάλλεις πατρί;
ΙΩΝ. οὐ ταῦτόν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων
 πρόσωθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὀρωμένων.
 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
 πατέρα σ' ἀνευρών· ὦν δὲ γινώσκω πέρι
 ἄκουσον. εἶναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας
 κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπέισακτον γένος,
 ἵν' εἰσπεσοῦμαι δύο νόσω κεκτημένος,
 πατρός τ' ἐπακτοῦ καὐτὸς ὦν νοθαγενής.
 καὶ τοῦτ' ἔχων τοῦνειδος, ἀσθενῆς μὲν ὦν,
 * * * μηδὲν κοῦδένων κεκλήσομαι·
 ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεὶς ξυγὸν
 ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὑπο
 μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
 ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοι τ' εἶναι σοφοὶ
 σιγῶσι κοῦ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα,
 γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι
 οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβου πλέα.

τῶν δ' αὖ λογίων τε χρωμένων τε τῇ πόλει
 εἰς ἀξίωμα βᾶς πλεον φρουρήσομαι
 ψήφοισιν. οὕτω γὰρ τάδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ·
 οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξιώματος 605
 τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.
 ἔλθων δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυσ ὦν
 γυναικά θ' ὥς ἄτεκνον, ἣ κοινομένη
 τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν, ἀπολαχούσα νῦν
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς, 610
 πῶς δ' οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
 ὅταν παραστῶ σοι μὲν ἐγγύθεν ποδός,
 ἣ δ' οὐσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς;
 ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἴκτειρω, πάτερ,
 ἅπαιδα γηράσκουσιν· οὐ γὰρ ἀξία
 πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὐσ' ἅπαιδις νοσεῖν. 620
 τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνουμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι δὲ
 λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
 ὅστις δεδοικὼς καὶ παραβλέπων βίου
 αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχής 625
 ξῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὦν,
 ὃ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
 ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
 εἰποῖς ἂν ὥς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
 πλουτεῖν τε τερπνόν· οὐ φιλῶ ψόγους κλύειν 630
 ἐν χειρὶ σῶζων ὄλβον οὐδ' ἔχειν πόνο·
 εἴη δ' ἔμοιγε μέτρια μὴ λυπουμένῳ.

κατ' ἣ προδὸς σύ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης
 ἣ τὰμὰ τιμῶν δῶμα συγχέας ἔχης;
 ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανασιμῶν
 γυναικὲς εὖρον ἀνδράσιν διασφραγῆς. 615

ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ' ἄκουσόν μου, πάτερ·
τὴν φιλάτην μὲν πρῶτον ἀνθρῶπῳ σχολὴν
ὄχλον τε μέτριον, οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ
πονηρὸς οὐδεὶς· κεῖνο δ' οὐκ ἀνασχετόν,
εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίῳσιν.

Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ λόγοισιν ἢ βροτῶν,
ὑπηρετῶν χαίρουσιν, οὐ γοῶμένοις.
καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμπον, οἱ δ' ἤκου ξένοι,
ὥσθ' ἡδὺς αἰὲν καινὸς ὦν καινοῖσιν ἦν.
ὁ δ' εὐκτὸν ἀνθρῶποισι, κἂν ἄκουσιν ἢ,
δίκαιον εἶναι μ' ὁ νόμος ἢ φύσις θ' ἅμα
παρεῖχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοοῦμενος
κρείσσω νομίζω τὰνθάδ' ἢ τᾶκεῖ, πάτερ.
ἔα δ' ἔμ' αὐτοῦ ζῆν· ἴση γὰρ ἡ χάρις,
μεγάλοισι χαίρειν σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν.

ΧΟ. καλῶς ἔλεξας, εἶπερ οὖς ἐγὼ φιλῶ
ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.

ΞΟΥ. παῦσαι λόγων τῶνδ', εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο·
θέλω γὰρ οὐπὲρ σ' εὖρον ἄρξασθαι, τέκνον,
κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
θυσαί θ' ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν.
καὶ νῦν μὲν ὥς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον
δείπνοισι τέρω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς
ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὥς οὐκ ὄντ' ἐμόν.
καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
λυπεῖν ἄτεκνον οὔσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.
χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων προσάξομαι
δάμαρτ' ἔαν σε σκηπτρα τᾶμ' ἔχειν χθονός.
Ἴωνα δ' ὀνομάξω σε τῇ τύχῃ πρέπον,
ὀθούνεκ' ἀδούτων ἐξιόντι μοι θεοῦ
ἶχνος συνῆψας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
πλήρωμ' ἀθροίσας βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ

πρόσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν. 665

ὑμῖν δὲ σιγαῖν, δμωίδες, λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.

ΙΩΝ. στείχοιμ' ἄν· ἐν δὲ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν εὐρήσω, πάτερ,
ἄβιώτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεῶν, 670
ἐκ τῶν Ἀθηναίων μ' ἢ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
ὥς μοι γένηται μητρόθεν παρρησία.

καθαρὰν γὰρ ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,
καὶ τοῖς νόμοισιν ἄστος ἦ, τό γε στόμα
δοῦλον πέπαται· κοῦν ἔχει παρρησίαν. 675

ΧΘ. ὄρω δάκρυα καὶ πενθίμους στρ.

ἀλαλαγὰς στεναγμάτων τ' εἰσβολάς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν
πόσιν ἔχοντ' εἰδῇ,
αὐτὴ δ' ἄπαις ἦ καὶ λελειμμένη τέκνων. 680

τίν', ὦ πατ' πρόμαντι Λατοῦς ἔχρη-
σας ὑμνωδίαν;
πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
τρόφιμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος;
οὐ γὰρ με σαίνει 685

θέσφατα, μή τιν' ἔχῃ δόλον.

δειμαίνω συμφορὰν

ἐφ' ὃ ποτε βάσεται.

ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι 690

τάδε θεοῦ φῆμα.

ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς

ἄλλων τραφεῖς ἐξ αἱμάτων.

τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;

φίλοι, πότερ' ἐμᾶ δεσποίνα 695

τάδε τορῶς ἐς οὓς γεγωνήσομεν,

676 — 694 = 695 — 713

πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νῦν δ' ἡ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὁ δ' εὐτυχεῖ,
πολλὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας, πόσις δ'
ἀτίετος φίλων.

μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσεν τύχας.
ὅλοιτ' ὅλοιτ' ᾧ

πότνιαν ἑξαπαφὼν ἑμάν·

καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι

καλλίφλογα πέλανον ἐπὶ

πυρὶ καθαργίσας· τὸ δ' ἑμὸν εἴσεται

* * * * *

* * τυραννίδος φίλα.

ἦδη πέλας δείπνων κυρεῖ

παῖς καὶ πατήρ νέος νέων.

ἰὼ δειράδες Παρνασοῦ πέτρας

ἔχουσai σκοπέλον οὐράνιον θ' ἔδραν,

ἵνα Βάκχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας

λαιψηρὰ πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.

μή τί ποτ' εἰς ἑμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς,

νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι.

στενομένη γὰρ ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν

ξενικὸν εἰσβολάν.

ἄλις δ' ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὦν

Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

ΚΡ. ᾧ πρέσβυ παιδαγῶγ' Ἐρεχθέως πατρὸς
τοῦμοῦ ποτ' ὄντος, ἦνίκα' ἦν ἔτ' ἐν φάει,

ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,

ὥς μοι συνησθῆς, εἴ τι Λοξίας ἄναξ

θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγγετο·

σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺν μὲν πρᾶσσειν καλῶς· 730

ὃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακόν,
εἰς ὄμματ' εὖνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμόν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὐσ' ἀντικηδεύω πατρός.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων 735

ἦθη φυλάσσεις κοῦ καταισχύνασ' ἔχεις
τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκγόνους αὐτόχθονας.
ἔλχ' ἔλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με.
αἰπυνά τοι μαντεῖα· τοῦ γήρωος δέ μοι
συνεκπονοῦσα κῶλον ἱατρὸς γενοῦ.

740

ΚΡ. ἔπου νυν· ἴχνος δ' ἐκφύλασσ' ὅπου τίθης.

ΠΑΙ. ἰδού.

τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.

ΚΡ. βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῇ στίβον χθονός.

ΠΑΙ. καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.

ΚΡ. ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρες κόπῳ. 745

ΠΑΙ. οὐκ οὖν ἐκὼν γε· τοῦ δ' ἀπόντος οὐ κρατῶ.

ΚΡ. γυναικες, ἱστῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερχίδος
δούλευμα πιστόν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις
βέβηκε παίδων ὧν περ οὖνεχ' ἤκομεν;
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθὰ μοι μηνύσετε, 750
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαράν.

ΧΟ. ἰὼ δαῖμον.

ΚΡ. τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.

ΧΟ. ἰὼ τλαῖμον.

ΚΡ. ἀλλ' ἢ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; 755

ΧΟ. εἶεν· τί δρωμέν, θάνατος ὧν κεῖται πέρι;

ΚΡ. τίς ἦδε μοῦσα, χῶ φόβος τίνων πέρι;

ΧΟ. εἰπόμεν ἢ σιγῶμεν; ἢ τί δράσομεν;

ΚΡ. εἴφ'· ὥς ἔχεις γε συμφοράν τιν' εἰς ἐμέ.

ΧΟ. εἰρήσεται τοι, κεί θανεῖν μέλλω διπλῇ. 760

οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν' οὐδὲ μαστῶ σῶ προσαρμόσαι ποτέ.

ΚΡ. ὦμοι, θάνοιμι.

ΠΑΙ. θύγατερ. ΚΡ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ συμφορᾶς.
ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος ἄβιον, ὦ φίλαι.

ΠΑΙ. διοιχόμεσθα, τέκνον.

ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ·

διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευ-
μόνων τῶνδ' ἔσω.

ΠΑΙ. μήπω στενάζεις, ΚΡ. ἀλλὰ πάρεισι γόοι.

ΠΑΙ. πρὶν ἂν μάθωμεν, ΚΡ. ἀγγελίαν τίνα μοι;

ΠΑΙ. εἰ ταῦτ' ἀπράσσω δεσπότης τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.

ΧΟ. κύνῳ μὲν, ὦ γεραιέ, παῖδα Δοξίας
ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.

ΚΡ. τόδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἔλακες ἔλακες
ἄχος ἔμοι στένειν.

ΠΑΙ. πότερα δὲ φῦναι δεῖ γυναικὸς ἐκ τινος
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;

ΧΟ. ἤδη πεφυκότες ἔκτελῃ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Δοξίας· παρῇν δ' ἐγώ.

ΚΡ. πῶς φῆς; ἄφατον ἄφατον * ἀναύδητον
λόγον ἔμοι θροεῖς.

ΠΑΙ. κἄμουργε. πῶς δ' ὁ χρησμός ἐκπεραίνεται
σαφέστερόν μοι φράζε, χῶστις ἔσθ' ὁ παῖς.

ΧΟ. ὅτῳ ξυναντήσκειν ἐκ ναοῦ συνθεῖς
πρώτῳ πόσις σός, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.

ΚΡ. ὅτοτοτοῖ· τὸ δ' ἔμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίον, ἐρημία δ' ὀρφανούς
δόμους οἰκήσω.

ΠΑΙ. τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ συνῆψ' ἰχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδῶν;

- ΧΟ. οἷσθ' ὧ φίλῃ δέσποινα, τὸν νεανίαν
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὗτος ἔσθ' ὁ παῖς. 795
- ΚΡ. ἀν' ὑγρὸν ἀμπαλῆν αἰθέρα πόρσω γα-
ας Ἑλλαντίας, ἀστέρας ἐσπέρους,
οἶον οἶον ἄλγος ἔπαθον φίλαι.
- ΠΑΙ. ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατήρ;
οἷσθ' ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει; 800
- ΧΟ. Ἰων', ἐπέπερ πρῶτος ἦντησεν πατρί.
μητρὸς δ' ὁποίας ἐστίν, οὐκ ἔχω φράσαι.
φροῦδος δ', ἔν' εἰδῆς πάντα τὰπ' ἐμοῦ, γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια, 805
σκηναὶς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδί τῷ νέῳ.
- ΠΑΙ. δέσποινα, προδεδόμεσθα, σὺν γάρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρὸς καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεσθα δωμάτων τ' Ἐρεχθίδος 810
ἐκβαλλόμεσθα καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον ἢ κείνον φιλῶν.
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν
καὶ δῶμα καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος 815
λάθρα πέφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω·
ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἦσθις, οὐκ ἔσπεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν,
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα
τὸν παῖδ' ἔφυσεν, ἐξενωμένον δὲ τῷ 820
Δελφῶν ὀϊδῶσιν ἐκτρέφειν· ὁ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος, ὡς λάθροι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ἦσθις ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἐπείσε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
καθ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο 825
πάσαι τρέφων τὸν παῖδα, κάπλεκεν πλοκάς

τοιιάσδ'· ἄλούς μὲν ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα,
λαθὼν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων
τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τοῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον,
ἴων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.

ΧΟ. οἴμοι, κακούργους ἄνδρας ὥς ἀεὶ στυνῶ,
οἳ συντιθέντες τὰδικ' εἴτα μηχανὰς
κοσμοῦσι. φραῦλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον
θέλωμι μᾶλλον ἢ κακὸν σοφώτερον.

ΠΑΙ. καὶ τῶνδ' ἀπάντων ἔσχατον πείσει κακόν·
ἀμήτορ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
γυναικός, εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγει.
ἀπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακόν, εἰ παρ' εὐγενεὺς
μητρός, πιθῶν σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
ἐσώκισ' οἴκους· εἰ δὲ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν,
τῶν Αἰόλου νιν χοῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν·
ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἢ δόλω τινὶ
ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτεῖναι πόσιν
καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κέλων μολεῖν.
[εἰ γάρ γ' ὑφήσεις τοῦδ', ἀπαλλάξει βίον·
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν ἢ θάτερον.]
ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ καὶ συνεκπονεῖν θέλω,
καὶ συμφρονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμοις
οὗ δαῖθ' ὀπλίξει, καὶ τροφεῖα δεσπότης
ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
ἔν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἔλευθέρων
οὐδὲν κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ.
ΧΟ. κάρω, φίλῃ δέσποινα, συμφορὰν θέλω
κοινουμένη τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ ζῆν καλῶς.

ΚΡ.

ὦ ψυχά, πῶς σιγάσω;

πῶς δὲ σκοτίας ἀναφήνω

860

εὐνάς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;

τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;

πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέμεσθ' ἀρετῆς,

οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονεν;

στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων,

865

φροῦδαι δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι

χρηΐξουσα καλῶς οὐκ ἐδυνήθην,

σιγῶσα γάμους,

σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.

ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἔδος

870

καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεῶν

λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος

ποτιαν ἀκτάν

οὐκέτι κρύψω λέχος, ὥς στέρνων

ἀπονησαμένη ῥάων ἔσομαι.

875

στάξουσιν κόραι δακρύοισιν ἑμαί,

ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοβουληθεῖς

ἐκ τ' ἀνθρώπων ἐκ τ' ἀθανάτων,

οὓς ἀποδείξω

λέκτρων προδότας ἀχαρίστους.

880

ὦ τὰς ἐπταφθόγγου μέλπων

κιθάρας ἐνοπῶν, ἅτ' ἀγραύλοισ

κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ

μουσαῖν ὕμνους εὐαχήτους,

σοὶ μομφάν, ὦ Λατοῦς παῖ,

885

πρὸς τάνδ' ἀνγὰν αἰθέρος αὐδῶ.

* * * * *

στρ.

ἤλθές μοι χρυσῶν χαίταν

μαρμαίρων, εὐτ' εἰς κόλπους

887 — 896 = 897 — 906

κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον
ἀνθίζειν χρυσανταυγῇ·

λευκοῖς δ' ἐμφὺς καρποῖσιν
χειρῶν εἰς ἄντρον κοίτας
κραυγάν, ὦ μᾶτέρ, μ' ἀνδῶσαν
θεὸς ὁμενέτας ἄγες ἀναιδεία·

Κύπριδι χάριν πρᾶσσω.

τίκτω δ' ἅ δύστηνός σοι
κοῦρον, τὸν φρίκα ματρὸς
εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν,
ἵνα με λέχεσι μέλεα μέλεος
ἐξεύξω τὰν δύστανον.

ἀντ.

οἴμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει
πτανοῖς ἀρπασθεὶς θοίνα
παῖς μοι καὶ σὸς τλάμων * *

* * * * *

σὺ δὲ κιθάρα κλάξεις παιᾶνας μέλπων.

ὦή, τὸν Λατοῦς ἀνδῶ,
ὃς ὁμφὰν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θιάκους καὶ
γαίας μεσσήρεις ἔδρας,
εἰς οὓς ἀνδὰν καρυῖξω·

ὡὶ κακὸς εὐνάτωρ,
ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφεύτῃ
χάριν οὐ προλαβὼν

παῖδ' εἰς οἶκους οἰκίζεις·

ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σὸς ἁμαθῆς
οἰωνοῖς ἔρρει συλαθείς, [οἰκεῖτα]
σπάργαντα ματέρος ἐξαλλάξας.

μισεῖ σ' ἅ Δᾶλος καὶ δάφνας
ἔρνεα φοίνικα παρ' ἄβροκόμαν,

ἐνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
 Αὐτὼ Δίοισι σε καρποῖς.

ΧΟ. οἶμοι, μέγας θησαυρὸς ὥς ἀνοίγνυται
 κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλῃ δάκρυ.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, οἴκτου σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι 925
 πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
 κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί,
 πρύμνηθεν αἶρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο,
 οὓς ἐκβαλοῦσα τῶν παρεστώτων κακῶν
 μετῆλθες ἄλλων πημάτων καινὰς ὁδοὺς. 930

τί φῆς; τίνα λόγον Αοξίου κατηγορεῖς;
 ποῖον τεκεῖν φῆς παῖδα; ποῦ θεῖναι πόλεως
 θηρσὶν φίλον τύμβευμ'; ἄνελθέ μοι πάλιν.

ΚΡ. αἰσχύνομαι μὲν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.
 ΠΑΙ. ὥς συστενάξῃς γ' οἶδα γενναίως φίλοις. 935

ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας
 [πρόσβορον ἄντρον, ὡς Μακρὰς κυκλήσκομεν];

ΠΑΙ. οἶδ', ἐνθα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας.

ΚΡ. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.

ΠΑΙ. τί; ὥς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σὸις λόγοις. 940

ΚΡ. Φοῖβον ξυνῆψ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ· ἄρ' ἦν ταῦθ' ἃ γ' ἤσθόμην ἐγώ;

ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις φαίημεν ἄν.

ΠΑΙ. νόσον κρυφαίαν ἤνικ' ἔστενες λάθρα;

ΚΡ. τοῦτ' ἦν· ἃ νῦν σοι φανερά σημαίνω κακά. 945

ΠΑΙ. κατ' ἐξέλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;

ΚΡ. ἔτεκον· ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον.

ΠΑΙ. ποῦ; τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;

ΚΡ. μόνη κατ' ἄντρον οὐπερ ἐξεύχθη γάμοις.

ΠΑΙ. ὁ παῖς δὲ ποῦ· στίλ, ἵνα σὺ μηκέτ' ἦς ἄπαις; 950

ΚΡ. τέθνηκεν, ὦ γεραίε, θηρσὶν ἐκτεθείς.

ΠΑΙ. τέθνηκ'; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;

ΚΡ. οὐκ ἤρκεσ'· Ἄιδου δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.

ΠΑΙ. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γάρ δὴ σύ γε.

ΚΡ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις. 955

ΠΑΙ. οὐδὲ ξυνήθει σοὶ τις ἐκθεσιν τέκνου;

ΚΡ. αἶ ξυμφοραὶ γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.

ΠΑΙ. καὶ πῶς ἐν ἄνθρωπαις παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;

ΚΡ. πῶς δ'; οἴκτρά πολλαὶ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.

ΠΑΙ. φρεῦ·

τλήμων σὺ τόλμης, ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν. 960

ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.

ΠΑΙ. μαστὸν διώκοντ' ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;

ΚΡ. ἐνταῦθ', ἵν' οὐκ ὦν ἄδικ' ἐπασχεν ἐξ ἑμοῦ.

ΠΑΙ. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;

ΚΡ. ὥς τὸν θεὸν σώσονται τὸν γ' αὐτοῦ γόνον. 965

ΠΑΙ. οἴμοι, δόμων σῶν ὄλβος ὥς χειμάζεται.

ΚΡ. τί κρῆτα κρύψας, ᾧ γέρον, δακρυρροεῖς;

ΠΑΙ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.

ΚΡ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ' οὐδὲν ἐν ταῦτῳ μένει.

ΠΑΙ. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχόμεθα. 970

ΚΡ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.

ΠΑΙ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.

ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρεῖσσω θνητὸς οὗσ' ὑπερδράμω;

ΠΑΙ. πλμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.

ΚΡ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. 975

ΠΑΙ. τὰ δυνατὰ νυν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.

ΚΡ. αἰδοῦμέθ' εὐνάς τὰς τόθ' ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.

ΠΑΙ. σὺ δ' ἄλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.

ΚΡ. πῶς; εἰ γάρ εἴη δυνατόν· ὥς θέλοιμί γ' ἄν.

ΠΑΙ. ξιφηφόρους σοὺς ὀπλίσας ὀπάουνας. 980

ΚΡ. στείχοιμ' ἄν· ἄλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;

ΠΑΙ. ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὐ θοινᾶ φίλους.

ΚΡ. ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.

- ΠΑΙ. ὦμοι, κακίξει. φέρε, σύ νυν βούλευέ τι.
 ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια. 985
- ΠΑΙ. ἀμποῦν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
 ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῆ μάχην;
- ΠΑΙ. οἶδ', ἦν Φλέγρα Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
 ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας. 990
- ΠΑΙ. ἦ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον;
 ΚΡ. ναί· καὶ νυν ἔκτειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
- ΠΑΙ. ἄρ' οὗτός ἐσθ' ὁ μῦθος ὃν κλύω πάλοι;
 ΚΡ. ταύτης Ἀθίνα δέρος ἐπὶ στέροισι ἔχει. 994
- ΠΑΙ. ἦν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
 ΚΡ. τόδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν ὅτ' ἤλθιν εἰς δόρυ. 997
- ΠΑΙ. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;
 ΚΡ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὠπλισμένον. 998
- ΠΑΙ. τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;
 ΚΡ. Ἐριχθόνιον οἶσθ' ἢ οὐ; τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;
- ΠΑΙ. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξαυῆκε γῆ;
 ΚΡ. τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ 1000
- ΠΑΙ. τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
 ΚΡ. δισσοῦς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
- ΠΑΙ. ἰσχὺν ἔχοντας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
 ΚΡ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀκισφόρον νόσων. 1005
- ΠΑΙ. ἐν τῷ καθάψας' ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
 ΚΡ. χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὁ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
- ΠΑΙ. κείνου δὲ κατθανόντος εἰς σ' ἀφίκετο;
 ΚΡ. ναί· ἀπὲρ καρπῷ γ' αὐτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.
- ΠΑΙ. πῶς οὖν κέκρανται δίκτυχόν δῶρον θεᾶς;
 ΚΡ. κοίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνος 1010
- ΠΑΙ. τί τῷδε χρῆσθαι; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;
 ΚΡ. νόσους ἀπείργει καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
- ΠΑΙ. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς ὃν λέγεις τί δρᾷ;
 ΚΡ. κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὢν τῶν Γοργόνος. 1015

- ΠΑΙ. εἰς ἔν δὲ κραθέντ' αὐτόν ἢ χωρὶς φορεῖς;
 ΚΡ. χωρὶς· κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίσγνται.
 ΠΑΙ. ὦ φιλλάτῃ παῖ, πάντ' ἔχεις ὅσων σε δεῖ.
 ΚΡ. τούτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσει.
 ΠΑΙ. ποῦ καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.
 ΚΡ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοῦμόν μολῇ. 1021
 ΠΑΙ. οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοῦμόν ψέγεις.
 ΚΡ. πῶς; ἄρ' ὑπείδου τοῦθ' ὃ κἄμ' εἰσέρχεται;
 ΠΑΙ. σὺ παιδα δόξεις διολέσαι, κεί μὴ κτενεῖς.
 ΚΡ. ὀρθῶς· φθονεῖν γάρ φρασι μητρονίας τέκνοις. 1023
 ΠΑΙ. αὐτοῦ νυν αὐτόν κτεῖν', ἵν' ἀρνῆσαι φόνουσ·
 ΚΡ. προλάξνμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
 ΠΑΙ. καὶ σὸν γε λήσεις πόσιν ἃ σε σπεύδει λαθεῖν.
 ΚΡ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; χειρὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν 1030
 χρύσωμ' Ἀθάνας τόδε, παλαιὸν ὄργανον,
 ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,
 δείπνων ὅταν λήγωσι καὶ σπονδὰς θεοῖς
 μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε
 κάδης βαλὼν εἰς πῶμα τῷ νεανίᾳ,
 ἰδίᾳ δέ, μὴ τι πᾶσι, χωρίσας ποτὸν 1035
 τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόζειν δόμων.
 κἄνπερ διέλθῃ λαιμόν, οὔποθ' ἵξεται
 κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
 ΠΑΙ. σὺ μὲν νυν εἶσω προξένων μέθης πόδα·
 ἡμεῖς δ' ἔφ' ᾧ τετάγμεθ' ἐκπονήσομεν. 1040
 ἄγ', ὦ γεραῖε πούς, νεανίας γενοῦ
 ἐργοῖσι, κεί μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.
 ἐχθρόν δ' ἐπ' ἄνδρα στείχε δεσποτῶν μέτα,
 καὶ συμφόνευσε καὶ συνεξαίρει δόμων.
 τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν 1045
 τιμᾶν· ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
 θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδῶν κείται νόμος.

- ΧΟ. *Εἰνὸδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τῶν* στορ.
νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
καὶ μεθαμερίων, ὅδωσον δυσθανάτων 1050
κρατήρων πληρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
πότνια πότνι' ἐμὰ χθονίας
Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν 1055
τῶ τῶν Ἑρεχθιδᾶν
δόμων ἐφαπτομένῳ·
μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
πόλεως ἀνάσσοι
πλὴν τῶν εὐγενετῶν Ἑρεχθιδᾶν. 1060
εἰ δ' ἀτελὴς θάνατος σπουδαί τε δεσποί- ἀντ.
νας, ὃ τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας,
οὐ νυν ἐλπίς ἐφαίνεται, ἣ θηκτὸν ξίφος ἦ
λαιμῶν ἐξάψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν, 1065
πάθεισι πάθεα δ' ἐξανύτους'
εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν.
οὐ γὰρ δόμων γ' ἐτέρους
ἄρχοντας ἄλλοδαπούς 1070
ζῶσά ποτ' ὁμμάτων ἐν φαινεναῖς
ἀνέχουτ' ἂν αὐγαῖς
ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων.
αἰσχύνομαι τὸν πολύνυμνον στορ.
θεόν, εἰ παρὰ καλλιχόροισι παραῖς 1075
λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων
ὄψεται ἐννύχιος ἄνπνος ὢν,
ὅτε καὶ Διὸς ἄστερωπὸς
ἀνεχόρευσεν αἰθῆρ,
χορεύει δὲ σελάνα 1080
καὶ πεντήκοντα κόραι

1048—1060 = 1061—1073

1074—1089 = 1090—1105

Νηρέος, αἶ κατὰ πόντον
 ἀενάων τε ποταμῶν
 δίνας χορευόμεναι,
 τὰν χρυσοστέφανον κόραν

1085

καὶ ματέρα σεμνάν·
 ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν
 ἄλλων πόνον εἰσπεσῶν
 ὁ Φοίβειος ἀλάτας.

ὄραθ' ὅσοι δυσκελάδοισιν
 κατὰ μοῦσαν ἰόντες αἰείδεθ' ὕμνοις
 ἀμέτερα λέχεια καὶ γάμους
 Κύπριδος ἀθελίτους ἀνοσίους,
 ὅσον εὐσεβία κρατοῦμεν
 ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν.

ἀντ. 1090

παλίμψαμος ἀοιδὰ
 καὶ μοῦσ' εἰς ἀνδρας ἴτω
 δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων.

1095

δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
 παίδων ἀμνημοσύναν,
 οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν
 οἴκοισι φρυτεύσας

1100

δεσποίνῃ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
 ἄλλαν θέμενος χάριν
 νόθου παιδὸς ἐκυρσεν.

1105

ΘΕ. κλεινὴν, γυναικὲς, ποῦ κόρην Ἑρεχθίδεως
 δέσποιναν εὖρω; πανταχῇ γὰρ ἄστεως
 ζητῶν νιν ἐξέπλησα κοῦκ ἔχω λαβεῖν.

ΧΘ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
 ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις;

1110

ΘΕ. θηρώμεθ' ἀρχαί δ' ἀπιχώριοι χθονὸς
 ζητοῦσιν αὐτήν, ὥς θάνη πετρομένη.

- ΧΟ. οἶμοι, τί λέξεις; οὔτι που λεληήμεθα
κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐμπορίζουσαι φόνον;
- ΘΕ. ἔγνωσ' μεθέξεις δ' οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ. 1115
- ΧΟ. ὦφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
- ΘΕ. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσωμένον
ἐξεῦρεν ὁ θεός, οὐ μιανθῆναι θέλων.
- ΧΟ. πῶς; ἀντιάξω σ' ἰκέτις ἐξαιρεῖν τάδε.
πεπυσμέναι γὰρ εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν, 1120
ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἴθ' ὄραν φάος.
- ΘΕ. ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ᾗχετ' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν
πρὸς δεῖπνα θυσίας θ' ἄς θεοῖς ὠπλίζετο,
Ξοῦθος μὲν ᾗχετ' ἐνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ 1125
βακχεῖον, ὥς σφαγαῖσι Διονύσου πέτραις
δεύσεις δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων,
λέξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφήρεις μένων
σκηναῖς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν.
θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν ἦν μακρὸν χρόνον 1130
μένω, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις.
λαβὼν δὲ μόσχους ᾗχεθ'· ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἰδρύνεθ' ἡλίου φλόγα
καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας [βολὰς] 1135
ἀκτῖνας, οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας [βίον],
πλέθρου σταθμῆσας μῆκος εἰς εὐγωνίαν,
μέτρημ' ἔχουσιν τοῦν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμόν, ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ὥς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν. 1140
λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα
κατεσκίαζε, θανάματ' ἀνθρώποις ὄραν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
ἀνάθημα Δίου παιδός, οὓς Ἡρακλῆς

Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῶ.
 ἐνῆν δ' ὕφαιναν γράμμασιν τοιαῖδ' ὕφαι·
 Οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
 ἵππους μὲν ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
 Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος.
 μελάμπεπλος δὲ Νυξ ἀσείδωτον ξυγοῖς
 ὄχμ' ἐπαλλεν· ἄστρα δ' ὠμάρτει θεᾶ.
 Πλειὰς μὲν ἦει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
 ὅ τε ξιφήρης Ὠρίων· ὕπερθε δὲ
 Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραία χροσήρει πόλῳ.
 κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
 μηνὸς διχήρης, Τάδες τε ναυτίλοις
 σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
 Ἔως διώκουσ' ἄστρα· τοίχοισιν δ' ἐπι
 ἤμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
 εὐηρέτους ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν,
 καὶ μιξόθηρας φῶτας ἱππέας τ' ἄγρας
 ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
 κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
 σπείραισιν ἐλίσσονται, Ἀθηναίων τινὸς
 ἀνάθημα, χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συσσιτίῳ
 κρατήρας ἔστησ'· ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
 κῆρυξ ἀνεῖπε τὸν θέλοντ' ἐργαζομένῳ
 εἰς δαῖτα χωρεῖν. ὥς δ' ἐπληρώθη στέγη,
 στεφάνοισι κοσμηθέντες εὐόχθου βορᾶς
 ψυχὴν ἐπλήρουν. ὥς δ' ἀνεῖσαν ἡδονήν,
 * * παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον
 ἔστη, γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολὺν,
 προθύμα πρᾶσσων· ἐκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
 χερσὶν ἐπεμπε νύκτρα κᾶξεθυμία
 σμύρνης ἰδρωῶτα χρυσέων τ' ἐκπωμάτων
 ἦρχ', αὐτὸς αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον.

ἐπεὶ δ' ἐς ἀνύλους ἦκον ἐς κρατῆρά τε
 κοινόν, γέρον ἔλεξ'· ἀφαρπάζειν χρεὼν
 οἴνηρά τεύχη σμικρά, μεγάλα δ' εἰσφέρειν,
 ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἷδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν. 1180
 ἦν δὲ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους
 χρυσέας τε φιάλας· ὁ δὲ λαβὼν ἐξαίρετον,
 ὥς τῷ νέῳ δὴ δεσπότη χάριν φέρων,
 ἔδωκε πληῖρες τεύχος, εἰς οἶνον βαλὼν
 ὅ φασι δοῦναι φάρμακον δραστήριον 1185
 δέσποιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
 κούδεις τὰδ' ἥδιν· ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ
 σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι
 βλασφημίαν τις οἴκετ' ἐφθέγγετο·
 ὁ δ' ὡς ἐν ἱερῷ μάντεσιν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς, 1190
 οἶωνόν ἔθετο ἀνέλευσ' ἄλλον νέον
 κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
 δίδωσι γαῖα, πᾶσι τ' ἐκσπένθειν λέγει.
 σιγῇ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου
 κρατῆρας ἱερὸν Βιβλίνου τε πώματος. 1195
 καὶ τῷδε μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις
 κῶμος πελειῶν· Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
 ἄτρεστα ναλοῦσ'· ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
 εἰς αὐτὸ χεῖλη πώματος κεχρημέναι
 καθῆκαν, εἰλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένους. 1200
 καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνθος ἦν λοιβὴ θεοῦ·
 ἣ δ' ἔξετ' ἐνθ' ὁ καινὸς ἐσπείσεν γόνος,
 ποτοῦ τ' ἐγεύσατ', εὐθὺς εὐπτερον δέμας
 ἔσεισε ἀβάκχευσεν, ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπα
 ἀξύνετον αἰάζουσ'· ἐθάμβησεν δὲ πᾶς 1205
 θοινατόρων ὅμιλος ὄρνιθος πόνους·
 θνήσκει δ' ἀπασπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
 χηλὰς παρεῖσα. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη

ὑπὲρ τραπέζης ἦχ' ὁ μαντευτὸς γόνος,
 βοᾷ δέ· τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν; 1210
 σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
 καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα.
 εὐθὺς δ' ἐρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβών,
 ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὥς ἔχονθ' ἔλοι.
 ὠφθῆ δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις 1215
 τόλμας Κροεύσης πώματός τε μηχανάς.
 θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας
 ὁ πυθόχρηστος Δοξίου νεανίας,
 κἂν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς λέγει·
 ὦ γαῖα σεμνή, τῆς Ἐρεχθίδος ὑπο 1220
 ξένης γυναικὸς φαρμάκοισι θνήσκομεν.
 Δελφῶν δ' ἄνακτες ὄρισαν πετρορριφῇ
 θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ἐν ψήφῳ μιᾷ,
 τὸν ἱερὸν ὥς κτείνουσαν ἐν τ' ἀνακτόροις
 φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις 1225
 τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
 παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα,
 τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.
 XO. οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου
 παρατροπὰ μελέα μοι·
 φανερά γὰρ φανερά τάδ' ἦδη
 σπονδᾶς ἐκ Διονύσου
 βοτρυῶν θοᾶς ἐχίδνας
 σταγόσι μιγνυμένας φόνῳ·
 φανερά θύματα νεοτέρων,
 συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
 λεύσιμοι δὲ καταφθοραὶ δεσποῖνα.
 τίνα φυγὰν πτερόεσσαν ἢ
 χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν
 πορευθῶ, θανάτου λεύσιμον ἄταν 1230

ἀποφεύγουσα, τεθρίππων
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶς,
ἢ πρύμνας ἐπὶ ναῶν;
οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χοῖζων
θεὸς ἐκκλέπτει.

1245

τί ποτ', ὦ μελέα δέσποινα, μένει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσαι
δρᾶσαι τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταῖ
πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;

1249

KP. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγᾶς,
Πυθία ψήφῳ κρατηθεῖς, ἐκδοτος δὲ γίγνομαι.

XO. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφοράς, ἵν' εἴ
τύχης.

KP. ποῖ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἰκῶν προύλαβον μόγισ
πόδα,
μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφίγμαι διαφυγοῦσα πολε-
μίους.

XO. ποῖ δ' ἂν ἄλλος' ἢ πλὶ βωμόν; KP. καὶ τί μοι
πλέον τόδε;

1255

XO. ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. KP. τῷ νόμῳ δέ γ'
ὄλλυμαι.

XO. χειρὶ γ' ἁλοῦσα. KP. καὶ μὴν οἷδ' ἀγωνισταὶ
πικροὶ

δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις. XO. ἴξε νυν πυρᾶς ἐπι.
ἦν θάνης γὰρ ἐνθάδ' οὐσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
προστρόπαιον αἶμα θήσεις· οἷστέον δὲ τὴν τύχην.

ΙΩΝ. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός, 1261
οἷαν ἐχιδναν τήνδ' ἐφυσας ἢ πυρὸς

δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,

ἢ τόλμα πᾶς' ἔνεστιν, οὐδ' ἥσσαν ἐφν

Γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἔμελλέ με κτανεῖν. 1265

λάξυσθ', ἵν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους

κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες,
 ὅθεν πετραῖον ἄλμα δισκηθήσεται.
 ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν
 μολεῖν Ἀθηνῶν χυπὸ μητροιὰν πεσεῖν.
 ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας
 τὰς σάς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενῆς τ' ἔφυς.
 εἴσω γὰρ ἔν με περιβαλοῦσα δωμάτων
 ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Ἄιδον δόμους.
 ἀλλ' οὔτε βωμός οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος
 σώσει σ'· ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσω πάρα
 καὶ μητρὶ τῇμῃ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
 ἄπεστιν αὐτῆς, τοῦνομ' οὐκ ἄπεστί πω.
 ἰδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην
 οἷαν ἐπλεξε· βωμόν ἐπηξεν θεοῦ,
 ὥς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.

KP. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ
 ὑπὲρ τ' ἐμανθῆς τοῦ θεοῦ θ' ἴν' ἔσταμεν.

ΙΩΝ. τί δ' ἐστὶ Φοῖβφ σοὶ τε κοινὸν ἐν μέσῳ;

KP. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν.

ΙΩΝ. κατ' ἐκτανες σὺν φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;

KP. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Δοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.

ΙΩΝ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς δ' οὔσιαν λέγω.

KP. οὐκοῦν τότ' ἦσθα· νῦν δ' ἐγώ, σὺ δ' οὐκέτ' εἰ

ΙΩΝ. οὐκ εὐσεβῆς γε· τὰμὰ δ' εὐσεβῆ τότ' ἦν.

KP. ἐκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.

ΙΩΝ. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα;

KP. μάλιστα· καπλίμπρας γ' Ἐρεχθίδεος δόμοις.

ΙΩΝ. ποιοῖσι πανοῖς ἢ πυρὸς ποῖα φλογί;

KP. ἐμελλες οἰκεῖν τὰμ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών.

ΙΩΝ. κάπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;

KP. ὥς μὴ θάνοιμι γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.

ΙΩΝ. φθονεῖς ἄπαις οὗς, εἰ πατὴρ ἐξευρέ με.

- ΚΡ. σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους; 1303
 ΙΩΝ. πατρός γε γῆν διδόντος ἦν ἐκτήσατο. 1296
 ΚΡ. τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν τῆς Παλλύδος; 270
 ΙΩΝ. ὅπλοισιν αὐτὴν οὐ λόγοις ἐρρύσατο.
 ΚΡ. ἐπικούρος οὐκ ἔγωγε γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός. 1299
 ΙΩΝ. ἡμῖν δὲ γ' ἄλλα πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος;
 ΚΡ. ὅς' ἀσπὶς ἐγγος θ' ἥδε σοὶ παμπησία. 1305
 ΙΩΝ. ἐκλείπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἔδρας.
 ΚΡ. τὴν σὴν ὅπου σοὶ μητέρ' ἐστὶ νοιθέτει.
 ΙΩΝ. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ξημίαν, κτείνουσ' ἐμέ;
 ΚΡ. ἦν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδ' ἐμε σφάξαι θέλεις.
 ΙΩΝ. τίς ἡδονὴ σοὶ θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι; 1310
 ΚΡ. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο.
 ΙΩΝ. φεῦ.
 θεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς
 ἔβηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·
 τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἔχειν ἔχρη,
 ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν 1315
 θεῶν πονηρὰν χεῖρα, τοῖσι δ' ἐνδίοις
 ἱερὰ καθίζειν, ὅστις ἡδικεῖτ', ἐχρη,
 καὶ μὴ πλὴ ταῦτό τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον
 τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα τόν τε μὴ θεῶν πάρα.
 ΠΤ. ἐπίσχες, ὦ παῦ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον 1320
 λιποῦσα θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω πόδα
 Φοῖβον προφήτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
 σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξάρετος.
 ΙΩΝ. χαῖρ' ὦ φίλη μοι μήτερ, οὐ τεκοῦσά περ.
 ΠΤ. ἀλλ' οὐκ ἐλεγόμεσθ'· ἡ φάτις δ' οὐ μοι πικρά.
 ΙΩΝ. ἤκουσας ὥς μ' ἐκτείνειν ἦδε μηχαναῖς; 1326
 ΠΤ. ἤκουσα· καὶ σὺ γ' ὠμὸς ὦν ἀμαρτάνεις.
 ΙΩΝ. οὐ γὰρ με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
 ΠΤ. προγονοῖς δ' ἀμαρτες δυσμενεῖς αἶε ποτε.

- ΙΩΝ. ἡμεῖς δὲ μητροιαῖς γε πάσχοντες κακῶς. 1330
 ΠΤ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱερὰ καὶ στείχων πάτραν
 ΙΩΝ. τί δὴ με δρᾶσαι νοουθετούμενον χρεῶν;
 ΠΤ. καθαρὸς Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.
 ΙΩΝ. καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίους ὅς ἂν κτάνῃ. 1334
 ΠΤ. μὴ σὺ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὓς ἔχω λόγους.
 ΙΩΝ. λέγοις ἔν· εὔνους δ' οὐσ' ἐρεῖς ὅς' ἂν λέγῃς.
 ΠΤ. ὁρᾷς τὸδ' ἄγγος χερὸς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;
 ΙΩΝ. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
 ΠΤ. ἐν τῇδ' ὅς' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
 ΙΩΝ. τί φῆς; ὁ μῦθος εἰσενήνεται νέος. 1340
 ΠΤ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν δὲ δείκνυμεν.
 ΙΩΝ. πῶς οὖν ἐκρυπτες τόδε λαβοῦς' ἡμᾶς πάλαι;
 ΠΤ. ὁ θεὸς ἐβούλετ' ἐν δόμοις σ' ἔχειν λάτριον.
 ΙΩΝ. νῦν δ' οὐχὶ χοῖρ' ἔχει; τῷ τόδε γυνῶναί με χορή;
 ΠΤ. πατέρα κατειπὼν τῇσδ' ὅς' ἐκπέμπει χθονός. 1346
 ΙΩΝ. σὺ δ' ἐκ κελευσμάτων ἢ πόθεν σῶξεις τάδε;
 ΠΤ. ἐνθυμίῳ μοι τότε τίθησι Δοξίας
 ΙΩΝ. τί χρῆμα δρᾶσαι; λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
 ΠΤ. σῶσαι τὸδ' εὖρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
 ΙΩΝ. ἔχει δέ μοι τί κέρδος ἢ τίνα βλάβην; 1350
 ΠΤ. ἐνθάδε κέκρυπται σπάραν' οἷς ἐνησθα σύ.
 ΙΩΝ. μητρὸς τὰδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα;
 ΠΤ. ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται· πάροιθε δ' οὔ.
 ΙΩΝ. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
 ΠΤ. λαβὼν νῦν αὐτὰ τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει. 1356
 ΙΩΝ. πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρους;
 ΠΤ. γνῶσει τὰδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἑκατὶ σε
 ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τὰδ' ἀποδίδωμί σοι,
 ἃ κείνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν
 σῶσαι θ'· ὅτου δ' ἐβούλετ', οὐκ ἔχω λέγειν. 1360
 ἥδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε

ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἵν' ἦν κεκρυμμένα.
καὶ χαῖρ' ἴσον γάρ σ' ὥς τεκοῦς' ἀσπάξομαι.
ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρή·
πρωῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε 1365
εἰς τούσδε ναοὺς ἐξέθηκε παρθένος,
ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα Φοῖβου θ', ὅς μετέσχε τῆς τύχης.

ΙΩΝ. φεῦ φεῦ· κατ' ὅσων ὥς ὕγρὸν βάλλω δάκρυ,
ἐκεῖσε τὸν νοῦν θοὺς, ὅθ' ἢ τεκοῦσά με 1370

κρυφαῖα νυμφευθεῖς' ἀπημποῖα λάθρα
καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχεον· ἀλλ' ἀνάνυμος
ἐν θεοῦ μελάθροισι εἶχον οἰκέτην βίον.
τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρηστά, τοῦ δὲ δαίμονος
βαρέα· χρόνον γάρ ὃν μ' ἔχρην ἐν ἀγκάλαις 1375
μητρὸς τροφῆσαι καὶ τι τερφθῆναι βίον,
ἁπεστερήθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.
τλήμων δὲ χῆ τεκοῦσά μ', ὥς ταῦτόν πάθος
πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.

καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ' οἴσω θεῶ
ἄνάνημ', ἵν' εὖρω μῆδ' ὦν οὐ βούλομαι.
εἰ γάρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὐρεῖν κάκιον μητέρ' ἢ σιγῶντ' ἔαν.

ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθηναι τήνδε σοῖς.
καί τοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμία 1385
πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ' ὅς σέσωκέ μοι.
ἀνοικτέον τὰδ' ἐστὶ καὶ τολμητέον.

τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐχ ὑπερβαίην ποτ' ἄν.
ὦ στέμμαθ' ἱερὰ, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
καὶ σύνδεθ', οἷσι τὰμ' ἐφρουρήθη φίλα; 1390
ἰδοὺ περὶ πτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύνκλου
ὥς οὐ γεγήρακ' ἐκ τινος θεηλάτου,

εὐρώς τ' ἄπεστι πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασιν.

KP. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπιστῶν ὁρῶ; 1395

ΙΩΝ. σίγα σύ· πολλὴ καὶ πάροιθεν ἦσθά μοι.

KP. οὐκ ἐν σιωπῇ τὰμά· μή με νουθίτει.

ὁρῶ γὰρ ἄγγος οὗ ἔξέθηκ' ἐγὼ ποτε

σέ γ' ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,

Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πετροηρεφεῖς. 1400

λείψω δὲ βωμὸν τόνδε, καὶ θανεῖν με χορή.

ΙΩΝ. λάζυσθε τήνδε· θεομανῆς γὰρ ἦλατο

βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δεῖτε δ' ὠλένας.

KP. σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν· ὥς ἀντιέξομαι

καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τε σῶν κεκρυμμένων. 1405

ΙΩΝ. τάδ' οὐχὶ δεινά; ὄνσιάζομαι λόγῳ.

KP. οὐκ· ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὐρίσκει φίλος.

ΙΩΝ. ἐγὼ φίλος σός; κατὰ μ' ἔκτεινες λάθρᾳ;

KP. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.

ΙΩΝ. παῦσαι πλέκουσα· λήψομαι σ' ἐγὼ καλῶς. 1410

KP. εἰς τοῦθ' ἰκοίμην, τοῦδε τοξεύω, τέκνον.

ΙΩΝ. κενὸν τόδ' ἄγγος ἢ στέγει πλήρωμά τι;

KP. σά γ' ἐνδυνθ', οἷσί σ' ἔξέθηκ' ἐγὼ ποτε.

ΙΩΝ. καὶ τοῦνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;

KP. κἂν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι. 1415

ΙΩΝ. λέγ'. ὥς ἔχει τι δεινὸν ἢ τόλμη γέ σου.

KP. σκέψασθ' ὃ παῖς ποτ' οὐς' ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.

ΙΩΝ. ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.

KP. οὐ τέλεον, οἶον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.

ΙΩΝ. μορφὴν ἔχον τίν'; ὥς με μὴ ταύτη λάβης. 1420

KP. Γοργῶν μὲν ἐν μέσοισιν ἡτρώοις πέπλων.

ΙΩΝ. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκνυνηγετεῖ πότμος;

KP. κεκρασπέδωται δ' ὄφειν αἰγίδος τρόπον.

ΙΩΝ. ἰδοῦ.

τόδ' ἔσθ' ὕφασμα δεσμά θ', ὥς εὐρίσκομεν.

ΚΡ. ὦ χρόνιον ἰστων παρθένευμα τῶν ἐμῶν. 1425

ΙΩΝ. ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;

ΚΡ. δράκοντε μαρμαίροντε παγχρόσῳ γένει.

ΙΩΝ. δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε.

ΚΡ. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.

ΙΩΝ. τί δρᾶν, τί χρῆσθαι, φράζε μοι, χρυσώματι; 1430

ΚΡ. δέραιά παιδὶ νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.

ΙΩΝ. ἐνείσιν οἷδε· τὸ δὲ τρίτον ποθῶ μαθεῖν.

ΚΡ. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἦν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐξηνέγκατο,
ὅς, εἴπερ ἔστιν, οὐποτ' ἐκλείπει χλόην, 1435
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀγρηάτου γεγώς.

ΙΩΝ. ὦ φιλτάτη μοι μήτηρ, ἄσμενός σ' ἰδὼν
πρὸς ἄσμενας πέπτωκα σὰς παρηίδας.

ΚΡ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίον,
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεός, ἐν χεροῖν σ' ἔχω, 1440
ἄελπτον εὖρημ', ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων
χθόνιον μετὰ Περσεφόνους τ' ἐδόκουν ναίειν.

ΙΩΝ. ἀλλ' ὦ φίλη μοι μήτηρ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανὼν τε κοῦ θανὼν φαντάζομαι.

ΚΡ. ἰὼ ἰὼ, λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπτυχαί,
τίν' αὐδᾶν ἀύσω
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; πόθεν
ἐλάβομεν χαράν; 1445

ΙΩΝ. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἂν ποτε,
μήτηρ, παρέστη τῶνδ' ὅπως σός εἰμ' ἐγώ. 1450

ΚΡ. ἔτι φόβῳ τρέμω.

ΙΩΝ. μὲν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα; ΚΡ. τὰς γὰρ ἐλπίδας
ἀπέβαλον πρόσω.

ὡς γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμὸν
βρέφος ἐς ἀγκάλας;

τὴν' ἀνὰ χεῖρα δόμους ἔβα Λοξίου;

1456

ΙΩΝ. θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τὰπίλοιπα τῆς τύχης
εὐδαιμονοῖμεν, ὥς τὰ πρόσθε δυστυχή.

ΚΡ. τέκνον, οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύει,
γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χειρῶν ὀρίζει.

1460

νῦν δὲ γενειάσιν παρὰ σέθεν πνέω
μακαριωτάτας τυχοῦς· ἡδονᾶς.

ΙΩΝ. τοῦμόν λέρουσα καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέρεις.

ΚΡ. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν οὐδ' ἄτεκνοι·

δῶμ' ἐστιοῦται, γὰρ δ' ἔχει τυράννους·

1465

ἀνηβᾶ δ' Ἐρεχθίδης,

ὃ τε γηγενέτας δόμος οὐκέτι νύκτα

δέρκεται, ἄελίου δ' ἀναβλέπει λαμπάσιν.

ΙΩΝ. μῆτερ, παρών μοι καὶ πατήρ μετασχέτω
τῆς ἡδονῆς τῆσδ' ἧς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.

ΚΡ. ὦ τέκνον, τί φῆς; οἶον οἶον ἀνελέγχομαι.

1470

ΙΩΝ. πῶς εἶπας; ΚΡ. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν.

ΙΩΝ. ὦ μοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν;

ΚΡ. οὐχ ὑπὸ λαμπάδων οὐδὲ χορευμάτων

1475

ὑμέναιος ἐμός,

τέκνον, ἔτικτε σὸν κῆρα.

ΙΩΝ. αἰαῖ· πέφνκα δυσγενῆς, μῆτερ, πόθεν;

ΚΡ. ἴστω Γοργοφόνα, ΙΩΝ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΚΡ. ἂ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς

τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θάσσει.

1480

ΙΩΝ. * * λέρεις μοι δόλια κοῦ σαφῆ τάδε.

ΚΡ. παρ' ἀηδόμιον πέτραν Φοῖβῳ

ΙΩΝ. τί Φοῖβον αὐδᾶς;

ΚΡ. κρυπτόμενον λέχος ἠνυάσθην.

ΙΩΝ. λέγ'· ὥς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι.

1485

ΚΡ. δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν
 κύκλῳ κρύφιον ὦδιν' ἔτεκον Φοῖβῳ.
 ΙΩΝ. ὦ φίλτατ' εἰποῦς', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
 ΚΡ. παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος
 σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδ' ἐξ— 1490

ἦψα, κερκίδος ἐμᾶς πλάνους.
 γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῶ
 τροφεῖα ματρὸς οὐδὲ λουτρὰ χειροῖν,
 ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον οἰωνῶν
 γαμφηλαῖς φόνευμα θοίναμά τ' εἰς 1495
 Αἶδαν ἐκβάλλει.

ΙΩΝ. ὦ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ.

ΚΡ. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα σὰν
 ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
 ἔκτεινά σ' ἄκουσ'. 1500

ΙΩΝ. ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.

ΚΡ. ἰὼ· δεινὰ μὲν τότε τύχαι,
 δεινὰ δὲ καὶ τάδ'· ἐλίσσόμεσθ' ἐκείθεν
 ἐνθάδε δυστυχίαισιν 1505
 εὐτυχίαις τε πάλιν,
 μεθίσταται δὲ πνεύματα.

μενέτω· τὰ πάροιθεν ἅλις κακά· νῦν δ'
 ἐγένετό τις οὗρος ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.

ΧΟ. μηδεὶς δοκεῖτω μηδὲν ἀνθρώπῳ ποτὲ 1510
 ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.

ΙΩΝ. ὦ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν
 καὶ δυστυχῆσαι καὶ θῆς αὐτῷ πρᾶξαι καλῶς,
 τύχη, παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
 μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια. 1515
 φρεῦ·

ἄρ' ἐν φαιρναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς
 ἔνεστι πάντα τάδε καὶ ἡμέραν μαθεῖν;

φίλον μὲν οὖν σ' εὖρημα, μήτερ, εὖρομεν,
καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτόν ὡς ἡμῖν τόδε·
τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι. 1520
δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὓς σοι τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω
καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
ὄρα σύ, μήτερ, μὴ σφαλεῖς ἅ παρθένους
ἐγγίγνεται νοσηματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους,
ἐπειτα τῷ θεῷ προστίθης τὴν αἰτίαν, 1525
καὶ τοῦμόν εἰσχροὺν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
Φοῖβω τεκεῖν με φῆς, τεκοῦς' οὐκ ἐκ θεοῦ.

ΚΡ. μὰ τὴν παρασπίξουσαν ἄρμασιν ποτε
Νίκην Ἀθήναιαν Ζηνὶ γηγενεῖς ἔπι,
οὐκ ἔστιν οὕτις σοι πατὴρ θνητῶν, τέκνον, 1530
ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας σ' ἄναξ.

ΙΩΝ. πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ πατὴρ' ἔδωκ' ἄλλω πατρὶ
Ἰούθου τε φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;

ΚΡ. πεφυκέναι μὲν οὐχί, διαρεῖται δέ σε
αὐτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ 1535
δοίη τὸν αὐτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.

ΙΩΝ. ὁ θεὸς ἀληθής, ἡ μάτην μαντεύεται,
ἔμοῦ ταράσσει, μήτερ, εἰκότως φρένα.

ΚΡ. ἄκουε δὴ νυν ἅμ' ἐσηλθεν, ὦ τέκνον·
εὐεργετῶν σε Λοξίας εἰς εὐγενῇ 1540
δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος,
οὐκ ἔσχες ἂν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
οὐτ' ὄνομα πατρὸς. πῶς γὰρ, οὐ γ' ἐγὼ γάμους
ἐκρυπτον αὐτὴ καὶ σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
ὁ δ' ὠφελὼν σε προστίθης ἄλλῳ πατρὶ. 1545

ΙΩΝ. οὐχ ὧδε φαύλως εὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
ἐλλ' ἵστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς εἴτε Λοξίου.

ΞΑ· τίς οἰκῶν θυοδόκων ὑπερτελής
ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων 1550
ὀρώμεν, εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὀρᾶν.

ΑΘ. μὴ φεύγετ'· οὐ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
ἀλλ' ἐν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὔσαν εὐμενῇ.
ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονός,
Πάλλας, δρομῷ ὁπτεύσας Ἀπόλλωνος πάρα, 1555

- ὅς εἰς μὲν ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἤξιον,
 μὴ τῶν πάροιθε μέμφεις εἰς μέσον μόλῃ,
 ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
 ὡς ἥδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρός, 1560
 δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φῦσαςί σε,
 ἀλλ' ὥς νομίξης οἶκον εὐγενέστατον.
 ἐπεὶ δ' ἀνερχθῇ πρᾶγμα μὴνυδὲν τόδε,
 θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων
 καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρρύνετο. 1565
 ἐμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἀναξ
 ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σήν,
 σέ θ' ὥς πέφυκας τῇσδε καὶ Φοίβου πατρός.
 ἀλλ' ὥς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμούς θεῶν,
 ἴφ' οἷσιν ἔξευξ' ἄρματ', εἰσακούσατον. 1570
 λαβούσα τόνδε παῖδα Κεκροπίαν χθονα
 χώρε· Κρόνους, κείς θρόνους τυραννικοὺς
 ἴδρυσον· ἐκ γὰρ τῶν Ἐρεχθίδεω γεγώς
 δίκαιος ἄρχειν τῇσδ' ἐμῆς ὅδε χθονός.
 ἔσται δ' ἂν Ἑλλάδ' εὐκλεής· οἱ τοῦδε γὰρ 1575
 παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίξης μιᾶς,
 ἐπώνυμοι γῆς κάπιφυλίου χθονός
 λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἱ ναίουσ' ἐμόν.
 Τελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἶτα δεύτερος....
 Ὅπλητες Ἀργεῶς τ' ἐμῆς τ' ἀπ' αἰγίδος 1580
 ἐν φύλον ἔξουσ' Αἰγικορῆς· οἱ τῶνδε δ' αὖ
 παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπορωμένῳ
 Κυκλάδας ἐποικῆσουσι νησαίας πόλεις
 χέρσους τε παράλους, ὃ σθένος τῇμῃ χθονὶ
 δίδωσιν· ἀντιπορθμα δ' ἠπείρουιν δυοῖν 1585
 πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς
 Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
 Ἰωνες ὀνομασθέντες ἔξουσιν κλέος.
 Ξούθῳ δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,
 Δωῶρος μὲν, ἐνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται 1590
 πόλις· κατ' αἶαν Πελοπίαν δ' ὁ δεύτερος
 Ἀχαιός, ὃς γῆς παραλίας Ῥίου πέλας
 τύραννος ἔσται, κάπισημανθήσεται
 κείνου κεκλησθῆαι λαὸς ὕνομ' ἐπώνυμος.
 καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἐπραξε· πρῶτα μὲν 1595

ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γινῶναι φίλους·
 ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα καπέθου
 ἐν σπαργάνοισιν, ἄρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας
 Ἑρμῇν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρόφος,
 ἔθρεψέ τ' οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
 νῦν οὖν σιώπα, παῖς ὅδ' ὥς πέφυκε σός,
 ἵν' ἡ δόκησις Ξουθον ἠδέως ἔχη,
 σύ τ' αὖ τὰ σαντῆς ἀγάθ' ἔχουσ' ἴης, γύναι.
 καὶ χαίρει· ἐκ γὰρ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων
 εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.

ΙΩΝ. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστία
 σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα· πείθομαι δ' εἶναι πατὴρ
 Λοξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἀπιστον ἦν.

ΚΡ. τὰμὰ νῦν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρὶν
 οὔνεχ' οὐ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι.
 αἶδε δ' εὐώποι πύλαι μοι καὶ θεοῦ χρηστῆρια,
 δυσμενῇ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρσας
 ἠδέως ἐκκρημνάμεσθα καὶ προσεννέπω πύλας.

ΑΘ. ἦνεσ' οὔνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦς· αἰεὶ ποτ'
 χροῖα μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, εἰς τέλος δ' οὐ
 ἀσθενῇ.

ΚΡ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους. ΑΘ. στείχεθ', ἔφομα
 δ' ἐγώ.

ΙΩΝ. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδουρός. ΚΡ. καὶ φιλοῦσά γε πτόλι.

ΑΘ. εἰς θρόνους δ' ἵζου παλαιούς. ΙΩΝ. ἄξιον τ'
 κτημὰ μοι.

ΧΘ. ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' Ἀπολλόν, χαῖρ'· ὅτῳ δ' ἐλατ'
 νεται

συμφοραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν χρεῶν
 εἰς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων,
 οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὐ ποτ' εὐ πράξεισιν
 ἄν.

Κ Υ Κ Α Ω Ψ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΚΥΚΛΩΨ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη,
 ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὐρῶν δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς
 Σατύρους, οἶνον δοὺς ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα
 παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν
 τῆς τῶν ιδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τὸν ξένον λη-
 στεύοντα καταλαβεῖν φησι. * * *

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ
Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ΣΕΙ. ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνοους
 νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμόν εὐσθένεια δέμας·
 πρῶτον μὲν ἦνικ' ἐμμανὴς Ἥρας ὑπο
 Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὄχου τροφούς·
 ἐπειθ' ὅτ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς
 ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
 Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσσην θενῶν δορὶ
 ἔκτεινα. φέρον ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
 οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
 καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.
 ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὁδηθείης μακράν,
 ἐγὼ πνθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
 σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
 αὐτὸς λαβὼν εὐθυνον ἀμφήρες δόρυ,
 παῖδες τ' ἔρετμοῖς ἤμενοι, γλαυκὴν ἅλα
 δοθίοισι λευκαίνοντες, ἐξήτουν σ' ἄναξ.
 ἦδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
 ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
 ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
 ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
 Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρο' ἐρημ' ἀνδροκτόνοι.

τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
 δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
 Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων 25
 ποιῖνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
 παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
 νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφνκότες,
 ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
 μένων τέταγμαί τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ 30
 Κύκλωπι δεῖπνων ἀνοσίων διάκονος.
 καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκάως ἔχει,
 σαίρειν σιδηρᾷ τῇδὲ μ' ἀρπάγῃ δόμους,
 ὡς τόν τ' ἐπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
 καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' αὖτ' εἰσδεχόμεθα, 35
 ἥδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορᾷ
 ποιῖνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
 ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χῶτε Βακχίῳ
 κώμοις συνασπίζοντες Ἀθηναίης δόμους
 προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβέλων στυλούμενοι; 40
 πᾶ μοι γενναίων πατέρων
 γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
 πᾶ δὴ μοι νίσει σκοπέλους;
 οὐ τὰδ' ὑπήνεμος αὔρα
 καὶ ποιηρὰ βοτάνη, 45
 διωᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
 ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
 τρων, οὐ σοὶ βλαχὰι τεκέων;
 ψύττα, σὺν τὰδ' οὐ, κοῦ τὰδε νεμεῖ,
 * * κλιτὺν δροσεράν; 50
 ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου·
 ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ κερᾶστά,
 μηλοβότα στασίωρον

Κύκλωπος ἀγροβάτα.

σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

ἀντ. 55

δέξαι θηλαῖσι σποράς,

ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.

ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι

βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

60

εἰς αὐλάν ποτ', ἀμφιθαλεῖς

ποιηροὺς λείπονσα νομούς,

Αἰτναίων εἴσει σκοπέλων;

οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ

Βάκχαι τε θυρσοφόροι,

65

οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοί,

67

οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες

66

κρήναις παρ' ὕδροχύτοις,

οὐ δινεύματα Νυμφᾶν.

ἱακχον ἱακχον ῥῶδαν

70

μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,

ἂν θηρεύων πετόμαν

Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.

ὦ φίλος ὦ φίλε Βακχεῖε, ποτ' οἴοπολῶν

75

ξανθὰν χαίταν σείεις;

ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος

θητεύω Κύκλωπι

τῷ μονοδέρκεα, δοῦλος ἀλαίνων

80

σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα

σᾶς χωρὶς φιλίας.

ΣΕΙ. σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῇ
ποιμνας ἀδροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.

ΧΟ. χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

ΣΕΙ. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος
κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
στείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι

85

τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχηρημένοι,
κρωσσούς θ' ὑδροηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι.

τίνας ποτ' εἰσὶν; οὐκ ἴσασι δεσπότην 90

Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξιον στέγην
τῆνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τὴν ἀνδροβρωτὰ δυστυχῶς ἀφιγμένοι.

ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεσι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον. 95

ΟΔ. ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
βορᾶν ὁδησαι ναυτίλοις κεχηρημένοις;
τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἵοιμεν εἰσβαλεῖν·
Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ. 100
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

ΣΕΙ. χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἰ φράσον πάτραν τε σῆν.

ΟΔ. Ἰθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλληνῶν ἀναξ.

ΣΕΙ. οἶδ' ἄνδρα κράταλον δορυμύ, Σισύφου γένος.

ΟΔ. ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδορεῖ δὲ μή. 105

ΣΕΙ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;

ΟΔ. ἐξ Ἰλίου γε κἀπὸ Τρωικῶν πόνων.

ΣΕΙ. πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδειςθα πατροφᾶς χθονός;

ΟΔ. ἀνέμων θυέλλαι δευρὸ μ' ἤρπασαν βίᾳ.

ΣΕΙ. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεῖς ἐμοί. 110

ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δευρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;

ΣΕΙ. ληστὰς διώκων, οἷ Βρομίου ἀνήρπασαν.

ΟΔ. τίς δ' ἦδε χῶρα, καὶ τίνας ναίουσιν;

ΣΕΙ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.

ΟΔ. τεῖχῃ δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα; 115

ΣΕΙ. οὐκ εἰς· ἐρημοὶ πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.

ΟΔ. τίνας δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ θηρῶν γένος;

ΣΕΙ. Κύνκλωπες ἄντρ' οἰκοῦντες, οὐ στέρας δόμων.

ΟΔ. τίνας κλύουντες; ἢ δεδήμενται κράτος;

ΣΕΙ. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
 ΟΔ. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ξῶσι, Ἀήμητρος στάχυν;
 ΣΕΙ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μῆλων βορᾷ.
 ΟΔ. Βρομίον δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;
 ΣΕΙ. ἦκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
 ΟΔ. φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
 ΣΕΙ. γλυκύντατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 ΟΔ. τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 ΣΕΙ. οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.

* * * * *

ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ' στιν; ἢ δόμων ἔσω;
 ΣΕΙ. φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
 ΟΔ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾷσιν, ὥς ἀπαίρωμεν χθονός;
 ΣΕΙ. οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώμεν ἄν.
 ΟΔ. ὁδῆσον ἡμῖν σίτον, οὐ σπανίζομεν.
 ΣΕΙ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 ΟΔ. ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
 ΣΕΙ. καὶ τυρὸς ὅπιας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
 ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
 ΣΕΙ. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 ΟΔ. οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 ΣΕΙ. ὦ φίλιτατ' εἰπὼν, οὐ σπανίζομεν πάλαι.
 ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
 ΣΕΙ. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
 ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὥς σαφέστερον μάθης.
 ΣΕΙ. ἐν σέλμασι νεῶς ἔστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
 ΟΔ. ὅδ' ἄσκος, ὃς κεύθει νιν· εἰσορᾷς, γέρον;
 ΣΕΙ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλησείη μου.
 ΟΔ. ναὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκου ῥυῇ.
 ΣΕΙ. καλὴν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
 ΟΔ. βούλει σε γεύσω πρώτον ἄκρατον μέθυ;
 ΣΕΙ. δίκαιον· ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.

- ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
 ΣΕΙ. φέρ' ἐγκάναξον, ὥς ἀναμνησθῶ πιῶν.
 ΟΔ. ἰδοῦ. ΣΕΙ. παπαιάξ, ὥς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
 ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν; ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὁσφρα-
 νομαι.
 ΟΔ. γεῦσαί νυν, ὥς ἂν μὴ λόγῳ³ παινῆς μόνον. 155
 ΣΕΙ. βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
 ᾠ ᾠ ᾠ.
 ΟΔ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
 ΣΕΙ. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
 ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν. 160
 ΣΕΙ. χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
 ΟΔ. ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μῆλων τόκον.
 ΣΕΙ. δράσω τάδ', ὀλίγου φροντίσας γε δεσποτῶν.
 ὥς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
 πάντων Κυκλώπων ἀντιδούς βοσκήματα, 165
 ῥῖφαί τ' ἐς ἄλμην λισσάδος πέτρας ἄπο,
 ἅπαξ μεθυσθεῖς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.
 ὥς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
 ἵν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
 μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου 170
 ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
 κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι
 τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
 ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσωμέν τί σοι. 175
 ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
 ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
 ΧΟ. οὔκουν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
 ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει, 180
 ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;

τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χροῦσεων
κλοῖον φοροῦντα περὶ μέσον τὸν ἀνχένα
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
λῶστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
φῦναι γυναικῶν ὄφελ', εἰ μὴ μοι μόνῳ.

185

ΣΕΙ. ἰδὸν τὰδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεῦματα.
φέρεσθε, χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.

190

οἶμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
ΟΔ. ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῦ χρὴ φυγεῖν;

ΣΕΙ. ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπερ ἄν λάθοιτέ γε.

195

ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.

ΣΕΙ. οὐ δεινόν· εἰς καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

ΟΔ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ φρευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν Ἀσπίδι.
ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανοῦμεθ' εὐγενῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γε σώσομεν.

200

ΚΤ. ἄνεχε, παρέχε, τί τάδε; τίς ἢ ῥαθυμία;
τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγωνα βλαστήματα;
ἢ πρὸς τε μαστοῖς εἰσι χυτὸ μητέρων
πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσι
πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;
τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ

205

ΧΟ. ἰδού, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
τά τ' ἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρομαι.

210

- ΚΥ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
 ΧΟ. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον. 215
 ΚΥ. ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
 ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθον.
 ΚΥ. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
 ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μὴ μὲ καταπίῃς μόνον.
 ΚΥ. ἦκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι 220
 πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
 ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς ἀνλίοις;
 λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
 ὁρῶ γέ τοι τοῦσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
 στρεπταῖς λύκοισι σῶμα συμπεπλεγμένους, 225
 τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
 πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξφωδηκότα.
 ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
 ΚΥ. ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
 ΣΕΙ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
 ΚΥ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο; 231
 ΣΕΙ. ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα
 καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἥσθιον
 τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
 κλωῶ τριπῆχει κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον 235
 τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾳ,
 μάστιγι τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
 ἅπειτα συνδήσαντες ἐς θάδῳλια
 τῆς νηὸς ἐμβalόντες ἀποδώσειν τινὶ
 πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν. 240
 ΚΥ. ἄληθες; οὐκ οὐν κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν
 θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 ἐπιθεῖς ἀνέψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
 πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἀνθρώκος
 θερμὴν ἔδοντος δαῖτ' ἄτερ κρεανόμων, 245

- τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα·
 ὥς ἐκπλεῶς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόουν·
 ἄλλης λεόντων ἐστὶ μοι θιουωμένω
 ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς·
- ΣΕΙ. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθιάδων, ὦ δέσποτα,
 ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστὶ γε
 ἄλλοι πρὸς ἄντρα τὰ σά γ' ἀφίκοντο ξένοι.
- ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
 ἡμεῖς βορᾶς χορήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
 σῶν ἄσπον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
 τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφον
 ἀπημπόλα τε καὶ δίδου πιεῖν λαβῶν,
 ἐκὼν ἐκοῦσι, κοῦδὲν ἦν τούτων βία.
 ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,
 ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
- ΣΕΙ. ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. ΟΔ. εἰ ψεύδομαι.
 ΣΕΙ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
 μὰ τὸν μέγαν Τρῒτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
 μὰ τὴν Καλυψῶ τές τε Νηρέως κόρας,
 μὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
 ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον ὦ Κυκλώπιον,
 ὦ δεσποτίσκει, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
 ξένοισι χρήματ'· ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
 οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οὓς μάλιστα' ἐγὼ φιλῶ.
- ΧΟ. αὐτὸς ἐχ'. ἔρωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
 περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
 ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
- ΚΤ. ψεύδεσθ'· ἔρωγε τῶδε τοῦ Ῥαδαμάνθους
 πλέον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
 θιέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
 ποδαποί, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
- ΟΔ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,

- ΚΥ. πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
 σὴν γαίαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
 ἢ τῆς κακίστης οὐ μετήλθεθ' ἄρπαγὰς 280
 'Ελένης Σκαμάνδρου γέτον' Ἴλιου πόλιν;
 ΟΔ. οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντηκότες.
 ΚΥ. αἰσχροὺν στράτευμά γ', οὔτινες μίᾳς χάριν
 γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' εἰς γαίαν Φρυγῶν.
 ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν. 285
 ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
 ἱετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
 μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους ξένους
 κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῇ θεόθαι γνάθοις·
 οἱ τὸν σὺν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἑδρας 290
 ἰδρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
 ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
 Μαλέας τ' ἄκροι κενθμῶνες ἢ τε Σουνίου
 δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα·
 Γεραίστιοί τε καταφυγαί, τὰ θ' Ἑλλάδος 295
 δύσφορά γ' ὀνειδὴ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
 ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
 οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρῃ.
 νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἐπιστρέφει,
 ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους, 300
 ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.
 ἄλῃς δὲ Πριάμου γαί' ἐχέρως Ἑλλάδα,
 πολλῶν νεκρῶν πιούσα δορυπετῇ φόνον, 305
 ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γρᾶυς τ' ἄπαιδας ὤλεσε
 πολιοῦς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελεημένους
 σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
 ποῖ τρέφεται τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,

πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς 310
 τῆς δυσσεβείας ἀνθελου· πολλοῖσι γὰρ
 κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμίψατο.

ΣΕΙ. παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
 μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν δὲ τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
 κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ. 315

ΚΥ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
 τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
 ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καθ' ἴδρυνται πατήρ
 χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυνστήσω λόγῳ;
 Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξέने, 320
 οὐδ' οἷδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμὸν κρείσσω θεός.
 οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει
 ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
 ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν'· ἔχω σκηνώματα,
 ἢ μόνον ὅππῃ τι θήρειον δάκος 325
 δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
 ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
 κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
 ὅταν δὲ βορρᾶς χιόνα Θρήκιος χέῃ,
 δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν 330
 καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
 ἢ γῇ δ' ἀνάγκη, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
 τίκτουσα ποίαν τέμν' ἀπαιδὲν βοτά.
 ἄγὰρ οὔτιμι θυῶ πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὐ,
 καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων· 335
 ὥς τοῦμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν,
 Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
 λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἷ δὲ τοὺς νόμους
 ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
 κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 340
 οὐ παύσομαι θρῶν εὖ κατεσθίων τε οἷ.

ξένια δὲ λήψει τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ,
 πῦρ καὶ πατρῶον τόδε λέβητά θ', ὃς ξέσας
 σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
 ἀλλ' ἔρπειτ' εἴσω, τῷ κατ' αὐτίου θεῷ 345
 ἔν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.

ΟΔ.
 αἰαῖ, πόνοὺς μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
 θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίῳ
 γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
 ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
 νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἴλιον
 πόνοὺς ἀφῖγμαὶ καπλὶ κινδύνου βάρθρα.
 σὺ τ', ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
 Ζεῦ ξένι, ὅρα τὰδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 ἄλλως νομίζει Ζεὺς, τὸ μηδὲν ὦν, θεός. 355

ΧΟ.
 εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
 ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
 ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἀπο χυαίνειν,
 βρύκειν, κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
 δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ. 360

μή μοι μὴ προδίδου·
 μόνος μόνῳ κόμιζε πορθιμίδος σκάφος.
 χαιρέτω μὲν αὖτις ἦδε,
 χαιρέτω δὲ θυμάτων
 ἀποβώμιος ἃν ἔχει θυσίαν 365
 Κύκλωψ Αἰτναίος ξενικῶν

κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ·
 νηλής, ὦ τλαῖμον, ὅστις
 δωμάτων ἐφεστίους ξενικούς 370
 ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
 κόπτων βρύκων,

ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσαιοῖσιν ὁδοῦσιν
 ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρέα.

- ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεινὸν ἰδὼν ἀντρῶν ἔσω 375
 κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
- ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνονται σέθεν
 φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύνκλωψ;
- ΟΔ. δισσοὺς γ' ἀθρήσας ἀπιβαστάσας χερσίν,
 οἷ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος. 380
- ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
- ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν [χθόνα],
 ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς θρυὸς
 κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἐπι,
 τρισσῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγώγιμον βάρος. 385
- ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
 ἔννησεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
 κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὥς δεκάμορον,
 μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
 σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν 390
 πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέξεσεν πυρί,
 ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 ξεστοὺς δὲ ὀρεπάνω γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδω,
 Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις. 395
 ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 Αἶδον μαγεῖρω, φῶτε συμμάρψας δύο
 ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἑμῶν θυθμῶ τιτι
 τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκῆλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός, 400
 παλῶν πρὸς ὅξυν στόνυχα πετραίου λίθου,
 ἐγκέφαλον ἐξέροανε, καὶ καθαρπάσας
 λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί,
 τὰ δ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων 405
 ἐχριμπτόμην Κύνκλωπι κἀδιακόνουν·

ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χροῖ.
 ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἔξανεις βαρύν, 410
 εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
 σκέψαι τόδ'· οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
 θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γένος. 415
 ὁ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύνσας
 ἀπ' ἡμέσ' ἄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων,
 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
 ἥσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπησθόμην ἐγώ, 420
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 καὶ δὴ πρὸς ῥῥὰς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχείων
 ἄλλην ἐπ' ἄλλη σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς 425
 ἄμους', ἐπήγει δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, σὲ σῶσαι κάμ', ἐν βούλῃ, θέλω.
 ἀλλ' εἶπατ' εἴτε χοῖζέτ' εἴτ' οὐ χοῖζετε
 φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναϊδων νυμφῶν μέτα. 430
 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἤνεσεν.
 ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ ἀποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς ἰξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον 435
 Διώνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῶ.
 ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κῆρα.

ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 χηρεύομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχομεν καταφραγεῖν.

440

ΟΔ. ἀκουε δὴ νυν ἣν ἔχω τιμωρίαν
 θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῆν.

ΧΟ. λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον φόφον
 κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
 Κύκλωπας ἥσθεις τῷδε Βακχίου ποτῶ.

445

ΧΟ. ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
 σφάξαι μενοινᾶς ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.

ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἦ' πιθυμία.

ΧΟ. πῶς δαί; σοφὸν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πύλαι.

450

ΟΔ. κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
 ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
 μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἠδέως ἄγειν.

ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
 ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,

455

ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνεις ἄκρου,
 εἰς πῦρ καθήσω· καὶ δ' ὅταν κεκαυμένον

ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσσην βαλὼν
 Κύκλωπος ὅψιν ὀματ' ἐκτῆξω πυρί.

ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόξων ἀνὴρ
 διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,

460

οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φρεσφόρῳ
 Κύκλωπος ὅψει καὶ συνανανῶ κόρας.

ΧΟ. ἰὸν ἰού,
 γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.

465

ΟΔ. κάπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.

ΧΟ. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

- καὶ γὰρ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα 470
δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινοῦνθιν θέλω.
04. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, ὃν ξυλληπτέον.
XO. ὥς καὶ ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν. 475
04. σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πεῖθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἄν, κακβέβηκ' ἀντροῦ μυχῶν· 480
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
XO. ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.
ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας 485
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
σκαιὸς ἀπφδὸς καὶ κλανσόμενος 490
χωρεῖ πετρῖνων ἔξω μελάθρων.
φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
μάκαρ ὅστις εὐιάζει στρ. 495
βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίοισι τ' ἄνθος
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας 500

495 — 502 = 503 — 510 = 511 — 518

- μυρόχριστος λιπαρόν βό-
στρυχον, αὐτῶ δέ· θύραν τίς οἶξει μοι;
ΚΤ. παπαπαῖ, πλέως μὲν οἴνου, ἀντ.
γάννυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεῖς
ποτὶ σέλαμα γαστροῦς ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
φέρε μοι, ξείνε, φέρ', ἄσκον ἐνδος μοι.
ΧΟ. καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς ἀντ. β'
καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.
* * * φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ' ἀμμένει δάια σὸν
χρόα χῶς τέρεινα νύμφα
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
στεφάνων δ' οὐ μία χοροῖα
περὶ σὸν κροῖα τάχ' ἐξομιλήσει.
ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὥς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
ΚΤ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς; θεὸς νομίζεται;
ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου.
ΚΤ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
ΟΔ. τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
ΚΤ. θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
ΚΤ. οὐ τοὺς θεοὺς χρῆν σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
ΟΔ. τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
ΚΤ. μισῶ τὸν ἄσκον· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κευθύμει, Κύκλωψ.
ΚΤ. οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
ΟΔ. ἔχων γάρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.

- ΚΥ. διδούς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
 ΟΔ. πυγμαῖς ὁ κῶμος λοιδόροδον τ' ἔριν φιλεῖ.
 ΚΥ. μεθύωμεν· ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου. 535
 ΟΔ. ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χορὴ μένειν.
 ΚΥ. ἡλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
 ΟΔ. ὅς δ' ἂν μεθύσθεις γ' ἐν δόμοις μέινῃ, σοφός.
 ΚΥ. τί δρωμεν, ὦ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
 ΣΕΙ. δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; 540
 ΚΥ. καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὐδας ἀνθηροῦ χλόη.
 ΣΕΙ. καὶ πρός γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
 ΚΥ. κλίσθητί νῦν μοι πλευρὰ θείς ἐπὶ χθονός.
 [ἰδού·]
 ΚΥ. τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μου τίθης; 545
 ΣΕΙ. ὥς μὴ παριῶν τις καταλάβῃ. ΚΥ. πίνειν μὲν οὖν
 κλέπτων σὺ βούλει· κἀτθες αὐτὸν εἰς μέσον.
 σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπέ τοῦνομ' ὃ τι σε χορὴ καλεῖν.
 ΟΔ. Οὐτὶν· χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
 ΚΥ. πάντων σ' ἐταίρων ὕστατον θοινάσομαι. 550
 ΣΕΙ. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
 ΚΥ. οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
 ΣΕΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐμ' οὗτος ἐκνσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
 ΚΥ. κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
 ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ. 555
 ΚΥ. ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
 ΣΕΙ. πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
 ΚΥ. ἀπολείς· δὸς οὕτως. ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἔν
 γε σὲ
 ΚΥ. στέφανον ἰδὼ λαβόντα, γεύσωμαί τέ τι.
 ΚΥ. ᾧνοχόος ἄδικος. ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ᾧνος γλυ-
 κύς. 560
 ΚΥ. ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήφει πιεῖν.
 ΚΥ. ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἰ τρίχες τέ μου.

- ΣΕΙ.** θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, καὶ τ' ἔκπιε,
ὥσπερ μ' ὄρῃς πίνοντα ᾧσπερ οὐκέτι.
- ΚΤ.** ᾗ ᾗ, τί θράσεις; **ΣΕΙ.** ἡδέως ἡμύστισα.
- ΚΤ.** λάβ', ὧ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.
- ΟΔ.** γιννώσκειται γοῦν ἄμπελος τῇμῃ χειρί.
- ΚΤ.** φέρ' ἐρχεόν νυν. **ΟΔ.** ἐρχέω, σίγα μόνον.
- ΚΤ.** χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
- ΟΔ.** ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπῃς.
συνεκθάνειν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
- ΚΤ.** παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
- ΟΔ.** καὶν μὲν σπάσῃς γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
τέρξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ·
ἦν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
- ΚΤ.** ἰοὺ ἰοὺ,
ὥς ἐξένευσα μόγισ' ἄκρατος ἢ χάρις·
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
λεύσσω τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἄλῃς Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
- ΣΕΙ.** ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
- ΚΤ.** ναὶ μὰ Δί', ὃν ἑρπάξω γ' ἐγὼ ἢ τῆς Δαρδάνου.
- ΣΕΙ.** ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
- ΧΟ.** μέμφει τὸν ἐραστὴν κἀντροφῆς πεπωκότα;
- ΣΕΙ.** οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
- ΟΔ.** ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,
ἔνδον μὲν ἀνῆρ· τῷ δ' ὕπνω παρειμένους
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα
δαλὸς δ' ἔσωθεν ἀνέλιων ὠθεῖ καπνόν.

παρεντρέπιστα δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν
Κύκλωπος ὄψιν· ἄλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει. 595

ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα καδάμαντος ἔξομεν.
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὥς σοι τάνθ' ἄδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ.

ΟΔ. Ἥφαιστ' ἀναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
λαμπρὸν πυρώσας ὅμ' ἀπαλλάχθ' ἄπαξ, 600
σύ τ' ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ πλὴ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσεά
ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν,
τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

ΧΟ. λήψεται τὸν τράχηλον
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τοῦ ξένων δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610
φωσφόρους ὀλεῖ κόρας·
ἦδη θαλὸς ἡνθρακωμένος
κρύπτεται εἰς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. 615
ἀλλ' ἴτω Μάρων, πρᾶσσέτω·

μαιομένου ἔξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὥς πλήν κακῶς.
κ' ἄρ' ὦ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον· 620
ποθαινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.

ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
ΟΔ. σιγαῖτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ, 625
οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρεῖμπεσθαί τινα,
ὥς μὴ ἔγερεθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ.

- ΧΟ. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
 ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
 ΧΟ. οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεὼν
 καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
 Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.
 ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν
 ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
 ΗΜ. ταυτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί. ΗΜ. τοὺς γὰρ ποῖ
 ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
 ΟΔ. ἐστῶτες ἐσπάσθητε; ΗΜ. καὶ τά γ' ὄμματα
 μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
 ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
 ΧΟ. ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτεῖρομεν
 καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
 τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
 ἀλλ' οἶδ' ἐπωδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
 ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
 στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
 ΟΔ. πάλαι μὲν ἦδεν σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
 νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
 χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεως
 ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
 φίλων κελυσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 ΧΟ. δρᾶσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 κελυσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.
 ἰὼ ἰὼ,
 γενναιότατ' ὠθεῖτε, σπεύδετε.
 ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν
 θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
 τυφετ' ὦ, καίετ' ὦ

τὸν Αἴτνας μηλονόμον.

660

τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς

δράσῃ τι μάταιον.

ΚΥ. ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.

ΧΟ. καλὸς γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

ΚΥ. ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν. 665

ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἐξω πέτρας

χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ

σταθεῖς φάραγγος τῆσδ' ἐναρμόσω χέρας.

ΧΟ. τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ; ΚΥ. ἀπωλόμην.

ΧΟ. αἰσχρὸς γε φαίνεται. ΚΥ. ἀπὸ τοῖσδε γ' ἄθλιος. 670

ΧΟ. μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἀνθρακας;

ΚΥ. Οὔτις μ' ἀπώλεσ'. ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς σ' ἠδίκηι;

ΚΥ. Οὔτις με τυφλοῖ βλέφαρον. ΧΟ. οὐκ ἄρ' εἴ τυ-

φλός;

ΚΥ. ὡς δὴ σύ. ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείη τυφλόν;

ΚΥ. σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν; ΧΟ. οὐδαμοῦ,

Κύκλωψ.

675

ΚΥ. ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,

ὁ μακρός, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσε.

ΧΟ. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρὺς.

ΚΥ. πρὸς θεῶν, πεφεύγας' ἢ μένονσ' εἴσω δόμων;

ΧΟ. οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυτα 680

λαβόντες ἐστήκασι. ΚΥ. ποτέρας τῆς χερὸς;

ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΥ. ποῦ; ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

ἔχεις; ΚΥ. κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίου

παίσας κατέαγα. ΧΟ. καὶ σε διαφεύγουσί γε;

ΚΥ. οὐ τῇδ' ἐπείγειν εἶπας; ΧΟ. οὐ· ταύτῃ λέγω. 685

ΚΥ. πῇ γάρ; ΧΟ. περιάγου, κείσε, πρὸς ἀριστερά.

ΚΥ. οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτε μ' ἐν κακοῖς.

ΧΟ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν ΟΥΤΙΣ ἐστί σου.

- ΚΤ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ; ΟΔ. τηλοῦ σέθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε. 690
- ΚΤ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
ΟΔ. ὅπερ μ' ὁ φύσας ὠνόμαξ' Ὀδυσσεά.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρώσαμεν,
εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. 695
- ΚΤ. αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον. 700
- ΟΔ. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεὸς σκάφος
ἦσ'ω πλὶ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
- ΚΤ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλὼν.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καί περ ὦν τυφλός,
δι' ἀμφιτροῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
- ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συνναῦται γέ τοι δ' Ὀδυσσέως
ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύομεν. 705

M H Δ E I A.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΑΙΓΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἔλθων, ἐπαγόμενος καὶ Μή-
 δειαν, ἐγγυᾶται καὶ τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίου βα-
 σιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ
 Μήδεια φονεαδύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίν-
 θου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μέναι καὶ τυ- 5
 χούσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμ-
 πει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκεί-
 νη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλα-
 κείς τῇ θυγατρὶ ἀπώλετο. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς
 παῖδας ἀποκτείνασα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων πτερω- 10
 τῶν ὁ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν ἐποχος γένομένη ἀποδιδρά-
 σκει εἰς Ἀθήνας καὶ Αἰγεί τῳ Πανδίωνος γαμεῖται.
 Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνε-
 ψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσῃ. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Αἰδονος ὁ τοὺς νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως 15
 αὐτίκα δ' Αἰδονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα,
 γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
 φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ
 τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψή- 20
 σασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησὶ τὸν Ἰάσονα τρόπον
 τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύσασθαι
 γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργούσας κατακοι-

μηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσοῦσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.

τὸ δράμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος
5 διασκευάσας, ὡς Δικαίαρχος τοῦ τε Ἑλλάδος βίου καὶ
Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ
μὴ πεφυλακέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδεῖᾳ, ἀλλὰ προ-
πεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ
γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς
10 ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία ἡμῶν ἐν νάπαισι· καὶ τὰ
ἔξῃς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρώ-
τῳ κεχρησθαι, ὡς Ὀμηρος·

εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

15

Μηδεῖα διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνῳ
γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν
Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη
δὲ Ἰάσονος Αἰγεί· συνοικήσουσα. παρ' οὐδετέρῳ κεί-
20 ται ἡ μυθοποιία.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ,
ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. προλο-
γίζει δὲ τροφὸς Μηδεῖας. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου
ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πρὸς ἔτει α'. πρῶτος Εὐφορίων,
25 δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεῖα, Φι-
λοκτήτης, Δίκτυι, Θεριστῆς σατύροις. οὐ σώζεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ

- ΤΡ. Εἴθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
 Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,
 μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
 τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
 ἀνδρῶν ἀριστέων οἷ τὸ πάγχρυσον δέρος 5
 Περίε μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
 Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος,
 οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
 πατέρα κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν 10
 ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
 φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,
 αὐτὴ τε πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσωνι.
 ἥπερ μερίσθη γίγνεται σωτηρία,
 ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. 15
 νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
 προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ' ἐμὴν
 γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
 γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.
 Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἡτιμασμένη 20
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
 πίστιν μερίστην, καὶ θεοὺς μαρτυρεῖται

οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
 κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖς' ἀλγηδόσι,
 τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον,
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθαι ἡδίκημένη,
 οὐτ' ὅμμ' ἐπαίρουσ' οὐτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
 πρόσσωπον· ὥς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
 κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων·
 ἦν μὴ ποτε στρέψασα πάλλενκον δέσρην
 αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμῶξιν φίλον
 καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο
 οἶον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός.
 στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὁρῶσ' εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλεύσῃ νέον·
 βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
 πάσχουσ'· ἐγῶ δα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν.
 δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν
 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται.
 ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
 στεῖχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοοῦμενοι
 κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
ΠΑΙ. παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν
 ἔστηκας, αὐτὴ θροεμένη σαντῇ κακᾷ;
 πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
ΤΡ. τέκνων ὁπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,

μὴ θηκτὸν ὥση φάσανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμονς εἰσβάσ', ἐν' ἑατρωταί λέχος,
 ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνῃ
 κᾶπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά.

χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. 55

ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγυδόνης,
ὥσθ' ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κούρανφ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας.

ΠΑΙ. οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
ΤΡ. ξηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. 60

ΠΑΙ. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότας εἰπεῖν τόδε·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε; μὴ φθόνει φράσαι.

ΠΑΙ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.

ΤΡ. μή, πρὸς γενεῖον, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65
σιγὴν γάρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑΙ. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθῶν, ἔνθα δὴ παλαίταται
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὥς τοῦσδε παῖδας γῆς ἑλᾶν Κορινθίας 70

σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφῆς ὄδε
οὐκ οἶδα· βουλομένη δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.

ΤΡ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75

ΠΑΙ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοῦκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δῶμασιν φίλος.

ΤΡ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσουμεν
νέον παλαιῶ, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.

ΠΑΙ. ἀτὰρ σύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε 80
δέσποιναν, ἡσύχαξε καὶ σίγα λόγον.

ΤΡ. ὦ τέκν', ἀκούεθ' ὅλος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὅλοιτο μὲν μή· δεσπότης γάρ ἐστ' ἐμός·

ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται.
ΠΑΙ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γιννώσκεις τόδε, 85

ὥς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τοῦσδε γ' εὐνῆς οὔνεκ' οὐ στέργει πατήρ.

TP. ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὥς μάλιστα τοῦσδ' ἐρημώσας ἔχε
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένην.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ' ὥς τι δρασείνουσιν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τινα.
ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι.

MH. ἰώ,
δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰώ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

TP. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπεύδετε θᾶσσον δώματος εἴσω,
καὶ μὴ πελάσσητ' ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος στυγεράν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.

ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὥς τάχος εἴσω.
δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρούμενον
νέφος οἰωγῆς ὥς τάχ' ἀνάψει
μεῖζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάζεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπανστος
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν;

MH. αἰαί,
ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν· ὦ κατάρατοι
παῖδες ὀλοισθε στυγεράς ματρὸς
σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

TP. ἰώ μοί μοι, ἰὼ τλήμων.

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἷμοι,
τέκνα, μὴ τι πάθῃθ' ὥς ὑπεραλγῶ.
δεινὰ τυράννων λήματα καὶ πῶς
ὀλίγ' ἀρχόμενοι πολλὰ κρατοῦντες
χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν.

120

τὸ γὰρ εἰθίσθαι ξῆν ἐπ' ἴσοισιν
κρεῖσσον· ἐμοὶ γοῦν, εἰ μὴ μεράλως,
ὀχυρῶς γ' εἴη καταγρησάσκειν.

τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν
τοῦνομα νικᾷ, χρῆσθαι τε μακρῶ
λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
μείζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.

125

130

ΧΟ. ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
τᾶς δυστάνου

Κολχίδος, οὐδέ πω ἥπιος· ἀλλὰ, γεραῖα,
λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω μελάθρου γόον
ἔκλυον·

135

οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος,
ἐπεὶ μοι φίλον κέκρανται.

ΤΡ. οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ ἦδη
τάδ'· ὁ μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων,
ἡ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν
δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
παραθαλπομένα φρένα μύθοις.

140

ΜΗ. αἰαῖ,

διά μου κεφαλᾶς φλόξ οὐρανία
βαίῃ· τί δέ μοι ξῆν ἔτι κέρδος;
φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσάιμαν
βιοτὰν στυγεράν προλιποῦσα.

145

- ΧΟ. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, στρ.
 ἀχὰν οἶαν ἅ δύστανος
 μέλπει νύμφα; 150
 τίς σοί ποτε τᾶς ἀπλάτου
 κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
 σπεύσει θανάτου τελευτάν;
 μηδὲν τόδε λίσσου.
 εἰ δὲ σὸς πόσις 155
 καινὰ λέχη σεβίζει,
 κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου·
 Ζεὺς σοι τάδε συνδικήσει. μὴ λίαν
 τάκου δυρομένα σὸν εὐνήταν.
 ΜΗ. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι, 160
 λεύσσεθ' ἅ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις
 ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
 πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
 αὐτοῖς μελάθροισι διακναιομένους,
 οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶς' ἀδικεῖν. 165
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὦν ἀπενάσθη
 αἰσχρῶς τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
 ΤΡ. κλύεθ' οἷα λέγει κἀπιβοᾶται
 Θέμιν εὐκταίαν Ζῆνιά θ', ὅς ὄρκων
 θνητοῖς ταμίαις νενόμισται; 170
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῷ
 δέσποινα χόλον καταπαύσει.
 ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὅσιν τὰν ἀμετέραν ἀντ.
 ἔλθοι μύθων τ' αὐδαθέντων
 δέξαιτ' ὁμφάν,
 εἴ πως βαρύθυμον ὄργαν
 καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
 μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον 175

φίλοισιν ἀπέστω.

ἀλλὰ βᾶσά νιν

180

δεῦρο πόρευσον οἴκων

ἔξω, φίλα καὶ τὰδ' αὔδα·

σπεῦσον πρὶν τι κακῶσαι τοὺς εἰσω·

πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμαῖται.

δράσσω τὰδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω

δέσποιναν ἐμήν·

185

μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης

ἀποταυροῦται δμωσίην, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμαθῇ.

σκαιοὺς δὲ λέγων κούδέν τι σοφοὺς

190

τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,

οὔτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις

ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δειπνοῖς

εὔροντο βίον τερπνὰς ἀκοάς·

στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας

195

εὔρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις

ῥῶδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι

δειναὶ τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.

καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκείσθαι

μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὔδειπνοι

200

δαῖτες, τί μάτην τέλνουσι βοάν;

τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ

δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

λαχὰν αἶον πολύστονον γόων,

λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ

205

τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόννυμφον·

θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα

τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν,

ἃ νιν ἔβασεν

ΤΡ.

ΧΟ.

Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
 δι' ἄλλα νύχιον ἐφ' ἄλμυράν
 πόντου κλῆδ' ἀπέραντον.

210

ΜΗ. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξηλθον δόμων,
 μή μοι τι μέμνησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν 215
 σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὁμμάτων ἄπο,
 τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἳ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
 δύσκειαν ἐκτίσαντο καὶ θάθυμIAN.
 δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅστις πρὶν ἄνδρὸς σπλάγχχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς 220
 στურγεῖ δεδορκώς, οὐδὲν ἡδίκημένος.
 χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει·
 οὐδ' ἄστον ἦνεσ' ὅστις αὐθάδης γεγῶς
 πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.
 ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε 225
 ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ καὶ βίου
 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήζω, φίλαι.
 ἐν τῷ γὰρ ἦν μοι πάντα, γιγνώσκεις καλῶς,
 κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.
 πάντων δ' ὅς' ἔστ' ἔμφυχτα καὶ γνώμην ἔχει 230
 γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
 ὥς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
 πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
 λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτό γ' ἄλγιον κακόν·
 καὶ τῷδ' ἀγῶν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν 235
 ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ
 γυναῖξιν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνῆρασθαι πόσιν.
 εἰς καινὰ δ' ἦδη καὶ νόμους ἀφιγμένην
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἰκοθεν,
 ὅτῳ μάλιστα χρήσεται συνευνέτη. 240
 καὶ μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμενάουσιν εὖ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βίᾳ φέρων ζυγόν,

- ξηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἄνῃρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθῃται ξυνών,
 ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης, 245
 ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἡλικας τραπεῖς·
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί·
 κακῶς φρονοῦντες· ὡς τοῖς ἂν παρ' ἀσπίδα 250
 στήναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τελευτᾶν ἄπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σέ κ' αἶμ' ἦκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἦδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὐσ' ὕβριζομαι 255
 πρὸς ἄνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 ἣν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ 260
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν
 [τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἦν τ' ἐγγήματο],
 σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακὴ δ' ἐς ἀλήην καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικημένη κυρῇ, 265
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μαιφονωτέρα.
- ΧΟ. δρᾶσω τὰδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
 Μήδεια, πευθεῖν δ' οὐ σε θανυμάξω τύχας.
 ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων. 270
- ΚΡ. σὲ τὴν σκνυθροπὸν καὶ πόσει θυμονμένην,
 Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαντῇ τέκνῳ,
 καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου

- τοῦδ' εἰμὶ κοῦν ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν, 275
 πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλω.
ΜΗ. αἰαῖ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξιάσι πάντα δὴ κάλων,
 κοῦν ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως, 280
 τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
ΚΡ. δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους,
 μὴ μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
 συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
 σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἰδρις, 285
 λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστρατημένη.
 κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὥς ἀπαγγέλλουσί μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 κρείσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μεταστένειν. 291
ΜΗ. φεῦ φεῦ·
 οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
 ἐβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἰργασται κακά.
 χρὴ δ' οὐποδ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
 παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς· 295
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
 σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
 δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι·
 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον 300
 κρείσσων νομισθεὶς λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
 ἐγὼ δὲ καὶ τὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης.
 σοφὴ γὰρ οὐσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,

τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῇ. 305
 σὺ δ' αὖ φοβεῖ με· μή τι πλημμελὲς πάθῃς;
 οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
 ὥστ' εἰς τυράννοὺς ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.

τί γὰρ σὺ μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
 ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν 310

μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
 νυμφεύετ', εὖ πράσσετε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἑᾶτέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικημένοι
 σιγησόμεσθα, κρείσσόνων νικώμενοι. 315

ΚΡ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθακ', ἀλλ' εἴσω φρενῶν
 ὀρρωδία μοι μὴ τι βουλεύῃς κακόν,
 τοσῶδε δ' ἥσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι·
 γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὐτῶς ἀνὴρ,
 ῥᾶν φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. 320
 ἀλλ' ἐξιδ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
 ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν οὔσα δυσμενὲς ἐμοί.

ΜΗ. μή, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.

ΚΡ. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ. 325

ΜΗ. ἀλλ' ἐξελᾶς με κοῦδὲν αἰδέσει λιτάς;

ΚΡ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.

ΜΗ. ὦ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.

ΚΡ. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πόλις.

ΜΗ. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα. 330

ΚΡ. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.

ΜΗ. Ζεῦ, μὴ λάθῃ σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.

ΚΡ. ἔρπ' ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.

ΜΗ. πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρημέθα.

ΚΡ. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει βία. 335

ΜΗ. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλά σ' αἰτοῦμαι, Κρέον —

- ΚΡ. ὄχλον παρέξεις, ὥς ἔοικας, ὦ γύναι.
 ΜΗ. φευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσα σοῦ τυχεῖν.
 ΚΡ. τί δ' αὖ βιάξει κοῦκ ἀπαλλάσσει χθονός;
 ΜΗ. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν 340
 καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ἧ φευξοῦμεθα,
 παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἑμοῖς, ἐπεὶ πατήρ
 οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
 οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατήρ
 πέφυκας· εἰκὸς δ' ἔστιν εὐνοϊάν σ' ἔχειν. 345
 τοῦμοῦ γὰρ οὐ μοι φροντίς, εἰ φευξοῦμεθα,
 κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
 ΚΡ. ἥκιστα τοῦμόν λῆμ' ἔφν τυραννικόν,
 αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
 καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἑξαμαρτάνων, γύναι, 350
 ὅμως δὲ τεύξει τοῦδε· προυννέπω δέ σοι,
 εἰ σ' ἡ' πιούσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
 καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
 θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὅδε.
 ΧΟ. δύστανε γύναι, 357
 φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
 ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προξενίαν
 ἢ δόμον ἢ χθονά σωτήρα κακῶν 360
 ἐξευρήσεις;
 ὥς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
 Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.
 ΜΗ. κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντρεῖ;
 ἀλλ' οὔτι ταύτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω. 365
 ἔτ' εἴς' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις
 καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.

νῦν δ', εἰ μένιν δεῖ, μίμν' ἔφ' ἡμέραν μίαν·
 οὐ γάρ τι θράσους δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

355

δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θωπεῦσαι ποτε,
εἰ μὴ τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
οὐδ' ἂν προσεῖπον οὐδ' ἂν ἠψάμην χεροῖν. 370

ὁ δ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο
ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ τᾶμ' ἐλεῖν βουλευόμενα
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
μειναι μ', ἐν ἧ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρούς
θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν. 375

πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς,
οὐκ οἶδ' ὅποια προῶτον ἐγκειρῶ, φίλαι,
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβάς' ἔν' ἐστρωται λέχος. 380

ἀλλ' ἔν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τήν εὐθείαν, ἧ πεφύκαμεν
σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἐλεῖν. 385
εἶεν·

καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
τίς γῆν ἄστυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
ξένος παρασχὼν ῥύσεται τοῦμόν δέμας;
οὐκ ἔστι. μείνας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
ἣν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἄσφαλής φανῇ,
δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον· 390

ἣν δ' ἐξελαύνη ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεῖ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω
μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην, 395

Ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν τοῦμόν ἀλγυνεῖ κέαρ.

πικροὺς δ' ἐγώ σφιν καὶ λυγροὺς θῆσω γάμοις;
 πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
 ἀλλ' εἴα· φεῖδον μηδὲν ὦν ἐπίστασαι, 400
 Μῆδεια, βουλευούσα καὶ τεχνωμένη·
 ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἄγῶν εὐψυχίας.
 ὄρα's ἂ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
 τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἑλλίου τ' ἄπο. 405
 ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
 γυναῖκες, εἰς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται,
 κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.
 ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, στρ. 410
 καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
 ἀνδράσι μὲν δόλια βουλαί, θεῶν δ'
 οὐκέτι πίστις ἄραρε.
 τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὰν 415
 στρέψουσι φᾶμαι·
 ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
 οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναικῆς ἔξει. 420
 μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰοδᾶν ἀντ.
 τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
 οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρῃ γνώμῃ λύρας
 ὥπασε θέσπιν αἰοδᾶν 425
 Φοῖβος, ἀγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντ-
 ἀχῆσ' ἂν ὕμνον
 ἀρσένων γέννα· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
 πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν. 430
 σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἐπλευσας στρ.
 μαινομένα κραδίᾳ, διδύμας ὀρίσασα πόντου
 πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα

409—420 = 421—430

431—438 = 439—445

ναίεις χθονί, τᾷς ἀνάνδρου 435

κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,

τίλαινα, φυγὰς δὲ χώρας

ἄτιμος ἐλαύνει.

βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἐτ' αἰδῶς ἀντ.

Ἑλλάδι τᾷ μεγάλα μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. 440

σοι δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,

δύστανε, μεθυρμίσασθαι

μόχθων πάρα, σῶν τε λέκτρων

ἄλλα βασιλεια κρείσσων

δόμοισιν ἀνέστα. 445

ΙΑ. οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις

τραχεῖαν ὄργην ὡς ἀμήχανον κακόν.

σοι γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν

κούφως φερούση κρείσσωνων βουλευματα,

λόγων ματαίων οὔνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός. 450

καί μοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ

λέγουσ' Ἰάσων ὡς κακιστός ἐστ' ἀνὴρ·

ἂ δ' εἰς τυράννους ἐστὶ σοι λελεγμένα,

πᾶν κέρδος ἥρου ζημιουμένη φυγῇ.

καγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων 455

ὄργας ἀφήρουν καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν·

σύ δ' οὐκ ἀντίεις μωρίας, λέγουσ' αἰεὶ

κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.

ὅμως δὲ καὶ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις

ἤκω, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι, 460

ὡς μὴτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς

μὴτ' ἐνδεής του. πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ

κακὰ ξὺν αὐτῇ· καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγείς,

οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω 465

γλώσσει μέριστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,

ἤλθες πρὸς ἡμᾶς, ἤλθες ἐχθιστος γεγώς;
 οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία,
 φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν,
 ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 πασῶν, ἀναίδει· εὐ δ' ἐποίησας μολῶν,
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
 ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
 ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν.
 ἔσωσά σ', ὥς Ἰσάσιν Ἑλλήνων ὅσοι
 ταῦτόν συνεισέβησαν Ἀργεῶν σκάφος,
 πεμφθέντα ταύρων πυρπνύων ἐπιστάτην
 ζεύγλαισι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύην·
 δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας
 σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄυπνος ὢν,
 κτείνασ' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοῦς
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἐκόμην
 σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα,
 Πέλλιαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
 παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὧ κακίστ' ἐνδρῶν, παθὼν
 προῦδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτίσω λέχη,
 παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἄκαις ἐτι,
 συγγνωστόν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἐτι,
 ἢ καινὰ κείσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τὰ νῦν,
 ἐπεὶ σύνοισθ' ἂν γ' εἰς ἐμ' οὐκ εὖορκος ὢν.
 φεῦ δεξιὰ χεὶρ ἦς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὥς μάτην κεχρώσμεθα

θεοὺς τε καὶ μοὶ παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει;

κακοῦ πρὸς ἄνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 ἄγ', ὥς φίλω γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς; 500
 ὅμως δ' ἐρωτηθεῖς γὰρ αἰσχύων φανεῖ.
 νῦν ποῦ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρός δόμους,
 οὓς σοι προδοῦσα καὶ πάτρην ἀφικόμην;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 505
 ἔχει γὰρ οὕτω τοῖς μὲν οἰκοῦσιν φίλοις
 ἐχθρὰ κατέστηχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχοῖν κακῶς
 δοῶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
 τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
 ἔθηκες ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστόν δέ σε 510
 ἔχω πόσιν καὶ σεπτὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ,
 εἰ φρενέομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἐρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
 καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 πτωχοῦς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. — 515
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὅς κίβδηλος ἢ
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὅπασας σαφῆ,
 ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
 οὐδείς χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι;
 ΧΟ. δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει, 520
 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
 ΙΑ. δεῖ μ', ὥς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
 ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον
 ἄγκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
 τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν. 525
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
 Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθορος

λόγος διελθεῖν, ὥς Ἔρωσ σ' ἠνάγκασε 530
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λαν·
 ὅπη γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας 535
 εἰληφας ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω.
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
 πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὔσαν Ἑλληνες σοφὴν 540
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
 ὄροισιν ὦκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ πῖσῆμος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μέντοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι 545
 ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 αἰ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὤνειδισας,
 ἐν τῷδε δεῖξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγῶς,
 ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος. 550
 ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
 τί τοῦδ' ἂν εὖρημ' εὖρον εὐτυχέστερον
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φρυγᾶς γεγῶς;
 οὐχ, ἢ σὺ κνίζει, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος, 555
 καινῆς δὲ νύμφης ἰμέρω πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
 ἄλλῃ γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
 ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῖμεν καλῶς
 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθαι, γιγνώσκων ὅτι 560
 πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν
 σπείρας τ' ἀδελφούς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
 εἰς ταῦτό θείην καὶ ξυναρτήσας γένος
 εὐδαιμονοίην. σοὶ τε γὰρ παίδων τί δεῖ, 565
 ἐμοὶ τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
 τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
 οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
 ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἦκεθ' ὥστ' ὀρθονμένης
 εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570
 ἣν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος,
 τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
 τίθεσθε. χορῆν ἄρ' ἄλλοθεν ποθεν βροτούς
 παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·
 χοῦτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

ΧΟ. Ἰᾶσον, εὐ μὲν τοῦσδ' ἐκόσμησας λόγους·
 ὅμως δ' ἐμοίγε, καὶ παρὰ γνώμην ἐρῶ,
 δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια θρᾶν.

ΜΗ. ἡ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν 580
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
 γλώσση γὰρ ἀνχῶν τ' ἄδικ' εὐ περιστελεῖν,
 τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σόφός·
 ὥς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἔκτενεῖ σ' ἔπος. 585

χορῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
 γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
 ΙΔ. καλῶς γ' ἂν, οἶμαι, τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
 εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
 τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590

ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.

ΙΔ. εὐ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὐνεκα

- γῆμαί με λέκτρα βασιλέων ἄ νῦν ἔχω,
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλω
 σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
 φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δῶμασι. 595
- MH.* μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίξοι φρένα.
- IA.* οἷσθ' ὥς μετεύξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
 τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,
 ἤδηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δόκει. 600
- MH.* ὕβρις, ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φρευξοῦμαι χθόνα.
- IA.* αὐτὴ τὰδ' εἴλου· μηδὲν' ἄλλον αἰτιῶ. 605
- MH.* τί δρωῶσα; μὲν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
- IA.* ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίοις ἀρωμένῃ.
- MH.* καὶ σοῖς ἀραία γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις.
- IA.* ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐσσι καὶ τὰ πλειονα.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σπαντῆς φυγῇ
 προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφθόνην δοῦναι χειρὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἷ δρᾶσονσί σ' εὖ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μῶρανεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
- MH.* οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεσθ' ἂν,
 οὔτ' ἂν τι δεξαίμεσθαι, μήθ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
- IA.* ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὥς πάνθ' ὑπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' ἀνθαδία
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.
- MH.* χῶρει· πόθω γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
 αἰρεῖ χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος·

- νύμφευ· ἴσως γάρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, 625
 γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.
 ΧΟ. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄραν στρ.
 ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
 οὐδ' ἀρετὴν παρέδωκαν
 ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλος ἐλθοι 630
 Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.
 μήποτ', ὧ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
 χρυσέων τόξων ἐφείης
 ἱμέρω χρίσας· ἄφνικτον οἰστόν.
 στέργοι δέ με σωφροσύνα, ἀντ. 635
 δώρημα κάλλιστον θεῶν·
 μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀρ-
 γὰς ἀκόρεστά τε νείκη
 θυμὸν ἐκπλήξας· ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις
 προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀ- 640
 πτολέμους δ' εὐνὰς σεβίξουσ'
 ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.
 ὦ πατρίς, ὦ δώματα, μὴ στρ.
 δῆτ' ἀπολις γενοίμαν
 τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα 645
 δυσπέρατον αἰῶν',
 οἰκτροτάτον ἀχέων.
 θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
 ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-
 χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ἢ 650
 γὰς πατρίας στέρεσθαι.
 εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων ἀντ.
 μῦθον ἔχω φράσασθαι·
 σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις 655

627 — 634 = 635 — 642

643 — 651 = 652 — 662

ᾠκτισεν παθοῦσαν

δεινότατα παθέων.

ἀχάριστος ὅλοιθ', ὅτ' ἄρεστι

μὴ φίλους τιμᾶν καθαρὰν ἀνολί-

ξαντα κληῖδα φρενῶν· ἐμοὶ

μὲν φίλος οὔ ποτ' ἔσται.

ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.

ΜΗ. ᾧ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος,
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;

ΑΙ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.

ΜΗ. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιφδὸν ἐστάλης;

ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.

ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τεύεις βίον;

ΑΙ. ἅπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχη.

ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἥ λέχους ἅπειρος ὢν;

ΑΙ. οὐκ ἐσμέν ἐννῆς ἄζυγες γαμηλίου.

ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἰπέ σοι παίδων πέρι;

ΑΙ. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.

ΜΗ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;

ΑΙ. μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.

ΜΗ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

ΑΙ. ἄσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα,

ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τίν' ἐξέλκῃ χθόνα;

ΑΙ. πρὶν ἂν πατρώων αὐθις ἐστίαν μόλω.

ΜΗ. σὺ δ' ὥς τί χορήξων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

ΑΙ. Πιτθεύς τις ἔστι γῆς ἀναξ Τροίξηντας.

ΜΗ. παῖς ὥς λέγουσι Πέλοπος εὐσεβέστατος.

ΑΙ. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.

ΜΗ. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.

ΑΙ. καί μοι γε πάντων φίλτατος δορυξένων.

ΜΗ. ἀλλ' εὐτυχοίης καὶ τύχοις ὅσων ἐράς.

- ΑΙ. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
- ΜΗ. Αἰγεῦ, κἀκίστος ἐστί μοι πάντων πόσις. 690
- ΑΙ. τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
- ΜΗ. ἄδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
- ΑΙ. τί χρῆμα δράσας; φράξε μοι σαφέστερον.
- ΜΗ. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
- ΑΙ. ἣ που τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; 695
- ΜΗ. σιάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμέν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
- ΑΙ. πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
- ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφν φίλοις.
- ΑΙ. ἴτω νυν, εἵπερ ὥς λέγεις ἐστὶν κακός.
- ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν. 700
- ΑΙ. δίδῳσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
- ΜΗ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
- ΑΙ. συγγνωστά [μὲν] γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
- ΜΗ. ὀλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
- ΑΙ. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν. 705
- ΜΗ. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
- ΑΙ. εἰ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.
- ΜΗ. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
- ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι, 710
- οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα
καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρωσ σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάλοισ. 715
- εὖρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἶον εὖρηκας τόδε·
παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς
σπεῖραι σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
- ΑΙ. πολλῶν ἔκατι τήνδε σοὶ δοῦναι χάριν,
γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, 720

ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς·
εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
πειράσομαι σου προξενεῖν δίκαιος ὢν.

τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι·
ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὗ σ' ἄγειν βουλήσομαι,
αὐτὴ δ' εἰς ἐμὸν ἐλθῆς δόμους,
μενεῖς ἄστυλος κοῦ σε μὴ μεθῶ τι·
ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα·
ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.

MH. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.

AI. μὴν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;

MH. πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος
Κρέων τε. τούτοις δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγείς,
ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίας ἐμέ·
λόγοις δὲ συμβὰς μὴ θεῶν ἐνώμοτος
φίλος γένοι' ἂν ἀπικηρυκεύματα
τάχ' ἂν πίθοι σε· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῇ,
τοῖς δ' ὄλβος ἐστί καὶ δόμος τυραννικός.

AI. πολλὴν ἔθηκας, ὦ γύναι, προμηθίαν·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, δοῶν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
σκῆψιν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
τὸ σὸν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεοῦς.

MH. ὅμην πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός
τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος,
μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
μήτ' ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
χορήγη, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.

AI. τί χοῖμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.

- ΑΙ. ὄμνυμι Γῆν καὶ λαμπρὸν Ἥλιον φάος
θεοὺς τε πάντας ἔμμενecin ἃ σου κλύω.
ΜΗ. ἄρκετ' τί δ' ὄρκῳ τῷδε μὴ' ὑμένων πάθοις;
ΑΙ. ἂ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν. 755
ΜΗ. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
καρῶ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξας' ἃ μέλλω καὶ τυχοῦς' ἃ βούλομαι.
ΧΟ. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίης πομπαῖος ἄναξ
πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαν 760
σπεύδεις κατέχων πράξιαις, ἐπὶ
γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
ΜΗ. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιον τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι, 765
γενησόμεσθα κείς ὁδὸν βεβήκαμεν·
νῦν δ' ἐλπίς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ἐκ τοῦδ' ἀναφόμεσθα πρυμνήτην κάλων, 770
μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τὰμά σοι βουλευμάτων
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψας' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι· 775
μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
ὥς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
[γάμους τυράννων οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει
καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·]
παῖδας δὲ μέναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι, 780
οὐχ ὥς λιποῦσα πολεμίας ἐπὶ χθονός
[ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι],
ἀλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.

πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 [νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,
 λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσῆλατον·]
 κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χρῶς,
 κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὅς ἂν θίγῃ κόρης·
 τοιοῦσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον·
 ὦμῶξα δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τοῦντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγγέας' Ἰάσονος
 ἔξειμι γαίης, φιλτάτων παιδων φόνον
 φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ γελασθαι τλητόν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
 ἴτω· τί μοι ξῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρίς
 οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
 ἡμάρτανον τόθ' ἦνίκα' ἐξελίμπανον
 δόμους πατρῶους, ἀνδρὸς Ἑλλήνος λόγοις
 πεισθεῖς, ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
 οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοξύρου
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς
 θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 μηδεὶς με φράλην κᾶσθενῇ νομιζέτω
 μηδ' ἡσυχάαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῇ·
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.
 ΧΟ. ἐπεὶ περ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
 σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
 ξυλλαμβάνουσα δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.
 ΜΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
 τὰδ' ἐστί, μὴ πάσχουσιν ὥς ἐγὼ κακῶς.

- ΧΟ. ἀλλὰ κτανεῖν σὼ παῖδε τολμήσεις, γύναι;
 ΜΗ. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις.
 ΧΟ. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτῃ γυνή.
 ΜΗ. ἔω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσῳ λόγοι.
 ἀλλ' εἴα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσωνα· 820
 εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 λέξης δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις γυνή τ' ἔφης.
 ΧΟ. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι στρ.
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς 825
 χώρας ἀπορθήτου τ' ἀποφερβόμενοι
 [κλεινοτάταν σοφίαν], αἶε διὰ λαμπροτάτου
 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἐνθα ποθ' ἀγνᾶς 830
 ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι·
 τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοᾶς ἀντ. 835
 τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφυσσαμέναν
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων αὔρας·
 αἶε δ' ἐπιβαλλομέναν 840
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς. 845
 πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν στρ.
 ἢ πόλις ἢ φίλων
 πόμπιμός σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
 τὰν οὐχ ὀσίαν μετ' ἄλλων; 850
 σκέψαι τεκέων πλαγάν,
 σκέψαι φόνον οἶον αἴρει.
 μή, πρὸς γονάτων σε πάντως

824 — 834 = 835 — 845

846 — 855 = 856 — 865

πάντη σ' ἱκετεύομεν,
 τέκνα φρονεύσης.
 πόθεν θράσος ἢ φρενὸς ἢ
 χειρί, τέκνον, σέθεν
 καρδίᾳ τε λήψει,
 δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
 πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα
 τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν
 σχήσεις; φόνῳ οὐ δυνάσει,
 παίδων ἱκετῶν πιπνόντων,
 τέγξαι χεῖρα φοινίαν
 τλάμονι θυμῷ.

855

ἀντ.

860

865

ΙΑ. ἦκω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενὲς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοις τοῦδε γ', ἀλλ' ἀκούσομαι
 τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.

ΜΗ. Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν
 εἰκὸς σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπείργασται φίλα.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμεν,
 κάλοιδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι
 καὶ δυσμενεῖναι τοῖσι βουλευόουσιν εὖ,
 ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοις καθίσταμαι
 πόσει θ', ὃς ἡμῖν δοῖα τὰ συμφορώτατα,
 γήμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
 ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
 θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
 οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα
 φεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;
 ταῦτ' ἐννοήσας ἡσθόμην ἀβουλίαν
 πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.
 νῦν οὖν ἐπαινῶ σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς

870

875

880

κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
 ἢ χοῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
 καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρυστάναι λέχει
 νύμφην τε κηδεύουσας ἥδεσθαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμέν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
 γυναικες· οὐκουν χοῆν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς 890
 οὐδ' ἀντιτείνειν νῆπι' ἀντὶ νηπίων.
 παριέμεσθα, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
 τότε, ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τόδε.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
 ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε 895
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
 τῆς πρόσθεν ἐχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.
 λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἴμοι, κακῶν·
 ὥς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. 900
 ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον
 φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
 ὥς ἀρτίδακρὺς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
 ὅψιν τερεινὴν τήνδ' ἐπλησα δακρύων. 905
 κάμοι κατ' ὅσων γλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ·
 καὶ μὴ προβαλὴ μείζον ἢ τὸ νῦν κακόν.
 αἰνῶ γύναι τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
 εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος
 γάμους παρσμπολῶντος ἄλλοίους πόσει. 910
 ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κῆαρ,
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν ἀλλὰ νῦν χρόνῳ
 [βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σῶφρονος].
 ὑμῖν δὲ παῖδες οὐκ ἀφροντίστως πατήρ
 πολλήν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν· 915
 οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας

ΧΟ.

ΙΑ.

τὰ πρῶτ' ἔσσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι.
 ἀλλ' αὐξάνεσθε· τὰλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἰδοίμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεὺς ἥβης τέλος
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
 αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας
 [στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα]
 κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;

920

ΜΗ. οὐδέν· τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.

925

ΙΑ. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΜΗ. δράσω τάδ'· οὗτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
 γυνὴ δὲ θῆλυ καὶ πλὴ δακρύοις ἔφν.

ΙΑ. τί δὴ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;

ΜΗ. ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξέυχου τέκνα,
 εἰσῆλθέ μ' οἶκος εἰ γενήσεται τάδε.
 ἀλλ' ὧν περ οὐνεκ' εἰς ἐμοὺς ἦκει λόγους,
 τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
 ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ,
 καὶ μοι τὰδ' ἐστὶ λῶστα, γιγνώσκω καλῶς,
 μὴτ' ἐμποδὼν σοὶ μῆτε κοιράνοις χθονὸς
 ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενὲς εἶναι δόμοις,
 ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χειρί,
 αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.

930

935

940

ΙΑ. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειραῖσθαι δὲ χρῆ.

ΜΗ. σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρός
 γυναικα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.

ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάξω σφ' ἐγώ,
 εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία.

945

ΜΗ. συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι καὶ γὰρ πόνον·
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἷδ' ἐγώ, πολύ,

λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
 παῖδας φέροντας· ἄλλ' ὅσον τάχος χρεῶν 950

εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἔν ἀλλὰ μυρία,
 ἄνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦς' ὁμεινέτου
 κεκτημένη τε κόσμον ὃν ποθ' Ἥλιος
 πατρός πατήρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. 955

λάξυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας
 καὶ τῇ τυράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ δότε
 φέροντες· οὗτοι δῶρα μεμπτὰ·δέξεται.

14. τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
 δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλείῳ πέπλων, 960
 δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου τάδε.

εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἄξιοι λόγου τινὸς
 γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ΜΗ. μὴ μοι σὺ· πεῖθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
 χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς. 965

κείνης ὁ δαίμων [κεῖνα νῦν αὔξει θεός·
 νέα τυραννεῖ]· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
 ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
 ἄλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
 πατρός νέαν γυναῖκα, δεσπότην δ' ἐμήν, 970

ἵκετεύει· ἐξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
 κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
 εἰς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
 ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν
 εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς. 975

ΧΟ. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζῴας, στρ.
 οὐκέτι· στείχουσιν γὰρ ἐς φόνον ἤδη.
 δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεδωμένων
 δέξεται δύστανος ἄταν·

976 — 982 — 983 — 989

ξανθᾶ δ' ἄμφι κόμα θήσει τὸν Ἄϊδα
κόσμον ἀντὰ χεροῖν. 980

πέλσει χάρις ἄμβρόσιός τ' ἀνγὰ πέπλον ἀντ.
χρυσόστευκτόν τε στέφανον περιθέσθαι· 985
νεοτέρους δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.

τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται
καὶ μοῖραν θανάτου δύστανος· ἄταν δ'
οὐχ ὑπερφεύξεται.

σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε κηδεμὼν τυράν-
νων, 990
στρ.

παισιν οὐ κατειδώς
ὄλεθρον βιοτᾶ προσάγεις, ἀλόχῳ
τε σᾶ στυγερόν θάνατον.

δύστανε μοίρας, ὅσον παροίχει. 995
μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ὦ τάλαινα παί-
δων 996
ἀντ.

μᾶτερ, ἃ φονεύσεις
τέκνα νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων,
ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως 1000
ἄλλη ξυνοικεῖ πόσις συνεύνω.

ΠΑΙ. δέσποιν', ἀφείνται παῖδες οἷδε σοὶ φρυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφη βασιλῆς ἀσμένη χεροῖν
ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τὰ κεῖθεν τέκνοις.
ἔα.

τί συγχυθεῖς ἔστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς; 1005

ΜΗ. αἰαῖ.

ΠΑΙ. τάδ' οὐ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγγελεμένοις.

ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αὐθις. ΠΑΙ. μὼν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου; 1010

990 — 995 = 996 — 1001

τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
κοῦκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;

1006

- ΜΗ. ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας· οὐ σὲ μέφομαι.
 ΠΑΙ. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;
 ΜΗ. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
 κἀγὼ κακῶς φρονοῦς' ἐμῆχανησάμην.
 ΠΑΙ. θάρσει· κἄτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015
 ΜΗ. ἄλλους κατὰξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 ΠΑΙ. οὗτοι μόνῃ σὺ σῶν ἀπεξύγης τέκνων.
 ΜΗ. κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.
 δράσω τὰδ'. ἀλλὰ βαινέ δωμάτων ἔσω
 καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν. 1020
 ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
 καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
 οἰκήσεται' αἰὲ μῆτρὸς ἐστερημένοι·
 ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,
 πρὶν σφῶν ὄνασθαι κἀπιθεῖν εὐδαίμονας, 1025
 πρὶν λέκτρα καὶ γυναικὰ καὶ γαμηλίους
 εὐνάς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.
 ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς ἀνθαδίας.
 ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
 ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις, 1030
 στεροῶς ἐνεγκοῦς' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
 ἦ μὴν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
 πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
 καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
 ξηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ 1035
 γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη
 λυπρὸν διάξω βίωτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
 ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
 ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
 φεῦ φεῦ· τί προσδέρεσθ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα; 1040
 τί προσγεῶτε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,

γυναικες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλευματα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς.
 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
 λυποῦσαν αὐτὴν δις τόσα κταῖσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἐγώ γε. χαιρέτω βουλευματα.
 καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀξημίους;
 τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κήκης,
 τὸ καὶ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενός.
 χωρεῖτε παῖδες εἰς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
 θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
 ᾄ ᾄ.

μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ [ποτ'] ἐργάσῃ τάδε·
 ἔασον αὐτούς, ὧ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί με.
 μὰ τοὺς παρ' Αἰδη νεοτέρους ἀλάστορας,
 οὗτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 παῖδας παρήσω τοὺς ἐμούς καθυβρίσαι.
 πάντως πέπρωται ταῦτα κοῦκ ἐκφεύξεται.
 καὶ δὴ πλ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ
 νύμφη τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἰμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
 [καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι]
 παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δότ', ὧ τέκνα,
 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χεῖρα.
 ὧ φιλτάτη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι κάρα
 καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,

πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χορή,
 ἡμεῖς κτενοῦμεν οἵπερ ἐξεφύσαμεν.

- εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκεῖ τὰ δ' ἐνθάδε
 πατήρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
 ὦ μαλθακὸς χρῶς πνεῦμά θ' ἡδιστον τέκνων. 1075
 χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμι προσβλέπειν
 οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά·
 θυμὸς δὲ κρείσσω τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μεγίστων αἷτιος κακῶν βροτοῖς. 1080
 πολλὰ κίς ἦδη
 διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον
 καὶ πρὸς ἀμίλλας ἤλθον μέλζους
 ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν·
 ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοῦσα καὶ ἡμῖν, 1085
 ἣ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·
 πάσαισι μὲν οὐ· παῦρον δὲ γένος
 (μίαν ἐν πολλαῖς εὗροις ἂν ἴσως)
 οὐκ ἀπόμουςον τὸ γυναικῶν.
 καὶ φημι βροτῶν οὔτινές εἰσιν 1090
 πάμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν
 παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 τῶν γειναμένων.
 οἳ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
 εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν 1095
 παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
 πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·
 οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
 γλυκερὸν βλάστημ', ἄθρῳ μελέτῃ
 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον· 1100
 πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσιν καλῶς
 βίотόν θ' ὁπόθεν λείψουσιν τέκνοισ·
 ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
 εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς

μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἦδη
 πᾶσιν κατερωθῆναι τοῖσι κακόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἄλις βιοτὴν εὖρον,
 σῶμά τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων
 χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσαι
 δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Αἶδην
 Θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
 πῶς οὖν λυεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἐτι λύπην ἀνιαροτάτην
 παίδων ἔνεκεν

θυνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

ΜΗ. φίλαι, πάλαι τοι προσμένονσα τὴν τύχην
 καραδοκῶ τὰ κεῖθεν οἷ προβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον
 δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

ΑΓΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρὰ νόμους τ' εἰργασμένον.
 Μῆδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναῖαν
 λιποῦς' ἀπήνην μήτ' ὅχον πεδοστιβῆ.

ΜΗ. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

ΑΓΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη
 Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὑπο.

ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
 τὸ λοιπὸν ἦδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.

ΑΓΓ. τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μάλινει, γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστίαν ἠκισμένην
 χαίρεις κλύουσα κοῦ φοβεῖ τὰ τοιάδε;

ΜΗ. ἔχω τι καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
 λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
 λέξον δ' ὅπως ὦλυντο· δις τόσον γὰρ ἂν
 τέρψεας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.

ΑΓΓ. ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
 σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικούς δόμους,
 ἥσθημεν οἷπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
 δμῶες· δι' ὧτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος
 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρῶν. 1140
 κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κῆρα
 παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῆς ὑπο
 στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἄμ' ἐσπόμην.
 θέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
 πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα, 1145
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι προυκαλύψατ' ὄμματα
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἑμπαλιν παρηγίδα,
 παίδων μυσαχθεῖς εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 ὀργὰς ἀφῆρει καὶ νεάνιδος χόλου 1150
 λέγων τάδ'· οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσει φίλοις,
 παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κῆρα,
 φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δεξιὴ δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρός
 φρυγὰς ἀφείναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν; 1155
 ἢ δ' ὥς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπέσχετο,
 χρυσοῦν τε θείσα στέφανον ἄμφι βοστρύχοις 1160
 λαμπροῦ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
 κᾶπειτ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων διέρχεται
 στέγας, ἄβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
 δῶροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
 τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπομένη.
 τοῦνθ' ἐνδε μέντοι δεινὸν ἦν θεᾶμ' ἰδεῖν·

χροιάν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
 καὶ τις γεραίᾳ προσπόλων δόξασά που
 ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν
 ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὄρᾳ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἄφρον', ὁμμάτων δ' ἀπὸ
 κόρας στρέφουσιν, αἷμά τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ.
 εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἢ μὲν εἰς πατρὸς δόμους
 ὠρμησεν, ἢ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσουσα νύμφης συμφορὰς· ἅπαντα δὲ
 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
 ἦδη δ' ἂν ἔλκων κῶλον ἐκπλέθρου δρόμου
 ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθήπτετο·
 ἢ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξας· ἢ τάλαιν' ἠγείρετο·
 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο.
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστὸν ἴει νῆμα παμφάγου πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
 λεπτήν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾶς· ἐκ θρόνων πυρουμένη,
 σείουσα χαίτην κρατὶ τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἄραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως τ' ἐλάμπετο.
 πίτνει δ' ἐς οὐδας συμφορᾷ νικωμένη,
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν·
 οὗτ' ὁμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὗτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταξε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί,

σάρκες δ' ἀπ' ὁστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ 1200
 γναθμοῖς ἀδύλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον.
 πατήρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσία
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπίπτει νεκρῷ· 1205
 ᾧ μῶξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας δέμας
 κυνεῖ προσανδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἶμοι, συνθάνοιμ' σοι, τέκνον. 1210
 ἐπεὶ δὲ θορήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
 χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας
 προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης
 λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
 ὁ μὲν γὰρ ἦθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, 1215
 ἣ δ' ἀντελάζυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὁστέων.
 χρόνῳ δ' ἀπέστη καὶ μεθ' ἧ' ὁ δύσμορος
 ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρονι πατήρ 1220
 πέλας, ποθεινὴ δακρυόισι συμφορά.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου·
 γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφὴν.
 τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν 1225
 δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
 τούτους μερίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
 θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἔστιν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 ὄλβου δ' ἐπιρρυνέντος εὐτυχέστερος
 ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ. 1230

- ΧΟ. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσωνι.
ὦ τλήμων, ὥς σου συμφορὰς οἴκτειρόμεν,
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Αἰδοῦ πύλας
οἴχει γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος. 1235
- ΜΗ. φίλαι, δέδοκται τοῦτογον ὥς τάχιστα μοι
παῖδας κτανούσῃ τῇσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλη φονεῦσαι δυσμενεστέρας χειρί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χροή, 1240
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἰ' ὀπλίζου, καρδίᾳ. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ' ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμή, λαβὲ ξίφος,
λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίον, 1245
καὶ μὴ κακισθῆς μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων
ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ἀλλὰ τῇνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κᾄπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως
φίλοι τ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή. 1250
- ΧΟ. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφανὴς 1250 στρ.
ἀκτὶς Ἀελίου, κατίδεν' ἴδετε τὰν
ὀλομένην γυναικα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνου·
σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονᾶς 1255
ἔβλασταν, θεοῦ δ' αἵματι πίτνειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλὰ νιν, ὦ φάος διογενές, κάτειρ-
γε κατάπανυσον, ἔξελ' οἴκων φονίαν
τάλαιναν τ' Ἑρινὸν ὑπ' ἀλαστόρων. 1260

1251 — 1260 = 1261 — 1270

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων, ἀντ.

μάταν ἄρα γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ
κυανεῶν λιποῦσα Συμπληγάδων
πετρῶν ἀξυνωτάταν εἰσβολάν,
δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς 1265
χόλος προσπίτνει καὶ δυσμενῆς
φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιᾷ-
σματ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις ξυνω-
δὰ θεόθεν πίτνont' ἐπὶ δόμοις ἄχη. 1270

ΠΑΙΔΕΣ. οἶμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ΧΟ. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων; στρ.
ἰὼ τλᾶμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.
παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον 1275
δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρήξαιτ' ἐν δέοντι γάρ·
ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ξίφους.

ΧΟ. τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-
ρος, ἅτις τέκνων ὄν ἔτεκες 1280
ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρᾳ κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος ἀντ.

γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,
Ἰνὰ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη. 1285

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνω
τέκνων δυσσεβεῖ,

ἄκτῃς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
δυοῖν τε παῖδοιν συνθανοῦς' ἀπόλλυται.

τί δ' ἦτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ 1290
γυναικῶν λέχος πολύπονον,

1273 — 1281 = 1282 — 1292

οὐκ οἶδ', ἀδελφεὲ φίλτατ' ὀλλύμεσθα γάρ. 1272

ὅσα βροτοῖς ἐρεξας ἤδη κακά.

- ΙΑ. γυναικες, αἰ τῆσδ' ἐργὺς ἔστατε στέργης,
 ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δαίν' εἰργασμένη
 Μῆδεια τοισίδ', ἢ μεθέστηκεν φυγῇ; 1295
 δεῖ γάρ νιν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
 ἢ πτηνῶν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
 εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσειν δίκην
 πέποιθ'· ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς
 ἀθῶος αὐτῇ τῶνδε φεύξεται δόμων; 1300
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω·
 κείνην μὲν οὖς ἔδρασεν ἐξουσίᾳ κακῶς,
 ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσω βίον,
 μή μοι τι δράσσω· οἱ προσήκοντες γένει,
 μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον. 1305
- ΧΟ. ᾧ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἱ κακῶν ἐλήλυθας,
 Ἰάσον· οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέρξω λόγους.
- ΙΑ. τί δ' ἔστιν; ἢ που κἄμ' ἀποκτείνει θέλει;
- ΧΟ. παῖδες τεθνῶσι χειρὶ μητρῶας σέθεν.
- ΙΑ. οἴμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 1310
- ΧΟ. ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
- ΙΑ. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;
- ΧΟ. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
- ΙΑ. χαλᾶτε κληῖδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,
 ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν, 1315
 τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ.
- ΜΗ. τί τάσδε κινεῖς ἀναμοχλεύεις πύλας,
 νεκροὺς ἐρευνῶν κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
 παῦσαι πόνου τοῦδ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
 λέγ' εἴ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψεύσεις ποτέ. 1320
 τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρμα πολεμίας χειρός.

- 1Α. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
 θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος 1325
 ἔτλης τεκοῦσα καὶ μ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας·
 καὶ ταῦτα δράσας ἥλιόν τε προσβλέπεις
 καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
 ὅλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε οὐ φρονῶν
 ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς 1330
 Ἑλλην' ἐς οἶκον ἡγόμην, κακὸν μέγα
 πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέψατο.
 τὸν ἐὼν ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·
 κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
 τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος. 1335
 ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
 παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
 εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
 οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνὶς γυνὴ
 ἔτλη ποθ', ὣν γε πρόσθεν ἤξιλον ἐγὼ 1340
 γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
 λείαναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
 Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνειδέσι
 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος· 1345
 ἔρρ', αἰσχροποιὲ καὶ τέκνων μαιφόνε.
 ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
 ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 οὐ παῖδας οὓς ἔφυσα καῖ' ἐθρεψάμην
 ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. 1350
 ΜΗ. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἡπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἶά τ' εἰργάσω·

σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχῃ
 τερπνὸν διαΐειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοί, 1355
 οὔθ' ἡ τύραννος οὔθ' ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους
 Κρέων ἀνατὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
 πρὸς ταῦτα καὶ λείναν, εἰ βούλει, κάλει
 καὶ Σκύλλαν ἣ Τυρσηνὸν ἔκησεν πέδον·
 τῆς σῆς γὰρ ὥς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην. 1360
 ΙΑ. καὐτὴ γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
 ΜΗ. σάφ' ἴσθι· λυεῖ δ' ἄλγος, ἦν σὺ μὴ ᾔγγελᾳς.
 ΙΑ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὥς κακῆς ἐκύρσατε.
 ΜΗ. ὦ παῖδες, ὥς ὤλεσθι πατρὸς νόσῳ.
 ΙΑ. οὔτοι νυν ἡμὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν, 1365
 ΜΗ. ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμητὲς γάμοι.
 ΙΑ. λέχους σφέ γ' ἠξίωσας οὔνεκα κτανεῖν;
 ΜΗ. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
 ΙΑ. ἦτις γε σῶφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
 ΜΗ. οἶδ' οὐκέτ' εἰσὶ τοῦτο γὰρ σε δῆξεται. 1370
 ΙΑ. οἶδ' εἰσὶν ὧμοι σῶ κάρα μιάστορες.
 ΜΗ. ἴσασιν ὅστις ἤρξε πημονῆς θεοί.
 ΙΑ. ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.
 ΜΗ. στυγεῖ· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
 ΙΑ. καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγαί. 1375
 ΜΗ. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
 ΙΑ. θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.
 ΜΗ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῆδ' ἐγὼ θάψω χερσί,
 φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος Ἀκραίας θεοῦ,
 ὥς μὴ τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, 1380
 τύμβους ἀνασπῶν· γῆ δὲ τῇδε Σισύφου
 σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν
 τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ἐρεχθίδως,

Αἰρεῖ συνοικίησούσα τῷ Πανδύλονος. 1385

[σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
Ἀργοῦς κᾶρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένους,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδὼν.]

ΙΑ. ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη. 1390

ΜΗ. τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;

ΙΑ. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.

ΜΗ. στείχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑ. στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. 1395

ΜΗ. οὐπῶ θρηνηεῖς· μένε καὶ γῆρας.

ΙΑ. ὦ τέκνα φίλτατα. ΜΗ. μητρί γε, σοὶ δ' οὔ.

ΙΑ. κᾶπειτ' ἔκανες; ΜΗ. σέ γε πημαίνουσ'.

ΙΑ. ὦμοι, φίλιον χρήζω στόματος
παίδων ὃ τάλας προσπτύξασθαι. 1400

ΜΗ. νῦν σφε προσανδᾶς, νῦν ἀσπάξει,
τότ' ἀπωσάμενος. ΙΑ. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗ. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.

ΙΑ. Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις ὥς ἀπελαννόμεθ', 1405

οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς

καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;

ἀλλ' ὅπόσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι

τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθεάζω,

μαρτυρόμενος δαίμονας ὥς μοι 1410

τέκν' ἀποκτείνασ' ἀποκωλύεις

ψαῦσαι τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,

οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον

πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

ΧΟ. πολλῶν ταμίης Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ, 1415

πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πράγμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΦΡΥΞ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης τὸν φόνου τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος
 ἀνείλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονή-
 σαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἑμπα-
 νὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρη-
 μένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ ἐμελλον κοινὴν 5
 Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν
 τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς
 πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε,
 μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ'
 Ὁρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων 10
 μᾶλλον ἠυλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις,
 ἐκηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὁρέστην. *** συνῶν
 δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε
 πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν Ἑλένην ἀποκτεί-
 ναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύ- 15
 σθησαν τῆς ἐλπίδος θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων·
 Ἠλέκτρα δὲ Ἑρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας
 αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἐμελλον. ἐπιφανεῖς
 δὲ Μενέλαος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ
 τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασι- 20
 λεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψιν ἠπέλθον.
 ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς
 διακομίζειν, Ὁρέστη δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν,
 Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ
 φόνου Ἀργεὺς ἄρχειν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ
 ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιω-
 τίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ
 Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ
 5 Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν κατα-
 στροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη.
 πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλεία ὑπόκειται Ὀρέ-
 στης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίῳ,
 ᾧ προσκαθεζέται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖ-
 10 ται δὲ τί θήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὐτα
 δὲ μᾶλλον ἂν ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τήμελιν, πλησιαί-
 τερον παρακαθεζομένη. εἰσικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ
 ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέρθη γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης·
 ἄρτι καὶ μόγις καταδραχθεὶς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν
 15 κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἐστὶ δὲ ὑπο-
 νοῆσαι τοῦτο ἔξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ· «σίγα
 σίγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης». πιθανὸν οὖν ταύτην
 εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα
 τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χειριστὸν δὲ τοῖς
 20 ἦθεσι· πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοί εἰσιν.

Α Α Α Ω Σ.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὤρμησεν, Ἀγα-
 μένων στρατηγὸς ἠρέθη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε τῶν
 ἄλλων προέχειν δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει
 25 νεῶν· ἑκατὸν γὰρ ναῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συντέλειαν
 εἰσέφερε. καὶ ὃς μέλλων ἀνάγεσθαι καταλείπει τῶν
 οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην
 Αἰγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἦν ὁ χρόνος καὶ Ἀγαμέ-
 μνων οὐκέτι ἐπανήει, οἷα δὴ πολλὰ γίνεται, συνῆλ-
 30 θεν ἀθέσμως Αἰγισθος Κλυταίμνηστρα τῇ τοῦ Ἀγα-

μέμονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμνήστρα καὶ
 Αἰγισθος τὴν τε Τροίαν ἀλοῦσαν καὶ Ἀγαμέμνονα
 μετὰ τῶν ἄλλων οἶκαδε πλέοντα, βουλευόμενοι τοῦτον
 τῆς οἰκίας ἐπειλημμένον ἀποκτενεῖν, ἵνα μὴ τοῦτω
 γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδο- 6
 θεῖεν θανάτῳ· ὃ δὴ καὶ ἤνυσαν καὶ ἐπανελθόντα τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσι. χιτῶνα γὰρ μὴ διέξόδους
 κεφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδι-
 δύσκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτον φρονέουσι. με-
 ταξὺ γοῦν τοῦ Ἀγαμέμνονεος φόνου Ἠλέκτρα τὸν 10
 ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀναιρεθῇ,
 κλέψασα καὶ τινι δοῦσα παιδαγωγῷ εἰς Φωκίδα παρὰ
 Στροφίον πέμπει, φίλον καὶ συγγενὴ τοῦ πατρὸς αὐ-
 τῆς τυγχάνοντα. Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἦκων, παρα-
 λαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στροφίου, ἐφ' ᾧ μετ' αὐ- 15
 τοῦ Αἰγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν τιμωρῆσαιτο, κα-
 ταλαμβάνει λάθρᾳ τὸ Ἄργος. καὶ χρησμὸν παρὰ τοῦ
 Πυθίου δεξάμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἐρχεται
 πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον καὶ θύει, εἰτά τι μηχανᾶ- 20
 ται τοιόνδε. τὸν γὰρ παιδαγωγὸν ᾧ παρὰ τῆς Ἠλέκ-
 τρας πέλας πιστευθεὶς ἦκεν, ὥς ἔφημεν, εἰς τὴν
 Φωκίδα, τοῦτον προπέμπει εἰς Αἰγισθον καὶ Κλυται-
 μνήστραν λέγοντα ὡς Ὀρέστης ἐν Πυθικοῖς ἅθλοις
 ἀνῆρθέη καὶ νῦν ἄνδρες τὰ ταύτου ὁσὰ ἐν κιβωτίῳ
 κομίζουσιν, ἵνα πατρώων γοῦν τάφων τύχη. ὑπαχθέν- 25
 τες δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἰγι-
 σθος, ἵνα μὴ μακρολογῶ, ἀναροῦνται ὑπὸ Ὀρέστου
 καὶ Πυλάδου, πρώτη μὲν Κλυταιμνήστρα, ὕστερος δὲ
 Αἰγισθος. μητροκτονήσας τοίνυν Ὀρέστης Ἐρινύσι
 παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκε μανείς. Μενέλαος δὲ 30
 ἐκ Τροίας ἐλθὼν, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέμνονος ἐπανῆκε,
 καὶ τῷ Ναυπλίῳ λιμένι προσσχών, νυκτὸς μὲν Ἠλέ-

νην εἰσπέμπει πρὸς Μυκῆνας, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐ-
 τὸς εἰσῆγει, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμνηνὸτα εὐρῶν, πα-
 ρακαλεῖται μὲν ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας σῶσαι
 αὐτούς· ὁ γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας πατὴρ Τυνδά-
 5 ρεως πάντας Ἀργεῖους κατ' αὐτῶν ἐκίνησεν, ἵνα
 τοῦτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν· ὥς δὲ τὸν Τυν-
 δάρεω ἀντιλέγοντα εὗρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπολο-
 ριζόμενος ὥς εἰ Ὀρέστης ἀναιρεθεὶν βασιλεὺς αὐτοῦ
 ἔσται τοῦ Ἄργους, οὐκ ἤθελεν Ὀρέστην τε καὶ τὴν
 10 ἀδελφὴν συμμαχεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος
 ἔλεγεν εὐλαβεῖσθαι. πρῶτον μὲν οὖν Ὀρέστης καὶ
 Τυνδάρεως διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν ὥς οὐ
 δικαίως ἀνέλλετο Κλυταιμνήστραν δεικνύς, Ὀρέστης
 δὲ ὥς καὶ μάλα δικαίως, εἰ καὶ μυριάκις αὐτὴν ἔδει
 15 τεθνῆναι. ἔπειτα ἐκκλησίας ἐν ἀκροπόλει Μυκηναίων
 γενομένης καὶ συνιόντων τῶν προχόντων ἐν Ἄργεϊ
 Ὀρέστης ὑπὸ Πυλάδου φοράδην ἐκεῖσε νομίζεται. λό-
 γων δὲ πολλῶν γινομένων καὶ τῶν μὲν βοηθούντων
 Ὀρέστην, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέλος ἐνίκησαν οἱ
 20 κακοί, καὶ κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτὸς τε καὶ ἡ
 ἀδελφὴ λίθοις βληθέντες ἀποθανεῖν. Ὀρέστης δὲ
 ἐπηγγέλλατο πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοχειρίᾳ ἑαυτὸν καὶ
 τὴν ἀδελφὴν ἀποσφάξαι. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ
 παρὰ τὴν συμφορὰν φίλος ἔμεινε καὶ κοινωνεῖν αὐτῷ
 25 τῆς τελευτῆς ἠξίωσε προθυμότερα. ἐπεὶ δὲ σφίσι τοῦτο
 παθεῖν προύκειτο, συμβουλεύει Πυλάδης, Μενέλεω
 πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὥς οὐ δεῖ τοῦτον
 τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. οὔτεν εἰσελθόντες εἰσω τῶν
 βασιλείων Ἑλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περιδῇ
 30 σφᾶς ὀλλυμένους, ἀλλὰ χεῖρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλεω καὶ
 ἄκοντα πρὸς σωτηρίαν κινήσῃ, ἐπεὶ ταύτην φονεύει
 ἔμελλον, ταύτης μὲν ἡμαρτον, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀφ-

πασθείσης κελεύσει Διός, Ἑρμιόνην δὲ συλλαμβά-
 νουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας τάφου ἐπανή-
 κουσαν· πρῶην γὰρ αὐτὴν Ἑλένη πεπόμφει τῇ ἀδελ-
 φῇ θύουσαν. λαβόντες δὲ Ἑρμιόνην καὶ ἐνδοθεν
 τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλίσαντες πύλας, ἀνῆλθον ἐν 5
 μετεώρῳ τῶν βασιλείων, ἔχοντές τε τὴν Ἑρμιόνην καὶ
 ἕξφοι πρὸς τῇ δέρῃ αὐτῆς καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν
 ταύτης διαχείρισιν, ἂν μὴ σφᾶς Μενέλεως σώσῃ, καὶ
 τοὺς δόμους ὑφάψειν πυρὶ. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τού-
 τῶν Ἑλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα κἂν σώσῃ τὴν παῖδα 10
 ἑλθὼν, ἤρξατο πορθεῖν τὰ βασίλεια· ἐπιφανεῖς δὲ
 Ἀπόλλων διήλλαξε τούτους, Ἑλένην μὲν εἰς οὐρανοὺς
 φήσας διακομίσαι, Μενέλεων δὲ ἑτέραν λαβεῖν κελεύ-
 σας γυναῖκα, Ὀρέστη δὲ Ἑρμιόνην συνάφαι μετὰ τὴν
 τοῦ φόνου κἀθαρσιν· ἧς Ἀθήνησιν ἔτυχε μετὰ Ἑρι- 15
 νύων εἰς Ἄρειον πάγον κριθεῖς, ὅτε καὶ καταδικα-
 σθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηνᾶ ψῆφον
 βαλοῦσα νικῆσαι τοῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὀρέστης
 ὕστερον Ἑρμιόνην γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ
 Ἀπόλλωνος θεόπισμα καὶ Ἄργους κρατεῖ, Πυλάδῃ δὲ 20
 Ἠλέκτρῳ δίδωσι τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγ-
 γυηθεῖσαν τούτῳ. ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγωδία σύμ-
 φωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ
 εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δρᾶμά ἐστιν ἐκ τραγι-
 κοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' Ἀπόλλωνος διαλ- 25
 λαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατηντηκός· ἡ δὲ
 κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύνῃς ἐνύφανται.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος
 οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
 ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
 ὁ γὰρ μακάριος, κοῦκ ὄνειδίζω τύχας,
 Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος
 κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον
 ἄερι ποτᾶται καὶ τίνει ταύτην δίκην,
 ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἀνθρώπος ὢν
 κοινῆς τραπέξης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
 ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.
 οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφνυ,
 ᾧ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεὰ
 ἔριν Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
 θέσθαι· τί τάρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;
 ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς·
 Ἀτρεὺς δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
 ὁ κλεινὸς εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἔφνυ
 Μενέλεώς τε Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
 γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγνομένην
 Μενέλαος Ἑλένην, ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος
 ἐπίσημον εἰς Ἑλληνας Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 ᾧ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφνυμεν ἐκ μιᾶς,

Χρυσόθεμις Ἰφιδένηιά τ' Ἡλέκτρα τ' ἐγώ,
 ἄρσῃν τ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
 ἣ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦς ὑφάσματι 25
 ἐκτεινεν· ὦν δ' ἕκατι, παρθένω λέγειν
 οὐ καλόν· ἔω τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ' ἥ σφ' ἐγγέλματο
 κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλείαν φέρου. 30
 ὅμως δ' ἀπέκτειν' οὐκ ἀπειθήσας θεῶ·
 κἀγὼ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου
 Πυλάδης θ' ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἀργίᾳ συντακείς νόσφ' νοσεῖ
 τλήμων Ὀρέστης ὃδε πεσὼν τ' ἐν δεμνίοις 35
 κεῖται, τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχῆλατεῖ
 μανίασιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεῶς
 Εὐμενίδας, αἰ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἡμᾶρ ἐξ ὅτου σφαγαῖς
 θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγνισται δέμας, 40
 ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέξης ἐδέξατο,
 οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί· χλαυδίων δ' ἔσω
 κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
 ἔμψρων δακρύει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἀπο
 τηδᾶ δρομαῖος, πῶλος ὥς ἀπὸ ζυγοῦ. 45
 ἔδοξε δ' Ἀργεῖ τῷδε μῆθ' ἡμᾶς στέγαις,
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφρονεῖν τινα
 μητροκτονοῦντας· κυρία δ' ἦδ' ἡμέρα,
 ἐν ἣ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις, 50
 εἰ χορὴ θανεῖν νῶ λευσίμῳ πετρώματι,
 ἣ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.
 ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
 ἥκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτῃ

ἄκταῖσιν ὄρμει, θαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
 ἄλαιοι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσίδῶν
 μεθ' ἡμέραν στείλουσιν, ὣν ὑπ' Ἰλῖφ
 παῖδες τεθνῶσιν, εἰς πέτρων ἔλθῃ βολάς,
 προὔπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω
 κλαίονσ' ἀδελφὴν συμφορὰν τε δωμάτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχὴν·
 ἦν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
 παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
 Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
 ταύτῃ γέγηθε κάπιλήθεται κακῶν.
 βλέπω δὲ πᾶσαν εἰσοδον, πότ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἦκουθ'· ὥς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενούς
 βώμης ὀχούμεθ', ἦν τι μὴ κείνου πάρα
 σωθῶμεν. ἄπορον χοῖμα δυστυχῶν δόμος.

ΕΛ. ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε κάγαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἥλέκτρα χρόνου,
 πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφν;
 προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μαινομαι σέθεν,
 εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν.
 καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον
 ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
 ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
 οὐκ εἶδον, ἔπολειφθεῖσα δ' αἰάξω τύχας.

ΗΛ. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἃ γε παροῦσ' ὄρας,
 ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
 ἐγὼ μὲν ἄνθρωπος πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ οὗτος οὐνεκα σμικρὰς πνοῆς,
 θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω κακά·

- σὺ δ' εἰ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις,
 ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.
 πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;
 ΕΛ. ἔξ οὔπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν.
 ΗΛ. ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά θ', ὥς διώλετο. 90
 ΗΛ. οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπέληκκεν κακοῖς.
 ΕΛ. πρὸς θεῶν, λίθοι' ἂν δῆτά μοι τι, παρθένε;
 ΗΛ. ὥς ἄσυχλός γε συγγρόνου προσεδρία.
 ΕΛ. βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;
 ΗΛ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν; 95
 ΕΛ. κόμης ἀπαρχας καὶ χοᾶς φέρουσ' ἐμᾶς.
 ΗΛ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;
 ΕΛ. δείξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.
 ΗΛ. ὅπῃ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχροῦς δόμους.
 ΕΛ. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις. 100
 ΗΛ. αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' εἰς Μυκηναίους ἔχει;
 ΕΛ. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλῖω νεκρῶν.
 ΗΛ. δεινὸν γὰρ Ἀργεῖ γ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.
 ΕΛ. σὺ νυν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.
 ΗΛ. οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον. 105
 ΕΛ. αἰσχρόν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.
 ΗΛ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;
 ΕΛ. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.
 ΗΛ. καὶ μὴν τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.
 ΕΛ. καλῶς ἔλεξας, πελθομαι τέ σοι, κόρη. 110
 ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος
 καὶ λαβὲ χοᾶς τάσδ' ἐν χεροῖν κόμης τ' ἐμᾶς.
 ἔλθοῦσα δ' ἄμφι τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
 μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἰνωπὸν τ' ἄχνην, 115
 καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε.

καὶ πέμφομέν γε θυγατέρ· εὖ γάρ τοι λέγεις.

111

Ἐλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
φρόβῳ προσελθεῖν μνημεῖα σόν, ταρβοῦσά τε
Ἀργεῖον ὄχλον. εὐμενῇ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν
τοῖν τ' ἀθλίοιιν τοῖνδ' οὐς ἀπώλεσεν θεός.
ἂ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμήν,
ἅπανθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
ἴθ' ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε καὶ χοὰς τάφῳ
δοῦς ὥς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.

ΗΛ. ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὥς μέγ' εἰ κακόν,
σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.

εἶδετε παρ' ἄκρας ὥς ἀπέθρισεν τρίχας,
σώξουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
θεοὶ σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας
καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
αἶδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θορηήμασι
φίλοι ξυνωδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
τόνδ' ἡσυχάζοντ', ὅμμα δ' ἐκτήξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηνότα.
ὦ φίλταται γυναῖκες, ἡσύχω ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ φοβεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
φιλία γὰρ ἡ σὴ πρεσμενῆς μέν, ἀλλ' ἐμοὶ
τόνδ' ἐξεγεῖραι ξυμφορὰ γενήσεται.

ΧΟ. σῖγα σῖγα, λεπτόν ἔχνος ἀρβύλης οἶτρο.
τίθετε, μὴ κτυπεῖτ'.

ΗΛ. ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ', ἀποπρὸ μοι κοίτας.

ΧΟ. ἰδού, πείθομαι.

ΗΛ. ἂ ἂ σύριγγος ὅπως πνοᾷ
λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.

ΧΟ. ἴδ', ἀτρεμαῖον ὥς ὑπόροφον φέρω
βοάν. ΗΛ. ναὶ οὕτως

κάταγε κάταγε, πρόσιθ' ἀτρέμας, ἀτρέμας ἰθι·
λόγον ἀπόδος ἐφ' ὃ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε. 150

χρόνια γὰρ πεσὼν ὃδ' εὐνάζεται.

ΧΟ. πῶς ἔχει; λόγου μετάδος, ᾧ φίλα, αὐτ.

ΗΛ. [τίνα τύχαν εἶπω;] τίνα δὲ συμφορὰν;

ΧΟ. ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει. 155

ΗΛ. τί φῆς; ᾧ τάλας.

ΧΟ. ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις
ὑπνου γλυκυτάταν φερομένῳ χάριν.

ΗΛ. μέλεος ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων, 160

τάλας. ΗΛ. φεῦ μόχθων.

ΧΟ. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπό-
φονον ὅτ' ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος. 165

ΗΛ. ὀρᾷς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας. στρ.

ΧΟ. σὺ γὰρ νιν, ᾧ τάλαινα,
θαυῶξας' ἐβαλες ἐξ ὑπνου.

ΗΛ. εὐδειν μὲν οὖν ἔδοξα.
ΧΟ. οὐκ ἄφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' οἴκων 170

ΗΛ. πάλιν ἄρα μεθεμένα κτύπου

ΧΟ. πόδα σὸν εἰλίξεις;
ΗΛ. ὑπνώσσει. ΗΛ. λέγεις εὔ.

ΧΟ. πότνια, πότνια νύξ,
ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν, 175

ἔρεβόθεν ἰθι, μόλε μόλε κατάπτερος
τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον.

ΧΟ. ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπὸ τε συμφορᾷς 180

ΗΛ. διοιχόμεθ', οἰχόμεθα. κτύπον ἡγάγετ'· οὐχὶ σίγα
σίγα φυλασσομένα

ΧΟ. στόματος ἀνακέλαδον ἄπο λέχεος ἥ- 185

ΗΛ. συχον ὑπνον χάριν παρέξεις, φίλα;

- ΧΟ. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; ἀντ.
 ΗΛ. θανεῖν· τί δ' ἄλλο;
 οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.
 ΧΟ. πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος.
 ΗΛ. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς
 μέλεον ἀπόφονον αἷμα δούς
 πατροφόνου ματρός.
 ΧΟ. δίκῃ μὲν. ΗΛ. καλῶς δ' οὔ.
 ἔκανες ἔθανες, ὦ
 τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὠλεσας
 πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος·
 ὀλόμεθ' ἰσυνέκυες, ὀλόμεθα.
 σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἴχεται
 βίον τὸ πλεον μέρος ἐν στοναχαῖσί τε καὶ γόοις
 δάκρυσι τ' ἐννυχίοις·
 ἄγamos, ἐπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίοντον ἅ
 μέλεος εἰς τὸν αἶν ἔλκω χρόνον.
 ΧΟ. ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἠλέκτρα, πέλας,
 μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.
 ΟΡ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
 ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
 ὦ πότνια λήθη, τῶν κακῶν, ὡς εἰ σοφὴ
 καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.
 πόθιν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμεν;
 ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν.
 ΗΛ. ὦ φίλταθ', ὡς μ' ἠΰφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
 βούλει θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;
 ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου
 στόματος ἀφρώδη πέλιονον ὀμμάτων τ' ἐμῶν.
 ΗΛ. ἰδοὺ τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοῦκ ἀναίνομαι
 ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

- ΟΡ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καὶ χυμώδη κομην
ἄφειλε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.
- ΗΛ. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κῆρα, 225
ὥς ἡγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.
- ΟΡ. κλινόν μ' ἐς εὐνὴν αὐθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
μανιάς, ἀναρθρὸς εἰμι κἀσθενῶ μέλη.
- ΗΛ. ἰδοὺ. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
ἀναρὸν ὃν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως. 230
- ΟΡ. αὐθις μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύνκει δέμας·
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.
- ΗΛ. ἦ καπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἔχρος θείας; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
- ΟΡ. μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ' ὑγείας ἔχει. 235
κρείσσον δὲ τὸ δοκεῖν, καὶ ἀληθείας ἀπῆ.
- ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν, ὦ κασίγνητον κῆρα,
ἕως ἐῷσί σ' εὖ φρονεῖν Ἑρινύες.
- ΟΡ. λέξεις τι καινόν; κεί μὲν εἴ, χάριν φέρεις·
εἰ δ' εἰς βλάβην τιν', ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν. 240
- ΗΛ. Μενέλαος ἦκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὄρμισται νεῶν.
- ΟΡ. πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς,
ἀνὴρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;
- ΗΛ. ἦκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου, 245
Ἑλένην ἀρόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχεῶν.
- ΟΡ. εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.
- ΗΛ. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψόγον
γένος θρυγατέρων δυσκλεές τ' ἂν Ἑλλάδα. 250
- ΟΡ. σύ νιν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
- ΗΛ. οἴμοι, κασίγνητ', ὅμμα σὸν ταρασσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.

- ΟΡ.** ὦ μήτερ, ἱκετεύω σε, μὴ ᾽πίσειέ μοι
τὰς αἵματωπούς καὶ δρακοντώδεις κόρας.
[αὐταὶ γὰρ αὐταὶ πλησίον θρώσκουσὶ μου.]
- ΗΛ.** μὲν, ὦ ταλαίπωρ, ἄτρεμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὄρᾳς γὰρ οὐδὲν ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
- ΟΡ.** ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἰ κυνώπιδες
γοργῶπες ἐνέρον ἱεραὶ, δειναὶ θεαί.
- ΗΛ.** οὗτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμήν
σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῇ πηδήματα.
- ΟΡ.** μέθες· μί' οὔσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων,
μέσον μ' ὀχμάξεις, ὥς βάλλης εἰς Τάρταρον.
- ΗΛ.** οἷ γὼ τάλαινα, τίν' ἐπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
- ΟΡ.** δὸς τόξα μοι κερουλκά, δῶρα Ἀοξίου,
οἷς μ' εἴπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεάς,
εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσήμασιν.
βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ,
εἰ μὴ ἔαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὄρᾳθ' ἐκηβόλων
τόξων περὶ τὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;
ᾶ ᾶ·
τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα
περὶ τοῖς τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα.
ἔα·
τί χρῆμ' ἄλλω, πνεῦμ' ἀνεῖς ἐκ πνευμόνων;
ποῖ ποῖ ποθ' ἠλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλήν' ὄρω.
σύγγonne, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων;
αἰσχύνομαί σε μεταδιδούς πόνων ἐμῶν
ὄχλον τε παρέχων παρθένω νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἔκατι συντήκου κακῶν·
σύ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', ἐργασται δ' ἐμοὶ.

μητρῶον αἷμα· Λοξία δὲ μέμφομαι, 285
 ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον,
 τοῖς μὲν λόγοις ἠΰφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
 οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμόν, εἰ κατ' ὄμματα
 ἐξιστόρουν νῦν, μητέρ' εἰ κτεῖναί με χορή, 290
 πολλὰς γενεῖου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς
 μήποτε τεκούσης εἰς σφαγὰς ὥσαι ξίφος,
 εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἔμελλε φῶς,
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακὰ.
 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὃ κασίγνητον κάρα,
 ἐκ δακρύων τ' ἀπελθε, κεί μάλ' ἀθλίως 295
 ἔχομεν· ὅταν δὲ τᾶμ' ἀθυμήσαντ' Ἴδης,
 σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρεὺν φρενῶν
 ἰσχναινε παραμυθοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένης,
 ἡμᾶς παρόντας χορή σε νουθετεῖν φίλα·
 ἐπικουραὶ γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί. 300
 ἀλλ', ὃ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω
 ὕπνω τ' ἄνπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός,
 σιτόν τ' ὄρεξαι λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χροῦ.
 εἰ γὰρ προλείψεις μ' ἢ προσεδρεῖα νόσον 305
 κτήσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην
 ἐπικουρον, ἄλλων ὡς ὄρεξ' ἔρημος ὦν.
 οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι
 καὶ ξῆν· ἔχει γὰρ ταυτόν· ἦν σὺ κατθανῆς,
 γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,
 ἀνάδελφος ἀπάτωρ ἄφιλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, 310
 δρᾶν χορή τάδ'. ἀλλὰ κτενον εἰς εὐνὴν δέμας,
 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
 ἄγαν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρώτοῦ λέχους.
 καὶ μὴ νοσῇ γάρ, ἀλλὰ δοξάξῃ νοσεῖν,
 κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται. 315

ΗΔ.

ΧΟ. αἰαῖ,
 θρομάδες ὦ πτεροφόροι
 ποτνιαῖδες θεαί,
 ἀβάκχευτον αἰ θίασον ἐλάχετ' ἐν
 δάκρυσι καὶ γόοις,
 μελάγχρωτες Εὐμενίδες, αἶτε τὸν
 ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ', αἵματος
 τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
 καθικετεύομαι καθικετεύομαι,
 τὸν Ἀγαμέμνωνος
 γόνον ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας
 μανιάδος φοιταλέου. φεῦ μόχθων,
 οἴων, ὦ τάλας, ὄρεχθεις ἔρρεις,
 τρίποδος ἄπο φάτιν, ἂν ὁ Φοῖβος
 ἔλακεν ἔλακε, δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον,
 ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.
 ὦ Ζεῦ,
 τίς ἔλεος, τίς ὄδ' ἀγῶν
 φόνιος ἔρχεται,
 θοάζων σε τὸν μέλεον, ᾧ δάκρυα
 δάκρυσι συμβάλλει
 πορεύων τις εἰς δόμον ἀλαστόρων
 ματέρος αἷμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχεύει;
 κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.
 ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·
 ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς
 τις ἀκάτου θοᾶς τινάξας δαίμων
 κατέκλυσεν δεινῶν πόνων, ὥς πόντου
 λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασιν.
 τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
 ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων

στρ.

ἀντ.

τὸν ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαι με χρή·
καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει,
Μενέλαος ἄναξ, πολὺ δ' ἄβροσύνη
δῆλος ὀρᾷσθαι

350

τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.
ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὀρμήσας
εἰς γῆν Ἀσίαν,

χαῖρ', εὐτυχία δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς,
θεόθεν πράξας ἄπερ ἡὔχον.

355

ME. ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρομαι
Τροίαθεν ἐλθῶν, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω·
κύκλῳ γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλοῖς κακοῖς
οὐπῶποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίναν.

Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἡπιστάμην

360

καὶ θάνατον, οἷῳ πρὸς δάμαρτος ὤλετο,
Μαλέα προσίσχων προῶραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξηγγειλέ μοι

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος ἀψευδὴς θεός,
ὅς μοι τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθείς·

365

Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανών,
λουτροῖσιν ἀλόχον περιπεσὼν ἀρκυστάτοις.
δακρύων δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμούς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονός,
ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,

370

δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
ὥς εὐτυχοῦντας, ἐκλυον ἀλιτύπων τινὸς
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνον.
καὶ νῦν ὅπου ἔστιν εἶπατ', ὦ νεάνιδες,

375

Ἀγαμέμνονος παῖς, ὅς τὰ δεῖν' ἔτλη κακά·
βρέφος γὰρ ἦν τότε· ἐν Κλυταιμνήστρας χερσίν,

ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον εἰς Τροίαν ἰών,
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίζαιμ' ἂν εἰσιδὼν.

OP. ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς.
ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημανῶ κακά.

τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω
ἱκέτης, ἀφύλλους στόματος ἐξάπτων λιτάς·
σῶσόν μ'· ἀφίξαι δ' αὐτὸν εἰς καιρὸν κακῶν.

ME. ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νεοτέρων;

OP. εὖ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ξῶ κακοῖς, φάος δ' ὄρω.

ME. ὥς ἠγροῖσσαι πλόκαμον αὐχμηρόν, τάλας,

OP. οὐχ ἢ πρόσσφίς μ', ἀλλὰ τάργ' αἰκίζεται.

ME. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὁμμάτων ξηραῖς κόραις.

OP. τὸ σῶμα φροῦδον· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ με.

ME. ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖς ἀμορφία.

OP. ὅδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς ταλαιπώρου φρονεύς.

ME. ἤκουσα· φεῖδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.

OP. φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' εἰς με πλούσιος κακῶν.

ME. τί χρήμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος;

OP. ἢ σύνεσις, ὅτι σύνοιδα δειν' εἰργασμένος.

ME. πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.

OP. λύπη μάλιστα γ' ἢ διαφθεύρουσά με,

ME. δεινὴ γὰρ ἢ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.

OP. μανίαι τε μητρός θ' αἵματος τιμωρίαι.

ME. ἥρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότε ἦν;

OP. ἐν ἣ τάλαιπεν μητὲρ' ἐξώγκουν τέφρῳ.

ME. πότερά κατ' οἴκους ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;

OP. νυκτὸς φυλάσσων ὁστέων ἀναίρεσιν.

ME. παρῇν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὠρθευεν δέμας;

OP. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον.

ME. φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὑπο;

OP. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

ME. οἶδ' ἅς ἐλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.

- ΟΡ. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν. 410
 ΜΕ. αὐταὶ σε βακχεύουσι συγγενεὶ φόνω;
 ΟΡ. οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
 ΜΕ. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
 ΟΡ. ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς
 ΜΕ. μὴ θάνατον εἶπης· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν. 415
 ΟΡ. Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπράξει φόνον.
 ΜΕ. ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
 ΟΡ. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ' εἰδὼν οἱ θεοί.
 ΜΕ. κατ' οὐκ ἀμύνει Δοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 ΟΡ. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. 420
 ΜΕ. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἷχονται πνοαί;
 ΟΡ. ἕκτον τόδ' ἡμᾶρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
 ΜΕ. ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μητέρος θεῖαί.
 ΟΡ. οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυν φίλος.
 ΜΕ. πατρὸς δὲ δῆ τι σ' ὠφελεῖ τιμωρία; 425
 ΟΡ. οὐπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.
 ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τάδε;
 ΟΡ. μισοῦμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν.
 ΜΕ. οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἷμα κατὰ νόμον χερσὶν;
 ΟΡ. ἐκκληῶμαι γὰρ δωμάτων ὅπη μόλω. 430
 ΜΕ. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς;
 ΟΡ. Οἶαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
 ΜΕ. ξυνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνου.
 ΟΡ. οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.
 ΜΕ. τίς δ' ἄλλος; ἢ που τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων; 435
 ΟΡ. οὗτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τὰ νῦν κλύει.
 ΜΕ. Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἐγὼ σ' ἔχειν πόλις;
 ΟΡ. πῶς, οἵτινες ζῆν οὐκ ἐῷσ' ἡμᾶς ἔτι;
 ΜΕ. τί δρωάντες ὅ τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;
 ΟΡ. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῇδ' ἡμίρᾳ. 440
 ΜΕ. φεύγειν πόλιν τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ μὴ θανεῖν;

- ΟΡ.** θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
ΜΕ. κατ' οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὄρους;
ΟΡ. κύκλῳ γὰρ εἰλίσσόμεθα παργάλκοις ὄπλοις.
ΜΕ. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν ἢ πρὸς Ἀργείας χερὸς;
ΟΡ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος.
ΜΕ. ὦ μέλεος, ἦκεις ξυμποραῖς εἰς τοῦσχατον.
ΟΡ. εἰς σ' ἐλπίς ἡμῇ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
 ἀλλ' ἀθλίως πρᾶσσουσιν εὐτυχῆς μολῶν
 μετὰδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας,
 καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
 ἀλλ' ἀντιλάξου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
 χάριτας πατρῴας ἐκτίνων ἐς οὓς σε δεῖ.
 ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
 οἱ μὴ πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.
ΧΟ. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ
 ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος
 κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὃδε
 στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὗ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει
 εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
 καὶ γὰρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
 φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Αἴδα δ' ἄμα,
 τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἦσσαν ἢ Διοσκόρῳ·
 οἷς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχὴ τ' ἐμῇ,
 ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς. τίνα σκότον
 λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
 θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;
ΤΤ. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἰδὼ πόσιν,
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
 χοᾶς χεόμενος ἔκλυον ὡς εἰς Ναυπλίαν
 ἦκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσωσμένος.

- ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
 στάς ἀσπασασθαι, χρόνιος εἰσιδὼν φίλον. 475
 ΜΕ. ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κέρα.
 ΤΤ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κήδευμ' ἐμόν.
 ἔα· τὸ μέλλον ὥς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
 ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμαίων δράκων
 στίλβει ροσῶδεις ἀστραπάς, στύγῃμ' ἐμόν. 480
 Μενέλαε, προσφθέγγει νιν ἀνόσιον κέρα;
 τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστίν ἔκγονος.
 ΜΕ. κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γενῶς;
 ΤΤ. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
 ΜΕ. βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὦν ἐν βαρβάροις. 485
 ΤΤ. Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεὶ.
 ΜΕ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.
 ΤΤ. πᾶν τοῦξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.
 ΜΕ. κέκτησό νυν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.
 ΤΤ. ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν. 490
 ΜΕ. πρὸς τόνδ' ἀγὼν ἂν τί σοφίας εἴη πέρι;
 ΤΤ. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά καὶ τὰ μὴ καλὰ,
 τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,
 ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο
 οὐδ' ἤλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον; 495
 ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον
 πληγῆς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπάλ κέρα,
 αἰσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
 χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην 500
 ὅσιαν διώκοντ' ἐκβαλεῖν τε δωμαίων
 μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς,
 καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἴχετ' εὐσεβῆς τ' ἂν ἦν.
 νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἤλθε μητέρι.
 κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγοῦμενος, 505
 αὐτὸς κακίων γέγονε μητέρα κτανών.

ἐρήσομαι δὲ Μενέλεως τοσόνδε σε·
 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 ᾧ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 κἄπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον
 λύσει, πέρας δὴ τοῖ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι·
 εἰς ὁμμάτων μὲν ὅφιν οὐκ εἶων περᾶν
 οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἶμ' ἔχων κυρεῖ,
 φρυγαῖσι δ' ὁσιούν, ἀνταποκτείνειν δὲ μή.
 αἰεὶ γὰρ εἰς ἔμελλεν ἔξεσθαι φόνου,
 τὸ λοίσθιον μίasma λαμβάνων χεροῖν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικας ἀνοσίου,
 πρώτην δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
 Ἑλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὐποτ' αἰνέσω
 οὐδ' ἂν προσέλποιμ'· οὐδὲ σέ-ξηλῶ, κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' οὔνεκ' εἰς Τροίας πέδον.
 ἀμυνῶ δ' ὅσον περ δυνατός εἰμι τῷ νόμῳ,
 τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μαιφόνον
 παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' αἰεὶ,
 ἐπεὶ τίς εἴχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε
 ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε
 μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τάκεῖ κακά,
 δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκθήκω τάλας.
 ἐν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορροθεῖ·
 μισεῖ γε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
 μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἢ γ' εἰσορᾶν πάρα;
 ὥς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
 μὴ πρᾶσσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων.
 * * * * *

ἔα δ' ὅπ' ἄστων καταφρονεῦσθαι πέτροις,
 ἣ μὴ πῖβρινε Σπαρτιάτιδος χθονός.

θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανούσ' ἐπραξεν ἐνδίκαν·
 ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ, 540
 πλὴν εἰς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.

ΧΟ. ξηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν εἰς τέκνα
 καὶ μὴ' πλοῆμους συμφορὰς ἐκτήσατο.
 ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σέ δειμαίνω λέγειν,
 ὅπου γε μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα. 545

ΟΡ. ἐγὼ δ', ἀνόσιός εἰμι μητέρα κτανῶν,
 ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί.
 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν
 τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σάν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
 καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρέχα. 550

τί χοῖν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθεες δυοῖν·
 πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλον πάρα·
 ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν.
 ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτη 555

μᾶλλον μ' ἀμῦναι τῆς ὑποστάσεως τροφάς·
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
 ἰδίῳισιν ὑμεναίοισι κοῦχλ' σάφροσιν
 εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρ'· ἐμαυτόν, ἦν λέγω
 κακῶς ἐκέλευν, ἐξεργῶ· λέξω δ' ὅμως. 560

Αἰγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
 τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα μητέρα,
 ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς περὶ ὀϊνῶναι με χοή,
 ἄκουσον ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ. 565

εἰ γὰρ γυναῖκες εἰς τόδ' ἤξουσιν θράσους,
 ἀνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
 εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις

ἐπὶ κλημ' ἐχούσαις ὅ τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ
 δειν', ὥς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον·
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 ἥ τις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
 προὔδωκε κοῦκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος·
 ἐπεὶ δ' ἄμαρτοῦς ἦσθετ', οὐχ αὐτῇ δίκην
 ἐπέδηκεν, ἀλλ' ὥς μὴ δίκην δοίῃ πόσει,
 ἐξημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.
 πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος
 σιγῶν ἐπῆρουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;
 ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἡδικομένῳ;
 σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὧ γέρον, κακὴν
 ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
 πατρὸς στερηθίεις, ἐγενόμην μητροκτόνος.
 ὄρῃς Ὀδυσσέως ἄλοχον· οὐ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάρμει πόσει πόσιν,
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγίης εὐναστήριον.
 ὄρῃς, Ἀπόλλων ὃς μεσομφάλους ἔδρας
 ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
 ᾧ παιθόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κείνος λέγῃ,
 τούτῳ πιθόμενος τὴν τεκοῦσάν ἐκτανον.
 ἐκεῖνον ἡγρεῖσθ' ἀνόσιον καὶ κτείνετε·
 ἐκεῖνος ἡμαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χρῆν με δρᾶν;
 ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέρουσί μοι
 μῖασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
 εἰ μὴ ὁ κελεύσας θύσεται με μὴ θανεῖν;
 ἀλλ' ὥς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἰργασται τάδε,
 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.

- γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
μακάριος υἱὸν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
τά τ' ἐνδον εἰσὶ τὰ τε θύραζε δυστυχεῖς.
ἀεὶ γυναῖκες ἐμποδῶν ταῖς συμφοραῖς 605
ἔφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον.
ἐπεὶ θρασύνει κοῦχ ὑποστέλλει λόγῳ,
οὔτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον·
καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων 610
ὧν οὔνεκ' ἦλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφον.
μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλου
ἐκοῦσαν οὐχ ἐκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν
σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ, λεύσιμον δοῦναι δίκην.
μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἔστ' ἄξια, 615
ἢ τῇ τεκούσῃ σ' ἡγρίωσ', εἰς οὓς ἀεὶ
πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
ὀνείρατ' ἀγγέλλουσα τὰ γαμέμνονος,
καὶ τοῦθ' ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λέχος
οἱ νεότεροι θεοί, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν, 620
ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί.
Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δράσῃω τε πρὸς·
εἰ τοῦμὸν ἔχθρος ἐναριθμεῖ κῆδός τ' ἐμὸν,
μὴ τῶδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·
ἔα δ' ὑπ' ἀσπῶν καταφρονευδῆναι πέτρους, 625
ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς
ἔλῃ παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους·
ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.
στεῖχ', ὥς ἀθορύβως οὐπιῶν ἡμῖν λόγος 630
πρὸς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν.
Μενέλαε, ποῦ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,
διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς;

- ΜΕ. ἔασον· ἐν ἑμαυτῷ τι συννοοῦμενος,
 ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἄμνηχανθῶ. 651
- ΟΡ. μὴ νυν πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἐμοὺς
 λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλευού τότε.
- ΜΕ. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὐ σιγῇ λόγου
 κρείσσων γένοιτ' ἄν, ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος.
- ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἥδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων 652
 ἐπίπροσθέν ἐστι καὶ σαφῇ μᾶλλον κλύειν.
 ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
 ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος πατρός ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
 οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἣν ψυχὴν ἐμὴν
 σώσῃς, ὅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν. 653
 ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
 ἀδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατήρ
 ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἦλθ' ὑπ' Ἴλιον,
 οὐκ ἔξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν
 τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος. 654
 ἔν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χρή.
 ἀπέδοτο δ', ὥς χρή τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους·
 τὸ σῶμ' ἀληθῶς, σοὶ παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον. 655
 ἀπότισον οὖν μοι ταῦτ' οὗτ' ἐκεῖ λαβὼν,
 μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ
 σωτήριος στάς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.
 ἃ δ' Ἀνίλλς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
 ἔω σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἐρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.
 δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πρῶσσοντος ὥς πρῶσσω τὰ νῦν 656
 πλέον φέρεσθαι, κάμει συγγνώμην ἔχειν.
 ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ
 κάμῃς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·
 θανὼν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
 ἐρεῖς ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους 657

ἐν τοῖς κακοῖς χοῇ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων ἐν διδῶ, τί δεῖ φίλων;
 ἄρχει γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.
 φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἑλλήσιν δοκεῖς·
 κούχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεῖα λέγω· 670
 ταύτης ἱκνούμαί σ'. ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
 εἰς οἶον ἦκω. τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε.
 ὦ πατρός ὅμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
 θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην 675
 ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἄγῳ λέγω
 ταῦτ' εἰς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ συμφοράς.
 εἶρηκα ἀπῆτηκα τὴν σωτηρίαν,
 θηρῶν ὃ πάντες κούχ ἐγὼ ζητῶ μόνος.
 ΧΟ. κἀγὼ σ' ἱκνούμαι καὶ γυνή περ οὐσ' ὅμως 680
 τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.
 ΜΕ. Ὅρεστ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδοῦμαι κἀρα
 καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
 καὶ χοῇ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
 συνεκκομίζειν, δύναμιν ἦν διδῶ θεός 685
 [θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους].
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χοῇζω τυχεῖν.
 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
 σμικρὰ σὺν ἀλλῇ τῶν λελειμμένων φίλων. 690
 μάχη μὲν οὖν ἂν αὐχ ὑπερβαλοίμεθα
 Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
 δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
 σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
 πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε. 695
 ὅταν γὰρ ἦβᾷ δῆμος εἰς ὄργην πεσών,
 ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·

εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνοντι μὲν
 χαλῶν ὑπείκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
 ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· ἦν δ' ἀνὴρ πνοάς,
 τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
 ἔνεστι δ' οἶκος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
 καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.
 ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεων τέ σοι πειράσομαι
 πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.
 καὶ νῦν γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ
 ἔβαψεν, ἔστη δ' αὐθις, ἦν χαλᾷ πόδα.
 μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 μισοῦσι δ' ἄστοι· δεῦρ' ἔμ', οὐκ ἄλλως λέγω,
 σώζειν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρείσσονων.
 ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἂν, ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 σώσασθαι· ἂν· οὐ γὰρ ῥάδιον λόγῃ μιᾷ
 στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν ἢ σοι πάρα.
 οὐ γὰρ ποτ' Ἀργούς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
 προσηγρόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαιῶς ἔχει
 δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
 ΟΡ. ὦ πλὴν γυναικὸς οὐνεκα στρατηλατεῖν
 τᾶλλ' οὐδέν, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις·
 φεύγεις ἀποστραφεῖς με, τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
 φροῦδ'· ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πρᾶσσων

κακῶς.

οἱμοὶ προδέδομαι, κούκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες,
 ὅποι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
 οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
 Πυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο,
 ἠδέεαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
 κρείστων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

ΠΤ. θᾶσσον ἢ μ' ἐχρῆν προβαίνων ἰκόμεν δι' ἄστεος·

σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σα-
φῶς, 730

ἐπὶ σὲ σύγγρονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐ-
τίκα.

τί τάδε; πῶς ἔχεις, τί πράσσεις; φίλταθ' ἡλίκων
ἔμοι

καὶ φίλων καὶ συγγενείας· πάντα γὰρ τὰδ' εἰ σύ
μοι.

ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὥς ἐν βραχεὶ σοι τὰμὰ δηλώσω κακά.

ΠΤ. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν
φίλων. 735

ΟΡ. Μενέλεως κάκιστος εἰς με καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΤ. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.

ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ἔμοιγε ταῦτόν ἀπέδωκεν μο-
λῶν.

ΠΤ. ἦ γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;

ΟΡ. χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φί-
λοις. 740

ΠΤ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;

ΟΡ. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.

ΠΤ. ποῦ'στιν ἢ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;

ΟΡ. ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ τοῦσδ' ἐμοὺς καλεῖν
χρεῶν.

ΠΤ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτω πα-
τρός; 745

ΟΡ. μὴ μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἄστῶν καὶ κασιγνήτην
ἐμήν.

ΠΤ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τὰδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι
θέλω.

ΟΡ. εὐλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

ΠΤ. σκῆψιν εἰς ποίαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω
μαθών.

- ΟΡ. οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας
πατήρ. 760
- ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμου-
μενος.
- ΟΡ. αἰσθάνει. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ' ἢ πα-
τρός.
- ΠΤ. κοῦκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρών;
- ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
- ΠΤ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θα-
νεῖν. 765
- ΟΡ. ψῆφον ἄμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι
χρεῶν.
- ΠΤ. ἢ κρινεῖ τί χοῖμα; λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἐρ-
χομαι.
- ΟΡ. ἢ θανεῖν ἢ ξῆν· ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.
- ΠΤ. φεῦγέ νυν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.
- ΟΡ. οὐχ ὄρᾳς; φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῇ. 760
- ΠΤ. εἶδον ἄστεως ἀγνιάς τεύχεσιν πεφραγμένους.
- ΟΡ. ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηροῦμεθα.
- ΠΤ. καὶ νυν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.
- ΟΡ. πρὸς τίνας; τοῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
κακόν.
- ΠΤ. Στρόφιος ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς
πατήρ. 765
- ΟΡ. ἴδιον ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι;
- ΠΤ. ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρός, ἀνόσιον λέγων.
- ΟΡ. ὦ τάλας, ἔοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.
- ΠΤ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἷστέον τάδε.
- ΟΡ. οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὥσπερ καὶ μ' ἀποκτείνου-
θῆλη; 770
- ΠΤ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκῶν δὲ γῆ.

- ΟΡ. δεινὸν οἱ πολλοί, κακούργους ὅταν ἔχωσι προ-
στάτας.
- ΠΤ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλευούσ'
αἶν.
- ΟΡ. εἶεν. εἰς κοινὸν λέγειν χρή. ΠΤ. τίνας ἀναγκαῖον
πέρι;
- ΟΡ. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ΠΤ. ὥς ἐδρασας ἐν-
δικα; 775
- ΟΡ. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαντοῦ; ΠΤ. μὴ λάβωσί σ'
ἄσμενοι.
- ΟΡ. ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω; ΠΤ. δειλὸν τόδε.
- ΟΡ. πῶς ἂν οὖν δρώην; ΠΤ. ἔχεις τιν', ἣν μένης, σω-
τηρίαν;
- ΟΡ. οὐκ ἔχω. ΠΤ. μολόντα δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κα-
κῶν;
- ΟΡ. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν. ΠΤ. οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον
ἢ μένειν. 786
- ΟΡ. ἀλλὰ δῆτ' ἐλθω. ΠΤ. θανὼν γοῦν ὧδε κάλλιον
θανεῖ.
- [ΟΡ. καὶ τὸ προᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι. ΠΤ. τῷ δοκεῖν
εὖχου μόνου.
- ΟΡ. εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε. ΠΤ. μάλλον ἢ
μένων.]
- ΟΡ. καί τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε ΠΤ. μέγα γὰρ ἡγρένειά
σου.
- ΟΡ. θάνατον ἀσχάλλων πατροῦ. ΠΤ. πάντα ταῦτ' ἐν
ᾧμασιν. 785
- ΟΡ. ἴτεον, ὥς ἀνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν. ΠΤ. αἰνῶ
τάδε.
- ΟΡ. ἢ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; ΠΤ. μὴ πρὸς
θεῶν.

ΟΡ. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν. ΠΤ. οὐκοῦν οὗτος οἶον
νὸς μέγας.

ΟΡ. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον. ΠΤ. τῷ χρόνῳ δὲ κερ
δανεῖς.

ΟΡ. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες, ΠΤ. τί τόδε καινόν
αὐτὸ λέγεις;

ΟΡ. μὴ θεὰ μ' οἶστρον κατάσχωσ'. ΠΤ. ἀλλὰ κηδεύου
σ' ἐγώ.

ΟΡ. δυσχερὲς ψάνειν νοσοῦντος ἀνδρός. ΠΤ. οὐκ ἐμοί
σοῦ.

ΟΡ. εὐλαβοῦ λύσεως μετασχεῖν τῆς ἐμῆς. ΠΤ. τόδ' οἶον
ἴτω.

ΟΡ. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; ΠΤ. ὅκνος γὰρ τοῖς φίλοις κα
κὸν μέγα.

ΟΡ. ἔρπε νυν οἶαξ ποδός μοι. ΠΤ. φίλα γ' ἔχων κα
δεύματα.

ΟΡ. καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός. ΠΤ. ὥς
δὴ τόδε;

ΟΡ. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι. ΠΤ. τό γε δίκαιον ὡ
ἔχει.

ΟΡ. μητέρος δὲ μηδ' ἰδοίμι μνημα. ΠΤ. πολεμία γὰρ
ἦν.

ἀλλ' ἐπειγ', ὥς μὴ σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων
ἔλῃ,

περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ
ὥς ἐγὼ δι' ἄστεός σε σμικρὰ φροντίζων ὅχλου
οὐδὲν αἰσχυνθεὶς ὀχίσσω. ποῦ γὰρ ὦν δειξω φίλος
εἴ σε μὴ ν' δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκεῖσαι;

ΟΡ. τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἐταίρους, μὴ τὸ συγγενεῖς
μόνον.

ὥς ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραῖος ὦν
μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.

- Ο. ὁ μέγας ὄλβος ἅ τ' ἀρετὰ
 μέγα φρονούσ' ἀν' Ἑλλάδα καὶ
 παρὰ Σιμωνυτίοις ὀχετοῖς
 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρεΐδαις 810
 πάλαι παλαιᾷς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
 ὁπότε χρυσεῖας ἔρις ἀρνὸς
 ἦλυθε Τανταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα καὶ
 σφάγια γενναίων τεκέων· 815
 ὅθεν φόνῳ φόνος ἐξαμεί-
 βων δι' αἵματος οὐ προλεί-
 πει δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.
 τὸ καλὸν οὐ καλόν, τοκέων
 πυριγενεῖ τεμεῖν παλάμῃ· 820
 χροᾶ, μελάνδετον δὲ φόνῳ
 ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι·
 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινόλις
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
 θανάτου γὰρ ἀμφὶ φόβῳ 825
 Τυνδαρις ἰάχησε τάλαι-
 να· τέκνον, οὐ τολμᾷς ὅσια
 κτείνων σὺ ματέρα, μὴ πατρώ-
 αν τιμῶν χάριν ἐξανά-
 ψη δύσκληϊαν ἐς αἶε. 830
 τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ
 τίς ἔλεος μείζων κατὰ γᾶν
 ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
 οἷον οἷον ἔργον τελέσας
 βεβάκχευται μανίαις, 835
 Εὐμενίσιν θῆραμα φόνῳ
 δρομάσι δινεύων βλεφάροις

807 — 818 = 819 — 830

18*

Ἄγαμεμνόνης παῖς.

ὦ μέλεος, ματρὸς ὅτε
χρυσεοπηνήτων φαρῶν
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν
σφάγιον ἔθετο μᾶτέρα, πατρῶ-
ων παθέων ἀμοιβάν.

ΗΛ. γυναικες, ἣ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσση δαμείς;

ΧΟ. ἥκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσω, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν.

ΗΛ. οἴμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἐπεισέ νιν;

ΧΟ. Πυλάδης· εἰκε δ' οὐ μακρὰν ὁδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.

ΑΓ. ὦ τλήμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἄγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκω φέρων.

ΗΛ. αἰαῖ, διωιχόμεσθα· δῆλος εἰ λόγῳ.

[κακῶν γὰρ ἦκεις, ὥς εἰκεν, ἄγγελος.]

ΑΓ. ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν
καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΗΛ. οἴμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις.

ἅπαρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς ἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ', ὦ γεραιέ· πότερα λευσίμῳ χερὶ
ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρηξαί με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην;

ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σοῦ
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῶ γὰρ εὐνοίαν πατρὶ
ἄελ' ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος

πένητα μὲν, χοῖσθαι δὲ γενναῖον φίλοις. 870
 ὄρω δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
 οὗ φασι πρῶτον Δαῖνᾶν Αἰγύπτῳ δίκας
 διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας.
 ἄστων δὲ δὴ τιν' ἡρόμην ἀθροισμ' ἰδῶν·
 τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολεμίων πάρα 875
 ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναῖδων πόλιν;
 ὃ δ' εἶπ'· Ὀρέστην κείνον οὐχ ὄρᾳς πέλας
 στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
 ὄρω δ' ἄελπτον φάσμ', ὃ μήποτ' ὄφελον,
 Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγγονον στείχοντ' ὁμοῦ, 880
 τὸν μὲν κατηγῇ καὶ παρειμένον νόσφ',
 τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
 νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ.
 ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
 κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε· τίς χοῖσθαι λέγειν, 885
 πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεῶν
 μητροκτονοῦντα; καπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 Ταλθύβιος, ὃς σφ' πατρὶ συνεπόρθη Φρύγας.
 ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν ἄελ
 διχομύथा, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, 890
 σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν σύγγγονον, καλοὺς κακοὺς
 λόγους ἐλίσσων, ὅτι καθιστάτῃ νόμους
 εἰς τοὺς τεκόντας οὐ καλοὺς· τὸ δ' ὅμμ' αἰεὶ
 φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
 τὸ γὰρ ρένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ 895
 πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἤ·
 ἐπὶ τῷδε δ' ἡγόρευε Διομήδης ἀναξ.
 οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγγονον
 εἶα, φυγῇ δὲ ζημιοῦντας εὖσεβεῖν. 900
 ἐπερρώθησαν δ' οἱ μὲν ὥς καλῶς λέγοι,

οἱ δ' οὐκ ἐπήνουν. καπὶ τῷ δ' ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἄθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
 Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος, ἠναγκασμένος,
 θυρόβω τε πίσυνος καμαθεῖ παρρησία,
 πιθάνος ἔτ' αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
 ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
 πεῖθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρηστὰ βουλευούσ' αἶψα,
 καὶ μὴ παραυτίκ', αὐτίς εἰσι χρήσιμοι
 πόλει. θεᾶσθαι δ' ὥδε χρὴ τὸν προστάτην
 ἰδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται
 τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.
 ὃς εἰπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτρῳ
 βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἔειπε Τυνδάρεως λόγους
 τῷ σφῶ κατακτείνοντι τοιούτους λέγειν.
 ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῷ δ' ἐναντία,
 μορφη μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ,
 ὀλιγάκις ἄστει κάρορᾶς χαλάνων κύκλον,
 αὐτουργός, οἵπερ καὶ μύθοι σῶξουσιν γῆν,
 ξυνετός δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων
 ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτον ἡσκηκῶς βίον·
 ὃς εἰπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνωνος
 στεφανοῦν, ὃς ἡθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
 κακὴν γυναῖκα καθεὺς κατακτανῶν,
 ἥ κετν' ἀφῆρει, μήθ' ὀπλίξεσθαι χεῖρα
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δῶματα,
 εἰ τᾶνδον οἴκουρῆμαθ' οἱ λελειμμένοι
 φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνιδας λωβώμενοι.
 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο,
 κούδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
 ἔλεξε δ' ὦ γῆν Ἰνᾶχου κεκτημένοι,

πάλαι Πελασγοί, Δαναῖδαι δεύτερον,

ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἦσσαν ἢ πατρὶ
 ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος 935
 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἄν
 θνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν·
 τρῦναντίον δὲ δράσετ' ἢ δρᾶσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἢ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς
 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με, 940
 ὁ νόμος ἀνέιται, κοῦ φθάνοι θνήσκων τις ἄν,
 ὥς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
 ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὄμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν.
 νικᾷ δ' ἐκείνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 ὃς ἡγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν. 945
 μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρούμενός θανεῖν
 τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
 ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον
 σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
 Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι 950
 κλαίοντες οἰκτεῖροντες· ἔρχεται δέ σοι
 πικρὸν θέαμα καὶ πρόσσοψις ἀθλία.
 ἀλλ' εὐτρεπίξε φάσγαν' ἢ βρόχον δέσρῃ,
 ὥς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἡγύγεια δὲ
 οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν, οὐδ' ὁ Πύθιος 955
 τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
 ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὥς ξυνηρεφές
 πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἄφθοργος εἶ,
 ὥς εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.
 κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία, στφ. 960
 τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχά διὰ παρηίδων,
 * αἵματηρὸν ἄταν,
 κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
 νερετέρων Περσέφασσα καλλίπαις θεᾷ.

960—970 = 971—981

ἰαχεῖτω δὲ γὰρ Κυκλωπία,
 σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον,
 πῆματ' οἰκῶν.
 ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται
 τῶν θανουμένων ὕπερ,
 στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων.
 βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων ἀντ.
 πρόπασα γέννα Πέλοπος ὅ τ' ἐπὶ μακαρίοις
 ζηλωτὸς ὢν ποτ' οἶκος·
 φθόνος νιν εἴλε θεόθεν, ἅ τε δυσμενῆς
 φοινῖα ψῆφος ἐν πολίταις.
 ἰὼ ἰὼ, πανδάρκῳτ' ἐφαμέρων
 ἔθνη πολύπουνα, λεύσσεθ', ὥς παρ' ἐλπίδας
 μοῖρα βαίνει.
 ἔτερα δ' ἔτερος ἀμείβεται
 πῆματ' ἐν χρόνῳ μακροῷ·
 βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν.
 μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ
 μέσον χθονός τε τεταμέναν αἰωρήμασι
 πέτρᾳν ἀλύσεσι χρυσέαισι φερομένην
 δίναισι βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
 ἵν' ἐν θορήνοισιν ἀναβοάσω
 γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ
 ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμέθεν δόμων,
 οἳ κατεῖδον ἄτας,
 ποτανὸν μὲν δίωγμα πῶλων
 τεθριπποβάμονι στόλῳ Πέλοψ ὅτε
 πελάγεσι διεδίφρευσε, Μυρτίλου φόνον
 δικῶν ἐς οἶδμα πόντου,
 λευκοκύμοσιν
 πρὸς Γεραιστίαις
 ποντίων σάλων

ἧόσιν ἄρματεύσας.

ὄθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς

995

ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,

λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου,

τὸ χρυσόμαλλον ἄρνὸς ὅπότ'

ἐγένετο τέρας ὁλοὸν ὁλοὸν

Ἀτρείος ἱπποβῶτα·

1000

ὄθεν Ἔρις τό τε πτερωτὸν

ἁλίου μετέβαλεν ἄρμα,

τὰν πρὸς ἐσπέραν κέλευθον

οὐρανοῦ προσαρμόσασα

μονόπῳλον ἐς Ἀῶ,

ἐπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος

1005

εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,

τῶνδ' ἑτ' ἀμείβει ἀεὶ θανάτους θανά-

ταιν τά τ' ἐπώννυμα δεῖπνα Θυέστου

λέκτρα τε Κρήσσης Ἀερόπας δολί-

ας δολίοισι γάμοις· τὰ πανύστατα δ'

1010

εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε

δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει

ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεῖς,

ὃ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης

ἰσάδελφος ἀνὴρ,

1015

ἰθύων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου,

ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

ΗΛ. οἷ' γὰρ πρὸ τύμβου γάρ σ' ὀρῶς' ἀναστένω,

ἀδελφέ, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς.

οἷ' γὰρ μάλ' αὖθις ὥς σ' ἰδοῦς' ἐν ὄμμασι 1020

πανυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.

ΟΡ. οὐ σίγ' ἀφείδα τοὺς γυναικείους γόους

στέρξεις τὰ κρανθέντ'; οἰκτρά μὲν τὰδ', ἀλλ'
ὁμως

φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας.

ΗΛ. καὶ πῶς σιωπῶ; φέγγος εἰσοραῖν θεοῦ
τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μετὰ. 1021

ΟΡ. σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'· ἄλλ' ἀπ' Ἀργείας χερὸς
τέθνηχ' ὁ τλήμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά.

ΗΛ. ὦ μέλεος ἥβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου
θανάτου τ' αἰώρου. ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἴ. 1022

ΟΡ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλης ἀνανδρίαν,
εἰς δάκρυα πορθιμένους ὑπομνήσει κακῶν. 1023

ΗΛ. θανούμεθ'· οὐχ οἶόν τε μὴ στένειν κακά.
πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἢ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.

ΟΡ. τόδ' ἡμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους
ἄπτειν κρεμαστούς ἢ ξίφος θήγειν χερσὶ. 1024

ΗΛ. σύ νῦν μ', ἀδελφέ, μὴ τις Ἀργείων κτάνῃ
ὑβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.

ΟΡ. ἄλλ' αὐτόχειρι θνήσχ' ὅτω βούλει τρόπῳ.
ἄλλ' ἀντόχειρι θνήσχ' ὅτω βούλει τρόπῳ. 1025

ΗΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφος λελεῖφομαι·
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.

ΟΡ. τέρπου κενὴν ὕνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ὦ ποθινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν. 1026

ΟΡ. ἐκ τοῖ με τήξεις· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότῃτι χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυνγ' ἐμόν,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους
προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα. 1027

ΗΛ. φεῦ·

- πῶς ἂν ξίφος νῶ ταυτόν, εἰ θέμις, κτάνοι
 καὶ μνημα δεξαίθ' ἐν, κέδρου τεχνάσματα;
 ἦδιστ' ἂν εἴη ταυτ'· ὄρας δὲ δὴ φίλων
 ὥς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφον. 1055
 οὐδ' εἴφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων,
 Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοῦμοῦ πατρός;
 οὐδ' ὅμμ' ἐδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
 τὴν ἐλπίδ', εὐλαβεῖτο μὴ σῶξιν φίλους.
 ἀλλ' εἰ' ὅπως γενναῖα κἀγαμέμνονος 1060
 δράσαντε κατθανοῦμεθ' ἀξιώτατα.
 κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδεῖξαι [θέλω],
 παίσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
 ὅμοια πράσσειν τοῖς ἑμοῖς τολμήμασι.
 Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς,
 καὶ κατθανόντοιν εὖ περιστείλον δέμας 1066
 θάφον τε κοινῇ πρὸς πατρός τύμβον φέρων.
 καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὥς ὄρας, πορεύομαι.
 ΠΤ. ἐπίσχες. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
 εἰ ζῆν με χρῆζειν σοῦ θανόντος ἡλπισας. 1070
 ΟΡ. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἑμοῦ μέτα;
 ΠΤ. ἦρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ;
 ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὥς ἐγὼ τάλας.
 ΠΤ. σὺν σοί γε κοινῇ ταυτὰ καὶ πάσχειν με δεῖ.
 ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ σύνθνησκέ μοι. 1075
 σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἑμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
 καὶ δῶμα πατρός καὶ μέγας πλούτου λιμήν.
 γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότημου τῆσδ' ἐσφάλης,
 ἣν σοι κατηγγύησ', ἐταιρίαν σέβων.
 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών, 1080
 κῆδος δὲ τοῦμόν καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 ἀλλ' ὧ ποθεινὸν ὄνομ' ὁμιλίας ἐμῆς,

χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοὶ γε μὴν·
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα.

- ΠΤ. ἢ πολὺν λέλειπαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
μηδ' αἰμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθῆρ, εἰ σ' ἐγὼ προδοῦς ποτε
ἐλευθερώσας τοῦμόν ἀπολίποιμί σε.
καὶ ξυγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας;
καὶ συνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς γε λέχος ἐπήνεσα,
κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε
τὴν Δελφίδ' ἐλθὼν Φωκέων ἀκρόπολιν,
ὅς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῆν,
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοι μέλει.
ἐπεὶ δὲ κατθανοῦμεθ', εἰς κοινούς λόγους
ἐλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχῇ.
- ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθανοίμ' ἰδῶν.
ΠΤ. πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
ΠΤ. σίγα νυν· ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.
ΟΡ. μηδὲν τρέσης τάσδ'· ὡς πάρεϊσ' ἡμῖν φίλαι.
ΠΤ. Ἐλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν.
ΟΡ. πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔστιν, εἰ γ' ἔσται καλῶς.
ΠΤ. σφαζάντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
ΠΤ. ἀλλ' οὐκέθ', Αἰδὴν νυμφίον κεκτημένη.
ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάοντας.
ΠΤ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
ΟΡ. οἷους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
ΠΤ. τρυφᾶς γὰρ ἦκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωϊκάς;
ΟΡ. ὥσθ' Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.

- ΠΤ. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος. 1115
 ΟΡ. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄξιμαι.
 ΠΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοὶ γε τιμωρούμενος.
 ΟΡ. τὸ πρᾶγμα δήλου καὶ πέραιν', ὅπως λέγεις.
 ΠΤ. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν, ὡς θανούμενοι.
 ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τὰπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω. 1120
 ΠΤ. γούους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἅ πάσχομεν.
 ΟΡ. ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ' ἐνδοθεν κεχαρμένην.
 ΠΤ. καὶ νῦν παρέσται ταῦθ' ἅπερ κείνη τότε.
 ΟΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
 ΠΤ. κρύπτ' ἐν πέπλοισι τοισιδ' ἔξομεν ξίφη. 1125
 ΟΡ. πρόσθεν δ' ὁπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;
 ΠΤ. ἐκκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέργης.
 ΟΡ. καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεῶν.
 ΠΤ. εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον οἷ τείνειν χρεῶν.
 ΟΡ. Ἐλένην φονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον. 1130
 ΠΤ. ἔγνωσ' ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλεύομαι.
 εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σφαγρονεστέραν
 ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλέης ἂν ᾦν φόνος·
 νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
 ὧν πατέρας ἔκτειν' ὧν δ' ἀπώλεσεν τέκνα, 1135
 νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
 ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς,
 σοὶ πολλὰ κάμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
 κακῆς γυναικὸς οὐνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.
 ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ ταύτην κτανῶν, 1140
 ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,
 Ἐλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ καὶ ἀδελφὴν θανεῖν,

μητέρα τ', εἰς τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1145

δόμους τ' ἔχειν σούς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
 λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζῶην ἔτι,
 ἢν μὴ π' ἐκείνη φάσγανον σπασώμεθα.
 ἢν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνου,
 πρήσαντες οἴκους τούσδε κατθανούμεθα.
 ἐνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
 καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσσωσμένοι.

ΧΟ. πάσαις γυναιξίν ἄξια στρυγεῖν ξφν
 ἢ Τυνδαρίδαι παῖς, ἢ κατήσχυεν γένος.

ΟΡ. φεῦ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ φίλος σαφής,
 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
 τὸ πλήθος ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
 σὺ γὰρ τά τ' εἰς Ἀλγισθον ἐξεῦρες κακὰ
 καὶ πλησίον παρήσθα κινδύνων ἐμοί,
 νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν
 κοῦκ ἐκποδῶν εἰ. παύσομαί σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
 βάρος τι καὶ τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
 δρᾶσας τι χρήζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
 ἵν' ἀνταναιλώσω μὲν οἳ με προὔδοσαν,
 στένωσι δ' οἵπερ καὶ μ' ἔθηκαν ἄθλιον.
 Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυκ', ὅς Ἑλλάδος
 ἦρξ' ἀξιωθείς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
 ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'· ὃν οὐ καταισχυνοῖ
 δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
 ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
 ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
 εἴ ποθεν ἕλπτος παραπέσοι σωτηρία
 κτανοῦσι μὴ θανοῦσιν· εὐχομαι τάδε.
 ὃ βούλομαι γὰρ ἡδὺν καὶ διὰ στόμα
 πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.

- ΗΛ. ἐγὼ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
 σωτηρίαν σοὶ τῷδ' ἔκ τριτῶν τ' ἐμοί.
 ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
 ἐπεὶ τὸ συνेतὸν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν. 1180
 ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.
 ΟΡ. λέγ'· ὥς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονήν.
 ΗΛ. Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότε' ἡρόμην.
 ΟΡ. οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἐρμιόνην μήτηρ ἐμή.
 ΗΛ. αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταίμνηστρας τάφον. 1185
 ΟΡ. τί χοῖμα δράσουσ'; ὑποκίθης τίν' ἐλπίδα;
 ΗΛ. χοῖς κατασπείσους' ὑπὲρ μητρὸς τάφω.
 ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;
 ΗΛ. συλλαβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στείχῃ πάλιν.
 ΟΡ. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; 1190
 ΗΛ. Ἐλένης θανούσης, ἣν τι Μενέλαος σὲ δρᾷ
 ἢ τόνδε κάμει, πᾶν γὰρ ἐν φίλον τόδε,
 λέγ' ὥς φρονεύσεις Ἐρμιόνην· ξίφος δὲ χοῖ
 δέσῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπᾶσαντ' ἔχειν.
 καὶν μὲν σε σῶξῃ μὴ θανεῖν χορήζων κόρην 1195
 Μενέλαος, Ἐλένης πτωῖμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
 μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
 ἣν δ' ὀξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
 κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζῃ παρθένου δέσῃν.
 καὶ νυν δοκῶ, τὸ προῶτον ἦν πολὺς παρῇ, 1200
 χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχχον· οὔτε γὰρ θρασὺς
 οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε· τήνδ' ἡμῖν ἔχω
 σωτηρίας ἔπαλξιν. εἰρηται λόγος.
 ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
 τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρόπον, 1205
 ὥς ἀξία ξῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφες.
 Πυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἁμαρτήσιν τάλας
 γυναικὸς ἢ ξῶν μακάριον κτήσει λέχος.

- ΠΤ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἄξιον μένη. 1210
- ΟΡ. ἥξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνας χρόνου;
ὥς τᾶλλα γ' εἶπας, εἶπερ εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ' ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίῳ πατρὸς.
- ΗΛ. καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. 1211
- ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν νῦν, σύγγον' Ἠλέκτρα, δόμων
πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
φύλασσε δ' ἣν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχος τις ἢ κασίγνητος πατρὸς
ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ, γέγωνέ τ' εἰς δόμους, 1212
ἢ σανίδα παῖσας ἢ λόγους πέμψας ἔσω.
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἄγων' ὀπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας
[Πυλάδῃ· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνοους].
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ, 1213
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπικούρου μολεῖν
τοῖς δεομένοισι. διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας
ἀδίκως· προδεδόμαι δ' ὑπὸ κασίγνητου σέθεν,
δίκαια πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν
κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ. 1214
- ΗΛ. ὦ πάτερ, ἰκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θυήσκουσ' ὕπερ.
- ΠΤ. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, κάμᾶς λιγᾶς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.
- ΟΡ. ἔκτεινα μητέρ', ΠΤ. ἠψάμην δ' ἐγὼ ξίφους. 1215
- ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπενεκέλευσα κἀπέλυσ' ὄκνου.
- ΟΡ. σοί, πάτερ, ἀρήγων. ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σ'.
- ΠΤ. οὐκ οὐν ὀνειδῇ τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;
- ΟΡ. δακρύοις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δ' οἴκτοισί γ'.
- ΠΤ. πανάσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα. 1216

εἶπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραῖ,
 κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε καὶ Δίκης σέβας,
 δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ' ἐμοί τε τῇδ' ἐτε-
 τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἁγών, δίκη μία
 [ἢ ξῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται]. 1245

ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλῃαι, στρ.

τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.
 ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδάν, πότνια; παραμένει
 γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναῶν πόλει. 1250

ΗΛ. στήθ' αἰ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
 αἰ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον εἰς φρουράν δόμων.

ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις,
 ἐνεπέ μοι, φίλα.

ΗΛ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι 1255
 σταθεῖς ἐπὶ φοίνιον αἶμα
 πήματα πῆμασιν ἐξεύρη.

ΗΜΙΧ. χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
 τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίον βολάς.

ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὅς πρὸς ἐσπέραν φέρει. 1260

ΗΛ. δόχημιά νυν κόρας διάφερ' ὁμμάτων
 ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἴτα παλινσκοπιάν.

ΗΜΙΧ. ἔχομεν ὥς θροεῖς. 1265

ΗΛ. ἐλίσσετέ νυν βλέφαρον 1270
 ἀντ.
 κόρας διάδοτε διὰ βοτρυχῶν πάντη.

ΗΜΙΧ. ὅδε τίς ἐν τρίβῳ; πρόσσεχε, τίς ὅδ' ἄρ' ἀμ-
 φὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνὴρ; 1270

ΗΛ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλῃαι· κεκρυμμένους
 θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖσιν φανεί.

ΗΜΙΧ. ἄφοβος ἔχε· κενός, ὦ φίλα,
 στίβος ὃν οὐ δοκεῖς.

ΗΛ. τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275

1246 — 1265 = 1266 — 1285

δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν',
εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' ἀνύλας.

ΗΜΙΧ. καλῶς τὰ γ' ἐνθένδ'· ἀλλὰ τὰπὶ σοῦ σκοπεῖ·
ὥς οὔτις ἡμῖν Δαναῖδων πελάζεται.

ΗΜΙΧ. εἰς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος. 1280

ΗΛ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλῳ·
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν;

1285

οὐκ εἰσακούουσ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφηται ξίφη;

τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὁρμήσας

ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει.

1290

σκέψασθέ νυν ἄμεινον· οὐχ' ἔδρας ἀγών·

ἀλλ' αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε.

1295

ΧΟ. ἀμείβω κέλυνθον σκοποῦσα πάντα.

ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.

ΗΜΙΧ. ἡκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.

ΗΜΙΧ. Ἐλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὥς ἀπεικάσαι.

ΗΛ. ὦ Διός, ὦ Διὸς ἀέναον κράτος,

ἔλθ' ἐπίκουρον ἔμοῖσι φίλοισι πάντως.

1300

ΕΛ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρών μ' οὐκ ὠφελείζεις.

ΗΛ. φονεύετε καίνετε ὄλλυτε,

δίπτυχα δίστομα φάσγανα πέμπετε

ἐκ χειρὸς ἱέμενοι

τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν θ', ἃ πλείστους

1305

ἔκανεν Ἑλλάνων

δόρει παρὰ ποταμὸν ὀλομένους, ὁπόθι

δάκρυα δάκρυσι συνέπεσε σιδαρέοις

βέλεσιν ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρον δίνας.

1310

ΧΟ. σιγᾶτε σιγᾶτ'· ἡσθόμην κτύπου τινὸς

κέλυνθον εἰσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς μέσον φόνον

ἦδ' Ἐρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους. 1315

καλὸν τὸ θήραμ', ἦν ἄλφ', γενήσεται.
πάλιν κατὰσθηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,
χρὸς τ' ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι·
κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
ὥς δῆθεν οὐκ εἶδυα τάξειργασμένα. 1320

ὦ παρθέν', ἦκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
στέψασα καὶ σπείσασα νεοτέροις χοάς;
ἦκω, λαβοῦσα πνευμένειαν. ἀλλὰ μοι
φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
τηλουρὸς οὔσα δωμάτων κλύω βοήν. 1325

τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.
εὖφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;
θανεῖν Ὀρέστην κἄμ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφνυότας.
ἄρα· ἀνάγκης δ' εἰς ζυγὸν καθέσταμεν. 1330

ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοή κατὰ στέγας;
ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ
τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέγῃς.
τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
ἐπ' ἀξίοισι τᾶρ' ἀνευφημῆε δόμος. 1335

περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέρῃαιτό τις;
ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μετὰσχεῖς ἱεσίας φίλοις,
σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβία,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῇς, 1340

οἴκτειρον ἡμᾶς κἀπικούφισον κακῶν.
ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·
σωτηρίας γὰρ τέρεμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.
σώθηθ' ὅσον γε τοῦπ' ἐμ'. Ἡ. ὦ κατὰ στέγας 1345

- φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;
ΕΡ. οὐ γὰρ τίνας τούσδ' εἰσορῶ; **ΟΡ.** σιγᾶν χρεῶν.
 ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.
ΗΛ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέροη 1350
 βαλόντες ἡσυχάζεθ', ὥς εἰδῇ τόδε
 Μενέλαος, οὐνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακούς,
 εὐρὼν ἔπραξεν οἷα χορὴ πράσσειν κακούς.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ φίλοι, στρ.
 κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
 πρὸ μελάνθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
 μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλη φόβον, 1355
 βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
 πρὶν ἐτύμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
 καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
 ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·
 τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. 1360
 διὰ δίκας ἔβα θεῶν
 νέμεσις ἐς Ἑλέναν.
 δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἐπλησε,
 διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἰδαῖον
 Πάριον, ὃς ἄγαρ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον. 1365
 ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κλῆθρα βασιλείων δόμων,
 σιγήσας· ἔξω γὰρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
 οὐ πειυσόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.
ΦΡ. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφενγα 1370
 βαρβάρους ἐν εὐμάρισιν,
 κεδρωτὰ παστᾶδων ὑπὲρ τέρεμνα
 Δωρικός τε τριγλύφους,
 φροῦδα φροῦδα, γᾶ γᾶ,
 βαρβάροισι δρασμοῖς.

1353—1365 = 1537 — 1548

αἰαῖ· πᾶ φύγω, ξέναι,
 1375
 πολὺν αἰθέρ' ἄμ-
 πτάμενος ἢ πόντον, Ὀκεανὸς ὄν
 ταυρόκρανος ἀγκάλαις ἑλίσ-
 σων πυκλοῖ χθόνα;

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κάρα; 1380

ΦΡ. Ἴλιον Ἴλιον, ὧμοι μοι, Φρύγιον
 ἄστν καὶ καλλίβωλον Ἴ-
 δας ὄρος ἱερὸν, ὧς σ' ὀλόμενον στένω,
 ἄρμάτειον ἄρμάτειον

μέλος βαρβάρῳ βοᾷ, διὰ τὸ τᾶς 1385

ὄρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον
 καλλοσύνας Αἰήδας σκύμνου δυσελένας,
 ξεστῶν περγάμων Ἀπολλωνίων
 ἐρινύν· ὅτοτοῖ·

ἱαλέμων ἱαλέμων 1390

Δαρδανία τλάμων Γανυμήδεος

ἱπποσύνα Διὸς εὐνέτα.

ΧΟ. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τὰν δόμοις·

τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὖγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω. 1395

ΦΡ. αἰλινον αἰλινον ἀρχὰν θανάτου

βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,

Ἀσιάδι φωνᾷ,

βασιλέων ὅταν αἶμα χυθῇ κατὰ γᾶν ξίφεσιν

σιδαρέοισιν Ἄιδα.

ἦλθον εἰς δόμους, ἴν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω, 1400

λέοντες Ἕλληνας δύο διδύμω·

τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλήζετο,

ὁ δὲ παῖς Στροφίου, κακόμητις ἀνὴρ,

οἷος Ὀδυσσεύς, σιγᾷ δόλιος,

πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκάν, 1405

ξυνετὸς πολέμου, φονιὸς τε δράκων.

ἔρροι τὰς ἡσύχου προνοί-
 ας κακοῦργος ὦν.
 οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω
 μολόντες ἄς ἔγρημ' ὁ τοξότας Πάρις
 γυναικός, ὅμμα δακρύοις
 πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
 ἔξουνθ', ὃ μὲν τὸ κεῖθεν, ὃ δὲ
 τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.
 περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
 ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω.
 ἀνὰ δὲδρομάδες ἔθορον ἔθορον
 ἀμφίπολοι Φρύγες·
 προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον πεσὼν ἐν φόβῳ,
 μή τις εἴη δόλος.
 καδόκει τοῖς μὲν οὖν,
 τοῖς δ' ἔς ἀγκυστάταν
 μηχανὰν ἐμπλέκειν
 παῖδα τὰν Τυνδαρίδ' ὁ
 μητροφόντας δράκων.
 σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ', ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ;
 ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις
 παρὰ βόστρυχον αὔραν αὔραν
 Ἑλένας Ἑλένας εὐπᾶμι κύκλῳ
 πτερίνῳ πρὸ παρηίδος ἄσσω
 βαρβάροις νόμοισιν.
 ἅ δὲ λίνον ἡλακάτα
 δακτύλοις ἔλισσε,
 νῆμά θ' ἔτεο πέδῳ,
 σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλ-
 ματα συστολίσαι χρήξονσα λίνῳ,
 φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.
 προσεῖπεν δ' Ὀρέστας

Λάκαιναν κόραν· ὦ
 Διὸς παῖ, θῆς ἵχνος
 πέδῳ δευρ' ἀποστάσα κλισμοῦ, 1440
 Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος
 παλαιᾷς ἔδραν ἐστίας,
 ἵν' εἰδῆς λόγους ἐμούς.
 ἄγει δ' ἄγει νιν· ἅ δ' ἐφείπετ',
 οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελλεν· 1445
 ὁ δὲ συνεργὸς ἄλλ' ἔπρασσε
 ἰὼν κακὸς Φωκεύς·
 οὐκ ἐκποδὼν ἔτ', ἀλλ' αἰὲ κακοὶ Φρύγες;
 ἔκληψε δ' ἄλλον ἄλλος' ἐν στέγαις·
 τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖσι,
 τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ' ἐκείσ' ἐκεῖθεν 1450
 ἄλλον ἄλλοςε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνης.
 τί τοῦπὶ τῷδε συμφορᾷς ἐρίγνετο;
 Ἰδαία μᾶτερ μᾶτερ
 ὀβρίμα ὀβρίμα, αἰαῖ,
 φονίων παθέων ἀνόμων τε κακῶν 1455
 ἅπερ ἔδρακον ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων.
 ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
 ξίφη σπάσαντες ἐν χερσὶν,
 ἄλλος ἄλλοσε
 δίνασεν ὄμμα, μὴ τις παρῶν τύχοι.
 ὥς κάπροι δ' ὀρέστεροι γυναικὸς ἀντίοι στα-
 θέντες 1460
 ἐννέπουσι· κατθανεῖ
 κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτείνει πόσις,
 κασιγνήτου προδοὺς
 ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον.
 ἅ δ' ἀνίαχεν ἴαχεν, ὦμοι μοι· 1465
 λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέροισι,

ΧΟ.
 ΦΡ.

κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγᾶ·
 φυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ χρουσεοσάνδαλον
 ἶχνος ἔφερεν ἔφερεν·
 ἐς κόμας δὲ δακτύλους δικῶν Ὀρέστας,
 Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς,
 ὥμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
 παίειν λαიმῶν ἔμελλεν
 ἔσω μέλαν ξίφος.

ΧΟ. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;

ΦΡ. ἰαχᾶ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
 μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίνομεν,
 βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης,
 ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας,
 ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
 ἐναντα δ' ἦλθεν

Πυλάδης ἀλίαςτος, οἶος οἶος

Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος ἢ τρικόρυθος Αἴας,
 ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσιν·
 φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.

τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες,
 ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν ἥσσονες Ἑλλάδος
 ἐγενόμεσθ' αἰχμᾶς.

ὁ μὲν οἰχόμενος φυγὰς, ὁ δὲ νέκυς ὢν,
 ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσόμενος,
 θανάτου προβολάν·

ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν·

νεκροὶ δ' ἐπιπτον, οἱ δ' ἔμελλον, οἱ δ' ἔκειντο
 ἔμολε δ' ἅ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους
 ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός, ἃ νιν ἔτεκεν
 μων.

ἄθυσσοι δ' οἷά νιν δραμόντε Βάκχαι
 σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρεΐαν

- ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν
 ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον· ἅ δ' ἐκ θαλάμῳ
 ἐγένετο διαπρὸ-δωμάτων ἄφαντος, 1495
 ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς καὶ νύξ,
 ἦτοι φαρμάκοισιν ἢ μάγων
 τέχναισιν ἢ θεῶν κλοπαῖς.
 τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα· δρα-
 πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμῳ πόδα.
 πολύπονα δὲ πολύπονα πάθαι 1500
 Μενέλαος ἀνασχόμενος ἀνόνητον ἀπὸ
 Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·
 ξιφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸς δωμάτων
 βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί. 1505
 ΟΡ. ποῦ 'στιν οὗτος ὃς πέφενγεν ἐκ δόμων τούμῳ
 ξίφος;
 ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσ-
 πίνων.
 ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίῳ τὰδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργεῖα χθονί.
 ΦΡ. πανταχοῦ ξῆν ἡδὺ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώ-
 φροσιν.
 ΟΡ. οὔτι πον κραυγὴν ἔδηκας Μενέλεω βοηδρομεῖν;
 ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ. 1511
 ΟΡ. ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο;
 ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἴ γε λαιμοῦς εἶχε τριπτύχους θα-
 νεῖν.
 ΟΡ. δειλίᾳ γλώσση χαρίζεις, τᾶνδον οὐχ οὔτω φρο-
 νῶν.
 ΦΡ. οὐ γὰρ, ἥτις Ἑλλάδ' ἀντοῖς Φρυγί διελυμῆνατο;
 ΟΡ. ὅμοσον, εἰ δὲ μή, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν
 χάριν. 1516
 ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.

ΟΡ. ὦδε κ' ἂν Τροίᾳ σίδηρος [πασι] Φρυξίν ἦν φόβος;

ΦΡ. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταγώνιστον
φόνον.

ΟΡ. μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδόντα;

ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ
κῆρα.

ΟΡ. δοῦλος ὦν φοβεῖ τὸν Ἄιδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει καὶ
κῶν;

ΦΡ. πᾶς ἀνὴρ, κ' ἂν δοῦλος ἦ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρᾶν.

ΟΡ. εὖ λέγεις, σῶζει σε σύνεσις· ἀλλὰ βαίῃ' εἰσὶν
δόμων.

ΦΡ. οὐκ ἄρα κτενεῖς μ'; ΟΡ. ἀφείδαι. ΦΡ. καλὸν ἔπος
λέγεις τόδε.

ΟΡ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα. ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλὸν
λέγεις.

ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέσφην
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
γ' εἶ.

τοῦ δὲ μὴ στῆσαί σε κραυγὴν οὔνεκ' ἐξῆλθον
δόμων·

ὅξυν γὰρ βοῆς ἀκούσαν Ἄργος ἐξεγείρεται.

Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἶσω
φους·

ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρούχοις γανυρομένοισιν·

εἰ γὰρ Ἄργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβὼν,
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, καμὲ μὴ σῶζειν θεῶν

σύνγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδραμόντα·
τά μοι,

παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρὰ κατόψεται.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τύχα, ἄντ.

ἕτερον εἰς ἁγῶν', ἕτερον αὖ δόμος

φοβερόν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πίτνει.

HMIX. τί δρωμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε;
ἢ σὶγ' ἔχωμεν; HMIX. ἀσφαλέστερον, φίλαι. 1540

HMIX. ἴδε πρὸ δωμάτων ἴδε προκηρύσσει
θοάζων ὃδ' αἰθέρος ἔνω καπνός.

HMIX. ἄπτουσι πύκας ὥς πυρῳόσοντες δόμους
τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.

XO. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖς, 1545
τέλος ὅπα θέλει.

μεγάλα δέ τις ἅ δύνاميς· δι' ἀλάστορ'

ἔπεσ' ἔπεσε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων

διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.

ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων
πέλας

ὀξύπουν, ἡσθημένου που τὴν τύχην ἢ νῦν πάρα.

οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κληῖθρα συμπεραίνοντες μο-
χλοῖς, 1551

ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὥς σὺ νῦν Ὀρέστα δυσ-
τυχεῖς.

ME. ἦκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτῷ καλῷ. 1555

ἦκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον

ὥς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,

κενὴν ἀκούσας βᾶξιν, ἣν φόβῳ σφαλεῖς

ἤγγειλέ μοι τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου

τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως. 1560

ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω

ὦθευ πύλας τάσδ', ὥς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν

ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μαιφόνων

καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν

λάβωμεν, ἥ δ' εἴ ξυνθανεῖν ἐμῇ χειρὶ
τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.

ΟΡ. οὗτος σύ, κλήθρων τῶνδε μὴ ψαύσης χειρὶ,
Μενέλαον εἶπον, ὅς πεπύργωσαι θοράσει·
ἢ τῶδε θοριγῶ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν,
ῥήξας παλαιὰ γείσα τεκτόνων πόνον.
μοχλοῖς δ' ἄραρε κλήθρα, σῆς βοηδρομόν·
σπουδῆς ἅ σ' εἰρξει, μὴ δόμων εἴσω περᾶν.

ΜΕ. ἔα, τί χοῖμα; λαμπάδων ὄρω σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρομένους·
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρη.

ΟΡ. πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;

ΜΕ. οὐδέτερό· ἀνάγκη δ', ὥς ἔοικε, σοῦ κλύειν.

ΟΡ. μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.

ΜΕ. Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;

ΟΡ. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεῖς ὕπο.

ΜΕ. ἀρνεῖ κατακτᾶς κἄφ' ὕβρει λέγεις τάδε;

ΟΡ. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὄφελον

ΜΕ. τί χοῖμα θραῖσαι; παρακαλεῖς γὰρ εἰς φόβον.

ΟΡ. τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Αἰδου βαλεῖν.

ΜΕ. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσω τάφῳ.

ΟΡ. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.

ΜΕ. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.

ΟΡ. ὁ πατὴρ ἀμύντωρ, ὃν σὺ προῦδωκας θανεῖν.

ΜΕ. οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;

ΟΡ. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων αἰεῖ.

ΜΕ. ἢ καὶ σὺ Πυλάδῃ τοῦδε κοινωνεῖς φόνον;

ΟΡ. φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.

ΜΕ. ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἣν γε μὴ φύγῃς πετροῖς.

ΟΡ. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάφομεν δόμους.

ΜΕ. ἢ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε;

ΟΡ. ὥς μὴ γ' ἔχῃς σύ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

- ME. κτεῖν' ὥς κτανῶν γε τῶνδ' ἐμοὶ δῶσεις δίκην.
 [OP. ἔσται τάδ'. ME. ἂ ἂ, μηδαμῶς δράσεις τάδε.]
- OP. σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πρᾶσσων κακῶς.
 ME. ἦ γὰρ δίκαιον ξῆν σε; OP. καὶ κρατεῖν γε γῆς. 1600
- ME. ποίας; OP. ἐν Ἀργεὶ τῷδε τῷ Πελασγικῷ.
 ME. εὖ γοῦν θίγοις ἂν χειρὶ βῶν OP. τί δὲ γὰρ οὐ;
 ME. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις. OP. σὺ δ' ἂν
 καλῶς;
- ME. ἄγνός γάρ εἰμι χεῖρας. OP. ἄλλ' οὐ τὰς φρένας.
 ME. τίς δ' ἂν προσείποι σ'; OP. ὅστις ἐστὶ φιλοπά-
 τωρ. 1605
- ME. ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; OP. εὐδαίμων ἔφην.
 ME. οὐκ οὖν σὺ γ'. OP. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
 ME. ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον. OP. ψευδὴς ἔφην.
 ME. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ'; OP. οὐ ψευδὴς ἔτ' εἰ.
 ME. οἴμοι, τί δράσω; OP. πεῖθ' ἐς Ἀργείους μο-
 λῶν 1610
- ME. πεῖθ' ὧ τίν'; OP. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αἰτοῦ πόλιν.
 ME. ἦ παῖδά μου φονεύσεθ'; OP. ὧδ' ἔχει τάδε.
 ME. ὦ τλήμον' Ἑλένη, OP. τάμ' δ' οὐχὶ τλήμουνα;
 ME. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν, OP. εἰ γὰρ τόδ'
 ἦν.
- ME. πόνους πονήσας μυρίους. OP. πλὴν γ' εἰς ἐμέ. 1615
 ME. πέπονθα δεινά. OP. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελὴς.
 ME. ἔχεις με. OP. σαντὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
 ἀλλ' εἰ, ὕφαπτε δώματ', Ἡλέκτρα, τάδε·
 σὺ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,
 Πυλάδῃ, κάταιθε γείσα τειχέων τάδε. 1620
- ME. ὦ γὰρ Δαναῶν ἱππίον τ' Ἀργούς κίται,
 οὐκ εἰ' ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
 πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν
 ξῆν, αἶμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.

ΑΠ. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον,
 Φοῖβός σ' ὁ Αἰτωῦς παῖς ὃδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ,
 σύ θ' ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη
 Ὅρέσθ', ἵν' εἰδῆς οὕς φέρων ἦκω λόγους.
 Ἐλένην μὲν ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
 ἡμάρτες, ὀργὴν Μενέλαω ποιοῦμενος,
 [ἣδ' ἐστίν, ἦν ὁρᾷτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
 σεσωσμένη τε κοῦ θανούσα πρὸς σέθεν.
 ἐγὼ νιν ἐξέσωσα ἀπὸ φασγάνου
 τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἦρπασ' ἐκ Διὸς πατρός·
 Ζηνὸς γὰρ οὕσαν ξῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν,
 Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
 σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
 ἄλλην δὲ νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών,
 ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
 Ἑλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον,
 θανάτους τ' ἔθηκαν, ὥς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
 ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.
 τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεῶν,
 Ὅρέστα, γαίης τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρους
 Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον.
 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπάννυμον
 Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὅρέστειον [καλεῖν].
 ἐνθένδε δ' ἔλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 δίκην ὑπόσχεσ αἵματος μητροκτόνου
 Εὐμενίσιν τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς
 πάροισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
 ψῆφον διοίσουσ', ἐνθα νικήσαι σε χρή.
 ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὅρέστα, φάσγανον δέφρη,
 γῆμαι πέπρωται σ' Ἑρμιόνην· ὃς δ' οἶεται
 Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμῆι ποτε.
 θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,

δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντά με.

Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ὥς ποτ' ἦνυσας,

δός· ὃ δ' ἐπιὼν νιν βίотος εὐδαίμων μένει.

Ἄργους δ' Ὀρέστην, Μενέλεως, ἔα κρατεῖν, 1660

ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,

φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις

πόντοις διδοῦσα δεῦρ' αἰεὶ διήνυσε.

τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,

ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα. 1665

ὦ Λοξία μαντεῖε σῶν θεσπισμάτων·

οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.

καίτοι μ' ἐσῆι δαῖμα μὴ τινος κλύων

ἁλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.

ἀλλ' εὐ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις. 1670

ἰδοὺ μεθίημι Ἐρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,

καὶ λέκτρ' ἐπήνυσ', ἡνίκ' ἂν διδῷ πατήρ.

ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χεῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε

θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.

Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ, 1675

Φοῖβου λέγοντος· εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς

γῆμας ὄναιο καὶ σὺ χῶ διδοὺς ἐγώ.

χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἷ προστάσσομεν,

νείκας τε διαλύεσθε. ME. πείθεσθαι χρεῶν.

κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς, 1680

Μενέλαε, καὶ σοῖς Λοξία θεσπίσμασιν.

ἴτε νυν καθ' ὁδόν, τὴν καλλίστην

θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ'

Ἑλένην Δίοις μελάθροισ πελάσω,

λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας, 1685

ἔνθα παρ' Ἥρα τῇ θ' Ἥρακλέους

Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποισ

ἔσται σπονδαῖς ἔντιμος αἰεὶ,

σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς,
ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

1690

Ρ Η Σ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.

ΕΚΤΩΡ.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

ΔΟΛΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΡΗΣΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΑΡΙΣ.

ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.

ΜΟΥΣΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκτὼς τοῖς Ἑλλησιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς
 πῦρ καίειν, εὐλαβήθη μὴ φύγῳσιν. ἐξοπλίξειν δὲ διε-
 γνωνκὼς τὰς δυνάμεις μετενόησεν Αἰνείου συμβουλευ-
 σαντος ἡσυχάζειν, κατὰσκοπον δὲ πέμψαντας δι' ἐκεί-
 νου τὴν ἀλήθειαν ἱστορῆσαι. Δόλωνα δὲ πρὸς τὴν ἡ-
 λείαν ὑπακούσαντα ἐκπέμπεσθαι . . . τόπον εἰς τὴν
 παρεμβολὴν ἀφώρισεν αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ
 τὸν Ὀδυσσεά, καὶ Δόλωνα μὲν ἀνηροκότες, ἐπὶ δὲ
 τὴν Ἑκτορος κατηντηκότες σκηνὴν πάλιν ὑπέστρεφον
 οὐχ εὐρόντες τὸν στρατηγόν. οὗς Ἀθηναῖ ἐπιφανεῖσα 10
 κατέσχευεν. καὶ τὸν μὲν Ἑκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Πη-
 σον δὲ ἀναιρεῖν ἐπέταξε· τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνον
 μείζονα ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησιν, ἐὰν βιώσῃ. τούτοις δὲ
 ἐπιφανεῖς Ἀλέξανδρος . . . ἐπίστασθαι
 πολέμον παρουσίαν. ἐξαπατηθεῖς δὲ ὑπὸ Ἀθηναῖς, ὥς 15
 δῆθεν ὑπὸ Ἀφροδίτης, ἄπρακτος ὑπέστρεψεν· οἱ δὲ
 περὶ Διομήδην φρονεύσαντες Πῆσον ἐχωρίσθησαν. καὶ
 ἡ συμφορὰ τῶν ἀνηρομένων καθ' ὅλον ἦλθε τὸ στρά-
 τευμα. παραγενομένου δὲ Ἑκτορος ἵνα αὐτὸς περιγί-
 νηται τῶν πεπραγμένων, τετρωμένος ὁ τοῦ Πῆσου 20
 ἐπιμελητὴς δι' αὐτοῦ φησὶν Ἑκτορος τὸν φόνον γεγε-

νησθαι. τοῦ δὲ Ἑκτορος ἀπολογουμένου τὴν ἀλήθειαν
αὐτοῖς ἐμήνυσεν ἢ τοῦ Ῥήσου μήτηρ ἢ Μοῦσα νεκρὸν
κομίζουσα τὸ σῶμα, ἀποδυρομένη δὲ καὶ τὸν ἐπιπλα-
κέντα αὐτῇ Στρυμόνα διὰ τὸ τοῦ παιδὸς πένθος καὶ
5 τὸν ἐξ ἐκείνου γεγενημένον Ῥῆσον, οὐδ' Ἀχιλλεὺς φη-
σιν ἀδάκρυτον ἔσσεσθαι, τῷ κοινῷ τῶν ἐπιφανῶν θα-
νᾶτῳ τὴν ἰδίαν παραμυθουμένη λύπην.

τοῦτο τὸ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, Εὐριπί-
δου δὲ μὴ εἶναι. τὸν γὰρ Σοφοκλεῖον μᾶλλον ὑποφά-
10 νειν χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνή-
σιον ἀναγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ
πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται. ὁ γοῦν Δικαίεργος
ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν
15 οὕτως·

νῦν εὐσέλημον φέγγος ἢ διφροήλατος.
ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρό-
λογος, πεξὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα
ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἰεν αὐτόν.
20 ἔχει δὲ οὕτως·

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
Παλλὰς, παρῶμεν· οὐκ ἔχρην ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός,
25 λόγχῃ βιαίως Ἑκτορος στροβούμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
ἐξ οὗτ' ἔκρινε Κύπριν' Ἀλέξανδρος θεῶν
κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
30 εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμῳ βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψι-
 χόρης Μουσῶν μιᾶς παῖς, Θρακῶν δὲ ἡγούμενος εἰς
 Ἴλιον παραγίνεται νυκτός, στρατευομένων Τρώων παρὰ
 ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διο-
 μῆδης κατάσκοποι ὄντες ἀναιροῦσιν, Ἀθηναῖς αὐτοῖς 5
 ὑποθεμένης· μέγαν γὰρ ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον
 ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα τὸ τοῦ παιδὸς
 σῶμα ἀνείλετο. ὥς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ
 τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ χορὸς συνέ-10
 στηκεν ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι.
 περιέχει δὲ τὴν νυκτεγερσίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
Ρ Η Σ Ο Σ

- ΧΟ. Βᾶθι πρὸς εὐνὰς
τὰς Ἐκτορέους τις ὑπασπιστῶν
ἄρτυπος βασιλέως ἢ τευχοφόρων,
δέξαιτο νέων κληδόνα μύθων,
οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακὴν 5
πάσης στρατιᾶς προκαθίστηται.
ὄρθου κεφαλὴν πῆχυν ἐρείδας,
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
Ἐκτορ· καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι. 10
- ΕΚ. τίς ὄδ' ; ἢ φίλιος φθόγγος ; τίς ἀνὴρ ;
τί τὸ σῆμα ; θρόει·
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἀμετέρας
κοίτας πλάθουσ' ; ἐνέπειν χρή.
- ΧΟ. φύλακες στρατιᾶς. ΕΚ. τί φέρει θορύβῳ ; 15
ΧΟ. θάρσει. ΕΚ. θαρσῶ.
μῶν τις λόχος ἐκ νυκτῶν ; ΧΟ. οὐκέτι.
- ΕΚ. τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν κινεῖς
στρατιάν ; τίς ἔχων νυκτηγορίαν ;
οὐκ οἶσθα δορὸς πέλας Ἀργείου 20
νυχίαν ἡμᾶς
κοίταν πανόπλους κατέχοντας ;

- ΧΟ. ὀπλίζου χεῖρα, συμμάχων,
 Ἔκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνάς,
 ὄτρυνον ἔργος αἰθεῖν, ἀφύπνισον,
 πέμπε φίλους λέναι ποτὶ σὸν λόχον,
 ἀρμόσατε ψαλλοῖς ἵππους.
 τίς εἶσ' ἐπὶ Πανθοῖδαν,
 ἢ τὸν Εὐρώπας, Λυκίων ἄγρον ἀνδρῶν;
 ποῦ σφαγίων ἔφοροι;
 ποῦ δὲ γυμνήτων μόναρχοι;
 τοξοφόροι δὲ Φρυγῶν
 ξεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
 ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν,
 τὰ δὲ θαρσύνεις, κούδ' ἐν καθαρώς·
 ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾶ
 μάστιγι φοβεῖ; [φυλακὰς δὲ λιπῶν
 κινεῖς στρατιάν·] τί θροεῖς; τί σε φῶ
 νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν
 οὐδ' ἐν τρανώς ἀπέδειξας.
 ΧΟ. πύρ' αἶθει στρατὸς Ἀργόλας,
 Ἔκτορ, πᾶσαν ἀν' ὄρφναν,
 διυπετῇ δὲ ναῶν πυρσοῖς σταθμά.
 πᾶς δ' Ἀγαμεμνονίαν προσέβα στρατὸς
 ἐννύχιος θορυβῶ σκηναῖν,
 νέαν τιν' ἐφιέμενοι
 βᾶξιν. οὐ γάρ πω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη
 ναυσιπόρος στρατιά.
 σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
 ἦλυθον ἄγγελος, ὥς
 μήποτε τιν' ἐς ἐμὲ μέμψιν εἶπης.
 ΕΚ. εἰς καιρὸν ἦλθες, καί περ ἀγγέλλων φόβον·
 ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρω πλάτῃ

λαθόντες ὅμμα τοῦμόν αἶρεσθαι φυγὴν
 μέλλουσι· σάινει μ' ἐννυχος φρυκτωρία.
 ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
 θούνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
 σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
 εἰ γὰρ φαεινοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
 λαμπτήρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
 πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
 κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χειρί.
 καὶ γὰρ μὲν ἦν πρόθυμος ἵεναι δόρυ
 ἐν νυκτὶ χρησθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμη θεοῦ.
 ἀλλ' οἱ σοφοὶ με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
 μάντις ἐπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
 καῖπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
 οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόων
 βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα χρηὶ παραγγέλλειν στρατῷ
 τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαι θ' ὕπνου,
 ὥς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεῶν θυρώσκων ἐπι
 νῶτον χαραχθεὶς κλίμακας ῥάνη φόνῳ,
 οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελημμένοι
 Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπονεῖν.

ΧΟ. Ἐκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
 ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.

ΕΚ. τίς γὰρ πύρ' αἰθεῖν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.

ΕΚ. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε.

ΧΟ. οὐπω πρὶν ἦσαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.

ΕΚ. οὐδ' ὥδέ γ' αἰσχροῦς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.

ΧΟ. σὺ ταῦτ' ἐπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.

ΕΚ. ἀπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίζειν χεῖρα.

- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' Αἰνέας καὶ μύλα σπουδῇ ποδὸς 85
στείλει, νέον τι πρῶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
- ΑΙ. Ἔκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνάς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ
νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός;
- ΕΚ. Αἰνέα, πυκάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν. 90
- ΑΙ. τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;
- ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες κάπιβαίνουσιν νεῶν.
- ΑΙ. τί τῶνδ' ἂν εἰποῖς ἀσφαλὲς τεκμήριον;
- ΕΚ. αἰθροῦσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός· 95
καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὖριον,
ἀλλ' ἐκκέαντες πύρρ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
- ΑΙ. σὺ δ' ὥς τί δράσων πρὸς τὰδ' ὀπλίξει χέρας;
- ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κάπιθρώσκοντας νεῶν 100
λόγῃ καθέξω κάπικέισομαι βαρύν·
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακῶν
θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης.
φεύγειν ἔασαι πολλὰ δράσαντας κακά.
- ΑΙ. εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὐβουλος, ὥς δρᾶσαι χερί. 105
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλευεῖν καλῶς.
ὅστις πυρός λαμπτήρας ἐξήρθη κλύων
φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄρειν 110
τάφρους ὑπερβὰς νυκτός ἐν καταστάσει.
καίτοι περάσας κοῖλον ἀνλῶνων βᾶθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονός
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
νικῶμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλης πόλιν· 115
πῶς γὰρ περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;

πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
 ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας;
 νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
 ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα 120
 οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς ὥς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
 αἰῖτων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει.
 ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
 εὔδειν ἐῷμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
 κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὅς ἂν θέλῃ, 125
 πέμπειν δοκεῖ μοι· καὶ μὲν αἴρωνται φυγὴν,
 στείλοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ·
 εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄρει φρυκτωρία,
 μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
 βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ. 130

ΧΟ. τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. στρ.
 σφαλερὰ δ' οὐ φιλοῦ στρατηγῶν κράτη.
 τί γὰρ ἄμεινον ἢ

ταχυβάταν νεῶν κατόπταν μολεῖν
 πέλας ὃ τί ποτ' ἄρα δαΐοις 135
 πυρὰ κατ' ἀντίπρῳρα ναυστάδμων δαίεται;

ΕΚ. νικᾷτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
 στείλων δὲ κόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
 κινούτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
 ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατὰσκοπον. 140
 καὶ μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
 σὺ πάντ' ἀκούσει καὶ παρῶν εἴσει λόγους·
 ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι,
 δάλπιγρος αὐτὴν προσδοκῶν καραδόκει,
 ὥς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμίξω νεῶν 145
 ὀλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῷ.

- ΑΙ. πέμφ' ὡς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
 σὺν σοὶ δ' ἔμ' ὅψει καρτεροῦνθ', ὅταν δέη.
- ΕΚ. τίς δῆτα Τρώων οὐ πάρεσιν ἐν λόχῳ
 θέλει κατόπτῃς ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν; 150
 τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
 τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
 πόλει πατροφῶ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
- ΔΟ. ἐγὼ πρὸ γαίης τόνδε κίνδυνον θέλω
 ῥίπας κατόπτῃς ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, 155
 καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐμαυτῶν βουλευμάτων
 ἦξω· πῶς τούτοις τόπῳ ὑφίσταμαι πόνον.
- ΕΚ. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπολις
 Δόλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον
 νῦν δις τόσῳ τέθεικας εὐκλεέστερον. 160
- ΔΟ. οὐκοῦν πονεῖν μὲν χρή, ποιοῦντα δ' ἄξιον
 μισθὸν φέρεσθαι. παντὶ γὰρ προσκείμενον
 κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκει διπλῆν.
- ΕΚ. ναί, καὶ δίκαια ταῦτα οὐκ ἄλλως λέγω.
 τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. 165
- ΔΟ. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολιοχον τυραννίδος.
- ΕΚ. σὺ δ' ἀλλὰ γῆμας Πριαμίδων γαμβρὸς γενοῦ.
- ΔΟ. οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
- ΕΚ. χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσῃ γέρας.
- ΔΟ. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίον σπανίζομεν. 170
- ΕΚ. τί δῆτα χρήξεις ὧν κέκευθεν Ἴλιος;
- ΔΟ. ἐλὼν Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ξυναίνεσον.
- ΕΚ. δώσω· σὺ δ' αἶτει πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
- ΔΟ. κτεῖν', οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χεῖρα.
- ΕΚ. οὐ μὲν τὸν Ἰλέως παῖδά μ' ἐξαίτετ' λαβεῖν; 175
- ΔΟ. κακὰ γεωργεῖν χεῖρες εὐ τεθραμμέναι.
- ΕΚ. τίν' οὖν Ἀχαιῶν ξῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
- ΔΟ. καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.

- ΕΚ. καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἰρήσει παρών.
 ΔΟ. θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμους. 180
- ΕΚ. τί δῆτα μείζον τῶνδ' ἐμ' αἰτήσει γέρας;
 ΔΟ. ἵππους Ἀχιλλέως· χρόν' δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν
 ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοις δαίμονος.
 ΕΚ. καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερῶς ἵππων ἐμοί·
 ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἀφθιτοὶ πεφνότες 185
 τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον·
 δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
 Πηλεΐ Ποσειδῶν, ὥς λέγουσι, πόντιος.
 ἀλλ' οὐ σ' ἐπύρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
 κάλλιστον οἴκοις κτήμ' Ἀχιλλέως ὄχον. 190
- ΔΟ. αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
 δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
 σέ δ' οὐ φθονεῖν χρόν' μυρὶ' ἔστιν ἄλλα σοί,
 ἐφ' οἷσι τέρπει τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.
 ΧΟ. μέγας ἄγων, μεγάλη δ' ἐπινοεῖς ἔλευν· ἀντ. 195
 μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσει.
 πόνος ὅδ' εὐκλεής·
 μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.
 τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα,
 τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται. 200
- ΔΟ. στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν ἐς δόμους ἐφέστιος
 σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάφομαι,
 κάκειθεν ἦσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
 ΧΟ. ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἔξεις στολήν;
 ΔΟ. πρέπουσαν ἐργῶ κλωπικοῖς τε βήμασιν. 205
- ΧΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρόν' σφόν τι μανθάνειν·
 λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σάγη;
 ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἄψομαι δορὰν
 καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κέρα,
 βάσις τε χερσὶ προσθίαν καθαρυόσας 210

καὶ κῶλα κῶλοις, τετράπουν μιμήσομαι
 λύκον κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον,
 τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
 ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδί,
 δίβαμος εἰμι· τῇδε σύγκειται δόλος. 215

ΧΟ. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκείσε καὶ πάλιν
 πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἄναξ.
 ἔχεις δὲ τοῦργον, εὐτυχεῖν μόνον σε χρὴ.

ΔΟ. σωθήσομαι τε καὶ κτανὼν Ὀδυσσεώς
 οἶσω κάρα σοι, σύμβολον δ' ἔχων σαφές 220
 φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
 ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χειρὶ
 ἦξω πρὸς οἴκους πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

ΧΟ. Θυμβραῖτε καὶ Δάλιε καὶ Ανκίας στρ.
 ναὸν ἐμβατεύνων, 225
 Ἀπολλων, ὦ δία κεφαλά, μόλε τοξήρης, ἱκοῦ ἐν-
 νύχιος

καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς
 ἄγεμῶν καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις, 230
 ὦ παγκρατές, ὦ Τροῖας
 τείχη παλαιὰ δείμας.

μόλοι δὲ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς ἄντ.
 Ἑλλάδος διόπτας

ἴκοιτο, καὶ κάμψει πάλιν θυμέλας οἴκων πατρὸς
 Ἰλιάδας. 235

Φθιάδων δ' ἵππων ποτ' ἐπ' ἄντυγι βαίῃ,
 δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἀρη,
 τὰς πόντιος Αἰακίδα 240

Πηλεῖ δίδωσι δαίμων.

ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος στρ.

224—232 = 233—241

242—252 = 253—263

ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν· ἄρα μαι
 λήματος· ἢ σπανία 245
 τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἢ
 δυσάλιον ἐν πελάγει καὶ σαλεύῃ
 πόλιν. ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος· 250
 ἐνὶ δὲ Θράσος ἐν αἰχμῇ· ποτὶ Μυσῶν, ὃς ἑμὰν
 συμμαχίαν ἀτίξει.
 τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σφαγεὺς ἀντ.
 οὐτάσσει ἐν κλισίαις, τετράπουν 255
 μῦμον ἔχων ἐπὶ γᾶν
 θηρός; ἔλοι Μενέλαν,
 κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνιον κρατ' ἐνέγκοι
 Ἑλένα κακόραμβρον ἐς χέρας γόον, 260
 ὃς ἐπὶ πόλιν, ὃς ἐς γᾶν Τροίαν χιλιόναυον ἤλυθ'
 ἔχων στρατείαν.

- ΑΓΓ. ἄναξ, τοιούτων δεσπότησιν ἄγγελος
 εἶην τὸ λοιπὸν οἶά σοι φέρω μαθεῖν. 265
- ΕΚ. ἢ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
 καὶ γὰρ σὺ ποιμένας δεσπότης τευχεςφόροις
 ἦκειν ἔοικας ἀγγελῶν ἵν' οὐ πρόπει.
 οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμὸν ἢ θρόνους πατρός,
 οἳ χρῆν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποιμνίων; 270
- ΑΓΓ. σκαιοὶ βοτῆρές ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέρεις.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσόν σοι φέρω κεδνὸν λόγους.
- ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσανλείους τύχας·
 μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.
- ΑΓΓ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα· 275
 ἀνὴρ γὰρ ἀρχῆς μυρίας στρατηλατῶν
 στείχει φίλος σοὶ σύμμαχος τε τῇδε γῇ.
- ΕΚ. ποίας πατρῷας γῆς ἐρημώσας πέδον;
- ΑΓΓ. Θρήκης· πατρός δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
- ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα; 280

- ΑΓΓ. ἔγνωσ· λόγον δὲ δις τόσου μ' ἐκούφισας,
 ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἰδης ὀργάδας πορεύεται,
 πλαγχθεῖς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτοῦ;
 ΑΓΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
 νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατόν, 285
 κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χειρός.
 φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαίον λέπας
 οἰκουῦμεν αὐτόρριζον ἐστίαν χθονός,
 παρέσχε θυμὸν νυκτὸς ἐνθηρον μολῶν.
 πολλῇ γὰρ ἡγῇ Θρήκιος θέων στρατὸς 290
 ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες ἴμεν
 ποιμένας πρὸς ἄκρας, μὴ τις Ἀργείων μόλη
 λεηλατήσων καὶ σὺ πορθήσων σταθμά,
 πρὶν δὴ δι' ὧτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικῇ
 ἐδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβου. 295
 στεῖχων δ' ἄνακτος προυξερευνητὰς ὁδοῦ
 ἀνιστόρησα Θρηκίοις προσφθέγμασιν,
 τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνος κεκλημένος
 στείχει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος;
 καὶ πάντ' ἀκούσας ἄν ἐφιέμην μαθεῖν, 300
 ἔστην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
 ἐστῶτ' ἐν ἱππέοισι Θρηκίοις ὄχοις.
 χροσῇ δὲ πλάστιγξ ἀνχένα ζυγηφόρον
 πῶλων ἐκλῆε χιόνος ἐξαυγεστέρων.
 πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χροσοκολλήτοις τύποις 305
 ἔλαμπε· Γοργῶν δ' ὥς ἀπ' αἰγίδος θεῆς
 χαλκῇ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος
 πολλοῖσι σὺν κώδασιν ἐκτύπει φόβον.
 στρατοῦ δὲ πληθὸς οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
 θέσθαι δύναι' ἂν, ὥς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν, 310
 πολλοὶ μὲν ἱππεῖς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
 πολλοὶ δ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος

γυμνῆς ὁμαρτῇ, Θρηκίαν ἔχων στολήν.
 τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεσθ' ἀνῆρ,
 ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεις δορὶ
 ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

315

ΧΟ. ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
 ἔρπει κατάντης ξυμφορὰ πρὸς τὰγαθὰ.

ΕΚ. πολλούς, ἐπειδὴ τοῦμὸν εὐτυχεῖ δόρυ
 καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἔστιν, εὐρήσω φίλους.
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι
 μὴ ξυμπονοῦσιν, ἥνίκ' ἐξώστης Ἄρης
 ἔθρανε λαίφῃ τῇσδε γῆς μέγας πνέων.

320

Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἶος ἦν Τροίᾳ φίλος·
 ἥκει γὰρ εἰς δαῖτ', οὐ παρὼν κυνηγρέταις
 αἰρουῦσι λείαν οὐδὲ συγκαμῶν δορὶ.

325

ΧΟ. ὀρθῶς ἀτίξεις κἀπίμουρος εἰ φίλοις·
 δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

ΕΚ. ἀρκοῦμεν οἱ σῶζοντες Ἴλιον πάλαι.

ΧΟ. πέποιθας ἤδη πολεμίους ἡρηκέναι;

330

ΕΚ. πέποιθα· δείξει τοῦπιὸν σέλας θεοῦ.

ΧΟ. ὄρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.

ΕΚ. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.

ὁ δ' οὖν ἐπέπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
 ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·
 χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμίδων διώλετο.

335

ΧΟ. ἀναξ, ἀπαθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον.

334

ΑΓΓ. φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεις μόνον.

335

ΕΚ. σὺ τ' εὖ παραινεῖς καὶ σὺ καιρῶς σκοπεῖς.

339

ὁ χρυσότευχῆς οὖν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ
 Ῥῆσος παρέσται τῇδε σύμμαχος χθονί.

340

ΧΟ. Ἀδράστεια μὲν ἅ Διὸς παῖς στρ.
 εἰργοὶ στομάτων φθόνον·

φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
 ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν. 345
 ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
 ἦκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλάν
 ἀσπαστός, ἐπεὶ σε χρόνῳ
 Πιερίς μάτηρ ὅ τε καλλιγέφυ-
 ρος ποταμὸς πορεύει 350
 Στρυμῶν, ὅς ποτε τᾶς μελῳδοῦ
 Μούσας δι' ἀκηράτων
 δινηθεὶς ὑδροειδῆς
 κόλπῳ σὺν ἐφύτευσεν ἦβαν.
 σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος 355
 ἦκεις διφρεῦσιν βαλῖασι πώλοισ.
 νῦν, ὦ πατρίς ὦ Φρυγία,
 ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
 Ζῆνα πάρεστιν ἄδειν.
 ἄρά ποτ' αὖθις ἂ παλαιὰ στρ. 360
 Τροία τοὺς προπύτας παναμερεύσει
 διάσους ἐρώτων
 ψαλμοῖσι καὶ κυλίκων οἶνοπλανήτοις
 ἐπιδεξίαις ἀμύλλαις,
 κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν 365
 Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτῆς;
 ὦ φίλος, εἶδε μοι
 σᾶ χειρὶ καὶ σῷ δορὶ πρά-
 ξας τάδ' ἐς οἶκον ἔλθοις.
 ἐλθέ, φάνηθι, τὰν ξάχρυσον ἀντ. 370
 Πηλεΐδα προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν
 δοχμίαν πεδαίρων
 σχιστὰν παρ' ἄντυγα, πώλους ἐρεθίζων
 δίβολόν τ' ἄκοντα πάλλων.

360 — 369 = 370 — 379

σὲ γὰρ οὐτίς ὑποστάς
 Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει·
 ἀλλὰ νιν ἄδε γὰ
 καταφθίμενον Θρηκί μόρφ
 φίλτατον ἄχθος οἴσει.
 ἰὼ ἰὼ.

375

380

μέγας ὦ βασιλεῦ, καλόν, ὦ Θρήκη,
 σκύμνον ἐθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
 ἶδε χρυσόδετον σώματος ἀλκήν,
 κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους,
 παρὰ πορπάκων κελαιοῦντας.
 θεός, ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἀρης,
 ὁ Στυμμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
 Μούσης ἦκων καταπνεῖ σε.

385

PH. χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
 Ἔκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
 χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
 πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
 τείχη πάρεμι καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.

390

EK. παῖ τῆς μελωδοῦ μητέρος Μουσῶν μιᾷς
 Θρηκός τε ποταμοῦ Στυμμόνος, φιλῶ λέγειν
 τάληθες αἰεὶ κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
 ἐλθόντα, καὶ μὴ τοῦπλ σ' Ἀργείων ὑπο
 Τροίαν ἑᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
 οὐ γάρ τι λέξεις ὡς ἄκλητος ὢν φίλοις
 οὐκ ἤλθες οὐδ' ἡμυνας οὐδ' ἐπεστράφης.
 τίς γάρ σε κῆρυξ ἢ γερούσια Φρυγῶν
 ἐλθοῦσ' ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
 ποίων δὲ θώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
 σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν βαρβαρὸς τε βαρβάρου
 Ἑλλήσιν ἡμᾶς προὔπεις τὸ σὸν μέρος.

395

400

405

καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος μέγαν
 Θρηκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔθηκε' ἐγὼ χερί,
 ὅτ' ἀμφὶ Πάγγαιόν τε Παιόνων τε γῆν
 Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπροσθὼν κατὰ στόμα
 ἔρρηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεῶν
 παρέσχον· ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
 φίλων νοσοῦντων ὕστερον βοηδρομεῖς.

410

οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
 πάλαι παρόντες, οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
 κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει,
 οἱ δ' ἐν θ' ὅπλοισι καὶ παρ' ἱππέοις ὅχοις
 ψυχρὰν ἄησιν δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
 μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
 πυκνὴν ἄμυστιν ὥς σὺ δεξιούμενοι.

415

ταῦθ', ὥς ἂν εἰδῇς Ἑκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
 καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.

420

ΡΗ. τοιοῦτός εἰμι καὐτός, εὐθεῖαν λόγων
 τέμνων κέλευθον, κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ μεῖζον ἢ σὺ τῇσδ' ἀπῶν χθονὸς
 λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην·

425

ἀλλ' ἀρχιτέρωτον γαῖά μοι, Σκύθης λεῶς,
 μέλλουσι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
 ξυνῆψε πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀφικόμεν
 πόντου πρὸς Ἀκτὰς, Θρηῖα πορθμεύσας στρατόν.
 ἐνθ' αἵματηρὸς πέλανος ἐς γαίαν Σκύθης

430

ἦντλειτο λόγῃ Θρηῖ τε συμμιγῆς φόβος.
 τοιάδε τοί μ' ἀπέφραγε συμφορὰ πέδον
 Τροίας ἰκέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
 ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὀμηρεύσας τέκνα,
 τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν,
 ἥκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
 τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὀρίσματα,

435

οὐχ ὥς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
οὐδ' ἐν ξαγχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
ἀλλ' οἷα πόντον Θορήκιον φυσήματα 440
κρυσταλλόπηκτα Παϊονάς τ' ἐπεξάρει,
ξὺν τοῖσδ' ἄνπνος οἶδα τλὰς πορπάμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως·
σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάξεις ἔτος
κούμεν περαινέεις, ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας 445
ὀλίπεις κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην·
ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκεσει
πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν
κτεῖναι τ' Ἀχαιοὺς· θατέρῃ δ' ἀπ' Ἰλίου
πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμὼν τοὺς σοὺς πόρους. 450
ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' ἄρῃται χερί·
ἐγὼ γὰρ ἔξω τοὺς μέγ' ἀνχοῦντας δορί.
πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερος μολῶν.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ.

στορ.

φίλα θροεῖς, φίλος Διόθεν εἴ· μόνον 455
φθόνον ἄμαχον ὕπατος
Ζεὺς θέλοι ἀμφὶ
σοῖς λόγοισιν εἰργεῖν.
τὸ δὲ νάιον Ἀργόθεν δόρυ
οὔτε πρὶν τιν' οὔτε νῦν 460
ἀνδρῶν ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω. πῶς μοι
Ἀχιλεὺς τὸ σὸν ἐγγχος ἂν δύναίτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἤμαρ εἰσίδοιμ', ἄναξ,
ὅτ' πολυφόνου 465
χειρὸς ἀποινάσαιο λόγχῃ.

ΡΗ. τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακροῆς ἀπουσίας
πραῖται παρεξῶ· σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω,

ἐπειδὴν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
θῶμεν θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης, 470

ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορί,
ὥς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πᾶσχειν κακῶς.

EK. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
πόλιν νεμοίμην ὥς τὸ πρὶν ποτ' ἀσφαλῆ,
ἧ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν. 475

τὰ δ' ἀμφὶ τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
οὐχ ὥδε πορθεῖν ἔαδι', ὥς λέγεις, δορί.

PH. οὐ τοῦσδ' ἀριστεὰς φασὶν Ἑλλήνων μολεῖν;
EK. κοῦ μεμφόμεσθ' ἄ γ', ἀλλ' ἄδην ἐλαύνομαι. 480

PH. οὐκοῦν κτανόντες τοῦσδε πᾶν εἰργάσμεθα.

EK. μὴ νυν τὰ πόρρω τάγγύθεν μεθεῖς σκόπει.

PH. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μὴ.

EK. πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ' ὦν τυραννίδος.
ἀλλ' εἴτε λαιὸν εἴτε δεξιὸν κέρας, 485

εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεστί σοι
πέλτην ἐρεῖσαι καὶ καταστήσαι στρατόν.

PH. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἐκτορ, θέλω.
εἰ δ' αἰσχρὸν ἦγεί μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν
πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον,
τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα. 490

EK. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξαι δόρυ.

PH. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὥς ἐπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.

EK. ἐπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ. 495

PH. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;

EK. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡσᾶσθαι δοκεῖ
χῶ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατον
κρότημ' Ὀδυσσεύς, λῆμά τ' ἀρκούντως θρασὺς
καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. 500

- ὅς εἰς Ἀθάνας σηκὸν ἔννυχος μολῶν
κλέψας ἄγαλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
ἦδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
εἰσηλθε πύργους, πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ
ἤρᾳτο, πεμφθεὶς Ἴλιον κατὰσκοπος· 505
κτανὼν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν
ἐξῆλθεν· αἶε δ' ἐν λόχοις εὐρίσκεται
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
θάσσων· κακῶ δὲ μερμέρῳ παλαίμεν.
PH. οὐδεις ἀνὴρ εὐψυχος ἀξιοὶ λάθρα 510
κτείνειν τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
τοῦτον δ' ὃν ἴζειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἔδρας
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπίρας ῥάχιν
στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον. 515
ληστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.
EK. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφροσύνη.
δεῖξω δ' ἐγὼ σοι χῶρον, ἔνθα χορὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταρμένου δίχα. 520
ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἦν τι καὶ δέη,
μέμνησ' ἀκούσας Θρηκί τ' ἄγγελιον-στρατῶ.
ὑμᾶς δὲ βάντας χορὴ προταινὶ τάξεων
φρουρεῖν ἐγερεῖ καὶ νεῶν κατὰσκοπον
δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ εἶπερ ἐστὶ σῶς, 525
ἦδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.
XO. τίνος ἂ φυλακά; τίς ἀμείβει 530
τὰν ἐμάν; πρῶτα
δύεται σημεῖα καὶ ἐπτάποροι
Πλειάδες αἰθέριαι·
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται. 530

ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν
 ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
 οὐ λεύσσετε μηνιάδος αἶγλαν;
 ἄως δὴ πέλας ἄως
 γίγνεται, καὶ τις προδρομόων
 ὅδε γ' ἐστὶν ἀστήρ.

535

HMIX. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν;

* * * *

HM. Μυγδόνος ὃν φασὶ Κόροιβον.

HM. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ; HM. Κίλικας Παίων
 στρατὸς ἤγειρεν, Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.

540

HM. οὐκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
 βάντας ἐγείρειν

καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν.

545

XO. καὶ μὴν αἶώ Σιμόεντος

ἀντ.

ἡμένα κοίτας

φοινίᾳς ὑμνεῖ πολυχροδοτάτα

γήρυν' παιδολέτωρ

μελοποιὸς ἀηδονίς μερίμνα·

550

ἤδη δὲ νέμονται κατ' Ἴδαν

ποίμνια· νυκτιβρόμου

σύριγγος ἰὰν κατακούω·

θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν

ὑπνος· ἄδιστος γὰρ ἔβα

555

βλεφάροις πρὸς αὐτοῦς.

HM. τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπός, ὃν ναῶν

ἔκτωρ ὥτρυνε κατόπταν;

HM. ταρβῶ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.

HM. ἀλλ' ἢ κρυπτὸν λόχον εἰσπαίσας

560

διόλωλε; τάχ' ἂν εἴη φοβερόν μοι.

HM. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν

βάντας ἐγείρειν
ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν.

- ΟΔ. Διομήδης, οὐκ ἤκουσας — ἢ κενὸς ψόφος 565
σταῖξει δι' ὧτων; — τευχέων τινα κτύπον;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
κλάξει σιδήρου· κἀμέ τοι, πρὶν ἡσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδω φόβος.
ΟΔ. ὄρα κατ' ὄρφνην μὴ φύλαξιν ἐντύχης. 570
ΔΙ. φυλάξομαι τοι κἂν σκότῳ τιθεῖς πόδα.
ΟΔ. ἦν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;
ΔΙ. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
ΟΔ. ἔα·
εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὄρω.
ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἔφραξεν Ἐκτορος 575
κοίτας, ἐφ' ᾧ περ ἔγχος εἴλκυσται τόδε.
ΟΔ. τί δ' ἦτ' ἂν εἴῃ; μῶν λόχος βέβηκέ ποι;
ΔΙ. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινα.
ΟΔ. θρασὺς γὰρ Ἐκτωρ νῦν ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς.
ΔΙ. τί δ' ἦτ', Ὀδυσσεῦ, δρῶμεν; οὐ γὰρ εὕρομεν 580
τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπιδῶν δ' ἡμάρτομεν.
ΟΔ. στείχωμεν ὥς τάχιστα ναυστάθμων πέλας.
σῶζει γὰρ αὐτὸν ὅστις εὐτυχῇ θεῶν
τίθῃσιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν ἢ τὸν ἐχθιστον Φρυγῶν 585
Πάριον μολόντε χρὴ κατατομεῖν ξίφει.
ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν
ζητῶν δυνήσκει τοῦσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
ΔΙ. αἰσχροῦν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
δράσαντες μὴδὲν πολεμίους νεώτερον. 590
ΟΔ. πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντες ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα σῶζομεν τάδε

σκυλεύματ'· ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς;
πεῖθου, πάλιν στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν.

40. ποῖ δὴ λιπόντες Τρωικῶν ἐκ τάξεων 595

χωρεῖτε, λύπη καρδίαν δεδηγμένῃ,
εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἑκτορῷ ἢ Πάριον θεὸς
δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φανύλω τρόπῳ;
ὅς ἐλ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς αὐρίον, 600

οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ
μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέδιοι,
τείχη κατασκάψαντα καὶ πυλῶν ἔσω
λόγῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον.

τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις. τὰς δ' Ἑκτορος 605

εὐνὰς ἔασον καὶ καρatóμους σφαγὰς·

ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χειρός.

04. δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ἡσθόμην 610
τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν· ἐν πόνοισι γὰρ
παροῦς' ἀμύνεις τοῖς ἑμοῖς αἰεί ποτε·

τόν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατεύνασται φράσον,

πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος;

40. ὅδ' ἐγγὺς ἦσται καὶ συνήθροισται στρατῷ, 615
ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν
Ἑκτορ, ἕως ἂν νύξ ἀμείψῃται φάος.

πέλας δὲ πῶλοι Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων

λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·

στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίον κύνκρον πτερόν.

ταύτας κτανόντες δεσπότην κομίζετε,

κάλλιστον οἴκοις σκύλον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου 620

τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.

04. Διόμηδες, ἢ σὺ κτείνε Θρήκιον λεῶν,

ἢ μοι πάρες γε, σοὶ δὲ χρὴ πώλους μέλειν.

41. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ.

- τρίβων γὰρ εἴ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός. 625
 χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν οὗ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ.
 ΑΘ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
 στείχοντα, φυλάκων ἐκ τινος πεπυσμένον
 δόξας ἀσήμεους πολεμίων μεμβλωκότων.
 ΑΙ. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται; 630
 ΑΘ. μόνος· πρὸς εὐνὰς δ', ὥς ἔοικεν, Ἑκτορος
 χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἥκειν στρατοῦ.
 ΑΙ. οὐκ οὐν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρὴ;
 ΑΘ. οὐκ ἂν δύναιτο τοῦ πεπρωμένου πλεόν.
 635
 τοῦτον δὲ πρὸς σῆς χειρὸς οὐ θέμις θανεῖν.
 ἀλλ' ὥπερ ἦκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
 τάχυν'· ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
 δοκοῦσ' ἄρωγός ἐν πόνοις παραστατεῖν,
 σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείβομαι.
 καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χρὴ παθεῖν, 640
 οὐκ οἶδεν οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺς ὢν λόγου.
 ΠΑ. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
 Ἑκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαι σ' ἐχρῆν;
 ἐχθρῶν τις ἡμῖν χροίμπεται στρατεύματι,
 ἢ κλωπες ἄνδρες ἢ κατάσκοποι τινες. 645
 ΑΘ. θάρσει· φυλάσσει σ' ἡδὲ πρενέμενης Κύπρις.
 μέλει δ' ὁ σός μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
 τιμῆς, ἐπαινώ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
 καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῷ στρατῷ
 ἦκω πορεύουσ' ἄνδρα σοι μέγαν φίλον, 650
 τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα Θορήκιον θεᾶς
 Μούσης, πατρός δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
 ΠΑ. αἰεὶ ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει
 καί μοι, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον
 κρίνας σέ φημι τῇδε προσθέσθαι πόλει.
 ἦκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς, φήμη δέ τις 655

φύλαξιν ἐμπέπτωκεν ὡς κατάσκοποι
ἦκουσ' Ἀχαιῶν. ἧ μὲν οὐκ ἰδὼν λέγει,
ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας οὐκ ἔχει φράσαι,
ὦν οὐνεκ' εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἑκτορος.

660

40. μῆδ' ἐν φοβηθῆς· οὐδ' ἐν στρατῷ νέον·
Ἑκτωρ δὲ φροῦδος Θρῆκα κοιμήσων στρατόν.

ΠΑ. σύ τοί με πείθεις, σοῖς δὲ πιστεύων λόγοις
τάξιν φυλάξων εἰμ' ἐλεύθερος φόβου.

40. χάρις· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά,
ὥστ' εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὄραν.

665

γνώσει δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.

ὑμᾶς δ' αὐτῷ τοὺς ἄγαν ἐρρωμένους,
Δαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμῆσαι ξίφη.

κεῖται γὰρ ἡμῖν Θρήκιος στρατηλάτης,

670

ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμιοι δ' ἡσθημένοι

χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστα χροῖ

φεύγειν πρὸς ὀλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε

σκηπτῷ πύοντος πολέμιων σῶσαι βίον;

ΧΟ. ἔα ἔα·

βάλε βάλε βάλε βάλε,

675

θένε θένε· τίς ὁδ' ἀνήρ;

λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.

κλῶπες οὔτινες κατ' ὄρφνην

τόνδε κινουσι στρατόν.

δεῦρο δεῦρο πᾶς.

680

τούσδ' ἔχω, τούσδ' ἐμαρψα.

τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;

ΟΔ. οὐ σε χροῖ εἰδέναι· θανεῖ γὰρ σήμερον δράσας
κακῶς.

ΧΟ. οὐκ ἐρεῖς ξύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μο-
λεῖν;

ΟΔ. ἴστω. θάρσει. ΧΟ. πέλας ἴθι. παῖε πᾶς.

685

ΟΔ. ἢ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ΧΟ. ἀλλὰ τὸν κτε-
νοῦντα σέ.

ΟΔ. ἴσχε πᾶς τις. ΧΟ. οὐ μὲν οὖν. ΟΔ. ᾗ, φίλιον
ἄνδρα μὴ θένης.

ΧΟ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; ΟΔ. Φοῖβος. ΧΟ. ἔμαθον· ἴσχε
πᾶς δόρυ.

οἷσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ΟΔ. τῇδέ πη κατέ-
δομεν.

ἔρπε πᾶς κατ' ἶχνος αὐτῶν. ΧΟ. ἢ βοῆν ἐγέρ-
τεον; 690

ΟΔ. ἀλλὰ συμμάχους ταρασσείν δεινὸν ἐκ νυκτῶν
φόβῳ.

ΧΟ. τίς ἀνδρῶν ὁ βάς; στρ.

τίς ὃ μέγα θράσος ἐπεύξεται,

χέρα φυγῶν ἐμάν;

πόθεν νιν κυρήσω;

τίνι προσεικάσω,

ὅστις δι' ὄρφνης ἦλθ' ἀδειμάντῳ ποδὶ

διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας;

Θεσσαλὸς ἦ

παρὰ λίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν;

ἢ νησιώτης σποράδα κέκτεται βίον;

τίς ἦν πόθεν ποίας πάτρας;

ποῖον ἐπεύχεται τὸν ὕπατον θεῶν;

ΗΜ. ἄρ' ἔστ' Ὀδυσσεῶς τοῦργον ἢ τίνος τόδε;

εἰ τοῖς πάροιθε χορὴ τεκμαίρεσθαι, δοκεῖ. 705

ΗΜ. δοκεῖ γάρ; ΗΜ. τί μὴν οὔ;

ΗΜ. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.

ΗΜ. τίν' ἀλκὴν; τίν' αἰνεῖς; ΗΜ. Ὀδυσσῇ.

ΗΜ. μὴ κλωπὸς αἰνεῖ φωτὸς αἰμύλον δόρυ.

ΧΟ. ἔβα καὶ πάρος

κατὰ πόλιν, ὕπαφρον ὅμῳ ἔχων

ἀντ. 710

ῥακοδύτῳ στολᾷ
 πυκασθεῖς, ξιφήρης
 κρύφιος ἐν πέπλοις.
 βλὺν δ' ἐπαιτῶν εἰρπ' ἀγύρτης τις λάτρεις, 715
 ψαφαρόχροον κάρα πουλυπινές τ' ἔχων.
 πολλὰ δὲ τὰν

βασιλίδ' ἐστὶαν Ἀτρειδᾶν κακῶς
 ἔβαξε δῆθεν ἐχθρὸς ὦν στρατηλάταις.
 ὅλοιτ' ὅλοιτο πανδίκως, 720

HM. πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἵχνος βαλεῖν.
 εἰτ' οὖν Ὀδυσσέως εἴτε μὴ, φόβος μ' ἔχει.
 Ἐκτὼρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.

HM. τί λάσκων; HM. δυσοίζων.

HM. τί δρᾶσαι; τί ταρβεῖς; 725

HM. καθ' ἡμᾶς περᾶσαι HM. τίν' ἀνδρῶν;

HM. οἷ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.

HN. ἰώ, δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ φεῦ.

XO. ἔα·

HN. σῖγα πάς, ὕφριξ'. ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. 730

HN. ἰὼ ἰώ,
 συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν. XO. συμμάχων τις ὁ
 στένων;

HN. ἰώ.
 δύστηνος ἐγὼ σύ τ', ἄναξ Θρηκῶν,
 ὦ στρυγγοτάτην Τροίαν ἐσιδών·

οἷόν σε βλὺν τέλος εἶλεν. 735

XO. τίς εἴ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην
 ἀμβλῶπες ἀνγὰί, κοῦ σε γιννώσκω τορῶς.

HN. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωικῶν εὖρω;

ποῦ δῆδ' Ἐκτὼρ
 τὸν ὑπασπιδιον κοῖτον ἰαύει; 740

τίνι δημήνῳ διόπων στρατιᾶς;

οἷα πεπόνθαμεν, οἷά τις ἡμᾶς

δράσας ἀφανῇ φροῦδος, φανερόν
Θρηξίν πένθος τολυπεύσας.

ΧΟ. κακὸν κυρεῖν τι Θρηξίῳ στρατεύματι
ἔοικεν, οἷα τοῦδε γινώσκω κλύων.

ΗΝ. ἔρρει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πληγῇ.

ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ,

οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου
τραύματος εἶσω. πῶς ἂν ὀλοίμην.

χοῖν γὰρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν;
Τροία κέλσαντ' ἐπίκουρον;

ΧΟ. τὰδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά·
σαφῶς γὰρ αὐδᾶ συμμάχους ὀλωλότας.

ΗΝ. κακῶς πέπρακται καπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
αἰσχιστα· καίτοι δις τόσον κακὸν τόδε·
θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεῶν,
λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὐ;
τοῖς ζωῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία.

ἡμεῖς δ' ἀβούλως ἀκλεῶς ὀλώλαμεν.

ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς εὖνας' Ἐκτόρεια χεῖρ,
ξύνθημα λέξας, εὐδομεν πεδοστιβεῖς,

κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν

ἔκειτο τεύχη, πληκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ξυροῖς
ἵππων καθήρμοςθ', ὥς ἄναξ ἐπέυθετο

κρατοῦντας ὑμᾶς ἀφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι· φαύλως δ' εὐδομεν πεπτωκότες.

ἀγῶ μελουσῇ καρδίᾳ λήξας ὕπνου

πῶλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινήν

ζεῦξιεν ἐς ἀλκήν, ἀφθόνῳ μετρῷ χερσὶ.

λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν
πυκνῆς δι' ὄρφνης· ὥς δ' ἐκινήθην ἐγώ,

ἔπτηξάτην τε κἀνεχώρειτήν πάλιν· 775

ἦψυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάξεσθαι στρατῷ,
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὴν οὐδ' ἐγὼ τὰ πλεονα,
εὗδον δ' ἀπελθὼν αὐτίς εἰς κοίτην πάλιν.
καὶ μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται· 780

ἵππους γὰρ ἄς ἔθρεψα κἀδιφρηλάτουν
Ῥήσῳ παρεστώς, εἶδον, ὥς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐδραῖαν ῥάχιν·
θείνοντε δ' οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα,
ἦλαυνον, αἱ δ' ἔρρεγκον ἐξ ἀντηρίδων 785

θυμὸν πνέουσai κἀνεχαίτεζον φόβῳ.
ἐγὼ δ' ἀμύνων θήρας ἐξεγείρομαι
πῶλοισιν· ἐννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος.

κλύω δ' ἐπάρας κρατα μυγθισμὸν νεκρῶν.
θερμὸς δὲ κροννὸς δεσπότην παρὰ σφαγαῖς 790

βάλλει με δυσθυνητοῦντος αἵματος νέου.
ὀρθὸς δ' ἀνέσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.
καὶ μ' ἐγχος ἀνγάζοντα καὶ θηρώμενον
παίει παραστάς νεῖραν εἰς πλευρὰν ξίφει
ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ἦσθόμην 795

πληγῆς, βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
πίπτω δὲ πρηγής· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵππων ἴεσαν φυγῇ πόδα.

ᾠ. ᾠ.

ὀδύνη με τείρει, κούκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
καὶ ξυμπορὰν μὲν οἶδ' ὀρῶν, τρόπῳ δ' ὅτῳ 800
τεθνηῶσιν οἱ θανόντες οὐκ ἔχω φράσαι,
οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός· εἰκάσαι δέ μοι
πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.

ΧΟ. ἠνίοχε Θρηκὸς τοῦ κακῶς πεπραγότος,
μηδὲν δύσοιζ' οὐ πολέμους δρᾶσαι τάδε. 805

Ἐκτωρ δὲ καὶ τὸς συμφορᾶς πεπυσμένος
 χωρεῖ· συναλγεῖ δ' ὥς ἔοικε, τοῖς κακοῖς.
 ΕΚ. πῶς οἱ μέγιστα πῆματ' ἐξευρησμένοι
 μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατὰσκοποι
 λήθουσιν αἰσχροῦς, καὶ κατεσφάγη στρατός, 810
 κοῦτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε
 οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς δώσει δίκην
 πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημι εἶναι στρατοῦ.
 φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ
 πόλλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί. 815
 εὖ νυν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὁμώμοσται πατήρ,
 ἦτοι μάραγνά γ' ἢ καρανιστῆς μόρος
 μένει σε δρωῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἐκτορα
 τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ, 820
 μέγα σύ μοι μέγ' ὦ πολίοχον κράτος·
 τότ' ἄρ' ἐμολον, ὅτε σοι
 ἄγγελος ἦλθον,
 ἀμφὶ ναῦς πύρ' αἶθρην [Ἀργείων στρατόν],
 ἐπεὶ ἄρρυπνον ὅμ' ἐν εὐφρόνῃ 825
 οὔτ' ἐκοίμισ' οὔτ' ἐβριξ',
 οὐ τὰς Σιμοεντιάδας πηγάς· μή μοι
 κότον, ὦ ἄνα, θῆς· ἀναίτιος γὰρ
 ἔρωγε πάντων.
 ἦν δὲ χρόνῳ παράκαιρον ἔργον ἢ λόγον 830
 πύθῃ, κατὰ με γὰρ
 ζῶντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.

ΗΝ. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς βάρβαρός τε βαρβάρου
 γνώμην ὑφαιρεῖ τὴν ἐμήν, πλέκων λόγους;
 σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα 835
 οὔθ' οἱ θανόντες οὔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι
 ἄλλον· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,

ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακταίνειν,
 ἵππων ἐρασθεῖς, ὧν ἕκατι συμμάχους
 τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκῆπτων μολεῖν.
 ἦλθον, τεθνῶσιν· εὐπρεπέστερον Πάρις 841
 ξενίαν κατήσχυν' ἢ σὺν συμμάχους κτανῶν.
 μὴ γάρ τι λέξης ὥς τις Ἀργείων μολῶν
 διώλεσ' ἡμᾶς· τίς δ' ὑπερβαλὼν λόχους
 Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν; 845
 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.
 τίς οὖν τέτρωται, τίς τέθνηκε συμμάχων
 τῶν σῶν, μολόντων ὡς σὺ πολεμίων λέγεις;
 ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἱ δὲ μειζόνως
 παθόντες οὐχ ὀρώσιν ἡλίου φάος. 850
 ἀπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
 τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
 Ῥήσου μολῶν ἐξεῦρεν, εἰ μὴ τις θεῶν
 ἐφραξε τοῖς κτανούσιν; οὐδ' ἀφιγμένον
 τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε. 855
 χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαιικὸς λεῶς,
 κούδεν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
 ἐν σοὶ δ' ἄρ' ἀρχώμεσθα; μὴ μ' ἔρως ἔλοι
 ταιοῦτος ἵππων ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους. 860
 καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
 ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνῆρ;
 δέδοικα δ' αὐτὸν καὶ τί μου θράσσει φρένας,
 μὴ καὶ Δόλωνα συντυχῶν κατακτάνῃ·
 χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὦν οὐ φαίνεται. 865
 οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς οὓς λέγεις Ὀδυσσεάς·
 ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
 σὺ δ' οὖν νόμιξε ταῦτ', ἐπέπερ σοι δοκεῖ.
 ὦ γὰρ πατρίς, πῶς ἂν ἐνθά νοιμὶ σοι.

- ΕΚ. μὴ θνητῶν· ἄλλος γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος. 870
- ΗΝ. ποῖ δὴ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
- ΕΚ. οἶκός σε κεύθων οὐμὸς ἐξιάσεται.
- ΗΝ. καὶ πῶς με κηδεύουσιν ἀνθεντῶν χέρες;
- ΕΚ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
- ΗΝ. ὅλοιθ' ὁ δράσας. οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνεται 875
- ΕΚ. γλῶσσ', ὥς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ἐπίσταται.
- ΕΚ. λάξυσθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμούς, " οὕτως ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ πορσύνετε· ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεῶν
- Προιάμω τε καὶ γέρονσι σημήναι νεκροὺς 880
- θάπτειν κελεύειν λεωφόρου πρὸς ἐκτροπᾶς.
- ΧΟ. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
- Τροίαν ἀνάγει πάλιν εἰς πένθος
- δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
- ἔα ἔα. ᾧ ᾧ. 885
- τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεός, ᾧ βασιλεῦ,
- τὸν νεόδμητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
- φοράδην πέμπει;
- ταρβῶ λεύσων τόδε πῆμα.
- ΜΟΤ. ὄρᾱν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς 890
- τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα συγγόνων μία
- πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὄρῶς· οἰκτρῶς φίλον
- θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὅν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
- δόλιος Ὀδυσσεὺς ἄξιαν τίσει δίκην.
- ἰαλέμῳ ἀνθιγενεῖ 895
- τέκνον σ' ὀλοφύρομαι, ᾧ
- ματρὸς ἄλγος, οἶαν
- ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν,
- ἣ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,

ἀπὸ μεμφομένης ἐμοῦ πορευθεῖς, 900

ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.

ὥμοι ἐγὼ σέθεν, ὦ φίλῃα

φιλία κεφαλὰ, τέκνον, ὥμοι.

ΧΟ. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν 905
ἔχοντι, λύπη τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον.

ΜΟΤ. ὄλοιτο μὲν Οἰνεΐδας, 910
ὄλοιτο δὲ Λαρτιάδας,

ὅς μ' ἄπαιδα γέννας

ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·

ἃ δ' Ἑλλανα λιποῦσα δόμον 915
Φρυγίων λεχέων ἐπλευσε πλαθεῖς·

ὑπ' Ἰλίῳ ὤλεσε μὲν σὲ κατὰ Τροίας,

φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις

ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.

ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς Αἶδου μολῶν, 920

Φιλάμμοнос παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός·

ὑβρις γάρ, ἥ σ' ἐσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις

τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.

περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοᾶς 925

λέκτροις ἐπλάθην Στυμόνος φυταλμίσι,

ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον ἐς λέπας

Πάγγαιον ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι

Μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας

κλεινῷ σοφιστῇ Θορηκί, κατυφλώσαμεν

Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην. 930

καὶ παρθεναίαν, ἥ κ' ἐς εὐύδρου πατρὸς

δίνας· τρέφειν δέ σ' οὐ βρότειον ἐς χέρα

Στυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.

ἐνδ' ἐκτραφεῖς κάλλιστα παρθένων ὕπο, 935

Θρήκης ἀνάσσω πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
 καὶ σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαρμάτους
 ἀλκὰς κορύσσουσι· οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν.
 Τροίας δ' ἀπηγύδων ἄστει μὴ κέλσαι ποτέ,
 εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλὰ σ' Ἔκτορος
 πρὸς βεβύμαθ' αἶ τε μυρία γερουσίαι
 ἐπεισαν ἐλθεῖν κάπικουρῆσαι φίλοις.
 καὶ τοῦδ' Ἀθήνα παντὸς αἰτία μόρου,
 οὐδ' ἐν δ' Ὀδυσσεὺς οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
 ἔδρασε δράσας· μὴ δόκει λεληθέναι.
 καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρὸς βεβύομεν
 Μοῦσαι μάλιστα κάπικρωμένα χθονί,
 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
 ἔδειξεν Ὀρφεύς, αὐτανέπιος νεκροῦ
 τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σύ· Μουσαῖόν τε σὸν
 σεμνὸν πολίτην κάπλ πλεῖστον ἄνδρ' ἔνα
 ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγονοί τ' ἡσκήσαμεν.
 καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
 θρηγῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
 μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρήκιος τροχηλάτης
 ἐδέυνασ', Ἔκτορ, τῶδε βουλευῆσαι φόνον.
 ἤδη τάδ'· οὐδ' ἐν μάντεων ἔδει φράσαι
 Ὀδυσσεὺς τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
 ἐγὼ δὲ γῆς ἑφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
 λεύσσω, τί μὴν ἐμελλον οὐ πέμψειν φίλοις
 κήρυκας, ἐλθεῖν κάπικουρῆσαι χθονί;
 ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἤλθε συμπονεῖν ἐμοί.
 οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
 καὶ νῦν ἔτοιμος τῶδε καὶ τεύξαι τάφον
 καὶ ξυμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν·
 φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.

935

940

945

950

955

960

- ΜΟΤ. οὐκ εἴσι γαίης εἰς μελάγχχιμον πέδον·
 τοσούνδε Νύμφην τὴν ἐνεργθ' αἰτήσομαι
 τῆς καρποποιουῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
 ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτις δέ μοι 965
 τοὺς Ὀρφεὺς τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
 καὶ μοι μὲν ὥς θανόν τε κοῦ λεύσσω φάος
 ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταῦτόν ποτε
 ἔτ' εἰσιν οὐδὲ μητρὸς ὄψεται δέμας,
 κρυπτὸς δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονὸς 970
 ἀνθρώποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
 Βάκχον προφήτης ὥστε Παγγαίου πέτραι
 ᾧκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
 ῥᾶον δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
 οἶσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεῶν, 975
 θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
 ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
 οὐ δύσεται νιν Παλλάς, ἥ σ' ἀπέκτανε·
 τοῖον φαρέτρα Λοξίου σῶζει βέλος.
 ᾧ παιδοποιοὶ συμφοραί, πόνοι βροτῶν, 980
 ὥς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
 ἅπαις διοίσει κοῦ τεκῶν θιάψει τέκνα.
 ΧΟ. οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
 σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
 Ἔκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε. 985
 ΕΚ. χωρεῖτε, συμμάχους θ' ὀπλίξεσθαι τάχος
 ἄνωχθε πληροῦν τ' αὐχένας ξυνωρίδων.
 πανοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος αὐδῆν· ὥς ὑπερβαλὼν στρατὸν
 τεύχεα τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν 990
 πέποιθα Τρῶσιν θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
 ἀκτῖνα τὴν στείχουσιν ἡλίου φέρειν.

ΧΟ. πείθου βασιλεῖ· στείλωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι καὶ ξυμμαχίᾳ
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην
δοίῃ δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΩΝ ΤΡΩΙΑΔΩΝ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρῃσιν ἔδοξεν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τοῦ Ἀχιλλεύως τάφου κατέσφαξαν, Ἀστυνάκτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέ- 10 λαὸς ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐννυμφώγησεν. Ἐκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη καὶ . . . κηδεύσασα, πρὸς τὰς Ὀδυσσεύς ἤχθη σκηνᾶς, τοῦτο λατρεύειν δοθεῖσα.

15

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΠΟ. Ἦκω λιπῶν Αἴγαιον ἄλμυρόν βάθος
πόντου Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρήδων χοροὶ
κάλλιστον ἔχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα
Φοῖβός τε καὶ γὰρ λαῖνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὐ ποτ' ἐκ φρενῶν
εὖνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ὄλωλε πορθηθεῖς. ὁ γὰρ Παρνάσιος
Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐγκύμον' ἵππον τευχέων συναρμόσας
πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας·
οἷθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπισχῶν δόρυ.
ἔρημα δ' ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπιδῶν βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανῶν.
πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
πρὸς μνηθεὶν οὖρον, ὥς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἑλληνες πόλιν.

ἐγὼ δέ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεῆς
 Ἥρας Ἀθάνας δ', αἶ συνεξείλον Φρύγας,
 λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς· 25
 ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακή,
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
 πολλοῖς δὲ κακυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
 βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
 καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῶς 30
 εἰληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
 ὄσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 ταῖσδ' εἰσὶ τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρις
 Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως. 35
 τὴν δ' ἄθλιαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷν θέλει,
 πάρεστιν, Ἐκάβην κειμένην πυλῶν πάρος,
 δάκρυα χέουσαν πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
 ἧ παῖς μὲν ἀμφὶ μνήμ' Ἀχιλλεῖου τάφου
 λάθρα τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη, 40
 φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἦν δὲ παρθένον
 μεθ' ἧς Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
 τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὖσεβες
 γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
 ἀλλ' ὦ ποτ' εὖτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις 45
 ξεστόν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσε
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἧσδ' ἂν ἐν βάθροισι ἔτι.
 ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρός
 μέγαν τε δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον
 λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος προσεννέπειν; 50
 ΠΟ. ἔξεστιν· αἶ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίας,
 ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.
 ΑΘ. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
 κοινούς ἐμαντῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.

- ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἄγγελεῖς ἔπος, 55
ἢ Ζητὸς ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
- ΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ Τροίας οὔνεκ', ἐνθα βαινόμεν,
πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναιμι, ὥς κοινὴν λάβω.
- ΠΟ. ἦ ποῦ νιν ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν 60
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
- ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἀνελθε· κοινώσσει λόγους
καὶ συνθελήσεις ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
- ΠΟ. μάλιστα· ἅτῃρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν·
πότερον Ἀχαιῶν ἦλθες οὔνεκ' ἢ Φρυγῶν;
- ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφροῦναι θέλω, 65
στρατῶ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
- ΠΟ. τί δ' ὧδε πηδᾶς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃς;
- ΑΘ. οὐκ οἶσθ' ὕβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
- ΠΟ. οἶδ', ἦνέκ' Αἴας εἴλκε Κασάνδραν βίᾳ. 70
- ΑΘ. κοῦδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἥκουσ' ὕπο.
- ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῶ σθένει.
- ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
- ΠΟ. ἔτοιμ' ἂ βούλει τὰπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
- ΑΘ. δύστηνον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω. 75
- ΠΟ. ἐν γῇ μενόντων ἢ καθ' ἄλμυρὰν ἅλα;
- ΑΘ. ὅταν πρὸς οἶκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἴλιου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὕμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει γνωφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἔμοι δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραῦνιον, 80
- βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρὶ.
σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχεε Αἴγαιον πόρον
τρικυμίας βρέμοντα καὶ δίναις ἁλός,
πλήσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὥς ἂν τὸ λοιπὸν τᾶμ' ἀνάκτορ' εὖσεβεῖν 85
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

- ΠΟ. ἔσται τὰδ' ἢ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
 δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
 ἄκται δὲ Μυκόνου Δῆλιοί τε χοιράδες
 Σκυρὸς τε Αἰμυνὸς θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι 90
 πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.
 ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς
 λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χειρῶν καρπαδόκει,
 ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως.
 μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐμπορθεῖ πόλεις, 95
 ναοὺς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
 ἐρημίᾳ δούς αὐτὸς ὦλεθ' ὕστερον.
 ΕΚ. ἄνα δύσδαιμον πεδόθεν κεφαλήν,
 ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
 τάδε καὶ βασιλεῖς ἐσμεν Τροίας. 100
 μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχον.
 πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
 μηδὲ προσίστω πρῶραν βιότου
 πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
 αἰατ' αἰατ'. 105
 τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
 ἧ πατρίς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
 ὦ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
 προγόνων, ὥς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
 τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; 110
 τί δὲ θρηνῆσαι;
 δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
 ἄρθρων κλίσεως, ὥς διάκειμαι,
 νῶτ' ἐν στερορῶς λέκτροισι ταθεῖς.
 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων 115
 πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος ἐλλίξαι
 καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ'
 εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων

- ἐπὶ τοὺς αἰὲ δακρύων ἐλέγους.
 120
 μοῦσα δὲ καὐτῇ τοῖς δυστήνοισ
 ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
 προῦραι ναῶν ὠκεῖαι,
 Ἴλιον ἱερὸν αἰὲ κώπαις
 δι' ἅλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας
 125
 Ἑλλάδος εὐόρμους
 αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ
 συρίγγων τ' εὐφρόγγων φωναῖς
 βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηρτήσασθ',
 αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις
 130
 τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
 στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λῶβαν
 τῷ τ' Εὐρώτῃ δυσκλείαν,
 ἃ σφάζει μὲν
 135
 τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων
 Προάμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβαν
 εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
 ὦμοι θάκους οἴους θάσσω
 σκηναῖς ἐφεδρος Ἀγαμεμνονίαις.
 140
 δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων,
 κουρᾷ ξυρήκει πενθήρει
 κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖς οἰκτρῶς.
 ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχεῶν Τρώων
 ἄλοχοι μέλεια καὶ δύσνυμφοι,
 145
 τύφεται Ἴλιον, αἰάξωμεν
 μάτηρ δ' ὥσει πτανοῖς κλαγγὰν
 ὄρνισιν ὅπως ἐξάροξω γὰρ
 μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν
 οἶαν ποτὲ δὴ
 σκήπτρῳ Προάμον διερεοδομένα 150

ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγλαῖς
εὐκόμποις ἐξήρχον θεούς.

ΗΜΙΧ. Ἐκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θαυῶσσεις; στρ.
ποῖ λόγος ἦκει; διὰ γὰρ μελάθρων
ἄϊον οἴκτους οὖς οἰκτίζει. 155

διὰ δὲ στέρων φόβος ἄλσσει
Τρωάσιν, αἰ τῶνδ' οἴκων εἴσω
δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤδη
κινεῖται κωπήρης χεῖρ. 160

ΗΜΙΧ. οὐ γὰρ τλάμων, τί θέλουσ'; ἢ ποῦ μ' ἤδη
ναυσθλώσουσιν πατρίδας ἐκ γᾶς;

ΕΚ. οὐκ οἶδ', εἰκάξω δ' ἄταν.

ΗΜΙΧ. ἰὼ ἰὼ.
μέλει μοχθῶν ἐπακουσόμεναι 165
Τρωάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων
στελλοὺς Ἀργεῖοι νόστον.

ΕΚ. ἔ. ἔ.
μή νῦν μοι τὰν
ἐμβακχεύουσαν Κασάνδραν 170

πέμψητ' ἔξω,
αἰσχύναν Ἀργεῖοισιν,
μαινάδ', ἐπ' ἄλγει δ' ἄλγυνθῶ.

ἰὼ
Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεῖς,
δύστανοι δ' οἷ σ' ἐκλείποντες
καὶ ξῶντες καὶ δμαθέντες. 175

ΗΜΙΧ. οἴμοι. τρομερὰ σκηναὶς ἔλιπον ἀντ.
τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,

ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας.

180

EK. ὦ τέκνον, ὄρθρεῦον σὰν ψυχάν,
ἐκπληχθεῖς ἤλθον φρίκα.

HMIX. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ;
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων;

185

EK. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.

HMIX. ἰὼ ἰὼ.

τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτῶν
ἢ νησαίων μ' ἄξει χώραν
δύστανον πόρσω Τροίας;

EK. φεῦ φεῦ.

τῷ δ' ἅ τλάμων

190

ποῦ πᾶ γαίης δουλεύσω γραῦς,
ὥς κηφῆν, ἅ

δειλαία νεκροῦ μορφά,

νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμ', ἢ

τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ'

ἢ παίδων θρόπτειρ', ἅ Τροίας

195

ἄρχαροὺς εἶχον τιμάς;

XO. αἰαῖ αἰαῖ. ποίοις δ' οἴκοις

στορ.

τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάξεις·

οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα

δινεύουσ' ἐξαλλάξω.

200

νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,

νέατον· μόχθους ἔξω κρείσσους,

ἢ λέκτροις πλαθεῖς Ἑλλάνων·

ἔρροι νῦν αὐτὰ καὶ δαίμων·

ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα

205

πρόπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.

τὰν κλεινὰν εἶθ' ἔλθοιμεν

Θησέως εὐδαίμονα χώραν.

μὴ γὰρ δὴ δίναν γ' Εὐρώτα, 210

τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας,

ἔνθ' αὐτάσω Μενέλα δούλα,

τῷ τᾷς Τροίας πορθητῇ.

τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν, 215

κηριπιδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,

ὄλβῳ βροίθειν φάμαν ἥκουσ'

εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπεῖα·

τάδε δευτέρά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν

Θησέως ξαθέαν ἐλθεῖν χώραν.

καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου 220

Φοινίκας ἀντήρη χώραν,

Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω

κηρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς.

τὰν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν

Ἰονίῳ * * πόντῳ, 225

ἂν ὑγραίνει καλλιστεύων

ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων

Κροῆτις ξαθέαις παραῖσι τρέφων

εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.

καὶ μὴν Δαναῶν ὃδ' ἀπὸ στρατιᾶς 230

κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίας

στείχει ταχύπουν ἶχνος ἐξανύων.

τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ

Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ἥδη.

ΤΑ. Ἑκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθ' αὖ εἰς Τροίαν ὁδοὺς

ἐλθόντα κήρυκ' ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ, 236

ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γίναι,

Ταλθύβιος ἦκω καινὸν ἀγγελῶν λόγον.

ΕΚ. τόδε τόδε, φίλαι γυναικες, ὃ φόβος ἦν πάλαι.

ΤΑ. ἥδη κεκληρώσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος. 240

- ΕΚ. αἰαῖ, τίν' ἢ Θεσσαλίας πόλιν
Φθιάδος εἵπας ἢ Καδμείας χθονός;
- ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἐκάστη κοῦχ ὁμοῦ λελόγγατε.
- ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχῆς
Ἰλιάδων μένει;
- ΤΑ. οἶδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
- ΕΚ. τοῦμόν τίς τίς ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
τλάμονα Κασάνδραν;
- ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
- ΕΚ. ἢ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα δούλει;
ὦ μοί μοι.
- ΤΑ. οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
- ΕΚ. ἢ τὰν τοῦ Φοίβου παρθένον, ἧ γέρας ὁ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζωάν;
- ΤΑ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
- ΕΚ. ῥῖπτε, τέκνον, ξαθέους
κλῆδας, ἀπὸ χροῶς ἐν-
δυτῶν στεφάνων ἱεροῦς στολμούς.
- ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
- ΕΚ. τί δ' ὁ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος [ποῦ μο]
- ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
- ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἔξευξεν;
- ΤΑ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
- ΕΚ. οἴμοι ἐγὼ· τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν.
ἀτὰρ τίς ὄδ' ἢ νόμος ἢ
τί θέσμιον, ᾧ φίλος, Ἑλλάνων;
- ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.
- ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἄρά μοι ἀέλιον λενύσει;
- ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων.
- ΕΚ. τί δ' ἢ τοῦ χαλκεομήστορος Ἐκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχα τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;
- ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.

ΕΚ. ἐγὼ δὲ τᾷ πρόσπολος ἅ τριτοβάμονος χερὶ 275
 δευομένα βάκτρον γεραιῷ κᾶρα;

ΤΑ. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἀναξ δούλην σ' ἔχειν.

ΕΚ. ἔξ.

ἄρασσε κρᾶτα κούριμον,
 ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν. 280

ἰῶ μοί μοι.

μυσαρῷ δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν,
 πολεμίῳ δίκας, παρὰ νόμῳ δάκει,
 ὅς πάντα τὰ κεῖθεν ἐνθάδ' 285

ἀντίπαλ' αὐθις ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσαι
 φίλα τὰ πρότερόν' ἄφιλα τιθέμενος. πάντως
 γοᾶσθ', ὦ Τρωάδες, με.

βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι
 ἅ τάλαινα, δυστυχεστάτῳ 290

προσέπεσον κλήρῳ.

ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
 τίς ἄρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;

ΤΑ. ἔτ', ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεῶν
 ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὥς στρατηλάτῃ 295
 εἰς χεῖρα δῶμεν· εἴτα τὰς εἰληγμένας
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.

ἔα, τί πεύκης ἔνδον ἴσταται σέλας;
 πιμπρᾶσιν ἢ τί δρωῶσι Τρωάδες μυχούς,
 ὥς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς 300

πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκκυροῦσι σώματα
 θανέειν θέλονσαι; κάρτα τοι τοῦλεύθερον
 ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.

ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
 ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλλῃ. 305

ΕΚ. οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
 μαινὰς θοάξει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.

ΚΑ. ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω στρ.
 λαμπάσι τόδ' ἱερὸν.
 Τμήν, ὦ Τμέναι' ἄναξ, ἰοῦ ἰοῦ. 310
 μακάριος ὁ γαμέτας,
 μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
 κατ' Ἄργος ἅ γαμουμένα.
 Τμήν, ὦ Τμέναι' ἄναξ.
 ἐπεὶ σύ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ 315
 γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
 φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
 ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἔμοῖς
 ἀναφλέγω πυρὸς φῶς. 320
 ἐς αὐγάν, ἐς αἴγλαν,
 διδοῦσ' ὦ Τμέναιε σοί,
 διδοῦσ' ὦ Ἐκάτα φάος,
 παρθένων ἐπὶ λέκτροις ἅ νόμος ἔχει.
 πάλ्लε πόδ' αἰθέριον, ἄνεχε χορόν, εὐὰν εὐοῦ, ἀντ. 325
 ὥς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ
 μακαριωτάταις τύχαις.
 ὁ χορὸς ὅσιος,
 ἄγε σὺ Φοῖβέ νυν' κατὰ σὸν ἐν δάφναις
 ἀνάκτορον θυηπολῶ, 330
 Τμήν, ὦ Τμέναι', Τμήν.
 χόρευε, μᾶτερ, ἄναγε, πόδα σὸν
 ἔλισσε τᾷδ' ἐκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
 φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
 βοᾶτε τὸν Τμέναιον, ὦ, 335
 μακαρίαις αἰοιδαῖς
 ἰαχαῖς τε νύμφαν.
 ἴτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν

κόρη, μέλπει' ἑμῶν γάμων
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν.

340

ΧΟ. βασίλεια, βακχεύουσας οὐ λήψει κόρην,
μὴ κοῦφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
ΕΚ. Ἥφαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἅταρ λυγρὰν γε τήνδ' ἀναιθυσσεῖς φλόγα
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον, 345
ὥς οὐχ' ὑπ' αἰχμῆς σ' οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορός
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζόν ποτε.

παράδος ἔμοι φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θοάξουσ', οὐδὲ σαὶ τύχαι, τέκνον,
σεσωφρονήκασ', ἀλλ' ἔτ' ἐν ταύτῳ μένεις. 350
εἰσφέρετε πένκτας δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρωάδες, γαμηλίοις.

ΚΑ. μῆτερ, πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικηφόρον
καὶ χαῖρε τοῖς ἑμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τάμά σοι πρόθυμά γ' ἦ. 355
ᾧθι βιαίως· εἰ γὰρ ἔστι Δοξίας,

Ἑλένης γαμεῖ με δυσχερέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ. 360

ἀλλ' αὖτ' εἰάσω· πέλεκυν οὐχ' ὑμνήσομεν,
ὅς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἰσι χᾶτέρων,
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὔ μοι γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρώεως ἀνάστασιν·
πόλιν δὲ δειξω τήνδε μακαριωτέραν 365

ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔνθεος μὲν, ἀλλ' ὅμως
τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων·
οἳ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν
θηρῶντες Ἑλένην μυρλοὺς ἀπάλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθρίστων ὕπερ 370

τὰ φίλτατ' ὦλεσ', ἡδονὰς τὰς οἰκοῦθεν
 τέκνων ἀδελφῶ· δούς γυναικὸς οὐνεκα
 καὶ ταῦθ' ἐκούσης κοῦ βίᾳ λελησμένης.
 ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρείους,
 ἔθνησκον, οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι
 οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ' Ἄρης ἔλοι,
 οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χερσὶν
 πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένη δὲ γῇ
 κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐρίγνετο·
 χῆραί τ' ἔθνησκον, οἳ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις
 ἄλλως τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τάφους
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἶμα γῇ δωρήσεται.

ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμα' ἐπάξιον.
 σιγᾶν ἄμεινον τᾶσχαρά, μηδὲ μοῦσά μοι
 γένοιτ' ἀοιδὸς ἥτις ὑμνήσει κακά.

Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὓς δ' ἔλοι δόρυ,
 νεκροὶ γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὑπο
 ἐν γῇ πατρῷα περιβολὰς εἶχον χθονός,
 χερσὶν περισταλέντες ὧν ἔχρην ὑπο·
 ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 αἰὲ κατ' ἡμᾶρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ὥκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.

τὰ δ' Ἐκτορός σοι λύπερ' ἄκουσον ὧς ἔχει·
 δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανῶν,
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἥξις ἐξεργάζεται·
 εἰ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ἐλαθεῖν ἂν γεγώς.

Πάρις τ' ἐγῆμε τὴν Διός· γήμας δὲ μή,
 σιγῶμενον τὸ κῦδος εἶχεν ἐν δόμοις.
 φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον ὅστις εὖ φρονεῖ·
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἐλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει
 καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.

ὦν οὐνεκ' οὐ χρή, μήτερ, οἰκτεῖρειν σε γῆν,
 οὐ τὰμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
 καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ. 405
 ὥς ἠδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς
 μέλπεις θ' ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῇ δείξεις ἴσως.
 εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,
 οὐκ ἂν ἄμισθι τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
 τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός. 410
 ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκῆμασιν σοφὰ
 οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
 ὃ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
 Ἀτρεΐδης φίλος παῖς, τῇσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
 μαινάδος ὑπέστη καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ, 415
 ἀτὰρ λέχος γε τῇσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
 καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
 Ἀργεῖ' ὄνειδῃ καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
 ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἔπον δέ μοι
 πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ. 420
 σὺ δ', ἡνίκ' ἂν σε Λαρτίου χορήξῃ τόκος
 ἄγειν, ἔπεσθαι· σῶφρονος δ' ἔσει λάτρης
 γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
 ἦ δεινὸς ὁ λάτρης, τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα
 κήρυκες; ἐν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς 425
 οἱ περὶ τυράννοισι καὶ πόλεις ὑπηρεταί.
 σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
 ἥξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
 οἳ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι
 αὐτοῦ θανεῖσθαι; ἄλλα δ' οὐκ ὄνειδιῶ. 430
 δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν·
 ὥς χροσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
 δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη
 πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἴξεται μόνος πάτραν.

οὐ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέτρας
 δεινὴ Χάρυβδις, ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης
 Κύκλωψ, Αἰγυστίς θ' ἡ συῶν μορφώτρια
 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἄλμυρᾶς ναυάγια,
 λωτοῦ τ' ἔρωτες, Ἥλιου θ' ἄγναι βόες,
 αἰ σάρκα φωνήεσσαν ἤσουσιν ποτε,
 πικρὰν Ὀδυσσεὶ γῆρυν. ὥς δὲ συντέμω,
 ζῶν εἰς ἔς Ἀἶδην κάκφυγὸν λίμνης ὕδαρ
 κάκ' ἐν δόμοισι μυρὶ εὐρήσει μολών.
 ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακουτίξω πόνους;
 στεῖχ' ὅπως τάχιστ' ἐς Ἀΐδου νυμφίῳ γαμῶ-
 μεθα.

ἢ κακὸς κακῶς ταφήσει νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
 ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράσσειν, Δαναῖδων ἀρχὴ
 γέτα.

καμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
 ὕδατι χειμάρρῳ ῥέονσαι νυμφίον πέλας τάφου
 θηροὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος
 τριν.

ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλατ' εὖναι,
 χαίρετ' ἐκλέλοιπα δ' ὄρεάς, αἷς πάροιθ' ἠγάλα-
 λόμεν.

ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὥς ἔτ' οὐδ'
 ἄγνῃ χρόᾳ
 δῶ θοαῖς αὖραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ
 ἄναξ.

ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῦ ποτ' ἐμβαλ-
 νειν με χρόῃ;
 οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἰστίοις καραδοκῶν,
 ὥς μίαν τριῶν Ἑρινὺν τῆσδέ μ' ἐξέξω χθινός.
 χαίρε μοι, μήτερο, δακρύσης μηδέν, ὦ φίλη πα-
 τρίς.

οἳ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ χῶ τεκῶν ἡμᾶς πατήρ,
 οὐ μακρὰν δέξεσθ' ἐμ'· ἦκω δ' εἰς νεκροὺς νικη-
 γόρος 460
 καὶ δόμους πέρσας Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ'
 ὑπο.

ΧΟ. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδορκατε
 δέσποιναν ὡς ἄναυδος εἰς πέδον πίτνει;
 οὐκ ἀντιλήψεσθ'· ἦ μεθήσεται, ὦ κακαί,
 γραῖαν πεσοῦσαν; αἶρετ' εἰς ὄρθον δέμας. 465

ΕΚ. ἑᾶτέ μ', οὗτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραι,
 κείσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
 πάσχω τε καὶ πέπονθα ἧτι πείσομαι.
 ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
 ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεοὺς, 470
 ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι τάργαν· ἔξῃσαι φίλου·
 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
 ἦμην τύραννος κείς τύρανν' ἐγνηάμην,
 κἄνταυθ' ἀριστεύοντ' ἐγνινάμην τέκνα, 475
 οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
 οὐ Τρωᾶς οὐδ' Ἑλληνὸς οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
 κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶ,
 τριχᾶς δ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν, 480
 καὶ τὸν φρυουργὸν Πριάμον οὐκ ἄλλων πάρα
 κλύουσ' ἔκλυνσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἐρκειῶ πυρρῇ,
 πόλιν θ' ἀλοῦσαν. ἄς δ' ἐθρεψα παρθένους
 εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον, 485
 ἄλλοισι θρεψας ἐκ χειρῶν ἀφηρέσθην.
 κοῦτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαι ποτε.

τὸ λοισθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
 δούλη γυνή γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι. 490
 ἃ δ' ἐστὶ γῆρα τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
 τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτρην
 κληῖδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἑκτορα,
 ἢ σιτοποιεῖν, καὶ πέδῳ κοίτας ἔχειν
 ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων, 495
 τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χοῖα
 πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
 οὐ γὰρ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἄρα
 γυναικὸς οἶων ἔτυχον ὧν τε τεύξομαι.
 ὧ τέκνον, ὧ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς, 500
 οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σόν.
 σύ τ' ὧ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
 ὥς οὔτε μ' ἄρσῃν οὔτε θήλεια σπορὰ
 πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
 τί δητὰ μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο; 505
 ἄγετε τὸν ἄβρὸν δήποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
 νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ
 πέτρυνά τε κρήδεμν', ὥς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ
 δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
 μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ. 510
 XO. ἀμφὶ μοι Ἴλιον, ὧ στρ.
 Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
 ἄεισον ἐν δακρύοις
 φῶδ' ἀν' ἐπικήδειον.
 νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν 515
 λαχίσω,
 τετραβάμονος ὥς ὑπ' ἀπήνας
 Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
 ὅτ' ἔλιπον ἵππον οὐράνια

βρέμοντα χρυσεοφάλαρον ἔνοπλον
ἐν πύλαις Ἀχαιοί·

520

ἄνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σταθεῖς·

ἔτ' ὧ πεπαιγμένοι πόνων,
τόδ' ἱερὸν ἀγάγετε ξόανον

525

Ἰλιάδι Διογενεῖ κόρα.

τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;

κεχαρμένοι δ' αἰοδαῖς
δόλιον ἔσχον ἅταν.

530

πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν

ἀντ.

πρὸς πύλας ὠρμάθη,
πεύκη ἐν οὐρεῖα

ξεστὸν λόχον Ἀργείων

καὶ Δαρδανίας ἅταν

535

θεῶ δώσων

χέριν ἄζυγος ἀμβροτοπώλου·

κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνιοι, ναὸς ὥσει

σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα

λάινα δάπεδά τε φόνια πατρίδι

540

Παλλάδος θέσαν θεῶς.

ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ

νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν,

Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει

Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι δ'

545

ἄξιον ἄνὰ κρότον ποδῶν

βοᾶν ἔμελπον εὖφρον· ἐν

δόμοις δὲ παμφαῆς σέλας

πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν

* * ἔδωκεν ὕπνῳ.

550

ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν

τότ' ἄμφι μέλαθρα παρθένον,
 Διὸς κόραν ἐμελπόμαν
 χοροῖσι· φοινία δ' ἄνὰ
 πτόλιν βοὰ κατεῖχε Περ-
 γάμων ἔδρας· βρέφη δὲ φίλι-
 α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-
 τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·
 λόχον δ' ἐξέβαιν' Ἄρης,
 κόρας ἔργα Παλλάδος.
 σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
 Φρυγῶν, ἐν τε δεμνίοις
 καράτομος ἐρημία
 νεανίδων στέφανον ἔφερεν
 Ἑλλάδι κουροτρόφον,
 Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος.
 Ἐκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
 ξενικοῖς ἐπ' ὅχοις πορθηνομένην;
 παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἔπεται
 φίλος Ἀστυάναξ, Ἐκτορος ἱνις.
 ποῖ ποτ' ἀπήνης νῶτοισι φέρει,
 δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκίοις
 Ἐκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
 δοριθηράτοις,
 οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
 στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;

ΑΝ. Ἀχαιοὶ δεσπότῃ μ' ἄγουσιν.
 ΕΚ. ὦμοι. ΑΝ. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάξεις
 ΕΚ. αἰαῖ. ΑΝ. τῶνδ' ἀλγέων
 ΕΚ. ὦ Ζεῦ. ΑΝ. καὶ συμφορᾶς;
 ΕΚ. τέκεα, ΑΝ. πρὶν ποτ' ἦμεν.
 ΕΚ. βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία

στρ.

555

560

565

570

575

580

ἀντ.

- AN. τλάμων. EK. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.
 AN. φεῦ φεῦ. EK. φεῦ δῆτ' ἐμῶν
 AN. κακῶν. EK. οἴκτρά τ' ἔχῃ 585
 AN. πόλεος, EK. ἃ καπνοῦται.
 AN. μόλοις ὧ πόσις μοι, στρ.
 EK. βοᾷς τὸν παρ' Ἄϊδα
 παῖδ' ἐμόν, ὧ μελέα.
 AN. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ. 590
 EK. σύ τ' ὧ λῦμ' Ἀχαιῶν, ἀντ.
 AN. τέκνων δέσποδ' ἁμῶν
 πρεσβυγενὲς Πρίαμε.
 EK. κοίμισαί μ' ἐς Ἄϊδου.
 AN. οἷδε πόθοι μεγάλοι· σχετλία, τάδε πάσχομεν
 ἄλγη, 595
 οἰχομένης πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κέινται
 δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν
 Ἄϊδαν,
 ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε πέργαμα Τροίας.
 αἱματόεντα δὲ θεᾶ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
 γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία.
 EK. ὧ πατρὶς ὧ μελέα, καταλειπομένην σε δακρύω, 601
 νῦν τέλος οἴκτρον ὄρας, καὶ ἐμόν δόμον ἐνθ'
 ἐλοχεύθην.
 ὧ τέκν', ἔρημος πόλις μάτ[ηρ ἀπολείπεται ὑμῶν]
 οἶος ἰάλεμος οἶά τε πένθη * * * * *
 δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται * * * * * 605
 ἀμετέροισι δόμοις. ὁ θανῶν δ' ἐπι- * * * * *
 [λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.]
 XO. ὧς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
 θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ' ἢ λύπας ἔχει.

587 — 590 = 591 — 594

- AN. ὦ μήτερ ἀνδρός, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
 610 πλείστους διώλεσ', Ἐκτορος, τὰδ' εἰσοράς;
 EK. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὥς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
 τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
 AN. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ, τὸ δ' εὐγενὲς
 616 εἰς δοῦλον ἦκει, μεταβολὰς τοιάσδ' ἔχον.
 EK. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
 βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
 AN. φεῦ φεῦ·
 ἄλλος τις Αἴας, ὥς ἔοικε, δεύτερος
 παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χᾶτερα.
 EK. ὦν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι·
 620 κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.
 AN. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
 σφαγεῖς' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
 EK. οὐ γὰρ τάλαινα. τοῦτ' ἐκείνῳ μοι πάλαι
 625 Ταλθύβιος αἰνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
 AN. εἰδὼν νιν αὐτὴ κἀποβάσα τῶνδ' ὄχων
 ἔκρυψα πέπλοις κἀπεκοψάμην νεκρόν.
 EK. αἰαῖ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων·
 αἰαῖ μάλ' αὖθις, ὥς κακῶς διόλλυσαι.
 AN. ὄλωλεν ὥς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
 630 ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
 EK. οὐ ταῦτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
 τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἐνεισιν ἐλπίδες.
 AN. ὦ μήτερ ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
 635 ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί.
 τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
 τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
 ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἥσθημένος·
 ὁ δ' εὐτυχήσας εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
 640 ψυχὴν ἀλάττει τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.

κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς
 τέθνηκε κοῦδέν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
 ἐγὼ δὲ τοξενύσσα τῆς εὐδοξίας
 λαχοῦσα πλεῖον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
 ἂ γὰρ γυναιξὶ σῶφρον' ἔσθ' εὐρημένα, 645
 ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἑκτορος κατὰ στέρας.
 πρῶτον μὲν, ἔνθα καὶ προσῆ καὶ μὴ προσῆ
 ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
 κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,
 τοῦτου παρεῖσα πόθον ἔμμνον ἐν δόμοις 650
 εἴσω μελάρθρων· κομπὰ θηλειῶν ἔπη
 οὐκ εἰσεφροῦμην, τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
 οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμολ.
 γλώσσης τε σιγῇν ὄμμα δ' ἥσυχον πόσει
 παρεῖχον· ἥδειν δ' ἅμ' ἡρῆν νικᾶν πόσιν, 655
 κείνῳ τε νίκην ὧν ἔχρην παριέναι.
 καὶ τῶνδε κληθῶν εἰς στρατεύμ' Ἀχαικὸν
 ἔλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
 Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
 δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθέντων δόμοις. 660
 κεί μὲν παρώσασ' Ἑκτορος φίλον κάρα
 πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
 κακῇ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
 στυγοῦσ' ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
 καίτοι λέγουσιν ὥς μί' εὐφρόνη χαλᾷ 665
 τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
 [ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἀνδρα τὸν πάρος
 καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.]
 ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ
 τῆς συντραφέως, ῥαδίως ἔλξει ζυγόν. 670
 καίτοι τὸ θηριῶδες ἀφθογγόν τ' ἔφν
 ζυνέσει τ' ἀχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.

σὲ δ' ὦ φίλ' Ἑκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
 ξυνέσει γένει πλούτῳ τε κἀνδρείῳ μέγαν·
 ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων 676
 πρῶτος τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος.

καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σὺ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
 πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ξυγόν.

ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἡγεῖ κακῶν
 Πολυξένης ὄλεθρον, ἣν καταστένεις; 680
 ἐμοὶ γὰρ οὐδ' ὁ πᾶσι λείπεται βροτοῖς
 ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
 πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.

XO. εἰς ταῦτόν ἤκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
 τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἐνθα πημάτων κυρῶ. 685

EK. αὐτὴ μὲν οὐπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
 γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
 ναύταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἢ χειμῶν φέρειν,
 προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
 ὁ μὲν παρ' ὀλαχ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβώς, 690
 ὁ δ' ἄντλον εἰργων ναός· ἦν δ' ὑπερβάλλη
 πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες φορᾶ
 παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.

οὔτω δὲ κἀγὼ πόλλ' ἔχουσα πῆματα
 ἄφθογγός εἰμι καὶ παρεῖς· ἐὼ στόμα· 695

νικᾷ γὰρ οὐκ θιῶν με δύστηνος κλύδων.
 ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἑκτορος τύχας
 ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
 τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
 φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἄνδρὶ σῶν τρόπων. 700

κἂν δρᾶς τὰδ', εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους
 καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρόψειας ἄν
 Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἦν ἄν ποτε
 ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες ὕστερον ἄλλιν

κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι. 705

ἀλλ' ἐκ λόγον γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
τὴν αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαιῶν λάτριν
στεύχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
TA. Φρυγῶν ἀρίστου πρὶν ποθ' Ἑκτορος δάμαρ, 710
μὴ μὲ στυγῆσης· οὐχ ἐκὼν γὰρ ἄγγελῳ
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλλματα.

AN. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι φροσιμίων ἄρχει κακῶν.

TA. ἔδοξε τόνδε παῖδα — πῶς εἰπῶ λόγον;

AN. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;

TA. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ. 715

AN. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτοῦ λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;

TA. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἰπῶ κακά.

AN. ἐπήνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.

TA. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὥς πύθῃ κακὸν μέγα.

AN. οἴμοι, κακῶν τόδ' ὥς κλύω μεῖζον κακόν. 720

TA. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.

AN. αἰατ' μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.

TA. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός,

AN. τοιαῦτα νικήσεις τῶν αὐτοῦ πέρι.

TA. ῥῖπαι δὲ πύργων δεῖν σφε Τρωικῶν ἄπο. 725

ἀλλ' ὥς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανεῖ·
μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλλει κακοῖς,
μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύσειν δόκει.

ἔχεις γὰρ ἄλκην οὐδαμῇ· σκοπεῖν δὲ χορῇ·
πόλις τ' ὄλωλε καὶ πόσις, κρατεῖ δὲ σύ, 730

ἡμῖν τε πῶς γυναιῖκα μάρνασθαι μίαν

οἷόν τε; τούτων οὐνεκ' οὐ μάχης ἔραν

οὐδ' αἰσχυρὸν οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθορόν σε δρᾶν,

οὔτ' αὖ σ' Ἀχαιῶν βούλομαι ὀλίπειν ἄρας.

εἰ γὰρ τι λέξεις ᾧ χολώσεται στρατός, 735

οὔτ' ἂν ταφείῃ παῖς ὅδ' οὔτ' οἴκτου τύχοι.

σιγῶσα δ' εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη
 τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαρπτον ἂν λίποις
 αὐτὴ τ' Ἀχαιῶν πρηνεμενεστέρων τύχοις.
 AN. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
 740 θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
 [ἢ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν,
 ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία,]
 τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
 745 ὦ λέκτρα τὰμὰ δυστυχῇ τε καὶ γάμοι,
 οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἐκτόρος ποτε,
 οὐ σφάγιον υἱὸν Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
 ἀλλ' ὥς τύραννον Ἀσιάδους πολυσπόρου.
 ὦ παῖ, δακρυεῖς; αἰσθάνει κακῶν σέθεν;
 750 τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχει πέπλων,
 νεοσσὸς ὥσει πτέρυγας εἰσπίντων ἐμάς;
 οὐκ εἴσιν Ἐκτωρ κλεινὸς ἀρπάσας δόρυ
 γῆς ἐξανελθὼν σοὶ φέρων σωτηρίαν,
 οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχύς Φρυγῶν
 755 λυγρὸν δὲ πήδημ' εἰς τράχηλον ὑπόθεν
 πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
 ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
 ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διὰ κενῆς ἄρα
 ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
 760 μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις.
 νῦν, οὔ ποτ' αὐθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
 πρόσπιπτε τὴν τεκοῦσαν, ἄμφλ' δ' ὠλένας
 ἔλισσ' ἐμοῖς νότοισι καὶ στόμ' ἄρμωσον.
 ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
 765 τί τόνδε παῖδα κτείνετε οὐδὲν αἴτιον;
 ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔ ποτ' εἰ Διός,
 πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
 Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἴτα δὲ Φθόου,

Φόνου τε Θανάτου θ' ὅσα τε γῇ τρέφει κακὰ.
οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆν' ἀ γ' ἐκφύσαι σ' ἐγώ, 770
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροισι Ἑλλησί τε.

ὅλοιο· καλλίστων γάρ ὁμμάτων ἄπο
αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἀλλ' ἄγετε φέρετε ῥίπτει', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἔκ τε γὰρ θεῶν 775

διολλύμεσθα παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἄν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτει' ἄθλιον δέμας
καὶ ῥίπτει' εἰς ναῦς· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἐρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοῦμαντιῆς τέκνον.

ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας 780
μιας γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΤΑ. ἄγε παῖ, φίλιον πρόσπτυγμα μεθεῖς
μητρὸς μογεράς, βαῖς πατρῶων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. 785

λαμβάνει' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρῆ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος
καὶ ἀναιδέα τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.

ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλῶμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ κάρω. τί πάθω; τί σ' ἐγώ
δύσμορε θράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους· 790

τῶνδε γὰρ ἀρχομεν· οἷ' γὰρ πόλεως,
οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν,
τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυνδία
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

ΧΟ. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμῶν, στρ.

νάσον περικύμονος οικήσας ἔδρας 800
 τὰς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἔν' ἐλαίᾳς
 πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνᾳ,
 οὐράνιον στέφανον λιπαραῖσί τε κόσμον Ἀθη-
 ναις,

ἔβας ἔβας τῷ τοξοφόρῳ συναρι-
 στεύων ἅμ' Ἀλκμήνας γόνῳ 805
 Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων πόλιν ἀμετέραν
 [τὸ πάροιθεν ὅτ' ἔβας ἅψ' Ἑλλάδος].
 ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀτυξόμε-
 νος ἀντ.

πώλων, Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείᾳ πλάταν 810
 ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρῶ-
 μῶν

καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
 Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβον 815
 * * πυρὸς φοίνικι πνοᾷ καθελὼν

Τροίας ἐπόρθησε χθόνα,
 δὺς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχῃ περὶ Δαρδανίας
 φοινῖα κατέλυσεν αἰχμᾶ.
 μάταν ἄρ', ὧ χρυσέαις στρ. 820

ἐν οἴνοχόαις ἄβρὰ βαίνων,
 Λαομεδόντιε παῖ,
 Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
 πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
 ἃ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται· 825
 ἡῖόνες δ' ἄλλαι

ἱαχον· οἶον οἰωνὸς
 * ὑπὲρ τεκέων βοᾷ, 830
 αἱ μὲν ἄορας, αἱ δὲ παῖδας,

820 — 839 = 840 — 859

αἱ δὲ ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρά
γυμνασίων τε δρόμοι
βεβῆσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις·

835

Πριάμοιο δὲ γαῖαν
Ἑλλὰς ὅλεις· αἰχμὰ.

Ἔρως Ἔρως, ὃς τὰ Δαρ-
δάνεια μέλαθρά ποτ' ἤλθες
οὐραυídaισι μέλων·

ἀντ. 840

ὥς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῆδος ἀναψάμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκ' ἔρῳ·

845

τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
ἁμέρας φίλιον βροτοῖς
φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν,
εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε

850

γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γὰρ πατρίᾳ
μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.

855

ME. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε, 860

ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἑλένην· ὃ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενελάος εἰμι καὶ στράτευμ' Ἀχαιῶν.
ἤλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
γυναικὸς οὐνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ' ὃς ἐξ ἐμῶν 865

δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
 κείνος μὲν οὖν ἔδωκε σὺν θεοῖς δίκην
 αὐτός τε καὶ γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῶ.
 ἦκω δὲ τὴν τάλαιναν, οὐ γὰρ ἠδέως
 ὄνομα δάμαρτος ἦ ποτ' ἦν ἐμὴ λέγω,
 ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
 κατηρίθμῃται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
 οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
 κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανῶν
 θέλοιμ' ἄγρεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείων χθόνα.
 ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
 Ἑλένης ἔᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
 Ἑλληνίδ' εἰς γῆν κατ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
 ποινὰς ὅσων τεθνῆσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
 ἀλλ' εἴα χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὁπάονες,
 κομίζετ' αὐτὴν τῆς μαιφονωτάτης
 κόμης ἐπισπάσαντες· οὔριοι δ' ὅταν
 πνοαὶ μῶλωσι, πέμφομέν νιν Ἑλλάδα.
 ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα καπλὶ γῆς ἔχων ἔδραν,
 ὅστις ποτ' εἰ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι,
 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
 προσευξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
 βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.
 ΜΕ. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὥς ἐκαίνισας θεῶν.
 ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σὴν.
 ὄρῳ δὲ τήνδε φρεῦγε, μὴ σ' ἔλῃ πόθῳ.
 αἰρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἔξαιρεῖ πόλεις,
 πύμπρησι δ' οἴκους· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
 ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χολὴ πεπονθότες.
 ΕΛ. Μενέλαε, φροῖμιον μὲν ἄξιον φόβου
 τόδ' ἔστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
 βίᾳ πρὸ τῶνδε ὀωμάτων ἐκπέμπομαι.

870

875

880

885

890

895

ἄτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγνουμένη,
ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι· γνῶμαι τίνες
Ἑλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;

900

ME. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἤλθες, ἀλλὰ πᾶς στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκηεις.

ΕΛ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὥς οὐδ' ἀδικίῳ, ἦν θάνατος, θανούμεθα;

ME. οὐκ εἰς λόγους· ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτενῶν.

905

EK. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεῆς,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμοῦ φυγεῖν.

910

ME. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι. τῶν σῶν δ' οὐνεχ', ὥς μάθῃ, λόγων
δώσω τόδ' αὐτῇ, τῇσδε δ' οὐδ' ὀδώσω χάριν.

ΕΛ. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψει πολεμίαν ἡγούμενος.

915

ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖς ἀμείβομαι
τοῖς σοῖσι τὰμὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.

πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἦδε τῶν κακῶν

Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε

920

Τροίαν τε κἄμ' ὁ πρέσβυς οὐ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.

ἐνθ' ἐνδε τὰπίλοιπ' ἄκουσον ὥς ἔχει.

ἔκρινε τρισσὸν ξεῦρος ὅδε τρισσῶν θεῶν·

καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις

925

Φρυγίᾳ στρατηγούνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι,

Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης δ' ὄρους

[τυραννίδ' ἔξιν, εἰ σφε κρίνειεν Πάρις]·

Κύπρις δὲ τοῦμόν εἶδος ἐκπαγλουμένη

δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
 κάλλει. τὸν ἐνθὲνδ' ὥς ἔχει σκέψαι λόγον·
 νικᾷ Κύπρις θεά, καὶ τοσόνδ' οὐμοὶ γάμοι
 ὦνῃσαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
 οὗτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
 αἱ δ' εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ
 εὐμορφίᾳ πραθεῖσα κῶνειδίζομαι
 ἐξ ὧν ἔχρην με στέφανον ἐπὶ κάρῃ λαβεῖν.
 οὐπω με φήσεις αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
 ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μετὰ
 ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε [καὶ Πάριον]
 ὄν, ὃ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
 εἶεν.

οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοῦπὶ τῷδ' ἐρήσομαι·
 τί δὴ φρονήσας' ἐκ δόμων ἔμ' ἐσπόμην
 ξένῳ προδοῦσα πατριῖδα καὶ δόμους ἐμούς;
 τὴν θεὸν κόλαξε καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
 ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
 ἐνθεν δ' ἔχouis ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῇ λόγον·
 ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχούς,
 χρῆν μ', ἥνικ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
 λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
 ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
 πύργων πυλωροὶ καπὸ τειχέων σκοποί,
 οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἐπάλλεων
 πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσιν τόδε.
 βία δ' ὁ καινός μ' οὔτος ἀρπάσας πόσις
 Ἀγίφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φοργῶν.

πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
 πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὁ μὲν βία γαμεῖ,
 τὰ δ' οἴκοθεν κελν' ἀντὶ νικητηρίων
 πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
 βούλει, τὸ χορῆζειν ἁμαθῆς ἐστί σοι τόδε. 965

ΧΟ. βασιλεῖ, ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πατρά
 πειθῶ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
 καλῶς κακοῦργος οὔσα· δεινὸν οὖν τόδε.

ΕΚ. ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι
 καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἐνδίκως. 970

ἐγὼ γάρ Ἦραν παρθένον τε Παλλάδα
 οὐκ εἰς τοσοῦτον ἁμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
 ὥσθ' ἢ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπούλα,
 Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυγῇ δουλεύειν ποτέ.

αἱ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι 975

ἤλυθον ἐπ' Ἴδην. τοῦ γὰρ οὔνεκ' ἂν θεὰ
 Ἦρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;

πότερον ἁμείνον' ὥς λάβοι Διὸς πόσιν,
 ἢ γάμον Ἀθῆνα θεῶν τινος θηρωμένη,

ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξητήσατο 980

φεύγουσα λέκτρα; μὴ ἁμαθεὶς ποίει θεῶς
 τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πείσης σοφούς.

Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
 ἐλθεῖν ἐμῷ ξύν παιδί Μενέλεω δόμους.

οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἦσυχός σ' ἐν οὐρανῷ 985
 αὐταῖς Ἀμύκλαις ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;

ἣν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
 ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς ἐποίηθη Κύπρις·

τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς,
 καὶ τούνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεῶς. 990

ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάρους ἐσθήμασι
 χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.

ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
 χρυσῷ ῥέουσαν ἤλιπας κατακλύσειν 995
 δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
 μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
 εἶεν, βία γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν·
 τίς Σπαρτιατῶν ἦσθετ', ἢ ποῖαν βοὴν
 ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου 1000
 τοῦ συζύρου τ' ἐτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρο πω;
 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἤλθες Ἀργεῖοί τέ σου
 κατ' ἶχνος, ἦν δὲ δοριπετὴς ἀγωνία,
 εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσουν' ἀγγέλλοιτό σοι,
 Μενέλαον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς 1005
 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὕδευ·
 εἰς τὴν τύχην δ' ὀρῶσα τοῦτ' ἤσκεις ὅπως
 ἔποι' ἅμ' αὐτῇ, τὰρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
 κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις 1010
 πύργων καθιεῖς ὥς μένους' ἀκουσίως;
 ποῦ δ' ἦτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρωμένη
 ἢ φάσγανον θήγους', ἃ γενναία γυνὴ
 δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
 καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις· 1015
 ὦ θυγάτερ ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
 ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαιῆας
 πέμψω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις 1020
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες.
 μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
 ἐξήλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατὰπτυστον κἄρα·

- ἦν χοῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις 1025
 φρίκη τρέμοντας κρατ' ἀπεσκυθισμένην
 ἔλθειν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
 ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 Μενέλα', ἵν' εἰδῆς οἱ τελευτήσω λόγον,
 στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κταρὼν 1030
 σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θῆς
 γυναιξί, θνήσκειν ἥτις ἂν προδῶ πόσιν.
 ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
 τίσαι δάμαρτα κάφελου πρὸς Ἑλλάδος
 φόρον τὸ θῆλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς. 1035
 ΜΕ. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταῦτόν λόγον,
 ἔκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἔλθειν ἐμῶν
 ξένας ἐς εὐνάς, χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας
 πόρους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς 1040
 θανούσ', ἵν' εἰδῆς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
 ΕΛ. μή, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
 προσθεῖς ἐμοὶ κτάνης με, συγγίγνωσκε δέ.
 ΕΚ. μηδ' οὐς ἀπέκτειν' ἥδε συμμάχους προδῶς·
 ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι. 1045
 ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
 λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
 τήνδ' ἐκκομίζειν, ἐνθα ναυστολήσεται.
 ΕΚ. μή νυν νεῶς σοὶ ταῦτόν εἰσβῆτω σκάφος.
 ΜΕ. τί δ' ἔστι; μείζον βροῦθος ἢ πάροιθ' ἔχει; 1050
 ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστῆς ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
 ΜΕ. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς,
 ἔσται δ' ἃ βούλει· ναὺν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
 εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
 ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς 1055
 κακῇ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σῶφρονεῖν

πάσαισι θήσει. ῥάδιον μὲν οὐ τόδε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μᾶλλον αὐτῶν, κἄν ἔτ' ὥς' αἰσχίονες.

- ΧΟ. οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ στρ. 1060
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προύδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν 1065
Ἰδαία τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρντα ποταμίᾳ
τέρμονά τε πρωτόβολον ἀελίῳ
τὰν καταλαμπομένην ξαθέαν θεράπνυν. 1070
φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ' ἀντ.
εὐφημοὶ κέλαδοι κατ' ὄρ-
φναν τε παννυχίδες θεῶν
χρυσέων τε ξοάνων τύποι
Φρυγῶν τε ξάθεοι σελαῖ- 1075
ναι συνδῶδεκα πλήθει.
μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
οὐράνιον ἔδρανον ἐπιβεβῶς
αἰθέρα τ' ἐμᾶς πόλεος ὀλομένας,
ἂν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὄρμά. 1080
ὦ φίλος ὦ πόσι μοι, στρ.
σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
ἄθαρτος ἄνδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος 1085
αἶσσον πτεροῖσι πορεύσει
ἱπόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λαίνα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλήθος ἐν πύλαις

1060—1070 = 1071—1080

1081—1099 = 1100—1117

δάκρυσι κατὰ ῥοα στένει, βοᾷ βοᾷ·
 1090 μᾶτερ, ὦ μοι, μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομίζουσι
 σέθεν ἀπ' ὁμμάτων κυανέαν ἐπὶ ναῦν
 εἰναλίαισι πλάταις
 1095 ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν ἢ δίπορον κορυφὰν
 Ἴσθμιον, ἔνθα πύλας Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.
 εἶθ' ἀκάτου Μενέλα
 1100 μέσον πέλαγος ἰούσας, δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
 Αἰγαίου κεραυνοφαῆς πῦρ, Ἰλιόθεν ὅς με πολύδακρυ
 1105 Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει·
 χρύσεια δ' ἔνοπτρα, παρθένων χάριτας,
 ἔχουσα τυγχάνει Διὸς κόρη·
 1110 μηδὲ γαῖάν ποτ' ἔλθοι Λάκαιναν πατρῶ-
 ὦν τε θάλαμον ἐστίας, μηδὲ πόλιν Πιτάνας
 χαλκόπυλόν τε θεᾶν, δύσγαμον αἰσχρὸς ἐλὼν
 1115 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλῃ καὶ Σιμοεντιάσιν
 μέλεα πάθρα ῥοαῖσιν. ἰὼ ἰὼ,
 καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
 χθονὶ συντυχίαι. λεύσσετε Τρώων
 1120 τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεια
 νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
 Λαυαοὶ κτείναντες ἔχουσιν.

ΤΑ. Ἐκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἰς λελειμμένος

λάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
 μέλλει πρὸς ἅκτας ναυστολεῖν Φθιώτιδας· 1125
 αὐτὸς δ' ἀνήκται Νεοπτόλεμος, καινὰς τινὰς
 Πηλέως ἀκούσας συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς
 Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.
 οὐ θῆσσαν οὔνεκ' ἡ χάριν μονῆς ἔχων
 φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν
 ἐμοὶ 1130

δακρύων ἀγωγός, ἥνικ' ἐξώρμα χθονὸς
 πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἑκτορος
 τύμβον προσεννέπουσα. καὶ σφ' ἠτήσατο
 θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
 ψυχὴν ἀφῆκεν Ἑκτορος τοῦ σοῦ γόνος, 1135
 φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
 τήνδ', ἣν πατήρ τοῦδ' ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο,
 μὴ νιν πορευῆσαι Πηλέως ἐφ' ἐστίαν,
 μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὐ νυμφεύσεται
 μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὄραν, 1140
 ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαῖνων
 ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
 δοῦναι, πέπλοισιν ὥς περιστείλῃς νεκρὸν
 στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὥς ἔχει τὰ σά,
 ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότην τάχος 1145
 ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
 ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
 γῆν τῶδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·
 σὺ δ' ὥς τάχιστα προὔσσε τὰπεσταλμένα.
 ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω· 1150
 Σκαμανδρόνους γάρ τάσδε διαπερῶν θοὰς
 ἔλουσα νεκρὸν ἀπένιψα τραύματα.
 ἀλλ' εἰμ' ὄρουκτὸν τῶδ' ἀναρρήξων τάφον,

ΕΚ.

ὥς σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμοῦ τε καὶ πόσσοι
 εἰς ἐν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὀρμήσῃ πλάτην. 1155
 θέσθ' ἀμφίτονον ἀσπίδ' Ἑκτορος πέδῳ,
 λυπρὸν θέαμα κοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
 ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
 τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνον
 καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ 1160
 πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα
 ὅθ' Ἑκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
 διολλύμεσθα μυρίου τ' ἄλλης χειρός·
 πόλεως δ' ἀλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
 βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον, 1165
 ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
 ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς.
 εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἥβης τυχὼν
 γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραανίδος,
 μακάριος ἦσθ' ἄν, εἰ τι τῶνδε μακρίον. 1170
 νῦν δ' αὖτ' ἰδὼν μὲν γνούς τε τῇ ψυχῇ, τέκνον,
 οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
 δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
 τείχη πατρῴα, Δοξίου πυργώματα,
 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκοῦσα βόστρονχον 1175
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκρελᾶ
 ὅστέων βαγέντων φόνος, ἴν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὥς εἰκὺς μὲν ἠδείας πατρός
 κέκτησθ', ἐν ἄρθροισι δ' ἐκλυτοὶ πρόκεισθ' [μοι].
 ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα, 1180
 ὅλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίπτων λέχος,
 ὦ μήτερ, ἠΰδας, ἢ πολὺν σοι βοστρονίων
 πλόκαμον κερνοῦμαι πρὸς τάφον θ' ὀμηλίκων
 κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
 σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον 1185

γραῦς ἄπολις ἄτεκνος ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
 οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπᾶσμαθ' αἶ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
 πόνοι τ' ἐκείνοι φροῦδά μοι. τί καὶ ποτε
 γυάψειεν ἂν σῶ μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε 1190
 δείσαντες; αἰσχρὸν τοῦ πύγμαμά γ' Ἑλλάδι.
 ἀλλ' οὖν πατρώων οὐ λαχὼν ἔξεις ὅμως
 ἐν ἧ ταφῇ σει χαλκόνωτον ἱτέαν.
 ᾧ καλλίπηχυν Ἔκτορος βραχίονα
 σῶξουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν. 1195
 ὥς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος
 ἱτύος τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρομοῖς ἰδρώς,
 ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόρους ἔχων
 ἔσταξεν Ἐκτωρ προστιθείς γενειάδι.
 φέρετε, κομίζετ' ἄθλιφ' κόσμον νεκρῷ 1200
 ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
 δαίμων δίδωσιν· ὦν δ' ἔχω, λήψει τάδε.
 θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
 βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἶ τύχαι
 ἐμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοι' ἄλλοσε 1205
 πηδῶσι, κοῦδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.

- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι σκυλευμάτων
 Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.
 ΕΚ. ᾧ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
 οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὐς Φρύγες νόμους 1210
 τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
 μήτηρ πατρός σοι προστίθης' ἀγάλματα
 τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγῆς
 ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
 ἔκτεινε καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν. 1215
 ΧΟ. ἔξ, φρενῶν

ἔθιγες ἔθιγες· ὦ μέγας ἑμοί ποτ' ὦν
ἀνάκτωρ πόλεως.

EK. ἃ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροί
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγρια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός. 1220
σύ τ' ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυρίων

μῆτερ τροπαίων, Ἔκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπεὶ σὲ πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὄπλα. 1225

XO. αἰαῖ αἰαῖ,
πικρὸν ὄδυρμα γατὰ σ', ὦ
τέκνον, δέξεται.

στέναξον, μᾶτερ, EK. αἰαῖ.

XO. νεκρῶν λαχόν· EK. οἴμοι μοι. 1230

XO. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.

EK. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἱατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τᾶργα δ' οὔ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.

XO. ἄρασσ' ἄρασσε κρᾶτα 1235

πιτύλους διδοῦσα χειρός, ἰώ μοί μοι.

EK. ὦ φίλταται γυναικες.

XO. * * * ἔνεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν;

EK. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οὔμοι πόνοι 1240

Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔστρεψε τᾶν περικτελὲς κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθῆμεν ἂν
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ἀφθίτους βροτῶν. 1245

χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·

ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νεοτέρων στέφη.

δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,

εἰ πλουσίῳ τις τεύξεται κτερισμάτων.
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·

μελέα μάτηρ, ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐν σοὶ κατέκαμψε βίου.
μέγα δ' ὀλβισθεὶς ὥς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
ἔα ἔα·

τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας; μέλλει Τροία
καινὸν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ΤΑ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθ' ἐμπιμπράναι
Πριάμου τόδ' ἄστν, μηκέτ' ἀργόῦσαν φλόγα
ἐν χερσὶ σῶξιν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὥς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμεῖς δ', ἵν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφὰς δύο,
χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἡχὴ δῶσιν ἀρχηγροὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὥς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ' ὦ γεραῖα δυστυχεστάτη γύναι,
ἔπου. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσεύς πάρα
οἷδ', ὦ σε δούλην κληῖρος ἐκπέμπει χθονός.

ΕΚ. οἳ γὰρ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοῖσθιον
καὶ τέρμα πάντων ἦλθε τῶν ἐμῶν κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρὶ.
ἀλλ' ὦ γεραῖε πούς, ἐπίσπευσον μόλις,
ὥς ἀσπάσσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπνέουσ' ἐν βαρβάρους
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσει τάχα.

πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ; 1280

καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
φέρ' εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὥς κάλλιστα μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουνένη.

TA. ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαντῆς κακοῖς·
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσεὺς δὲ χοῆ 1285
εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.

EK. ὀτοτοτοτοτοῖ.

Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου
γονᾶς τάδ' οἶα πάσχομεν δέδορκας;

XO. δέδορκεν, ἅ δὲ μεγαλόπολις 1290
ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.

EK. ὀτοτοτοτοτοῖ.

λέλαμπεν Ἴλιος περ- 1295
γάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμνα
καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.

XO. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
ρανία πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα 1300
δαῖτω τε λόγχῃ.

EK. ἰὼ γᾶ τρώφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων. στρ.

XO. ἔ. ἔ.

EK. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς ἀνδάν.

XO. ἱαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.

EK. γεραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα, 1305
καὶ χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς.

XO. διάδοχά σοι γόνυ τίθημι γαῖα
τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν.
ἄθλίους ἀκοίτας.

1302 — 1316 = 1317 — 1332

25*

EK. ἀγόμεθα φερόμεθ' ΧΟ. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.
 EK. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
 ἰὼ ἰὼ.

Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ὀλόμενος
 ἄταφος ἄφιλος
 ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ.

XO. μέλας γὰρ ὅσσε κατακαλύπτει
 θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.

EK. ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα.

XO. ἔ ἔ.

EK. τὰν φύμιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.

XO. τάχ' εἰς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνάνυμοι.

EK. κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυνγί πρὸς αἰθέρ'
 ἄιστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.

XO. ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν ἄλλα δ'
 ἄλλο φρουδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
 ἂ τάλαινα Τροία.

EK. ἐμάθετ', ἐκλύετε; ΧΟ. περγάμων κτύπον.

EK. ἔνοσις ἄπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.
 ἰὼ ἰὼ,

τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐ-
 μὸν ἶχνος. ἴτ' ἐπὶ [τάλαιναν]
 δούλειον ἀμέραν βίου.

XO. ἰὼ τάλαινα πόλις ὅμως δὲ
 πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.
ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν
 ὑποστρεφεί τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν Πολυνεΐκην· φυ-
 γὰς δὲ εἰς Ἄργος ἐκεῖνος παραγενόμενος ἐγήμε τὴν
 θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου, κατελθεῖν εἰς τὴν
 πατρίδα φιλοτιμούμενος. καὶ πείσας τὸν πενθερόν, 5
 συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ
 ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ Ἰοκάστη ἐπεισεν αὐτὸν ὑπόσπον-
 δον εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσώπησαν-
 τος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡ μὲν Ἰο- 10
 κάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα εἰς φιλίαν οὐκ ἠδύνατο·
 Πολυνεΐκης δὲ ὥς πρὸς πολέμιον λοιπὸν παραταξόμε-
 νος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νί-
 κην ἔσσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, εἰάν ὁ παῖς Κρέοντος Με-
 νοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἡρ- 15
 νήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος
 ἐβούλετο καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῷ φυγὴν μετὰ χρημάτων
 διδόντος ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. καὶ δὴ καὶ ἐπραξε. Θη-
 βαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεο-
 κλῆς δὲ καὶ Πολυνεΐκης μονομαχησαντες ἀνείλον ἀλ- 20
 λήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐροῦσα νεκροὺς τοὺς
 υἱοὺς ἔσφαξεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων
 παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι νικηθέντες τῇ
 μάχῃ ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων τοὺς
 μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδω- 25
 κεν εἰς ταφὴν, Πολυνεΐκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριπεν,
 Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρῷας ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὧν

μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ᾧ δὲ τῇ
ὀργῇ λογοποιήσας οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλέησας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

5 Ἐπιστρατεία τοῦ Πολυνείκους μετὰ τῶν Ἀργείων
ἐπὶ Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκους καὶ
Ἑτεοκλέους καὶ θάνατος Ἰοκάστης. ἡ μυθοποιία καίτοι
παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης
ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης καί
10 θῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου. καὶ γὰρ ταῦτα ὁ Οἰνό-
μαος καὶ Χρύσιππος καὶ σῶζεται. ὁ χορὸς συνέστηκεν
ἐκ Φοινισσῶν γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἰοκάστη.

Περιπαθεῖς ἄραν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγωδίᾳ.
ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ
15 τῆς πόλεως ἀποθανών· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελ-
φοὶ ὑπ' ἀλλήλων, καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνεῖλεν ἑα-
τὴν ἐπὶ τοῖς παισὶ, καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευσάμενοι
Ἀργεῖοι ἀπώλοντο, καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται,
καὶ ὁ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται καὶ σὺν αὐτῷ
20 ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. ἔστι δὲ τὸ δράμα καὶ πολυπρό-
σωπον καὶ γνωμῶν μεστὸν πολλῶν τε καὶ καλῶν.

Τὸ δράμα ἔστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὅψεσι κάλλιστον
ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἢ τε ἀπὸ τῶν τειχέων
Ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ ἔστι δράματος, καὶ
25 ὑπόσπονδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἔνεκα παραγίνεται.
ὃ τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ὧδῃς ἀδολέσχου φρυγασυόμενος
Οἰδίπους προσέρριπται διὰ κενῆς.

Ἀρπασθείσης Εὐρώπης ὑπὸ Αἰὸς γενομένου
ταύρου καὶ μετακομισθείσης ἀπὸ Φοινίκης διὰ θα-
30 λάττης εἰς Κρήτην, ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆς Ἀγνήτωρ
ἐπεμψε τὸν υἱὸν Κάδμουν ἐπὶ ζήτησιν τῆς κόρης εἰ-

πῶν, εἰ μὴ ταύτην εὐρῶν ἄξοι, μηδ' ἂν αὐτὸν ἐπα-
 νελθεῖν οἴκαδε. Κάδμος δὲ οὐκ ἔχων ὅ τι καὶ δράσειε,
 μόνην ἐγνώ τῆς ἀπορίας λύσιν καταφυγεῖν εἰς Ἀπόλλω
 καὶ τοῦτου γυνῶναι τί δεῖ ποιεῖν. ἔλθων οὖν εἰς Δελ-
 φούς ἤρκετο τοῦτον περὶ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ὃς χρᾶ μὲν οὐ
 οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς Εὐρώπης, λέγει δὲ ὡς ἐξελθόντα
 ἐκεῖθεν, ἀκολουθήσεντα βοῖ, οἳ ἂν αὕτη γε πέσῃ,
 κάκει κτίξειν πόλιν. ὁ δὲ πεισθεὶς τῷ χρησμῷ τὴν μὲν
 πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον εἶασε, βοῦν δὲ κατὰ
 τύχην εὐρῶν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποιήσατο. ἔλθουσῃς 10
 δὲ αὐτῆς ἐν ᾧ νῦν ἐστήκασι τόπων αἱ Θῆβαι κάκει πα-
 ραχοῖμα πεσοῦσῃς, ἐγνώ τε οὗτος τὸν χρησμὸν τελει-
 σφόρον καὶ πόλιν ἐπτάπυλον κτίξει· τὰς Θῆβας ὁμο-
 νύμους τῶν ἑκατονταπύλων Αἰγυπτίων Θηβῶν, χρη-
 σάμενος ἐπιστήμονι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργάτῃ Ἀμ- 15
 φίονι τῷ μουσικῷ· τοῦτον γάρ φασιν ἀνακρουόμενον
 μέλος θέλγειν τε τῷ μέλει τοὺς λίθους καὶ ἄλλῃ παλ-
 λήλως αὐτῶν τιθεμένων ἀποδείξαι τὰ τείχη· πύλας
 δὲ ἔχειν τὴν πόλιν ἐπτά, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῆς λύρας
 τόνοι ἐπτά εἰσι. καὶ τὸ μὲν μυθῶδες τοιοῦτον· πέ- 20
 πλασται δὲ διὰ τὸ ἄκρως ἡρμόσθαι τὰ τεῖχη πρὸς ἄλ-
 ληλα· ἥ γὰρ ἁρμονία μουσικῆς ἰδίων.

Κάδμος οὖν γήμας τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως
 παῖδα Ἀρμονίαν ἐγέννησε Πολύδωρον, ὁ δὲ Αἰβδα-
 κον, ὁ δὲ Αἰών. οὗτος ἀφικόμενός ποτε εἰς Ἥλιον καὶ 25
 τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον ἰδὼν, ὃς ἦν ἐξ ἄλ-
 λης αὐτῷ γυναικὸς καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς Οἰνο-
 μάου Ἰπποδαμείας, καὶ ἄλλους τούτου κατέκρεε τῷ
 ἔρωτι, ἁρπάσας εἰς Θῆβας ἤνεγκε καὶ συνῆν αὐτῷ τὰ
 ἔρωτικά, πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἁρρενοφθορίαν 30
 εὐρῶν, καθὼς δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς τὸν Γανυμήδην
 ἁρπάσας. ὁ δὲ Πέλοψ μαθὼν τοῦτο κατηράσατο Αἰῶν

μηδέποτε μὲν παῖδα τεκεῖν, εἰ δ' ἄρα καὶ συμβαίη
 ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀναιρεθῆσθαι. διὰ ταῦτα πολὺν
 ἤδη χρόνον ὁ Αἴιος ἔπαις ὦν παραγίνεται εἰς Πυ-
 θίαν καὶ παίδων αἰτεῖ γονήν. καὶ ἀκούει τοιόνδε χρη-
 5 σμόν·

Αἴεε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
 τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοι μόρος ἔσται,
 παιδὸς ἐοῦ χεῖρεσσι λιπεῖν βίον· ὧς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγερὰς ἀραῖσι πιθήσας,
 10 οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠϋξάτο σοι τάδε
 πάντα.

ὠντινων θεσπισμάτων τῇ τῆς γυναικὸς Ἰοκάστης ἐπι-
 θυμῖα καὶ ἡδονῇ ὥσπερ ἐκλαθόμενος Αἴιος, ἢ ὧς
 τινὲς φασὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν βαρυνθεὶς τῷ οἴνῳ καὶ
 15 συνελθὼν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Οἰδίποδα σπείρει, καὶ
 μετὰ τὸ τεχθῆναι αὐτὸν ἀναπεμπάσας τοὺς χρησμούς
 καὶ φόβον λαβὼν, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
 χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος ὄλπει διὰ τῶν
 οἰκείων βουκόλων εἰς τὸ ὄρος τὸν Κιθαιρῶνα, ὧς
 20 ὑπὸ θηρίων ἐνταῦθα ἀναιρεθῆσόμενον. ἔτυχε δὲ καὶ
 ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τοὺς Πολύβου νομέας βασιλέως Κο-
 ρίνθου βόσκειν ἐκεῖ. οἱ καὶ τὸ βρέφος εὐρόντες καὶ
 ἀνελόμενοι φέρουσι πρὸς τὴν Πολύβου γυναῖκα Με-
 ρόπην· ἣν γὰρ ἀπαιδίᾳ δυστυχοῦσα καὶ πῶς πείθει
 25 τὸν ἄνδρα Πόλυβον αὐτὴ τοῦτο τεκεῖν. ἀνδρωθεὶς δὲ
 ὁ παῖς καὶ τιμὴ τῶν ἐκεῖ συνελθὼν εἰς ἔριν, οἷα δὴ
 γίνεται, ὧς οὐκ εἴη Πολύβου παῖς ὄνειδος ἔσχε παρ'
 αὐτοῦ. ὅθεν ἀναστὰς ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀπόλλω
 πεινσόμενος περὶ τούτου. καὶ ὧς ἔσται φρονεὺς τοῦ πα-
 30 τρὸς μανθάνει καὶ ὧς τῇ τεκούσῃ συνέσοιτο, ταυτὶ
 μόνα· τίνες δὲ εἶεν αὐτῷ οἱ γονεῖς, σαφῶς οὐ μαν-
 θάνει. ἐπαριῶν δὲ ἐκεῖθεν ὑπήντησε Αἰῶν, ἀφικνου-

μένῳ καὶ αὐτῷ πρὸς Ἀπόλλω ἐφ' ᾧ περὶ τοῦ ἐκτε-
 θέντος παιδὸς γινῶναι εἰ τέθνηκε. καὶ ὁ τοῦ Αἰίου
 θεράπων αὐτῷ κελεύει μικρὸν ὑποχωρῆσαι τῷ βασι-
 λεῖ. Οἰδίπουν δὲ ὑπεροψία κρατούμενος καὶ τοῦτο
 μηδὲν ἐνεργῶν κτείνει τε τὸν θεράποντα καὶ σὺν αὐ- 5
 τῷ τὸν δεσπότην οὐκ εἰδὼς ὥς πατροκτόνος γέγονεν,
 ἑνὸς μόνου τῶν συνεπομένων Αἰῖω διαφυγόντος, ὃς
 δὴ καὶ τὸν φόνον ὕστερον διασάφησεν, ὥς φησι Σο-
 φοκλῆς ἐν Οἰδίποδι τυράννῳ. τότε οὖν Οἰδίπουν τοὺς
 τοῦ Αἰίου ἵππους λαβὼν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, κατα- 10
 λαμβάνει τὴν Κόρινθον καὶ διδοὺς ταῦτα πάντα Πο-
 λύβῳ τροφᾷ ἐκείθεν ἀναχωρεῖ, τὸν περὶ τῆς πατρο-
 κτονίας καὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρησμὸν δε-
 διῶς· ὥτετο γὰρ πατέρας αὐτοῦ τῷ ὄντι Πόλυβον καὶ
 τὴν ἐκείνου γυναῖκα εἶναι. καὶ ἀφικνέεται πρὸς Θή- 15
 βας, αἱ δὴ καὶ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἐχειμᾶζοντο τότε,
 χρησμούς τε ῥαψωδούσης καὶ ὅντινα βούλοιτο τῶν
 πολιτῶν ἀρπαξούσης καὶ διαφθειρούσης διὰ τὸ μὴ
 συνιέναι σφᾶς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν.
 ἐπήγαγε δὲ ταῦτην ὁ Ἄρης Θηβαίοις, ἀμυνόμενος 20
 αὐτοὺς διὰ τὸν τοῦ παιδὸς δράκοντος φόνον, ὃν ὁ
 Κάδμος ἀνείλε καὶ τοὺς ὑδόντας αὐτοῦ ἔσπειρεν, ἐξ
 ὧν ἀνεφάνησαν οἱ Γίγαντες. ἦν δὲ τέρας ἡ Σφίγξ
 πρόσωπον μὲν ἔχουσα παρθένου, στήθος δὲ καὶ χεῖ-
 ρας καὶ πόδας καὶ ὄνυχας λέοντος, σὺραῖαν δὲ δρά- 25
 κοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος, δι' ὧν ἵπτατο. ἔτυχε δὲ
 τοῦτο εἰποῦσα τοιοῦτά τι τοῖς Θηβαίοις τότε ἀνιγμα,
 ὥς Ἀσκληπιάδης ἀναγράφει·

ἔστι δῖπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
 καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φωνὴν μόνον, ὅσση' ἐπὶ 30
 γαῖαν

ἑρπετὰ γίνονται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.

ἀλλ' ὅπνιταν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίῃη,
 ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότερον πέλει αὐτοῦ.
 οὐπερ ἄγνωστομένου ἐκήρυξε Κρέων ὁ ἀδελφὸς Ἰοκά-
 στῆς τῆς βασιλείας, ὥς ὅστις εὖροι τὸ αἶνιγμα, τού-
 5 τῳ συνάψειν τὴν ἀδελφήν. Οἰδίπους δέ, ὥς ἐφημεν,
 διάγων ἐκεῖ τότε, ἀκούσας τὰ κηρύγματα λύει τε τὸ
 αἶνιγμα τῆς Σφριγγὸς καὶ τὴν μητέρα οὐκ εἰδὼς εἰς
 γυναικα λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως, ὥς φασι·

κλύθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακώτερε Μοῦσα θανόν-
 10 των,

φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἦνίκα γαῖαν ἐφέρειπαι,
 πρῶτον ἐφν τετράπους νήπιος ἐκ λαρόνων·
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει

15 αὐχένα φορτίζων, γῆραϊ καμπτόμενος.
 ἀκούσασα δὲ τὴν λύσιν ἡ Σφίγξ ἑαυτὴν ἀναιρεῖ πα-
 ραχρῆμα βίψασα τοῦ ἄερος. Οἰδίπους δὲ συνὼν τῇ
 μητρὶ καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύσας τέσσαρας, ἄρρενας
 μὲν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, θηλείας δὲ Ἀντιγόνην

20 καὶ Ἰσμήνην, ὥς ἐγνώ τὸ μίasma ὕστερον, ἐτύφλω-
 σεν ἑαυτόν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, θέλοντές
 πως ἀφανίσαι τὸ ὄνειδος, κατακλείουσιν αὐτὸν ἐν
 οἰκίσκῳ, ἵν' ὑπὸ μηδενὸς θεωρούμενος εἰς λήθην
 ἦξοι τὸ κατ' ἐκείνου, καὶ ὃς τοῦτο ὑπεραλγῆσας ἀρᾶ-

25 ται τούτοις τὴν βασιλείαν σιδήρῳ μερίσαι. οἱ δὲ τὰς
 τοῦ πατρὸς ἀρὰς δεδιότες μηχανῶνται τοιόνδε· ἔχε-
 σθαι τῆς ἀρχῆς ἓνα παρ' ἓνα καὶ ταύτης παραχωρεῖν
 θατέρῳ θάτερον. ὁ τοίνυν Ἐτεοκλῆς, ἄτε πρῶτος ὢν
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πρῶτος τῆς ἀρχῆς ἦπατο, Πολυνεί-

30 κῆς δὲ ὑπεχώρησε καὶ τελεσθέντος ἐνιαυτοῦ ἀφίκετο
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν αἰτῶν καὶ αὐτὸς ἄρξειν ἐνιαυτόν.
 Ἐτεοκλῆς δὲ οὔτε ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ ἄτιμον τὸν

ἀδελφὸν ἀπέπεμψεν. ὃς καὶ πλανώμενος ἦλθεν εἰς
 Ἀργὸς καὶ τὴν τοῦ βασιλείως Ἀδράστου λαβὼν θυγα-
 τέρα πείθει τὸν κηδεστὴν συνάρασθαι τούτῳ πρὸς
 τὴν τῆς βασιλείας ἀνάληψιν, καὶ πλείστην ὄσσην πα-
 ραλαβὼν στρατιὰν ἐπιστρατεύει τῷ ἀδελφῷ. ὅπως δὲ 5
 ἡ μήτηρ ἐθέλουσα πρὸ τῆς συμπλοκῆς διαλλάξει τοὺς
 παῖδας οὐδὲν ἴσχυσε, καὶ ὥς ἔχρησε Τειρεσίᾳς, εἰ ὁ
 Κρέοντος υἱὸς Μενοικεὺς ἀνέλοι ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν τοῦ
 δρώκοντος φωλεόν, κηστήσειν Ἀργείων Θηβαίους,
 καὶ ὥς γέρονε ταῦτα, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνες 10
 πεπτώκασιν πάντες πλὴν Ἀδράστου, καὶ ὥς μονομα-
 χήσαντες πρὸς ἀλλήλους Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης
 ὑπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι ἀνηρέθησαν, καὶ ὥς ἐλθοῦσα
 πρὸς αὐτοὺς Ἰοκάστη καὶ τεθνηκότας εὐροῦσα συν-
 απέσφαξεν ἑαυτήν, καὶ ὥς Κρέων ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς 15
 Ἐτεοκλῆν μὲν θάπτει, Πολυνείκην δὲ ἄταφον εἴασε
 καὶ Οἰδίπουν τῆς πόλεως ἐξήλασε, πάντα ταῦτα Εὐ-
 ριπίδης ἔνδον κατὰ λεπτὸν διηγέται. ἔστι δὲ τὸ παρ-
 ὄν δράμα τῶν ἄγαν ἐξαιρέτων, διανοίαις καὶ γνώ-
 μαις πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ ποικίλαις ἀνθοῦν καὶ 20
 μεταχειρίσει ἀρίστη καὶ διὰ πάντων ἀκμάζον, εἰ καὶ
 ἀπίθανον ἔχει τὴν εἰς Θήβας Πολυνείκους εἰσοδόν.
 ἐπιγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ Εὐριπίδου Φοίνισσαι
 πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐπὶ τῇ Θήβᾳ Αἰσχύλου.
 ταύτῃ γὰρ τῇ ὑποθέσει ἀκκείνος χρῆται ἐν τῷ δευ- 25
 τέρῳ. αὐτὰς δὲ τὰς παρθένας ἐκ Φοινίκης Ἀγνηνο-
 ρίδαι θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέμψαν, αἵτινες καὶ πρὸς
 Δελφοὺς ἐρχόμεναι παρέβαλον ταῖς Θήβαις διὰ τὸ καὶ
 τὸν Κάδμον, ὥς εἴφημεν, ἐκ Φοινίκης εἶναι, καὶ κα-
 ταλαβόντος τοῦ πολέμου ἠναγκάσθησαν μένειν αὐ- 30
 τόθι, μέχρις ἂν ἡ μάχη λωφῇ.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

IO. Ὡ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
 καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις
 Ἥλιε, θεαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα,
 ὥς δυστυχῇ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 ἀκτῶν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
 ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Αἰίου.
 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κληῖζομαι Μενοικέως,
 Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφν·
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο, γαμεῖ δὲ Αἰῖός μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον ἐξαιτεῖ θ' ἅμα
 παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωνίαν.
 ὁ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ,
 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ·
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
 ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς εἰς τε βακχεῖον πεσὼν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρόφος,
 γνοὺς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,

λειμῶν' ἐς Ἴφρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
 δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος, 25
 σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας μέσον.
 Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἵπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἴκους εἰς τε δεσποίνης χέρας
 ἔθηκαν. ἥ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον 30
 μαστοῖς ὑφείτο καὶ πόσιν πείδει τεκεῖν.
 ἦδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
 παῖς οὐμὸς ἢ γνούς ἢ τινος μαθὼν πάρα
 ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων
 πρὸς δῶμα Φοίβου, Αἰείδ' οὐμὸς πόσις 35
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
 εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 εἰς ταὐτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νιν κελεύει Αἰῶν τροχηλάτης·
 ὦ ξέने, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο. 40
 ὁ δ' εἶρπ' ἀναυδὸς, μέγα φρονῶν· πῶλοι δέ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὅθεν — τί τὰκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέρειν; —
 παῖς πατέρα καίνει καὶ λαβῶν ὀχήματα
 Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὥς δ' ἐπεξάρει 45
 Σφίλγ' ἀρπαγαῖσι πόλιν, ἐμὸς τ' οὐκ ἦν πόσις,
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέχη,
 ὅστις σοφῆς ἀλνιγμα παρθένου μάθοι,
 τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
 μούσας ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγρὸς μαθὼν, 50
 ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται
 καὶ σκῆπτρ' ἑπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας
 οὐδ' ἢ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
 τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας, 55
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπον. 27

Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν,
 κόρας τε δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
 μαθὼν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητρῶων γάμων
 ὁ πάντ' ἀνατλάς Οἰδίπους παθήματα 60
 εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
 κλήθροισ ἐκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
 γένοιτο πολλῶν δεομένη σοφισμάτων. 65
 ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἄρᾳς ἄρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
 τῷ δ' εἰς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
 εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ, 70
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνείκην χθόνα,
 Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 ἐμμαντὸν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ξυροῖς
 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων, 75
 φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
 ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει·
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχῃ τάδε,
 πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός. 80
 ἐγὼ δ' ἔριν λύνουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδὶ παῖδα πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἦξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ' ὦ φραεννὰς οὐρανοῦ ναίων πτυχαῖς
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις. 85
 χορὴ δ' εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτὸν
 τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῇ καθεστάναι.

- ΠΑΙ. ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον 90
 στρατεύμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἰκεσίαισι σαῖς,
 ἐπίσχες, ὥς ἂν προυξερευνήσω στίβον,
 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 κάμοι μὲν ἔλθῃ φαῦλος ὥς δούλῳ ψόγος,
 σοὶ δ' ὥς ἀνάσση· πάντα δ' ἐξειδὼς φράσω 95
 ἅ τ' εἶδον εἰσήκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σὺ κασιγνήτῳ φέρων
 ἐνθένδ' ἐκείσε δευρὸ τ' αὖ κείνου πάρα.
 ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
 κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ· 100
 σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς
 Δίρκης τε νῆμα, πολεμίων στρατεύμ' ὅσον.
 ΑΝ. ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραιὰν νέαν
 χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων, ποδὸς
 ἱχνος ἐπαντέλλων. 105
 ΠΑΙ. ἰδοὺ ξύναψον, παρθέν· εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
 κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
 στρατεύμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
 ΑΝ. ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
 Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν 110
 πεδῖον ἀστράπτει.
 ΠΑΙ. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
 πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.
 ΑΝ. ἄρα πύλαι κλήθροισι χαλκόδετ' ἔμβολά τε
 λαϊνέοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις 115
 τεύχεος ἠροοῦται;
 ΠΑΙ. θάρσει· τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
 ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.
 ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκολόφος,

πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ
πάργαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βρα-
χίονα κουφίζων;

120

ΠΑΙ. λοχαγός, ὃ δέσποινα. ΑΝ. τίς πόθεν γεγώς;
αὐδασον, ὃ γεραιέ, τίς ὀνομάζεται;

ΠΑΙ. οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδάται γένος,
Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ', Ἰππομέδων ἀναξ.

125

ΑΝ. ἔἴ ὥς γαῦρος, ὥς φοβερός εἰσιδεῖν,
γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος
ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος
ἀμερίῳ γέννα.

130

τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὀρᾷς Αἰρκῆς ὕδωρ
ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.

τίς δ' ἐστὶν οὗτος; ΠΑΙ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφν
Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.

ΑΝ. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὃ γέρον,
αὐτοκασιγνήτας νύμφας
ὁμόγαμος κυρεῖ;

135

ὥς ἀλλόχρως ὅπλοισι μιξοβάροβαρος.

ΠΑΙ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,
λόγχαις τ' ἀκοντιστήρες εὐστοχωῦνται.

140

ΑΝ. σὺ δ', ὃ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;

ΠΑΙ. σημεί' ἰδὼν τότε' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
[σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σφ' κασιγνήτῳ φέρον·]
ἃ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὀπλισμένους.

ΑΝ. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνήμα τὸ Ζήθου περᾶ
καταβόστρυχος, ὅμμασι γοργὸς εἰς-
ιδεῖν νεανίας
λοχαγός; ὥς ὄχλος νιν ὑστέρω ποδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει.

145

ΠΑΙ. ὅδ' ἐστὶ Παρθενόπατος, Ἀταλάντης γόνος.

150

ΑΝ. ἀλλὰ νιν ἅ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος

"Αρτεμις ἱεμένα τόξοις δαμάσασ' ὀλέσειεν,
ὅς ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.

ΠΑΙ. εἴη τὰδ', ὦ παῖ· σὺν δίκη δ' ἤκουσι γῆν,
ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπᾶσ' ὀρθῶς θεοί. 155

ΑΝ. ποῦ δ' ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς
πολυπόνῳ μοίρᾳ;
ὦ φίλτατ', εἰπέ, ποῦ 'στι Πολυνείκης, γέρον.

ΠΑΙ. ἐκεῖνος ἐπὶ παρθένων τάφου πέλας
Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ. 160

ὄρᾳς; ΑΝ. ὄρῳ δ' ἤτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως
μορφῆς τύπων στέρνα τ' ἐξαικασμένα.
ἀνεμῶκος εἶδε δρόμον νεφέλας

ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος
πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας 165

δέρα φιλτάτα βάλοιμι χρόνῳ
φυγάδα μέλεον. ὥς

ὅπλοισι χρυσεόισιν ἐκπρεπής, γέρον,
ἐώοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου.

ΠΑΙ. ἤξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλήσαι χαρᾶς, 170
ἐνσπονδος. ΑΝ. οὗτος δ', ὦ γεραίε, τίς κυρεῖ,
ὅς ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβίως;

ΠΑΙ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὃ δέσποιν', ὅδε·
σφάγια δ' ἄμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι βοαί.

ΑΝ. ὦ λιπαροζώνου θυγάτηρ ἅ Λατοῦς 175
Σελαναία, χρυσεόκονκλον φέγγος,
ὥς ἀτρεματὰ κέντρα καὶ σάφρονα
πώλοις μεταφέρων ἰθύνει.

ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει
Καπανεύς; ΠΑΙ. ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται
πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετροῶν. 181

ΑΝ. ἰώ,
Νέμεσι καὶ Διὸς βαρὺβρομοὶ βρονταί,

κεραυνῶν τε φῶς αἰθαλόεν, σύ τοι
 μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις·
 ὅδ' ἐστίν, αἰχμαλωτίδας
 ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκηνησίην
 Λερναίᾳ τε δώσειν τριαῖνα,
 Ποσειδανίοις Ἀμνμωνίοις
 ὕδασι, δουλείαν περιβαλὼν;
 μήποτε μήποτε τάνδ', ὦ πότνια,
 χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος
 Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην.

ΠΑΙ. ὦ τέκνον, εἶσβα δῶμα καὶ κατὰ στέγας
 ἐν παρθενῶσι μέμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
 εἰς τέρψιν ἤλθες ὧν ἔχρηξες εἰσιδεῖν.
 ὄχλος γάρ, ὥς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
 χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς·
 φιλόψογον δὲ χοῖμα θηλειῶν ἔφν,
 σμικρὰς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
 πλείους ἐπεισφέρουσιν· ἥδονή δέ τις
 γυναιξὶ μηδὲν ὕγιες ἀλλήλαις λέγειν.

ΧΘ. Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν στρ.
 ἀκροθίνια Δοξία
 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου
 Φοῖβῳ δούλα μελάρθρων,
 ἵν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
 Παρνασοῦ κατενάσθην,
 Ἴόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
 τε πλεύσασα περιρρύτων
 ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων
 Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς
 ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ
 κάλλιστον κελάδημα.

- πόλεος ἐκπροκριθεῖς' ἐμᾶς
 καλλιστεύματα Λοξία ἀντ. 215
 Καθμείων ἔμολον γὰν,
 κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν
 ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαῖου
 πεμφθεῖς' ἐνθάδε πύργους.
 ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύ- 220
 κτοῖς Φοίβῳ λάτρεις γενόμαν.
 ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ
 περιμένει με κόμας ἐμᾶς
 δεῦσαι παρθένιον χλιδᾶν
 Φοιβεΐαισι λατρεΐαις. 225
 ὦ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
 δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
 Βακχείων Διονύσου
 οἶνα θ', ἃ καθαμέριον
 στάξεις τὸν πολύκαρπον 230
 οἰνάνθας λείσα βότρυν,
 ξάθεά τ' ἄντρα δράκοντος οὐ-
 ρεῖαι τε σκοπιαὶ θεῶν
 νιφόβολόν τ' ὄρος ιερόν, εἰ-
 λίσσων ἀθανάτας θεοῦ 235
 χορὸς γενοίμαν ἄφοβος
 παρὰ μεσόμεφαλα γύαλα Φοί-
 βον Δίρκαν προλιποῦσα.
 νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων στρ. 240
 θούριος μολῶν Ἄρης
 αἶμα δαίον φλέγει
 τᾶδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·
 κοινὰ γὰρ φίλων ἄχῃ·
 κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται

ἐπτάπυργος ἄδε γὰρ,
 Φοινίσσα χώρα. φεῦ φεῦ.
 κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεα
 τᾷς κερασφόρου πέφυκεν Ἰοῦς.
 ὧν μέτεστί μοι πόνων.
 ἄμφι δὲ πτόλιν νέφος
 ἄσπιδων πυκνὸν φλέγει
 σχῆμα φοινίου μάχης,
 ἂν Ἄρης τάχ' εἴσεται
 παισὶν Οἰδίπου φέρων
 πημονὰν Ἐρινύων.

245

αντ. 250

255

Ἄργος ὦ Πελασγικόν,
 δειμαίνω τὰν σὰν ἄλκην
 καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον
 εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὤρμαθ',
 ὅς μετέρχεται δόμους.

260

ΠΟ. τὰ μὲν πυλωρῶν κληῖθρά μ' εἰσεδέξατο
 δι' εὐπετείας, τειχεῶν εἴσω μολεῖν.
 ὃ καὶ δέδοικα μή με δικτύων ἔσω
 λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' ἀναίμακτον χροά.
 ὧν οὔνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον
 κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὦπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ
 τὰ πίστ' ἐμαντῶ τοῦ θράσους παρῆξομαι.
 ὦ ἢ τίς οὗτος; ἦ κτύπον φοβούμεθα;
 ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
 ὅταν δι' ἐχθρᾶς ποὺς ἀμείβηται χθονός.
 πέποιθα μέντοι μητρὶ κοῦ πέποιθ' ἅμα,
 ἥτις μ' ἐπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βῶμιοι γὰρ ἐσχάροι
 πέλας πάρεισι, κοῦκ ἐρημα δώματα.
 φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ὧ ξίφος

265

270

275

καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις.
ξέναι γυναῖκες, εἶπατ', ἐκ ποίας πάτρας
Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε;

ΧΟ. Φοίνισσα μὲν γῇ πατρὶς ἢ θρέψασά με, 280

Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
Φοῖβω μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν. 285
σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὦν ἐλήλυθας
ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.

ΠΟ. πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαῖον,
ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με παῖς Μενοικέως·
καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς. 290

ΧΟ. ὦ συγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὑπο,
γουνυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ',
ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
ἔβας ἔβας ὦ χρόνῳ γὰρ πατρώαν. 295
ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος,
ἀμπέτασον πύλας.

κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε μᾶτερ;
τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν,
θιγεῖν τ' ὠλέναις τέκνου; 300

ΙΟ. Φοίνισσαν βοᾶν
κλύουσ', ὦ νεάνιδες, γηραιῶ
ποδὶ τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν.
ἰὼ τέκνον,
χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρταῖς ἐν ἡμέραις 305
προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-
στὸν ὠλέναισι ματέρος,
παρηγίδων τ' ὄρεγμα βο-

στρύχων τε κυανόχρωτα χαί-
 τας πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἁμάν.
 ἰὼ ἰὼ, μόλις φανείς 310
 ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις,
 τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
 καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι
 πολυέλκτον ἄδονᾶν
 ἐκείσε καὶ τὸ δεῦρο 315
 περιχορεύουσα τέρψιν παλαιᾶν λάβω
 χαρμονᾶν; ἰὼ τέκος,
 ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον
 φυγὰς ἀποσταλεις ὁμαίμου λῶβα,
 ἧ ποθεινὸς φίλοις, 320
 ἧ ποθεινὸς Θήβαις.
 ὄθεν ἑμάν τε λευκόχροα κείρομαι
 δακρυόεσσ' ἀνείσα πένθει κόμαν,
 ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, τέκνον,
 δυσόρφναια δ' ἄμφι τρύχη τάδε 325
 σκότι' ἀμείβομαι.
 ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὁμματοστερῆς
 ἀπήνας ὁμοπτέρου τᾶς ἀπο-
 ζυγείσας δόμων
 πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων 330
 ἀνῆξε μὲν ξίφους
 ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγάν,
 ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας,
 στενάζων ἄρας τέκνοις·
 σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων 335
 σκότια κρύπτεται.
 σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ
 κλύω ζυγέντα παιδοποιὸν ἄδονᾶν
 ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν

ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν, 340

ἄλαστα ματρὶ τᾷδε Λα-

ίῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,

γάμων ἐπακτὸν ἄταν.

ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς

νόμιμον ἐν γάμοις, 345

ὥς πρέπει ματέρι μακαρίᾳ·

ἀνυμέναια δ' Ἴσμηνὸς ἐκηδεύθη

λουτροφόρου χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν

πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἔσοδοι νύμφας.

ὕλοιτο, τὰδ' εἶτε σίδαρος 350

εἴτ' ἔρις εἶτε πατὴρ ὃ σὸς αἴτιος,

εἶτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε

δῶμασιν Οἰδιπόδα·

πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη.

ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδίνων γοναί, 355

καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.

ΠΟ. μῆτερ, φρονῶν εὖ κοῦ φρονῶν ἀφικόμεν

ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει

πατρίδος ἐρεῖν ἅπαντας· ὃς δ' ἄλλως λέγει,

λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκείσ' ἔχει. 360

οὔτω δὲ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμεν,

μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνη,

ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεος

κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον· ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,

σπονδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' εἰσήγαγε 365

τείχη πατροῦ· πολύδακρυς δ' ἀφικόμεν,

χρονίως ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν

γυμνάσιά θ' οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδαρ'

ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς ξένην πόλιν

ναίω, δι' ὅσων ὅμμ' ἔχων θακρυόρουσιν. 370

ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σὲ δέρομαι

- κάρα ξυρῆες καὶ πέπλους μελαγχίμους
 ἔχουσιν, οἷμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 ὥς δεινὸν ἔχθρα, μήτερ, οἰκείων φίλων
 καὶ δυσλύντους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς. 375
 τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
 σκότον δεδοκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
 ἧ που στένουσι τλήμονας φρυγὰς ἐμὰς;
ΙΟ. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος· 380
 οὕτω γὰρ ἦρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ,
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναί τε σέ.
 ἅτάρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
 ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,
 δέδοιχ' ἅ' χρήζω· διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
ΠΟ. ἀλλ' ἐξερώτα, μηδὲν ἐνδεὲς λίπης· 385
 ἂ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μήτερ, φίλα.
ΙΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον ὧν χρήζω τυχεῖν,
 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἧ κακὸν μέγα;
ΠΟ. μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μείζον ἢ λόγῳ.
ΙΟ. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φρυγᾶσιν τὸ δυσχερές; 390
ΠΟ. ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.
ΙΟ. δούλον τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.
ΠΟ. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
ΙΟ. καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
ΠΟ. ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον. 395
ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες βύσκουσι φρυγᾶδας, ὥς λόγος.
ΠΟ. καλοῖς βλέπουσαί γ' ὅμμασιν, μέλλουσι δέ.
ΙΟ. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;
ΠΟ. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἠδεῖαν κακῶν.
ΙΟ. πόθεν δ' ἐβόσκου πρὶν γάμοις εὐρεῖν βίον; 400
ΠΟ. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἄν.
ΙΟ. φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
ΠΟ. εὐ' πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἣν τι δυστυχῆς.

- ΙΟ. οὐδ' ἠϋγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
 ΠΟ. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβροσκέ με. 405
 ΙΟ. ἢ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.
 ΠΟ. οὐδ' ὀνομάσαι δύναί' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον.
 ΙΟ. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπύλοιοιαν ἔσχεθες;
 ΠΟ. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Δοξίας χρησμόν τινα.
 ΙΟ. ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν. 410
 ΠΟ. κάπρῳ λέοντί θ' ἄρμόσαι παίδων γάμους.
 ΙΟ. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
 ΠΟ. οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
 ΙΟ. σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
 ΠΟ. νύξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστάδας. 415
 ΙΟ. κοίτας ματεύων ἢ φυγὰς πλανώμενος;
 ΠΟ. ἦν ταῦτα· κατὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὐτὸν φυγὰς.
 ΙΟ. τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος ἀκείνους ἦν.
 ΠΟ. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
 ΙΟ. τί θηρῶν ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστός εἶκασεν; 420
 ΠΟ. στρωμνῆς ἐς ἄλλην οὔνεκ' ἦλθομεν πέρι.
 ΙΟ. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
 ΠΟ. καὶ δῶκεν ἡμῖν δύο δνοῖν νεάνιδας.
 ΙΟ. ἄρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις ἢ δυστυχεῖς;
 ΠΟ. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας. 425
 ΙΟ. πῶς δ' ἐξέπεισας δευρό σοι σπέσθαι στρατόν;
 ΠΟ. δισσοῖς Ἀδραστός ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε,
 ἄμφω κατὰξειν εἰς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.
 πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄνθρωποι 430
 πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμολ
 διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
 πόλιν. θεοὺς δ' ἐπώμοσ' ὡς ἀκουσίως
 τοῖς φιλτάτοις ἐκοῦσιν ἡράμην δόρυ.

- ἀλλ' εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν, 435
 μήτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
 παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
 πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθέν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
 τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα
 δύναμιν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει. 440
 ἄγῳ μεθήκω δεῦρο μυρίαν ἄγων
 λόγην· πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ.
 XO. καὶ μὴν Ἑτεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὅδε
 χωρεῖ· σὸν ἔργον, μήτερ Ἰοκάστη, λέγειν
 τοιούσδε μύθους οἷς διαλλάξεις τέκνα. 445
 ET. μήτερ, πάρειμι· τὴν χάριν δὲ σοὶ διδούς
 ἦλθον. τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δέ τις λόγον·
 ὡς ἀμφὶ τέλχη καὶ ξυνωρίδας λόχων
 τάσσω·ν ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
 κοινὰς βραβεΐας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν 450
 τόνδ'· εἰσεδέξω τειχέων πείσασά με.
 IO. ἐπίσχε· οὗτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
 βραδεῖς δὲ μῦθοι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν.
 σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
 οὐ γὰρ τὸ λαιμόμνητον εἰσορᾷς κάρα 455
 Γοργόνης, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἦκοντα σόν.
 σὺ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
 Πολύνεικες· εἰς γὰρ ταῦτόν ὄμμασι βλέπων
 λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους.
 παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν· 460
 ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ
 εἰς ἐν συνελθὼν ὅμματ' ὅμμασιν διδῶ,
 ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
 κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.
 λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον·
 σὺ γὰρ στρατεύμα Δαναίδων ἦκεις ἄγων, 465

- ἄδικα πεπονθώς, ὥς σὺ φῆς· κριτῆς δέ τις
 θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτῆς κακῶν.
- ΠΟ. ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
 κοῦ ποικίλων δεῖ τ' ἄνδιχ' ἐρμηνευμάτων· 470
 ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρὸν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
 νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δέεται σοφῶν.
 ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προυνσκεψάμην
 τοῦμόν τε καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς
 ἃς Οἰδίπους ἐφθέγγετ' εἰς ἡμᾶς ποτε, 475
 ἐξηλθὼν ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
 δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
 ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὐθις ἀνὰ μέρος λαβῶν
 καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολῶν
 κακόν τι δοῦσαι καὶ παθεῖν, ἃ γίγνεται. 480
 ὁ δ' ἀνέστας ταῦθ' ὀρκίους τε δοὺς θεοῦς,
 ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
 τυραυνίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.
 καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τ' ἀμαυτοῦ λαβῶν
 στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός, 485
 οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν
 καὶ τῷδ' ἀφεῖναι τὸν ἴσον αὐθις αὐτὸν χρόνον,
 καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
 πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις,
 ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πειράσομαι 490
 δοῦν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
 ὥς πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
 ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
 ταῦτ' αὐθ' ἕκαστα, μήτερ, οὐχὶ περιπλοκάς
 λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς 495
 καὶ τοῖσι φανύοις ἔνδιχ', ὥς ξμοὶ δοκεῖ.
 ξμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
 τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετὰ μοι δοκεῖς λέγειν.
- ΧΟ.

- ΕΤ. εἰ πᾶσι τανὺτὸ καλὸν ἔφην σοφόν θ' ἅμα,
 οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις· 500
 νῦν δ' οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς,
 πλὴν ὀνόμασιν, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
 ἐγὼ γὰρ οὐδέν, μήτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ·
 ἄστρον ἂν ἔλθοιμ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 καὶ γῆς ἐνερθεῖ δυνατὸς ὦν δρᾶσαι τάδε, 505
 τὴν θιέων μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
 τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν, μήτερ, οὐχὶ βούλομαι
 ἄλλω παρεῖναι μᾶλλον ἢ σώζειν ἐμοί·
 ἀνανδρία γάρ, τὸ πλεον ὅστις ἀπολέσας
 τοῦλασσαν ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι, 510
 ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
 τυχεῖν ἢ χορῆζει· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
 γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
 φόβῳ παρεῖλην σκῆπτρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν.
 χορῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγάς, 515
 μήτερ, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἔξαιρεῖ λόγος
 ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
 ἔξεστ'· ἐκεῖνο δ' οὐχ ἐκῶν μεθήσομαι,
 ἄρχειν παρὸν μοι, τῷδε δουλεύσαι ποτε. 520
 πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον,
 ξεύγνυσθε δ' ἵππους, πεδία πίμπλαθ' ἀρμάτων,
 ὥς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
 εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χορῆ, τυραννίδος πέρι
 κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών. 525
- ΧΘ. οὐκ εὖ λέγειν χορῆ μὴ πλὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς,
 οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
- ΙΘ. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γῆρα κακά,
 Ἐτεόκλεες, πρόσσεστιν· ἀλλ' ἡμπερὶα
 ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. 530

τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ' ἄδικος ἢ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἰσῆλθε καὶ ἤλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 ἐφ' ἣ σὺ μαίνει κείνο κάλλιον, τέκνον, 535
 ἰσότητα τιμᾶν, ἣ φίλους αἰεὶ φίλοις
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδέει· τὸ γὰρ ἶσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ,
 τῷ πλεόνι δ' αἰεὶ πολέμιον καθίσταται
 τοῦ λασσον ἐχθρῶς θ' ἡμέρας κατάρχεται. 540
 καὶ γὰρ μέγ' ἀνθρώποισι καὶ μέγ' σταθμῶν
 ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε,
 νυκτός τ' ἀφ' ἑγγὺς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
 ἶσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 κοῦδ' ἑτερον αὐτῶν φθόνον ἔχει νικῶμενον. 545
 εἶθ' ἡλῖος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἶσον
 καὶ τῷδ' ἀπονέμειν; κἄτα ποῦ ὅστιν ἡ δίκη;
 τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 τιμᾶς ὑπέσφεν καὶ μέγ' ἥγησαι τόδε; 550
 περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὔν.
 ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι
 βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλεόν; ὄνομα ἔχει μόνον·
 ἐπεὶ τά γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σῶφροσιν.
 οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, 555
 τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρηζέωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
 ἄγ', ἦν σ' ἔρωμαι δύο λόγῳ προθεῖς ἄμα,
 πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; 560
 ἐρεῖς τυραννεῖν· ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε

ὁ δ' ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.

558

Ἀργεῖά τ' ἐγχεῖ δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη,
 ὄψει δαμασθὲν ἄστν Θηβαῖον τόδε,
 ὄψει δὲ πολλὰς αἰχμαλώτιδας κόρας
 βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθομένους. 565
 ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
 γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σὺ.
 σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ. σοὶ δὲ Πολύνεικες λέγω·
 ἁμαθὲς Ἀδραστός χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο,
 ἀσύνητα δ' ἤλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570
 φέρ', ἣν ἔλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
 πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσεις Αἰεῖ;
 πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων, ἐλὼν πάτραν,
 καὶ σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνέχου ῥοαῖς;
 Θήβας πυρώσας τάσδε Πολυνείκης θεοῖς 575
 ἀσπίδας ἔθηκε; μήποτε, ὦ τέκνον, κλέος
 τοιόνδε σοὶ γένοιθ' ὕφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
 ἦν δ' αὖ κρατηθῆς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμῃ,
 πῶς Ἀργος ἥξεις μυρίους λιπῶν νεκρούς;
 ἐρεῖ δὲ δὴ τις· ὦ κακὰ μνηστεύματα 580
 Ἀδραστε προσθείς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
 ἀπωλόμεσθα. δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνον,
 κείνων στέρεσθαι τῶνδ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
 μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· ἁμαθίαι δυοῖν,
 εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχθιστον κακόν. 585
 XO. ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν
 καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.
 ET. μῆτερ, οὐ λόγων ἔθ' ἄγῶν, ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
 οὐν μέσῳ μάτην, περαίνει δ' οὐδὲν ἢ προθυμῶν
 οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημέ- 590
 νοις,
 ὥστ' ἐμὲ σκήπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἀνακτ' εἶναι
 χθονός·

τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγείσανουθετημάτων μ' ἔα.
καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων ἢ κατθανεῖ.

ΠΟ. πρὸς τίνας; τίς ᾧδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μό-
ρον; 595

ΕΤ. ἐγγύς, οὐ πρόσω βεβηκώς· εἰς χέρας λεύσσεις
ἐμάς;

ΠΟ. εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

ΕΤ. κῆτα σὺν πολλοῖσιν ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς
μάχην;

ΠΟ. ἀσφαλῆς γάρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατη-
λάτης.

ΕΤ. κομπὸς εἰ σπονδαῖς πεποιθώς, αἶ σε σώξουσιν
θανεῖν. 600

ΠΟ. καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρη
χθονός.

ΕΤ. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω
δόμον.

ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον; ΕΤ. φήμ'· ἀπαλλάσ-
σον δὲ γῆς.

ΠΟ. ᾧ θεῶν βωμοὶ πατρῶων, ΕΤ. οὓς σὺ πορθήσων
πάρει.

ΠΟ. κλύετεέ μου, ΕΤ. τίς δ' ἂν κλύοι σον πατρίδ' ἐπε-
στρατευμένου; 605

ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπῶλων δῶμαθ', ΕΤ. οἷ στυ-
γοῦσί σε.

ΠΟ. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος ΕΤ. καὶ γὰρ ἦλθες ἐξε-
λῶν.

ΠΟ. ἀδικία γ', ᾧ θεοί. ΕΤ. Μυκῆναις, μὴ νῦθ' ἀν-
κάλει θεούς.

ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας, ΕΤ. ἀλλ' οὐ πατρίδος ὥς σὺ
πολέμιος.

- ΠΟ. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ΕΤ. καὶ κατακτενω γέ
πρός. 610
- ΠΟ. ὦ πάτερ, κλύεις ἂ πάσχω; ΕΤ. καὶ γὰρ οἷα δρῶ
κλύει.
- ΠΟ. καὶ σύ, μῆτερ; ΕΤ. οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομά-
ζειν κἄρα.
- ΠΟ. ὦ πόλις. ΕΤ. μολὼν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Δέρνῃς
ὔδωρ.
- ΠΟ. εἴμι, μὴ πόνει· σέ δ' αἰνω, μῆτερ. ΕΤ. ἐξέλθι
χθονός.
- ΠΟ. ἐξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. ΕΤ. οὐκ ἂν
τύχοις. 615
- ΠΟ. ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. ΕΤ. οὐδὲ τάσδ' ὄψει
ποτέ.
- ΠΟ. ὦ κασίγνηται. ΕΤ. τί ταύτας ἀνακαλεῖς ἐχθιστοῦς
ῶν;
- ΠΟ. μῆτερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. ΙΟ. χαρτὰ γοῦν πάσχω,
τέκνον.
- ΠΟ. οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός. ΙΟ. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ'
ἐγώ.
- ΠΟ. ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. ΕΤ. καὶ γὰρ ἀνθυβρί-
ζομαι. 620
- ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων; ΕΤ. ὥς τί μ' ἴστο-
ρεῖς τόδε;
- ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενωῶν σε. ΕΤ. κἄμὲ τοῦδ' ἐρω-
εἶ.
- ΙΟ. ὦ τάλαιν' ἐγώ· τί δράσεται, ὦ τέκν'; ΠΟ. αὐτὸ
σημανεῖ.
- ΙΟ. πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἑρινῦς; ΕΤ. ἐρρέτω πρόπας
δόμος.
- ΠΟ. ὥς τάχ' οὐκέθ' αἵματηρὸν τοῦμόν ἀργήσει ἐλ-
φος. 625

τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύ-
ρομαι

ὥς ἄτιμος οἰκτρὰ πάσχων ἐξελαύνομαι χθονός,
δοῦλος ὥς, ἀλλ' οὐχὶ ταύτοῦ πατρὸς Οἰδίου
γεγώς·

κἄν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ' μέ, τόνδε δ' αἰ-
τιῶ.

οὐχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' [ἐξελαύνομαι χθο-
νός.] 630

καὶ σὺ Φοῖβ' ἀναξ' Ἀργιεῦ καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἥλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξιμήλ' ἀγάλματα.

οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπεῖν αὐτίς ἐσθ' ὑμᾶς
ποτε·

ἐλπίδες δ' οὐπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν
θεοῖς

τόνδ' ἀποκτείνας κρατήσῃεν τῆσδε Θηβαίας χθο-
νός. 635

ΕΤ. ἐξιδ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην
πατήρ

ἔθετό σοι θεία προνοία νεικέων ἐπώνυμον.

ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν στρ.

Τύριος, ᾧ τετρασκελὴς
μόςχος ἀδάματος πέσημα 640

δίκε τελεσφόρον διδοῦσα
χρησμόν, οὗ κατοικίσαι

πεδία νιν τὸ θέσφατον
πυροφόρα δόμων ἔχρη,

καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε 645
νοτὶς ἐπέρχεται ἑνταῖς

Δίρκας χλοηφόρους
καὶ βαθυσπόρους γύας,

Βρόμιον ἔνθα τέκετο μάτηρ

* Διὸς γάμοισι, *

κισσὸς δὲν περιστεφῆς

ἐλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος

χλοηφόροισιν ἔρνεσιν

κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,

Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαίοισι

καὶ γυναιξὶν εὐίοις.

ἔνθα φόνιος ἦν δράκων

Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ

νάματ' ἐνυδρὰ καὶ ῥέεθρα

χλοερὰ δεργμάτων κόραισι

πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν

δὲν ἐπὶ χέρνιβας μολῶν

Κάδμος ὄλεσε μαρμαίρῳ,

κροῦτα φόνιον ὀλεσίθηνος

ὠλένας δικῶν βολαῖς,

δίας ἀμάτορος

Παλλάδος φραδαῖσι

γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας

εἰς βαθυσπόρους γύας

ἔνθεν ἔξανῆκε γὰ

πάνοπλον ὅψιν ὑπὲρ ἄκρων

ὄρων χθονός· σιδαρόφρων

δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γὰ φίλα.

αἵματος δ' ἔδενσε γαῖαν, ἃ νιν εὐηλίοισι

δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς.

καὶ σὲ τὸν προμάτορος

Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον

Ἐπαφον, ὃ Διὸς γένεθλον,

ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ,

ὡς, βαρβάρους λιταῖς,

650

655

ἀντ.

660

665

670

675

680

βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν·

σοί νιν ἔκροναι κτίσαν,

ἂν διώνυμοι θεαί,

Περσέφασσα καὶ φίλα

Δαμάτῃ θεά,

685

πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφὸς

ἐκτήσαντο· πέμπε πυρφόρους

θεάς, ἄμυνε τᾶδε γᾶ·

πάντα δ' εὐπετῇ θεοῖς.

ΕΤ. χώρει σὺ καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως 690

Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,

λέγων τὰδ', ὥς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονὸς

θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευμάτα,

πρὶν εἰς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.

καίτοι ποδῶν σὼν μόχθον ἐκλύει παρών· 695

ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.

ΚΡ. ἢ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χορήζων σ', ἄναξ

Ἐτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας

φύλακας τ' ἐπῆλθον σὸν δέμας θηρώμενος.

ΕΤ. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἐχορήζον εἰσιδεῖν, Κρέον· 700

πολλῷ γὰρ εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγάς,

ὥς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνεῖκει μολῶν.

ΚΡ. ἤκουσα μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,

κῆδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῷ πεποιθότα.

ἀλλ' εἰς θεοὺς χορὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν· 705

ἃ δ' ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦθ' ἦκω φράσω.

ΕΤ. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἄγνοῶ.

ΚΡ. ἦκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.

ΕΤ. λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;

ΚΡ. μέλλειν πέριξ πύργοισι [Καδμείων πόλιν 710

ὅπλοισι ἐλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν].

ΕΤ. ἐξοιστέον τᾶρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.

- ΚΡ. ποῖ; μῶν νεάξων οὐχ ὄρας ἃ χροί σ' ὄρα;ν;
 ΕΤ. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὥς μαχουμένους τάχα.
 ΚΡ. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς, οἱ δ' ἄφθονοι. 715
 ΕΤ. ἐγὼ δα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
 ΚΡ. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.
 ΕΤ. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίου ἐμπλήσω φόνου.
 ΚΡ. θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνον.
 ΕΤ. ὥς οὐ καθέξω τειχέων εἰσω στρατόν. 720
 ΚΡ. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἔστι πᾶν εὐβουλία.
 ΕΤ. βούλει τράπωμαι διῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;
 ΚΡ. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
 ΕΤ. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
 ΚΡ. εἶπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθῆσαι πάλιν. 725
 ΕΤ. ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλεόν.
 ΚΡ. ἐνδυστυγῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.
 ΕΤ. ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον οὔσι προσβάλω δόρυ;
 ΚΡ. ἐκπληξῆς ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
 ΕΤ. βαθύς γέ τοι Αἰρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος. 730
 ΚΡ. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
 ΕΤ. τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν;
 ΚΡ. κακεῖ πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.
 ΕΤ. τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
 ΚΡ. μὴ δῆτα· βουλευούν δ', ἐπείπερ εἰ σοφός. 735
 ΕΤ. τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρα;
 ΚΡ. ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὥς ἤκουσ' ἐγώ,
 ΕΤ. τί προστετάχθαι δεῶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
 ΚΡ. [λόχων ἀνάσσειν] ἐπὶ προσκείσθαι πύλαις.
 ΕΤ. τί δῆτα δρωμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ. 740
 ΚΡ. ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλαῦ.
 ΕΤ. λόχων ἀνάσσειν ἢ μονοστόλου δορός;
 ΚΡ. λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι,
 ΕΤ. ξυνῆκ'· ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.

- ΚΡ. καὶ ξυστρατήγους· εἰς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρα. 745
 ΕΤ. θάρσει προκρίνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 ΚΡ. ἀμφοτέρων· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
 ΕΤ. ἔσται τὰδ'· ἐλθὼν δ' ἐπτάπυργον εἰς πόλιν
 τάξω λοχαγούς πρὸς πύλαισιν, ὥς λέγεις,
 ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς. 750
 ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
 ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.
 ἀλλ' εἰμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρε.
 καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν
 καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἐλεῖν δορί. 755
 γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παιδὸς τε σοῦ
 Αἴμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
 σοὶ χρὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον
 τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς. 760
 μητρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ· τί δεῖ μακροηγοεῖν;
 τρέφ' ἄξιως νιν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
 πατήρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
 ὅψιν τυφλώσας· οὐκ ἔργαν σφ' ἐπήνεσα·
 ἡμᾶς τ' ἀραΐσιν, ἣν τύχη, κατακτενεῖ. 765
 ἐν δ' ἡμῖν ἀργὸν ἔστιν, εἴ τι θέσφατον
 οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
 τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
 Μεινοικέα σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον
 λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον· 770
 σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται·
 ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
 ἥδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν,
 πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον·
 ἦνπερ κρατήσῃ τὰμά, Πολυνεῖκους νέκυν 775

πτακεῖν θ' ὅς ἤλθε πατρίδα πορθέσων ἐμὴν. 756

μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονί·
 θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, καὶ φίλων τις ἦ·
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω·
 ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά, ἀμφιβλήματα,
 ὥς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς
 ὁρμώμεθ' ἥδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
 τῇ δ' εὐλαβείᾳ χρησιμωτάτῃ θεῶν
 προσσευχόμεσθα τήνδε διασώζειν πόλιν.

ΧΟ. ὦ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι στρ.
 καὶ θανάτῳ κατέχει Βρομίλου παρὰ μόνους ἐορ.
 ταῖς; 780

οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὄρας
 βόστρυχον ἀμπετάσας, λωτοῦ κατὰ πνεύματι
 μέλπει

μοῦσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοί,
 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόρῳ στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 ἄσματι Θήβαις 790

κῶμον ἀνανυλότατον προχορεύεις.
 οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μετὰ δινεύεις,
 ἄρμασι καὶ ψαλλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον,
 Ἴσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων
 ἱππεύουσιν θοάξεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
 Σπαρτιῶν γένναν, 795

ἀσπιδοφέρονα θίασον ἐνοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λάινα τείχεα
 χαλκῷ κοσμήσας.

ἦ δεινὰ τις Ἔρις θεός, ἃ τὰδε
 μήσατο πῆματα γὰρ βασιλεῦσιν,
 Λαβδακίδαις πολυμόχοις. 800

ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότα-
 ἀντ.

τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαι-
ρών,

μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχενμ' Ἰοκά-
στας,

ὥφελες Οἰδιπόδαυ θρέψαι βρέφος ἔκβολον οἴκων,
χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμεν· 805

μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν
πένθεα γαίας,

Σφιγγός, ἀμουνσοτάταισι σὺν ᾧδαῖς,

ἃ ποτε Καδμογενῇ τετραβάμοσι χαλαῖς

τείχεσι χριμπτομένα φέρειν αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς

γένναν, ἃν ὁ κατὰ χθονὸς Ἄιδας 810

Καδμείοις ἐπιπέμπει· δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
θάλλει παίδων

Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.

οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν οὔποτ' ἔφν καλόν,

οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι 815

παῖδες ματρὶ λόχενμα, μῖασμα πατρός·

ἣ δὲ συναίματος εἰς λέχος ἦλθεν.

ἔτεκες, ὦ γᾶ, ἔτεκές ποτε,

βάρβαρον ὡς ἀκοᾶν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,

τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος 820

γένναν ὀδοντοφυῇ, Θήβαις κάλλιστον ὕνειδος·

Ἀρμονίας δέ ποτ' εἰς ὕμεναίους

ἦλνθον οὐρανίδαί, φόρμιγγί τε τείχεα Θήβας

τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπο πύργος ἀνέστην

διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον 825

Δίρκας, χλοεροτρόφου ἃ πεδίον

πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει·

Ἰῶ δ' ἃ κερόεσσα προμάτωρ

Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο·

μυριάδας δ' ἀγαθῶν ἐτέρους ἐτέ- 830
ρας μεταμειβομένα πόλιν ἅδ' ἐπ' ἅ-
κροις ἔστακεν Ἀρή-
οις στεφάνοισιν.

ΤΕΙ. ἡγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὥς τυφλῷ ποδὶ 835
ὀφθαλμὸς εἴ σύ, ναυβάταισιν ἄστρον ὧς·
δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἵχνος τιθεῖς· ἐμόν,
πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατήρ·
κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένω χειρί,
οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν
θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὗ μαντεύομαι. 840
τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
πόση τις ἢ πῖλοιπος ἄστεως ὁδὸς
πρὸς πατέρα τὸν σὸν· ὥς ἐμόν κάμνει γόνυ,
πυκνὴν δὲ βαίνων ἥλυσιν μόλις περῶ.

ΚΡ. θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς 845
ἐξορμῖσαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
ὥς πᾶς ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα.

ΤΕΙ. εἰεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῇ, Κρέον;

ΚΡ. οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος 850
καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, αἶπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.

ΤΕΙ. κόπῳ παρεῖμαι γοῦν Ἐρεχθιδῶν ἀπο 855
δεῦρ' ἐκκομισθεὶς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
κακεῖ γάρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου θυρός,
σὺ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθιγ' ἐγὼ·
καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὥς ὄρῃς, ἔχω
λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.

ΚΡ. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη· 860
ἐγὼ γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἶσθα σύ,
δορὸς Δαναῖδων, καὶ μέγας Θήβαις ἀγών.
βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις

ἤδη πρὸς ἄλκην Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα·
 ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
 τί δρῶντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν.

- ΤΕΙ. Ἐτεοκλέους μὲν οὖνεκ' ἂν κλήσας στόμα 865
 χρησμούς ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ χρήξεις μαθεῖν,
 λέξω. νοσεῖ γὰρ ἦδε γῆ πάλαι, Κρέον,
 ἐξ οὗ τεκνώθη Λάιος βίᾳ θεῶν
 πόσιν τ' ἔφρυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν·
 αἶθ' αἵματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ 870
 θεῶν σόφισμα καπίδειξις Ἑλλάδι.
 ἂ συγκάλυψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
 χρήζοντες, ὥς δὴ θεοὺς ὑπεκδρομούμενοι,
 ἥμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ
 οὔτ' ἔξοδον διδόντες ἄνδρα δυστυχή 875
 ἐξηργίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἄρᾳς
 δευνὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἠτιμασμένος.
 ἀγὼ τί οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη,
 εἰς ἐχθὸς ἤλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
 ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον· 880
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες
 Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη
 πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί.
 σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτει πόλι,
 εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πείσεται. 885
 ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου
 μηδένα πολίτην μηδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός,
 ὥς δαιμονῶντας ἀνατρέψοντας πόλιν.
 ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τὰ γαῖθου,
 μὴ ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας. 890
 ἀλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὔτ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές
 πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις
 πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας.

ἄπειμι, χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μετὰ
τὸ μέλλον, εἰ χρή, πείσομαι· τί γὰρ πάθω; 895

ΚΡ. ἐπίσχες αὐτοῦ, πρέσβυ. ΤΕΙ. μὴ πιαμβάνον.

ΚΡ. μένουν, τί φεύγεις; ΤΕΙ. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

ΚΡ. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.

ΤΕΙ. βούλει σὺ μέντοι κούχλ' βουλήσει τάχα.

ΚΡ. καὶ πῶς πατρώαν γαίαν οὐ σῶσαι θέλω; 900

ΤΕΙ. θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα καὶ σπουδὴν ἔχεις;

ΚΡ. εἰς γὰρ τί μᾶλλον δεῖ προθυμίαν ἔχειν;

ΤΕΙ. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
ποῦ 'στιν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; 905

ΚΡ. ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.

ΤΕΙ. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς.

ΚΡ. ἐμὸς πεφυκὼς παῖς ἂ δεῖ σιγήσεται.

ΤΕΙ. βούλει παρόντος δῆτά σοι τούτου φράσω;

ΚΡ. κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας. 910

ΤΕΙ. ἄκουε δὴ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν·
σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.

ΚΡ. τί φῆς; τί ν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον; 915

ΤΕΙ. ἄπερ πέφηνε, ταῦτα κἀνάγκη σε δοῦν.

ΚΡ. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεὶ χρόνῳ κακά.

ΤΕΙ. σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.

ΚΡ. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαίρετω πόλις.

ΤΕΙ. ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἐθ' αὐτὸς, ἐκνεύει πάλιν. 920

ΚΡ. χαίρων ἔθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.

ΤΕΙ. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;

ΚΡ. ὦ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασμίου τοιχός,

ΤΕΙ. τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἶνει κακά.

ΚΡ. σίγα· πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξης λόγους. 925

ἂ δρωῶντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν Καδμείων. 912

- ΤΕΙ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'· οὐ σιωπήσαιμεν ἄν.
 ΚΡ. τί δὴ με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;
 ΤΕΙ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
 ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν;
 ΤΕΙ. ὁρθῶς μ' ἐρωτᾷς κεῖς ἄγων' ἔρχει λόγων. 930
 δεῖ τόνδε θαλάμῳ, οὐ δράκων ὁ γηγενὴς
 ἐγένετο Αἰόκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
 σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοᾶς
 Κάδμου, παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
 ὃς γηγενεὶ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον. 935
 καὶ ταῦτα δρώντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη.
 χθῶν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντί θ' αἵματος
 αἶμ' ἦν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' εὐμενῇ
 γῇν, ἥ ποθ' ἡμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
 σπαρτῶν ἀνῆκεν' ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν 940
 τοῦδ' ὃς δράκοντος γένους ἐκπέφυκε παῖς.
 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους
 ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο,
 οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἴμονος μὲν οὖν γάμοι
 σφαγὰς ἀπείργουσ'· οὐ γάρ ἐστιν ἦθεος' 945
 [κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λείχος]
 οὗτος δὲ πῶλος τῇδ' ἀνειμένος πόλει
 θανῶν πατρῶαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
 πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργεῖοισί τε
 θήσῃ, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν, 950
 κλεινάς τε Θήβας. τοῖνδ' ἔλου δυοῖν πότμοιν
 τὸν ἕτερον· ἥ γὰρ παῖδα σῶσον ἥ πόλιν.
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον,
 πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χροῖται τέχνῃ,
 μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημῆνας τύχη, 955
 πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἄν οἰωνοσκοπῇ·
 ψευδῇ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων

ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 χορὴν θεσπιωδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.

ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾶς γῆρυν ἄφθογγον σχάσας; 960

ΚΡ. τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ οὐποτ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.

πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος, 965

οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.

μή μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.

αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίου,

θνήσκειν ἔτοιμος πατρίδος ἐκλυτήριον.

ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν, 970

ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα,

φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·

λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,

πύλας ἐφ' ἐπὶ καὶ λοχαγέτας μολῶν·

κἂν μὲν φθιάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· 975

ἣν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

ΜΕ. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;

ΚΡ. ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσει.

ΜΕ. οὐκοῦν σὲ φράζειν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.

ΚΡ. Δελφούς περάσας φεύγε ΜΕ. ποῖ με χορή, πάτερ;

ΚΡ. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν. ΜΕ. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ; 981

ΚΡ. Θεσπρωτὸν οὐδας. ΜΕ. σεμνὰ Δωδώνης βάθραι;

ΚΡ. ἔγνωσ. ΜΕ. τί δὴ τόδ' ἐρυμά μοι γενήσεται;

ΚΡ. πόμπιμος ὁ δαίμων. ΜΕ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;

ΚΡ. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν.

ΜΕ. εὖ λέγεις, πάτερ. 985

χώρει νυν· ὥς σῆν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,

ἧς πρῶτα μαστὸν εἵλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,

μητρὸς στερηθεὶς ὀρφανός τ' ἀποζυγεῖς,

προσηγορήσων εἴμι καὶ σώσω βίον.
 ἀλλ' εἶα, χῶρει. [μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. 990
 γυναικες, ὥς εὖ] πατρὸς ἐξεῖλον φόβον
 κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἂ βούλομαι τυχεῖν·
 ὅς μ' ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερῶν τύχης,
 καὶ δειλίᾳ δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν
 γέροντι· τοῦμόν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει, 995
 προδότῃν γενέσθαι πατρίδος ἢ μ' ἐγείνατο.
 ὥς οὖν ἂν εἰδῇτ', εἴμι καὶ σώσω πόλιν
 ψυχὴν τε δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.
 αἰσχροὺν γάρ, οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι
 οὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι 1000
 στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ·
 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς
 πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὥς ἔξω χθονός
 ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι. 1005
 μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τε φοῖνιον,
 ὅς τοὺς ὑπερτεῖλαντας ἐκ γαίης ποτὲ
 σπαρτοὺς ἀνακτας τῇσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἀλλ' εἴμι καὶ στὰς ἐξ ἐπάλλεων ἄκρων
 σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβασθῇ 1010
 δράκοντος, ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν· εἰρηται λόγος.
 στείχω δέ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
 δώσω, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
 εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δύναϊτό τις 1015
 χρηστὸν διέλθοι τοῦτο κείς κοινὸν φέροι
 πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
 πειρῶμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

ΧΟ. ἔβας ἔβας,

στρ.

1019 — 1042 = 1043 — 1066

ὦ πτεροῦσσα, γὰρ λόχενμα
 νερετέρου τ' Ἐχίδνας, 1020
 Καδμείων ἀρπαγά,
 πολύφθορος πολύστονος,
 μιζοπάροθνος,
 δάιον τέρας,
 φοιτάσι πτεροῖς
 χαλαῖσι τ' ὠμοσίτοις 1025
 Διοκαίων ἅ ποτ' ἐκ
 τόπων νέους πεδαίρουσ'
 ἄλυσρον ἀμφὶ μοῦσαν
 ὀλομέναν τ' Ἑρινὺν
 ἔφερεις ἔφερεις ἄγεα πατρίδι 1030
 φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν,
 ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας.
 ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
 ἰάλεμοι δὲ παρθένων
 ἐστέναζον οἴκοις 1035
 ἰήιον βοᾶν βοάν,
 ἰήιον μέλος μέλος
 ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυξε
 διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
 βροντᾶ δὲ στεναγμὸς
 ἀχά τ' ἦν ὅμοιος, 1040
 ὁπότε πόλεος ἀφανίσσειεν
 ἅ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
 χρόνῳ δ' ἔβα ἀντ.
 Πυθίαις ἀποστολαῖσιν
 Οἰδίπους ὁ τλάμων
 Θηβαίαν τάνδε γὰν 1045
 τότε ἄσμενοις, πάλιν δ' ἄχῃ
 ματρὶ γὰρ γάμους

δυσγάμους τάλας
 καλλίνικος ὦν
 αἰνιγμάτων συνάπτει,
 μιάίνει δὲ πτόλιν· 1050
 δι' αἰμάτων δ' ἀμείβει
 μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα
 καταβαλὼν ἀραῖσι
 τέκεα μέλεος. ἀγάμεθ' ἀγάμεθ',
 ὅς ἐπὶ θάνατον οἴχεται 1055
 γᾶς ὑπὲρ πατρώας,
 Κρέοντι μὲν λιπῶν γόους,
 τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς
 καλλίνικα θήσων.
 γενοίμεθ' ὥδε ματέρες 1060
 γενοίμεθ' εὐτεκνοί, φίλα
 Παλλὰς, ἃ δράκοντος αἶμα
 λιθόβολον κατειργάσω,
 Καδμείαν μέριμναν
 ὀρμήσας ἐπ' ἔργον,
 ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν 1065
 ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

4ΓΓ. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀνοίγεται, ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων.
 ὦή μάλ' αὐτῆς διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ, 1070
 λήξας ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρύων.

10. ὦ φίλτατ', ἥ που ξυμφορὰν ἤκεις φέρων
 Ἐτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' ἀσπίδα
 βέβηκας ἀεὶ πολεμίων εἰργων βέλη;
 [τί μοι ποθ' ἤκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;] 1075
 τέθνηκεν ἢ ξῆ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.

4ΓΓ. ξῆ, μὴ τρέσῃς τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβον.

- IO. τί δ', ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;
 ΑΓΓ. ἐστᾶς ἄθραυστοι, κοῦκ ἀνήρπασται πόλις.
 IO. ἤλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; 1080
 ΑΓΓ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
 κρείσσων κατέσθη τοῦ Μυκηναίου δορός.
 IO. ἔν εἰπέ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
 οἶσθ', ὥς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
 ΑΓΓ. ξῆ σοι ξυνωρίς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1085
 IO. εὐδαιμονοίης. πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηροῦμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὥς κατὰ στέρας
 ἐλθούσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης.
 ΑΓΓ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανῶν 1090
 πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς μελάνδεται ξίφος
 λαιμῶν διῆκε τῆδε γῇ σωτήριον,
 λόχους ἐνείμεν ἐπτά καὶ λοχαγέτας
 πύλας ἐφ' ἐπτά, φύλακας Ἀργείου δορός,
 σὸς παῖς, ἐφέδρους θ' ἱππότας μὲν ἱππόταις 1095
 ἔταξ', ὀπλίτας δ' ἄσπιδηφόροις ἐπι,
 ὥς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορός
 ἀλκὴ δι' ὀλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων
 λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
 Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας 1100
 δρόμῳ συνῆψεν ἄστυ Καδμείας χθονός.
 παιᾶν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
 ἐκεῖθεν ἐκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίσταις πύλαις
 λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα 1105
 ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔκρουος,
 ἐπίσημ' ἔχων οἰκείον ἐν μέσῳ σάκει,
 ἐκηβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον
 χειρουμένην Αἰτωλόν. εἰς δὲ Προϊτίδας

πύλαις ἐχώρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι 1110
 ὃ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημεῖ' ἔχων
 ὕβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.
 Ὠγύγία δ' εἰς πυλώμαθ' Ἰππομέδων ἀνάξ
 ἔστειχ' ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει
 στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα, 1115
 τὰ μὲν σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
 βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα θυνόντων μέτα,
 ὥς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.
 Ὅμολωίσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
 Τυδεύς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἄσπιδι 1120
 χαίτη πεφρικὸς· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
 Τιτάν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν.
 ὁ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
 Ἄρη προσῆγε· Ποτνιαῖδες δ' ἐπ' ἄσπιδι
 ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ, 1125
 εὖ πως στρόφιγξιν ἐνδοθιεν κυκλοῦμεναι
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
 ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν
 Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
 σιδηρονῶτοισ δ' ἄσπίδος τύποις ἐπῆν 1130
 γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὅλην πόλιν
 φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βάρθρον,
 ὑπόνοικαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.
 ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδναις ἄσπιδ' ἐκπληροῦν γραφῇ 1135
 ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίουσιν
 Ἀργεῖον αὖχημ'· ἐκ δὲ τειχεῶν μέσων
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθους.
 παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' μοι θεάματα
 ξύνθημα παραφέροντι ποιμέσιν λόχων. 1140
 καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μισαγκύλοις

ἐμαρνάμεσθ' αὖ σφενδόναϊς θ' ἐκηβόλοις
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 ἐκλαγξέ Τυδεὺς χῶ σὸς ἐξαίφνης γόνος·
 ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς, 1145
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
 γυμνῆτες ἱππῆς ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἤχῃς δ' ὅπως ἤκουσαν, οὐτις ἀργὸς ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἱματούμενοι,
 ἡμῶν τ' ἐς οὐδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων 1150
 πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας,
 ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
 ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος,
 τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
 πῦρ καὶ δικέλλας ὡς κατασκάψων πόλιν· 1155
 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
 Περικλύμενος παῖς λᾶαν ἐμβαλὼν κάρα
 ἀμαξοπληθῇ, γεῖσ' ἐπάλξεων ἄπο·
 ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε καὶ φαρὰς
 ἐρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἶνωπὸν γένυν 1160
 καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίον
 τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπήει παῖς σὸς, εἰπόμεν δ' ἐγὼ·
 ὄρω δὲ Τυδεά καὶ παρασπιστάς πυκνοὺς 1165
 Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας· ἀλλὰ νῦν πάλιν,
 κυναγὸς ὡσεὶ, παῖς σὸς ἐξαθροΐζεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐτῆς· εἰς δ' ἄλλας πύλας 1170
 ἠπειρόμεσθ' αὖ, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
 Καπανεὺς δὲ πῶς εἶποίμ' ἂν ὡς ἐμαίνετο;
 μακρὰν ἔχεν γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις

ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
 μῆδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς 1175
 τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περσάμων ἐλεῖν πόλιν.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος
 ἀνείρῳ ὑπ' αὐτὴν ἄσπιδ' εἰλίξας δέμας,
 κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
 ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γαῖσα τειχέων 1180
 βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
 χθών, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
 ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,
 κόμαι μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἶμα δ' εἰς χθόνα,
 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὥς κύκλωμ' Ἰξίονος 1185
 εἰλίσσεται· εἰς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
 ὥς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνι πολέμιον στρατῷ,
 ἔξω τάφρου καθῖσεν Ἀργείων στρατόν.
 οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
 ἰδόντες ἐξήλαννον ἄραάτων ὄχους 1190
 ἱππεῖς ὀπλῖται· κείς μὲς Ἀργείων ὄπλα
 συνῆψαν ἔργῃ, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·
 ἔδνησκον ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο,
 τροχοὶ τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,
 νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσφωρεύονθ' ὁμοῦ. 1195
 πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφᾶς
 εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
 ἔσται τὸ λοιπὸν ἥδε γῆ, θεοῖς μέλει.
 XO. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ 1200
 γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἶην ἐγώ.
 IO. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
 παῖδές τε γάρ μοι ξῶσι κἀκπέφευγε γῆ.
 Κρῆών δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων

καὶ νῦν γὰρ αὐτὴν δαιμόνων ἔσωσέ τις.

1199

- τῶν τ' Οἰδίπουν δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν, 1205
 παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
 ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν,
 τί τὰπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὼ δρασεῖται.
- ΑΓΓ. ἔα τὰ λοιπά· δεῦρ' αἶε γὰρ εὐτυχεῖς.
 IO. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας· οὐκ ἔατέον. 1210
- ΑΓΓ. μεῖζόν τι χορήξεις παῖδας ἢ σεσωσμένους;
 IO. καὶ τὰπίλοιπά γ' εἰ καλῶς πράσσω κλύειν.
- ΑΓΓ. μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.
 IO. κακόν τι κεύθεις καὶ στέργεις ὑπὸ σκότῳ.
- ΑΓΓ. οὐκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσί σοι κακά. 1215
 IO. ἦν μὴ γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
- ΑΓΓ. αἰαῖ· τί μ' οὐκ εἶσας ἐξ εὐαγγέλου
 φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;
 τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον, τολμήματα
 αἰσχίστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, 1220
 λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισι τε
 εἰς κοινὸν οἶον μήποτ' ὄφελον λόγον.
 Ἐτεοκλῆς δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς
 πύργου, κελεύσας σίγα κηρυῖναι στρατῷ·
 [ἔλεξε δ'· ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται] 1225
 Δαναῶν ἀριστῆς, οἵπερ ἦλθετ' ἐνθάδε,
 Κάδμου τε λαός, μήτε Πολυνείκους χάριν
 ψυχᾶς ἀπεμπολᾶτε μήθ' ἡμῶν ὕπερ.
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς
 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷμῳ μάχην· 1230
 καὶ μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,
 ἡσσωμένος δὲ τῷδε παραδώσω [πόλιν].
 ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφέντες Ἀργεῖοι χθόνα
 νίσσεσθε, βίοντον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.

σπαρτῶν τε λαὸς ἅλις ὅς κείται νεκρός.

1235

τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος 1236
 ἐκ τάξεων ὥρουσε ἀπῆναι λόγους.
 πάντες δ' ἐπερρώθησαν Ἀργεῖοι τὰδε
 Κάδμου τε λαὸς ὥς δίκαι' ἡγούμενοι.
 ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο, καὶ μεταχιλοῖς 1240
 ὄρκους συνῆψαν ἐμμενεῖν στρατηλάται.
 ἦδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παργάλκοις ὄπλοις
 δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανία·
 φίλοι δ' ἐκόσμου, τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς
 σπαρτῶν ἀριστεῖς, τὸν δὲ Λαονιδῶν ἄκροι. 1245
 ἔσταν δὲ λαμπρῶ χροῶμά τ' οὐκ ἡλλαξάτην
 μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔναι δόρυ.
 παρεξιώντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων
 λόγοις ἐδάρσυνόν τε ἀξήνυδων τὰδε·
 Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας 1250
 τρόπαιον Ἀργεῖ τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·
 Ἐτεοκλέα δ' αὖ· νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,
 νῦν καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κράτει.
 τὰδ' ἡγόρευον παρακαλοῦντες εἰς μάχην.
 μάντις δὲ μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμάς 1255
 ῥήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν
 ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει,
 νίκης τε σῆμα καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.
 ἀλλ' εἴ τιν' ἀλκὴν ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους
 ἢ φίλτρ' ἐπωδῶν, στείχ', ἐρήτυσον τέκνα 1260
 δεινῆς ἀμίλλης, ὥς ὁ κίνδυνος μέγας
 καὶ τὰθλα δεινὰ· δάκρυά σοι γενήσεται
 δισσοῖν στερεΐσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.
 ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἀντιγόνη, δόμων πάρος·
 οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι 1265
 νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατὰστάσις,
 ἀλλ' ἄνδρ' ἐρίστω καὶ κασιγνήτῳ σέθεν

ΙΟ.

- εἰς θάνατον ἐκνεύοντε κωλύσαι σε δεῖ
 ξὺν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν.
- AN. τί ν', ὦ τεκοῦσα μητερ, ἐκπληξεν νέαν 1270
 φίλοις ἀντεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;
- IO. ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
- AN. πῶς εἶπας; IO. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.
- AN. οὐ γὰρ, τί λέξεις, μητερ; IO. οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπον.
- AN. ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦσ'; IO. ἀνά στρατόν. 1275
- AN. αἰδούμεθ' ὄχλον. IO. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.
- AN. δρᾶσω δὲ δὴ τί; IO. συγγόνων λύσεις ἔριν.
- AN. τί δρῶσα, μητερ; IO. προσπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.
- AN. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐ μελλητέον.
- IO. ἐπειγ' ἐπείγε, θύγατερ· ὥς ἦν μὲν φθάσῃ 1280
 παῖδας πρὸ λόγχης, οὐμὸς ἐν φάει βίος.
 θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.
- XO. αἰαῖ αἰαῖ, στρ. 1285
 τρομερὰν φρεῖα τρομερὰν φρέν' ἔχω·
 διὰ σάρκα δ' ἐμὴν
 ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.
 δίδυμα τέκνα πότερος ἄρα πότερον αἱμάξει,
 ἰὼ μοι πόνων,
 ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γὰρ, 1290
 ὁμογενῇ δέραν, ὁμογενῇ ψυχὰν
 δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;
 τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα,
 πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἀχῆσω; 1295
 φρεῦ δᾶ φρεῦ δᾶ, ἀντ.
 δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχὰι
 δορὶ παλλόμεναι
 πέσσα πέσσα δαί' ἀντίχ' αἱμάξετον.

■ 1284 — 1295 = 1296 — 1307

ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

1282

τάλαντες, ὅ τι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἤλθετην,
βοᾷ βαρβάρῳ 1301

λαχὰν στενακτὰν

μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θρηνήσω.

σχεδὸν τύχα πέλας φόνου·

κρινεῖ φάος τὸ μέλλον.

1305

πότμος ἄποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἑρινύων.

ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφῇ
πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας
γούους.

ΚΡ. οἶμοι, τί δράσω; πότερ' ἑμαυτὸν ἢ πόλιν 1310

στένω θακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος

τοιοῦτον ὥστε δι' Ἀχέροντος ἵεναι;

ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερθανών,

τοῦνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί·

ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλὼν 1315

αὐτοσφαγῇ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χεροῖν,

βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἦκω μετὰ

γέρον ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως

λούσῃ προθῆται τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.

τοῖς γὰρ θανούσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα 1320

τιμὰς διδόντα χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.

ΧΟ. βέβηκ' ἀδελφὴ σῇ, Κρέων, ἔξω δόμων

κάρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί.

ΚΡ. ποῖ καπὶ ποῖαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.

ΧΟ. ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ 1325

εἰς ἀσπίδ' ἤξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.

ΚΡ. πῶς φῆς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπάξων ἐμοῦ

οὐκ εἰς τόδ' ἤλθον ὥστε καὶ τὰδ' εἰδέναι.

ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτῃ πάλαι·

δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέων, 1330

ἤδη πεπραχῆθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ.

- ΚΡ. οἰμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρῶμενον.
- ΑΓΓ. ὦ τάλας ἐγώ, τί ν' εἶπω μῦθον ἢ τίνας λόγους; 1335
- ΚΡ. οἰχόμεσθ' οὐκ εὐπροσώποις φροίμοις ἄρχει λόγον.
- ΑΓΓ. ὦ τάλας, διςσῶς αὐτῶ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
- ΚΡ. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν; λέγεις δὲ τί;
- ΑΓΓ. οὐκ ἐτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.
- ΚΡ. αἰατ' 1340
μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει.
ὦ δώματ' εἰσηκούσατ' Οἰδίπου τάδε
[παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὁλωλότων];
- ΧΟ. ὥστ' ἂν δακρυῖσάι γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν.
- ΚΡ. οἰμοι ξυμφορᾶς βαρυντομωτάτας, 1345
οἰμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγώ.
- ΑΓΓ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισί γ' εἰδείης κακά.
- ΚΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα;
- ΑΓΓ. τέθνηκ' ἀδελφῇ σὴ δυοῖν παιδῶν μετὰ.
- ΧΟ. ἀνάγρετ' ἀνάγρετε κωκυτόν, 1350
ἐπὶ κᾶρα τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.
- ΚΡ. ὦ τλήμων, οἶον τέρμον', Ἰοκάστη, βίου
γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοὺς ἔτλης.
πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος
ἄρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι. 1355
- ΑΓΓ. τὰ μὲν πρὸ πύργου εὐτυχήματα χθονὸς
οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί,
ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρῶμενα.
ἐπεὶ δὲ χαλκίοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις
οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι, 1360
ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον

ὥς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἄλκην δορός.
 βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀράς·
 'ὦ πότνι' Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις 1365
 ἔξευξ' Ἀδράστου παῖδα καὶ ναίω χθόνα,
 δός μοι κτανεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
 καθαιματώσαι δεξιὰν νικηφόρον,
 αἰσχιστον αἰτῶν στέφανον, ὁμογενῇ κτανεῖν.
 [πολλοῖς δ' ἐπῆει δάκρυα τῆς τύχης ὅση, 1370
 κᾶβλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας.]
 Ἔτεοκλέης δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος
 βλέψας πρὸς οἶκον ἠΰξατ'· ὦ Διὸς κόρη,
 δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 εἰς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν 1375
 κτανεῖν θ' ὅς ἤλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.
 ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὥς Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος ἡχὴ σῆμα φοινίον μάχης,
 ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι-
 κᾶπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν 1380
 ξυνῆψαν, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας·
 ἦσσαν δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίξανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.
 εἰ δ' ὅμμ' ὑπερσχὸν ἱτνος ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνώμα, στόματι προσφθῆναι θέλων. 1385
 ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρωμάσιν
 ὀφθαλμόν, ἀργὸν ὥστε γίγνεσθαι δόρυ.
 πλείων δὲ τοῖς ὀρώσιν ἐστάλασσ' ἰδρῶς
 ἢ τοῖσι δρωσι, διὰ φίλων ὀρρωδῖαν.
 Ἔτεοκλέης δὲ ποδὶ μεταψαίρων πέτρων 1390
 ἴχνους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
 τίθησι· Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορὶ,
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθείσαν εἰσιδὼν,
 κνήμης τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ·

στρατός δ' ἀνηλάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας. 1395
 καὶν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
 ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνείκους βία
 διῆκε λόγχην, καπέδωκεν ἥδονα.
 Κάδμου πόλittαις, ἀπὸ δ' ἔθρανός' ἄκρον δόρυ.
 εἰς δ' ἄπορον ἦκων δορὸς ἐπὶ σκέλος πάλιν 1400
 χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
 μέσον δ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
 ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένον.
 ἐνθεν δὲ κῶπας ἀρπάσαντε φασγάνων
 εἰς ταῦτόν ἦκον, συμβαλόντε δ' ἀσπίδας 1405
 πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
 καὶ πῶς νοήσας Ἐτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
 εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
 ἐξαλλαγείς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
 λαιὸν μὲν εἰς τοῦπισθεν ἀναφέρει πόδα, 1410
 πρόσω τὰ κοῖλα γαστροὺς εὐλαβούμενος·
 προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν δι' ὀμφαλοῦ
 καθῆκεν ἔγχος σφονδύλοισι τ' ἐνήρμοσεν.
 ὁμοῦ δὲ κάμφας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
 σὺν αἵματ' ἡραῖς σταγρόσι Πολυνείκης πίτνει. 1415
 ὁ δ' ὥς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
 ξίφος δικῶν εἰς γαῖαν ἐσκύλευέ νιν,
 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκείσε δέ.
 ὃ καὶ νιν ἐσφηλ'· ἐτι γὰρ ἐμπνέων βραχὺ,
 σῶζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσέματι, 1420
 μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἥπαρ ξίφος
 Ἐτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
 γαῖαν δ' ὁδᾶξ ἐλόντες ἀλλήλων πέλας
 πίπτουσιν ἄμφω κοῦ διώρισαν κράτος.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὅσων στένω·
 τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσai θεός. 1425

- ΑΓΓ. ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
 ἐπεὶ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον,
 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλαινα προσπίπτει.
 τετραμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς 1431
 ὤμωξεν· ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμος
 πάρεμι. προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει τέκνα
 ἔκλαι' ἐθρήνηι τὸν πολὺν μάτην πόνον
 στένουσ', ἀδελφή θ' ἢ παρασπίζουσ' ὁμοῦ· 1435
 ὦ γηροβοσκῶ μητρός, ὦ γάμους ἐμούς
 προδόντ' ἀδελφῶ φιλάτω. στέρνων δ' ἄπο
 φύσημ' ἀνείς δύσθυητον Ἑτεοκλῆς ἀνάξ
 ἦκουσε μητρός, κάπιθεις ὑγρὰν χέρα
 φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπο 1440
 προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
 ὁ δ' ἦν ἐτ' ἔμπρους, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
 γραΐάν τε μητέρ' εἶπε Πολυνείκης τάδε·
 ἀπωλόμεσθα, μήτερ· οἰκτείρω δὲ σὲ
 καὶ τήνδ' ἀδελφὴν καὶ κασίγνητον νεκρόν. 1445
 φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐρένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
 θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα καὶ σὺ σύγγονε
 ἐν γῇ πατρώᾳ, καὶ πόλιν θυμουμένην
 παρηγορεῖτον, ὥς τοσόνδε γοῦν τύχῳ
 χθονὸς πατρώας, καὶ δόμους ἀπώλεσα. 1450
 ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρί,
 μήτερ — τίθῃσι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἐπι —
 καὶ χαίρειτ'· ἦδη γὰρ με περιβάλλει σκότος.
 ἄμφω δ' αἶμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
 μήτηρ δ' ὅπως ἐσεῖδε τήνδε συμφορὰν, 1455
 ὑπερπαθήσασ' ἦρπασ' ἐκ νεκρῶν ξίφος
 κάπραξε δεινά· διὰ μέσον γὰρ ἀνχένος

σὺν παρθένῳ τε καὶ προθυμίᾳ ποδός.

1430

ὠθεῖ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
 θανούσα κείται περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
 ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων, 1460
 ἡμεῖς μὲν ὥς νικῶντα δεσπότην ἐμόν,
 οἱ δ' ὥς ἐκείνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
 οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνεΐκην δορί,
 οἱ δ' ὥς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
 [κὰν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.] 1465
 οἱ δ' εἰς ὄπλ' ἤσσαν· εὖ δέ πως προμηθία
 καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἐπὶ
 κᾶφθημεν οὐπω τεύχεσιν πεφραγμένον
 Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
 κούδεις ὑπέστη, πεδία δ' ἐξέπιπλασαν 1470
 φεύγοντες, ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν
 λόγχαις πιτνόντων. ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας,
 οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν
 σκυλεύματ' εἶσω τειχέων ἐπέμπομεν. 1475
 ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
 νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
 πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
 τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

XO. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία 1480
 δώματος ἦκει· πάρα γὰρ λεύσσειν
 πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἦδη
 τάδε πρὸς μελάνθοις κοινῷ θανάτῳ
 σκοτιάν αἰῶνα λαχόντων.

AN. οὐ προκαλυπτομένα βοτρυνχώδεος 1485
 ἄβρᾶ παρηίδος οὐδ' ὑπὸ
 παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις
 * φοίνικ' ἐρύθημα προσώπου,

αἰδομένα φέρομαι βάκχα νεκύων,
κράδεμνα δικούσα κόμας ἀπ' ἐμαῖς, 1490

στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς,
ἄγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον, αἰαῖ, ἰώ μοι.
ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος, ὦμοι, Θήβαις·
σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνος φόνος 1495

Οἰδιπόδα δόμον ὥλεσε κρανθεῖς
αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.

τίνα προσφθδὼν στρ. β'

ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ
δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος ὦ δόμος, 1500

ἀνακαλέσομαι, ἀντ. β'

τρισδὰ φέρουσα τάδε σώματα σύγγονα,
ματέρα καὶ τέκνα, χάσματ' Ἑρινύος;
ἂ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαρ ὥλεσε,
τᾶς ἀγρίας ὅτε 1505

δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω

Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας.

ἰώ μοι, πάτερ,

τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος ἢ

τῶν προπάροιθ' εὐγενετᾶν ἕτερος 1510

ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'

αἵματος ἀμερίου

τοιᾶδ' ἄχεα φανερά;

τάλαιν' ὥς ἐλελίζει.

τίς ἄρ' ὄρνις ἢ δρυὸς ἢ ἐλάτας 1515

ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις

ἐξομένα μονομάτορος ὀδυρμοῖς

ἐμοῖς ἄχεσι συνωδός;

** ἀλλινον αἰάγμασιν ἂ στρ. γ'

1498 — 1500 = 1501 — 1503

1519 — 1522 = 1539 — 1542

- τοῖσδε προκλαίω μονάδ' αἰῶ
 διαΐουσα τὸν αἶε χρόνον ἐν
 λειβομένοισιν δακρυόισιν.
 τίν' ἰαχήσω;
 τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας
 σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς βάλλω;
 1525
 ματρὸς ἐμᾶς διδύ-
 μοισι γάλακτος παρὰ μαστοῖς
 ἢ πρὸς ἀδελφῶν
 οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
 1530
 ὅτοτοτοῖ, λείπε σούς δόμους,
 ἀλαὸν ὄμμα φέρων,
 πᾶτερ γεραίέ, δεῖξον,
 Οἰδίποδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ
 δώμασιν ἄεριον σκότον ὄμμασι
 σοῖσι βαλὼν ἔλκεις μακρόπονον ζωάν.
 1535
 κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων γεραιὸν
 πόδα δεμνίοις
 δύστανος ἰαύων;
 ΟΙ. τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυ- ἀντ. γ'
 1540
 φλοῦ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς
 λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων
 οἰκτροτάτοισιν δακρυόισιν,
 πολὺν αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον ἢ
 νέκυν ἔνερθεν ἢ
 1545
 πτανὸν ὄνειρον;
 ΑΝ. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἶσει, στρ. δ'
 πᾶτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
 φάος οὐδ' ἄλοχος, παραβάκτροις
 ἅ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἶεν ἐμόχθει,
 1550
 ὦ πᾶτερ, ὦ μοι.

1546 — 1550 = 1555 — 1559

ΟΙ. ὦμοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ στενάχειν τὰδ',
αὐτεῖν.

τρισσαὶ ψυχαὶ ποῖα μοῖρα
πῶς ἔλιπον φάος, ὦ τέκνον, αὖδα.

ΑΝ. οὐκ ἐπ' ὀνειδέσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν, ἀντ. δ' 1555
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ
ξίφεσιν βρέθων * * * *

καὶ πυρὶ καὶ σχετλίαισι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,
ὦ πάτερ, ὦμοι.

ΟΙ. αἰατ. ΑΝ. τί τάδε καταστένεις; 1560

ΟΙ. τέκνα. ΑΝ. δι' ὀδύνας ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἄρματα λεύσσω
ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας.

ΟΙ. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν κακόν· 1565

ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοῖρα;

ΑΝ. δάκρυα γοερά φανερά πᾶσι τιθεμένα,
τέκεσι μαστῶν

ἔφερεν ἔφερεν ἱκέτις ἱκέτιν ὀρομένα.

εὖρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ἀντ. α' 1570

λωτοτρόφον κατὰ λείμακα

λόγχαις κοινὸν ἐννάλιον

μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,

μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος

ἥδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν, 1575

ἂν ἔλαχ' Ἀιδας, ὥπασε δ' Ἄρης·

χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον
εἶσω

σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέ-
κνοισιν.

πάντα δ' ἐν ἅματι τῷδε συνάγαγεν,

ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν
ἄχῃ θεὸς ὅς τάδε τελευτᾷ.

1580

ΧΟ. πολλῶν κακῶν κατήρξεν Οἰδίπου δόμοις
τόδ' ἡμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.

ΚΡ. οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὡς ὦρα τάφου
μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων 1589

ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
Ἐτεοκλῆς παῖς σός, γάμων φερνὰς διδούς
Ἄϊμονι κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
οὐκ οὖν σ' εἰσώ τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·

1590

σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μὴ ποτε
σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν.
ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τὰδ' οὐχ ὕβρει λέγω
οὐδ' ἐχθρὸς ὦν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
τοὺς σοὺς δεδοικῶς μὴ τι γῇ πάθῃ κακόν.

ΟΙ. ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον· 1595

ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
ἄγονον Ἀπόλλων Λαῖῳ μ' ἐθέσπισε
φρονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.

ἐπεὶ δ' ἐρενόμεν, αὐθις ὁ σπείρας πατήρ
κτείνει με νομίσας πολέμιον πεφυκέναι· 1600

χορὴν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ· πέμπει δέ με
μαστὸν ποθοῦντα θηρσὶν ἄθλιον βοράν·

οὗ σωζόμεσθα. Ταρτάρου γὰρ ὄφελεν
ἐλθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα, 1605

ὥς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεῦσαι τέ με
δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.

κτανῶν δ' ἐμαυτοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
εἰς μητρὸς ἦλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος,

παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα, 1610

καὶ τλήμων', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφν·

1596

ἀρὰς παραλαβὼν Λαίου καὶ παισὶ δούς·
 οὐ γὰρ τοσοῦτον ἄσύνετος πέφυκ' ἐγὼ
 ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ' εἰς τ' ἐμῶν παιδῶν βίον
 ἄνεν θεῶν του ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
 εἶεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ; 1615
 τίς ἡγεμῶν μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλοῦ;
 ἦδ' ἢ θανούσα; ξῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' εὐτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
 ἀλλ' ἔτι νεάξων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
 πόθεν; τί μ' ἄρδην ᾧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
 ἀποκτενεῖς γάρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
 οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
 κακὸς φανούμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
 οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέ περ πρᾶσσων κακῶς.
 ΚΡ. σοί τ' εὖ λέλεκται γόνατα μὴ χρώσθην ἐμά, 1625
 ἐγὼ δὲ ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα.
 νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμους χρεῶν
 ἦδη κομίζειν, τὸν δὲ [δ', ὃς πέρσων πόλιν
 πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε,] Πολυνείκους νέκυν
 ἐκβάλετ' ἄθαρπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. 1630
 κηρύσσεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
 ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφω ἀλῶ
 ἢ γῇ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάσσεται.
 σὺ δ' ἐκλιποῦσα τριπτύχους θρήνους νεκρῶν 1635
 κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω
 καὶ παρθενεύου τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν
 μένουσ' ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἴμονος μένει.
 ΑΝ. ᾧ πάτερ, ἐν οἷσις κείμεθ' ἄθλιοι κακοῖς.
 ὥς σε στενάξω τῶν τεθνηκότων πλέον· 1640
 οὐ γὰρ τὸ μέν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,

ἔαν δ' ἄκλανστον ἄτακτον, οἰωνοῖς βοράν. 1634

- ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς, πάτερ.
 ἔταρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον·
 τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ τάλαιπώρῳ νεκρῷ; 1645
 ΚΡ. Ἑπεοκλέους βουλευματ', οὐχ ἡμῶν τάδε.
 ΑΝ. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῶρος ὃς ἐπειθου τάδε.
 ΚΡ. πῶς; τὰν τεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
 ΑΝ. οὐκ, ἦν πονηρά γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημέναι.
 ΚΡ. τί δ'; οὐ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; 1650
 ΑΝ. οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πρᾶσσεσθαι νυν.
 ΚΡ. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὦν;
 ΑΝ. οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα.
 ΚΡ. καὶ τῷ τάφῳ νυν τὴν δίκην παρασχέτω.
 ΑΝ. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς; 1655
 ΚΡ. ἄταφος ὃδ' ἀνὴρ, ὥς μάθης, γενήσεται.
 ΑΝ. ἐγὼ σφε θάψω, κἂν ἀπεννέπη πόλις.
 ΚΡ. στυτὴν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.
 ΑΝ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δύο φίλω κεῖσθαι πύλας.
 ΚΡ. λάξυσθε τήνδε κείς δόμους κομίζετε. 1660
 ΑΝ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.
 ΚΡ. ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἂ σοὶ δοκεῖ.
 ΑΝ. κἀκεῖνο κέκριται, μὴ φρυβρίζεσθαι νεκρούς.
 ΚΡ. ὥς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὕγρᾶν θήσει κόνιν.
 ΑΝ. ναὶ πρὸς σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665
 ΚΡ. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
 ΑΝ. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.
 ΚΡ. ἔν τοῦτ' ἂν εἴῃ τῶν ἀπορρήτων πόλει.
 ΑΝ. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.
 ΚΡ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670
 ΑΝ. ᾧ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπτύξομαι.
 ΚΡ. οὐκ εἰς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσει γόοις.
 ΑΝ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ἥδε παιδί σῳ ποτε;
 τί τόνδ' ὕβριζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός; 1674

- ΚΡ. πολλή σ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;
 ΑΝ. νῦν ἄρ' ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν. 1675
 ΚΡ. εἶδες τὸ τόλμημ' οἷον ἐξωνεΐδισεν;
 ΑΝ. ἴστω σίδηρος ὄρκιόν τέ μοι ξίφος.
 ΚΡ. τί δ' ἐκπροθυμεῖ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;
 ΑΝ. συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
 ΚΡ. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἐνεστί τις. 1680
 ΑΝ. καὶ ξυνθανοῦμαι γ', ὥς μάθης περαιτέρω.
 ΚΡ. ἴθ', οὐ φρονεύσεις παῖδ' ἐμόν, λίπε χθόνα.
 ΟΙ. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
 ΑΝ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ —
 ΟΙ. μὲν εὐτυχούσα, τάμ' ἐγὼ στέρξω κακά. 1685
 ΑΝ. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;
 ΟΙ. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσομαι πέδῳ.
 ΑΝ. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' αἰνίγματα;
 ΟΙ. ὅλωλ'· ἐν ἡμέρ μ' ὥλβισ', ἐν δ' ἀπώλεισεν.
 ΑΝ. οὐκ οὖν μετασχεῖν καμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν;
 ΟΙ. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
 ΑΝ. οὐ, σωφρονούσῃ γ', ἀλλὰ γενναίᾳ, πάτερ.
 ΟΙ. προσάγαγέ νῦν με, μητρὸς ὥς ψαύσω σέθεν.
 ΑΝ. ἰδού, γεραιᾶς φιλότατης ψαῦσον χερσί.
 ΟΙ. ὦ μήτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη. 1695
 ΑΝ. οἴκτρά πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
 ΟΙ. Ἐπεικλέους δὲ πτωμα Πολυνείκους τε ποῦ;
 ΑΝ. τῷδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.
 ΟΙ. πρόσθις τυφλὴν χερ' ἐπὶ πρόσσωπα δυστυχή.
 ΑΝ. ἰδού, θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερσί. 1700
 ΟΙ. ὦ φίλα πεσήματ' ἀθλί' ἀθλίου πατρός.
 ΑΝ. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
 ΟΙ. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Αοξίου περαίνεται.
 ΑΝ. ἢ ποῖος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
 ΟΙ. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον. 1705

- AN. ποῦ; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
 OI. ἱερὸς Κολωνός, δώμαθ' ἱππίου θεοῦ.
 ἀλλ' εἴα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρετεῖ πατρί,
 ἐπεὶ προθυμεῖ τῇσδε κοινουῦσθαι φυγῆς.
- AN. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν ὄρεγε χεῖρα φίλαν, 1710
 πάτερ γεραιέ, πομπίμαν
 ἔχων ἔμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
- OI. ἰδοὺ πορεύομαι, τέκνον,
 σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ. 1715
- AN. γενόμεθα γενόμεθ' ἀθλιοί
 γε δῆτα Θηβαίων μάλιστα παρθένων.
- OI. πόθι γεραίων ἔχνος τίθῃμι;
 βάκτρα πρόσθερ', ὦ τέκνον.
- AN. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι, 1720
 τᾷδε τᾷδε πόδα τίθει
 ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν [ἔχων].
- OI. ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φυγᾶς
 ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
 ἰὼ ἰὼ, δεινὰ δειν' ἐγὼ τλάς. 1725
- AN. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὄρᾳ Δίκα κακούς;
 οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
- OI. ὅδ' εἰμὶ μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλ-
 λίνικον οὐράνιον ἔβαν
 παρθένου κόρας αἰ- 1730
 νιγμ' ἀσύνητον εὐρώων.
- AN. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος.
 ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
 τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθρα
 φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον, 1735
 ὦ πάτερ, θανεῖν που.
 ποθινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις

λιποῦσ' ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίης
ἀπαρθένευσ' ἀλωμένα.

φρεῦ τὸ χροῖσιμον φρενῶν

1740

εἰς πατρός γε συμφορὰς

εὐκλεᾶ με θήσει·

τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὕβρισμαίων,

ὃς ἐκ δόμων νέκυσ' ἄθικτος οἴχεται

μέλεος ὄν, εἰ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν,

1745

σκότια γὰρ καλύψω.

ΟΙ. πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς.

ΑΝ. ἄλῃς ὀδυρμάτων ἐμῶν.

ΟΙ. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.

ΑΝ. κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.

1750

ΟΙ. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε ση-

κὸς ἄβατος ὄρεσι μαινάδων.

ΑΝ. Καδμείαν ᾧ

νεβρίδα στολιδωσάμενα ποτ' ἐγὼ

Σεμέλας θίασον

1755

ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσά,

χάριν ἀχάριτον εἰς θεοὺς διδοῦσα;

ΟΙ. ᾧ πάτρας κλεινῆς πολίται, λεύσσει', Οἰδίπους ὅδε,

[ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἐγνώκαί μερίστος ἦν ἀνὴρ,]

ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου κράτη,

νῦν ἄτιμος αὐτὸς οἰκτρὸς ἐξελαίνομαι χθονός.

1761

ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι;

τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

[ΧΟ. ᾧ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν

βίοτον κατέχοις

1765

καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

Τιτλ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη

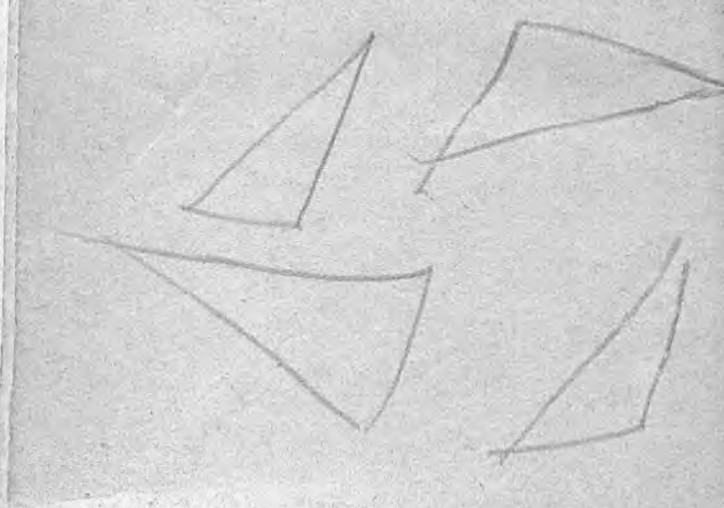
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

11

11

11

11

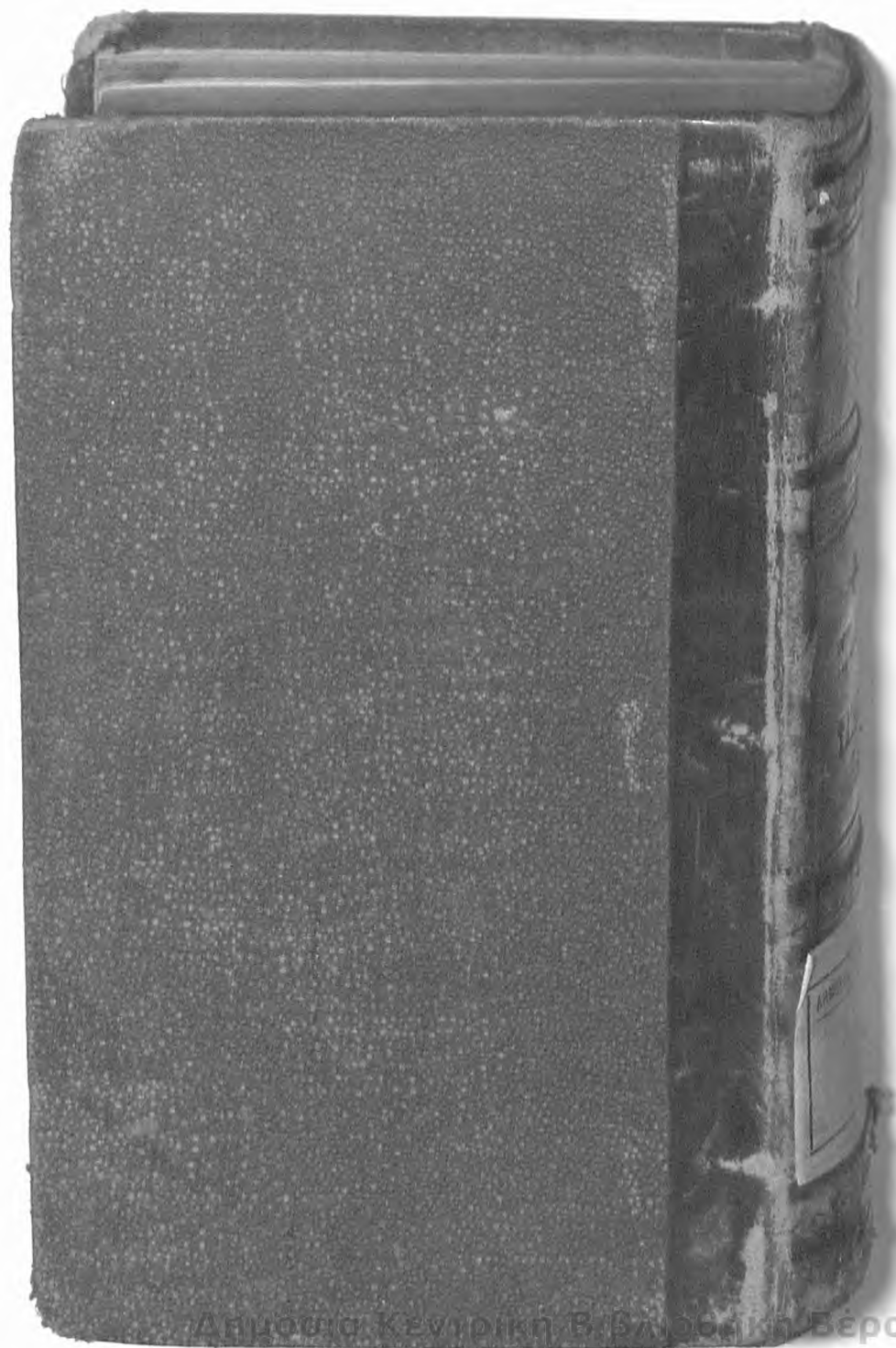
Δημόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Π. Π. Κωνσταντίνου

Π. Π. Κωνσταντίνου

Π. Π. Κωνσταντίνου

ΕΣΤΡ.
ΙΧΗΤΡΑ
ΕΛΝΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας